Sri:
Srimathe Ramanujaya Namha

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரஆகமத்தின்

ப்ருஹத் ப்ரம்ம ஸம்ஹிதை மூன்றும் பாதம்

ஸம்ஸ்க்ருதம், தமிழ் மூலம் மற்றும்

தமிழ் அர்த்தத்துடன் கூடியது

Kalpana Jayabal Foundation, Trustee V.S.Jayabal
மூலம் வெளியிடப்பட்டது

Sripancaratra Agama
Brihadbrihma samhita with Tamil meaning

By
Therazhundur
Pancaratra agamavidvan
Sri.U.Ve K.Sriraman Battacaryar,
Srirangam.

First Print : 2025 (100 copies)

Copies Available at :

SRI. U. VE. K.SRIRAMAN BATTACHARYAR,

CG1-214, East Adayavalanjan St,

Srirangam, Trichy,

Tamil - Nadu. 620-006.

+919791 702 035 +91 8608 794 34(whatsapp)

sriramanbattachar@gmail.com www.kriyasagaram.in

श्रीः

श्रीमतेरामानुजाय नमः

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரஆகமத்தின்

ப்ருஹத் ப்ரம்ம ஸம்ஹிதை

ஸம்ஸ்க்ருதம், தமிழ் மூலம் மற்றும்

தமிழ் அர்த்தத்துடன் கூடியது

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரத்தின்

பிருஹத் பிரம்ம சம்ஹிதை

மூன்றாம் பாதம்

தலைப்புகள்

1.	கோலோக வர்ணனை	1
2.	ஊர்த்வ லோக வர்ணனை (அர்ச்சிராதி மார்க்கம் -1)	43
3.	ஊர்த்வ லோக வர்ணனை (அர்ச்சிராதி மார்க்கம் -2)	63
4.	அர்ச்சிராதி கமனம் - பாகம் 2 (மணி மண்டபத்தை அடையும் முறை)	73
5.	மணி மண்டப வர்ணனை	83
6.	யோக பீட வர்ணனை	92
7.	ஸதாசார நிர்ணயம் (ஆஹ்நீக காண்டம்)	101
8.	பத்ராசனோபாக்கியானம்	129
9.	பரதத்வ நிரூபணம்	143
10.	ஊர்த்வ புண்ட்ரம் மற்றும் ஸ்ரீ சூர்ணம் தயாரித்தல், தரித்தல் விதிமுறைகள்	162

<<<<___>>>>

<u>முன்னுரை</u>

महतोवेदवृक्षस्य मूलभूतोमहानयम्.

स्कन्दभूता ऋगाद्याश्च शाखाभूता महामुने॥

மஹதோவேத$_3$வ்ருக்ஷஸ்ய மூலபூ$_4$தோமஹானயம்.

ஸ்கந்த$_3$பூ$_4$தா ருகா$_3$த்$_3$யாஶ்ச ஶாகா$_2$பூ$_4$தா மஹாமுனே..

“வேதார்த்தம் அறுதியிடுவது ஸ்ருதி,ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணங்களாலே” அதில் ப்ரதமஶ்ருதி ஶ்ரீபகவச்சாஸ்த்ரம்.எனும் ஶ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகமம்.

“ஶ்ருதிமூலமிதம் தந்த்ரம் ப்ரமாணம் கல்பஸூத்ரவத்” என்பது பாத்ம வசநம்.

இதுதான் பகவச்சாஸ்த்ரம் என்றும், ஶ்ரீபாஞ்சராத்ரம் என்றும், மஹோபநிஷதம் என்றும் எண்ணற்ற பெயர்களாய் உடைய இந்த ஆகமம் ஸாக்ஷாத் எம்பெருமானுல் பரம

பதத்தில் இருந்து அநந்த,கருட விஷ்வக்ஸேனுதிகளுக்கும், சுதர்சனுதி திவ்ய ஆயுதங்களுக்கும், ஶ்ரீ,பூமி,தேவிகளுக்கும்,ப்ரும்ம ருத்ராதிகளுக்கும் உபதேசிக்கப்பட் டது. மேலும் இவர்களைப்போன்று நாரதாதி மஹர்ஷிகள், ஶ்ரீவத்ஸந்,பத்ரன் போன்ற எண்ணற்ற மஹரிஷிகளுக்கு உபதேசித்ததால்தான் இது ப்ரபஞ்சத்திற்குத்(பூலோகத்தில்) தன் சீடர்களின் வாயிலாக உபதேசிக்கப்பட்டு இன்றளவும் க்ரியாரூபமாகவும்,மூல க்ரந்தமாகவும் நமக்குக்கிடைக்கிறது.

இந்த ஆகமம் நிலவுலகில் வாழும் ஜீவகோடிகளின் அன்ருட வாழ்க்கை நெறிமுறைகளைத் தெரிவிக்கும் ஆகமம்.

இவற்றில் எண்ணற்ற ஸம்ஹிதைகள் 108,1008 என்று இருந்தாலும் இந்த <u>ப்ருஹத் ப்ரும்மஸம்ஹிதையானது</u> ஆழ்ந்த பொருளுடையது. பொதுவாகவே எம்பெருமானுக்கு த்விஜன் என்று ஒரு சிறப்புப்பெயர் உண்டு. அதாவது தன்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிடவேண்டும் என்ருல் தானே ஆசார்யனுமாயும், சீடனுமாகவும் அவதரிப்பான். அதனுல்தான்எம்பெருமான் த்விஜன் (என்னும் இருபிறப்பாளன்) எனும் பெயர்பெருகிருன். பரத்வத்தை

உபதேசிக்க நரன் என்றும், நாராயணன் எனும் இருபிறப்பு. இவனது வாஸுதேவாதி வ்யூஹாவதார வைபவத்தை உபதேசிக்க முன்புகூறிய நித்யஸூரிகள், திவ்யசூரிகள் போன்றவர்கள். விபவாவதாரங்களாகிய மத்ஸ்ய,கூர்ம,வராஹாதிஅவதார மஹிமைகளை வெளிப்படுத்த வ்யாஸபகவான் போன்றவர்கள். ந்ருஸிம்ம மஹிமைகளை உபதேசிக்க ப்ரஹல்லாதன்.வாமனன் புகழ்பாட தேவேந்த்ரன்.ராமபிரான் தத்துவத்தை உபதேசிக்க வால்மீகி, க்ருஷ்ண,பலராமன் புகழ்பாட சுகமுனிவர் போன்றவர்களாக தானே உபதேசித்தும் நடத்தியும் காட்டுவான். அதைப்போல் அந்தர்யாமியின் புகழை உபதேசிக்க யோகிகள்.அர்ச்சாவதாரத்தின் மஹிமைகளை உபதேசிக்க ஆழ்வார்,ஆசார்யர்கள் இவ்வாறு தானே ஆசார்யனுமாயும், சீடனுமாகவும் அவதரிப்பான். அதனுல்தான்எம்பெருமான் த்விஜன் (என்னும் இருபிறப்பாளன்) எனும் பெயர்பெருகிறுன்.

அதுபோன்ற நர நாராயண உபதேசமான ஸம்ஹிதைதான் இந்த ப்ருஹத் ப்ரும்ம ஸம்ஹிதை. இது பதரிகாஸ்ரமத்தின் புகழையும்,அதன் மஹிமைகளையும் கூறுவது. மேலும் ப்ருந்தாவனம், த்வாரகை, திருவரங்கம் போன்ற க்ஷேத்ரங்களின் மஹிமைகளைக் கூறி ஜீவகோடிகளின் எண்ணற்ற இன்னல்களைத் தீர்த்து நல்வழிப்படுத்தி இவ்வுலகில் நல்வாழ்வு வாழ்ந்து முடிவில் முக்தியெனும் மிகப்பெரிய பரமபதத்தை அடையும் நல்வழியையும்,அந்த ஸ்தானத்தின் மஹிமைகளையும் கூறவந்த சாஸ்த்ரம்.

இது முதன்முதலில் <u>"க்ரியாஸாகரம்"</u> மூலம் தமிழர்த்துடன் வெளிவருகிற முதல் நூல்.இது முதல்பாகம். இன்னும் மூன்றுபாகங்கள் வெளிவரவேண்டும்.

இதற்கு உறுதுணையாக இருந்து ஊக்குவித்த பெரியபெருமாள் பெரியபிராட்டியார்,எம்பெருமானுர் திருவடிகளுக்கு சமர்ப்பணம்.மேலும்

இந்த நூல் இப்படித்தான் வெளிவர வேண்டும் என்று நமக்கு முழுமூச்சாக உதவிகள் செய்துவரும் <u>**Kalpana Jayabal Foundation, Trustee திருவெள்ளரை திருப்பணித்திலகம் ஸ்ரீமான் V.S.Jayabal**</u> அவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகமம் "க்ரியாஸாகரம்"மிகப்பெரிய பல்லாண்டு பாடுகிறது. அடுத்து எவ்வளவோ கார்யங்களுக்கு இடையில் நமக்கு தமிழ் அர்த்தம் செய்துகொடுத்த <u>**ஸ்ரீமான் கார்த்திகேயன் அவர்களுக்கும்,**</u>

ஸ்ரீமதிஸத்யாஅம்மையாருக்கும் மிக்க நன்றி.இதற்கு புத்தக வடிவமைத்துக் கொடுத்த ஸ்ரீ பாலாஜி பட்டாசார்யாருக்கும், வாழ்த்துக்கள்.

मङ्गळाशासनपरैर्मदाचार्य पुरोगमैः।

सर्वैश्चपूर्वैराचार्यैः सत्कृतायास्तुमङ्गळम्.

இந்நூலைக் கசடறக் கற்று கீதையின் பாதையில், கோதையின் பாதையில், ராதையின் பாதையில், சீதையின் பாதையில், வேதையின் பாதையில் சென்று மேதை ஆவோம்.

தேரழுந்தூர்
ஸ்ரீ.உ.வே K.ஸ்ரீராமன் பட்டாசார்யார்,
ஸ்ரீரங்கம்.

க்ரோதி வருடம்.தைப்பூசம். 11-2-2025

<<<<____>>>>

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின் மூன்றாம் பாகம்

அத்தியாயம் - 1

கோலோக வர்ணனை

त्रितीय भागे प्रथमोऽध्यायः।

गोलोक वर्णनम्

த்ரிதீய பா4கே3 ப்ரத2மோ(அ)த்4யாய: |
கோ3லோக வர்ணனம் |

மூன்றும் பாகம், முதலாம் அத்தியாயம்.
கோலோக வர்ணனே

उपासकानां यदिदंनिरूपितं स्थानं त्वयाऽप्राकृतमेकमव्ययम्।

कथं तदेतत्पुरुषःप्रयाति सर्वं समाख्या हि रहस्यमेतत्।

मध्येकृतनिवासाये स्थानानि च सरांसि च।

वनानि पुरुषाः के वा नद्यस्तत्र भवंति च।

व्यूहस्थानं च विभवस्थानमायतनानि च।

भोगं च नित्यमुक्तानां देव विस्तरतो वद।

श्री नारायण उवाच-

लोकाश्चतुर्दशप्रोक्ता मया ते कमलोद्भव।

अधस्सप्तसमाख्याता ऊर्ध्वं सप्तप्रकीर्तिताः।

उक्तास्सावरणा स्सर्वे नाशशीला भवंति ते। 5

உபாஸகானாம்' யதி3தம்'நிரூபிதம் ஸ்தா2னம்' த்வயா(அ)ப்ராக்ரு'தமேகமவ்யயம் |
கத2ம்' ததே3தத்புருஷ: ப்ரயாதி ஸர்வம் ஸமாக்2யா ஹி ரஹஸ்யமேதத் |
மத்4யேக்ரு'தநிவாஸாயே ஸ்தா2னானி ச ஸராம்'ஸி ச |

வனானி புருஷா: கே வா நத்3யஸ்தத்ர ப4வந்தி ச |

வ்யூஹஸ்தா2னம்' ச விப4வஸ்தா2னமாயதனானி ச |

போ4க3ம்' ச நித்யமுக்தானாம்' தே3வ விஸ்தரதோ வத3 |

ஸ்ரீ நாராயண உவாச-

லோகாஶ்சதுர்த³ஶப்ரோக்தா மயா தே கமலோத்³ப⁴வ |
அத⁴ஸ்ஸப்தஸமாக்²யாதா ஊர்த்⁴வம்' ஸப்தப்ரகீர்திதா꞉ |
உக்தாஸ்ஸாவரணா ஸ்ஸர்வே நாஶஶீலா ப⁴வந்தி தே | 5
பார்ஷதர்கள் (பக்தர்கள்) கேட்டனர் -
"உபாசகர்களாகிய எங்களுக்கு, தேவரீர் நிர்ணயித்துள்ளதான, இந்த ஒப்பற்றதும், அழிவில்லாததுமான பிராகிருதமற்ற கோலோகம் என்னும் இடம் எப்படிப்பட்டது? அந்த பரமபதத்தை ஒரு மனிதன் எவ்வாறு அடைகிறான்? இதை எங்களுக்கு விளக்குங்கள். இது ஒரு ரகசியமாகவே உள்ளது. மேலும், அங்கு வசிப்பதற்கு இடங்கள், குளங்கள், காடுகள், மனிதர்கள் மற்றும் நதிகள் எப்படி இருக்கும்? வியூக ஸ்தானம், விபவ ஸ்தானம், ஆயதனங்கள் மற்றும் நித்யமுக்தர்களின் போகம் ஆகியவற்றை பற்றி விரிவாக சொல்லுங்கள் தேவா! "

ஸ்ரீ நாராயணன் கூறுகிறார் -
"கமலோற்பவனே, பதினான்கு உலகங்களைப் பற்றி நான் உனக்கு கூறுகிறேன். அவற்றில் ஏழு கீழே உள்ளன. மேலும் ஏழு மேலே உள்ளன. அவை அனைத்தும் மாயையினால் சூழப்பட்டவை, மற்றும் அழிவுத் தன்மையை உடையன. || 5

बृह्मणोंतेविलीयंते लोकाये च चतुर्दश।

प्राकृतास्ते समाख्याता लीलारूपा रमापतेः।

कालेनैव विलीयंते कालेनैव भवंति हि।

आद्यंतयास्त्वमेवैषां हेतुभूतः प्रजापते।

त्वया सह भवंतीह लयं यांति त्वया सह।

'लोकास्तु प्रकृतौयांति त्वंतु मय्येव मत्परः।

दृश्यमानमिदं सर्वमनित्यमितिचोच्यते।

प्राकृतं कार्यभूतं हि मदनन्यत्रयास्थितम्।

अहमात्मा च सर्वेषां माधारः पुरुषः परः ।

क्रीडार्थं देवदेवेश मयैव प्रकटीकृतम्। 10

ப்³ரு'ஹ்மணோ(அ)ந்தேவிலீயந்தே லோகாயே ச சதுர்த³ஶ |
ப்ராக்ரு'தாஸ்தே ஸமாக்²யாதா லீலாரூபா ரமாபதே꞉ |
காலேனைவ விலீயந்தே காலேனைவ ப⁴வந்தி ஹி |
ஆத்³யந்தயாஸ்த்வமேவைஷாம்' ஹேதுபூ⁴த꞉ ப்ரஜாபதே |
த்வயா ஸஹ ப⁴வந்தீஹ லயம்' யாந்தி த்வயா ஸஹ |

'லோகாஸ்து ப்ரக்ரு'தௌயாந்தி த்வந்து மய்யேவ மத்பர: |
த்³ரு'ஶ்யமானமித³ம்' ஸர்வமநித்யமிதிசோச்யதே |
ப்ராக்ரு'தம்' கார்யபூ⁴தம்' ஹி மத³னன்யத்ரயாஸ்தி²தம் |
அஹமாத்மா ச ஸர்வேஷாம்' மாதார: புருஷ: பர: |
க்ரீடா³ர்த²ம் தே³வதே³வேஶ மயைவ ப்ரகடீக்ரு'தம் | 10

பிரம்மாவுடைய ஆயுள் முடிவில், பதினான்கு உலகங்களும் ஒடுங்கிவிடும். இவை பிராகிருதமானவை. திருமகளின் மணாளனாகிய எனது லீலைக்காகத் தோன்றியவை. காலத்தினாலேயே தோன்றி, காலத்தினாலேயே அழியும். அவற்றின் ஆதிக்கும் அந்தத்திற்கும் நீயே காரணம், பிரஜாபதியே! உன்னோடு தோன்றி, உன்னோடு லயம் அடையும். " உலகங்கள் இயற்கையில் லயிக்கின்றன. நீயோ என்னில் லயிக்கிறாய், என் மேல் பற்று கொண்டவன் நீ. கண்ணுக்குத் தெரியும் இந்த உலகம் நிலையற்றது என்று சொல்லப்படுகிறது. பிராகிருதத்தால் உருவான இந்த உலகம் என்னிலிருந்து வேறாக இல்லை. நான் எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் ஆத்மாவும் ஆதாரமுமான பரம்பொருள். தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனே, விளையாடுவதற்காகவே என்னால் இது வெளிப்படுத்தப்பட்டது. || 10

लोकैश्चतुर्भिः दशभिःसागरैर्द्वीपसंयुतैः।
भूतैश्चतुर्भिः दशभिःभूधरैश्च महोत्सवैः।
परिपूर्णमिदंरम्यमण्डं प्रकृतिसंभवम्।
दशोत्तरैरावरणैः पुष्टं वस्त्रपुटैरिव।
योजनानां षष्टिकोटिमुन्नतं विस्तरेण तु।
पंचाशत्कोटिगुणितं प्राकृतंत्वण्डमेव च।
एतदण्डकटाहेन तिर्यगूर्ध्वमधःक्रमात्।
कृष्टेसस्यं यथाबीजं सर्वतो वै समावृतम्।
यथा कपित्थंबीजानि समाकृष्यावतिष्ठते।
तथाऽण्डमेतदाधारं चेतनाचेतनानि हि। 15

லோகைஶ்சதுர்பி⁴: த³ஶபி⁴:ஸாக³ரைர்த்³வீபஸம்'யுதை: |
பூ⁴தைஶ்சதுர்பி⁴: த³ஶபி⁴:பூ⁴த⁴ரைஶ்ச மஹோத்ஸவை: |
பரிபூர்ணமித³ம்'ரம்யமண்ட³ம்' ப்ரக்ரு'திஸம்ப⁴வம் |
த³ஶோத்தரைராவரணை: புஷ்டம்' வஸ்த்ரபுடைரிவ |

யோஜனானாம்’ ஷஷ்டிகோடிமுன்னதம்’ விஸ்தரேண து ।
பஞ்சாஶத்கோடிகு³ணிதம்’ ப்ராக்ரு’தம்’த்வண்ட³மேவ ச ।
ஏதத³ண்ட³கடாஹேன திர்யகூர்த்⁴வமத⁴:க்ரமாத் ।
க்ரு’ஷ்டேஸஸ்யம்’ யதா²பீ³ஜம்’ ஸர்வதோ வை ஸமாவ்ரு’தம் ।
யதா² கபித்த²ம்’பீ³ஜாநீ ஸமாக்ரு’ஷ்யாவதிஷ்ட²தே ।
ததா²(அ)ண்ட³மேததா³தா⁴ரம்’ சேதனாவேதனாநீ ஹி ।15

பத்து திசைகளாலும், கடல்களாலும் தீவுகளாலும், பூதங்களாலும், மலைகளாலும் சூழப்பட்டு, பூரணமாயும், அழகானதாயும், இயற்கையினால் உண்டான இந்த அண்டம், பத்து அடுக்குகளாலான ஆடையால் மூடப்பட்டதைப் போல உள்ளது. அறுபது கோடி யோஜனை உயரம் கொண்டது, மற்றும் ஐம்பது கோடி மடங்கு அகலம் கொண்டது இந்த பிராகிருதமான அண்டம். இந்த அண்டம், கடாயைப்போல், குறுக்கேயும், மேலும், கீழுமாகத் தானியங்கள் விதைக்கப்பட்ட நிலம் போல அனைத்துப் பக்கங்களிலும் மூடப்பட்டுள்ளது. விளாம்பழத்தின் விதைகள் அதைச் சூழ்ந்திருப்பது போல, இந்த அண்டம், சேதனம், அசேதனம் ஆகிய எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாக உள்ளது. ।। 15

कोटियोजनमानेन पृथिव्यावरणं स्मृतम्।
दशकोटिप्रमाणेन जलावरणमुच्यते।
शतकोटिप्रमाणेन वह्नेरावरणं स्मृतस्म्।
सहस्रकोटिमानेन वायोरावरणं विधे! ।
दशसाहस्रकोट्योक्तमाकाशावरणं महत्।
लक्षेणाऽहंकृतेस्तात ! दशलक्षंमहत्स्मृतम्।
प्रकृत्यावरणं यत्तदनंतं हि तदुच्यते।
प्रकृत्यावरणांतानि दह्यंते कालवह्निना।
अण्डावरणभूतानि प्रकृतौ लयमाप्नुयुः ।
सा सर्वजगदाधारा प्राकृतिर्मत्समाश्रया। 20

கோடியோஜனமானேன ப்ரு’தி²வ்யாவரணம்’ ஸ்ம்ரு’தம் ।
த³ஶகோடிப்ரமாணேன ஜலாவரணமுச்யதே ।
ஶதகோடிப்ரமாணேன வஹ்னேராவரணம்’ ஸ்ம்ரு’தஸ்ம் ।
ஸஹஸ்ரகோடிமானேன வாயோரா வரணம்’ விதே⁴! ।
த³ஶஸாஹஸ்ரகோட்யோக்தமாகாஶாவரணம்’ மஹத் ।
லக்ஷேணா(அ)ஹங்க்ரு’தேஸ்தாத ! த³ஶலக்ஷம்’மஹத்ஸ்ம்ரு’தம் ।
ப்ரக்ரு’த்யாவரணம்’ யத்தத³னந்தம்’ ஹி தது³ச்யதே ।
ப்ரக்ரு’த்யாவரணாந்தாநீ த³ஹ்யந்தே காலவஹ்நீனா ।

அண்டா³வரணபூ⁴தாநீ ப்ரக்ரு'தௌ லயமாப்னுயு꞉ ।
ஸா ஸர்வஜக³தா³தா⁴ரா ப்ராக்ரு'திர்மத்ஸமாஶ்ரயா । 20

ஒரு கோடி யோஜனை அளவு பூமியால் சூழப்பட்டது. பத்து கோடி யோஜனை அளவு நீரால் சூழப்பட்டது. நூறு கோடி யோஜனை அளவு நெருப்பினால் சூழப்பட்டது. ஆயிரம் கோடி யோஜனை அளவு காற்றினால் சூழப்பட்டது. பத்தாயிரம் கோடி யோஜனை அளவு ஆகாயத்தால் சூழப்பட்டது. ஒரு லட்சம் அகங்காரத்தினால் சூழப்பட்டது, மற்றும் பத்து லட்சம் மகதத்துவத்தால் சூழப்பட்டது. இயற்கையின் ஆவரணம் எல்லையற்றது என்று சொல்லப்படுகிறது. காலத்தால் வரும் நெருப்பினால் இயற்கை ஆவரணங்கள் அனைத்தும் எரிக்கப்படும். அண்டத்தை சூழ்ந்துள்ள அனைத்தும் இயற்கையில் ஒடுங்கும். அனைத்து உலகங்களுக்கும் ஆதாரமாக இருப்பது இந்த பிரகிருதியே! இது என்னையே சார்ந்துள்ளது. ।। 20

तया जगत्सर्गलयौ करोमि कमलासन।
क्रीडार्थं त्रिगुणादैवी मय्यैवोद्भाविता पुरा।
"दैवीह्येषागुणमयी ममममायादुरत्यया।
मामेव ये प्रपद्यंते मायामेतां तरन्ति ते।"
इयं भागवती माया कारणे सत्स्वरूपिणी।
गुणत्रयवतीनित्या नित्यानंतगुणाश्रया।
अव्यक्ता शाश्वती सर्वबीजभूता प्रतिष्ठिता।
कार्यानुमेया प्रकृति श्चिच्छरीरतया मता।
स्वाश्रयव्यतिरेकेण स्थातुंगंतुमुनीश्वरा।
तच्छरीरतयानैव तदायत्तगुणक्रिया। 25

தயா ஜக³த்ஸர்க³லயௌ கரோமி கமலாஸன ।
க்ரீடா³ர்த²ம்' த்ரிகு³ணா தை³வீ மய்யைவோத்³பா⁴விதா புரா ।
"தை³வீஹ்யேஷா கு³ணமயீ மமமாயாது³ரத்யயா ।
மாமேவ யே ப்ரபத்³யந்தே மாயாமேதாம்' தரந்தி தே ।"
இயம்' பா⁴க³வதீ மாயா காரணே ஸத்ஸ்வரூபிணீ ।
கு³ணத்ரயவதீநித்யா நித்யானந்தகு³ணாஶ்ரயா ।
அவ்யக்தா ஶாஶ்வதீ ஸர்வபீ³ஜபூ⁴தா ப்ரதிஷ்டி²தா ।
கார்யானுமேயா ப்ரக்ரு'திஶ்ச²ிச்ச²ரீரதயா மதா ।
ஸ்வாஶ்ரயவ்யதிரேகேண ஸ்தா²தும்' க³ந்தும்' முனீஶ்வரா ।
தச்ச²ரீரதயானைவ ததா³யத்தகு³ணக்ரியா । 25

கமலாசனனே! நான் இந்த பிரகிருதியைக் கொண்டே உலகங்களை சிருஷ்டித்தும், ஒடுக்கியும் வருகிறேன். விளையாடுவதற்காகவே, இந்த மூன்று குணங்கள் கொண்ட தெய்வீக மாயையானது என்னால் முதலில் உண்டாக்கப்பட்டது. "இந்த தெய்வீக மாயை மூன்று குணங்களால் ஆனது, என்னுடையது. கடப்பதற்கு அரிதானது. என்னை யார் சரணடைகிறார்களோ, அவர்கள் இந்த மாயையை கடக்கிறார்கள்." காரண நிலையில், உண்மைப் பொருளாக இருக்கும் இந்த பாகவத மாயை, மூன்று குணங்கள் கொண்டது, நிலையானது, நித்தியமான எண்ணற்ற குணங்களுக்கு இருப்பிடமானது. புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டது, நித்தியமானது, எல்லா விதைகளுக்கும் மூலாதாரமானது. காரியங்களை கொண்டே அறியப்படக்கூடியது, சித்தினால் ஆக்கப்பட்ட உடல் உடையது. முனிவர்களே! தன்னுடைய ஆதாரமில்லாமல் இருக்கவோ, நகரவோ முடியாது. அது என்னோடு உடலாக இணைந்திருப்பதால், அதன் குணங்கள் மற்றும் செயல்கள் என்னைச் சார்ந்தே இருக்கும். || 25

तथैवांकुरवदात्मास्थ मेतद्युक्तमलक्षिता।
अवस्थान्तरमापन्ना नैवभाति न चापरा।
व्यक्तामायाकार्यरूपा नैकरूपा प्रजापते।
सर्वदानैकरूपेयं परिणाम स्वभावतः।
अनित्याह्यसतीमिथ्या वस्तुभूतापि दुर्ग्रहा।
दुस्तराद्दुष्प्रदर्षा च दुरुडादुर्विचेष्टिता।
मद्धार्या मत्तनूरेषा न मत्तोऽन्यामनगापि।
भिन्नोऽहमेव देवेश निरपेक्षो निराश्रयः।
मदनन्या महभाग! कार्यकारणोरियम्।
चेतनःपुरुषश्चान्यो मच्छरीरतया मतः।30

ததை2வாங்குரவதா3த்மாஸ்த2 மேதத்3யுக்தமலக்ஷிதா ।
அவஸ்தா2ந்தரமாபன்னா நைவபா4தி ந சா(அ)பரா ।
வ்யக்தா மாயாகார்யரூபா நைகரூபா ப்ரஜாபதே ।
ஸர்வதா3னைகரூபேயம்’ பரிணாம ஸ்வபா4வத: ।
அநித்யாஹ்யஸதீமித்2யா வஸ்துபூ4தாபி து3ர்க்3ரஹா ।
து3ஸ்தராது3ஷ்ப்ரதர்3ஶா ச து3ருடா3து3ர்விசேஷ்டிதா ।
மத்3தா4ர்யா மத்தனுரேஷா ந மத்தோ(அ)ன்யாமநக3பி ।
பி4ன்னோ(அ)ஹமேவ தே3வேஶ நிரபேக்ஷோ நிராஶ்ரய: ।

மத3னன்யா மஹபா4க3! கார்யகாரணோரியம் ।
சேதனः புருஷஸ்சான்யோ மச்ச2ரீரதயா மதாः ।30

விதையைப் போன்றே, இது ஆத்மாவில் நிலைத்திருக்கிறது, இதனுடன் இணைந்து காணமுடியாதது. வேறுபட்ட நிலைகளை அடைந்து, வேறுபாடில்லாமல், புலப்படாமலும் இருக்கிறது. வெளிப்படுத்தப்பட்ட மாயை காரிய உருவானது, பல வடிவங்கள் கொண்டது, பிரஜாபதியே. எப்போதும் ஒரே வடிவில் இல்லாமல், மாறுதல் அடைவது இதன் சுபாவம். இது நிலையற்றது, உண்மை இல்லாதது, பொய்யானது, ஆனாலும் ஒரு பொருளைப் போலத் தோன்றும், அறிவதற்கு கடினமானது. கடப்பதற்கு அரிதானது, பார்ப்பதற்கு அருமையானது, புரிந்து கொள்வதற்கு கடினமானது. என்னால் தாங்கப்படுகிறது, என்னுடலே இது, என்னிலிருந்து வேறானதல்ல, சிறிதும். தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனே, நான் வேறானவன், பற்றற்றவன், ஆதரவு அற்றவன். இது என்னிடமிருந்து வேறானது இல்லை. காரணமும் காரியமும் ஆனது. சேதனனான புருஷன் வேறு. அவன் என்னுடலே. ।। 30

सच्चिदानंदरूपोयं न मे भोदमनागपि।
भोक्ता निरंजनो माया गुणहीनोऽक्षरः परः।
परिणामकृताकार नामरूपविवर्जितः।
निर्विकारोगुणैर्व्याप्तो मद्वाच्यो मन्निकेतनः।
अजोऽव्ययोऽच्युतोसाक्षी प्रकृत्यात्मसुखात्मकः।
एकरूपोनित्यवस्तु परमार्थसदात्मकः।
मायापरतरोमायी मच्छेषो मद्गतिस्स्मृतः।
मद्भोक्ता मत्परोनित्यो मदनन्यस्थितिर्मतः।
माया यवनिकाच्छन्नो मायाऽहंकारितो यदा।
माया भोक्ताशरैर्विद्धो मायागतिनिरीश्वरः 35

ஸச்சிதானந்த3ரூபோ(அ)யம்’ ந மே போ4த3மனாக3பி ।
போ4க்தா நிரஞ்ஜனோ மாயா கு3ணஹீனோ(அ)க்ஷரः பரः ।
பரிணாமக்ரு’தாகார நாமரூபவிவர்ஜிதः ।
நிர்விகாரோ கு3ணைர்வ்யாப்தோ மத்3வாச்யோ மந்நிகேதனः ।
அஜோ(அ)வ்யயோ(அ)ச்யுதோ(அ)ஸாக்ஷீ ப்ரக்ரு’த்யாத்மஸுகா2த்மகः ।
ஏகரூபோ நித்யவஸ்து பரமார்த2ஸதா3த்மகः ।
மாயாபரதரோமாயீ மச்சே2ஷோ மத்3க3திஸ்ஸ்ம்ரு’தः ।

மத்³போ⁴க்தா மத்பரோநித்யோ மத³னன்யஸ்தி²திர்மத: ।
மாயா யவநீகாச்ச²ன்னோ மாயா(அ)ஹங்காரிதோ யதா³ ।
மாயா போ⁴க்தாஶரைர்வித்³தோ⁴ மாயாக³திநிரீஶ்வர: । 35

சத், சித், ஆனந்தம் என்னும் வடிவமானவன் நான். எனக்கு சிறிதளவும் வேறுபாடு இல்லை. அனுபவிப்பவன், களங்கமில்லாதவன், மாயை இல்லாதவன், குணங்கள் இல்லாதவன், அழிவில்லாதவன், பரம்பொருள் நான். மாறுதல் இல்லாதவன், குணங்களால் நிரம்பியவன், என்னால் சொல்லப்படுபவன், என் இருப்பிடம் நான். பிறப்பற்றவன், அழியாதவன், நிலையானவன், சாட்சி, இயற்கையால் ஆன ஆத்ம சுகம் கொண்டவன். ஒரு வடிவமானவன், நித்தியமான பொருள், பரம்பொருள், எப்போதும் இருப்பவன் நான். மாயைக்கு அப்பாற்பட்டவன், மாயையை உடையவன், எனக்கு அடிமையானவன், என்னையே கதியாக கொண்டவன். என்னை அனுபவிப்பவன், என் மேல் பற்று கொண்டவன், நித்தியமானவன், என்னோடு ஒன்றி இருப்பவன் நான். மாயை என்னும் திரையால் மறைக்கப்பட்டவன், மாயையால் அகங்காரம் அடைந்தவன். மாயையை அனுபவிப்பவன், அம்புகளால் துளைக்கப்பட்டவன், மாயையின் கதியில் இருப்பவன், ஈஸ்வரன் இல்லாதவன். ।। 35

आब्रह्मभूतस्त्रिगुणो मलिनो दुःखभाजनः ।
जीवोयं मत्स्वरूपो हि संसारेह्यवसीदति।
ब्रह्मात्मकमिदम्सर्वं चिदचिन्मिश्रितम् जगत्।
विज्ञायात्मनि मय्येव कृतभावस्तु यःपुमान्।
अविद्यातिमिरंतीत्वान् मद्भावमुपलभ्य च।
मामुपैति महाभाग! मदेक शरणागतः।
स एतां त्रिगुणांमायामर्चिरादि गतिंगतः।
भित्वा सकार्यांमतिमान् याति सत्वगुणास्पदम्।
नित्यमप्राकृतंधाम स्वप्रकाशमनामयम्।
भक्त्यैकलभ्यममलं कालप्रळयवर्जितम्। 40

ஆப்³ரு'ஹ்மபூ⁴தஸ்த்ரிகு³ணோ மலிநோ து³:க²பா⁴ஜன: ।
ஜீவோ(அ)யம்' மத்ஸ்வரூபோ ஹி ஸம்'ஸாரேஹ்யவஸீத³தி ।
ப்³ரு'ஹ்மாத்மகமித³ம்'ஸர்வம்' சித³சிந்மிஶ்ரிதம்' ஜக³த் ।
விஜ்ஞாயாத்மநீ மய்யேவ க்ரு'தபா⁴வஸ்து ய:புமான் ।
அவித்³யாதிமிரந்தீத்வான் மத்³பா⁴வமுபலப்⁴ய ச ।

மாமுபைதி மஹபா⁴க³! மதே³க ஶரணாக³த: ।
ஸ ஏதாம்’ த்ரிகு³ணாம்’மாயாமர்சிராதி³ க³திம்’ க³த: ।
பி⁴த்³வா ஸகார்யாமதிமான் யாதி ஸத்வகு³ணாஸ்பத³ம் ।
நித்யமப்ராக்ரு’தம்’தா⁴ம ஸ்வப்ரகாஶமநாமயம் ।
ப⁴க்த்யைகலப்⁴யமமலம்’ காலப்ரளயவர்ஜிதம் । 40

பிரம்மாவிலிருந்து உண்டானவன், முக்குணம் கொண்டவன், அழுக்கானவன், துன்பங்களுக்கு ஆளானவன் இந்த ஜீவன், என்னுடைய அம்சமானவன், ஆனால் இந்த சம்சாரத்தில் துன்பப்படுகிறான். சித்தும், அசித்துவும் கலந்த இந்த உலகம் முழுவதும், பிரம்மாவால் ஆக்கப்பட்டது. எவன் ஆத்மாவில் என்னை உணர்கிறானோ, என் மீது பக்தி செய்கிறானோ, அஞ்ஞானம் என்னும் இருளை நீக்கி, என்னுள் நிலைபெற்று, என்னை ஒருவனே கதி என்று சரணடைகிறானோ, அவன் இந்த முக்குணம் கொண்ட மாயையைக் கடந்து, ஒளியின் பாதையில் சென்று, மாயையையும் அதன் செயல்களையும் நீக்கி, சத்துவ குணத்தில் நிலை பெறுகிறான். நித்தியமான, பிராகிருதமற்ற, சுய ஒளியுடைய, நோயற்ற என் இடத்தை அடைகிறான். பக்தி ஒன்றினாலேயே அடையக்கூடியது, களங்கமற்றது, காலத்திற்கும் அழிவிற்கும் அப்பாற்பட்டது. ।। 40

न तद्भासयते सूर्यो न शशांको न पावकः।
यद्गत्वा न निवर्तते तद्धाम परमं मम।
मायिकं यन्मयाप्रोक्तं निबिड द्वांतसंकुलम्।
तस्योर्ध्वभागे विरजा निस्सीमाविद्यते नदी।
साचावरणभूता हि विश्वस्यपरतो विधे!।
प्रधानपरमव्योम्ना रंतरे विरजानदी।
वेदांगस्वेदजनिततोयैः प्रस्नाविता शुभा।
तस्यास्तीरेपरेव्योम त्रिपाद्भूतं सनातनम्।
अमृतंशाश्वतं नित्यमनन्तं परमं पदम्।
शुद्धसत्वमयं दिव्य मनंतं ब्रह्मणः पदम्। 45

ந தத்³பா⁴ஸயதே ஸூர்யோ ந ஶஶாங்கோ ந பாவகா: ।
யத்³க³த்வா ந நிவர்ததே தத்³தா⁴ம பரமம்’ மம ।
மாயிகம்’ யந்மயாப்ரோக்தம்’ நிபி³ட³ த்³வாந்தஸங்குலம் ।
தஸ்யோர்த்⁴வபா⁴கே³ விரஜா நிஸ்ஸீமாவத்³யதே நதீ³ ।
ஸாசா(ஆ)வரணபூ⁴தா ஹி விஸ்வஸ்ய பரதோ விதே⁴! ।

ப்ரதா⁴னபரமவ்யோம்னா ரந்தரே விரஜாநதீ³ ।
வேதா³ங்க³ஸ்வேத³ஜநீததோயை: ப்ரஸ்ராவிதா ஶுபா⁴ ।
தஸ்யாஸ்தீரேபரேவ்யோம த்ரிபாத்³பூ⁴தம்' ஸனாதனம் ।
அம்ரு'தம்'ஶாஶ்வதம்' நித்யமனந்தம்' பரமம்' பத³ம் ।
ஶுத்³த⁴ஸத்வமயம்' தி³வ்ய மனந்தம்' ப்³ரஹ்மண: பத³ம் । 45

சூரியனாலோ, சந்திரனாலோ, நெருப்பினாலோ அந்த இடம் ஒளியூட்டப்படுவதில்லை. எங்கு சென்றால் திரும்பி வரத் தேவையில்லையோ, அதுவே என் பரம பதம். என்னால் சொல்லப்பட்ட மாயையினால் மூடப்பட்ட, இருள் சூழ்ந்த இந்த உலகத்திற்கு மேலே, எல்லையற்ற விரஜா நதி உள்ளது. அதுவே இந்த உலகத்திற்கு மேலே ஒரு ஆவரணமாக உள்ளது. பிரதானத்திற்கும், பரம வியோமத்திற்கும் இடையே இந்த விரஜா நதி உள்ளது. வேதங்களின் அங்கங்களாகிய ஸ்வேத ஜலத்தால் இந்த நதி நிரம்பியுள்ளது, புனிதமானது. நதிக்கரையில் மூன்று பாதங்களை உடையதான, சனாதனமான, அமிர்தமான, நிலையான, நித்தியமான, முடிவில்லாத, பரமபதம் உள்ளது. சுத்த சத்வம் நிரம்பிய, தெய்வீகமான, முடிவில்லாத, பிரம்மத்தின் இருப்பிடம் அது. ।। 45

अनेककोटिसूर्याग्नि तुल्यवर्चसमव्ययम्।
सर्ववेदमयंशुद्धं सर्वप्रलयवर्जितम्।
असंख्येयमजरंनित्यं जाग्रत्स्वप्न विवर्जितम्।
हिरण्मयम् मोक्षपदम् बृह्मानंद सुखाह्वयम्।
समानाधिक्यरहित माद्यन्तरहितं शुभम्।
एवमादिगुणोपेतं तद्विष्णोः परमंपदम् ।
व्यूहलोकात्परतरो विभवाख्यस्तु यस्स्मृतः।
वासुदेवोमहाभाग! तस्यलोकं वदामि ते।
अयोध्याख्यापुरीचैका द्वितीया मथुरास्स्मृता।
मत्स्यादीनां तथा पुर्यः परितस्संप्रकीर्तिताः 50

அனேககோடிஸூர்யாக்³நீ துல்யவர்சஸமவ்யயம் ।
ஸர்வவேத³மயம்'ஶுத்³த⁴ம்' ஸர்வப்ரளயவர்ஜிதம் ।
அஸங்க்²யேயமஜரம்'நித்யம்' ஜாக்³ரத்ஸ்வப்ன விவர்ஜிதம் ।
ஹிரண்மயம்' மோக்ஷபத³ம்' ப்³ரு'ஹ்மானந்த³ ஸுகா²ஹ்வயம் ।
ஸமானாதி⁴க்²யரஹித மாத்³யந்தரஹிதம்' ஶுபம் ।
ஏவமாதி³கு³ணோபேதம்' தத்³விஷ்ணோ: பரமம்'பத³ம் ।

வ்யூஹலோகாத் பரதரோ விப⁴வாக்²யஸ்து யஸ்ஸ்ம்ரு’த: ।
வாஸுதே³வோ மஹபா⁴க³! தஸ்ய லோகம்’ வதா³மி தே ।
அயோத்⁴யா²க்²யாபுரீசைகா த்³விதீயா மதுரா²ஸ்ம்ரு’தா ।
மத்ஸ்யா³தீ³னாம்’ ததா² புர்ய: பரிதஸ்ஸம்ப்ரகீர்திதா: । 50

கோடிக்கணக்கான சூரியர்களின் ஒளிக்கு ஒப்பான, அழியாதது. எல்லா வேதங்களும் நிறைந்த, சுத்தமானது. எல்லா பிரளயங்களிலிருந்தும் விலகியது. எண்ண முடியாதது, முதுமையில்லாதது, நித்தியமானது, விழிப்பு மற்றும் கனவு இல்லாதது. பொன்னிறமானது, மோட்சத்திற்கு வழிவகுப்பது, பிரம்மானந்தம் மற்றும் சுகம் கொண்டது. தனக்கு ஒப்பான அல்லது உயர்ந்தது இல்லாதது, ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதது, மங்களகரமானது. இப்படி பல குணங்கள் கொண்டதே விஷ்ணுவின் பரம பதம். வியூக உலகங்களுக்கு அப்பால் இருப்பது விபவம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மகா பாக்யவானே வாசுதேவனே, அந்த உலகத்தைப் பற்றி உனக்கு கூறுகிறேன். அயோத்தி என்பது ஒரு நகரம், மதுரா இரண்டாவது நகரம். மச்ச அவதாரங்களை போல இன்னும் பல நகரங்கள் உள்ளன. ।। 50

तत्राऽयोध्यापुरीरम्या यत्र नारायणो हरिः।
रामरूपेणरमते सीतयापरया सह।
मणिकांचन चित्राढ्या प्राकारैस्तोरणैस्स्मृता।
चतुर्द्धारसमायुक्ता तुङ्गगोपुर संयुता।
चण्डादिद्वारपालैस्तु कुमुदाद्यैस्सुरक्षिता।
नित्यमुक्तजनोपेता नित्योत्सवमनोहरा।
चण्डप्रचण्डौ प्राग्द्वारे याम्ये भद्रसुभद्रकौ।
वारुण्यां जयविजयौ सौम्ये धातृविधातृकौ।
कुमुदः कुमुदाक्षश्च पुण्डरीकोऽथवामनः।
शंकुकर्णस्सर्वनेत्रः सुमुखस्सुप्रतिष्ठितः।
एते दिक्पतयः प्रोक्ताः पूर्वास्याश्चतुर्मुख। 55

தத்ரா(அ)யோத்⁴யாபுரீரம்யா யத்ர நாராயணோ ஹரி: ।
ராமரூபேண ரமதே ஸீதயா(அ)பரயா ஸஹ ।
மணிகாஞ்சன சித்ராட்³யா ப்ராகாரைஸ்தோரணைஸ்ஸ்ம்ரு’தா ।
சதுர்த்³தா⁴ரஸமாயுக்தா துங்க³கோ³புர ஸம்’யுதா ।
சண்டா³தி³த்³வாரபாலைஸ்து குமுத³ாத்³யைஸ்ஸுரக்ஷிதா ।
நித்யமுக்தஜனோபேதா நித்யோத்ஸவமனோஹரா ।

சண்ட³ப்ரசண்டௌ³ ப்ராக்³த்³வாரே யாம்யே ப⁴த்³ரஸுப⁴த்³ரௌ ।
வாருண்யாம்' ஜயவிஜயௌ ஸௌம்யே தா⁴த்ரு'விதா⁴த்ருகௌ ।
குமுத³: குமுத³ாக்ஷஶ்ச புண்ட³ரீகோ(அ)த² வாமன: ।
ஶங்கு³கர்ணஸ்ஸர்வனேத்ர: ஸுமுக²ஸ்ஸுப்ரதிஷ்டி²த: ।
ஏதே தி³க்பதய: ப்ரோக்தா: பூர்வாஸ்யாஶ்சதுர்முக² । 55

அங்கு அயோத்தி என்னும் அழகிய நகரம் உள்ளது. நாராயணனே ஹரியாக ராமனாக, சீதையுடன் ஆனந்தமாய் வீற்றிருக்கும் இடம். அந்த நகரம், மணிகளாலும், பொன்னாலும், ஓவியங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. மதில்களும், தோரணங்களும் நிறைந்தது. நான்கு வாசல்களைக் கொண்டது. உயரமான கோபுரங்கள் நிறைந்தது. சண்டன் போன்ற வாயில் காவலர்களால் பாதுகாக்கப்படுகிறது. நித்தியமுக்தர்களுடன், எப்போதும் திருவிழாக்கள் நடக்கும் இடமாக இருக்கிறது. சண்டன், பிரச்சண்டன் ஆகியோர் கிழக்கு வாசலிலும், பத்ரன், சுபத்ரன் ஆகியோர் தெற்கு வாசலிலும், ஜெயன், விஜயன் ஆகியோர் மேற்கு வாசலிலும், தாதா, விதாத்தா ஆகியோர் வடக்கு வாசலிலும் இருக்கிறார்கள். குமுதன், குமுதாக்ஷன், புண்டரீகன் மற்றும் வாமனன், சங்கு கர்ணன், சர்வனேத்ரன், சுமுகன் மற்றும் சுப்ரதிஷ்டன் ஆகியோர் திக்குபாலகர்களாக உள்ளனர். இவர்களெல்லாம் கிழக்கை நோக்கியுள்ளார்கள். ।। 55

कोटिवैश्वानरः प्राख्य गृहपङ्क्तिभिरावृतम्।
आरूड यौवनैर्नित्यैः दिव्यनारी नरैर्युतम्।
अंतःपुरं तु देवस्य मध्येपुर्या मनोहरं।
मणिप्राकारसंयुक्तं वरतोरणशोभितम्।
विमानैर्गृहमुख्यैश्च प्रासादैर्बहुभिर्वृतम्।
दिव्याप्सरोगणैस्त्रीभिः सर्वतस्समलंकृतम्।
मध्ये तु मण्डपंदिव्यं राजस्थानं महोत्सवम्।
माणिख्यस्तम्भसाहस्र जुष्टं रत्नमयं शुभम्।
धर्मादिदैवतैर्नित्यैः वृतं वेदमयात्मकैः।60

கோடிவைஶ்வானர: ப்ராக்²ய க்³ரு'ஹபங்க்திபி⁴ராவ்ரு'தம் ।
ஆரூட⁴ யௌவனைர்நித்யை: தி³வ்யநாரீ நரைர்யுதம் ।
அந்த:புரம்' து தே³வஸ்ய மத்⁴யேபுர்யா மனோஹரம் ।
மணிப்ராகாரஸம்'யுக்தம்' வரதோரணஶோபி⁴தம் ।
விமானைர்க்³ரு'ஹமுக்²யைஶ்ச ப்ராஸாதை³ர்ப³ஹுபி⁴ர்வ்ரு'தம் ।

தி³வ்யாப்ஸரோக³ணைஸ்த்ரீபி⁴: ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ரு’தம் ।
மத்⁴யே து மண்ட³பம்’தி³வ்யம்’ ராஜஸ்தா²னம்’ மஹோத்ஸவம் ।
மாணிக்²யஸ்தம்ப⁴ஸாஹஸ்ர ஜுஷ்டம்’ ரத்னமயம்’ ஶுப⁴ம் ।
த⁴ர்மாதி³தை³வதைர்நித்யை: வ்ரு’தம்’ வேத³மயாத்மகை: ।60

கோடி சூரியன்கள் போல் பிரகாசிக்கும் வீடுகளால் சூழப்பட்டது. நித்திய இளமையுடன் இருக்கும் தெய்வீக பெண்களும் ஆண்களும் நிறைந்தது. நகரத்தின் நடுவில் தேவனின் அந்தப்புரம் அழகாக உள்ளது. மாணிக்க கற்களால் கட்டப்பட்ட மதிற்சுவர்கள் கொண்டது, சிறந்த தோரணங்கள் நிறைந்தது. விமானங்கள், அழகான வீடுகள், மாளிகைகள் நிறைந்தது. தேவலோகப் பெண்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டது. நடுவில் தெய்வீக மண்டபம் உள்ளது, ராஜஸ்தானம், திருவிழாக்கள் நடக்கும் இடம். மாணிக்க கற்களால் ஆன ஆயிரக்கணக்கான தூண்களைக் கொண்டது, ரத்தினங்களால் ஆனது, மங்கலம் பொங்கும் அந்த மண்டபம். ।। தர்மம் முதலிய நித்திய தேவதைகள், வேதமயமான ரூபத்துடன் சூழ, அங்கு பேரானந்தம் தழைத்தோங்குகிறது. 60

अधर्माज्ञानवैराग्यानैश्वर्यैः पादविग्रहैः ।
ऋग्यजुस्सामाथर्वाख्यरूपैर् नित्यैर्वृतं क्रमात्।
शक्तिराधारशक्तिश्च चिच्छक्तिश्च सदाशिवा।
धर्मादि देवतानां च शक्तयः परिकीर्तिताः।
वसंति मध्यगास्तत्र वह्निसूर्यसुधांशवः।
कूर्मश्च नागराजश्च वैनतेयस्त्रयीश्वरः।
छंदांसि सर्वमन्त्राश्च पीठरूपत्वमास्थिताः।
सर्वाक्षरमयंदिव्यं योगपीठमितिस्मृतम्।
तन्मध्येऽष्टदलंपद्ममुदयार्क समप्रभम्।
तन्मध्येकर्णिकायां तु सावित्र्यां शुभदर्शनः।65

அத⁴ர்மாஜ்ஞானவைராக்³யைஸ்வர்யை: பாத³விக்³ரஹை: ।
ரு’க்³யஜுஸ்ஸாமாதர்²வாக்²யரூபைர் நித்யைர்வ்ரு’தம்’ க்ரமாத் ।
ஶக்திராதாரஶக்திஶ்ச சிச்ச²க்திஶ்ச ஸதா³ஶிவா ।
த⁴ர்மாதி³ தே³வதானாம்’ ச ஶக்தய: பரிகீர்திதா: ।
வஸந்தி மத்⁴யகா³ஸ்தத்ர வஹ்நீஸூர்யஸுதா⁴ம்’ஶவ: ।
கூர்மஶ்ச நாக³ராஜஶ்ச வைனதேயஸ்த்ரயீஶ்வர: ।
ச²ந்தா³ம்’ஸி ஸர்வமந்த்ராஶ்ச பீட²ரூபத்வமாஸ்தி²தா: ।

ஸர்வாக்ஷரமயம்’ தி³வ்யம்’ யோக³பீட²மிதி ஸ்ம்ரு’தம் ।
தன்மத்⁴யே(அ)ஷ்டத³ளம்’பத்³மமுத³யார்க ஸமப்ரப⁴ம் ।
தன்மத்⁴யேகர்ணிகாயாம்’ து ஸாவித்ர்யாம்’ ஶுப⁴த³ர்ஶன꞉ ।65

அதர்மம், அஞ்ஞானம், வைராக்கியம், ஐஸ்வர்யம் இவையே பாதங்களாக கொண்டது. ரிக், யஜுர், சாம, அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களே உருவமாக, நித்தியமாக, முறைப்படி சூழப்பட்டுள்ளது. சக்தி, ஆதார சக்தி, சித் சக்தி மற்றும் சதாசிவன் இவையே தர்மம் போன்ற தேவதைகளின் சக்திகள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அக்னி, சூரியன் மற்றும் சந்திரன் ஆகியோர் அதன் நடுவில் வசிக்கிறார்கள். கூர்மம், நாகராஜன் மற்றும் கருடன் ஆகிய மூவரும் அங்குள்ளனர். சந்தங்கள் மற்றும் மந்திரங்கள் அனைத்தும் பீடங்களாக நிலைத்திருக்கின்றன. எல்லா எழுத்துக்களாலும் ஆனது, தெய்வீகமானது, யோகபீடம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதன் நடுவில் உதய சூரியன் போல் ஒளிரும் எட்டு இதழ்கள் கொண்ட தாமரை உள்ளது. அதன் நடுவில் கர்ணிகையில் சாவித்திரி தேவியின் மத்தியில், மங்களகரமான தோற்றத்துடன் தேவன் வீற்றிருக்கிறான்.।। 65

ईश्वर्यासह देवेश तत्रासीनः परःपुमान्।
इंदीवरदळश्यामः कोटिसूर्यप्रकाशकः।
युवाकुमारस्स्निग्धाङ्गः कोमलाऽवयवैर्वृतः।
फुल्लरक्तांबुजनिभ कोमळाङ्घिसरोजवान्।
प्रबुद्धपुण्डरीकाक्षः सुभ्रूवल्लियुगांकितः।
सुनासस्सुकपोलाढ्य स्सुशोभमुखपंकजः।
मुक्ताफलापदन्ताढ्य सुस्मिताधरविद्रमः।
परिपूर्णेदुसंकाश सुस्मितानन पंकजः।
तरुणादित्यवर्णाभ्यां कुण्डलाभ्यां विराजितः।
सुस्निग्धनीलकुटिलकुंतकैरुप शोभितः। 70

ஈஶ்வர்யாஸஹ தே³வேஶ தத்ராஸீன꞉ பர꞉புமான் ।
இந்தீ³வரத³ளஶ்யாம꞉ கோடிஸூர்யப்ரகாஶக꞉ ।
யுவாகுமாரஸ்ஸ்நிக்³தா⁴ங்க³꞉ கோமலா(அ)வயவைர்வ்ரு’த꞉ ।
பு²ல்லரக்தாம்பு³ஜநிப⁴ கோமளாங்க்⁴ரிஸரோஜவான் ।
ப்ரபு³த்³த⁴புண்ட³ரீகாக்ஷ꞉ ஸுப்⁴ரூவல்லி²யுகா³ங்கித꞉ ।
ஸுநாஸஸ்ஸுகபோலாட்⁴ய ஸுஶோப⁴முக²பங்கஜ꞉ ।

முக்தாப²லாபத³ந்தாட்⁴ய ஸுஸ்மிதா த⁴ரவித்³ருமஃ ।
பரிபூர்ணந்து³ஸங்காஶ ஸுஸ்மிதானன பங்கஜஃ ।
தருணாதி³த்யவர்ணாப்⁴யாம்' குண்ட³லாப்⁴யாம்' விராஜிதஃ ।
ஸுஸ்நீக்³த⁴நீலகுடிலகுந்தகைருப ஶோபி⁴தஃ । 70

தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனே, ஈஸ்வரியுடன் அங்கு வீற்றிருக்கும் பரம்பொருள், நீலோத்பல மலரைப் போல கருமை நிறமுடையவன், கோடிக்கணக்கான சூரியர்களின் பிரகாசத்தை உடையவன். இளமையான குமாரன், வழவழப்பான உடல் கொண்டவன், மென்மையான உறுப்புகளால் சூழப்பட்டவன். நன்றாக மலர்ந்த சிவப்பு தாமரைப் போன்ற மென்மையான பாதங்கள் கொண்டவன். நன்கு விழித்த தாமரை போன்ற கண்களை உடையவன், அழகான புருவங்களைக் கொண்டவன். அழகான மூக்கு, கன்னம் மற்றும் தாமரை போன்ற முகம் கொண்டவன். முத்துக்கள் போன்ற பற்கள், புன்னகையுடன் கூடிய பவளம் போன்ற உதடு உடையவன். முழு நிலவைப் போன்ற முகம், புன்னகையுடன் கூடிய தாமரை முகம். இளைய சூரியனைப் போன்ற காதணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவன். மென்மையான, கருமையான, சுருண்ட கூந்தலால் அலங்கரிக்கப்பட்டவன். ।। 70

मन्दारपारिजातादि कबरीकृत केशवान्।
प्रातरुद्यत्सहस्रांशुनिभ कौस्तुभ शोभितः।
हारस्वर्णस्रगासक्त कंबुग्रीव विराजितः।
सिह्मस्कंधनिभैःप्रोच्चैः पीनैरंसैर्विराजितः।
पीनवृत्तायतभुजै श्चतुर्भिरुपशोभितः।
अंगुळीयैश्चकटकैः केयूरैरुपशोभितः ।
बालार्ककोटिसंकाशैः कौस्तुभाद्यैस्सुभूषणैः।
विराजित महावक्षा वनमाला विभूषितः।
विधातुर्जननस्थान नाभीपंकजशोभितः।
बालातपनिभश्लक्ष्ण पीतवस्त्र समन्वितः 75

மந்தா³ரபாரிஜாதாதி³ கப³ரீக்ரு'த கேஶவான் ।
ப்ராதருத்³யத்ஸஹஸ்ராம்'ஶுநிப⁴ கௌஸ்துப⁴ ஶோபி⁴தஃ ।
ஹாரஸ்வர்ணஸ்ரகா³ஸக்த கம்பு³க்³ரீவ விராஜிதஃ ।
ஸிம்'ஹஸ்கந்த⁴நிபை⁴ஃ ப்ரோச்ச²ைஃ பீனைரம்'ஸைர் விராஜிதஃ ।
பீனவ்ரு'த்தாயதபு⁴ஜைஶ்சதுர்பி⁴ருபஶோபி⁴தஃ ।

அங்கு³ளீயைஶ்ச கடகை: கேயூரைருபஶோபி⁴த: ।
பா³லார்ககோடிஸங்காஶை: கௌஸ்துபா⁴த்³யைஸ்ஸுபூ⁴ஷணை: ।
விராஜித மஹாவக்ஷா வனமாலா விபூ⁴ஷித: ।
விதா⁴துர்ஜனனஸ்தா²ன நாபீ⁴பங்கஜஶோபி⁴த: ।
பா³லாதபநிப⁴ஶ்லக்ஷ்ண பீதவஸ்த்ர ஸமன்வித: । 75

மந்தாரை, பாரிஜாதம் போன்ற மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கூந்தலை உடையவன். காலையில் உதிக்கும் சூரியனைப் போல ஒளிரும் கௌஸ்துப மணியால் அலங்கரிக்கப்பட்டவன். கழுத்தில், முத்துமாலை மற்றும் தங்க மாலைகள் அணிந்து, சங்கு போன்ற கழுத்தை உடையவன். சிங்கம் போன்ற தோள்களைக் கொண்டவன், பருத்த தோள்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவன். பருத்த, வட்டமான, நீண்ட நான்கு கைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவன். மோதிரங்கள், கடகங்கள் மற்றும் கேயூரம் போன்ற ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவன். கோடிக்கணக்கான சூரியனைப் போன்ற பிரகாசமான கௌஸ்துபம் போன்ற ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவன். அழகிய மார்பையும், வனமாலையையும் அணிந்தவன். பிரம்மாவின் பிறப்பிடமான தொப்புள் தாமரையால் அலங்கரிக்கப்பட்டவன். இளங்காலையில் தோன்றும் சூரியனைப் போல மென்மையான, மஞ்சள் நிற ஆடையை அணிந்தவன். ।। 75

नानारत्नविचित्राभ्यां कटकाभ्यां विराजितः।
सज्योत्स्न चंद्रप्रतिम नखपङ्क्तिभिरावृतः।
कोटिकन्दर्प्लावण्य सौंदर्यनिधिरच्युतः।
दिव्यचंदनलिप्तांगो दिव्यमालाविभूषितः।
चतुर्भुजराम ध्यानम् (भद्राचलम्)
**गृहीत शंखचक्राभ्यामुद्बाहुभ्यां विराजितः।
कोदण्डबाहु हस्ताभ्या मितराभ्यां तथैव च।
वामांके जानकीदेवी किशोरीकनकोज्वला।
कैवल्यरूपिणी नित्या नित्यानंदैक विग्रहा।
सर्वलक्षणसंपन्ना यौवनारंब विग्रहा।
रत्नकुण्डलसंस्निग्ध नीलकुंचित शीर्षजा। 80

நானாரத்னவிசித்ராப்⁴யாம்' கடகாப்⁴யாம்' விராஜித: ।
ஸஜ்யோத்ஸ்ன சந்த்³ரப்ரதிம நக²பங்க்திபி⁴ராவ்ரு'த: ।
கோடிகந்த³ர்ப்ரலாவண்ய ஸௌந்த³ர்யநிதி⁴ரச்யுத: ।
தி³வ்யசந்த³னலிப்தாங்கோ³ தி³வ்யமாலாவிபூ⁴ஷித: ।

சதுர்பு^{4}ஜராம த்^{4}யானம் (ப^{4}த்^{3}ராசலம்)

**க்^{3}ரு’ஹீத ஶங்க^{2}சக்ராப்^{4}யாமுத்^{3}பா^{3}ஹுப்^{4}யாம்’ விராஜித꞉ ।
கோத^{3}ண்ட^{3}பா^{3}ஹு ஹஸ்தாப்^{4}யா மிதராப்^{4}யாம்’ ததை^{2}வ ச ।
வாமாங்கே ஜானகீதே^{3}வீ கிஶோரீகனகோஜ்ஜ்வலா ।
கைவல்யரூபிணீ நித்யா நித்யானந்த^{3}ைக விக்^{3}ரஹா ।
ஸர்வலக்ஷணஸம்பன்னா யௌவனாரம்ப^{4} விக்^{3}ரஹா ।
ரத்னகுண்ட^{3}லஸம்’ஸ்நீக்^{3}த^{4} நீலகுஞ்சித ஶீர்ஷஜா । 80

பல வித ரத்தினங்களால் ஆன கடகங்களை அணிந்தவன். நிலவைப் போன்ற நகங்களைக் கொண்டவன். கோடிக்கணக்கான மன்மதனின் அழகைக் கொண்டவன், அழகுக்கு இருப்பிடமானவன், அச்யுதன். தெய்வீக சந்தனத்தால் பூசப்பட்டவன், தெய்வீக மாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்டவன். நான்கு கைகள் கொண்ட ராமனின் தியானம் (பத்ராசலம்).
சங்கு சக்கரம் ஏந்திய இரு கைகளையும், கோதண்டம் ஏந்திய இரு கைகளையும் கொண்டவன். இடது பக்கத்தில், ஜானகி தேவி, இளமையானவள், தங்கத்தைப் போன்று ஒளிர்பவள். கைவல்ய வடிவானவள், நித்தியமானவள், நித்திய ஆனந்தமே வடிவமானவள். எல்லா லட்சணங்களும் நிறைந்தவள், இளமைப் பருவத்தில் உள்ளவள். ரத்தின காதணிகள் அணிந்துள்ளவள், கருமையான சுருண்ட கூந்தலை உடையவள். ।। 80

ज्ञप्तिमात्रात्मकानंदा सर्वैश्वर्य रसोत्सवा।
अर्धमात्रात्मिका नित्या च ओंकाराक्षरसंभवा।
सर्वशक्तिमयीरम्या सर्वेषां शक्तिदायिनी।
जननीसर्वभूतानां योगिनामपि मोहिनी।
सेयं सीताभगवती ज्ञानानंदस्वरूपिणी।
योगिनां रमणेरामे रमतेरामवल्लभा । **
रामाविर्भावसमये ह्याविर्भवति सर्वदा।
निष्प्रपंचे निष्प्रपंचा निरीहात्मगुणक्रिया।
आदिभूतामहालक्ष्मी सीता तु विभवे मता।
आविर्भावेक्षितौजाता जानकी दिव्यरूपिणी। 85

ஜ்ஞப்திமாத்ராத்மக்கானந்தா^{3} ஸர்வைஶ்வர்ய ரஸோத்ஸவா ।
அர்த^{4}மாத்ராத்மிகா நித்யா ச ஓங்காரா(அ)க்ஷரஸம்ப^{4}வா ।
ஸர்வஶக்திமயீரம்யா ஸர்வேஷாம்’ ஶக்திதா^{3}யினீ ।

ஜனனீஸர்வபூ⁴தானாம்' யோகி³நாமபி மோஹினீ ।
ஸேயம்' ஸீதாப⁴க³வதீ ஜ்ஞானானந்த³ஸ்வரூபிணீ ।
யோகி³னாம்' ரமணே ராமே ரமதே ராமவல்லபா⁴ । **
ராமாவிர்³பா⁴வஸமயே ஹ்யாவிர்³ப⁴வதி ஸர்வதா³
நிஷ்ப்ரபஞ்சே நிஷ்ப்ரபஞ்சா நிரீஹாத்மகுணக்ரியா ।
ஆதிபூதாமஹாலக்ஷ்மீ சீதா து விப்ஹவே மதா ।
ஆவிர்ப்ஹாவேக்ஷிதெளஜாதா ஜானாகீ திவ்யரூபிணி । 85

அறிவு மட்டுமே வடிவமான ஆனந்தம், எல்லா ஐஸ்வர்யங்களும், ரசங்களும் உடையவள். அரை மாத்திரை போன்றவள், நித்தியமானவள், ஓம் என்னும் எழுத்திலிருந்து தோன்றியவள். எல்லா சக்தியும் உடையவள், அழகானவள், அனைவருக்கும் சக்தி அளிப்பவள். எல்லா உயிர்களுக்கும் தாயானவள், யோகிகளை மயக்குபவள். அவளே சீதா தேவி, ஞானமும் ஆனந்தமும் வடிவமானவள். யோகிகளின் மனதைக் கவரும் ராமனோடு, ராமனின் பிரியமானவள் ஆனந்தமாக இருக்கிறாள். ராமன் அவதரிக்கும் போது அவளும் எப்போதும் அவதரிக்கிறாள். எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லாதவள், எந்த ஆசையும் இல்லாதவள், ஆத்மாவின் குணமே செயலாக கொண்டவள். ஆதி பூதமான மகாலட்சுமி, சீதை விபவத்தில் உள்ளவள். அவதரிக்கும் போது, ஜானகியாக தெய்வீக உருவம் கொண்டவளாக தோன்றினாள். ।। 85

यातुधानक्षयकरी पातिव्रत्य परायणा।
पालिनी सर्वसत्वानां धर्मस्थापनकारिणी।
संहारे समनुप्राप्ते तामसीशक्ति रुत्तमा।
महाकाळीकरळास्या कल्पांतक्षयकारिणी।
पूर्णरूपेण साकेते नित्यलीलारसोत्सुका।
मयारामेण रमते क्षणविच्छेदकातरा।
साकेतनगरद्वार सरयूकेळिकारिणी।
कोटिगन्धर्वकन्याभिराशीभिर् भातिभामिनी।
इयमेव नदीविष्णोः परमप्रीतिदायिनी।
भूमौभाति सुषुम्नेति वैकुण्ठपद दायिनी।90

யாதுதா⁴நக்ஷயகரீ பாதிவ்ரத்ய பராயணா ।
பாலிநீ ஸர்வஸ³த்வானாம்' த⁴ர்மஸ்தா²பனகாரிணீ ।
ஸம்'ஹாரே ஸமனுப்ராப்தே தாமஸீஶக்தி ருத்தமா ।

மஹா காளீகரளாஸ்யா கல்பாந்தக்ஷயகாரிணீ ।
பூர்ணரூபேண ஸாகேதே நித்யலீலாரஸோத்ஸுகா ।
மயாராமேண ரமதே க்ஷணவிச்சே²த³காதரா ।
ஸாகேதநக³ரத்³வார ஸரயூகே³ளிகாரிணீ ।
கோடிக³ந்த⁴ர்வகன்யாபி⁴ராஃபி⁴ர் பா⁴திபா⁴மினீ ।
இயமேவ நதீ³ விஷ்ணோஃ பரமப்ரீதிதா³யினீ ।
பூ⁴மௌ பா⁴தி ஸுஷும்னேதி வைகுண்ட²பத³ தா³யினீ ।90

யாதுதானர்களை அழிப்பவள், பதிவ்ரதையில் சிறந்தவள். எல்லா உயிர்களையும் காப்பவள், தர்மத்தை நிலைநாட்டுபவள். அழிவு காலத்தில் தாமஸ சக்தி உடையவள், மகா காளியின் உருவம் கொண்டவள், கற்பாந்தத்தில் அழிவு செய்பவள். பூரண ரூபத்தில், சாக்கேதத்தில் நித்திய லீலைகளில் ஆசை கொண்டவள். ராமனோடு சேர்ந்து ஆனந்தமாக இருக்கிறாள், ஒரு கணம் பிரிந்தாலும் தாங்க மாட்டாள். சாக்கேத நகரத்தின் வாசலில் சரயு நதிக்கரையில் விளையாடுகிறாள். கோடிக்கணக்கான கந்தர்வ கன்னியர்களால் சூழப்பட்டு பிரகாசிக்கிறாள். இந்த நதிதான் விஷ்ணுவிற்கு மிகவும் பிடித்தமான நதி. பூமியில் சுஷும்னா நாடியாகவும், வைகுண்ட பதம் அளிப்பவளாகவும் இருக்கிறாள். ।। 90

कृतावतारः श्रीरामो ह्यनया केळिभूतया।
नेष्याम्ययोध्यामखिला मनायासेन मत्पदम्।
तत्र संतानकंनामवनंदिव्यं ममप्रियम्।
यत्र सीताभिधालक्ष्मीः वितनोति महोत्सवम्।
अंतःपुरे तु देवस्य रामलीलानुभाविनः।
दिव्याःपारिषदाः संति सुग्रीवाद्या महाबलाः।
दिव्यांबरधरास्सौंय दिव्याभरणभूषिताः।
दिव्यगंदानुलिप्तांगाः दिव्यमाल्या विभूषिताः।
यज्ञसूत्रगुणोपेताः लसन्मौळिकिरीटिनः।
सिह्मासने समासीना ललनायुत सेविताः।95

க்ரு'தாவதாரஃ ஸ்ரீராமோ ஹ்யனயா கே³ளிபூ⁴தயா ।
நேஷ்யாம்யயோத்⁴யாமகி²லா மனாயாஸேன மத்பத³ம் ।
தத்ர ஸந்தானகம்'நாம வனந்தி³வ்யம்' மமப்ரியம் ।
யத்ர ஸீதாபி⁴தா⁴லக்ஷ்மீஃ விதனோதி மஹோத்ஸவம் ।
அந்தஃபுரே து தே³வஸ்ய ராமலீலானுபா⁴வினஃ ।

தி³வ்யா꞉பாரிஷதா³꞉ ஸந்தி ஸுக்³ரீவாத்³யா மஹாப³லா꞉ ।
தி³வ்யாம்ப³ரத⁴ராஸ்ஸௌம்ய தி³வ்யாப⁴ரணபூ⁴ஷிதா꞉ ।
தி³வ்யக³ந்தா³னுலிப்தாங்கா³꞉ தி³வ்யமால்யா விபூ⁴ஷிதா꞉ ।
யஜ்ஞஸூத்ரகு³ணோபேதா꞉ லஸன்மௌளிகிரீடின꞉ ।
ஸிம்ஹாஸனே ஸமாஸீனா லலனாயுத ஸேவிதா꞉ ।95

ராமன் சீதையோடு சேர்ந்து விளையாடுவதற்காகவே அவதரித்தவன். எல்லா அயோத்தி வாசிகளையும் என் திருவடிக்கு அழைத்துச் செல்வேன். அங்கு **சந்தானகம்** என்னும் தெய்வீக வனம் உள்ளது, எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. அங்கு சீதை என்னும் லக்ஷ்மி மகோற்சவம் செய்கிறாள். தேவனின் அந்தப்புரத்தில், ராமனின் லீலைகளை உணர்ந்த, சுக்கிரீவன் போன்ற வலிமையான பல்லோர் உள்ளனர். அவர்கள் தெய்வீக ஆடை அணிந்து, தெய்வீக ஆபரணங்கள் அணிந்து, தெய்வீக சந்தனம் பூசி, தெய்வீக மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். யக்ஞோபவீதம் அணிந்து, பிரகாசமான கிரீடம் அணிந்து, சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்து, பல பெண்களால் சேவிக்கப்படுகிறார்கள்.।। 95

श्रीराम परिवार कल्पनं-
**गदेषुचापशैलाग्र तरुहस्ताव्यवस्थिताः।
सुग्रीवराक्षसाधीशांगदमारुत नंदनाः।
"पूर्वद्वारे तु सुग्रीवो दक्षिणे पवनात्मजः।
पश्चिमे राक्षसाधीशो वालिपुत्रस्तथोत्तरे।
हनुमान् गरुडश्चोभौ निशामय वदामितौ।
गरुडो विनतायां च ह्याविर्भवति भूतले।
निशामयमहाभाग गरुडं तत्वमुत्तमम्।
अप्राकृतोयंपुरुषो नित्याप्राकृत देहधृत्।
गरुडः पक्षिणामिंद्रो वाहको बलिनां वरः ।
वासुदेवादिमूर्तिभ्यां छंदोमूर्तिरजायत। 100

ஶ்ரீராம பரிவார கல்பனம் -
**க³தே³ஷுசாபஶைலாக்³ர தருஹஸ்தாவவஸ்தி²தா꞉ ।
ஸுக்³ரீவராக்ஷஸாதீ⁴ஶாங்க³த³மாருத நந்த³னா꞉ ।
"பூர்வத்³வாரே து ஸுக்³ரீவோ த³க்ஷிணே பவனாத்மஜ꞉ ।
பஶ்சிமே ராக்ஷஸாதீ⁴ஶோ வாலிபுத்ரஸ்ததோ²த்தரே ।
ஹனுமான் க³ருட³ஶ்சோபௌ⁴ நிஶாமய வதா³மிதௌ ।

க³ருடோ³ வினதாயாம்’ ச ஹ்யாவிர்³ப⁴வதி பூ⁴தலே ।
நிஶாமயமஹாபா⁴க³ க³ருட³ம்’ தத்வமுத்தமம் ।
அப்ராக்ரு’தோ(அ)யம்’புருஷோ நித்யாப்ராக்ரு’த தே³ஹத்⁴ரு’த் ।
க³ருட³: பக்ஷிணாம்’ இந்த்³ரோ வாஹகோ ப³லினாம்’ வர: ।
வாஸுதே³வாதி³மூர்திப்⁴யாம்’ ச²ந்தோ³மூர்திரஜாயத । 100

ஸ்ரீராமரின் பரிவாரங்கள்:

கதை, அம்பு, வில், மலை, மரம் போன்றவற்றை கையில் வைத்தபடி சுக்கிரீவன், அரக்கர்களின் அரசன், அங்கதன், மற்றும் வாயு புத்திரன் ஆகியோர் உள்ளனர்.
"கிழக்கு வாசலில் சுக்கிரீவனும், தெற்கு வாசலில் வாயு புத்திரனான ஹனுமானும், மேற்கு வாசலில் அரக்கர்களின் தலைவனும், வடக்கு வாசலில் வாலியின் புத்திரன் அங்கதனும் இருக்கின்றனர். ஹனுமானையும், கருடனையும் பற்றி சொல்கிறேன். கவனமாக கேள். கருடன் வினதையின் வயிற்றில் பூமியில் அவதரிக்கிறார். மகா பாக்யவானே! கருடனைப் பற்றிய உண்மையை கேள். அவர் பிரகிருதிக்கு அப்பாற்ப்பட்டவர், நித்தியமான உடல் கொண்டவர். கருடன் பறவைகளின் அரசன், பலம் பொருந்தியவர்களில் சிறந்தவர். வாசுதேவன் போன்ற மூர்த்திகளிடமிருந்து சந்தோ மூர்த்தியாக தோன்றினார். ।। 100

चतुर्णामंशभूतोयं विहंगेशस्सनातनः।
अंशेन विनतायां वै संभवोऽस्य युगेयुगे।
तथा किंपुरुषोयं वै हनुमान्नामतो बली।
महाशंबुरितिख्यातो रामरूपमुपाश्रितः।
संकर्षणसमुद्भूतो महाशंबुश्च शाश्वतः।
अंशो भगवतस्साक्षात् च्छुद्धसत्ववपुर्धरः ।
श्रीराममन्त्रतत्वज्ञः श्रीरामानुचरोबली।
नित्यो महाविभूतस्थ ऐशान्यांदिशि संस्थितः।
मामनन्यतयाबृह्मन् नुपास्ते प्रेमलंपटः।
महानंदैकभुक् श्रीमान् महाशक्ति समाश्रयः।105

சதுர்ணாம்’ஶபூ⁴தோ(அ)யம்’ விஹங்கே³ஶஸ்ஸனாதன: ।
அம்’ஶேன வினதாயாம்’ வை ஸம்ப⁴வோ(அ)ஸ்ய யு³கே³யு³கே³ ।
ததா² கிம்புருஷோ(அ)யம்’ வை ஹனுமான்நாமதோ பலீ ।
மஹாஶம்பு³ரிதி²க்²யாதோ ராமரூபமுபாஶ்ரித: ।
ஸங்கர்ஷணஸமுத்³பூ⁴தோ மஹாஶம்பு³ஶ்ச ஶாஶ்வத: ।

அம்’ஶோ ப⁴க³வதஸ்ஸாக்ஷாத் ச²ுத்³த⁴ஸத்வவபுர்த⁴ர꞉ ।
ஸ்ரீராமமந்த்ரதத்வஜ்ஞ꞉ ஸ்ரீராமானுசரோப³லீ ।
நித்யோ மஹாவிபூ⁴தஸ்த² ஐஶான்யாம்’தி³ஶி ஸம்’ஸ்தி²த꞉ ।
மாமனன்யதயாப்³ரு’ஹ்மன் நுபாஸ்தே ப்ரேமலம்பட꞉ ।
மஹாநந்த³ைகபு⁴க் ஸ்ரீமான் மஹாஶக்தி ஸமாஶ்ரய꞉ ।105

கருடன் நான்கு அம்சங்களைக் கொண்டவன், நித்தியமானவன். ஒவ்வொரு யுகத்திலும், அம்சமாக வினதையின் வயிற்றில் பிறக்கிறார். அதேபோல கிம்புருஷன் என்று சொல்லப்படும் பலசாலி ஹனுமான், மகா சம்பு என்று பெயர் பெற்றவன். அவன் ராமனைச் சார்ந்தவன். சங்கர்ஷணனிலிருந்து தோன்றியவன், மகா சம்பு, அவன் நிலையானவன். பகவானின் நேரடி அம்சம், சுத்தமான சத்வ உடல் கொண்டவன். ஸ்ரீராம மந்திரத்தின் உண்மையை அறிந்தவன், ஸ்ரீராமனின் அடிமை, பலசாலி. நித்தியமானவன், ஐஸ்வர்யத்தில் இருப்பவன், வடகிழக்கில் இருப்பவன். வேறு யாரையும் நினைக்காமல் என்னை வழிபடுகிறான், அன்பில் மயங்கியவன். பேரானந்தத்தை அனுபவிப்பவன், அழகானவன், பெரிய சக்தியை உடையவன். ।। 105

स एव शिवरूपेण शंतनोति चतुर्मुख।
अनन्योपासनंलोके सात्विकं प्रतिपादयन्।
श्रीविष्णुपार्षदपरो विष्णुवेषधरोऽव्ययः।
चतुर्भुजो महोत्साहो महादेवो महेश्वरः।
सचात्मानं द्विधाकृत्वा प्राकृतेऽप्राकृतेस्थितः।
रुद्ररूपेण संजातो बृह्मणो बृकुटीतटात्।
सचैकादशधात्मानं व्यतनोद्भीमदर्शनः।
त्र्यक्षःकल्पांतकर्तायं तामसस्तामसप्रियः।
आज्ञया वासुदेवस्य महाशंबुर्हरिप्रियः।
रौद्ररूपं समास्थाय विश्वहा समपद्यत। 110
ஸ ஏவ ஶிவரூபேண ஶந்தனோதி சதுர்முக² ।
அனன்யோபாஸனம்’லோகே ஸாத்விகம்’ ப்ரதிபாத³யன் ।
ஸ்ரீவிஷ்ணுபார்ஷத³பரோ விஷ்ணுவேஷத⁴ரோ(அ)வ்யய꞉ ।
சதுர்பு⁴ஜோ மஹோத்ஸாஹோ மஹாதே³வோ மஹேஶ்வர꞉ ।
ஸசாத்மானம்’ த்³விதா⁴க்ரு’த்வா ப்ராக்ரு’தே(அ)ப்ராக்ரு’தே ஸ்தி²த꞉ ।
ருத்³ரரூபேண ஸம்’ஜாதோ ப்³ரு’ஹ்மணோ ப்³ரு’குடீதடாத் ।

ஸச்சைகா³த³ஶதா⁴த்மானம்' வ்யதனோத்³பீ⁴மத³ர்ஶன꞉ ।
த்ர்யக்ஷ꞉ கல்பாந்தகர்தாயம்' தாமஸஸ்தாமஸப்ரிய꞉ ।
ஆஜ்ஞயா வாஸுதே³வஸ்ய மஹாஶம்பு³ர்ஹரிப்ரிய꞉ ।
ரௌத்³ரரூபம்' ஸமாஸ்தா²ய விஶ்வஹா ஸமபத்³யத । 110

அவனே சிவனாக, பிரம்மாவை உண்டாக்கினான். உலகில், வேறு யாரையும் நினைக்காமல் வழிபடுவதை, சத்வ குணத்தை போதிக்கிறான். ஸ்ரீவிஷ்ணுவின் அடிமை, விஷ்ணுவின் வடிவம் கொண்டவன், அழிவற்றவன். நான்கு கைகள் உடையவன், மிகுந்த உற்சாகம் உடையவன், மகாதேவன், மகேஸ்வரன். அவன் தன்னைப் பாதியாக பிரித்து, பிரகிருதியிலும், பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்டும் இருக்கிறான். ருத்ரனாக, பிரம்மாவின் நெற்றியில் இருந்து தோன்றினான். அவன் தன்னை பதினொரு விதமாக பிரித்துக் கொண்டான், பயங்கரமான தோற்றம் கொண்டவன். மூன்று கண்களை உடையவன், கல்பத்தின் முடிவை செய்பவன், தாமஸ குணம் உள்ளவன், தாமஸ குணத்தை விரும்புபவன். வாசுதேவனுடைய கட்டளையால், மகா சம்பு, ஹரியின் பிரியமானவன். ருத்ர உருவம் எடுத்து, உலகை அழிக்கும் வேலையைச் செய்கிறான். ।। 110

रुद्र एव पुनःप्रोक्तो विष्णुना प्रभविष्णुना।
पाषण्डशास्त्रंव्यतनो मध्यमांसप्रशंसकम्।
शैवं शाक्तं पाशुपतं डावरोड्डीशशाबरम्।
नानादेव प्रधानं च मत्तो वैमुख्यकारणम्।
भूयः शम्बुर्हरेःप्रीत्यैः वानरं रूपमुद्वहन्।
रामलोके दक्षिणस्यां दिशिवीरो विराजते।
काकुत्स्थोराघवोजातो रामोराजीवलोचनः।
"अंजनीगर्भसंभूत आंजनेयो बभूव सः।
महाभागवतो वीरो हेलोल्लंघित वारिधिः।
आजन्म ब्रह्मचारी च जानकी प्रीतिभावनः।115

ருத்³ர ஏவ புன꞉ ப்ரோக்தோ விஷ்ணுனா ப்ரப⁴விஷ்ணுனா ।
பாஷண்ட³ஶாஸ்த்ரம்'வ்யதனோ மத்⁴யமாம்'ஸப்ரஶம்'ஸகம் ।
ஶைவம்' ஶாக்தம் பாஶுபதம் டா³வரோட்³டீ³ஶஶாப³ரம் ।
நானாதே³வ ப்ரதா⁴னம்' ச மத்தோ வைமுக்²யகாரணம் ।
பூ⁴ய꞉ ஶம்பு⁴ர்ஹரே꞉ ப்ரீத்யை வாநரம்' ரூபமுத்³வஹன் ।

ராமலோகே த3க்ஷிணஸ்யாம்’ தி3ஶிவீரோ விராஜதே ।
காகுத்ஸ்தோ2ராக4வோ ஜாதோ ராமோராஜீவலோசன꞉ ।
"அஞ்ஜனீக3ர்ப4ஸம்’பூ4த ஆஞ்ஜனேயோ ப3பூ4வ ஸ꞉ ।
மஹாபா4க3வதோ வீரோ ஹேலோல்லந்தி4த வாரிதி4꞉ ।
ஆஜன்ம ப்3ரஹ்மசாரீ ச ஜானகீ ப்ரீதிபா4வன꞉ ।115

ருத்திரனே மீண்டும், விஷ்ணுவால் சொல்லப்பட்டு, பாஷண்ட சாஸ்திரத்தை உண்டாக்கினார், அதில் மாம்ஸம்சாப்பிடுவதை பாராட்டினார். சைவம், சாக்தம், பாசுபதம் மற்றும் **டாவரோட், டீச, சவரம்**,?போன்ற வேறு பல தெய்வங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது, என்னிடமிருந்து விலகச் செய்யும். மீண்டும், சம்பு, ஹரியின் விருப்பத்திற்காக, வானர உருவம் தாங்கி ராமனின் உலகத்தில் தெற்கு திசையில் வீரனாக பிரகாசிக்கிறார். காகுஸ்தனும், ராகவனும், ராஜீவ லோசனும் ஆகிய ராமனக அவதரித்த ராமபிரானுக்குத்தொண்டு செய்து, அஞ்சனையின் வயிற்றில் பிறந்தவர், ஆஞ்சநேயன் என்று பெயர் பெற்றார். இவருக்குப்பெரிய பக்தன், வீரர், விளையாட்டாக கடலைக் கடந்தவன். பிறந்தது முதல் பிரம்மச்சாரி, ஜானகியின் அன்பைப் பெற்றவன். ।। 115

ஹனுமத் ப்ரபாவம்

सीतादत्तमहाहारा शोभितं स महाभुजः।
श्रीरामवाहकः श्रीमान् प्रपन्नाकांक्षितः प्रदः।
सत्यसंधो महासत्वो लंकाप्रासाद् भंजनः।
जानकीजीवनो जेता मौंजी यज्ञोपवीतवान्।
वीराधिवीर दोर्दण्ड खण्डितारातिं मण्डलः।
चीत्कारगर्भसंहारी कौपीनंदतवान् शिखी।
एवम् स्वपार्षदैर्युक्तो नित्यमुक्तैर्विराजते।
लक्ष्मीनारायणस्साक्षात् भक्तानुग्रहकाम्यया।
साकेतपश्चिमे भागे गोलोकाख्ये मनोरमे।
महाकल्पतरूद्यान मथुरेति पुरीमता। 120

ஸீதாத3த்தமஹாஹாரா ஶோபி4தம்’ ஸ மஹாபு4ஜ꞉ ।
ஶ்ரீராமவாஹக꞉ ஶ்ரீமான் ப்ரபன்னாங்க்ஷித꞉ ப்ரத3꞉ ।
ஸத்யஸந்தோ4 மஹாஸத்வோ லங்காப்ராஸாத3 ப4ஞ்ஜன꞉ ।
ஜானகீஜீவனோ ஜேதா மௌஞ்ஜீ யஜ்ஞோபவீதவான் ।
வீராதி4வீர தோ3ர்த3ண்ட3 க2ண்டி3தாராதி மண்ட3ல꞉ ।
சீத்காரக3ர்ப4ஸம்’ஹாரீ கௌபீனந்து4ரு’தவான் ஶி2கீ2 ।

ஏவம்' ஸ்வபார்ஷதை³ர்யுக்தோ நித்யமுக்தைர் விராஜதே ।
லக்ஷ்மீநாராயணஸ்ஸாக்ஷாத் ப⁴க்தானுக்³ரஹகாம்யயா ।
ஸாகேதபஸ்சிமே பா⁴கே³ கோ³லோகா²க்²யே மனோரமே ।
மஹா கல்பதரூத்³யான மது²ரேதி புரீமதா । 120

சீதாதேவியால் அளிக்கப்பட்ட மாபெரும் முத்துமாலைகள் அணிந்த, ஒளிவீசும் தோள்களை உடையவர், அடியவர்களின் ஆசைகளை நிறைவேற்றும் கருணைக்கடல், திருமகளின் மணாளன், ஸ்ரீராமபிரான்! சத்யத்தின் வடிவமாய், பேராற்றலின் திருவுருவாய், லங்காபுரியின் கோட்டைகளைத் தகர்த்தெறிந்தவர்; ஜானகியின் உயிராகவும், வெற்றிக்கு வித்தாகவும் விளங்குபவர். பூணூல் அணிந்து, யாகங்களைச் சிறப்புடன் நடத்தியவர், வீரர்களுக்கெல்லாம் வீரராய், தன் தோள் வலிமையால் பகைவர்களின் கூட்டத்தையே அழித்தவர்! பயங்கரமான ஒலிகளை உண்டாக்கி, அரக்கர்களை அழித்தொழித்தவர், கௌபீனம் தரித்து, சிகையுடன் விளங்குபவர். இவ்வாறாக, எப்போதும் விடுதலை பெற்றத் தன் பரிவாரங்களோடு கூட, தன் அழகிய தரிசனத்தை பக்தர்களுக்கு அருள்பவர்.பக்தர்களுக்கு அருள் புரியும் கருணையுடன், சாட்சாத் லக்ஷ்மி நாராயணனே, அயோத்தியின் மேற்கு திசையில், கோலோகம் எனும் மனங்கவரும் இடத்தில், மகா கல்ப விருட்சங்களால் சூழப்பட்ட மதுராபுரி என்ற திவ்ய தேசத்தில் வீற்றிருக்கிறார். 120

<u>பிருந்தாவனமஹிமை</u>

कोटियोजनविस्तीर्णा नित्योत्सव समाकुला।
बृन्दावनं गोकुलं च तत्पार्श्वे चतुरानन।
ऊर्ध्वं तु सर्वलोकेभ्यो गोलोके प्रकृतेः परे।
वाङ्मनोगोचरातीतं ज्योतिरूपं सनातनम्।
नित्यं गुणमहोत्साहं नित्योत्सवगुणान्वितम्।
सौभाग्यनिलयंकान्तम् आनंदकरमंदिरम्।
नित्यानंदमयं रम्यं गुणोत्पत्ति महोदयम्।
सर्वर्तुगुणसंयुक्तं प्रमदागणसेवितम्।
पुण्यद्विजसमाजुष्टं जुष्टं च परमर्षिभिः।
सरितांजलकल्लोल विलोल नळिनीकुलम्। 125

கோடியோஜனவிஸ்தீர்ணா நித்யோத்ஸவ ஸமாகுலா ।
ப்³ரு'ந்தா³வனம்' கோ³குலம்' ச தத்பார்ஸ்வே சதுரானன ।
ஊர்த்⁴வம்' து ஸர்வலோகேப்⁴யோ கோ³லோகே ப்ரக்ரு'தே꞉ பரே ।

வாங்மனோகோ³சராதீதம்' ஜ்யோதிரூபம்' ஸனாதனம் ।
நித்யம்' கு³ணமஹோத்ஸாஹம்' நித்யோத்ஸவகு³ணான்விதம் ।
ஸௌபா⁴க்³யநிலயம்'காந்தம் ஆனந்த³கரமந்தி³ரம் ।
நித்யானந்த³மயம்' ரம்யம்' கு³ணோத்பத்தி மஹோத³யம் ।
ஸர்வருதுகு³ணஸம்'யுக்தம்' ப்ரமதா³க³ணஸேவிதம் ।
புண்யத்³விஜஸமாஜுஷ்டம்' ஜுஷ்டம்' ச பரமர்ஷிபி⁴: ।
ஸரிதாம்'ஜலகல்லோல விலோல நளினீகுலம் । 125

கோடி யோஜனை விஸ்தீரணம் கொண்டது, எப்போதும் திருவிழாக்கள் நடக்கும் இடம். பிருந்தாவனமும், கோகுலமும் அதன் அருகிலேயே உள்ளன, சதுர்முகனே. எல்லா உலகங்களுக்கும் மேலே, கோலோகம் பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்டது. பேச்சுக்கும் மனதுக்கும் அப்பாற்பட்டது, ஜோதி வடிவானது, சனாதனமானது. எப்போதும் குணங்களோடு, மிகுந்த உற்சாகத்துடன், நித்தியமான திருவிழாக்கள் கொண்டது. நல்ல அதிர்ஷ்டம் இருக்கும் இடம், அழகானது, ஆனந்தம் தரும் கோவில். எப்போதும் ஆனந்தம் நிறைந்தது, அழகானது, குணங்கள் தோன்றுவதற்கு முக்கியமான இடம். எல்லா காலங்களின் குணங்களையும் கொண்டது, பல பெண்களால் சேவிக்கப்படுகிறது. புண்ணியவான்களான பிராமணர்கள் மற்றும் மகரிஷிகளால் விரும்பப்படுகிறது. நதிகளின் நீரின் அலைகளால் அசைந்தாடும் தாமரை கூட்டங்கள் அங்குள்ளன. ।। 125

तुळसीकुंजसौभाग्य नितांतवनमोहितम्।
वासंतीचंपकाशोक पारिजातमहोदयम्।
माळतीयूधिकांबोज कुंदमंदारसेवितम्।
केतकीमल्लिकाहासं कदंबवनमण्डितम्।
दिव्यरत्नसमाकीर्ण हरिवंशसुरक्षकम्।
विमानावळिभिर्व्याप्तं नित्यक्रीडारसाश्रयम्।
तत्र बृन्दावनं नाम युतंकामदुधैर्द्रुमैः ।
द्वात्रिंशद्वनराजीभिः परितं रसनिर्झरम्।
तत्र रत्नमयीभूमिः दिव्यकांचनवेदिका।
कर्पूरवालुकोपेत पुळिनाच्छ नदीवहम्। 130

துளஸீகுஞ்சஸௌபா⁴க்³ய நிதாந்தவனமோஹிதம் ।
வாஸந்தீசம்பகாஶோக பாரிஜாதமஹோத³யம் ।
மாலதீயூதி⁴காம்போ³ஜ குந்த³மந்தா³ரஸேவிதம் ।

கேதகீமல்லிகாஹாஸம்' கத³ம்ப³வனமண்டி³தம் ।
தி³வ்யரத்னஸமாகீர்ண ஹரிவம்'ஶஸுரக்ஷகம் ।
விமானாவளிபி⁴ர்வ்யாப்தம்' நித்யக்ரீடா³ரஸாஶ்ரயம் ।
தத்ர ப்³ரு'ந்தா³வனம்' நாம யுதம்'காமது³தை⁴ர்த்³ரமை: ।
த்³வாத்ரிம்'ஶத்³வனராஜீபி⁴: பரிதம்' ரஸநிர்ஜ²ரம் ।
தத்ர ரத்னமயீபூ⁴மி: தி³வ்யகாஞ்சனவேதி³கா ।
கர்பூரவாலு³கோபேத புளினாச்ச² நதீ³வஹம் ।130

துளசித் தோட்டங்கள் நிறைந்திருப்பதால் மிகவும் அதிர்ஷ்டம் நிறைந்தது, காடுகள் மிகவும் அழகாக இருக்கிறது. வாஸந்தி, சம்பகம், அசோகம், பாரிஜாதம் போன்ற மரங்கள் உள்ளது. மல்லிகை, யூதிகா, அம்போஜம், குந்தம், மந்தாரம் போன்ற மலர்கள் உள்ளன. கேதகி, மல்லிகை போன்ற மலர்கள் உள்ளது, கடம்ப மரங்கள் நிறைந்து உள்ளது. தெய்வீக ரத்தினங்களால் நிறைந்துள்ளது, ஹரி வம்சத்தை பாதுகாக்கிறது. விமானங்கள் வரிசையாக நிற்கின்றன, எப்போதும் விளையாடுவதற்கான இடம். அங்கு பிருந்தாவனம் என்னும் இடம் உள்ளது, விருப்பத்தை கொடுக்கும் மரங்கள் நிறைந்தது. முப்பத்திரண்டு வன வரிசைகளால் சூழப்பட்டுள்ளது, ரசங்கள் நிறைந்த நீர்வீழ்ச்சி உள்ளது. அங்கு ரத்தினங்களால் ஆன பூமி உள்ளது, தங்கத்தால் ஆன மேடை உள்ளது, கற்பூர மணல் நிறைந்த நதிக்கரை உள்ளது. ।। 130

साकेतात् पश्चिमे तत्र पुरं माथुरसंज्ञितम्।
योषिद्रत्नमणिस्तंब प्रासादायतसेवितम्।
दिव्यचामरसंयुक्तं मुक्तादामविलंबितम्।
चंद्रातपघनच्छायं हेमकुंबपुरस्कृतम्।
आबद्धबालद्युमणि द्युतिरश्मिवितानकं।
पताकातोरणैरम्यं सुधाधारघनाचलम्।
गोवर्धनगिरिज्योतिर् विद्योदित नभस्थलम्।
शृङ्गोद्यतविमानाग्र मृदंगमधुरस्वरम्।
यत्र गोवर्धनोनाम शैलः परमपावनः।
निर्मितो गोपरूपेण केळयेकलयात्मनः। 135

ஸாகேதாத் பஶ்சிமே தத்ர புரம்' மாது²ரஸம்'ஜ்ஞிதம் ।
யோஷித்³ரத்னமணிஸ்தம்ப⁴ ப்ராஸாதா³யதஸேவிதம் ।
தி³வ்யசாமரஸம்'யுக்தம்' முக்தாதா³மவிலம்பி³தம் ।
சந்த்³ராதிபக⁴னச்சா²யம்' ஹேமகும்ப³புரஸ்க்ரு'தம் ।

ஆப³த்³த⁴பா³லத்³யுமணி த்³யுதிரஶ்மிவிதானகம் ।
பதாகாதோரணைரம்யம்' ஸுதா⁴தா⁴ரக⁴னாசலம் ।
கோ³வர்த⁴னகி³ரிஜ்யோதிர் வித்³யோதி³த நப⁴ஸ்த²லம் ।
ஶ்ரு'ங்க³ோத்³யதவிமானாக்³ர ம்ரு'த³ங்க³மது⁴ரஸ்வரம் ।
யத்ர கோ³வர்த⁴னோநாம ஶைலः பரமபாவனः ।
நிர்மிதோ கோ³பரூபேண கே³ளயே கலயாத்மனः । 135

சாக்கேதத்திற்கு மேற்கே மதுரா என்ற நகரம் உள்ளது. பெண்கள், ரத்தினங்கள், மணிகள் மற்றும் தூண்கள் போன்ற மாளிகைகளால் சூழப்பட்டது. தெய்வீக சாமரம் கொண்டது, முத்து மாலைகள் தொங்கவிடப்பட்டது. சந்திரனின் ஒளி போன்ற அடர்ந்த நிழல் உள்ளது, தங்க கும்பம் உள்ளது. இளைய சூரியனைப் போன்ற ஒளியும், கதிர்களும் உடையது. கொடிகள், தோரணங்கள் மற்றும் அமிர்தம் போன்ற மலைகள் உள்ளது. கோவர்த்தன மலையின் ஒளியால் வானம் ஒளிர்கிறது. சிகரங்கள் உயர்ந்த விமானங்கள் உள்ளது, மிருதங்கத்தின் இனிமையான ஓசை கேட்கும். அங்கு கோவர்த்தனம் என்னும் மலை இருக்கிறது, அது மிகவும் புனிதமானது. தன் லீலைக்காக கோபர்கள் போலவும் தன்னை காட்டிக் கொண்டார். ।। 135

नीलवैडूर्यखचितोल्लसत्कांचन वेदिकः।
तुङ्गश्रृङ्गाग्रविलसत् स्वच्छस्फटिककुट्टिमः।
सर्वतोनिपतद्दिव्यसुधाशीकर निर्झरः ।
रत्नसंबद्धकासार फुल्लांभोजवनस्थलः।
पारिजात तदिव्याप्त सुगंधाऽनिलसेवितः।
दिव्यदेवांगनागीत मुखरीकृतकंदरः ।
गळत्कुसुममध्यस्थ मधुसंतान निर्झरः।
मिळिंदललितोद्गीत तिरोहित विपंचिकः।
शुककोकिलदात्यूह निर्हादाह्लदकारकः।
स्वच्छांगणमणिव्रात बद्धश्रृंगाटकेषु च। 140

நீலவைடூ⁴ர்யக²சிதோல்லஸத்காஞ்சன வேதி³கः ।
துங்க³ஶ்ரு'ங்கா³க்³ரவிலஸத் ஸ்வச்ச²ஸ்ப²டிககுட்டிமः ।
ஸர்வதோனிபதத்³தி³வ்யஸுதா⁴ஶீகர நிர்ஜ²ரः ।
ரத்னஸம்ப³த்³த⁴காஸார பு²ல்லாம்போ⁴ஜவனஸ்த²லः ।
பாரிஜாத ததி³வ்யாப்த ஸுக³ந்தா⁴(அ)நிலஸேவிதः ।
தி³வ்யதே³வாங்க³னாகீ³த முக²ரீக்ரு'தகந்த³ரः ।

க3ளத்குஸுமமத்4யஸ்த2 மது4ஸந்தான நிர்ஜ2ர: ।
மிளிந்த3லலிதோத்3கீ3த திரோஹித விபஞ்சி3க: ।
ஶுகோகிலதாத்யூஹ நிர்ஹா தா3ஹ்ரு'த3காரக: ।
ஸ்வச்சா2ங்க3ணமணிவ்ராத ப3த்3த4ஶ்ரு'ங்கா3டகேஷு ச । 140

நீல வைடூர்யம் மற்றும் தங்க மேடைகளைக் கொண்டது. உயரமான சிகரங்களில் சுத்தமான ஸ்படிக கற்கள் உள்ளது. எல்லா பக்கங்களிலும் இருந்து தெய்வீக அமிர்தம் போன்ற நீர்த்துளிகள் கொட்டுகின்றன. ரத்தினங்களால் ஆன குளங்களும், நன்றாக மலர்ந்த தாமரைக்காடுகளும் உள்ளன. பாரிஜாத மரங்கள் நிறைந்து நறுமணம் வீசும் காற்று வீசுகிறது. தேவதைகளின் பாடல்களால் மலை குகைகள் எதிரொலிக்கின்றன. மலர்களில் இருந்து தேன் நிரம்பி வழிகிறது. வண்டுகள் அழகாக பாடுவதால் வீணையின் ஓசை மறைந்துவிடும். கிளி, குயில், மற்றும் வான்கோழி போன்ற பறவைகளின் ஓசை மனதை கவர்கிறது. சுத்தமான முற்றத்தில் மணிகள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. ।। 140

दिव्यचंद्रकराक्षिप्त कोटिनक्षत्रवैभवः।
लीलानिकेतसौधाग्र चंद्रकोटि मरीचिभिः।
सुधांबुनिर्झरोद्भूत कासारविपुलोदरः।
मंदारकुंजकुहर विनिर्मित निकेतनः।
तुळसीकाननामोदविमोहित वधूजनः।
श्रीकृष्णवदनांबोज स्मितचंद्रकशीतळः।
गोपिकाचरणांबोज नखचंद्रचमत्कृतः।
उत्पतत्कामिनीरम्य नृत्यमण्डलमण्डितः।
कोटिदिव्यांगणापूर्व कलकण्ठस्वरोद्गमः ।
केळिपद्मांगणाबद्ध मणिगर्तेषु सर्वतः ।145
தி3வ்யசந்த்3ரகராக்ஷிப்த கோடிநக்ஷத்ரவைப4வ: |
லீலானிகேதஸௌதா4க்3ர சந்த்3ரகோடி மரீசிபி4: |
ஸுதா4ம்பு3நிர்ஜ2ரோத்3பூ4த காஸாரவிபுலோத3ர: |
மந்தா3ரகுஞ்சகுஹர வினிர்மித நிகேதன: |
துளஸீகானனு மோத3விமோஹித வதூ4ஜன: |
ஶ்ரீக்ரு'ஷ்ணவத3னும்போ3ஜ ஸ்மிதசந்த்3ரகஶீதள: |
கோ3பிகாசரணும்போ3ஜ நக2சந்த்3ரசமத்க்ரு'த: |
உத்பதத்காமினீரம்ய ந்ரு'த்யமண்ட3லமண்டி3த: |
கோடிதி3வ்யாங்க3ணுபூர்வ கலகண்ட2ஸ்வரோத்3க3ம: |
கே3ளிபத்3மாங்க3ணுப3த்3த4 மணிக3ர்தேஷு ஸர்வத: |145

தெய்வீக சந்திரனின் கதிர்களால் ஈர்க்கப்பட்ட கோடிக்கணக்கான நட்சத்திரங்கள் போன்ற பிரகாசம் உடையது. லீலைகளுக்கான இல்லத்தின் மாடியில், கோடிக்கணக்கான சந்திரனின் ஒளியுள்ளது. அமிர்தம் போன்ற நீரால் ஆன, பெரிய குளங்கள் உள்ளது. மந்தார மரங்கள் நிறைந்த குகைகளில் அழகான வீடுகள் உள்ளன. துளசி தோட்டங்கள் நிறைந்திருப்பதால், பெண்கள் மயங்குகிறார்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் தாமரை முகம் புன்னகையால் குளிர்ச்சியாக இருக்கிறது. கோபியர்களின் தாமரை போன்ற பாதங்களில் நகங்கள் சந்திரனைப் போல் பிரகாசிக்கின்றன. நடனமாடும் பெண்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நடன மண்டபங்கள் உள்ளன. கோடிக்கணக்கான தேவதைகளின் இனிமையான குரல் கேட்கிறது. விளையாட்டுத் தாமரைகள் மற்றும் மணிகள் எல்லா இடங்களிலும் உள்ளன. ।। 145

जलयंत्रोच्चलद्वारी निपात परमोत्सवः।
केळिनिर्मित नीलाभ्र वितानपटचंचलः।
सुधाशीकरसंसिक्त चंद्रस्वच्छोद भूतलः ।
शिलातलसमाविष्ठ मृगनाभिसुवासितः।
सुंदरीचरणासक्त कौतुकोद्रेखसंयुतः।
आदित्यकासुगोंद शतपङ्क्तिविराजितः।
हारिण्मणिमयूखाभ दूर्वाकाण्डप्ररोहितः।
कैवल्यवाहिनी यत्र काळिंदीविमलोदका।
सुवर्णपंकजोद्भूत परागपटपिंजरा।
तटरत्नमयूखैश्च स्पृशंती गिरिकेतनम्। 150

ஜலயந்த்ரோச்சலத்³வாரீ நிபாத பரமோத்ஸவ꞉ ।
கே³ளினிர்மித நீலாப்⁴ர விதானபடசஞ்சல꞉ ।
ஸுதா⁴ஶீக³ரஸம்ʼஸிக்த சந்த்³ரஸ்வச்சோ²த³ பூ⁴தல꞉ ।
ஶிலாதலஸமாவிஷ்ட² ம்ருʼக³னாபி⁴ஸுவாஸித꞉ ।
ஸுந்த³ரீசரணாஸக்த கௌதுகோத்ரேக²ஸம்ʼயுத꞉ ।
ஆதி³த்யகாஸுகோ³ந்த³ ஶதபங்கிவி⁴ராஜித꞉ ।
ஹாரிண்மணிமயூகா²ப⁴ து³ர்வாகாண்ட³ப்ரரோஹித꞉ ।
கைவல்யவாஹினீ யத்ர காளிந்தீ³விமலோத³கா ।
ஸுவர்ணபங்கஜோத்³பூ⁴த பராக³படபிஞ்சரா ।
தடரத்னமயூகை²ஶ்ச ஸ்ப்ருʼஶந்தீ கி³ரிகேதனம் । 150

நீரூற்றுகளால் நீர் தெளிக்கப்பட்டு, திருவிழா போல உள்ளது. நீல நிற மேகம் போன்ற திரைச்சீலைகள் அசைகின்றன. அமிர்தம் போன்ற நீர்த்துளிகள் சிதறப்பட்டு, நிலவு போல சுத்தமான பூமி உள்ளது. மிருகத்தின் நாபியால் வாசனை ஊட்டப்பட்ட பாறைகள் உள்ளன. அழகான பெண்களின் பாதங்களைத் தொட ஆசைப்பட்டு, ஆவலாக இருக்கின்றன. சூரியகாந்தி மலர்கள் வரிசையாக உள்ளன. ரத்தினம் போன்ற காந்தியில் புல் முளைத்திருக்கிறது. கைவல்யம் தரும் காளிந்தி நதி உள்ளது, அதில் சுத்தமான நீர் ஓடுகிறது. தங்கத் தாமரையில் இருந்து வரும் மகரந்தத்தால் நதி மஞ்சள் நிறமாக உள்ளது. ரத்தினக்கற்களின் ஒளி மலைகளைத் தொடுகிறது. ।। 150

दैवीर्नीराजयंतीव वीजयंतीव चामरैः।
तीरसारसनिर्हादैः भोदयंतीव गोपतिम्।
गोवर्धनशिखासद्म संसुप्तवनमालिनम्।
निशंयगीतममलं समुत्थित जलेच्छया।
आदर्शमिवचात्मानं दर्शयंती रमापतिम्।
वेणुनादमृतोन्मत्त मयूरनटनोदया।
दर्शयंतीवचात्मानं प्रेमसंवर्तितोत्सवम्।
तत्र रासस्थलं रम्यं कोटिचंद्रसुशीतळम्।
यत्र बृंदाभिधाशक्तिरास्ते श्रीकृष्णवल्लभा।
प्रेमभक्तिसमाख्याता बृंदातल्लोकपालिका। 155

தை³வீர்நீராஜயந்தீவ வீஜயந்தீவ சாமரை꞉ ।
தீரஸாரஸநிர்ஹா தை³꞉ போ⁴த³யந்தீவ கோ³பதிம் ।
கோ³வர்த⁴னஶிகா²ஸத்³ம ஸம்'ஸுப்தவனமாலினம் ।
நிஶம்யகீ³தமமலம்' ஸமுத்³தி⁴த ஜலேச்ச²யா ।
ஆத³ர்ஶமிவ சாத்மானம்' த³ர்ஶயந்தீ ரமாபதிம் ।
வேணுநாதா³ம்ரு'தோன்மத்த மயூரணடனோத³யா ।
த³ர்ஶயந்தீவசாதமானம்' ப்ரேமஸம்'வர்திதோத்ஸவம் ।
தத்ர ராஸஸ்த²லம்' ரம்யம்' கோடிசந்த்³ரஸுஶீதளம் ।
யத்ர ப்³ரு'ந்தா³பி⁴தா⁴ஶக்திராஸ்தே ஶ்ரீக்ரு'ஷ்ணவல்லபா⁴ ।
ப்ரேமப⁴க்திஸமாக்²யாதா ப்³ரு'ந்தா³தல்லோகபாலிகா । 155

தெய்வப் பெண்கள் தீபம் காட்டி ஆரத்தி செய்கிறார்கள், சாமரம் வீசுகிறார்கள். கரையில் இருக்கும் பறவைகளின் ஓசை கோபதியை எழுப்புகிறது. கோவர்தன மலையின்

உச்சிமாடத்தில், தூங்கும் வனமாலையை உடையவன். பாடலைக் கேட்டு நீரில் எழ விரும்புகிறான். கண்ணாடியை போல், தன் உருவத்தை ராமபதிக்குக் காட்டுகிறாள். புல்லாங்குழல் இசையால் மயங்கி மயில் நடனமாடுகிறது. தன்னைக் காட்டுவது போல், அன்பால் ஆன திருவிழா நடக்கிறது. அங்கு ராசலீலை நடக்கும் இடம் அழகாக உள்ளது, கோடிக்கணக்கான சந்திரனைப் போல் குளிர்ச்சியாக உள்ளது. அங்கு பிருந்தா என்னும் சக்தி இருக்கிறாள், அவள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் மனைவி. அன்பும் பக்தியும் சேர்ந்தவள், பிருந்தா இந்த உலகத்தை காப்பவள். ।। 155

भक्तिमंतोऽभिगच्छंती काननं कामितप्रदम्।
एवं गोलोकसौभाग्यं वर्णितुं कः क्षमोजनः।
यत्राहं प्रिययासाकं रमेरसमय स्सदा।
श्रीबृह्मोवाच-
भगवन्नरविंदाक्ष वैकुण्ठपुर मण्डन!।
गोलोकाख्यमिदं नाम नित्यलीलालयं स्मृतम्।
कस्माद्रूपं पृथक् कृत्य स्थितमत्रजनार्दन।
केनरूपेणभवता का लीलाऽत्र वदस्व मे।
श्री भगवानुवाच-
वैकुण्ठाख्यंपरंस्थानमुक्तं यत्प्राकृतेः परम्।
पंचोपनिषदालीड मवाङ्मनसगोचरं।
सत्वद्रव्यमयं सर्वं मयाकृतमनामयम्। 160

ப⁴க்திமந்தோ(அ)பி⁴க³ச்ச²ந்தீ கானனம்' காமிதப்ரத³ம் ।
ஏவம்' கோ³லோகஸௌபா⁴க்³யம்' வர்ணிதும்' க: க்ஷமோஜன: ।
யத்ராஹம்' ப்ரியயாஸாகம்' ரமேரஸமயஸ்ஸதா³ ।
ஸ்ரீப்³ரு'ஹ்மோவாச -
ப⁴க³வன்னரவிந்தா³க்ஷ வைகுண்ட²புர மண்ட³ன ।
கோ³லோகா²க்²யமித³ம்' நாம நித்யலீலாலயம்' ஸ்ம்ரு'தம் ।
கஸ்மாத்³ரூபம்' ப்ரு'த²க் க்ரு'த்ய ஸ்தி²தமத்ரஜனார்த³ன ।
கேனரூபேண ப⁴வதா கா லீலா(அ)த்ர வத³ஸ்வ மே ।
ஸ்ரீ ப⁴க³வானுவாச -
வைகுண்டா²க்²யம்' பரம்'ஸ்தா²னமுக்தம்' யத்ப்ராக்ரு'தே: பரம் ।
பஞ்சோபநிஷதா³லீட³ மவாங்மனஸகோ³சரம் ।
ஸத்வத்³ரவ்யமயம்' ஸர்வம்' மயா க்ரு'தமநாமயம் । 160

பக்தி உள்ளவர்கள், விருப்பத்தை கொடுக்கும் இந்த வனத்திற்கு வருகிறார்கள். இப்படி கோலோகத்தின் அழகை விவரிக்க யாரால் முடியும்? அங்கு நான் என் மனைவியுடன் ஆனந்தமாக இருக்கிறேன்.

ஸ்ரீ பிரம்மா கூறினார் -

பகவானே, தாமரை போன்ற கண்களை உடையவரே, வைகுண்டபுரத்தை அலங்கரிப்பவரே! இந்த கோலோகம் நித்திய லீலைகள் நடக்கும் இடம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏன் ஜெனார்தனனே! நீர் வேறொரு உருவம் கொண்டு இங்கு இருக்கிறீர்? என்ன உருவத்தில், என்ன லீலை செய்கிறீர் என்று எனக்கு கூறுங்கள்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறினார் -

வைகுண்டம் என்னும் பரமபதம் என்னால் ஸ்ருஷ்க்கப்பட்டது, அழிவற்றது. பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்டது. ஐந்து உபநிஷத்துக்களால் அறியப்படுவது, வாக்குக்கும் மனதுக்கும் எட்டாதது, எல்லாமே சத்வ குணத்தால் நிரம்பியது, , நோயற்றது. ।। 160

तारतम्यं नचैवात्र सर्वं ब्रह्मात्मकंस्मृतम्।
कालक्रियातिरिक्तं तत्सर्वमानंदमंदिरम्।
नित्यमुक्तजनैर्जुष्टं मत्कृपापांग वीक्षितैः,
मल्लीलासुकृतं तत्र तारतंयं तथापि हि।
लीलायास्तारतम्येन प्रीत्यातिशयितो मया।
गोलोकोयं मयाक्लृप्तो रासलीलाबुभुक्षया।
तत्तेहं संप्रवक्ष्यामि श्रृणुचैकमना विधे।
सर्वावधितयास्थान मपारममलप्रभम्।
महावैकुण्ठनिलयं यत्र श्रीरङ्गमंदिरं ।
यतोनावर्तते भूयो गन्तव्यं नाति तत्परम्। 165

தாரதம்யம்' நசைவா(அ)த்ர ஸர்வம்' ப்³ரஹ்மாத்மகம்' ஸ்ம்ரு'தம் ।
காலக்ரியாதிரிக்தம்' தத்ஸர்வமானந்த³மந்தி³ரம் ।
நித்யமுக்தஜனைர்ஜுஷ்டம்' மத்³க்ரு'பாபாங்க³ வீக்ஷிதை꞉,
மல்லீலாஸுக்ரு'தம்' தத்ர தாரதம்யம்' ததா²பி ஹி ।
லீலாயாஸ்தாரதம்யேன ப்ரீத்யாதிஶயிதோ மயா ।
கோ³லோகாயம்' மயா க்லு'ப்தோ ராஸலீலாபு³பு⁴க்ஷயா ।
தத்தே(அ)ஹம்' ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ஶ்ரு'ணுசைகமனா விதே⁴ ।
ஸர்வாவதி⁴தயாஸ்தா²ன மபாரமமலப்ரப⁴ம் ।

மஹா வைகுண்ட²நிலயம்’ யத்ர ஸ்ரீரங்க³மந்தி³ரம் ।
யதோனாவர்ததே பூ⁴யோ க³ந்தவ்யம்’ நாதி தத்பரம் । 165

அங்கு ஏற்றத்தாழ்வு இல்லை, எல்லாமே பிரம்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது காலத்திற்கு அப்பாற்பட்டது, ஆனந்தமான கோவில். எப்போதும் முக்தி பெற்றவர்கள் அங்கு வசிப்பார்கள், என் கருணையால் பார்க்கப்படுபவர்கள். என் லீலைகள் அங்கு சிறப்பானதாக இருக்கும். லீலைகளின் ஏற்றத்தாழ்வுகளால், என்னால் மிகவும் விரும்பப்படுகிறார்கள். இந்த கோலோகம் ராசலீலைகளில் ஆசை உள்ளவர்களுக்காக என்னால் உருவாக்கப்பட்டது. அதைப்பற்றி உனக்கு கூறுகிறேன், கவனமாக கேள். எல்லா எல்லைகளையும் தாண்டிய இடம், அளவிட முடியாதது, சுத்தமான ஒளியுடையது. மகா வைகுண்டத்தில் ஸ்ரீரங்கநாதர் கோவில் உள்ளது. அங்கு சென்றவர்கள் திரும்பி வரமாட்டார்கள், செல்ல வேண்டிய இடம் அதுதான். ।। 165

अन्येषां तत्र गन्तव्यमाश्रितानां ततो जगुः।
बृह्मन् ! वैकुण्ठमध्ये च बाह्याभ्यंतरभूतयः।
विभवव्यूहलोकाश्च शुद्धसत्वैकरूपिताः।
एवंचाप्राकृते लोकादावैकुण्ठनिकेतनात्।
अवांतरविभागैश्च वैकुण्ठ इति चोच्यते।
विगतज्ञानवैकुण्ठ शुद्धसत्व निकेतनात्।
आहुर्वैकुण्ठनिलयं साक्षाद्ब्रह्मैव पद्मज।
गोलोकाख्यस्यदेशस्य प्रवृत्तिं प्रवदाम्यहम्।
यतोऽस्य संस्थितिर्भिन्ना परव्योम्नि महामते।
ज्ञानानंदस्वरूपोयं शक्तिर्या परमा रमा।170
அன்யேஷாம்’ தத்ர க³ந்தவ்யமாஶ்ரிதானாம்’ ததோ ஜகு³: ।
ப்³ரு’ஹ்மன்! வைகுண்ட²மத்⁴யே ச பா³ஹ்யாப்⁴யந்தரபூ⁴தய: ।
விப⁴வவ்யூஹலோகாஶ்ச ஶுத்³த⁴ஸத்வைகரூபிதா: ।
ஏவம்’ சாப்ராக்ரு’தே லோகா³தா³ வைகுண்ட²நிகேதனாத் ।
அவாந்தரவிபா⁴கை³ஶ்ச வைகுண்ட² இதி சோச்யதே ।
விக³தஜ்ஞானவைகுண்ட² ஶுத்³த⁴ஸத்வ நிகேதனாத் ।
ஆஹுர்வைகுண்ட²நிலயம்’ ஸாக்ஷாத்³ப்³ரஹ்மைவ பத்³மஜ ।
கோ³லோகா²க்²யஸ்ய தே³ஶஸ்ய ப்ரவ்ரு’த்திம்’ ப்ரவதா³ம்யஹம் ।
யதோ(அ)ஸ்ய ஸம்’ஸ்தி²திர்³பி⁴ன்னா பரவ்யோம்னி மஹாமதே ।
ஜ்ஞானானந்த³ஸ்வரூபோ(அ)யம்’ ஶக்திர்யா பரமா ரமா ।170

மற்றவர்கள் அங்கு செல்ல வேண்டும், என்னைச் சார்ந்தவர்கள் அங்கு செல்வார்கள். பிரம்மனே! வைகுண்டத்தின் உள்ளும் புறமும் விபவம், வியூகம் போன்ற உலகங்கள் உள்ளன, அவைகள் சுத்த சத்வ குணத்தால் ஆனது. இப்படி பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்ட உலகங்கள் அனைத்தும் வைகுண்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஞானம் நிறைந்த வைகுண்டம், சுத்தமான சத்வ குணம் கொண்ட இருப்பிடம், வைகுண்டம் என்பது நேரடி பிரம்மம் என்று சொல்கிறார்கள், பத்மஜனே! கோலோகம் என்னும் இடத்தைப் பற்றி சொல்கிறேன் கேள். அது பரம வியோமத்தில் உள்ளது, மிகவும் வேறுபட்டது, ஞானமும் ஆனந்தமும் வடிவமான சக்திதான் பரம ரமா. ।। 170

सासूते द्वे महाशक्ति नित्ये मे सुखदित्सया।
यद्यप्येते मयैवास्थां तथाप्येतां रमासखे।
रमालीलाविनोदार्थं तदधीनतयास्थिते।
तत्रैकाधारशक्तिर्हि लीलाख्या द्वितीया मम।
प्राकृताप्राकृतं सर्व मुभाभ्यामेव रक्षितम्।
प्रकृतिर्महदादीनां धारणात्साधरास्स्मृता।
आकूर्माद्यखिलंविश्वं दत्ते सादृश्यरूपिणी।
एवंमद्रोमकूपेषु यावत्यण्डानि पद्मज।
तानंत्येका ततो देवी शक्तिराधार लक्षणा।
दत्तेतेनैवरूपेण यथाहं पुरुषोत्तमः।175
ஸாஸூதே த்³வே மஹாஶக்தீ நித்யே மே ஸுக²தி³த்ஸயா ।
யத்³யப்யேதே மயைவாஸ்தா²ம்’ ததா²ப்யேதாம்’ ரமாஸகே² ।
ரமாலீலாவினோதா³ர்த²ம்’ தத³தீ⁴னதயாஸ்தி²தே ।
தத்ரைகா(ஆ)தா⁴ரஶக்திர்ஹி லீலாக்²யா த்³விதீயா மம ।
ப்ராக்ரு’தாப்ராக்ரு’தம்’ ஸர்வம்’ முபா⁴ப்⁴யாமேவ ரக்ஷிதம் ।
ப்ரக்ரு’திர்மஹதா³தீ³னாம்’ தா⁴ரணாத்ஸா(ஆ)த⁴ராஸ்ம்ரு’தா ।
ஆகூர்மாத்³யகி²லம்’விஶ்வம்’ த³த்தே ஸாத்³ரு’ஶ்யரூபிணீ ।
ஏவம்’மத்³ரோமகூபேஷு யாவத்யண்டா³னி பத்³மஜ ।
தானந்த்யேகா ததோ தே³வீ ஶக்தி ஆதார லக்ஷணா ।
த³த்தேதேனைவரூபேண யதா²(அ)ஹம் புருஷோத்தம: ।175
அவள் இரண்டு மகா சக்திகளைப் பெற்றாள், அவை எனக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கின்றன. ரமாவின் நண்பனே, இவை என்னால் இருந்தாலும், ரமாவின் லீலைக்காக அவளிடம் இருக்கிறது. ஒன்று ஆதார சக்தி, மற்றொன்று லீலை சக்தி. இந்த இரண்டு சக்திகளாலும்

பிராகிருதம் மற்றும் பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்ட எல்லாமே பாதுகாக்கப்படுகின்றன. பிரகிருதி மஹத் தத்துவங்கள் அனைத்தையும் தாங்குவதால் ஆதார சக்தியாக ஆனது. ஆமை போன்ற அனைத்து உலகங்களையும் தாங்கி, அதை போலவே இருக்கிறது. பத்மஜனே, என் ரோம துவாரங்களில் எவ்வளவு அண்டங்கள் இருக்கிறதோ, எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு தேவி இருக்கிறாள், அவளே ஆதார சக்தியின் லட்சணம். அவளும் நான் எப்படி புருஷோத்தமனோ, அது போலவே இருக்கிறாள். ।। 175

कूर्ममण्डूक शेषादीनभि व्याप्यविराजते।
तस्योपरि पुनस्सैव पद्मिनी पत्रवज्जले।
आभाति धरणीदेवी सशैलवनकानना।
सा मयाक्रोडरूपेण विद्दता दशनांतरैः।
सा द्वितीयावतारेण दत्ते विश्वम् रमाज्ञया।
गोरूपा साभवन् देवी यथा वृत्तिर्नृणामभूत्।
देहादिधारणं पुम्सां जायते येन सुव्रत।
एवं प्रज्ञां च मेधां च यजनं सत्वसंस्थितिम्।
क्षीरेण या वितनुते वृष्टिं पुष्टिं प्रजामृतम्।
महोक्षरूपैस्संतानैः प्रजानां कर्षणेन च। 180

கூர்மமண்டு³க ஶேஷா தீ³னபி⁴ வ்யாப்யவிராஜதே ।
தஸ்யோபரி புனஸ்ஸைவ பத்³மிநீ பத்ரவஜ்ஜலே ।
ஆபா⁴தி த⁴ரணீதே³வீ ஸஶைலவனகானனா ।
ஸா மயாக்ரோட³ரூபேண வித்³ரு'தா த³ஶாந்தரை꞉ ।
ஸா த்³விதீயாவதாரேண த³த்தே விஶ்வம்' ரமாஜ்ஞயா ।
கோ³ரூபா ஸாப⁴வன் தே³வீ யதா² வ்ரு'த்திர்ந்ரு'ணாமபூ⁴த் ।
தே³ஹாதி³தா⁴ரணம்' பும்'ஸாம்' ஜாயதே யேன ஸுவ்ரத ।
ஏவம்' ப்ரஜ்ஞாம்' ச மேதா⁴ம்' ச யஜனம்' ஸத்வஸம்'ஸ்தி²திம் ।
க்ஷீரேண யா விதனுதே வ்ரு'ஷ்டிம்' புஷ்டிம்' ப்ரஜாம்ரு'தம் ।
மஹோக்ஷரூபைஸ்ஸந்தானை꞉ ப்ரஜானாம்' கர்ஷணேன ச । 180

ஆமை, தவளை, ஆதிசேஷன் போன்ற எல்லாவற்றிலும் வியாபித்து இருக்கிறது. அதற்கு மேலே, தாமரை இலை போல தண்ணிரில் உள்ளது. மலைகள், காடுகள் மற்றும் வனங்களுடன் பூமாதேவி உள்ளது. அதை நான் வராக உருவம் தாங்கி என் கோரைப்பற்கள் மூலம் தாங்கி பிடித்திருக்கிறேன். அவள் இரண்டாவது அவதாரத்தில், ரமாவின் கட்டளைப்படி உலகை தாங்குகிறாள். மனிதர்களின் வாழ்விற்காக தேவி பசுவாக மாறினாள். இதனால் தான் மனிதர்கள் உடல் மற்றும் மற்றவற்றை பெறுகிறார்கள். மேலும் அறிவையும், புத்தியையும், வேள்விகளையும், சத்வ குணத்தையும்

தருகிறாள். பாலால் மழையையும், புஷ்டியையும், குழந்தைகளையும் தருகிறாள். பெரிய காளைகளால் பயிர் செய்து விவசாயத்தை கொடுக்கிறாள். || 180

कृषिं प्रयच्छति बृह्मन् ! ययाऽन्नानि भवंति हि।

अन्नं हि प्राणिनांप्राणो ह्यन्नाद्वीर्यं प्रजायते।

वीर्यप्रजननं तस्मादन्नं पृथ्वीं श्रुतिर्जगौ।

एवं वृत्तिप्रजानेन प्रकृतिर्गुणयोगतः।

प्रयच्छतित्वथः स्थानं संसाराख्यं सुदुस्तरम्।

एवं तया महादेव्या प्राकृतं सकलं जगत्।

धृतं सर्वप्रकारेण जीवानां कर्मभुक्तये।

तथैव कर्महीनानां नित्यमुक्तात्मनां मम।

मच्छुद्धसत्व संविष्टा धत्तेचाप्राकृतं जगत्।

आत्मनःपदमारभ्य ह्यनन्तं धाममामकम्। 185

க்ரு'ஷிம்' ப்ரயச்ச²தி ப்³ரு'ஹ்மன் ! யயா(அ)ன்னானி ப⁴வந்தி ஹி |

அன்னம்' ஹி ப்ராணிணாம்' ப்ராணோ ஹ்யன்னாத்³வீர்யம்' ப்ரஜாயதே |

வீர்யப்ரஜனனம்' தஸ்மாத்³அன்னம்' ப்ரு'தி²வீம்' ஶ்ரு'திர்ஜகௌ³ |

ஏவம்' வ்ரு'த்திப்ரஜானேன ப்ரக்ரு'திர்கு³ணயோக³த: |

ப்ரயச்ச²தித்வஃ ஸ்தா²னம்' ஸம்'ஸாராக்²யம்' ஸுது³ஸ்தரம் |

ஏவம்' தயா மஹா தே³வ்யா ப்ராக்ரு'தம்' ஸகலம்' ஜக³த் |

த்⁴ரு'தம்' ஸர்வப்ரகாரேண ஜீவானாம்' கர்மபு⁴க்தயே |

ததை²வ கர்மஹீனானாம்' நித்யமுக்தாத்மனாம்' மம |

மச்சுத்³த⁴ஸத்வ ஸம்'விஷ்டா த⁴த்தேசாப்ராக்ரு'தம்' ஜக³த் |

ஆத்மன: பத³மாரப்⁴ய ஹ்யனந்தம்' தா⁴மமாமகம் | 185

விவசாயத்தை தருகிறாள், அதனால் தான் உணவு கிடைக்கிறது. பிரம்மனே! உணவுதான் பிராணிகளின் உயிர். உணவிலிருந்து வீரியம் உண்டாகிறது. வீரியம் தான் இனப்பெருக்கத்திற்கு காரணம், அதனால் உணவு, பூமிக்கு முக்கியமான ஒன்று என்று வேதங்கள் சொல்கின்றன. இப்படி வாழ்வதற்கு தேவையானவற்றை கொடுப்பதோடு, இயற்கையானது முக்குணத்தோடு சம்சாரத்தையும் கொடுக்கிறது. இப்படி அந்த தேவியால், பிரகிருதமான அனைத்து உலகங்களும் தாங்கப்படுகிறது, ஜீவன்கள் கர்மத்தை அனுபவிப்பதற்காக. அதுபோலவே, கர்மம் இல்லாத, எப்போதும் முக்தி பெற்ற என்னைப் போன்றவர்களுக்காக, என் சுத்த சத்வத்தால் நிரம்பிய பிரகிருதி, பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்ட உலகத்தை தாங்குகிறது. ஆத்மாவின் இடத்திலிருந்து, முடிவில்லாத என் இருப்பிடம் வரை உள்ளது. || 185

मितिहीनं ज्ञानरूपं सदानंदमहोज्वलम्।
निरावरणकंशश्वत् कालातीतमगोचरम्।
लक्ष्मीलीलास्पदं सर्वं मयैव विधृतं सदा।
लीलाविष्टहृदादेवी कदाचिज्जलजेक्षणा।
धरयाविधृतं धृष्ट्वा घरां धृष्ट्वा च पार्श्वगाम्।
सोल्लासवदनं धृष्ट्वा कान्तस्य मम कामिनी।
मन्दंजहास रुचिरापाङ्गेन परमेश्वरी।
नित्यमाक्रीडितं नृत्य गानमानरसोदयैः।
आचकांक्षे रमादेवी रमणेन यदृच्छया।
वैकुण्ठलीला विच्छेदो दासानां यत्र संगमः ।190

மிதிஹீனம்' ஜ்ஞானரூபம்' ஸதா³னந்த³மஹோஜ்ஜ்வலம் ।
நிராவரணகம்'ஶாஶ்வத்காலாதீதமகோ³சரம் ।
லக்ஷ்மீலீலாஸ்பத³ம்' ஸர்வம்' மயைவ வித்⁴ரு'தம்' ஸதா³ ।
லீலாவிஷ்டஹ்ரு'தா³தே³வீ கதா³சிஜ்ஜலஜேக்ஷணா ।
த⁴ரயாவித்⁴ரு'தம்' த்⁴ரு'ஷ்ட்வா க⁴ராம்' த்⁴ரு'ஷ்ட்வா ச பார்ஶ்வகாம் ।
ஸோல்லாஸவத³னம்' த்⁴ரு'ஷ்ட்வா காந்தஸ்ய மம காமிநீ ।
மந்த³ஞ்ஜஹாஸ ருசிராபாங்கே³ன பரமேஶ்வரீ ।
நித்யமாக்ரீடி³தம்' ந்ரு'த்ய கா³னமானரஸோத³யை: ।
ஆசகாங்க்ஷே ரமாதே³வீ ரமணேன யத்³ரு'ச்ச²யா ।
வைகுண்ட²லீலா விச்சே²தோ³ தா³ஸானாம்' யத்ர ஸங்க³ம: ।190

அளவிட முடியாதது, ஞானம் வடிவமானது, எப்போதும் ஆனந்தம் நிறைந்தது, பிரகாசமானது. எந்தவிதமான மறைப்பும் இல்லாமல், எப்போதும், காலத்திற்கு அப்பாற்பட்டது, புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. லட்சுமியின் லீலைகளுக்கான இடம், எல்லாமே என்னால் தாங்கப்படுகிறது. லீலையில் மூழ்கிய மனதை உடைய தேவி, சில சமயங்களில், தாமரை போன்ற கண்களால் பூமியை பார்த்து, என் பக்கத்தில் இருக்கும் என் மனைவியை பார்த்து, என் அழகை ரசித்து, புன்னகை செய்கிறாள் பரமேஸ்வரி. எப்போதும் விளையாடுவது, நடனம் ஆடுவது, பாடுவது, கொண்டாடுவது போன்ற லீலைகளில் ஆசை கொண்டு, ரமா தேவி என்னை விரும்புகிறார். வைகுண்ட லீலைகளில் எந்த தடையும் இல்லாமல், அங்கு அடியவர்கள் ஒன்று கூடுகிறார்கள். ।। 190

न भवेच्च यदा स्वैर लीलाभंगो न जायते।
कथं द्वयं भवेत्तत्र स्थलांतरमभीप्सति।
तदा विज्ञातसंकल्पो देह्या विश्वकृदीश्वरः।
द्विधाकरवमात्मानं धरया च श्रिया सह।
धरा गोलोकरूपेण गोपीरूपेण सा प्रिया।
गोपरूपधरोहं वै गोविंद इति विश्रुतः।
गोवर्धनाभिदं रूपं द्वितीयं मे प्रकाशितम्।
धरापि द्विविधाजाता गोरूपा भूमिरूपिणी।
गावो भवन्त्यनंतास्तु कामदोहमनोरमाः।
दिशंति मणिरत्नानि मध्यदिष्ठतमं विधे। 195

ந ப⁴வேச்ச யதா³ ஸ்வைர லீலாப⁴ங்கோ³ ந ஜாயதே ।
கத²ம்' த்³வயம்' ப⁴வேத்தத்ர ஸ்த²லாந்தரமபீ⁴ப்ஸதி ।
ததா³ விஜ்ஞாதஸங்கல்ப தே³ஹ்யா விஶ்வக்ரு'தீ³ஶ்வர꞉ ।
த்³விதா⁴கரவமாத்மானம்' த⁴ரயா ச ஶ்ரியா ஸஹ ।
த⁴ரா கோ³லோக்ரூபேண கோ³பீரூபேண ஸா ப்ரியா ।
கோ³பரூபத⁴ரோ(அ)ஹம்' வை கோ³விந்த³ இதி விஶ்ருத꞉ ।
கோ³வர்த⁴னாபி⁴த³ம்' ரூபம்' த்³விதீயம்' மே ப்ரகாஶிதம் ।
த⁴ராபி த்³விவிதா⁴ ஜாதா கோ³ரூபா பூ⁴மிரூபிணீ ।
கா³வோ ப⁴வந்த்யனந்தாஸ்து காமதோ³ஹமனோரமா꞉ ।
தி³ஶந்தி மணிரத்னானி மத்⁴யதி³ஷ்ட²தமம்' விதே⁴ । 195

எப்போது லீலைகளுக்கு தடையில்லாமல் இருக்க வேண்டுமோ, அப்பொழுது எப்படி இரண்டு இடத்தில் இருக்க முடியும்? அதனால், வேறொரு இடத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறார். அப்போது, தன்னுடைய விருப்பத்தை அறிந்த, உலகத்தை உருவாக்கிய ஈஸ்வரன், தன்னைப் பாதியாக பிரித்து, பூமி தேவியுடன் ஸ்ரீதேவியும் வந்தாள். அந்த ப்ரியா, கோலோகம் என்னும் உருவத்திலும், கோபியர் உருவத்திலும் இருக்கிறாள். நான் கோபர் உருவம் தாங்கி கோவிந்தன் என்று பெயர் பெற்றேன். கோவர்த்தனம் என்னும் இரண்டாவது உருவத்தை வெளிப்படுத்தினேன். பூமி தேவியும் இரண்டு விதமாக மாறினாள், பசு ரூபமும், பூமியின் ரூபமும். பசுக்கள் எண்ணில் அடங்காதவை, விருப்பத்தை கொடுக்கும் பசுக்கள், அழகானவை. மணிகளையும் ரத்தினங்களையும் கொடுக்கின்றன. ।। 195

भक्ष्यभोज्यान्नपानादि क्षीरमत्यद्भुतं वसु।
यासांदुग्धाधनेनैव कायक्लेश न विद्यते।

जरामृत्यु भयोद्वेग तृष्णा ध्यानभवंति हि।
गोरूपेण धरादेवी गोवर्धनमुपाश्रिता।
प्रवर्तयंती पयसा नदीमानंदरूपिणीम्।
आस्वादयंति गोविंद मुरळीनाद सद्रसम्।
क्षरंति गाव आनंदसंदोहं क्षीररूपतः ।
श्रीकृष्णवदनांबोज दत्तलोचन पङ्कजः।
गोवर्धनाद्रिकुंजेषु विचरंति सहस्रशः।
तत्र नीलांबुधश्यामो वल्लवीवृंदवेष्टितः। 200
ப⁴க்ஷ்யபோ⁴ஜ்யான்னபானாதி³ க்ஷீரமத்யத்³பு⁴தம்' வஸு ।
யாஸாம்' து³க்³தா⁴த⁴னேனைவ காயக்லேஶ ந வித்³யதே ।
ஜராம்ரு'த்யு ப⁴யோத்³வேக³ த்ரு'ஷ்ணா த்⁴யானப⁴வந்தி ஹி ।
கோ³ரூபேண த⁴ராதே³வீ கோ³வர்த⁴னமுபாஶ்ரிதா ।
ப்ரவர்தயந்தீ பயஸா நதீ³மானந்த³ரூபிணீம் ।
ஆஸ்வா த³யந்தி கோ³விந்த³ முரளிநாத³ ஸத்³ரஸம் ।
க்ஷரந்தி கா³வ ஆனந்த³ஸந்தோ³ஹம்' க்ஷீரரூபத꞉ ।
ஶ்ரீக்ரு'ஷ்ணவத³னாம்போ³ஜ த³த்தலோசன பங்கஜ꞉ ।
கோ³வர்த⁴னாத்³ரிகுஞ்சேஷு விச²ரந்தி ஸஹஸ்ரஶ꞉ ।
தத்ர நீலாம்பு³த⁴ஶ்யாமோ வல்லவீவ்ரு'ந்த³வேஷ்டித꞉ । 200

உண்ணக்கூடிய உணவு, பால் போன்றவை கிடைக்கும். அது ஆச்சரியமான செல்வம். அந்த பசுக்களுக்கு உடல் ரீதியான எந்த கஷ்டமும் இல்லை. முதுமை, மரணம், பயம், கவலை, ஆசை போன்றவை இருக்காது. கோவர்த்தன மலையை பசு உருவில் பூமி தேவி தாங்கி இருக்கிறாள். பால் நதி போன்ற ஒன்றை ஓடச் செய்கிறாள். கோவிந்தன் புல்லாங்குழல் இசையின் ரசத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். பசுக்கள் ஆனந்தமாக பாலூட்டுகின்றன. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் தாமரை போன்ற முகத்தில் கண்கள் இருக்கின்றன. கோவர்த்தன மலையில் ஆயிரக்கணக்கான பசுக்கள் சுற்றித் திரிகின்றன. அங்கு கருமையான மேகம் போன்ற கிருஷ்ணன் கோபியர்களால் சூழப்பட்டுள்ளான். ।। 200

शिखिपिंछकृतापीडो नटवेषधरो हरिः।
वन्यपुष्पधरोधेनु पालको नीलकुंतलः।
किशोरः केळिकलितः कदंबतरु संश्रयः।
चलच्चामीकराक्रांत पीतांबर विभूषितः।
स्थूलमुक्ताफलोदार हारभूषितकंदरः ।
स्फुरत्कुण्डलरम्यास्यो हास्यमोहित मन्मथः।

दम्मिल्लमल्लिकामोद विभ्रान्तकनकालयः।
अप्राकृतनिशानाथ ज्योत्स्ना दौतनिशामुखे।
मंदारमण्डलेदिव्य रासभू वलयो मुदा।
गीयमानो गुणावासो गोपिकापरिरंबितः। 205

ஶிகி2பிஞ்ச2க்ரு'தாபீடோ3 நடவேஷத4ரோ ஹரிः ।
வன்யபுஷ்பத4ரோதே4னு பாலகோ நீலகுந்தலः ।
கிஶோரः கே3ளிகலிதः கத3ம்ப3தரு ஸம்'ஶ்ரயः ।
சலச்சா மீகராக்ராந்த பீதாம்ப3ர விபூ4ஷிதः ।
ஸ்தூ2லமுக்தாப2லோதா3ர ஹாரபூ4ஷிதகந்த3ரः ।
ஸ்பு2ரத்குண்ட3லரம்யாஸ்யோ ஹாஸ்யமோஹித மன்மத2ः ।
த3மில்லமல்லிகா மோத3விப்4ராந்தகனகாலயः ।
அப்ராக்ரு'தநிஶாநாத ஜ்யோத்ஸ்னா தௌ3தநிஶாமுகே2 ।
மந்தா3ரமண்ட3லே தி3வ்ய ராஸபூ4வலயோ முதா3 ।
கீ3யமானோ கு3ணா வாஸோ கோ3பிகாபரி ரம்பி3தः । 205

மயில் தோகையை கிரீடமாக சூடியவன், நடனமாடுபவன் போல ஆடை அணிந்தவன், ஹரி. காட்டு மலர்கள் அணிந்தவன், பசுக்களை காப்பவன், நீல நிற கூந்தலை உடையவன். இளைஞன், விளையாடுபவன், கடம்ப மரத்தின் கீழ் இருப்பவன். தங்கம் பதித்த மஞ்சள் நிற ஆடை அணிந்தவன். பெரிய முத்துக்கள் பதித்த மாலை அணிந்துள்ள கழுத்தை உடையவன். பிரகாசமான காதணிகள் அணிந்தவன், அழகிய முகத்தை உடையவன், மன்மதனை மயக்கக்கூடியவன். மல்லிகையின் வாசனை கொண்ட கூந்தலை உடையவன். பிராகிருதம் அல்லாத சந்திரனின் ஒளி போன்ற வெளிச்சத்தில், மந்தார மரங்கள் நிறைந்த இடத்தில், ராசலீலை நடக்கிறது. அங்கு குணங்கள் நிறைந்தவன், பாடப்படுகிறான், கோபியர்களால் சூழப்பட்டிருக்கிறான். ।। 205

संगीतनिरतोनित्यं लास्यभेद विशारदः ।
तत्रैका परमाशक्तिः गोपीरूपधरा रमा।
आत्मानमष्टधा कृत्वा रेमे गोपतिना सह।
ललिताद्याश्चतास्सख्य श्रीराधानुगता मताः।
योगपीठमहास्थाने संस्थितास्स्वानुरूपतः ।208 1/2
ஸங்கீ3தநிரதோ நித்யம்' லாஸ்யபே4த3 விஶாரத3ः ।
தத்ரைகா பரமாஶக்திः கோ3பீரூபத4ரா ரமா ।

ஆத்மானமஷ்டதா4 க்ரு'த்வா ரேமே கோ3பதிநா ஸஹ ।
லலிதாத்3யாஶ்வதாஸ்ஸக்2ய ஶ்ரீராதா4னு க3தா மதாः ।
யோக3பீடே2 மஹாஸ்தா2னே ஸம்'ஸ்தி2தாஸ்ஸ்வானுரூபதः ।208 1/2

எப்போதும் சங்கீதத்தில் மூழ்கி இருப்பவன், லாஸ்யம் என்னும் நடனத்தில் வல்லவன். அங்கு ஒரு பரம சக்தி இருக்கிறது, அது கோபியர் உருவம் கொண்ட ரமா. தன்னை எட்டு விதமாக பிரித்து, கோபதியுடன் ஆனந்தமாக இருக்கிறாள். லலிதா போன்ற தோழிகள் ராதையுடன் இருக்கிறார்கள். யோக பீடத்தில், அனைவரும் தங்கள் வடிவத்திற்கு ஏற்ப அமர்ந்திருக்கிறார்கள். ।। 208 1/2

इति श्री पांचरात्रे बृहद्ब्रह्मसंहितायां त्रितीय भागे
गोलोकवर्णनंनाम प्रथमोऽध्यायः।

இதி ஶ்ரீ பாஞ்சராத்ரே ப்3ரு'ஹத்3ப்3ரஹ்மஸம்'ஹிதாயாம்' த்ரிதீய பா4கே3
கோ3லோகவர்ணனம்'நாம ப்ரத2மோ(அ)த்4யாயः ।

இத்துடன் ஶ்ரீ பாஞ்சராத்திரத்தில், ப்3ரு'ஹத் பிரம்ம சம்ஹிதையில், மூன்றாம் பாகத்தில் கோலோக வர்ணனை என்னும் முதலாம் அத்தியாயம் நிறைவு பெறுகிறது.

<<<<____>>>>

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

மூன்றாம் பாகம் அத்தியாயம் - 2

ஊர்த்வ லோக வர்ணனை

ஸ்ரீ:

त्रितीय भागे द्वितीयोऽध्यायः
ऊर्ध्वलोकवर्णनम्

அத^2 த்^{3}விதீயோ(அ)த்^{4}யாய: |
ஊர்த்^{4}வலோகவர்ணனம் |

இரண்டாம் அத்தியாயம் - ஊர்த்வ லோக வர்ணனை

देवदेवेश लक्ष्मीश गोलोकनिलयो हरेः।

गोविंदाख्यस्यदेवस्य योगपीठं वदस्व मे।

आत्मलीलाविनोदार्थं पृथक् कृत्य प्रकाशितम्।

गोपरूपं च ते देव श्रुतं गोपिकया सह।

श्रीभगवानुवाच-

बृह्मन् न लौकिकंह्येतत् त्वया पृष्टं मम प्रियम्।

योगिनामपि दुर्लक्ष्यं शांतं मे परमं पदम्।

बृन्दावन विधानेन सोहमेव नचेतरत्।

यमुनातीर संशोभि फुल्लमंदारपादपैः।

सहस्रपत्रकमलाकारं माधुरमण्डलम्।

ममैवाविष्कृतं बृह्मन्! घरया कलया मम। 5

தே^{3}வதே^{3}வேஶ லக்ஷ்மீஶ கோ^{3}லோகநிலயோ ஹரே: |
கோ^{3}விந்தா^{3}க்^{2}யஸ்யதே^{3}வஸ்ய யோக^{3}பீடம் வத^{3}ஸ்வ மே |
ஆத்மலீலாவினோதா^{3}ர்த^{2}ம் ப்ரு'த^{2}க் க்ரு'த்ய ப்ரகாஶிதம் |
கோ^{3}பரூபம் ச தே தே^{3}வ ஶ்ரு'தம் கோ^{3}பிகயா ஸஹ |
ஸ்ரீப^{4}க^{3}வானுவாச-
ப்^{3}ரு'ஹமன் ந லௌகிகம்'ஹ்யேதத் த்வயா ப்ரு'ஷ்டம் மம ப்ரியம் |
யோகி^{3}நாமபி து^{3}ர்லக்ஷ்யம் ஶாந்தம் மே பரமம் பதம் |
ப்^{3}ரு'ந்தா^{3}வன வித^{4}னேன ஸோஹமேவ நசேதரத் |
யமுனாதீர ஸம்'ஶோபி^{2} பு^{2}ல்லமந்தா^{3}ரபாத^{3}பை: |
ஸஹஸ்ரபத்ரகமலாகாரம் மாது^{4}ரமண்ட^{3}லம் |
மமைவாவிஷ்க்ரு'தம் ப்^{3}ரு'ஹ்மன்! க^{4}ரயா கலயா மம | 5

தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனே, லக்ஷ்மி மணாளா, கோலோகத்தில் உறையும் ஹரியே, கோவிந்தன் என்னும் திருநாமம் கொண்ட தேவா, என்னுடைய யோக பீடத்தைப் பற்றி எனக்கு அருளிச்செய்வாயாக. தன்னுடைய லீலைகளின் ஆனந்தத்திற்காக, தனித்து பிரகாசிக்கும் கோபர்களின் வடிவம் மற்றும் கோபிகைகளுடன் நீ புரிந்த லீலைகளையும் சொல்லவேண்டும் என்று பிரம்மன் கேட்க, ஸ்ரீ பகவான் பதிலுரைக்கிறார்.

பிரம்மனே, நீ கேட்டது லௌகீகமானது அல்ல. யோகிகளால் கூட காண்பதற்கு அரிதானது. அதுவே அமைதி தவழும் என் பரமபதம். பிருந்தாவன அமைப்பில் அது நானே,

வேறொன்றுமில்லை. யமுனை நதிக்கரையில், மலர்ந்த மந்தாரை மரங்கள் சூழ, ஆயிரம் இதழ்கள் கொண்ட தாமரை போன்ற மதுரமண்டலம், பிரம்மனே, அது என் சக்தியால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. || 5

ममैवाकाङ्क्षितं स्थानं श्रुतिमृग्यं निरन्तरम्।
योगिभिर्मुनिवृंदैश्च सदा ध्यातं च मत्परैः।
दिव्याप्सरोभिर्गंधर्वैः नृत्यगीतविभूषितम्।
श्रीमद्वृन्दावनंरम्यं पूर्णानंदरसाश्रयम्।
भूमिश्चिंतामणिस्तोय ममृतंरसपूरितम्।
वृक्षास्सुरद्रुमास्तत्र सुरभीबृंदमण्डितम्।
सदाकिशोररूपैश्च तरुणीतरुणैर्युतम्।
मयांशैर्नित्यपुरुषैः लक्ष्म्यंशैः स्त्रीजनैर्वृतम्।
मंदानिलविविर्भूत पद्मरेणुतमोमयम्।
वसंतर्तुकृतोद्रेक विहङ्गकुल निस्वनम्। 10

மமைவாகாங்க்ஷிதம் ஸ்தா²னம் ஶ்ருதிம்ரு’க்³யம் நிரந்தரம் |
யோகி³பி⁴ர்முனிவ்ரு’ந்தை³ஶ்ச ஸதா³ த்⁴யாதம் ச மத்பரை: |
தி³வ்யாப்ஸரோபி⁴ர்க³ந்த⁴ர்வை: ந்ரு’த்யகீ³தவிபூ⁴ஷிதம் |
ஸ்ரீமத்³வ்ரு’ந்தா³வனம்’ரம்யம் பூர்ணானந்த³ரஸாஶ்ரயம் |
பூ⁴மிஶ்சிந்தாமணிஸ்தோய அம்ரு’தம்’ரஸபூரிதம் |
வ்ரு’க்ஷாஸ்ஸுரத்³ருமாஸ்தத்ர ஸுரபீ⁴ப்³ரு’ந்த³மண்டி³தம் |
ஸதா³கிஶோரரூபைஶ்ச தருணீதருணைர்யுதம் |
மயாம்ஶைர்நித்யபுருஷை: லக்ஷ்ம்யம்ஶை: ஸ்த்ரீஜனைர்வ்ரு’தம் |
மந்தா³நிலவிவிர்பூ⁴த பத்³மரேணுதமோமயம் |
வஸந்தர்துகிருதோத்³ரேக விஹங்க³குல நிஸ்வனம் | 10

அது, வேதம் தேடும் உயர்வான இடம். யோகிகளும், முனிவர்களும், என்னை தியானிப்பவர்களுமே எப்போதும் தியானிக்கும் இடம். தேவகன்னியரும், கந்தர்வர்களும் நடனமாடி பாடிக்கொண்டே இருக்கும் இடம். அதுவே, பூரண ஆனந்த ரசம் பொங்கி வழியும் அழகிய பிருந்தாவனம். அங்கு பூமி சிந்தாமணி, நீர் அமிர்தம், மரங்கள் கற்பக தருக்கள், மற்றும் அங்கு பசுக்கள் கூட்டமாக இருக்கும். எப்போதும் யௌவனத்துடன் இளமை மாறாத தோற்றம் கொண்ட ஆண்களும் பெண்களும் நிறைந்திருக்கும் இடம். அது என் அம்சமான நித்தியமான ஆண்களாலும், லட்சுமியின் அம்சமான பெண்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கும். மென்மையான தென்றல் வீச, தாமரை மகரந்தம் எங்கும் பரவி, வசந்தகாலத்தின் ஆனந்தத்தில் பறவைகள் ஒலிக்க, அந்த பிருந்தாவனம் எழில் கொஞ்சும். || 10

अशोकंदुःखरहितं जरामरणवर्जितम्।
अक्रोधनममात्सर्यमभिन्नं निरहंकृतिम्।
गुणातीतं महद्धाम प्रेमभक्तिस्वरूपकम्।
बृन्दयाचावनं यस्मात् तस्माद्वृन्दावनं स्मृतम्।
गुह्याद्गुह्यतमंगूडं गोलोके तत्प्रतिष्ठितम्।
बाह्याभ्यंतरभेदेन भूमावपि पितामह!।
सहस्रदळपद्मस्य ज्ञेयमेतद्वराटकम्।
अक्षरंनित्यमानंद स्वरूपस्थानमुत्तमम्।
शुद्धसत्वेनहरिणा प्रविश्योत्तंभितं विधे।
तत्र गोविंदरूपेण स्वयंक्रीडतिराधया। 15

அஶோகம்’து³:க²ரஹிதம் ஜராமரணவர்ஜிதம் |
அக்ரோத⁴னமமாத்ஸர்யமபி⁴ன்னம் நிரஹங்க்ரு’திம் |

கு³ணாதிதம்’ மஹத்³தா⁴ம ப்ரேமப⁴க்திஸ்வரூபகம் |
ப்³ரு’ந்த³யாசாவனம் யஸ்மாத் தஸ்மாத்³வ்ரு’ந்தா³வனம் ஸ்ம்ரு’தம் |
கு³ஹ்யாத்³கு³ஹ்யதமம்’கூ³ட⁴ம் கோ³லோகே தத்ப்ரதிஷ்டி²தம் |
பா³ஹ்யாப்⁴யந்தரபே⁴தே³ன பூ⁴மாவபி பிதாமஹ! |
ஸஹஸ்ரத³ளபத்³மஸ்ய ஜ்ஞேயமேதத்³வராடகம் |
அக்ஷரம்’நித்யமானந்த³ ஸ்வரூபஸ்தா²னமுத்தமம் |
ஶுத்³த⁴ஸத்வேனஹரிணா ப்ரவிஶ்யோத்தம்பி⁴தம் விதே⁴ |
தத்ர கோ³விந்த³ரூபேண ஸ்வயம்’க்ரீட³திராத⁴யா | 15

அது துக்கமில்லாத இடம், மூப்பு மரணம் இல்லாத இடம், கோபம் பொறாமை இல்லாத இடம், அகங்காரம் இல்லாத இடம், குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது, அன்பு மற்றும் பக்தி வடிவானது. பிருந்தை (துளசி) நிறைந்துள்ள வனமாக இருப்பதால் பிருந்தாவனம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. மிகவும் ரகசியமான, மறைக்கப்பட்ட கோலோகத்தில் அது நிலைத்திருக்கிறது. அது உள்ளும் புறமுமாக, இந்த பூமியிலும் ஆயிரம் இதழ்கள் கொண்ட தாமரை வடிவில் அறியப்படுகிறது. அழிவில்லாத, நித்தியமான, ஆனந்தமயமான, உன்னதமான இடம் அது. தூய்மையான சத்வ குணத்துடன் ஹரியால் அது தாங்கப்படுகிறது. அங்கு கோவிந்தனாக ராதையுடன் நான் லீலை புரிகிறேன். || 15

एवं वृन्दावनं विद्धि गोवर्धनसमन्वितम्।
तस्मिन् वृन्दावनेरण्ये मध्ये मत्पीठमुत्तमम्।
सप्तावरणकंस्थानं श्रुतिमृग्यं निरन्तरम्।
माणिक्यमण्डपं तत्र वितानध्वजमण्डितम्।
तन्मध्ये योगपीठे तु नानारत्नैर्विराजितम्।
तदष्टकोणनिर्माणं दर्पणाभमनोपमम्।
सहस्रस्तम्भसंबद्ध मणिकांतप्ररोहकम्।
मुक्ताच्छगुच्छविलसत् तोरणांताति सुंदरम्।
तस्योपरिस्थमाणिख्य मध्यसिह्मासनं महत्।
दळाष्टकं तु तत्रैव कर्णिकाकेसरोज्वलम्। 20

ஏவம்’ வ்ரு’ந்தா³வனம் வித்³தி⁴ கோ³வர்த⁴னஸமன்விதம் |
தஸ்மின் வ்ரு’ந்தா³வனெரண்யே மத்⁴யே மத்பீட²முத்தமம் |
ஸப்தாவரணகம்’ஸ்தா²னம் ஶ்ருதிம்ரு’க்³யம் நிரந்தரம் |
மாணிக்யமண்ட³பம் தத்ர விதானத்⁴வஜமண்டி³தம் |
தன்மத்⁴யே யோக³பீடே² து நானாரத்னைர்வி₂ராஜிதம் |
தத³ஷ்டகோணநிர்மாணம் த³ர்பணாப⁴மனோபமம் |
ஸஹஸ்ரஸ்தம்ப⁴ஸம்ப³த்³த⁴ மணிகாந்தப்ரரோஹகம் |
முக்தாச்ச²கு³ச்ச²விலஸத் தோரணாந்தாதி ஸுந்த³ரம் |
தஸ்யோபரிஸ்த²மாணிக்ய மத்⁴யஸிஹ்மாஸனம் மஹத் |
த³ளாஷ்டகம் து தத்ரைவ கர்ணிகா கேஸரோஜ்ஜ்வலம் | 20

கோவர்த்தன மலையுடன் கூடிய பிருந்தாவனத்தை அறிவாயாக. அந்த பிருந்தாவனக் காட்டின் நடுவே, என் உன்னதமான பீடம் உள்ளது. அது ஏழு அடுக்குகளைக் கொண்ட இடம், வேதம் தேடும் இடம். அங்கு மாணிக்க மண்டபம் விதானங்களாலும், கொடிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் நடுவில் யோக பீடம் பலவித இரத்தினங்களால் பிரகாசிக்கின்றது. அது எட்டு கோணங்களைக் கொண்ட கண்ணாடியைப் போன்ற அமைப்புடையது, ஆயிரம் தூண்களால் தாங்கப்பட்ட மாணிக்கங்களால் ஆனது. முத்துக்கள் கோர்த்த தொங்கல்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வாயில்கள் அழகு சேர்க்கும். அதன் மேல் மாணிக்கங்கள் பதித்த சிம்மாசனம் கம்பீரமாக இருக்கும். அங்கு எட்டு இதழ்களும், மகரந்தமும், கேசரமும் பிரகாசமாக ஒளிரும். || 20

गोविंदस्यप्रियस्थानं किमन्यस्य महिमोच्यते।
श्रीकृष्णचरणांभोज सुखसंस्पर्शन क्षमम्।
तस्मिन् वीरासने बृह्मन् ! ध्येयं तेजोऽद्वयं परम्।
"गौरश्यामात्मकं नित्यं वेणुपंकजहस्तकम्।
शिखिपिंछकृतापीडं नीलपीतवटावृतम्।
मंदस्मितोज्ज्वलमुखं लोलताटंककुण्डलम्।
कुंचितालकवक्रानं कस्तूरी कुंकुमांचितम्।
नासाग्रविलसन्मुक्तं केशपाश कृतोत्सवम्।
संगोपित चतुर्बाहुं विकासित चतुष्टयम्।
अङ्गदाश्लिष्टवलये द्दीप्तमम्लानमालकम्। 25

கோ³விந்த³ஸ்யப்ரியஸ்தா²னம் கிமன்யஸ்ய மஹிமோச்யதே |
ஶ்ரீக்ரு'ஷ்ணசரணாம்போ⁴ஜ ஸுக²ஸம்'ஸ்பர்ஶன க்ஷமம் |
தஸ்மின் வீராஸனே ப்³ரு'ஹ்மன் ! த்⁴யேயம் தேஜோ(அ)த்³வயம் பரம் |
"கௌ³ரஶ்யாமாத்மகம் நித்யம் வேணுபங்கஜஹஸ்தகம் |
ஶி²கி²பிஞ்ச²க்ரு'தாபீட³ம் நீலபீதவடாவ்ரு'தம் |
மந்த³ஸ்மிதோஜ்வலமுகம் லோலதாடங்ககுண்ட³லம் |
குஞ்சிதாலகவக்ரானம் கஸ்தூரீ குங்குமாஞ்சிதம் |
நாஸாக்³ரவிலஸன்முக்தம் கேஶபாஶ க்ரு'தோத்ஸவம் |
ஸங்கோ³பித சதுர்பா³ஹும் விகாஸித சதுஷ்டயம் |
அங்க³தா³ஶ்லிஷ்டவலயே த்³தீ³ப்தமம்'லானமாலகம் | 25

கோவிந்தனுக்கு மிகவும் பிரியமான அந்த இடத்தின் மகிமையை வேறு என்னவென்று சொல்வது! ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் தாமரை பாதங்களைத் தொட்டு சுகம் பெறுவதற்கு ஏற்ற இடம். அந்த வீர சிம்மாசனத்தில், பிரம்மனே, இரண்டற்ற பரம்பொருளான என்னைத் தியானிப்பாயாக. பொன்னிறமும் கருநிறமும் கொண்ட, புல்லாங்குழலும், தாமரையும் கையில் தாங்கிய, மயில் இறகுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கிரீடம் அணிந்த, நீலமும், மஞ்சளும் கலந்த வஸ்திரம் தரித்த, மெல்லிய புன்னகையுடன் ஒளிவீசும் முகமும், காதுகளில் தொங்கும் குண்டலங்களும் கொண்டவன் நான். சுருண்ட தலைமுடியும், கஸ்தூரி, குங்குமத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நெற்றியும், மூக்கின் நுனியில் பிரகாசிக்கும் முத்துவும், தலைமுடி கொண்டை போட்டிருப்பதால் திருவிழாக்கோலம் பூண்டவனாகவும் நான் இருப்பேன். மறைக்கப்பட்ட நான்கு கைகளையும், வெளிப்படுத்தப்பட்ட நான்கு கைகளையும், தோள்வளைகளும், பிரகாசமான மாலையும் அணிந்திருப்பேன். || 25

दाडिमीबीजदशनम् पक्वबिम्बफलाधरम्।
काश्मीर रंजितोरस्कं किंकिणीनिनदोत्सुकम्।
अंसार्पितभुजं चारु चरणालक्तकप्रभम्।
अभिन्नरूपमद्वैत तत्वमंबोजलोचनम्।
ज्ञानानंदैकनिलय मवाङ्यनस वैभवम्।
प्रेमसंसक्तहृदयम् प्रेमार्णवविनोदकम्।
प्रेमकल्पलताबीजं प्रेमपादपसत्फलम्।
गौरं तु राधिकारूपं राध्या ते पुरुषोऽनया।
सर्वावस्थासु देवेश श्रियोरूपांतरम् हितत्।
यथा च चंद्रिकाचंद्रे प्रभाभानौ हुताशने। 30

தா³டி³மீபீ³ஜத³ஶனம் பக்வபி³ம்ப³ப²லாத⁴ரம் |
காஶ்மீர ரஞ்ஜிதோரஸ்கம் கிங்கிணீனினதோ³த்ஸுகம் |
அம்'ஸார்ப்பிதபு⁴ஜம் சாரு சரணாலக்தகப்ரப⁴ம் |
அபி⁴ன்னரூபமத்³வைத தத்வமம்'போ³ஜலோசநம் |

ஜ்ஞானானந்த³ைகநிலய மவாட்³யனஸ வைப⁴வம் |
ப்ரேமஸம்’ஸக்தஹ்ருத்³யம் ப்ரேமார்ணவவினோத³கம் |
ப்ரேமகல்பலதாபீ³ஜம் ப்ரேமபாத³பஸத்ப²லம் |
கௌ³ரம் து ராதி⁴காரூபம் ராத்⁴யா தே புருஷோ(அ)னயா |
ஸர்வாவஸ்தா²ஸு தே³வேஶ ஶ்ரியோரூபாந்தரம் ஹிதத் |
யதா² ச சந்த்³ரிகாசந்த்³ரே ப்ரபா⁴பா⁴னௌ ஹுதாஶனே | 30

மாதுளை முத்து போன்ற பற்களும், பில்வப் பழம் போன்ற உதடுகளும், காஷ்மீரத்தால் சிவந்த மார்பும், கிண்கிணி ஒலியால் மகிழ்பவனும், தோளில் போட்ட கைகளும், சிவந்த பாதங்களும் கொண்டவன் நான். நான் இரண்டற்ற தத்துவம், தாமரை போன்ற கண்களை உடையவன், ஞானம் ஆனந்தத்தின் உறைவிடம், மனதிற்கும் எட்டாதவன். அன்பில் திளைத்த இதயம் கொண்டவன், அன்புக்கடல் கொண்டு ஆனந்தம் தருபவன், காதல் கற்பக மரத்தின் விதை, காதல் மரத்தின் சிறந்த கனி நான். ராதை பொன்னிறமானவள், அவள்தான் என் சக்தி. தேவர்களின் தேவனே, எல்லா நிலைகளிலும் ஸ்ரீதேவியின் உருவமே ராதை. சந்திரனில் சந்திரிகை போல், சூரியனில் ஒளி போல், நெருப்பில் வெப்பம் போல், என்னுடன் ஒன்றி இருப்பவள். || 30

यता मधुरिमा नीरे स्पर्शनं मारुते यथा।
गंधःपृथिव्यामनघो राधिकेयं तथा हरौ।
आश्रयः पुरुषःपूर्णो गोविंदो नित्ययौवनः।
कर्णिकायां स्मरेदेतत् गोपिकाकृष्णयोर्द्वयम्।
दळेषु ललिताद्याश्च शक्तयोऽष्टौ प्रकीर्तिताः।
सम्मुखे ललितादेवी श्यामळा पीतवाससा।
उत्तरे श्रीमतीज्ञेया त्वैशाने श्रीहरिप्रिया।
विशाखा च तथा पूर्वे शैभ्या चाग्नेयके मता।
पद्मा च दक्षिणे भद्रा नैऋते परिकीर्तिताः।
तत्पार्श्वदळ भूभागे पुनरष्टौ प्रकीर्तिताः । 35

யதா மது⁴ரிமா நீரே ஸ்பர்ஶனம் மாருதே யதா² |
க³ந்த⁴: ப்ருதி²வ்யாமனகோ ராதி⁴கேயம் ததா² ஹரௌ |
ஆஶ்ரய: புருஷ: பூர்ணோ கோ³விந்தோ³ நித்யயௌவன: |
கர்ணிகாயாம் ஸ்மரேதே³தத் கோ³பிகா க்ரு’ஷ்ணயோர்த்³வயம் |
த³ளேஷு லலிதாத்³யாஶ்ச ஶக்தயோ(அ)ஷ்டௌ ப்ரகிர்³திதா: |
ஸம்முகே² லலிதா தே³வீ ஶ்யாமளா பீதவாஸஸா |
உத்தரே ஶ்ரீமதீஜ்ஞேயா த்வைஶானே ஶ்ரீஹரிப்ரியா |
விஶாகா² ச ததா² பூர்வே ஶை²ப்⁴யா சா(அ)க்³னேயகே மதா |
பத்³மா ச த³க்ஷிணே ப⁴த்³ரா நைர்ரு’தே பரிகீர்திதா: |
தத்பார்ஶ்வத³ள பூ⁴பா⁴கே³ புனரஷ்டௌ ப்ரகிர்³திதா: | 35

நீரில் இனிமை, காற்றில் தொடுதல், பூமியில் மணம் போல் ராதை ஹரியுடன் ஒன்றி இருப்பவள். முழுமையான புருஷன் நான், கோவிந்தன், நித்தியமான யௌவனம் கொண்டவன். கர்ணிகையில் கோபியையும், கிருஷ்ணனையும் தியானிப்பாயாக. இதழ்களில் லலிதா போன்ற எட்டு சக்திகள் இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அதில் லலிதா தேவி மஞ்சள் நிற ஆடை அணிந்து, கருநிறத்துடன் என் முன் நிற்கிறாள், வடக்கில் ஸ்ரீமதி, வடகிழக்கில் ஸ்ரீஹரிப்பிரியா, கிழக்கில் விசாகா, தென்கிழக்கில் ஷைபியா, தெற்கில் பத்மா, தென்மேற்கில் பத்ரா ஆகியோர் இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. இதன் பக்க இதழ்களில் மேலும் எட்டு சக்திகள் இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. || 35

चंद्रावळीचंद्ररेखा वृंदावनदसुंदरी।
श्रीप्रियाश्रीमधुमती शशिलेखा च कुंजरी।

सुमुखा चक्रमद्दिक्षु विदिक्षु च यथा तथा।
षोडशःप्रकृतिश्रेष्ठाः प्रधानाः कृष्णवल्लभाः।
वृंदावनेश्वरी राधा तथा चंद्रावळिप्रिया।
अष्टौ तथा चतुष्षष्टीगणौ नित्या प्रकीर्तिताः।
मुक्तानां ये गुणाःप्रोक्ताः त्रिकोट्याःकमलोद्भव!।
आराधितःपरानंदो भगवान् गोकुलेश्वरः।
श्रुतयश्श्रीश पादान रसपान पिपासया।
सखीरूपत्वमापन्ना स्साधनाभ्यासयोगतः। 40

சந்த்3ராவளீசந்த்3ரரேகா2 வ்ரு'ந்தா3வனத3ஸுந்த3ரீ |
ஸ்ரீப்ரியாஸ்ரீமது4மதீ ஶஶிலேகா2 ச குஞ்ஜரீ |
ஸுமுகா2 சக்ரமத்3தி3க்ஷு விதி3க்ஷு ச யதா2 ததா2 |
ஷோட3ஶ: ப்ரக்ரு'திஶ்ரேஷ்டா2: ப்ரதா4னா: க்ரு'ஷ்ணவல்லபா4: |
வ்ரு'ந்தா3வனேஷ்வரீ ராதா4 ததா2 சந்த்3ராவளிப்ரியா |
அஷ்டௌ ததா2 சதுஷ்பஷ்டிக3ணௌ நித்யா ப்ரகிர்3திதா: |
முக்தானாம் யே கு3ணா: ப்ரோக்தா: த்ரிகோட்யா:கமலோத்3ப4வ! |
ஆராதி4த: பரானந்தோ3 ப4க3வான் கோ3குலேஶ்வர: |
ஶ்ருதயஶ்ஸ்ரீஶ பாதா3ன ரஸபான பிபாஸயா |
ஸகீ2ரூபத்வமாபன்னா ஸ்ஸாத4னாப்4யாஸயோக3த: | 40

சந்திராவளி, சந்திரரேகா, பிருந்தாவனத்தின் அழகிகள், ஸ்ரீபிரியா, ஸ்ரீமதுமதி, சஷிலேகா, குஞ்சரி மற்றும் சுமுகி ஆகியோர் திசைகளிலும், உப திசைகளிலும் இருக்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் பிரதானமானவர்கள், கிருஷ்ணனுக்குப் பிரியமானவர்கள். இப்படி பதினாறு சக்தி தேவியர்கள் சொல்லப்படுகிறார்கள். பிருந்தாவனத்தின் தலைவி ராதா, சந்திராவளியும் எனக்கு பிரியமானவர்கள். மேலும் எட்டு மற்றும் அறுபத்தி நான்கு தோழிகளின் குழுக்கள் உள்ளன. பிரம்மனே, மூன்று கோடி முக்திகள் சொல்லப்படுகிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் பரமானந்தமான கோகுலேஸ்வரனை ஆராதிக்கின்றனர். வேதங்கள் கூட ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பாதங்களை ரசம் பருகும் ஆசையால் தோழிகளாக உருமாறி தவம் செய்வதால், இவர்கள் அனைவரும் நித்தியமானவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. || 40

विहरंति सदाविष्णोः रासलीलामहोत्सवे।
एवं च देवकन्यानां गणोपि हि पितामह।
तथैव मुनिकन्याश्च कोटिकोटिप्रमाणतः।
सेवंते परमेलोके नित्यं निर्गुणसंज्ञके।
कामिनीनां त्रिकोट्यास्तु नानाकर्मपरायणाः।
गोविंदरसनिर्भिन्ना गायंत्यः प्रेमविह्वलाः।
नाना वैदग्ध्यनिपुणा दिव्यवेषांबरान्विताः।
सौंदर्याश्चर्यलावण्य कटाक्षाऽतिमनोहराः।
एकांताश्रितगोविंदा स्तदंगस्पर्शनोत्सुकाः।
तदंतरेचह्यात्मानं कृत्वा नवनवाकृतिम्। 45

விஹரந்தி ஸதா3 விஷ்ணோ: ராஸலீலாமஹோத்ஸவே |
ஏவம் ச தே3வகன்யானாம் க3ணோபி ஹி பிதாமஹ |
ததை2வ முனிகன்யாஶ்ச கோடிகோடிப்ரமாணத: |
ஸேவந்தே பரமேலோகே நித்யம் நிர்கு3ணஸம்'ஜ்ஞகே |
காமினீனாம் த்ரிகோட்யாஸ்து நானாகர்மபராயணா: |
கோ3விந்த3ரஸனிர்பி4ன்னா கா3யந்த்ய: ப்ரேமவிஹ்வலா: |
நானா வைத3க்3த்4யனிபுணா தி3வ்யவேஷாம்ப3ரான்விதா: |
ஸௌந்த3ர்யாஶ்சர்யலாவண்ய கடாக்ஷா(அ)திமனோஹரா: |

ஏகாந்தாஶ்ரிதகோ³விந்தா³ ஸ்தத³ங்க³ஸ்பர்ஶனோத்ஸுகா꞉ |
தத³ந்தரேசஹ்யாத்மானம் க்ரு'த்வா நவனவா க்ரு'திம் | 45

விஷ்ணுவின் ராசலீலை மகோத்சவத்தில் அவர்கள் எப்போதும் ஆனந்தமாக இருப்பார்கள். பிரம்மனே, தேவதைகளின் கன்னியர்களின் கூட்டமும், முனிவர்களின் கன்னியர்களும் கோடி கோடியாக, உயர்ந்த இந்த நித்தியமான குணமற்ற லோகத்தில் என்னை சேவிக்கிறார்கள். மூன்று கோடி காமினிகளும் பலவிதமான செயல்களில் ஈடுபட்டு, கோவிந்தனின் ரசத்தில் மூழ்கி, அன்பினால் மயங்கிப் பாடிக்கொண்டு இருப்பார்கள். அவர்கள் பலவிதமான திறமை கொண்டவர்கள், தெய்வீக ஆடைகளை அணிந்திருப்பார்கள். அவர்கள் அழகால், வசீகரத்தால், அன்பால் கண்களுக்கு விருந்தளிப்பார்கள். கோவிந்தனிடம் மட்டுமே மனதைச் செலுத்தி, அவனது அங்கத்தைத் தொடத் துடிப்பவர்கள், ஒவ்வொரு கணமும் புதுப்புது வடிவங்களை எடுத்து என்னைச் சேவிப்பார்கள். || 45

वेणुना मोहयन्विश्वं हरिनृत्यतिमण्डले।
मंदिरस्य ततो बाह्ये प्रियपारिषदावृते।
तत्समानवयोवेषाः समानबलपौरुषाः।
समानरूपाभरणा स्समानमानघर्मिणः।
समानगुणसंगीत वेणुवादन तत्पराः।
श्रीधामा च सुधामा च वसुधामा च कंकणी।
विज्ञेयाःपूर्वतोह्येते क्रमाद् द्वारचतुष्टये।
स्तोककृष्णसुभद्राद्या गोपालाश्च तथाऽपरे।
शृङ्गवेत्रविषाणाड्या स्सर्वे चारु चतुर्भुजाः।
तत्पश्चात्सुरभीवृन्दं परमानंद संकुलम्। 50

வேணுனா மோஹயன்விஶ்வம் ஹரிந்ரு'த்யதிமண்ட³லே |
மந்தி³ரஸ்ய ததோ பா³ஹ்யே ப்ரியபாரிஷதா³வ்ரு'தே |
தத்ஸமானவயோவேஷா꞉ ஸமானப³லபௌருஷா꞉ |
ஸமானரூபாப⁴ரணா ஸஸமானமானக⁴ர்மிண꞉ |
ஸமானகு³ணஸங்கீ³த வேணுவாத³ன தத்பரா꞉ |
ஶ்ரீதா⁴மா ச ஸுத⁴ாமா ச வஸுதா⁴மா ச கங்கணீ |
விஜ்ஞேயா꞉ பூர்வதோஹ்யேதே க்ரமாத் த்³வாரசதுஷ்டயே |
ஸ்தோகக்ரு'ஷ்ணஸுப⁴த்³ராத்³யா கோ³பாலாஶ்ச ததா²(அ)பரே |
ஶ்ரு'ங்க³வேத்ரவிஷாணாட்³யா ஸ்ஸர்வே சாரு சதுர்பு⁴ஜா꞉ |
தத்பஶ்சாத்ஸுரபீ⁴வ்ரு'ந்த³ம் பரமானந்த³ ஸம்'குலம் | 50

புல்லாங்குழலால் உலகை மயக்கி, ஹரி நடனமாடும் மண்டபத்திற்கு வெளியே, எனக்குப் பிரியமான பரிசாரகர்கள் இருப்பார்கள். அவர்கள் அனைவரும் ஒரே வயது, தோற்றம், பலம், வீரம் மற்றும் ஆபரணங்கள் அணிந்திருப்பார்கள். மேலும், ஒரே குணமுடையவர்களாக, இசையில், புல்லாங்குழல் வாசிப்பதில் சிறந்தவர்களாக இருப்பார்கள். ஸ்ரீதாமா, சுதாமா, வசுதாமா, கங்கணி ஆகியோர் நான்கு வாசல்களிலும் வரிசையாக இருப்பார்கள். ஸ்தோக கிருஷ்ணன், சுபத்ரா போன்ற கோபாலர்கள் மற்றும் அழகிய நான்கு கைகள் கொண்டவர்களும், கொம்புகள், கம்பு, விசிறி போன்றவற்றை ஏந்தியபடி இருப்பார்கள். அதன் பிறகு, பரமானந்தம் நிறைந்த பசுக்கள் கூட்டம் இருக்கும். || 50

क्षरत्पयोभिर्गोविंद मनुसंसृज्य तिष्टति ।
तद्बाह्ये फुल्लमंदारो वेदिकाभिर्विराजते।
गोलोके रमते दिव्ये नित्यमेवहरि स्स्वयम्।
गोलोकं पट्टवस्त्रे वा मण्डले वा सुधामये।
विलिख्य ये पूजयंति ते यांति परमंपदम् ।

वृक्षेवृन्दावनं कृत्वा शारध्यांनिशिपद्मज।
अनुकुर्वति ये लीलां ते यांति परमंपदम्।
राधाकृष्णाभिधांकंतु कारयेत्प्रतिमासु च।
दम्पत्योर्वापरंभक्त्या सखीनां तु विशेषतः।
रासलीलोत्सवं पश्येद् ध्यायेद्वा प्रेम संप्लुतः । 55

க்ஷரத்பயோபி4ர்கோ3விந்த3 மனுஸம்'ஸ்ரு'ஜ்ய திஷ்ட2தி |
தத்3பா3ஹ்யே பு2ல்லமந்தா3ரோ வேதி3காபி4ர்வி2ராஜதே |
கோ3லோகே ரமதே தி3வ்யே நித்யமேவஹரி ஸ்ஸ்வயம் |
கோ3லோகம் பட்டவஸ்த்ரே வா மண்ட3லே வா ஸுதா4மயே |
விலிகி2ய யே பூஜயந்தி தே யாந்தி பரமம்'பத3ம் |
வ்ரு'க்ஷேவ்ரு'ந்தா3வனம் க்ரு'த்வா ஶாரத்4யாம்'னிஶிபத்3மஜ |
அனுகுர்வதி யே லீலாம் தே யாந்தி பரமம்'பத3ம் |
ராதா4க்ரு'ஷ்ணாபி4தா4ம்கம்'து காரயேத்ப்ரதிமாஸு ச |
த3ம்பத்யோர்வாபரம்'ப4க்த்யா ஸகீ2னாம் து விஶேஷத: |
ராஸலீலோத்ஸவம் பஶ்யேத்3த்4யாயேத்3வா ப்ரேம ஸம்ப்லுத: | 55

பசுக்கள் கோவிந்தனை சுற்றிப் பால் சொரிந்து கொண்டு நிற்கும். அதற்கு வெளியே, மலர்ந்த மந்தாரை மரங்கள் இருக்கின்றன, அதன் நடுவே மேடைகள் அழகு சேர்க்கின்றன. கோலோகத்தில் ஹரி எப்போதும் ஆனந்தமாக இருப்பான். கோலோகத்தை பட்டாடையிலோ, மண்டலத்திலோ அல்லது அமிர்தத்திலோ வரைந்து யார் பூஜிக்கிறார்களோ, அவர்கள் பரமபதம் அடைவார்கள். பிரம்மனே, மரத்தில் பிருந்தாவனம் அமைத்து, இரவில் ராதை கிருஷ்ணனின் லீலையை யார் செய்கிறார்களோ, அவர்களும் பரமபதம் அடைவார்கள். ராதா கிருஷ்ணன் என்ற நாமங்களை யார் சிலைகளில் பொறிக்கிறார்களோ அல்லது தம்பதிகள் அல்லது தோழிகளின் உருவங்களை யார் பக்தியுடன் உருவாக்குகிறார்களோ, அவர்கள் ராசலீலை திருவிழாவை பார்த்து, அல்லது தியானித்து அன்பில் மூழ்கி திளைப்பார்கள். || 55

अंते गोलोकमायाति संत्यज्य प्राकृतं तनुम्।
इत्येतद्विभवस्थानं व्यूहात्परतरं मतम्।
तस्मात्परं तु वैकुण्ठस्थानं नारायणस्य हि।
अनंतपारं तत्स्थानं यत्र श्रीरंगमंदिरम्।
वेंकटाद्रिरितिख्यातो यत्र नारायणात्मकः।
गोविंदात्तु ह्यधस्थानं वासुदेवस्य पद्मज।
स्वर्णरत्नमयीभूमि र्दिव्यमाणिक्यवेदिका।
रत्नसिह्मासनं तत्र पदाष्टक विनिर्मितम्।
संस्थितो रमयासाकं वासुदेवश्चतुर्भुजः ।:।
इंद्रनीलमणिश्यामो नीलकुंचितकुंतलः ।60

அந்தே கோ3லோகமாயாதி ஸம்'த்யஜ்ய ப்ராக்க்ரு'தம் தனும் |
இத்யேதத்3விப4வஸ்தா2னம் வ்யூஹாத்'பரதரம் மதம் |
தஸ்மாத்'பரம் து வைகுண்ட2ஸ்தா2னம் நாராயணஸ்ய ஹி |
அனந்தபாரம் தத்ஸ்தா2னம் யத்ர ஸ்ரீரங்க3மந்தி3ரம் |
வேங்கடாட3ரிரிதி2க்2யாதோ யத்ர நாராயணாத்மக: |
கோ3விந்தா3த்து ஹ்யத4ஸ்தா2னம் வாஸுதே3வஸ்ய பத்3மஜ |
ஸ்வர்ண ரத்னமயீபூ4மி ர் தி3வ்யமாணிக்யவேதி3கா |
ரத்னஸிஹ்மாஸனம் தத்ர பதா3ஷ்டக வினிர்மிதம் |
ஸம்'ஸ்தி2தோ ரமயாஸாகம் வாஸுதே3வஶ்சதுர்பு4ஜ: |
இந்த்3ரநீலமணிஶ்யாமோ நீலகுஞ்சிதகுந்தல: | 60

இறுதியில், உலகியல் உடலை விட்டு, கோலோகத்தை அடைகிறார்கள். இது வ்யூக லோகத்தை விட உயர்ந்த விபவ லோகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு அடுத்ததாக வைகுண்டம் உள்ளது, அது நாராயணனின் உறைவிடம். அங்குதான் ஸ்ரீரங்கநாதர் கோவில் உள்ளது. அது எல்லையற்றது, வெங்கடாஜலபதி என்ற பெயரில் நாராயணனே அங்கே இருக்கிறான். பிரம்மனே, கோவிந்தனுக்குக் கீழே வாசுதேவனின் இடம் உள்ளது. அங்கு தரை தங்கத்தினாலும், இரத்தினங்களினாலும் ஆனது, மேடைகள் மாணிக்கங்களால் ஆனது. அங்கு எட்டு கால்களால் அமைக்கப்பட்ட இரத்தின சிம்மாசனத்தில், வாசுதேவன் நான்கு கைகளுடன் ரமா தேவியுடன் அமர்ந்துள்ளார். அவர் இந்திர நீலமணி போன்ற கருநிறமும், நீலநிற சுருண்ட தலைமுடியும் கொண்டவர். || 60

पद्मपत्रविशालाक्षः स्फुरन्मकरकुण्डलः ।
शंखचक्रगदापद्म वनमाला विराजितः।
श्रीवत्सकौस्तुभज्योतिः विद्योतित भुजांतरः।
पीतांबरधरस्रग्वी तुळसी मालयावृतः।
वात्सल्यादिगुणोपेतः सच्चिदानंदविग्रहः।
रुक्मिणी सत्यभामा च शैभ्या चैव लक्षणा।
मित्रविंदा सुनंदा च तथा जाम्भवतीमता।
सुशीला चाऽष्टमीह्येता वासुदेवस्य शक्तयः।
वासुदेवादथो दातः संकर्षण उदाहृतः।
शुद्धस्फटिकसंकाशो रक्तांबुजदळेक्षणः।
नीलांबरधरश्रीमा नेककुण्डलमण्डितः। 65

பத்³மபத்ரவிஶாலாக்ஷ: ஸ்பு²ரன்மகரகுண்ட³ல: |
ஶங்க²சக்ரக³தா³பத்³ம வனமாலா விராஜித: |
ஶ்ரீவத்ஸகௌஸ்துப⁴ஜ்யோதி: வித்³யோதித பு⁴ஜாந்தர: |
பீதாம்ப³ரத⁴ரஸ்ரக்³வீ துளஸீ மாலயாவ்ரு'த: |
வாத்ஸல்யாதி³கு³ணோபேத: ஸச்சிதா³னந்த³விக்³ரஹ: |
ருக்மிணீஸத்யபா⁴மா ச ஶைப்²ப்⁴யா சைவ லக்ஷணா |
மித்ரவிந்தா³ ஸுனந்தா³ ச ததா² ஜாம்ப³வதீமதா |
ஸுஶீலா சா(அ)ஷ்டமீஹ்யேதா வாஸுதே³வஸ்ய ஶக்தய: |
வாஸுதே³வாத⁴ோ தா³த: ஸங்கர்ஷண உத³ாஹ்ரு'த: |
ஶுத்³த⁴ஸ்ப²டிகஸங்காஶோ ரக்தாம்பு³ஜத³ளேக்ஷண: |
நீலாம்ப³ரத⁴ரஶ்ரீமா னேககுண்ட³லமண்டி³த: | 65

அவர் தாமரை இதழ் போன்ற விசாலமான கண்களும், பிரகாசிக்கும் மகர குண்டலங்களும், சங்கு, சக்கரம், கதை, பத்மம் மற்றும் வனமாலை அணிந்திருப்பார். ஸ்ரீவத்ஸம், கௌஸ்துபமணியின் ஒளியுடன் தோள் வரை பிரகாசிப்பார். பீதாம்பரம் அணிந்து, துளசி மாலை தரித்து, வாஞ்சை மற்றும் பிற குணங்கள் கொண்டவர், சச்சிதானந்தம் வடிவானவர். ருக்மிணி, சத்யபாமா, ஷைபியா, லக்ஷணா, மித்ரவிந்தா, சுனந்தா மற்றும் ஜாம்பவதி மற்றும் சுசீலா ஆகிய எட்டு சக்திகள் வாசுதேவனுக்கு உரியவர்கள். வாசுதேவனுக்கு அடுத்து சங்கர்ஷணர் சொல்லப்படுகிறார், அவர் சுத்தமான ஸ்படிகம் போன்றவர், சிவந்த தாமரை இதழ்களைப் போன்ற கண்களை உடையவர், நீல நிற ஆடை அணிந்தவர், பல குண்டலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர். || 65

दिव्यगंधविलिप्तांगो मधुपानविघूर्णितः।
सहस्रफणमाणिक्य ज्योत्स्ना नीराजितांबरः।
रेवती सेवितपदो हलहस्तश्चतुर्भुजः ।
यम रुद्र महाकाल रूपधृक् हृदिसंस्थितः।
शेषोयं वासुदेवस्य ह्यनंतोनंत विक्रमः।
संहर्ता सर्वलोकानां स्वयंसर्वकरोति हि।

संकर्षणो महाविष्णुः विद्या बलसमन्वितः।
कालस्य सर्वभूतानां रुद्रस्य च यमस्य च।
अंतर्यामित्वमास्थाय जगत्संहरते प्रभुः ।70

தி3வ்யக3ந்த4விலிப்தாங்கோ3 மது4பானவிகூ4ர்ணிதः |
ஸஹஸ்ரப2ணமாணிக்ய ஜ்யோத்ஸ்னா நீராஜிதாம்ப3ரः |
ரேவதீ ஸேவிதபதோ3 ஹலஹஸ்தஶ்சதுர்பு4ஜः |
யம ருத்3ர மஹாகால ரூபத்4ரு'க் ஹ்ரு'தி3ஸம்'ஸ்தி2தः |
ஶேஷோயம் வாஸுதே3வஸ்ய ஹ்யனந்தோ(அ)னந்த விக்ரமः |
ஸம்'ஹர்தா ஸர்வலோகாநாம் ஸ்வயம்'ஸர்வகரோதி ஹி |
ஸங்கர்ஷணோ மஹாவிஷ்ணுः வித்3யா ப3லஸமன்விதः |
காலஸ்ய ஸர்வபூ4தானாம் ருத்3ரஸ்ய ச யமஸ்ய ச |
அந்தர்யாமித்வமாஸ்தா2ய ஜக3த்ஸம்'ஹரதே ப்ரபு4ः | 70

அவர் தெய்வீக நறுமணம் பூசிய உடல் கொண்டவர், தேன் அருந்தி மயங்கியவர், ஆயிரம் தலை நாகத்தின் மணிகளின் ஒளியால் வானம் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. ரேவதியால் பூஜிக்கப்பட்ட பாதங்களை உடையவர், கலப்பையை கையில் ஏந்தியவர், நான்கு கைகள் கொண்டவர், யமன், ருத்ரன், மஹாகாலன் ஆகியோரின் உருவமாக இதயத்தில் இருப்பவர். அவர்தான் வாசுதேவனின் சேஷன், எல்லையில்லாதவர், அளவற்ற வீரம் உடையவர். அவரே எல்லா உலகங்களையும் அழிப்பவர், எல்லாவற்றையும் தானே செய்பவர். சங்கர்ஷணர் மஹாவிஷ்ணு, வித்தை மற்றும் பலம் நிறைந்தவர், காலம், எல்லா உயிர்களும், ருத்ரன் மற்றும் யமன் ஆகியோரின் அந்தர்யாமியாக இருந்து, இந்த உலகத்தை அழிப்பவர் அவரே. || 70

स्वयं तु साक्षाद्देवस्य शय्यारूपो हि रूपधृक्।
संकर्षणादधस्साक्षात् प्रद्युम्न्नं मण्डलं मतम् ।
रत्यास्वर्णमये पीठे संस्थितो भगवन्मनाः।
जगन्मोहनसौंदर्यः किशोरोऽरुणलोचनः।
दिव्यालंकार संयुक्तो वशीकृत जगत्त्रयः।
तव प्रजापतीनां च कालस्य च यमस्य च।
अंतर्यामित्वमास्थाय प्रद्युम्नश्च करोति हि।
अनिरुद्धस्ततोप्यर्वाग् दिव्यसिंहासनस्थितः।
ईश्वरस्सर्वलोकानां शांत्यादेव्या समास्थितः।
मनूनां पार्थिवानां च कालस्य च यमस्य च।75

ஸ்வயம் து ஸாக்ஷாத்3தே3வஸ்ய ஶய்யாரூபோ ஹி ரூபத்4ரு'க் |
ஸங்கர்ஷணா த3த4ஸ்ஸாக்ஷாத் ப்ரத்3யும்'னம் மண்ட3லம் மதம் |
ரத்யாஸ்வர்ணமயே பீடே2 ஸம்'ஸ்தி2தோ ப4க3வன்மனாः |
ஜக3ன்மோஹனஸௌந்த3ர்யः கிஶோரோ(அ)ருணலோசநः |
தி3வ்யாலங்கார ஸம்'யுக்தோ வஶீக்ரு'த ஜக3த்த்ரயः |
தவ ப்ரஜாபதீனாம் ச காலஸ்ய ச யமஸ்ய ச |
அந்தர்யாமித்வமாஸ்தா2ய ப்ரத்3யும்னஶ்ச கரோதி ஹி |
அனிருத்3த4ஸ்ததோ(அ)ப்யர்வாக் தி3வ்யஸிம்'ஹாஸனஸ்தி2தः |
ஈஶ்வரஸ்ஸர்வலோகாநாம் ஶாந்த்யாதே3வ்யா ஸமாஸ்தி2தः |
மனூனாம் பார்தி2வானாம் ச காலஸ்ய ச யமஸ்ய ச | 75

அவரே சாட்சாத் தேவனுடைய படுக்கை உருவம். சங்கர்ஷணனுக்கு கீழே பிரத்யும்ன மண்டலம் உள்ளது. அவர் இரத்தின தங்கத்திலான பீடத்தில் அமர்ந்து, பகவானில் மனதைச் செலுத்தி, உலகத்தையே மயக்கும் அழகுடன், இளமை மாறாத தோற்றத்துடன், சிவந்த கண்களை உடையவராக இருக்கிறார். அவர் தெய்வீக அலங்காரங்கள் அணிந்து,

மூன்று உலகத்தையும் வசீகரித்தவர். மேலும் பிரஜாபதிகள், காலம் மற்றும் யமன் ஆகியோரின் அந்தர்யாமியாக இருந்து, பிரத்யும்னனும் செய்கிறான். அனிருத்தன் அதற்கும் கீழே தெய்வீக சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்து, சாந்தி தேவியுடன் எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈஸ்வரனாக இருக்கிறார். மனுக்கள், அரசர்கள், காலம் மற்றும் யமன் ஆகியோரின் அந்தர்யாமியாகவும் இருக்கிறார். || 75

अंतर्यामित्वमास्थाय स्थिति मातनुतेऽनुजः।
एवं बृह्मन् ! हरेर्लीलां शुद्धसत्वमयी स्थिता।
अप्राकृते परेव्योम्नि लोकास्संति च भूयशः।।
वासुदेवादिमूर्तीनां व्यूहस्थानं प्रकीर्तितम्।
मत्स्यादीनां तु मूर्तीनां विभवस्थानमुत्तमम्।
भूमावपि चतुर्व्यहास्संति पंकजसंभव !।
वैकुण्ठं परमोलोको विष्णुलोकस्त्वनुत्तमः।
श्वेतद्वीपं सु रम्यं तु क्षीरसागर उत्तमः।
एवं चतुर्धाव्यूहास्तु ममैव प्रकटीकृतः।
जलावरणमध्ये तु वैकुण्ठं प्रथमं स्मृतम् । 80

அந்தர்யாமித்வமாஸ்தா²ய ஸ்தி²தி மாதனுதே(அ)னுஜ: |
ஏவம் ப்³ரு'ஹ்மன்! ஹரேர்லீலாம் ஶுத்³த⁴ஸத்வமயீ ஸ்தி²தா |
அப்ராக்ரு'தே பரேவ்யோம்னி லோகாஸ்ஸந்தி ச பூ⁴யஶ: ||
வாஸுதே³வாதி³மூர்தீனாம் வ்யூஹஸ்தா²னம் ப்ரகிர்³திதம் |
மத்ஸ்யாதீ³னாம் து மூர்தீனாம் விப⁴வஸ்தா²னமுத்தமம் |
பூ⁴மாவபி சதுர்வ்யஹாஸ்ஸந்தி பங்கஜஸம்'ப⁴வ ! |
வைகுண்ட²ம் பரமோலோகோ விஷ்ணுலோகஸ்த்வனுத்தம: |
ஶ்வேதத்³வீபம் ஸு ரம்யம் து க்ஷீரஸாக³ர உத்தம: |
ஏவம் சதுர்தா⁴வ்யூஹாஸ்து மமைவ ப்ரகடீக்ரு'த: |
ஜலாவரணமத்⁴யே து வைகுண்ட²ம் ப்ரத²மம் ஸ்ம்ரு'தம் | 80

அவர் அந்தர்யாமியாக இருந்து எல்லாவற்றையும் நிலைநிறுத்துகிறார். பிரம்மனே, இது ஹரியின் சுத்த சத்வ குணம் நிறைந்த லீலை. இது லௌகீகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட பரவியோமத்தில் அமைந்திருக்கிறது, மேலும் பல லோகங்கள் உள்ளன. வாசுதேவன் முதலிய மூர்த்திகளின் லோகத்தை வ்யூக லோகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மச்சம் முதலிய அவதாரங்களின் லோகத்தை விபவ லோகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பூமியில் கூட நான்கு வ்யூகங்கள் உள்ளன. பிரம்மனே, வைகுண்டம் பரம லோகம், விஷ்ணு லோகம் உயர்ந்தது, ஸ்வேதத்வீபம் அழகானது, பாற்கடல் சிறந்தது. இவ்வாறு நான்கு வகையான வ்யூகங்களை நானே வெளிப்படுத்தியுள்ளேன். ஜலத்தால் சூழப்பட்ட இடத்தில் வைகுண்டம் முதன்மையானதாக சொல்லப்படுகிறது. || 80

कोटिवैश्वानरप्रख्यं परमंधाम चाव्ययम्।
तस्मिन् देवमतीनामपुरं रम्यमनुत्तमम्।
चतुर्द्धारसमायुक्तं चण्डाद्यैरभि रक्षितम्।
सहस्रयोजनोत्तुङ्गैः प्राकारैरुपशोभितम्।
समानरूपाःश्रीविष्णोः यत्र संतिस्त्रियोजनाः।
मन्त्राष्टाक्षरसंसिद्धा भक्त्याषोडशरूपया।
यांति तत्प्रथमंव्यूहं यद्गत्वा न निवर्तते।
मोदंते विष्णुनासाकं भक्तास्तेशाश्वतीस्समाः।
पुनस्तेनैव यास्यंति तत्पदं प्रकृतेः परम्।
य याता वैष्णवोलोके भक्त्या ते न पतंति हि। 85

கோடிவைஶ்வானரப்ரக்²யம் பரமம்'தா⁴ம சாவ்யயம் |
தஸ்மின் தே³வமதீனாம்'புரம் ரம்யமனுத்தமம் |
சதுர்த்³தா⁴ரஸமாயுக்தம் சண்டா³த்³யைரபி⁴ ரக்ஷிதம் |
ஸஹஸ்ரயோஜனோத்துங்கை³: ப்ராகாரைருபஶோபி⁴தம் |
ஸமானரூபா: ஶ்ரீவிஷ்ணோ: யத்ர ஸந்திஸ்த்ரியோஜனா: |
மந்த்ராஷ்டாக்ஷரஸம்'ஸித்³தா⁴ ப⁴க்த்யாஷோட³ஶரூபயா |
யாந்தி தத்ப்ரத²மம்'வ்யூஹம் யத்³க³த்வா ந நிவர்ததே |
மோத³ம்'தே விஷ்ணுனாஸாகம் ப⁴க்தாஸ்தேஶாஶ்வதீஸ்ஸமா: |
புனஸ்தேனைவ யாஸ்யந்தி தத்பத³ம் ப்ரக்ரு'தே: பரம் |
ய யாதா வைஷ்ணவோலோகே ப⁴க்த்யா தே ந பதந்தி ஹி | 85

கோடி வைஸ்வானரனைப் போல பிரகாசிக்கும், அழிவில்லாத பரமபதம் அது. அங்கு தேவர்களின் நகரமான அமராவதி உள்ளது, அது மிகவும் அழகானது. அது நான்கு வாயில்களுடன் சண்டன் முதலியவர்களால் பாதுகாக்கப்படுகிறது. ஆயிரம் யோஜனை உயரமான கோட்டைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு மூன்று யோஜனை தூரம் வரை விஷ்ணுவைப் போன்றே உருவம் கொண்டவர்கள் இருப்பார்கள். மந்திரமான அஷ்டாக்ஷரத்தை, பதினாறு விதமான பக்தி வழிகளில் ஜெபித்தவர்கள் முதல் வ்யூகத்தை அடைவார்கள். அங்கு சென்றவர்கள் திரும்பி வருவதில்லை. விஷ்ணுவுடன் ஆனந்தமாக, நித்தியமாக இருப்பார்கள். அவர்கள் மீண்டும் அதே வழியில் பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்ட பரமபதத்தை அடைவார்கள். யார் விஷ்ணு லோகத்தை பக்தியுடன் அடைகிறார்களோ, அவர்கள் மீண்டும் கீழே பிறப்பதில்லை. || 85

ऊर्ध्वादूर्ध्व प्रगच्छंति कर्मिणोऽथः प्रयांति हि।
न कर्मबंधनंजन्म वैष्णवानां च विद्यते।
विष्णोरनुचरत्वं हि मुक्तिर्मे सद्गतिर्मता।
न दास्यं परमेशस्यबंधनं परिकीर्तितम्।
सर्वबंध विनिर्मुक्ता हरिदासा निरामयाः।
यत्राहं रमयासार्धं सर्वलक्षणलक्षितः।
वैष्णवोऽष्टाक्षरं जप्त्वा तत्रचैति न संशयः।
तस्मिन् मणिमयस्तंभे सहस्र रविवर्चसि ।
विमाने सुशुभे दिव्ये संस्थितो भगवान् हरिः।
तत्र चाधारशक्त्यादि धृतेपीठे हिरण्मये।90
अष्टपत्रांबुजे लक्ष्मी बीजाद्ये कर्णिकालये।
तत्र नारायणोदेवो दक्षपार्श्व रमापतेः ।
स्वर्णवर्णद्रव्यपात्र मातुलुंग करांबुजा।
वामतः पृथिवीदेवी नीलोत्पलदळप्रभा।
नानालंकारसंयुक्ता विचित्रांबरभूषिता।
रक्तोत्पलं करद्वंद्वे धान्यपात्रं शुभं तथा।
दधानाऽधः करानाभ्यां धरित्री विश्वसुंदरी।
दक्षाग्रे च समासीना सचामरकरांबुजा।
विमलाद्या शक्तयश्च सर्वलक्षणशोभिताः।
श्रीमदष्टाक्षरेमन्त्रे सिद्धानां वै मनीषिणाम्। 95

ஊர்த்⁴வாதூர்த்⁴வம் ப்ரகா³ச்ச²ந்தி கர்மிணோ(அ)த²: ப்ரயாந்தி ஹி |
ந கர்மப³ந்த⁴னஞ்ஜன்ம வைஷ்ணவானாம் ச வித்³யதே |
விஷ்ணோரனுசரத்வம் ஹி முக்திர்மே ஸத்³க³திர்மதா |
ந தா³ஸ்யம் பரமேஶஸ்யப³ந்த⁴னம் பரிகீர்திதம் |
ஸர்வப³ந்த⁴ விநிர்முக்தா ஹரிதா³ஸா நிராமயா: |
யத்ராஹம் ரமயாஸார்த⁴ம் ஸர்வலக்ஷணலக்ஷித: |
வைஷ்ணவோ(அ)ஷ்டாக்ஷரம் ஜப்த்வா தத்ரசைதி ந ஸம்'ஶய: |

தஸ்மின் மணிமயஸ்தம்பே⁴ ஸஹஸ்ர ரவிவர்சஸி |
விமானே ஶுபே⁴ தி³வ்யே ஸம்'ஸ்தி²தோ ப⁴க³வான் ஹரிः |
தத்ர சா தா⁴ரஶக்த்யாதி³ த்⁴ரு'தேபீடே² ஹிரண்மயே | 90
அஷ்டபத்ராம்பு³ஜே லக்ஷ்மீ பீ³ஜாத்³யே கர்ணிகாலயே |
தத்ர நாராயணோதே³வோ த³க்ஷபார்ஶ்வ ரமாபதேः |
ஸ்வர்ணவர்ணத்³ரவ்யபாத்ர மாதுலுங்க³ கராம்பு³ஜா |
வாமதः ப்ரு'தி²வீதே³வீ நீலோத்பலத³ளப்ரபா⁴ |
நானாலங்காரஸம்'யுக்தா விசித்ராம்ப³ரபூ⁴ஷிதா |
ரக்தோத்பலம் கரத்³வந்த்³வே தா⁴ன்யபாத்ரம் ஶுப⁴ம் ததா² |
த³தா⁴னா(அ)த⁴ः கரானாப்⁴யாம் த⁴ரித்ரீ விஶ்வஸுந்த³ரீ |
த³க்ஷாக்³ரே ச ஸமாஸீனா ஸசாமரகராம்பு³ஜா |
விமலாத்³யா ஶக்தயஶ்ச ஸர்வலக்ஷணஶோபி⁴தாः |
ஶ்ரீமத³ஷ்டாக்ஷரேமந்த்ரே ஸித்³தா⁴னாம் வை மநீஷிணாம் | 95

கர்மங்களைச் செய்பவர்கள் மேலேயும், கீழேயும் செல்கிறார்கள். வைஷ்ணவர்களுக்கு கர்ம பந்தமும், பிறப்பும் கிடையாது. விஷ்ணுவுக்கு தொண்டு செய்வதுதான் மோட்சம், அதுவே நல்ல வழி. பரமேஸ்வரனுக்கு தொண்டு செய்வது பந்தமாக சொல்லப்படவில்லை. எல்லா பந்தங்களிலிருந்தும் விடுபட்ட ஹரியின் பக்தர்கள் நோயற்றவர்கள். எங்கு நான் ரமா தேவியுடன், எல்லா மங்கள குணங்களுடன் இருக்கிறேனோ, அங்கு வைஷ்ணவன் அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தை ஜெபித்து சென்றடைவான், இதில் சந்தேகமில்லை. அங்கு இரத்தின தூணில், ஆயிரம் சூரியன்கள் ஒளிர்வது போல இருக்கும். தெய்வீகமான விமானத்தில், பகவான் ஹரி வீற்றிருப்பார். அங்கு ஆதார சக்தி முதலியவற்றால் தாங்கப்பட்ட தங்க பீடம் இருக்கும். எட்டு இதழ்களால் ஆன தாமரையில், பீஜம் முதலான கர்ணிகையில் லக்ஷ்மி வீற்றிருப்பாள். ரமாபதியான நாராயணன், வலது பக்கத்தில், தங்க நிற பாத்திரமும், மாதளம்பழமும் கையில் ஏந்தியிருப்பார். இடது பக்கத்தில் நீலோற்பல மலர் போன்ற தேஜஸுடன், பல ஆபரணங்கள் அணிந்து, பலவிதமான ஆடைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, உலக அழகியான பூமி தேவி, சிவப்பு தாமரை மற்றும் தானிய பாத்திரத்தை கைகளில் ஏந்தி இருப்பாள். வலது புறம் சாமரம் ஏந்திய கைகளுடன் விமலா முதலிய சக்திகள் எல்லா மங்கள குணங்களுடனும் அமர்ந்திருப்பார்கள். இது ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தில் சித்தி பெற்ற மனீஷிகளின் இடம். || 95

गम्यस्स वैष्णवोलोको नेतरेषां कथंचन ।
वैकुण्ठं प्रथमं लोकं इति ते प्रतिपादितम्।
द्वितीयं वैष्णवं व्यूहं शृणु वक्ष्यामि सुव्रत।
योऽयं नित्य इति ख्यातो लोको वै वैष्णवस्स्मृतः।
स लोको विमलःपुण्यः शुद्धसत्वमयश्शुभः।
मध्याह्नसूर्यसाहस्र युगपद्भासितस्सदा।
कल्पांतेपि न लीयेत सत्यलोको महत्तरः।
मणिबद्ध महास्वर्ण प्राकारपरिशोभितः।
कल्पधृमलता मध्ये सुधाकासार शोभितः
स्वर्णपंकजसंपुष्ट सरिद्भिः परिवेष्टितः । 100

க³ம்யஸ்ஸ வைஷ்ணவோலோகோ நேதரேஷாம் கத²ஞ்சன |
வைகுண்ட²ம் ப்ரத²மம் லோகம் இதி தே ப்ரதிபாதி³தம் |
த்³விதீயம் வைஷ்ணவம் வ்யூஹம் ஶ்ரு'ணு வக்ஷ்யாமி ஸுவ்ரத |
யோ(அ)யம் நித்ய இதி²க்²யாதோ லோகோ வை வைஷ்ணவஸ்ஸ்ம்ரு'தः |
ஸ லோகோ விமலः புண்யः ஶுத்³த⁴ஸத்வமயஶ்ஶுப⁴ः |
மத்⁴யாஹ்னஸூர்யஸாஹஸ்ர யுக³பத்³பா⁴ஸிதஸ்ஸதா³ |
கல்பாந்தே(அ)பி ந லீயேத ஸத்யலோகோ மஹத்தரः |
மணிப³த்³த⁴ மஹாஸ்வர்ண ப்ராகாரபரிஶோபி⁴தः |

கல்பத்⁴ரு'மலதா மத்⁴யே ஸுதா⁴காஸார ஶோபி⁴த: |
ஸ்வர்ணபங்கஜஸம்புஷ்ட ஸரித்³பி⁴: பரிவேஷ்டித: | 100

வைஷ்ணவ லோகம் வைஷ்ணவர்களுக்கே செல்லும், மற்றவர்களுக்கு அது சாத்தியமில்லை. வைகுண்டம் முதல் லோகம் என்று உனக்கு சொல்லப்பட்டது. இரண்டாவது வைஷ்ணவ வ்யூகத்தை சொல்கிறேன், கேள். அது நித்திய லோகம் என்று சொல்லப்படுகிறது, அது வைஷ்ணவ லோகம் என்று அறியப்படுகிறது. அந்த லோகம் தூய்மையானது, புண்ணியமானது, சுத்த சத்வ குணம் நிறைந்தது, மங்களகரமானது. அது மதிய சூரியன் ஆயிரம் ஒன்று சேர்ந்தது போல் எப்போதும் பிரகாசிக்கும். அது கல்ப முடிவிலும் அழியாது, அது சத்ய லோகம். அது மணிகள் மற்றும் தங்கத்தால் கட்டப்பட்ட கோட்டைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது, கற்பக மரங்கள், அமிர்தத்தால் நிறைந்த குளங்கள் மற்றும் தங்கத் தாமரைகளால் நிறைந்த நதிகளால் சூழப்பட்டுள்ளது. || 100

विमुग्ध सुंदरीगीत विनादितदिगंतरः।
तन्मध्ये नगरीरम्या मणिप्राकारशोभिता।
कोटियोजनविस्तीर्णा द्वारकानाम नामतः।
तन्मध्येऽन्तःपुरं रम्यं वासुदेवस्य शोभितम्।
तन्मध्ये कल्पवृक्षस्य छायायां परमासनम्।
चतुर्द्वार समायुक्तं हेमप्राकार शोभितम्।
विचित्रश्रेष्ठपर्यंकं शुभास्तरण संवृतम्।
तस्मिन् मनोरमे दिव्ये समासीनश्श्रिया सह।
ईश्वर्यासह देवेशो वासुदेवस्सनातनः।
पांचजन्यरथांगाभ्यां बाहुयुग्मेविराजितः। 105

விமுக்³த⁴ ஸுந்த³ரீகீ³த வினாதி³ததி³க³ந்தர: |
தன்மத்⁴யே நக³ரீரம்யா மணிப்ராகாரஶோபி⁴தா |
கோடியோஜனவிஸ்தீர்ணா த்³வாரகானாமாமத: |
தன்மத்⁴யே(அ)ந்த:புரம் ரம்யம் வாஸுதே³வஸ்ய ஶோபி⁴தம் |
தன்மத்⁴யே கல்பவ்ரு'க்ஷஸ்ய சா²யாயாம் பரமாஸனம் |
சதுர்த்³வார ஸமாயுக்தம் ஹேமப்ராகார ஶோபி⁴தம் |
விசித்ரஶ்ரேஷ்ட²பர்யங்கம் ஶுபா⁴ஸ்தரண ஸம்'வ்ரு'தம் |
தஸ்மின் மனோரமே தி³வ்யே ஸமாஸீனஶ்ஶ்ரியா ஸஹ |
ஈஶ்வர்யாஸஹ தே³வேஶோ வாஸுதே³வஸ்ஸனாதன: |
பாஞ்சஜன்யரதா²ங்கா³ப்⁴யாம் பா³ஹுயுக்³மேவி₂ராஜித: | 105

அங்கு அழகான பெண்களின் பாடல்களால் திசைகள் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கும். அதன் நடுவில் இரத்தின கோட்டைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட துவாரகா என்ற அழகிய நகரம் உள்ளது. அது கோடி யோஜனை தூரம் வரை பரந்து இருக்கும். அதன் நடுவில் வாசுதேவனுடைய அந்தப்புரம் உள்ளது, அது கற்பக மரத்தின் நிழலில் உன்னதமான ஆசனத்துடன், நான்கு வாசல்களும், தங்க கோட்டையும் கொண்டது. விசித்திரமான, சிறந்த படுக்கையுடன், சுபமான விரிப்புகளால் மூடப்பட்டிருக்கும். அந்த மனதைக் கவரும் தெய்வீக இடத்தில், ஸ்ரீதேவியுடன், நித்தியமான தேவாதி தேவன் வாசுதேவன் வீற்றிருப்பார். அவர் பாஞ்சஜன்யம் மற்றும் சக்கரத்தை கைகளில் ஏந்தியிருப்பார். || 105

इतराभ्यां श्रियोगात्र माश्लिष्याभि विराजते।
अत्राष्टशक्तयो मुख्या स्तनवः परितस्थिताः।
रमा च रुक्मिणी सत्यभामा पद्मालया शिवा।
सुलक्षणासुशीला च रतिकामप्रदा तथा।
आयुधैः परितोरक्ष्यं द्वितीयं व्यूहमजज।
द्वादशाक्षरमन्त्रं हि ये जपंति निरंतरम्।

ते प्राप्नुवंति सततं शाश्वतं पदमव्ययम्।
न वेदयज्ञाध्ययनैः सर्वतैश्चोपवासकैः।
प्राप्यते वैष्णवोलोको विनादास्येन कुत्रचित्।
अथ स्तृतीयं व्यूहं तु श्वेतद्वीपमितीरिते। 110

இதராப்4யாம் ஶ்ரியோகா3த்ர மாஶ்லிஷ்யாபி4 விராஜதே |
அத்ராஷ்டஶக்தயோ முக்2யா ஸ்தனவ: பரிதஸ்தி2தா: |
ரமா ச ருக்மிணீ ஸத்யபா4மா பத்3மாலயா ஶிவா |
ஸுலக்ஷணாஸுஶீலா ச ரதிகாமப்ரதா3 ததா2 |
ஆயுதை4: பரிதோ ரக்ஷ்யம் த்3விதீயம் வ்யூஹமஜ்ஜ |
த்3வாத3ஶாக்ஷரமந்த்ரம் ஹி யே ஜபந்தி நிரந்தரம் |
தே ப்ராப்னுவந்தி ஸததம் ஶாஸ்வதம் பத3மவ்யயம் |
ந வேத3யஜ்ஞாத்4யயனை: ஸர்வதைஶ்சோபவாஸகை: |
ப்ராப்யதே வைஷ்ணவோலோகோ வினாதா3ஸ்யேன குத்ரசித் |
அத2 ஸ்த்ரு'தீயம் வ்யூஹம் து ஶ்வேதத்3வீபமிதீரிதே | 110

மற்ற கைகளால் ஸ்ரீதேவியை அணைத்தபடி அவர் பிரகாசிப்பார். இங்கு எட்டு சக்திகள் ரமா, ருக்மிணி, சத்யபாமா, பத்மாலயா, சிவா, சுலக்ஷணா, சுசீலா மற்றும் ரதி காமப்பிரதா ஆகியோர் இருப்பார்கள். ஆயுதங்களால் சூழப்பட்டு, இரண்டாவது வ்யூகம் பாதுகாக்கப்படுகிறது. யார் பன்னிரண்டு அட்சரம் கொண்ட மந்திரத்தை எப்போதும் ஜெபிக்கிறார்களோ, அவர்கள் நித்தியமான அழிவில்லாத பதத்தை அடைவார்கள். வேதங்கள், யாகங்கள், விரதங்கள் மற்றும் தானங்கள் செய்வதால் வைஷ்ணவ லோகத்தை அடைய முடியாது, ஆனால் தாஸ்யத்தினால் மட்டுமே சாத்தியம். அடுத்து மூன்றாவது வ்யூகமான ஸ்வேதத்வீபத்தைப் பற்றி சொல்கிறேன் கேள். || 110

महतां सनकादीनामात्म वैभव दृष्टये।
सनकश्च सनंदश्च तृतीयश्च सनातनः।
सनत्कुमारो जानुश्च वूडुःपंच शिखस्तथा ।
सप्तैते ब्राह्मणः पुत्रा योगिनस्सुमहौजसः ।
विरक्तास्सर्व भोगेषु शुद्धसत्वगुणास्सदा।
भगवद्दर्शनोद्भूत सुखैकरस सेविनः।
महाभागवता विष्णोः दास्यवर्त्मनि संस्थिताः।
नरनारायणाद्याश्च श्वेतद्वीपे वसंति ते।
तेषां संदर्शनार्थाय तत्र सन्निहितो हरिः।
सुधांशुकोटिसंकाशे नानावर्णमहिज्ज्वले।115

மஹதாம் ஸனகாதீ3னாமாத்ம வைப4வ த்3ரு'ஷ்டயே |
ஸனகஶ்ச ஸனந்த3ஶ்ச த்ரு'தீயஶ்ச ஸனாதன: |
ஸனத்குமாரோ ஜானுஶ்ச வூடு3: பஞ்ச ஶிகா2ஸ்ததா2 |
ஸப்தைதே ப்3ராஹ்மண: புத்ரா யோகி3னஸ்ஸுமஹௌஜஸ: |
விரக்தாஸ்ஸர்வ போ4கே3ஷு ஶுத்3த4ஸத்வகு3ணாஸ்ஸதா3 |
ப4க3வத்3த3ர்ஶனோத்3பூ4த ஸுகை2கரஸ ஸேவின: |
மஹாபா4க3வதா விஷ்ணோ: தா3ஸ்யவர்த்மனி ஸம்'ஸ்தி2தா: |
நரநாராயணாத்3யாஶ்ச ஶ்வேதத்3வீபே வஸந்தி தே |
தேஷாம் ஸம்'த3ர்ஶனார்தா2ய தத்ர ஸன்னிஹிதோ ஹரி: |
ஸுதா4ம்'ஶுகோடிஸங்காஶே நானாவர்ணமஹிஜ்ஜ்வலே | 115

அது சனகாதி முனிவர்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட இடம். சனகர், சனந்தர், சனாதனர், சனத்குமாரர், ஜானு, வுடு, பஞ்ச சிகர் ஆகிய ஏழு பிராமணப் புதல்வர்கள் யோகிகளாகவும், மிகுந்த தேஜஸ் உடையவர்களாகவும், எல்லா சுகங்களிலும் பற்றற்று,

எப்போதும் சுத்தமான சத்வ குணம் உடையவர்களாக, பகவானை தரிசித்ததால் கிடைத்த ஆனந்தத்தையே அனுபவித்துக் கொண்டு விஷ்ணுவின் தாஸ்ய மார்க்கத்தில் இருக்கிறார்கள். நரநாராயணர் முதலியோரும் ஸ்வேதத்வீபத்தில் வசிக்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்ப்பதற்காக ஹரி அங்கு இருக்கிறார். அது கோடி சந்திரன்கள் சேர்ந்து பிரகாசிப்பது போன்று பலவிதமான வண்ணங்களுடன், மகிமையுடன் இருக்கும். || 115

श्वेतद्वीपे महायोगी सेविते हेयवर्जिते।
तन्मध्येनगरीरम्या नाम्नाचैरावती शुभा।
नानारत्नमयैर्दिव्यैः विमानैरुपशोभिता।
दिव्यस्त्रीपुंभि राक्रांता बहुप्रासाद संकुला।
उद्यानानिविचित्राणि यत्रसंति सुरदुद्रुमैः ।
तन्मध्येऽन्तःपुरम् रम्यं तन्मध्ये मणिमण्डपम्।
सिम्हासनं च तन्मध्ये सूर्यवैश्वानरप्रभम्।
तन्मध्येऽष्टदळंपद्म चंद्रबिंबमिवांपरम्।
तन्मध्ये कर्णिकायां तु समासीनो जनार्दनः।
शुद्धजांबूनदप्रख्यो मुक्ताहार विभूषितः । 120

ஶ்வேதத்³வீபே மஹாயோகீ³ ஸேவிதே ஹேயவர்ஜிதே |
தன்மத்⁴யேநக³ரீரம்யா நாம்னாசைராவதீ ஶுபா⁴ |
நானாரத்னமயைர்தி³வ்யை: விமானைருபஶோபி⁴தா |
தி³வ்யஸ்த்ரீபும்பி⁴ ராக்ராந்தா ப³ஹுப்ராஸாத³ ஸம்'குலா |
உத்³யானானிவிசித்ராணி யத்ரஸந்தி ஸுரது³த்³ருமை: |
தன்மத்⁴யே(அ)ந்த:புரம் ரம்யம் தன்மத்⁴யே மணிமண்ட³பம் |
ஸிம்'ஹாஸனம் ச தன்மத்⁴யே ஸூர்யவைஶ்வானரப்ரப⁴ம் |
தன்மத்⁴யே(அ)ஷ்டத³ளம்'பத்³ம சந்த்³ரபி³ம்பி³மிவாம்பரம் |
தன்மத்⁴யே கர்ணிகாயாம் து ஸமாஸீனோ ஜனார்த³ன: |
ஶுத்³த⁴ஜாம்பூ³னத³ப்ரக்²யோ முக்தாஹார விபூ⁴ஷித: | 120

ஸ்வேதத்வீபத்தில், மகா யோகிகள் வசிக்கிறார்கள், அது வெறுக்கத்தக்கது இல்லாத இடம். அதன் நடுவில் ஐராவதி என்ற அழகிய நகரம் உள்ளது. அது பல இரத்தின விமானங்கள், தெய்வீக ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் மற்றும் பல மாளிகைகளுடன் இருக்கிறது. அங்கு பல விதமான தோட்டங்கள் கற்பக மரங்களுடன் உள்ளன. அதன் நடுவில் அழகிய அந்தப்புரம், அதன் நடுவில் இரத்தின மண்டபம், அதன் நடுவில் சூரியனும் அக்னியும் சேர்ந்தது போன்ற சிம்மாசனம் உள்ளது. அதன் நடுவில் எட்டு இதழ்கள் கொண்ட தாமரை சந்திரனைப் போல் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும். அதன் கர்ணிகையில் ஜனார்தனன் அமர்ந்திருப்பார். அவர் தூய ஜாம்பூனதத்தைப் போலவும், முத்து மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவராகவும் இருப்பார். || 120

शंखचक्रगदा पद्म शक्तिहस्त चतुष्टयः ।
हारकेयूरकटकैः अंगुळीयैश्च भूषितः ।
सुवर्ण पंकजप्रख्य पद्मयुग्म विराजितः।
षोडशाब्दवयोरूप यौवनेनविराजितः।
विशालफालदेशे तु कुंकुमेन सुगंधिना।
रचितेनोर्ध्वपुण्ड्रेण सीमंतेनापि शोभितः।
मधितामृतफेनाभ शुक्लवस्त्रेण वेष्टितः।
मुक्तामयाभ्यां शुक्लाभ्यां कुण्डलाभ्यां विराजितः।
पद्मासनसमासीनो जगन्मोहन विग्रहः।
वामांकसंस्था भूदेवी तस्य देवस्यरूपिणी। 125

ஶங்க²சக்ரக³தா³ பத்³ம ஶக்திஹஸ்த சதுஷ்டய: |
ஹாரகேயூரகடகை: அங்கு³ளீயைஶ்ச பூ⁴ஷித: |

ஸுவர்ண பங்கஜப்ரக்^{2}ய பத்^{3}மயுக்^{3}ம விராஜித꞉ |
ஷோட^{3}ஶாப்^{3}த^{3}வயோரூப யௌவனௌனவி$_{2}$ராஜித꞉ |
விஶாலபா^{2}லதே^{3}ஶே து குங்குமேன ஸுக^{3}ந்தி^{4}னா |
ரசிதேனோர் த்^{4}வபுண்ட்^{3}ரேண ஸீமந்தேனாபி ஶோபி^{4}த꞉ |
மதி^{4}தாம்ரு'தபே^{2}னாப^{4} ஶுக்லவஸ்த்ரேண வேஷ்டித꞉ |
முக்தாமயாப்^{4}யாம் ஶுக்லாப்^{4}யாம் குண்ட^{3}லாப்^{4}யாம் வி$_{2}$ராஜித꞉ |
பத்^{3}மாஸனஸமாஸீனோ ஜக^{3}ன்மோஹன விக்^{3}ரஹ꞉ |
வாமாங்கஸம்'ஸ்தா^{2} பூ^{4}தே^{3}வீ தஸ்ய தே^{3}வஸ்யரூபிணீ | 125

அவர் சங்கு, சக்கரம், கதை, பத்மம் மற்றும் சக்தி ஆயுதங்களை கைகளில் ஏந்தி, ஆரம், கேயூரம், கடகம் மற்றும் மோதிரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர். தங்க தாமரை போன்ற இரண்டு பாதங்களால் பிரகாசிப்பவர், பதினாறு வயதுடைய இளைஞனின் யௌவனத்துடன் இருப்பார். பெரிய நெற்றியில், வாசனை குங்குமத்தால் செய்யப்பட்ட திருமண் காப்பும், வகிடும் போட்டு இருப்பார். கடைந்தெடுத்த அமிர்த நுரை போன்ற தூய வெள்ளை ஆடை அணிந்திருப்பார். முத்துக்களால் ஆன வெள்ளை குண்டலங்களால் பிரகாசிப்பார். தாமரை ஆசனத்தில் அமர்ந்து, உலகத்தை மயக்கும் உருவம் கொண்டவராக இருப்பார். அவரது இடது பக்கத்தில் பூதேவி அமர்ந்திருப்பாள். || 125

दक्षिणेश्रीश्च तस्यैव सदृशीगुणभूषिता।
वसुपात्रं मातुलङ्गं दर्पणं हेमपंकजम्।
दोर्भिश्चतुर्भिर्बिभ्राणो तथाऽन्याभिस्समावृताः ।
ईशावाच्या महादेवी जाह्नवी कमलालया।
सावित्री सर्वगा पद्मा शक्तयः परिकीर्तिताः।
श्रद्धा मेधाधृतिःप्रज्ञा धारणा शांतिरेव च
श्रुतिस्मृतिर्मतिर्धन्या वृद्धिर्वृष्टिर्मनीषिणी।
दास्यस्त्वेतारिश्रयः प्रोक्ता सर्वकैंकर्य कारिकाः।
अनंत वैनतेयादि दैवता नित्यकिंकराः।
साद्यमारुद्गणाश्चात्र सेवंते नित्य दैवताः।130

த^{3}க்ஷிணேஶ்ரீஶ்ச தஸ்யைவ ஸத்^{3}ரு'ஶீகு^{3}ணபூ^{4}ஷிதா |
வஸுபாத்ரம் மாதுலுங்க^{3}ம் த^{3}ர்பணம் ஹேமபங்கஜம் |
தோ^{3}ர்பி^{4}ஶ்சதுர்பி^{4}ர்பி^{3}ப்^{4}ராணோ ததா^{2}(அ)ன்யாபி^{4} ஸ்ஸமாவ்ரு'தா꞉ |
ஈஶாவாச்யா மஹாதே^{3}வீ ஜாஹ்னவீ கமலாலயா |
ஸாவித்ரீ ஸர்வகா^{3} பத்^{3}மா ஶக்தய꞉ பரிகீர்திதா꞉ |
ஶ்ரத்^{3}தா^{4} மேதா^{4}த்^{4}ரு'தி꞉ ப்ரஜ்ஞா தா^{4}ரணா ஶாந்திரேவ ச |
ஶ்ருதிஸ்ம்ரு'திர்மதிர்த^{4}ன்யா வ்ரு'த்^{3}தி^{4}வ்ரு'ஷ்டிர் மநீஷிணீ |
தா^{3}ஸ்யஸ்த்வேதாரிஶ்ரய꞉ ப்ரோக்தா ஸர்வகைங்கர்ய காரிகா꞉ |
அனந்த வைனதேயாதி^{3} தை^{3}வதா நித்யகிங்கரா꞉ |
ஸாத்^{3}யமாருத்^{3}க^{3}ணாஶ்சாத்ர ஸேவந்தே நித்ய தை^{3}வதா꞉ | 130

அவரது வலது பக்கத்தில் ஸ்ரீதேவி, அதே குணங்களை உடையவளாய், செல்வ பாத்திரம், மாதளம் பழம், கண்ணாடி மற்றும் தங்கத் தாமரை ஆகியவற்றை நான்கு கைகளில் ஏந்தியிருப்பாள். மேலும் பிற சக்திகளும் சூழ்ந்திருப்பார்கள். ஈசா, வாச்சியா, மஹாதேவி, ஜாஹ்னவி, கமலாலயா, சாவித்ரி, சர்வகா, பத்மா முதலிய சக்திகள் அங்கு இருப்பார்கள். மேலும், ஸ்ரத்தா, மேதா, த்ருதி, பிரக்ஞா, தாரணா, சாந்தி, ஸ்ருதி, ஸ்ம்ருதி, மதி, தன்யா, விருத்தி, விருஷ்டி மற்றும் மனீஷினி ஆகிய தாஸிகளும், மற்றும் அனந்தன், வைனதேயன் போன்ற நித்ய சேவகர்களும், சாத்யர் மற்றும் மருத்துக்கள் ஆகியோரும், நித்தியமும் தேவதையை சேவிப்பார்கள். || 130

येन विष्णुमन्त्र जप्तारः सततं श्रद्धयान्विताः।
ये द्वादशीव्रतेयुक्ता स्तत्पदं यांति तेऽव्ययम्।
विष्णोष्षडक्षरंमन्त्रं प्रणवाद्यं तु ये जनाः।
जपंति कृतसंस्कारा हेतिभिर्गुरुणा तनौ।
तेषां मदेकचित्तानां मामेकं पदमुत्तमम्।
विष्णुलोकेतिविख्यातं नान्यसाधनकोटिभिः।
न वेदैर्नच दानैश्च न यज्ञैर्नव्रतैस्तथा।
प्राप्तुं न शक्यतेलोको विना विष्णुप्रसादतः।
भक्त्याचाऽनन्ययाप्राप्तुम् शक्यं विष्णुपदं नृणाम्।
तस्मात्संपूजयेन्नित्यं भक्त्यादेवं जनार्दनम्। 135

யேன விஷ்ணுமந்த்ர ஜப்தாரஃ ஸததம் ஶ்ரத்³த⁴யான்விதாஃ |
யே த்³வாத³ஶீவ்ரதேயுக்தா ஸ்தத்பத³ம் யாந்தி தே(அ)வ்யயம் |
விஷ்ணோஷ்ஷட³க்ஷரம்'மந்த்ரம் ப்ரணவாத்³யம் து யே ஜனாஃ |
ஜபந்தி க்ரு'தஸம்'ஸ்காரா ஹேதிபி⁴ர்கு³ருணா தனௌ |
தேஷாம் மதே³கசித்தானாம் மாமேகம் பத³முத்தமம் |
விஷ்ணுலோகேதிவி²க்²யாதம் நான்யஸாத⁴னகோடிபி⁴ஃ |
ந வேதை³ர்ன ச தா³னைஶ்ச ந யஜ்ஞைர்னவ்ரதைஸ்ததா² |
ப்ராப்தும் ந ஶக்யதேலோகோ வினா விஷ்ணுப்ரஸாத³தஃ |
ப⁴க்த்யா சா(அ)னன்யயா ப்ராப்தும் ஶக்யம் விஷ்ணுபத³ம் ந்ரு'ணாம் |
தஸ்மாத்ஸம்பூஜயேன்னித்யம் ப⁴க்த்யாதே³வம் ஜனார்த³னம் | 135

யார் விஷ்ணு மந்திரத்தை நம்பிக்கையுடன் எப்போதும் ஜெபிக்கிறார்களோ, யார் துவாதசி விரதம் இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் அழியாத அந்த இடத்தை அடைவார்கள். யார் விஷ்ணுவின் ஆறு எழுத்து மந்திரத்தை, ஓம் என்ற பிரணவத்துடன், குருவினால் சம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டு, உடலில் ஆயுத முத்திரைகள் பொறிக்கப்பட்டு ஜெபிக்கிறார்களோ, அவர்கள் மனதில் என்னை மட்டும் நினைப்பவர்களாக இருந்தால், அவர்கள் விஷ்ணு லோகம் என்று சொல்லப்படும் உயர்ந்த இடத்தை அடைவார்கள், அது வேறு எந்த வழிகளாலும் சாத்தியமில்லை. வேதங்களாலோ, தானங்களாலோ, யாகங்களாலோ, விரதங்களாலோ, விஷ்ணுவின் அருளின்றி அந்த லோகத்தை அடைய முடியாது, ஆனால் பக்தியினாலும், வேறு எண்ணம் இல்லாமல் இருப்பதாலும் மட்டுமே விஷ்ணுவின் பதத்தை மனிதர்கள் அடைய முடியும். அதனால் பக்தியுடன் எப்போதும் ஜனார்தனனைப் பூஜிக்க வேண்டும். || 135

चतुर्थं त्वपरंव्यूह मवधारय पद्मज!।
दिवौकसां च रक्षार्थ दुग्दाब्धौपारमेश्वरम्।
सुधांशुकोटिसंकाश सहस्राक्षेनशोभितः।
पुरंदरैस्सयूथैस्स प्रार्थ्यते दुग्धवारिधौ।
तस्मिन्ननंतपर्यंके शेते सौविस्तृतोच्छिते।
दिव्यासनसमासीनः पद्मनाभोऽच्युतो हरिः।
नीलजीमूतसंकाशः पद्मपत्रायतेक्षणः।
विवस्वत्कोटिसंकाश किरीटेन विराजितः।
नानवर्णोज्ज्वलद्दिव्यकुण्डलाभ्यां विराजितः।
बालार्कसदृशज्योतिः पीतवस्त्रेण वेष्टितः ।140

சதுர்த²ம் த்வபரம்'வ்யூஹ மவதா⁴ரய பத்³மஜ! |
தி³வௌகஸாம் ச ரக்ஷார்த² து³க்³தா⁴ப்³தௌ⁴பாரமேஶ்வரம் |
ஸுதா⁴ம்'ஶுகோடிஸங்காஶ ஸஹஸ்ராக்ஷேனஶோபி⁴தஃ |
புரந்த³ரைஸ்ஸயூதை⁴ஸ்ஸ ப்ரார்த²யதே து³க்³த⁴வாரிதௌ⁴ |
தஸ்மின்னனந்தபர்யங்கே ஶேதே ஸௌவிஸ்த்ரு'தோச்சி²தே |

தி³வ்யாஸனஸமாஸீனः பத்³மனாபோ⁴(அ)ச்யுதோ ஹரிः |
நீலஜீமூதஸங்காஶः பத்³மபத்ராயதேக்ஷணः |
விவஸ்வத்கோடிஸங்காஶ கிரீடேன விராஜிதः |
நானாவர்ணோஜ்ஜ்வலத்³தி³வ்யகுண்ட³லாப்⁴யாம் விராஜிதः |
பா³லார்கஸத்³ரு'ஶஜ்யோதிः பீதவஸ்த்ரேண வேஷ்டிதः | 140

பிரம்மனே, நான்காவது வ்யூகத்தைப் பற்றி சொல்கிறேன் கேள். தேவர்களைக் காப்பதற்காக, பாற்கடலில் பரமேஸ்வரன் இருக்கிறார். அவர் கோடி சந்திரர்கள் ஒன்றாக சேர்ந்தது போல் பிரகாசிக்கிறார், ஆயிரம் கண்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர், இந்திரன் முதலியவர்களால் பாற்கடலில் வணங்கப்படுகிறார். அங்கு விரிவான, உயரமான அனந்தன் படுக்கையில், பத்மநாபன், அச்சுதன், ஹரி தெய்வீக ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார். நீல மேகம் போன்ற கருநிறம், தாமரை இலை போன்ற கண்கள், கோடி சூரியன் போன்ற பிரகாசிக்கும் கிரீடம், பலவிதமான வண்ணங்களுடன் தெய்வீகமான குண்டலங்கள் அணிந்து, இளம் சூரியன் போல பிரகாசிப்பவர், மஞ்சள் பட்டு ஆடை அணிந்திருப்பார். || 140

शंखचक्रगदाशार्ङ्ग खड्गहस्तैर्विभूषितः।
दिव्यभूषायुधाक्रीड यान पारिषदैर्वृतः।
सदृशी तस्य देवी तु रूपशीलगुणादिभिः ।
तप्तकांचनसंकाशा तप्तकांचन भूषणी।
शुक्लांबरधरा सुभ्रूः कुसुमांचित शीर्षजाः।
कस्तूरितिलकोपेता रत्नसीमंतशोभिता।
बिभ्रतीचोर्ध्वबहुभ्यां हेमपद्मयुगं शुभम्।
इतराभ्यां समाश्लिष्य भर्तारम् निभिडम्सदा।
आलोकयंती सततं त्रिदशान् स्वकटाक्षकैः।
संगीतानंदनपरैः सिद्धचारणकिन्नरैः ।145

ஶங்க²சக்ரக³தா³ஶார்ங்க³ க²ட்³க³ஹஸ்தைர்விபூ⁴ஷிதः |
தி³வ்யபூ⁴ஷாயுதா⁴க்ரீட³ யான பாரிஷதை³ர்வ்ரு'தः |
ஸத்³ரு'ஶீ தஸ்ய தே³வீ து ரூபஶீலகு³ணாதி³பி⁴ः |
தப்தகாஞ்சனஸங்காஶா தப்தகாஞ்சன பூ⁴ஷணீ |
ஶுக்லாம்ப³ரத⁴ரா ஸுப்⁴ரூः குஸுமாஞ்சித ஶீர்ஷஜாः |
கஸ்தூரீதிலகோபேதா ரத்னஸீமந்தஶோபி⁴தா |
பி³ப்⁴ரதீசோர்த்⁴வப³ஹுப்⁴யாம் ஹேமபத்³மயுக³ம் ஶுப⁴ம் |
இதராப்⁴யாம் ஸமாஶ்லிஷ்ய ப⁴ர்தாரம் நிபி⁴ட³ம்'ஸதா³ |
ஆலோக்கயந்தீ ஸததம் த்ரித³ஶான் ஸ்வகடா²க்ஷகைः |
ஸங்கீ³தானந்த³னபரைः ஸித்³த⁴சாரணகின்னரைः | 145

அவர் சங்கு, சக்கரம், கதை, சார்ங்கம் மற்றும் வாள் ஆகியவற்றை கைகளில் ஏந்தியிருப்பார். அவர் தெய்வீக ஆபரணங்கள், ஆயுதங்கள், மற்றும் பரிசாரகர்களாலும் சூழப்பட்டிருப்பார். அவருக்கு இணையாக ஒரு தேவி, உருவம், குணம், மற்றும் சிறப்புகளுடன் இருப்பாள். அவளும் காய்ச்சிய தங்கம் போன்ற நிறத்துடன், தங்க ஆபரணங்கள் அணிந்திருப்பார். அவள் வெள்ளை பட்டு அணிந்திருப்பாள், அழகான புருவங்கள், பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தலைமுடியும், கஸ்தூரி திலகம் மற்றும் இரத்தின வகிடும் அணிந்திருப்பாள். தன் மேலுள்ள இரு கைகளால் தங்க தாமரைகளைத் தாங்கியும், மற்ற இரண்டு கைகளால் எப்போதும் தன் கணவனை இறுக்கமாக அணைத்திருப்பார். அவள் தன் கடைக்கண் பார்வையால் தேவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டே இருப்பாள். சித்தர்கள், சாரணர்கள், கின்னரர்கள் இசை, மற்றும் ஆனந்தத்துடன் அங்கு இருப்பார்கள். || 145

दैतेयैर्बाध्यमानैस्तु बृह्मरुद्रादि दैवतैः।
संस्तूयमानस्तत्रेशो देवानामभयं ददौ।
देवानामभयंदत्वा सर्वदेवेश्वरो हरिः।
निहंतिराक्षसान् दुष्टान् क्षीराब्धिकृतकेतनः।
अधऊर्ध्वविभागेन व्यूहाष्टकमितीरितम्।
नवमं तत्र गोलोको यत्र पुर्योप्यनेकशः।
महद्भुतं ततश्चोर्ध्व मनंतमविकल्पितम्।
निस्सीमममलंधाम वाङ्मनोगोचरं परम्।
मुक्तिस्थानं बृह्मपदं स्थानातीतं च निर्मलम्।
मूलं संसारवृक्षस्य कारणं मन्निकेतनम्।
मामेकं शरणंप्राप्ता मदनुध्यानमास्थिताः।
मामेव ते प्राप्नुवंति नावर्तते पुनश्च ते। १५१

தை3தேயைர்பா3த்3யமானைஸ்து ப்3ரு'ஹ்மருத்3ராதி3 தை3வதை: |
ஸம்'ஸ்தூயமானஸ்தத்ரேஶோ தே3வாநாமப4யம் த3தௌ3 |
தே3வாநாமப4யந்த3த்வா ஸர்வதே3வேஶ்வரோ ஹரி: |
நிஹந்திராக்ஷஸான் து3ஷ்டான் க்ஷீராப்3தி4க்ரு'தகேதன: |
அத4ஊர்த்4வவிபா4கே3ன வ்யூஹாஷ்டகமிதீ3ரிதம் |
நவமம் தத்ர கோ3லோகோ யத்ர புர்யோப்யனேகஶ: |
மஹத்3பு4தம்' ததஶ்சோர்த்4வ மனந்தமவிகல்பிதம் |
நிஸ்ஸீமமமலம்'தா4ம வாட்3யனோகோ3சரம் பரம் |
முக்திஸ்தா2னம் ப்3ரு'ஹ்மபத3ம் ஸ்தா2னாதிதம் ச நிர்மலம் |
மூலம் ஸம்'ஸாரவ்ரு'க்ஷஸ்ய காரணம்' மன்னிகேதனம் |
மாமேகம் ஶரணம்'ப்ராப்தா மத3னுத்4யானமாஸ்தி2தா: |
மாமேவ தே ப்ராப்னுவந்தி நாவர்ததே புனஶ்ச தே | 151

தேவர்களை, பிரம்மா, ருத்ரன் போன்ற தேவதைகளால் துதிக்கப்படுபவன், அங்கு தேவர்களுக்கு அபயம் அளிப்பார். எல்லா தேவர்களுக்கும் அபயம் அளித்த பின், எல்லா தேவர்களுக்கும் ஈஸ்வரனான ஹரி, தீய ராட்சசர்களை பாற்கடலில் இருந்தபடி அழிப்பார். கீழே மேலாக எட்டு வ்யூகங்கள் சொல்லப்பட்டன. ஒன்பதாவது கோலோகம், அங்கு பல நகரங்கள் உள்ளன. அதற்கும் மேலே பெரிய ஆச்சரியம், முடிவில்லாதது, கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்டது, எல்லையற்றது, தூய்மையானது, மனதிற்கும் எட்டாதது, பரம்பொருள். அது முக்தி ஸ்தலம், பிரம்ம பதம், இடத்திற்கு அப்பாற்பட்டது, தூய்மையானது. அது சம்சார மரத்தின் மூலம், என் உறைவிடம். யார் என்னை மட்டும் சரணடைந்து, என்னை மட்டும் தியானிக்கிறார்களோ, அவர்கள் என்னை மட்டுமே அடைவார்கள், மீண்டும் பிறப்பதில்லை. || 151

इति-श्री पांचरात्रे बृहद्ब्रह्मसंहितायां त्रीतीयपादे
ऊर्ध्वलोकवर्णनं नाम-द्वितीयोध्यायः।"

இவ்வாறு ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ப்3ரு'ஹத் பிரம்ம சம்ஹிதையின் மூன்றாம் பாகத்தில் ஊர்த்துவ லோக வர்ணனை என்ற இரண்டாம் அத்தியாயம் நிறைவுற்றது.||"

<<<<_____>>>>

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

மூன்றாம் பாகம் மூன்றாம் அத்தியாயம்

ஊர்த்வ லோக வர்ணனை (அர்ச்சிராதி மார்க்கம் -1)

श्रीः
श्रीमतेरामानुजाय नमः
त्रितीयोऽध्यायः
ऊर्ध्वलोकवर्णनं (अर्चिरादिमार्ग कथनम् -1)

ஸ்ரீ: |
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: |
த்ரிதீயோ(அ)த்⁴யாய: |
ஊர்த்⁴வலோகவர்ணனம் (அர்சிராதி³மார்க³ கத²னம் -1)

श्रीनारायण उवाच-
बृह्मन्नूर्ध्वनिवासस्यसंति स्थानानिभूयशः।
तान्यहं तेभिदास्यामि यदि ते श्रवणेस्पृहा।
शुभाशुभलतोद्भूत सुखदुःखफलानि वै।
भुंजन् जनो यदा याति ह्यवशस्वरथस्तदा।
श्रीमन्नारायणस्यैव प्रसादोजायते यदा।
निर्हतुकदयालभ्य आचार्य संश्रयेत्तदा।
आचार्याल्लब्ध संस्कारो दासत्वमवलंभ्य च।
कैंकर्यतत्परोब्रह्मन् दैहिकैर् नोपलिप्यते।
राजभृत्यो यदा लोके राजार्थह्यशुभं वहन् । 5

ஸ்ரீநாராயண உவாச-
ப்³ரு’ஹ்மன்னூர்த்⁴வநிவாஸஸ்யஸந்தி ஸ்தா²நாநிபூ⁴யஶ: |
தாந்யஹம் தே(அ)பி⁴தா³ஸ்யாமி யதி³ தே ஶ்ரவணேஸ்ப்ரு’ஹா |
ஶுபா⁴ஶுப⁴லதோத்³பூ⁴த ஸுக²து³:க²ப²லாநி வை |
பு⁴ஞ்ஜன் ஜநோ யதா³ யாதி ஹ்யவஶஸ்வரத²ஸ்ததா³ |
ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்யைவ ப்ரஸாதோ³ஜாயதே யதா³ |
நிர்ஹதுகத³யாலப்⁴ய ஆசார்ய ஸம்ஶ்ரயேத்ததா³ |
ஆசார்யால்ல³ப்³த⁴ ஸம்ஸ்காரோ தா³ஸத்வமவலம்ப⁴ய ச |
கைங்கர்யதத்பரோப்³ரஹ்மன் தை³ஹிகைர் நோபலிப்யதே |
ராஜப்⁴ரு’த்யோ யதா³ லோகே ராஜார்த²ஹ்யஶுப⁴ம் வஹன் | 5

ஸ்ரீ நாராயணன் கூறலானான்-

பிரம்மனே! மேலுலகில் வசிப்பதற்கு எண்ணற்ற இடங்கள் உள்ளன. உனக்குக் கேட்கும் ஆர்வம் இருந்தால், அவற்றை உனக்குச் சொல்லுகிறேன். சுபாசுப கர்ம வினைகளின் விளைவாகத் தோன்றும் சுக துக்கங்களை அனுபவிக்கும் மனிதன், தன் கர்மவினையால் செலுத்தப்படும் தேரில் பயணிப்பது போல, தன் விருப்பமின்றி மேலுலகை அடையும் காலம் வரும். எப்போது ஸ்ரீமன் நாராயணனின் கருணை கிடைக்கிறதோ, நிபந்தனையற்ற அவனது தயவை பெறக்கூடிய ஆச்சாரியனை அப்போது சரணடைய வேண்டும். ஆச்சாரியனிடம் உபதேசம் பெற்று, இறைவனுக்கு தாசனாக தன்னை அர்ப்பணித்து, கைங்கரியத்தில் ஈடுபடுபவன், பிரம்மனே! இவ்வுலக மாயைகளில் சிக்கித் தவிப்பதில்லை. உலகில் ஒரு ராஜ ஊழியன் ராஜாவின் பணிக்காகத் தன் உயிரையும்

துச்சமெனக் கருதிப் பணியாற்றுவதைப் போல, இறைவனின் பக்தன் இறைப் பணியே தன் உயிர் மூச்சாகக் கொண்டு இருப்பான். || 5

नैवोपालभ्यते तद्वदेकांतीमत्परो मुनिः।
मयिचादाय कर्माणि संगं त्यक्त्वा करोति यः।
लिप्यतेन स पापेन पद्मपत्रमिवांभसा।
ज्ञात्वात्मलोकममलं नित्यमक्षरमव्ययम्।
निर्विकारमनौपम्य मानंदज्ञान संश्रयम्।
आत्मानंदरसास्वाद निवृत्ताशेषलालसः।
त्यजेज्ज्वलनवत्सर्वं आत्मेतरदिदंजगत्।
देहादहंकृतिं हित्वा ममत्वमितरेषु च।
केवलं बृह्मभावत्व मात्मनोह्यनुभावयन्।
ब्रह्माहमिति यो ब्रूयाद् ब्रह्मभ्येति विचक्षणः ।
देहोऽहमिति भावेन यथा मायामुपैति हि। 10

நைவோபாலப்⁴யதே தத்³வதே³காந்தீமத்பரோ முநிঃ |
மயிசா(ஆ)தா³ய கர்மாணி ஸங்க³ம் த்யக்த்வா கரோதி யঃ |
லிப்யதே ந ஸ பாபேந பத்³மபத்ரமிவாம்ப்⁴ஸா |
ஜ்ஞாத்வாத்மலோகமமலம் நித்யமக்ஷரமவ்யயம் |
நிர்விகாரமனௌபம்ய மானந்த³ஜ்ஞான ஸம்ஶ்ரயம் |
ஆத்மாநந்த³ரஸாஸ்வாத³ நிவ்ரு'த்தாஶேஷலாலஸঃ |
த்யஜேஜ்ஜ்வலநவத்ஸர்வம் ஆத்மேதரதி³த³ஞ்ஜக³த் |
தே³ஹா த³ஹங்க்ரு'திம் ஹித்வா மமத்வமிதரேஷு ச |
கேவலம் ப்³ரு'ஹ்மபா⁴வத்வ மாத்மனோஹ்யநுபா⁴வயன் |
ப்³ரஹ்மாஹமிதி யோ ப்³ரூயாத்³ ப்³ரஹ்மப்⁴யேதி விசக்ஷணঃ |
தே³ஹோ(அ)ஹமிதி பா⁴வேந யதா² மாயாமுபைதி ஹி | 10

எவனொருவன், மனம் வாக்கு காயத்தினால் என்னைச் சரணடைந்து, என்னையே பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு, கர்மங்களை எனக்கே அர்ப்பணித்து, பற்றுகளைத் துறந்து செய்கிறானோ, அவன் தண்ணீரில் தாமரை இலை ஒட்டாதது போல பாவத்தினால் தீண்டப்படுவதில்லை. தூய்மையானதும், நித்தியமானதுமான, அழிவில்லாததும், மாறுபாடு இல்லாததும், ஒப்புவமையில்லாததும், ஆனந்தத்தின் இருப்பிடமும், ஞானமயமானதும், ஆத்மானந்தத்தை அனுபவித்ததால் எல்லா ஆசைகளையும் விட்டொழித்தவனும், தன்னில்லாத இவ்வுலகை நெருப்பைப் போல் விலக்கி, உடலின் மேல் உள்ள பற்றையும், மற்றவர் மேல் உள்ள எனது என்ற எண்ணத்தையும் துறந்து, ஆத்மா பரப்பிரம்மத்தின் ஒரு அங்கம் என்ற உணர்வை முழுமையாக உணர்ந்து , “நான் பிரம்மம்” என்று உணர்ந்து கூறுகிறானோ, அவன் விவேகி, அவன் பிரம்மத்தையே அடைகிறான். “நான் இந்த உடல்” என்ற மாயையில் சிக்குவது போல, அவன் பிறவிப் பெருங்கடலில் தவிப்பதில்லை. || 10

इयमण्डात्मिका माया सप्तावरण संयुता।
कार्यरूपा समभ्येतिदेहेऽहंकारिणम् नरम्।
देहेऽहंकार निर्मुक्तं बृह्मशेषत्व भाविनम्।
बृह्मभ्येति परंसाक्षाद्धेयवस्तु विवर्जितम्।
प्रधानात्परतस्साक्षात् ब्रह्मैवानेकरूपतः।
तदाभ्येति नरोब्रूते तवाहमिति यो मयि।
प्राप्यंभोग्यं परंवृह्म येषामात्मा च पद्मज।
बृह्मविद्ब्रह्मभवति बृह्मभाग् ब्राह्मणोऽच्युतः।
अतो देहात्परस्स्वात्मा देहभूतः परात्मनः।
तमात्मानमनुध्याय विमुक्तो जायतेऽजज । 15

இயமண்டா³த்மிகா மாயா ஸப்தாவரண ஸம்யுதா |
கார்யரூபா ஸமப்⁴யேதிதே³ஹே(அ)ஹங்காரிணம் நரம் |
தே³ஹே(அ)ஹங்கார நிம்ரு'க்தம் ப்³ரு'ஹ்மஶேஷத்வ பா⁴விநம் |
ப்³ரு'ஹ்மப்⁴யேதி பரஸாக்ஷாத்³தே⁴யவஸ்து விவர்ஜிதம் |
ப்ரதா⁴நாத் பரதஸ்ஸாக்ஷாத் ப்³ரஹ்மைவாநேகரூபத꞉ |
ததா³ப்⁴யேதி நரோப்³ரூதே தவாஹமிதி யோ மயி |
ப்ராப்யம் போ⁴க்³யம் பரம் ப்³ரு'ஹ்ம யேஷாமாத்மா ச பத்³மஜ |
ப்³ரு'ஹ்மவித்³ப்³ரஹ்மப⁴வதி ப்³ரஹ்மபா⁴க்³ ப்³ராஹ்மணோ(அ)ச்யுத꞉ |
அதோ தே³ஹாத் பரஸ்ஸ்வாத்மா தே³ஹபூ⁴த꞉ பராத்மன꞉ |
தமாத்மாநமநுத்⁴யாய விமுக்தோ ஜாயதே(அ)ஜஜ | 15

இந்த அண்டத்தை வியாபித்திருக்கும் மாயை, ஏழு அடுக்குகளைக் கொண்டது. இது கர்மாவின் விளைவால் உடலுடன் கூடிய மனிதனை வந்து அடைகிறது. எவன் தேகம், தான் என்ற அகங்காரத்தில் இருந்து விடுபட்டு, பிரம்மத்துக்கு அடிமை என்ற எண்ணத்துடன் இருக்கிறானோ, அவன் சாட்சாத் பிரம்மத்தை அடைகிறான், அவன் அடையக்கூடாத விஷயங்களை எல்லாம் துறந்தவன் ஆகிறான். இந்த பிரபஞ்சத்தின் காரணமான மூலப் பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்டு பிரம்மம் பல வடிவங்களில் உள்ளது. எவன் "நான் உன் உடைமை" என்று என்னிடம் சரணடைகிறானோ அவன் என்னை அடைகிறான். எவர்கள், பத்மத்தில் உதித்த பிரம்மனே, அடையத்தக்கதும், அனுபவிக்கத் தக்கதும் பரம்பொருளான பிரம்மமே என்று உணர்கிறார்களோ, அவர்கள் பிரம்மத்தை அறிந்தவர்களாகிறார்கள், அவர்கள் பிரம்மத்துடன் ஐக்கியமாகிறார்கள். அத்தகைய பிரம்மத்தை அறிந்தவர்கள், எப்போதும் அழியாதவர்களாகிறார்கள். ஆகையால், இந்த உடலைவிட உயர்ந்தது ஆத்மா. அது பரமாத்மாவின் ஒரு அம்சம். அப்படிப்பட்ட ஆத்மாவை தியானிப்பதால், பிறவிப்பிணியிலிருந்து விடுபடுகிறான். || 15

विजित्य प्राणमक्षाणि प्राणायामेन साधकः।
आत्मस्थमात्मपुरुष मादेहांत मनुस्मरन्।
अंते विष्णुमनुसृज्य सुषुम्णावर्त्मनायतिः।
शिरःकपालं संभिद्य मामेति परमं पदम्।
अग्निज्योतिरहश्शुक्लः षण्मासा उत्तरायणम्।
तत्र प्रयाता गच्छंति बृह्मबृह्मविदो जनाः ।
बृह्मण्! मद्भक्तियुक्तो यद्यंतकाले Sर्चिषाव्रजेत्।
उत्सवो जायते भूया नूर्ध्वलोक निवासिनाम्।
आयास्यति हरेर्दास इहमार्गवशादिति।
मंदिराजिरसौदाग्र संस्कारो जायतेभृशम्। 20

விஜித்ய ப்ராணமக்ஷாணி ப்ராணாயாமேந ஸாத⁴க꞉ |
ஆத்மஸ்த²மாத்மபுருஷ மாதே³ஹாந்த மனுஸ்மரன் |
அந்தே விஷ்ணுமநுஸ்ரு'ஜ்ய ஸுஷும்ணாவர்த்மநாயதி꞉ |
ஶிர꞉கபாலம் ஸம்பி⁴த்³ய மாமேதி பரம் பதம் |
அக்³நிஜ்யோதிரஹஶ்ஶுக்ல꞉ ஷண்மாஸா உத்தராயணம் |
தத்ர ப்ரயாதா க³ச்ச²ந்தி ப்³ரு'ஹ்மப்³ரு'ஹ்மவிதோ³ ஜநா꞉ |
ப்³ரு'ஹ்மன்! மத்³ப⁴க்தியுக்தோ யத்³யந்தகாலே(அ)ர்சிஷா வ்ரஜேத் |
உத்ஸவோ ஜாயதே பூ⁴யா நூர்த்⁴வலோக நிவாஸிநாம் |
ஆயாஸ்யதி ஹரேர்தா³ஸ இஹமார்க³வஶாதி³தி |
மந்தி³ராஜிரஸௌதா³க்³ர ஸம்ஸ்காரோ ஜாயதே ப்⁴ரு'ஶம் | 20

பிராணாயாமம் மூலம் சுவாசத்தை வென்று, புலன்களை அடக்கி, ஆத்மாவில் நிலைத்திருக்கும் பரம்பொருளை, மரணம் அடையும் வரை நினைவில் கொண்டு,

மரணத்தின் தருவாயில், விஷ்ணுவை மனதில் நிறுத்தி, சுஷும்னா நாடியின் வழியாகச் சென்று, தலைக் கபாலத்தைப் பிளந்து என் மேலான பதவியை அடைகிறான். அக்னி, ஒளி, பகல், சுக்கில பக்ஷம், உத்தராயணம் ஆகிய காலங்களில், பிரம்மத்தை அறிந்தவர்கள் பிரம்மத்தை அடைகிறார்கள். பிரம்மனே! என் பக்தன் மரணத்தின் தருவாயில் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் வந்தால், மேலுலகத்தில் வாழும் தேவர்கள் "விஷ்ணுவின் தாசன் இந்த மார்க்கத்தின் வழியாக வருகிறான்" என்று பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். கோயில்களும், மண்டபங்களும், மாளிகைகளும் அலங்கரிக்கப்படுகின்றன. || 20

सौदाग्रेषु वितन्यंते पताका भानुभिस्वराः।
विस्तार्यतेवितानानि हैमानि परितोदिशः।
आस्तीर्यंते विमानेषु स भानुभवनेषु च।
कोमलानेकर्वणाड्या महार्हास्तरणानि च।
निर्याति जालरंद्रेषु मुक्तादाम विलंबिषु।
कृष्णागरु महामोद धूमदारसरिद्वरा।
उत्तुंगरत्नखचित वेदिका मणिमण्डपे।
सिह्मासने चलच्चारु चामराणि लसंति हि।
चंदनागरु कस्तूरि जलैरानंद वर्धिभिः।
सिच्यंते राजवर्मानि हरिदासानुतुष्टये। 25

ஸௌதா³க்³ரேஷு விதன்யந்தே பதா கா பா⁴நுபி⁴ஸ்வர: |
விஸ்தார்யதேவிதாநாநி ஹைமாநி பரிதோதி³ஶ: |
ஆஸ்தீர்யந்தே விமானேஷு ஸ பா⁴நுப⁴வனேஷு ச |
கோமலாநேகர்வணாட்³யா மஹார்ஹாஸ்தரணாநி ச |
நிர்யாதி ஜாலரந்த்³ரேஷு முக்தாதா³ம விலம்பி³ஷு |
க்ரு'ஷ்ணாக³ரு மஹாமோத³ தூ⁴மதா³ரஸரித்³வரா |
உத்துங்க³ரத்நக²சித வேதி³கா மணிமண்டபே |
ஸிம்ஹாஸநே சலச்சார் சாமராணி லஸந்தி ஹி |
சந்த³நாக³ரு கஸ்தூரீ ஜலைராநந்த³ வர்தி⁴பி⁴: |
ஸிச்யந்தே ராஜவர்மாநி ஹரிதா³ஸாநுதுஷ்டயே | 25

மாளிகையின் உச்சியில் சூரியனைப் போல் ஒளிவீசும் கொடிகள் கட்டப்படுகின்றன. தங்கத்தால் ஆன விதானங்கள் எல்லாத் திசைகளிலும் விரிக்கப்படுகின்றன. விமானங்கள் மற்றும் சூரியனின் இல்லங்கள் எங்கும் மென்மையான, பல வண்ணங்களைக் கொண்ட, விலைமதிப்பற்ற விரிப்புகள் விரிக்கப்படுகின்றன. முத்து மாலைகள் தொங்கும் ஜன்னல்களின் வழியே, கருங் குங்கிலியத்தின் நறுமணம் கமழும் புகை எங்கும் பரவுகிறது. உயர்ந்த ரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட பீடம், மணி மண்டபத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சிம்மாசனத்தில் அழகிய சாமரங்கள் வீசப்படுகின்றன. சந்தனம், அகில், கஸ்தூரி கலந்த நறுமண நீர் தெளிக்கப்பட்டு, இறைவனின் தாசர்கள் மகிழ்விக்கப்படுகிறார்கள். || 25

मृदंगवीणापणव भेर्यानक वरूदकाः ।
वाद्यं ते कुसुमासारा निपात्यंते महीतले।
रागनृत्यस्तवोद्गार करणायसहस्रशः।
तिष्ठंति चोत्सुका बृह्मन्! गंधर्वाप्सरसोऽनुगाः।
एवमूर्ध्वप्रदेशेषु सर्वतो राजवत्र्मसु।
ऊर्ध्वं गच्छत्सु भक्तेषु चोत्सवस्संप्रवर्तते।
पुत्रोत्सव इति वृह्मन्! निस्सीमस्सं प्रवर्तते।
सुदर्शनश्शंखवर्ण स्तथाज्ञान निकेतनः।
प्रियंकर इति ख्याता श्चत्वारो विष्णुपार्षदाः । 30

ம்ரு’த³ங்க³வீணாபணவ பே⁴ர்யானக வரூத³கா: |
வாத்³யம் தே குஸுமாஸாரா நிபாத்யந்தே மஹீதலே |
ராக³ந்ரு’த்யஸ்தவோத்³கா³ர கரணாயஸஹஸ்ரஶ: |
திஷ்ட²ந்தி சோத்ஸுகா ப்³ரஹ்மன்! க³ந்த⁴ர்வாப்ஸரஸோ(அ)நுகா³: |
ஏவமூர்த்⁴வப்ரதே³ஶேஷு ஸர்வதோ ராஜவத்ரமஸு |
ஊர்த்⁴வம் க³ச்ச²த்ஸு ப⁴க்தேஷு சோத்ஸவஸ்ஸம்ப்ரவர்ததே |
புத்ரோத்ஸவ இதி வ்ரு’ஹ்மன்! நிஸ்ஸீமஸ்ஸம் ப்ரவர்ததே |
ஸுத³ர்ஶனஶ்ச²ங்க²வர்ண ஸ்ததா²ஜ்ஞான நிகேதந: |
ப்ரியங்கர இதி க்²யாதாஶ்சத்வாரோ விஷ்ணுபார்ஷதா³: | 30

மிருதங்கம், வீணை, பறை, பேரிகை போன்ற வாத்தியங்கள் இசைக்கப்படுகின்றன. பூமியில் மலர்கள் தூவப்படுகின்றன. ராகத்துடன் கூடிய நடனங்கள், துதிகள், கீர்த்தனைகள் பாடுவதற்காக ஆயிரக்கணக்கான கந்தர்வர்களும், அப்சரஸ்களும் ஆவலோடு காத்திருக்கிறார்கள். இவ்விதமாக மேலுலகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும், பக்தர்கள் மேலுலகை நோக்கிச் செல்லும் போது விழா கொண்டாடப்படுகிறது. பிரம்மனே! இது ஒரு மகன் இல்லம் திரும்புவதைப் போல எல்லையில்லாத மகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாடப்படுகிறது. சுதர்சனன், சங்குவர்ணன், ஞான நிகேதன், பிரியங்கரன் என்ற நான்கு விஷ்ணுவின் தூதர்கள் வருகிறார்கள். || 30

आयांति प्रभुणाज्ञाप्ता नेतुमेकांतिनं जनम्।
शिथिलावयवैर्युक्त यत्र भागवतस्थितः।
सुहृद्वद्दर्शनं दत्वा प्रतोष्यामृत जल्पनैः।
वियोज्यभाह्यकरणै रंतस्संयोज्य वृत्तिभिः।
कृत्वांतः प्राणसंयुक्तं प्राणांश्चिति नियोज्य च।
चेतनं भूतसूक्ष्मस्थं नयंत्यूर्ध्वं हरिप्रियाः।
हृदयाननतो नीत्वा सुषुम्णायां निवेश्यतैः।
गंतव्यदेशान् संस्मार्य नीतो जीवो हरिप्रियैः।
वासुदेवतरुच्छायां विश्रमाय विचिंत्य च।
पाथेयं भगवन्नाम पुण्डरीकाक्ष संज्ञितम्। 35

ஆயாந்தி ப்ரபு⁴ணாஜ்ஞாப்தா நேதுமேகாந்திநம் ஜநம் |
ஶிதி²லாவயவைர்யுக்த யத்ர பா⁴க³வதஸ்தி²த: |
ஸுஹ்ரு’த்³வத்³த³ர்ஶநம் த³த்வா ப்ரதோஷ்யாம்ரு’த ஜல்பநை: |
வியோஜ்யபா³ஹ்யகரணை ரந்தஸ்ஸம்யோஜ்ய வ்ரு’த்திபி⁴: |
க்ரு’த்வாந்த: ப்ராணஸம்யுக்தம் ப்ராணாஞ்சிதி நியோஜ்ய ச |
சேதநம் பூ⁴தஸூக்ஷ்மஸ்த²ம் நயந்த்யூர்த்⁴வம் ஹரிப்ரியா: |
ஹ்ரு’த³யாநநதோ நீத்வா ஸுஷும்ணாயாம் நிவேஶ்யதை: |
க³ந்தவ்யதே³ஶான் ஸம்ஸ்மார்ய நீதோ ஜீவோ ஹரிப்ரியை: |
வாஸுதே³வதருச்சா²யாம் விஶ்ரமாய விசிந்த்ய ச |
பாதே²யம் ப⁴க³வந்நாம புண்ட³ரீகாக்ஷ ஸம்ஜ்ஞிதம் | 35

இறைவனின் கட்டளைப்படி, ஒருமுகப்பட்ட பக்தனை அழைத்து வர அந்த தூதர்கள் வருகிறார்கள். உடலில் சக்தி குறைந்து, சோர்வடைந்து இருக்கும் பக்தனைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் நண்பனைப் போல் தரிசனம் தந்து, அமிர்தம் போன்ற இனிமையான வார்த்தைகளால் அவனை மகிழ்விக்கிறார்கள். புறக்கரணங்களை நீக்கி, அகக் கரணங்களை ஒன்று சேர்த்து, உள் பிராணனுடன் இணைந்து, பிராணனை அறிவில் செலுத்தி, சூக்கும பூதத்தில் உள்ள சேதனத்தை ஹரிப்ரியர்கள் மேலே எடுத்துச் செல்கிறார்கள். இதயத்திலிருந்து சுஷும்னா நாடிக்கு அழைத்துச் சென்று, போக வேண்டிய இடங்களை நினைவூட்டி, அந்த ஜீவனை ஹரிப்ரியர்கள் அழைத்துச் செல்கிறார்கள். வழியில் வாசுதேவ மரத்தின் நிழலில் இளைப்பாறுவதற்காக நினைத்து,

புண்டரீகாக்ஷன் என்ற பகவானின் நாமத்தையே பயணத்திற்கான உணவாகக் கொண்டு செல்கிறார்கள். || 35

मन्त्रं द्वयं च पाथेयं श्रीरङ्गं च सहायकम्।
विश्रामदेशं विरजां तिलवृक्षं तथैव हि।
लक्ष्मी पद्मासरश्चैव सह्यकाशं रत्नमडपम्।
विचिंत्य चेतसाधीरो देवमानाय चोद्यतः ।
विद्याभ्यास बलेनैव भित्वा बृह्माण्डमण्डलम्।
तत्संभंद्यर्करश्मीनां सहयोगमुपेत्य च।
*प्रणवं रथमारुह्य बुद्धिसारथिनाधृतम्।
मनः प्रग्रहवान् धीरो यातिविष्णोः परं पदम् । *
नाड्यासूर्यमतीत्याथ चंद्रंभित्वाऽमृतात्मकम्।
तेनैव सत्कृतो याति स्थूलं देहं विहाय च।40

மந்த்ரம் த்³வயம் ச பாதே²யம் ஶ்ரீரங்க³ம் ச ஸஹாயகம் |
விஶ்ராமதே³ஶம் விரஜாம் திலவ்ரு’க்ஷம் ததை²வ ஹி |
லக்ஷ்மீ பத்³மாஸரஶ்சைவ ஸஹ்யகாஶம் ரத்நமட³பம் |
விசிந்த்ய சேதஸா(அ)தீ⁴ரோ தே³வமாநாய சோத்³யத: |
வித்³யாப்⁴யாஸ ப³லேநைவ பி⁴த்வா ப்³ரு’ஹ்மாண்ட³மண்ட³லம் |
தத்ஸம்ப⁴ந்த³யர் கரஶ்மீநாம் ஸஹயோக³முபேத்ய ச |
*ப்ரணவம் ரத²மாருஹ்ய பு³த்³தி⁴ஸாரதி⁴நாத்⁴ரு’தம் |
மந: ப்ரக்³ரஹவான் தீ⁴ரோ யாதிவிஷ்ணோ: பரம் பதம் | *
நாட்³யாஸூர்யமதீத்யா(அ)த² சந்த்³ரம் பி⁴த்வா(அ)ம்ரு’தாத்மகம் |
தேநைவ ஸத்க்ரு’தோ யாதி ஸ்தூ²லம் தே³ஹம் விஹாய ச |40

இரண்டு மந்திரங்களும் பயணத்திற்கு உணவாகவும், ஶ்ரீரங்கம் துணைக்கு வரும் என்றும், இளைப்பாறும் இடம் விரஜா நதி என்றும், திலக மரம், லக்ஷ்மி தேவியின் தாமரை தடாகம், சஹ்ய மலை, ரத்தின மண்டபம் ஆகியவற்றை எல்லாம் மனதில் நினைத்து, மன உறுதியுடன், தேவர்களால் மதிக்கப்படத் தயாராகிறான். வித்யாப்யாசம் என்னும் பலத்தினால் அண்ட மண்டலத்தை பிளந்து, சூரியனின் கிரணங்களுடன் ஒன்றிணைந்து, ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திரத்தை ரதமாகவும், அறிவை சாரதியாகவும் கொண்டு, மனதை கடிவாளமாகக் கொண்டு, தைரியமாக விஷ்ணுவின் மேலான பதவியை அடைகிறான். நாடியின் வழியாக சூரியனைத் தாண்டி, சந்திரனையும் கடந்து அமிர்தமயமான அந்த இடத்தை அடைந்து, அந்த சூட்சும உடலால் மதிக்கப்பட்டு, ஸ்தூல உடலை விட்டு செல்கிறான். || 40

सूक्ष्मं शरीरमालंब्य गमनायतमुद्यतम्।
नमंति स्वस्व सीमांत मर्चिरादिमुखास्सुराः।
अर्चिर्दिनं शुक्लपक्षं षण्मासाश्चोत्तरायणम्।
संवत्सरोथ वायुश्च भास्करश्चंद्र विद्युतौ।
वारुणेंद्रप्रजाधीशा एते मार्गाधि दैवताः।
नमंति स्वस्वसीमांतं सत्कृत्यभगवत्प्रियम्।
नानोत्सवाननुभवन् सुकृतिप्रत्युपस्थितिम्।
स्वस्वचाव्याहतैश्वर्य माकलय्य प्रसादजम्।
धन्योयं दासभावोस्ति येनदासीकृता इमे।
मदाज्ञामनुवर्तते बृह्मेंद्रादि पुरस्सराः।45

ஸூக்ஷ்மம் ஶரீரமாலம்ப³ய க³மநாயதமுத்³யதம் |
நமந்தி ஸ்வஸ்வ ஸீமாந்த மர்சிராதி³முகா²ஸ்ஸுரா: |
அர்சிர்³தி³னம் ஶுக்லபக்ஷம் ஷண்மாஸாஶ்சோத்தராயணம் |

ஸம்வத்ஸரோ(அ)த² வாயுஶ்ச பா⁴ஸ்கரஶ்சந்த்³ர வித்³யுதௌ |
வாருணேந்த்³ரப்ரஜாதி⁴பா ஏதே மார்கா³தி⁴தை³வதா: |
நமந்தி ஸ்வஸ்வஸீமாந்தம் ஸத்க்ரு'த்யப⁴க³வத் ப்ரியம் |
நாநோத்ஸவாநநுப⁴வன் ஸுக்ரு'திப்ரத்யுபஸ்தி²திம் |
ஸ்வஸ்வசாவ்யாஹதைஶ்வர்ய மாகலய்ய ப்ரஸாத³ஜம் |
த⁴ன்யோ(அ)யம் தா³ஸபா⁴வோ(அ)ஸ்தி யேந தா³ஸீக்ரு'தா இமே |
மதா³ஜ்ஞாமநுவர்ததே ப்³ரு'ஷேந்த்³ராதி³ புரஸ்ஸரா: | 45

சூட்சும உடலை ஆதாரமாகக் கொண்டு, மேலே செல்லத் தயாராக, அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் வரும் தேவர்கள் தத்தம் எல்லையில் நின்று வணங்குகிறார்கள். அர்ச்சிராதி, பகல், சுக்கில பக்ஷம், உத்தராயணம், வருடம், காற்று, சூரியன், சந்திரன், மின்னல், வருணன், இந்திரன், பிரஜாபதி ஆகிய மார்க்க தேவதைகள், தத்தம் எல்லையில் நின்று, பகவானின் பிரியமான பக்தனை வரவேற்று மரியாதை செய்கிறார்கள். பலவிதமான விழாக்களில் கலந்து கொண்டு, புண்ணியத்தின் பலனை அனுபவித்து, இறைவனின் கருணையினால் பெற்ற, தடையற்ற அதிகாரத்தை உணர்ந்து, "இந்த தாசத்வம் மிகவும் மேலானது, இதன் மூலம் நாங்கள் இறைவனின் சேவகர்களாக ஆக்கப்பட்டோம். என் ஆணைப்படி பிரம்மா, இந்திரன் போன்றோர் நடக்கிறார்கள்" என்று பெருமை கொள்கிறார்கள். || 45

एवं भोगान् क्रमप्राप्तान् भुंजानोऽयं यदृच्छया।
भगवच्चरणांबोजरस चिंतनतत्परः।
बृह्माण्ड भित्तिमभ्येति पृथ्वीतत्वकृताकृतिम्।
पृथिव्यादि महातत्वा न्याविद्य पुरुषैर्युतः।
निर्याति तेनमार्गेण बृह्मन् ! मार्गान्तरं विना।
मुक्तिद्वारमिदं ह्येकं विद्धि पद्मसमुद्भव!।
तदूर्ध्वगमनेकाले त्रयस्संतिपयोधयः।
तानुल्लंघ्य प्रयातस्य पुण्यतीर्थेति नामतः।
नद्यस्स्समुपतिष्ठंति तमूर्ध्वगमने पुनः।
एको मोक्षपदंनाम मार्गस्तिष्ठति पद्मज ! ।50

ஏவம் போ⁴கா³ன் க்ரமப்ராப்தான் பு⁴ஞ்ஜானோ(அ)யம் யத்³ரு'ச்ச²யா |
ப⁴க³வச்சரணாம்போ³ஜரஸ சிந்தநதத்பர: |
ப்³ரு'ஹ்மாண்ட³ பி⁴த்திமப்⁴யேதி ப்ரு'தி²வீதத்வகரு'தாக்ரு'திம் |
ப்ரு'தி²வ்யாதி³ மஹாதத்வா ந்யாவித்³ய புருஷைர்யுத: |
நிர்யாதி தேநமார்கே³ண ப்³ரஹ்மன் ! மார்கா³ந்தரம் விநா |
முக்தித்³வாரமித³ம் ஹ்யேகம் வித்³தி⁴ பத்³மஸமுத்³ப⁴வ ! |
தத³ர்த்⁴வக³மநே காலே த்ரயஸ்ஸந்தி பயோத⁴ய: |
தாநுல்லங்க்⁴ய ப்ரயாதஸ்ய புண்யதீர்தே²தி நாமத: |
நத்³யஸ்ஸமுபதிஷ்ட²ந்தி தமூர்த்⁴வக³மநே புந: |
ஏகோ மோக்ஷபத³ம் நாம் மார்க³ஸ்திஷ்ட²தி பத்³மஜ ! | 50

இவ்விதமாக, இறைவனின் திருவடித்தாமரையின் ரசத்தை தியானிப்பதில் ஆழ்ந்திருக்கும் அந்த பக்தன், விரும்பிய போகங்களை அனுபவித்தவாறு, பூமி தத்துவத்தால் ஆன அண்டத்தின் சுவரை அடைகிறான். பூமி முதலான பஞ்ச பூதங்களையும், மாயையால் மூடப்பட்ட புருஷனையும் கடந்து, வேறு பாதையின்றி அதே வழியில் செல்கிறான். பிரம்மனே! இதுவே முக்திக்கான ஒரே வழி என்பதை அறிவாயாக. மேல் நோக்கிச் செல்லும் போது, மூன்று கடல்கள் உள்ளன. அவற்றைக் கடந்த பின், புண்ணிய தீர்த்தம் என்ற பெயருடைய நதிகள், அந்த பக்தனை மேலழைத்துச் செல்வதற்கு எதிர்நோக்கி நிற்கின்றன. பத்மத்தில் தோன்றிய பிரம்மனே! மோக்ஷ பதம் என்ற ஒரே வழி உள்ளது. || 50

पुण्यवृक्षसमाकीर्णो ह्याश्रमो मुक्तिसन्निभः ।
भोग्यं मनोहरं यत्र देवानामपि दुर्लभम्।
अयं तु पूर्वमार्गेभ्यः स्थितश्शतगुणादिकः ।
तमुल्लंघ्यस्थितश्चान्यः कोटियोजनवान् परः।
तंभुक्त्वा पुनरभ्येति भगवत्कीर्तन ध्वनिः।
निस्सीमानंदमासाद्य तस्मिन्नाश्रय मण्डले।
तं पिबन्नेव संयाति योजनानिह्यनेकशः।
ततस्तु विष्णुलोकोस्ति पूर्वोक्तात्सर्वलोकतः।
सहस्रगुणितो भूत्वा स्थितोऽयं परमाद्भुतः।
अत्युन्नतो महोत्साहो महाश्चर्योऽतिशोभितः। 55

புண்யவ்ரு’க்ஷஸமாகீர்ணோ ஹ்யாஶ்ரமோ முக்திஸந்நிப⁴: |
போ⁴க்³யம் மநோஹரம் யத்ர தே³வாநாமபி து³ர்லப⁴ம் |
அயம் து பூர்வமார்கே³ப்⁴ய: ஸ்தி²தஶ்ஶதகு³ணாதி³க: |
தமுல்லங்க்⁴ய ஸ்தி²தஶ்சாந்ய: கோடியோஜநவான் பர: |
தம்பு⁴க்த்வா புநரப்⁴யேதி ப⁴க³வத்கீர்தந த்⁴வநி: |
நிஸ்ஸீமாநந்த³மாஸாத்³ய தஸ்மிந்நாஶ்ரய மண்ட³லே |
தம் பி³ப³ந்நேவ ஸம்யாதி யோஜநாநிஹ்யநேகஶ: |
ததஸ்து விஷ்ணுலோகோ(அ)ஸ்தி பூர்வோக்தாத்ஸர்வலோகத: |
ஸஹஸ்ரகு³ணிதோ பூ⁴த்வா ஸ்தி²தோ(அ)யம் பரமாத்³பு⁴த: |
அத்யுந்நதோ மஹோத்ஸாஹோ மஹாஶ்சர்யோ(அ)திஶோபி⁴த: | 55

புண்ணிய மரங்கள் நிறைந்த ஆசிரமம், மோட்சத்தை ஒத்திருக்கும். அது தேவர்களுக்கே கிடைக்காத அழகானதும், அனுபவிக்கத் தகுந்ததுமாகும். இந்த இடம், முன்பு சென்ற பாதைகளை விட நூறு மடங்கு மேலானது. அதைத் தாண்டி சென்றால், கோடிக்கணக்கான யோஜனை தூரத்தில் இன்னுமொரு ஆசிரமம் உள்ளது. அதை அனுபவித்து, பிறகு, பகவானுடைய கீர்த்தனைகள் கேட்கும்போது, எல்லையில்லாத ஆனந்தத்தை அடைந்து, அந்த மண்டலத்தில் இருக்கும்போதே, அதை அனுபவித்துக் கொண்டே, பல யோஜனைகள் கடந்து செல்கிறான். அதற்கு அப்பால், முன்பு சொன்ன எல்லா லோகங்களைக் காட்டிலும் ஆயிரம் மடங்கு பெரியதான விஷ்ணு லோகம் உள்ளது. அது ஆச்சரியப்படத்தக்கதும், மிக உயர்ந்ததும், உற்சாகம் நிறைந்தது, மிகவும் அழகானது. || 55

यत्र रत्नोज्वलाभूमि र्माणिक्यस्तम्भ संचिता।
हेमप्रासाद विभवो निस्सीमसुखसंगतः।
वनैरुपवनैश्चैव कासारैस्स्वर्णपंकजैः।
भ्रमद्भ्रमरझंकार मधुरैर्नित्यरूपधृत्।
चतुर्द्वार समायुक्तो द्वार नामानि वै शृणु।
आत्मप्रकृतिकैवल्यधर्म नामानि पद्मज!,।
समष्टयंतानि जानीहि तत्र तानि हरिप्रियः।
स्थितिं प्राप्नोति सुचिरं प्रकृत्यावरणं त्विदम्।
प्रकृतेर्विजयं कृत्वा स्थितस्तत्र पितामह।
मत्प्रसादाद्बहिश्चाण्डादालिप्त प्रकृतावपि। 60

யத்ர ரத்னோஜ்ஜ்வலாபூ⁴மி ர்மாணிக்யஸ்தம்ப⁴ ஸஞ்சிதா |
ஹேமப்ராஸாத³ விப⁴வோ நிஸ்ஸீமஸுக²ஸங்க³த: |
வநைருபவநைஶ்சைவ காஸாரைஸ்ஸ்வர்ணபங்கஜை: |
ப்⁴ரமத்³ப்⁴ரமரஜ²ங்கார மது⁴ரைர்நித்யரூபத்⁴ரு’த் |
சதுர்த்³வார ஸமாயுக்தோ த்³வார நாமாநி வை ஶ்ரு’ணு |
ஆத்மப்ரக்ரு’திகைவல்யத⁴ர்ம நாமாநி பத்³மஜ !,|
ஸமஷ்ட்யந்தாநி ஜாநீஹி தத்ர தாநி ஹரிப்ரிய: |

ஸ்தி²திம் ப்ராப்நோதி ஸுசிரம் ப்ரக்ரு’த்யாவரணம் த்விதம் |
ப்ரக்ரு’தேர்விஜயம் க்ரு’த்வா ஸ்தி²தஸ்தத்ர பிதாமஹ |
மத்ப்ரஸாதா³த்³ப³ஹிர்ஶ்வாண்டா³தா³லிப்த ப்ரக்ரு’தாவபி | 60

அங்கே ரத்தினங்கள் பதித்த பூமி ஒளிவீசுகிறது, மாணிக்க தூண்கள் வரிசையாக உள்ளன. தங்க மாளிகைகள் எல்லையில்லா இன்பத்தை அளிக்கின்றன. காடுகள், பூங்காக்கள், பொன் தாமரைகள் நிறைந்த குளங்கள், ரீங்காரமிடும் வண்டுகள், இவை அனைத்தும் அங்கு உள்ளன. நான்கு வாசல்களைக் கொண்டது அந்த விஷ்ணு லோகம். அதன் வாசல்களின் பெயர்களைக் கேள். ஆத்மத் துவாரம், ப்ரக்ருதி துவாரம், கைவல்ய துவாரம், தர்ம துவாரம் என்பவையே அவை. பத்மத்தில் தோன்றிய பிரம்மனே, இவை அனைத்துக்கும் முடிவாக ஹரிப்ரியன் இருக்கிறான். அவன் அங்கே நெடுங்காலம் நிலைத்து இருக்கிறான். இந்த ப்ரக்ருதியின் ஆதிக்கத்தையும் வென்று பிதாமகனாகிய பிரம்மா அங்கு வசிக்கிறார். என் கருணையினால், அண்டத்தை தாண்டியும் ப்ரக்ருதியின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு அவன் இருக்கிறான். || 60

अयं तु विष्णुलोको हि प्रधानाधिपतेर्मम।
प्रधानमत्र विज्ञेयं मूलसंज्ञं महामते।
उल्लंघ्यमूलप्रकृति मर्चिरादि महापथि।
कोटित्रयो योजनानाण् गतेसति चतुर्मुख।
विरजातीर मभ्येति विश्वदुःखमनुस्मरन्।
अगत्वा शरणंविष्णुं कोटिजन्मन्युपार्जितम्।
यमयातनयोद्भूतं दुःखं विषयमुच्यते।
प्रशमाय महाभाग! विरजातीरमाश्रितः।
प्रधानपरम व्योम्ना रंतरे विरजानदी।
उन्मुच्य वासनारेणु मूर्ध्वं गच्छति मत्परः।
तत्र सूक्ष्मतनुं त्यक्त्वा वासनारेणुगुंभिताम्।
योग्याभवति देवेश मत्पदारोहरणामपि। 66

அயம் து விஷ்ணுலோகோ ஹி ப்ரதா⁴நாதி⁴பதேர்மம |
ப்ரதா⁴நமத்ர விஜ்ஞேயம் மூலஸம்ஜ்ஞம் மஹாமதே |
உல்லங்க்⁴யமூலப்ரக்ரு’திமர்சிராதி³ மஹாபதி² |
கோடித்ரயோ யோஜநாண க³தேஸதி சதுர்முக² |
விரஜாதீர மப்⁴யேதி விஶ்வது³:க²மநுஸ்மரன் |
அக³த்வா ஶரணம் விஷ்ணும் கோடிஜன்மன்யுபார்ஜிதம் |
யமயாதநயோத்³பூ⁴தம் து³:க²ம் விஷயமுச்யதே |
ப்ரஶமாய மஹாபா⁴க³ ! விரஜாதீரமாஶ்ரித: |
ப்ரதா⁴நபரம் வ்யோம்னா ரந்தரே விரஜாநதீ³ |
உன்முச்ய வாஸநாரேணு மூர்த்⁴வம் க³ச்ச²தி மத்பர: |
தத்ர ஸூக்ஷ்மதனும் த்யக்த்வா வாஸநாரேணுகும்³பி⁴தாம் |
யோக்³யாப⁴வதி தே³வேஶ மத்பதா³ரோஹணாமபி | 66

இதுவே, பிரதான அதிபதியான என்னுடைய விஷ்ணு லோகம். இங்கே பிரதானம் என்பது மூலப் பிரகிருதி என்று அறியப்பட வேண்டும். மகாபுத்திசாலியே! மூலப் பிரகிருதியைத் தாண்டி அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தின் வழியாக மூன்று கோடி யோஜனை தூரம் சென்றதும், நான்கு முகங்களைக் கொண்ட பிரம்மனே! விரஜா நதியின் கரையை அடைகிறான். உலக துன்பங்களை மனதில் நினைத்து, விஷ்ணுவை சரணடையாமல் கோடிக்கணக்கான ஜென்மங்களில் யமனின் சித்திரவதைகளால் வரும் துன்பங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். அவற்றைத் தவிர்ப்பதற்காக, மகா பாக்யசாலியே! விரஜா நதியின் கரையைச் சரணடைகிறான். பிரதானமான பரம வியோமத்திற்கும் நடுவில் விரஜா நதி உள்ளது. என் மீது பக்தி கொண்டவன், ஆசையினால் ஏற்படும் அழுக்குகளைத் துறந்து மேலே

செல்கிறான். அங்கே சூக்கும சரீரத்தையும், ஆசைகளின் தூசியால் சூழப்பட்ட தன்மையையும் விட்டுவிட்டு, தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனான என்னை வந்தடைய தகுதியானவனாகிறான். || 66

इति । ऊर्ध्वलोकवर्णनं (अर्चिरादिमार्ग कथनम् -1)
नाम त्रितीयोऽध्यायः"

இதி | ஊர்த்⁴வலோகவர்ணனம் (அர்சிராதி³மார்க³ கத²நம் -1)
நாம த்ரிதீயோ(அ)த்⁴யாய:""

இத்துடன், ஊர்த்துவ லோக வர்ணனை என்னும் அர்ச்சிராதி மார்க்கம் கூறல் -1 என்ற மூன்றாம் அத்தியாயம் நிறைவுற்றது. ||"

<<<<____>>>>

ஶ்ரீபாஞ்சராத்ர ஶ்ரீயாஜ்ஞவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

மூன்றாம் பாகம்   நான்காம் அத்தியாயம்

ஊர்த்வ லோக வர்ணனை (அர்ச்சிராதி மார்க்கம் -2)

श्रीमतेरामानुजायनमः ।
चतुर्थोऽध्यायः
(अर्चिरादिमार्ग कथनम् -2)

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம꞉ |
சதுர்தோ(அ)த்⁴யாய꞉
(அர்சிராதி³மார்க³ கத²நம் -2)

ஶ்ரீமதேராமாநுஜாய நம: ||

நான்காம் அத்தியாயம் - அர்ச்சிராதி மார்க்கம் (பாகம் -2)

மணி மண்டபத்தை அடையும் முறை:

मणिमण्टपसमीपप्राप्ति कथनम्

उत्तीर्य विरजांबृह्मन्! रजोनिधूय वैष्णवः।
स्नानेन वै सुमतिमानश्वत्थमुपयाति हि।
तत्राश्वत्थ तरुच्छाया माश्रिता ये ह्यमानवः।
तेषांपाणितलैः स्पृष्टः क्षाळिताशेषवाससः ।
सूक्ष्मदेहं परित्यज्य सूर्यकोटिसमप्रभम्।
शरीरंदिव्यमासाद्य भाति चारु चतुर्भुजम्।
शंखचक्रगदापद्म दिव्यायुधविराजितम्।
पीतांबरंघनश्याम स्फुरन्मकरकुण्डलम्।
गर्भजन्मजरानाशवर्जितम् देहमुद्वहन्।
अतीतमनरोषादि क्षुत्पिपासादि विग्रहः।5

மணிமண்டபஸமீபப்ராப்தி கத²நம்
உத்தீர்ய விரஜாம்ப்³ரஹ்மன்! ரஜோநிர்தூ⁴ய வைஷ்ணவ꞉ |
ஸ்நாநேந வை ஸுமதிமாநஶ்வத்த²முபயாதி ஹி |
தத்ராஶ்வத்த² தருச்சா²யா மாஶ்ரிதா யே ஹ்யமாநவ꞉ |
தேஷாம் பாணிதலை꞉ ஸ்ப்ரு’ஷ்ட꞉ க்ஷாளிதாஶேஷவாஸஸ꞉ |
ஸூக்ஷ்மதே³ஹம் பரித்யஜ்ய ஸூர்யகோடிஸமப்ரப⁴ம் |
ஶரீரம் தி³வ்யமாஸாத்³ய பா⁴தி சாரு சதுர்பு⁴ஜம் |
ஶங்க²சக்ரக³தா³பத்³ம தி³வ்யாயுத⁴விராஜிதம் |
பீதாம்ப³ரம் க⁴நஶ்யாம ஸ்பு²ரன்மகரகுண்ட³லம் |
க³ர்ப⁴ஜன்மஜராநாஶவர்ஜிதம் தே³ஹமுத்³வஹன் |
அதீதமனரோஷாதி³ க்ஷுத்பிபாஸாதி³ விக்³ரஹ꞉ | 5

பிரம்மனே! வைஷ்ணவன், விரஜா நதியில் மூழ்கி, தூய்மையடைந்து, ஞானம் பெற்று, அஸ்வத்த மரத்தை அடைகிறான். அங்கு, மானுடசரீரமில்லாத தேவர்கள், அஸ்வத்த மரத்தின் நிழலில் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் கரங்களால் அவனைத் தொட்டதும், அவன் உடலின் அழுக்குகள் நீங்குகின்றன. அவன் சூக்கும உடலை விட்டுவிட்டு, கோடி சூரியர்கள் பிரகாசிப்பது போல ஒளிரும் திவ்ய தேகத்தை அடைகிறான். அந்த அழகு

தேகம் நான்கு கரங்களைக் கொண்டது. சங்கு, சக்கரம், கதை, தாமரை போன்ற திவ்ய ஆயுதங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, மஞ்சள் நிற பட்டாடையுடனும், கருத்த திருமேனியும், மகர குண்டலங்கள் மின்னும் காதுகளுடனும், பிறப்பு, மூப்பு, இறப்பு இல்லாத உடலுடன் விளங்குகிறான். கோபம், பசி, தாகம் போன்ற அனைத்து உணர்வுகளையும் கடந்தவனாக, தேஜோமயமாய் திகழ்கிறான். || 5

रागद्वेषादिकंसर्वमहंता ममते तथा।

अनादिविषयास्वाद वासनाभिरुचिं तथा।

भयं च सकलं हित्वा लावण्यादि गुणान्वितः।

दिव्ययौवनमाधुर्य कल्याणादि गुणान्वितः।

शुद्धसत्वात्मिको भूत्वा भगवत्पार्षदोत्तमः ।

अमानवान्नमस्कृत्य तथा कृत्वाप्रदक्षिणम्।

तेषामनुज्ञया बृह्मन्! ततो यातिसमाहितः।

गत्वा योजनलक्षं तदूर्ध्वं मायातिपादपः।

महार्जुनेति विख्यातो विद्धि षष्टिशतानि च।

विस्तारोऽस्य महाभागद्युन्नतिर्लक्ष योजना। 10

ராக3த்3வேஷாதி3கம் ஸர்வமஹந்தா மமதே ததா2 |
அநாதி3விஷயாஸ்வாத3 வாஸநாபி4ருசிம் ததா2 |
ப4யம் ச ஸகலம் ஹித்வா லாவண்யாதி3 கு3ணாந்வித: |
தி3வ்யயௌவனமாது4ர்ய கல்யாணாதி3 கு3ணாந்வித: |
ஶுத்3த4ஸத்வாத்மிகோ பூ4த்வா ப4க3வத்பார்ஷதோ3த்தம: |
அமானவான் நமஸ்க்ரு'த்ய ததா2 க்ரு'த்வாப்ரத3க்ஷிணம் |
தேஷாமனுஜ்ஞயா ப்ரஹ்மன்! ததோ யாதி ஸமாஹித: |
க3த்வா யோஜனலக்ஷம் ததூர்த்4வ மாயாதி பா3த3ப: |
மஹார்ஜுநேதி விக்2யாதோ வித்3தி4 ஷஷ்டிஶதானி ச |
விஸ்தாரோ(அ)ஸ்ய மஹாபா4க3த்3யுன்னதிர்லக்ஷ யோஜனா | 10

ராகம், துவேஷம், 'நான்' என்னும் அகந்தை, 'என்னுடையது' என்னும் மமதை, ஆதியில்லாத உலக ஆசைகள், பயம் - இவை அனைத்தையும் துறந்து, அழகு முதலான குணங்களைப் பெற்று, திவ்யமான இளமையும், இனிமையும், மங்கல குணங்களும் நிறைந்தவனாய், சுத்த சத்வ குணமுடையவனாய், பகவானின் சிறந்த தொண்டனாய் ஆகிறான். அமானவனென்னும் தேவனை வணங்கி, அவர்களை பிரதட்சிணம் செய்து, அவர்களுடைய அனுமதியோடு, மனதை ஒருமுகப்படுத்தி, ஒரு லட்சம் யோஜனை தூரம் சென்றபின், மேலே ஒரு மரம் வருகிறது. அது மஹார்ஜுனா என்று பெயர் பெற்றது. அதன் அகலம் அறுநூறு யோஜனை, உயரம் ஒரு லட்சம் யோஜனை என்று அறிவாயாக. || 10

तन्मूले पुरुषो नीलमेघशोभश्चतुर्भुजः ।
तं दृष्ट्वा पुण्डरीकाक्षं प्रणिपत्यशुभावहम्।
दिव्यान् वै पुरुषानस्यान् भक्त्यादृष्ट्वा त्वमानवान्।
तेषामाज्ञामुपादाय पंचाशद्योजनानि तु।
याति तत्र नदीमेकां शतयोजन विस्तृताम्।
अप्राकृतजलां दिव्यां स्नानमात्रेण चेतसि।
ज्ञानमुत्पाद्यते बृह्मन्नैक्यात्मक मधोक्षज।

तत्तीरे मूर्तिमानेकः पुरुषोनिज तेजसा।
ज्ञानमुद्बोदयन्नास्ते तं दृष्ट्वा शतयोजनम्।
याति मार्गं ततस्त्वेकलक्षविंशति वा पुनः। 15

தன்மூலே புருஷோ நீலமேக⁴ஸோப⁴ஶ்சதுர்பு⁴ஜ꞉ |
தம் த்³ரு'ஷ்ட்வா புண்ட³ரீகாக்ஷம் ப்ரணிபத்யஶுபா⁴வஹம் |
தி³வ்யான் வை புருஷானஸ்யான் ப⁴க்த்யாத்³ரு'ஷ்ட்வா த்வமானவான் |
தேஷாமாஜ்ஞாமுபாதா³ய பஞ்சாஶத்³யோஜனானி து |
யாதி தத்ர நதீ³மேகாம் ஶதயோஜன விஸ்த்ரு'தாம் |
அப்ராக்ரு'தஜலாம் தி³வ்யாம் ஸ்நாநமாத்ரேண சேதஸி |
ஜ்ஞானமுத்பாத்³யதே ப்ரஹ்மன்னைக்யாத்மகம் அதோ⁴க்ஷஜ |
தத்தீரே மூர்திமானேக꞉ புருஷோநிஜ தேஜஸா |
ஜ்ஞானமுத்³போ³த³யன்னாஸ்தே தம் த்³ரு'ஷ்ட்வா ஶதயோஜனம் |
யாதி மார்க³ம் ததஸ்த்வேகலக்ஷவிம்ஶதி வா புன꞉ | 15

அந்த மரத்தின் அடியில் நீல மேகம் போல் அழகிய திருமேனியுடன், நான்கு கரங்களுடன் கூடிய புருஷோத்தமனைக் காண்கிறான். புண்டரீகாட்சனான அந்த மகா விஷ்ணுவை வணங்கி, மங்கலம் பெறுகிறான். அங்குள்ள திவ்ய தேவர்களை பக்தியுடன் வணங்கி, அவர்களின் அனுமதியுடன், ஐம்பது யோஜனை தூரம் செல்கிறான். அங்கு நூறு யோஜனை அகலமுள்ள ஒரு நதியைக் காண்கிறான். அது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட திவ்யமான நீர் கொண்டது. அதில் ஸ்நானம் செய்த மாத்திரத்தில், அதோக்ஷஜனான பகவானை ஒருமைப்படுத்தும் ஞானம் மனதில் உண்டாகிறது. அந்த நதிக்கரையில், தனது தேஜஸால் பிரகாசிக்கும் ஒரு புருஷன், ஞானத்தை போதித்தபடி அமர்ந்திருக்கிறார். அவரைப் பார்த்து, நூறு யோஜனை தூரம் சென்றால், ஒரு லட்சத்து இருபது யோஜனை தூரம் செல்ல வேண்டிய பாதையை அடையலாம்.

योजनानां च विस्तारे लक्ष्मी पद्मसरस्थितम्।
तत्तीरे तिलवृक्षोस्ति लक्षयोजनमुन्नतः।
पंचाशद्योजनायामो मद्विभूतितयास्थितः।
तत्संबन्धात् प्रसिद्धेयं तिलपुष्करिणी पुनः।
तस्यास्तीरं समासाद्य स्नात्वा तत्र विशेषतः।
सुखरूपो हि भवति निरविद्यतयास्थितः।
तच्छायामाश्रितस्याशु वैकुण्ठपरिचारिकाः।
नेतुमायांति बहुशो दिव्याभरण भूषिताः ।
दिव्यस्त्रियो रत्नदण्ड चामरोज्ज्वलपाणयः।
शतशो रत्नदण्डोद्यतातपत्र लसत्कराः।20

யோஜனானாம் ச விஸ்தாரே லக்ஷ்மீ பத்³மஸரஸ்தி²தம் |
தத்தீரே திலவ்ரு'க்ஷோஸ்தி லக்ஷயோஜனமுன்னத꞉ |
பஞ்சாஶத்³யோஜனாயாமோ மத்³விபூ⁴திதயா ஸ்தி²த꞉ |
தத்ஸம்ப³ந்தா³த் ப்ரஸித்³தே⁴யம் திலபுஷ்கரிணீ புன꞉ |
தஸ்யாஸ்தீரம் ஸமாஸாத்³ய ஸ்நாத்வா தத்ர விஶேஷத꞉ |
ஸுக²ரூபோ ஹி ப⁴வதி நிரவித்³யதயா ஸ்தி²த꞉ |
தச்சா²யாமாஶ்ரிதஸ்யாஶு வைகுண்ட²பரிசாரிகா꞉ |
நேதுமாயாந்தி ப³ஹுஶோ தி³வ்யாப⁴ரண பூ⁴ஷிதா꞉ |
தி³வ்யஸ்த்ரியோ ரத்னத³ண்ட³ சாமரோஜ்ஜ்வலபாணய꞉ |
ஶதஶோ ரத்னத³ண்டோ³த்³யதாதபத்ர லஸத்கரா꞉ | 20

யோஜனை தூரம் விரிந்த லக்ஷ்மி பத்ம தடாகம் உள்ளது. அதன் கரையில், ஒரு லட்சம் யோஜனை உயரம் உள்ள திலக மரம் இருக்கிறது. அது ஐம்பது யோஜனை அகலம்

கொண்டது. அது என்னுடைய விபூதியாக இருக்கிறது. அந்த மரத்தின் சம்பந்தத்தால் இந்த இடம் தில புஷ்கரிணி என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதன் கரையை அடைந்து, அங்கு ஸ்நானம் செய்தால், அவன் துன்பம் இல்லாமல், ஆனந்தமாக இருப்பான். அந்த மரத்தின் நிழலில் இருப்பவனை அழைத்து செல்ல வைகுண்டத்தில் இருக்கும் தாசிகள், திவ்ய ஆபரணங்கள் அணிந்து வருவார்கள். திவ்யமான பெண்கள், ரத்தினத்தால் ஆன காம்புகளுடன் கூடிய சாமரங்களை ஏந்தி, ஒளிவீசும் கைகளுடன் வருவார்கள். நூற்றுக்கணக்கான பெண்கள் ரத்தினத்தால் ஆன காம்புடன் குடைகளை ஏந்தியபடி வருவார்கள். || 20

नर्तक्याश्शतशस्तत्र गायका वादकास्तथा।
दीपकालंकृतारामा माल्यगंधानुलेपनाः।
शतं मालाकरा नार्यो वासोहस्ताश्शतं तथा।
चूर्णाजनादर्शकरा युवत्यश्शतशोन्वयुः।
स्तुवंत्योद्रे प्रनृत्यंत्यो नमंत्याश्शतशो बलाः।
गृहीत्वा सर्वसंभारान् हेमकुम्भ पुरस्कृतान्।
श्रीचूर्णलाज पुष्पाणि दिव्यवाद्यान्यनेकशः।
घण्टा दुंदुभिनिर्हादैः पूरयंत्यो दिशोदश।
ध्वजैः पताकापटलैः छादयंत्यो दिवाकरम्।
त्रयोदशसहस्राणि रूपयौवन मण्डिताः।25

நர்தக்யாஶ்ஶதஶஸ்தத்ர கா³யகா வா த³காஸ்ததா² |
தீ³பகாலங்க்ரு’தாராம மால்யக³ந்தா⁴னுலேபனாː |
ஶதம் மாலாகரா நார்யோ வாஸோஹஸ்தாஶ்ஶதம் ததா² |
சூர்ணாஞ்ஜநாத³ர்ஶகரா யுவத்யஶ்ஶதஶோ(அ)ந்வயுː |
ஸ்துவந்த்யோத்³ரே ப்ரந்ரு’த்யந்த்யோ நமந்த்யாஶ்ஶதஶோ ப³லாː |
க்³ரு’ஹீத்வா ஸர்வஸம்பா⁴ரான் ஹேமகும்ப⁴ புரஸ்க்ரு’தான் |
ஶ்ரீசூர்ணலாஜ புஷ்பாணி தி³வ்யவாத்³யான்யனேகஶː |
க⁴ண்டா³ து³ந்து³பி⁴நிர்ஹா³தை³ː பூரயந்த்யோ தி³ஶோத³ஶ |
த்⁴வஜைː பதாகாபடலைː சா²த³யந்த்யோ தி³வாகரம் |
த்ரயோத³ஶஸஹஸ்ராணி ரூபயௌவன மண்டி³தாː | 25

அங்கு நூற்றுக்கணக்கான நடனமாடும் பெண்கள், பாடகர்கள், வாத்தியங்கள் வாசிப்பவர்கள் இருப்பார்கள். விளக்குகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இடங்கள், மாலைகளும், நறுமணங்களும் நிறைந்திருக்கும். நூறு பெண்கள் மாலைகளை கையில் ஏந்தி வருவார்கள். நூறு பெண்கள் ஆடைகளை கையில் ஏந்தி வருவார்கள். நூற்றுக்கணக்கான இளம்பெண்கள், வாசனைப் பொடிகள், மை, கண்ணாடிகள் ஆகியவற்றை கையில் ஏந்தி வருவார்கள். பல பெண்கள் துதி பாடியும், நடனமாடியும், வணங்கியும் வருவார்கள். தங்க குடங்களை முன்னால் ஏந்தி, ஸ்ரீசூர்ணம், பொரி, பூக்கள் மற்றும் பல திவ்யமான வாத்தியங்கள் வைத்திருப்பார்கள். மணிகள் மற்றும் துந்துபி வாத்தியங்களின் ஒலியால் பத்து திசைகளையும் நிரப்புவார்கள். கொடிகள் மற்றும் பல விதமான துணிகளால் சூரியனை மறைப்பார்கள். பதின்மூவாயிரம் பெண்கள், அழகும் இளமையும் நிறைந்திருப்பார்கள். || 25

विकिरंति करांबोजैः कुसुमानि मुदान्विताः।
सहस्र सामनिनदं कुर्वत्यो दिव्ययोषितः।
प्रबंधान्निर्जगुः स्वामि कीर्तिकर्पूर शालिनः ।
आगतास्तत्रपुरुषा दिव्यरूपधरास्सुराः ॥
रम्यादशसहस्राणि विमानमुपनीय च।
मुक्तादामलसद्द्वारं किंकिणीराव रंजितम्।
स्फुरत्पताकं मूर्धन्यं माणिक्यस्तम्भमण्डितम्।

दिव्यास्तरणसंपन्नं संगीतध्वनि मोदितम्।
छत्रचामरसंचार चारुसिह्मासनोज्वलम्।
आगतो हरिणादिष्टो गरुडो भगवत्प्रियः ।30

விகிரந்தி கராம்போ³ஜை: குஸுமானி முதா³ன்விதா: |
ஸஹஸ்ர ஸாமநினத³ம் குர்வத்யோ தி³வ்யயோஷித: |
ப்ரப³ந்தா⁴ந் நிர்ஜகு³: ஸ்வாமி கீர்திகர்பூர ஶாலின: |
ஆக³தாஸ்தத்ரபுருஷா தி³வ்யரூபத⁴ராஸ்ஸுரா: ||
ரம்யாத்³த³ஶஸஹஸ்ராணி விமானமுபநீய ச |
முக்தாதா³மலஸத்³த்³வாரம் கிங்கிணீராவ ரஞ்சிதம் |
ஸ்பு²ரத்பதாகம் மூர்த⁴ன்யம் மாணிக்யஸ்தம்ப⁴மண்டி³தம் |
தி³வ்யாஸ்தரணஸம்பன்னம் ஸங்கீ³தத்⁴வனி மோதி³தம் |
ச²த்ரசா மரஸஞ்சார சாருஸிம்ஹாஸனோஜ்ஜ்வலம் |
ஆக³தோ ஹரிணாதி³ஷ்டோ க³ருடோ³ ப⁴க³வத்ப்ரிய: | 30

திவ்யப் பெண்கள் மகிழ்ச்சியுடன் தங்கள் கரங்களால் பூக்களைத் தூவுவார்கள். ஆயிரம் சாம வேதங்களை உச்சரிப்பார்கள். சுவாமியின் புகழை கற்பூர வாசனை போலப் பாடி மகிழ்வார்கள். திவ்யமான உருவம் கொண்ட தேவர்கள் அங்கே வருவார்கள். பத்தாயிரம் அழகான விமானங்கள் அங்கு வரும். முத்துக்கள் மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கதவுகள், கிண்கிணி ஒலியால் நிரம்பியிருக்கும். கொடிகள் அசைந்தாடும் கூரைகள், மாணிக்கத் தூண்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். திவ்யமான விரிப்புகள், இசையின் இனிமை, குடை மற்றும் சாமரங்கள் வீசும் சிங்காதனம் போன்றவை அங்கு இருக்கும். பகவானின் அன்புக்குரியவனான கருடன், ஹரியால் அனுப்பப்பட்டு அங்கு வருவான். || 30

संवेष्टितोविमानानां सहस्त्रैर्भानुभिस्वरैः ।
प्रेषिता परया प्रीत्या मूलाचरणशक्तयः।
महादेव्या महालक्ष्म्याः स्त्रियश्चोत्पल गंधयः।
तिलपुष्करिणीतीरे स्थितं वृक्षसमाश्रयम्।
मुक्तात्मानं महात्मानं प्रवासादागतं पुनः।
तापत्रयमहाज्वाला संतप्तं कोटिजन्मभिः।
जनन्य इव तास्त्वेन मारोग्यस्नानमानयन्।
तमभ्यषिंचन् वस्त्राणि दिव्यानिः प्रददुःपुनः।
लिपंत्यङ्गं सुरभिना गंधेनप्रमदोत्तमाः।
विभूष्यालंक्रियाभिः तं माल्यैराकीर्य सर्वतः । 35

ஸம்வேஷ்டிதோவிமானானாம் ஸஹஸ்ரைர்பா⁴னுபி⁴ஸ்வரை: |
ப்ரேஷிதா பரயா ப்ரீத்யா மூலாசரணஶக்தய: |
மஹா தே³வ்யா மஹாலக்ஷ்ம்யா: ஸ்த்ரியஶ்சோத்பல க³ந்த⁴ய: |
திலபுஷ்கரிணீதீரே ஸ்தி²தம் வ்ரு'க்ஷஸமாஶ்ரயம் |
முக்தாத்மானம் மஹாத்மானம் ப்ரவாஸாதா³க³தம் புன: |
தாபத்ரயமஹாஜ்வாலா ஸந்தப்தம் கோடிஜன்மபி⁴: |
ஜனன்ய இவ தாஸ்த்வேன மாரோக்³யஸ்நாநமானயன் |
தமப்⁴யஷிஞ்சன் வஸ்த்ராணி தி³வ்யானி: ப்ரத³து³: புன: |
லிபந்த்யங்க³ம் ஸுரபி⁴நா க³ந்தே⁴னப்ரமதோ³த்தமா: |
விபூ⁴ஷ்யாலங்க்ரியாபி⁴: தம் மால்யைராகீர்ய ஸர்வத: | 35

ஆயிரம் விமானங்கள் சூழ்ந்து வர, சூரியனின் ஒளி போன்ற ஒலியுடன், பரம சந்தோஷத்துடன், அனைத்து சக்திகளும், மூல காரணமான மஹாலக்ஷ்மியின் கட்டளைப்படி அங்கு வருவார்கள். தாமரை மலரின் வாசனை கொண்ட தேவலோகப் பெண்கள் வருவார்கள். தில புஷ்கரணி கரையில் மரத்தை அண்டி இருக்கும், முக்தி பெற்ற

ஆத்மாவையும், மகாத்மாவையும், நீண்ட பயணத்திற்கு பிறகு வந்தவரை வரவேற்பார்கள். மூன்று விதமான தாபங்களால், கோடிக்கணக்கான பிறவிகளில் துன்புற்றவரை, தாயைப் போல் அன்போடு, ஆரோக்கிய ஸ்நானம் செய்விப்பார்கள். அவருக்கு அபிஷேகம் செய்து, திவ்ய ஆடைகளை கொடுப்பார்கள். வாசனை மிகுந்த சந்தனத்தை பூசி, ஆபரணங்களால் அலங்கரித்து, பூக்களால் மூடி மகிழ்வார்கள். || 35

दानपट्टाभिषेकं तान् संचक्रुः कृतमंगळाः।
नीराजयंत्यःकर्पूर वर्तिभिर् जयनिस्स्वनैः।
पुष्पकोपरि संस्थाप्य कृत्वा वाद्यध्वनिं मुहुः।
कृतानिचोज्जगुश्चान्य प्रबंधैश्शृणुतानि हि।
धन्योयमत्यजत् स्नेहमपूर्वं संप्रवर्तयन्।
मम त्वं वनिता पुत्र धनोपकरणेषु च।
मायामात्रमिदं ज्ञात्वा गंधर्वनगरोपमम्।
अति दुस्त्यजमे तस्मिन् लोके विषयसेवनम्।
तृणीकृत्य हरौ स्नेहमपूर्व संप्रवर्तयन्।
सुलभो वायुसंरोध स्सुलभं वह्निवर्तनम्। 40

தா^{3}னபட்டாபி^{4}ஷேகம் தான் ஸஞ்சக்சு^{2}: க்ரு'தமங்க^{3}ளா: |
நீராஜயந்த்ய: கர்பூர வர்திபி^{4}ர் ஜயநிஸ்ஸ்வனை: |
புஷ்பகோபரி ஸம்ஸ்தா^{2}ப்ய க்ரு'த்வா வாத்^{3}யத்^{4}வனிம் முஹு: |
க்ரு'தானிசோஜ்ஜகு^{3}ஶ்சாந்ய ப்ரப^{3}ந்தை^{4}ஶ்ஶ்ரு'ணுதானி ஹி |
த^{4}ன்யோயமத்யஜத் ஸ்நேஹமபூர்வம் ஸம்ப்ரவர்தயன் |
மம த்வம் வநிதா புத்ர த^{4}நோபகரணேஷு ச |
மாயாமாத்ரமித^{3}ம் ஜ்ஞாத்வா க^{3}ந்த^{4}ர்வநக^{3}ரோபமம் |
அதி து^{3}ஸ்த்யஜமே தஸ்மின் லோகே விஷயஸேவனம் |
த்ரு'ணீக்ரு'த்ய ஹரௌ ஸ்நேஹமபூர்வம் ஸம்ப்ரவர்தயன் |
ஸுலபோ^{4} வாயுஸம்ரோத^4 ஸ்ஸுலப^{4}ம் வஹ்நிவர்தனம் | 40

மங்கலமான தாங்கள், தானப் பட்டம் அளித்து, பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்டாடுகிறார்கள். கற்பூர தீபங்களால் ஆரத்தி எடுத்து, வெற்றி முழக்கமிடுகிறார்கள். பூ பல்லக்கில் அமரவைத்து, வாத்தியங்களை இசைக்கிறார்கள். பலவிதமான பாடல்களைப் பாடுகிறார்கள். கேளுங்கள்: " மனைவி, மகன், சொத்து, செல்வம் போன்ற அனைத்திலும் இருந்த ஆசையை துறந்தவர் பாக்கியசாலி. இந்த உலகம் ஒரு மாயை, கந்தர்வ நகரம் போன்றது. இந்த உலக ஆசைகள் விடுவதற்கு கடினமானது. ஹரியின் மேல் அன்பை வைத்து, இந்த உலக ஆசைகளை தூக்கி எறிந்தவர் பாக்கியசாலி. காற்றை அடக்குவதும், நெருப்பை கட்டுப்படுத்துவதும் எளிது. ஆனால், ஆசைகளை வெல்வது அரிது. || 40

समुद्रतरणंस्वल्पं नेंद्रियाणां विवर्जयः।
आत्मानं भगवच्छेषं दासंमत्वा गतैषिणः।
कैंकर्यवित्तिसंसाध्य समायाति हरेः पदम् ।
न कर्मिणांगतिश्चैषा योगिनां न्यासिनां तथा।
किंकराणांगतिश्चैषा परमैकान्तिनां मता।
भित्वा चाण्डमतीत्यासौ प्रधानं मूलकारणम्।
शूरोयमकरोदाशु चात्मानमतिथिं हरेः ।
एवं स्तुतिं समाकर्ण्य भगवत्पार्षदैः कृताम्।
वैकुण्ठद्वारसामीप्यं गतवान् प्रेमसंप्लुतः।
अपश्यद्धेमसंबद्ध गोपुराणि च पङ्क्तिशः।45

ஸமுத்³ரதரணம் ஸ்வல்பம் நேந்த்³ரியாணாம் விவர்ஜய: |
ஆத்மானம் ப⁴க³வச்சே²ஷம் தா³ஸம் மத்வா க³தைஷிண: |
கைங்கர்யவித்திஸம்ஸாத்⁴ய ஸமாயாதி ஹரே: பத³ம் |
ந கர்மிணாங்க³திஸ்சைஷா யோகி³னாம் ந்யாஸினாம் ததா² |
கிங்கராணாங்க³திஸ்சைஷா பரமைகாந்திநாம் மதா |
பி⁴த்வா சாண்ட³மதீத்யாஸௌ ப்ரதா⁴னம் மூல காரணம் |
ஶௌரோ(அ)யமகரோதா³ஶு சாத்மானமதிதி²ம் ஹரே: |
ஏவம் ஸ்துதிம் ஸமாகர்ண்ய ப⁴க³வத்பார்ஷதை³: க்ரு'தாம் |
வைகுண்ட²த்³வாரஸாமீப்யம் க³தவான் ப்ரேமஸம்ப்லுத: |
அபஸ்யத்³தே⁴மஸம்ப³த்³த⁴ கோ³புராணி ச பங்க்திஶ: | 45

கடலைக் கடப்பது எளிது, ஆனால் புலன்களை அடக்குவது கடினம். தன்னை பகவானுக்கு அடிமையாக நினைத்து, அவனை அடைய நினைப்பவன், கைங்கர்யம் என்ற செல்வத்தால் ஹரியின் பாதத்தை அடைகிறான். இந்த நிலை கர்மா செய்பவர்களுக்கோ, யோகிகளுக்கோ, சந்நியாசிகளுக்கோ கிடைப்பதில்லை. இது கைங்கர்யம் செய்பவர்களுக்கும், பரம பக்தர்களுக்கும் மட்டும் கிடைக்கும். அண்டத்தை கடந்து, மூல காரணமான பரம்பொருளை அவன் அடைகிறான். இவன் ஒரு வீரனாக, ஹரியை விருந்தினராக ஏற்றுக் கொண்டான். இவ்வாறு பகவானின் பக்தர்கள் பாடிய துதிகளை கேட்டு, அன்பினால் நிறைந்து, வைகுண்டத்தின் வாசலை அடைகிறான். வரிசையாக தங்கத்தால் கட்டப்பட்ட கோபுரங்களை பார்க்கிறான். || 45

विलसद्युक्तसोपानपङ्क्ति प्राकार वैभवान्।
स्फूर्जत्सौदाग्र संबद्ध पताका चेलनर्तकान्।
रणद्घंटारवाकीर्ण सुधाद्योतिगृहोल्लसत्।
आगच्छागच्छ भद्रं ते ब्रुवतः कर संज्ञया।
अपश्यद्यष्टिकासूच्चैः पंजरस्थविहंगमान्।
प्रविश्य तत्पुरद्वारं मणिवेद्युल्लताप्रभम्।
वैकुण्ठनगरायेति नमस्कृत्य स्थितोऽभवत्।
मुडिमुण्डादि विख्यातान् श्रीदिव्यपुरुषान् पुरः।
विलोक्य प्रणतिं कृत्वा विशन्मध्यमवैक्षत।
अनेकलक्षप्राकारा नुद्यानानि वनानि च। 50

விலஸத்³யுக்தஸோபாநபங்கி ப்ராகார வைப⁴வான் |
ஸ்பூ²ர்ஜத்ஸௌதா³க்³ர ஸம்ப³த்³த⁴ பதாகா சேலநர்தகான் |
ரணத்³க⁴ண்டாரவாகீர்ண ஸுதா⁴த்³யோதிக்³ரு'ஹோல்லஸத் |
ஆக³ச்சா²க³ச்ச ப⁴த்³ரம் தே ப்³ரு'வத: கர ஸம்ஜ்ஞயா |
அபஸ்யத்³யஷ்டிகாஸூச்சை: பஞ்சரஸ்த²விஹங்க³மான் |
ப்ரவிஸ்ய தத்புரத்³வாரம் மணிவேத்³யுல்லதாப்ரப⁴ம் |
வைகுண்ட²நக³ராயேதி நமஸ்க்ரு'த்ய ஸ்தி²தோ(அ)ப⁴வத் |
முடி³முண்டா³தி³ விக்²யாதான் ஸ்ரீதி³வ்யபுருஷான் புர: |
விலோக்ய ப்ரணதிம் க்ரு'த்வா விஶன்மத்⁴யமவைக்ஷத |
அனேகலக்ஷப்ராகாரா நுத்³யானானி வனானி ச | 50

அழகான படிக்கட்டுகளும், பிரகாரங்களும், மாட மாளிகைகளும், கொடிகள் அசைந்தாடுவதையும், மணிகளின் ஓசை நிறைந்த மாளிகைகளையும் காண்கிறான். "வருக, வருக, மங்களம் உண்டாகட்டும்" என்று கைகளால் சைகை செய்து அழைக்கிறார்கள். கூண்டில் உள்ள பறவைகளை உயர்ந்த கம்பங்களில் பார்க்கிறான். அந்த நகரத்தின் வாசலில் மாணிக்க மேடை ஒளி வீசுவதை பார்த்து, வைகுண்ட நகரம் என்று வணங்கி நிற்கிறான். முடி, முண்டன் என்ற பெயர்களில் உள்ள திவ்யமான

புருஷர்களை பார்த்து, வணங்கி, உள்ளே சென்று பார்க்கிறான். பல லட்சம் பிரகாரங்கள், தோட்டங்கள், மற்றும் காடுகளைப் பார்க்கிறான். || 50

मुक्तागुच्छलसच्छाया मण्डपानि सहस्रशः।
तोरणानि विचित्राणि हेमसिह्मासनानि च।
केळिसद्मप्रतोळीषु विचचार ततो भ्रमन्।
कोटियोजनमागत्य महाप्राकार मैक्षत।
रूप्यप्राकारमप्येकं प्रवाळाक्यं ततः परम्।
नवरत्नाख्यमप्यन्यं माणिक्याख्यमनंतरम्।
अनंता इति चाख्याता स्सहस्रभवनांतराः।
गोपुरद्वारदेशेषु प्राकारास्संति भूयशः।
तद्वारेषु स्थिता बृह्मन्! पुरुषाः चंद्रवर्चसाः।
शुद्धसत्वमयीस्सर्वे त्रिकालज्ञा हरिप्रियाः।55

முக்தாகு³ச்சலஸச்சா²யா மண்ட³பானி ஸஹஸ்ரஶ: |
தோரணானி விசித்ராணி ஹேமஸிம்ஹாஸனானி ச |
கேளிஸத்³மப்ரதோளீஷு விச்சசார ததோ ப்⁴ரமன் |
கோடியோஜனமாக³த்ய மஹாப்ராகார மைக்ஷத |
ரூப்யப்ராகாரமப்யேகம் ப்ரவாளா²க்யம் தத: பரம் |
நவரத்னாக்²யமப்யன்யம் மாணிக்யாக்²யமனந்தரம் |
அனந்தா இதி சா²க்²யாதா ஸ்ஸஹஸ்ரப⁴வனாந்தரா: |
கோ³புரத்³வாரதே³ஶேஷு ப்ராகாராஸ்ஸந்தி பூ⁴யஶ: |
தத்³த்³வாரேஷு ஸ்தி²தா ப்ரஹ்மன்! புருஷாஶ்சந்த்³ரவர்சஸா: |
ஶுத்³த⁴ஸத்வமயீஸ்ஸர்வே த்ரிகாலஜ்ஞா ஹரிப்ரியா: | 55

முத்துக்கள் தொங்கும் விதானங்களுடன் கூடிய ஆயிரக்கணக்கான மண்டபங்கள், பலவிதமான தோரணங்கள், தங்க சிம்மாசனங்கள், விளையாட்டு மாளிகைகள் ஆகியவற்றில் சுற்றி வருகிறான். கோடி யோஜனை தூரம் சென்று, பெரிய பிரகாரத்தைப் பார்க்கிறான். வெள்ளி பிரகாரம், பவள பிரகாரம், நவரத்தின பிரகாரம், மாணிக்க பிரகாரம் என்று பல பிரகாரங்கள் உள்ளன. அது மட்டுமல்லாமல், அனந்தமான பிரகாரங்கள், கோபுர வாசல்களில் உள்ளன. அந்த வாசல்களில் சந்திரனைப் போல் ஒளிவீசும் புருஷர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவரும் சுத்த சத்வ குணமுடையவர்கள், முக்காலமும் அறிந்தவர்கள், ஹரியின் பிரியமானவர்கள். || 55

विश्वसृष्ट्यादिकां लीलां जानंतः परमात्मनः।
सर्वं कर्तुं समर्थास्ते प्रसादात्सर्वगाश्च ते।
तां नमस्कृत्य वीधीषु प्रविष्टः कोटियोजनम्।
गतस्तदा पुनश्चान्ये पार्षदास्समुपस्थिताः ।
महार्हवस्त्रालंकाराऽलंकृताः कुम्भपाणयः।
हेमपात्रगतानेक संभार परिपूरिताः।
मङ्गळारात्रि धूपादीन् कुर्वतो जय निस्स्वनैः।
आशीर्भिर्वर्धयंतोऽन्ये स्तुवंतः स्तुतिभिःपरे।
गायंतश्चप्रनृत्यंतः प्रणमंत सहस्रशः।
तदा विष्वक्सेनमुखाः पार्षदाः प्रवरा हरेः । 60

விஶ்வஸ்ரு’ஷ்ட்யாதி³காம் லீலாம் ஜானந்த: பரமாத்மன: |
ஸர்வம் கர்தும் ஸமர்தா²ஸ்தே ப்ரஸாதா³த்ஸர்வகா³ஶ்ச தே |
தாம் நமஸ்க்ரு’த்ய வீதீ⁴ஷு ப்ரவிஷ்ட: கோடியோஜனம் |
க³தஸ்ததா³ புனஶ்சாந்யே பார்ஷதா³ஸ்ஸமுபஸ்தி²தா: |
மஹார்ஹவஸ்த்ராலங்காரா(அ)லங்க்ரு’தா: கும்³ப⁴பாணய: |

ஹேமபாத்ரக³தானேக ஸம்பா⁴ர பரிபூரிதாஃ |
மங்க³ளாராத்ரி தூ⁴பாதீ³ன் குர்வதோ ஜய நிஸ்ஸ்வனைஃ |
ஆஶீர்பி⁴ர்வர்த⁴யந்தோ(அ)ந்யே ஸ்துவந்தஃ ஸ்துதிபி⁴ஃ பரே |
கா³யந்தஶ்சப்ரந்ரு'த்யந்தஃ ப்ரணமந்த ஸஹஸ்ரஶஃ |
ததா³ விஷ்வக்ஸேனமுகா²ஃ பார்ஷதா³ஃ ப்ரவரா ஹரேஃ | 60

உலகம் படைக்கப்பட்ட லீலைகளை அறிந்தவர்கள், எல்லாவற்றையும் செய்யக்கூடிய வல்லமை படைத்தவர்கள், பரமாத்மாவின் அருளால் எங்கும் நிறைந்திருப்பவர்கள். அவர்களை வணங்கி, வீதிகளில் கோடி யோஜனை தூரம் சென்ற பிறகு, மீண்டும் வேறு பக்தர்கள் வருகிறார்கள். அவர்கள் விலையுயர்ந்த ஆடைகள், ஆபரணங்கள் அணிந்து, கும்ப கலசங்களை கையில் ஏந்தி வருகிறார்கள். தங்க பாத்திரங்களில் பலவிதமான மங்கலப் பொருட்கள் நிறைந்துள்ளன. மங்கல ஆரத்தி, தூபம் போன்றவற்றை எடுத்து, வெற்றி முழக்கமிடுகிறார்கள். சிலர் ஆசிர்வதிக்கிறார்கள், சிலர் துதி பாடுகிறார்கள். சிலர் நடனமாடுகிறார்கள், சிலர் வணங்குகிறார்கள். ஹரியின் சிறந்த பக்தர்களான விஷ்வக்ஸேனர் முதலானோர் அப்போது அங்கு வருகிறார்கள். || 60

सिह्मासने समारोप्य पात्रे हेममये शुभे।
संसाधितोदकैः गंधैः पादप्रक्षाळनं ततः।
कुर्वति वनिताभिश्च वयंधन्या इति ध्वनिम्।
दिव्यानुलेपना द्यैश्च धूपदीपाऽन्न भोजनैः ।
सत्कृत्य पाद तीर्थेन ह्यात्मानमभिषिच्य च।
निन्युस्वाश्रम भूभागे पर्यके संनिवेश्य तम्।
पादसंवाहनं चक्रुः भार्ययागत मत्सराः।
पुनस्सपुष्पकं भक्तं सत्कृतं साधु चर्यया।
मणिमण्डप सामीप्यं प्रापयामासुरुत्सकाः ।
स तस्मादवतीर्याशु साष्टाङ्गं धरणीं स्पृशन् । 65

ஸிம்ஹாஸனே ஸமாரோப்ய பாத்ரே ஹேமமயே ஶுபே⁴ |
ஸம்ஸாதி⁴தோத³கை³ஃ க³ந்தை⁴ஃ பாத³ப்ரக்ஷாளனம் ததஃ |
குர்வதி வனிதாபி⁴ஶ்ச வயந்த⁴ன்யா இதி த்⁴வனிம் |
தி³வ்யானுலேபனாத்³யைஶ்ச தூ⁴பதீ³பா(அ)ன்ன போ⁴ஜனைஃ |
ஸத்க்ரு'த்ய பாத³ தீர்தே²ன ஹ்யாத்மானமபி⁴ஷிச்ய ச |
நின்யுஸ்வாஶ்ரம பூ⁴பா⁴கே³ பர்யங்கே ஸம்நிவேஶ்ய தம் |
பாத³ஸம்வாஹனம் சக்ருஃ பா⁴ர்யயாக³த மத்ஸராஃ |
புனஸ்ஸபுஷ்பகம் ப⁴க்தம் ஸத்க்ரு'தம் ஸாது⁴ சர்யயா |
மணிமண்ட³ப ஸாமீப்யம் ப்ராபயாமாஸுருத்ஸகாஃ |
ஸ தஸ்மாத³வதீர்யாஶு ஸாஷ்டாங்கம் த⁴ரணீம் ஸ்ப்ரு'ஶன் | 65

அவனை தங்கத்தினால் ஆன சிம்மாசனத்தில் அமர வைத்து, புனித நீர், சந்தனம் கொண்டு பாதங்களை கழுவுகிறார்கள். அப்பொழுது பெண்கள் "நாங்கள் பாக்கியம் பெற்றவர்கள்" என்று ஆர்ப்பரிக்கிறார்கள். திவ்யமான சந்தனம், தூபம், தீபம், உணவு போன்றவற்றை அளிக்கிறார்கள். பாத தீர்த்தத்தால் தன்னை புனிதமாக்கிக் கொள்கிறான். பிறகு, அவனைத் தங்கள் ஆசிரமத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, மெத்தையில் படுக்க வைக்கிறார்கள். மனைவியுடன் வந்த பக்தர்கள் கால் பிடித்து விடுகிறார்கள். மீண்டும், பூக்களுடன் கூடிய பக்தியுடன், அவனை உபசரிக்கிறார்கள். பிறகு, மணி மண்டபத்திற்கு அழைத்து செல்கிறார்கள். அவன் உடனே அங்கிருந்து இறங்கி, அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்துதிவ்ய பூமியை தொடுகிறான். || 65

आनंदमय दिव्याय रत्नमण्डपकाय च।
नम इत्यनुवाकेन स्थितस्तदवलोकयन्।

ஆனந்த^{3}மய தி^{3}வ்யாய ரத்னமண்ட^{3}பகாய ச |
நம இத்யனுவா கேன ஸ்தி^{2}தஸ்தத^{3}வலோகயன் |
ஆனந்தமயமான திவ்ய ரத்தின மண்டபத்திற்கு நமஸ்காரம் என்று கூறி, அதை வணங்கி நிற்கிறான்.

इति अर्चिरादि गमनं-2(मणिमण्डप समीपप्राप्ति कथनं) नाम चतुर्थोऽध्यायः।

இதி அர்சிராதி^{3} க^{3}மனம்-2(மணிமண்ட^{3}ப ஸமீபப்ராப்தி கத^{2}னம்) நாம
சதுர்தோ(அ)த்^{4}யாய: |"

இத்துடன் அர்ச்சிராதி கமனம் - பாகம் 2 (மணி மண்டபத்தை அடையும் முறை) என்ற நான்காம் அத்தியாயம் நிறைவுற்றது.

||"

<<<<____>>>>

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

மூன்றாம் பாகம்   ஐந்தாம் அத்தியாயம்

மணி மண்டப வர்ணனை

श्रीः
पंचमोऽध्यायः
मणिमण्डपवर्णनम्।
பஞ்சமோ(அ)த்^{4}யாய: |
மணிமண்ட^{3}பவர்ணனம் |

ஐந்தாம் அத்தியாயம் - மணி மண்டப வர்ணனை

श्री भगवानुवाच-
देदीप्यमानमणिनिर्मितवेदिकायां स्तम्बालसंति नवकाममयस्समंतात्।
येषामसीम रजनीश मयूखजालैः जीवंति सज्जनविलोचन सच्चकोराः।
संकल्पकल्पित विचित्र मणिप्रवेक सोपानपङ्क्तिविगळद् द्युमणिप्रकाशाः ।
कुर्वंति वज्रघटिताजिर दर्पणांत स्संसृज्य दिव्यवसनास्तरणोपमानम्।
आराममण्डपशिखाश्रितवारिपात विच्छिन्न नीरकरंद मनूत्सृजंतः ।
पुष्पैः किरंत इवमण्डप पादमूलं विष्वग्विमुग्धजलयंत्र चमालसंति।
मंदारपादप पराग विषक्तमत्त बृंगावळी विरुतजातरतीवभेदैः ।
संसेवितं चलतिचाप्सुमराळमाला मंजीर निस्वनचयैः परितोविगीतम्।
नृत्यंति दिव्यवनिता परितोनिबद्ध रत्नावळी ललितभास्वर वेदिकासु।
तं मुग्धहासपरिवेशल वक्त्रचंद्र पीयूषगान परिहूत कुरंगशाबाः। 5

ஸ்ரீப^{4}க^{3}வானுவாச-
தே^{3}தீ^{3}ப்யமானமணிநிர்மிதவேதி^{3}காயாம்
ஸ்தம்பா^{4}லஸந்தி நவகாமமயஸ்ஸமந்தாத் |
யேஷாமஸீம ரஜனீஶ மயூக^{2}ஜாலை:
ஜீவந்தி ஸஜ்ஜனவிலோசன ஸச்சகோரா: |
ஸங்கல்பகல்பித விசித்ர மணிப்ரவேக
ஸோபானபங்கிவிக^{3}ளத்^{3} த்^{3}யுமணிப்ரகாஶா: |
குர்வதி வஜ்ரகட^{2}ிதாஜிர த^{3}ர்பணாந்த ஸ்ஸம்ஸ்ரு'ஜ்ய
தி^{3}வ்யவஸனாஸ்தரணோபமானம் |
ஆராமமண்ட^{3}பஶிகா^{2}ஶ்ரிதவாரிபாத
விச்சி^{2}ன்ன நீரகரந்த^{3} மனூத்ஸ்ரு'ஜந்த: |
புஷ்பை: கிரந்த இவமண்ட^{3}ப பாத^{3}மூலம்
விஷ்வக்^{3}விமுக்^{3}த^{4}ஜலயந்த்ர ச மாலஸந்தி |
மந்தா^{3}ரபாத^{3}ப பராக^{3} விஷக்தமத்த
ப்^{3}ரு'ங்கா^{3}வளி விருதஜாதரதீவபே^{4}தை^{3}: |
ஸம்ஸேவிதம் சலதிசாப்ஸ்மராளமாலா
மஞ்ஜீர நிஸ்வனசயை: பரிதோவிகீ^{3}தம் |
ந்ரு'த்யந்தி தி^{3}வ்யவனிதா பரிதோனிப^{3}த்^{3}த^{4}
ரத்னாவளீ லலிதபா^{4}ஸ்வர வேதி^{3}காஸு |

தம் முக்³த⁴ஹாஸபரிவேஶல வக்த்ரசந்த்³ர
பீயூஷகா³ன பரிஹூ௵த கு³ரங்க³ஶாபா³: | 5

ஸ்ரீ பகவான் கூறலானார் -
தேஜோமயமான மணிகளால் உருவாக்கப்பட்ட மேடையில், புதிய காமன்களைப் போல் தூண்கள் எங்கும் நிறைந்துள்ளன. அவற்றிலிருந்து வெளிவரும் சந்திரனின் கிரணங்களால், நல்லோர்களின் கண்கள் எனும் சக்கரவாகப் பறவைகள் உயிர் வாழ்கின்றன. மனதால் நினைத்த உடனே உருவாகும் விசித்திரமான மணிகளால் ஆன படிகளில் இருந்து வெளிவரும் சூரியனின் ஒளி, வைரத்தால் பதிக்கப்பட்ட தரையில் கண்ணாடியைப் போல் பிரதிபலித்து, தெய்வீக ஆடையைப் போன்று காட்சியளிக்கிறது. பூந்தோட்ட மண்டபங்களின் சிகரங்களில் தங்கியுள்ள நீர்த்துளிகள், வடியும் தேனைப் போல எங்கும் சிந்துகின்றன. அந்த மண்டபத்தின் அடிபாகத்தில், நீரூற்றுகள் தெளிக்கும் நீர், பூக்களைத் தூவுவது போல் உள்ளது. மந்தார மரங்களின் மகரந்தத்தில் மூழ்கிய வண்டுகளின் ரீங்காரம், பலவிதமான இனிமையான ஒலிகளை எழுப்புகிறது. அங்கு, அன்னப்பறவைகளின் வரிசைகள் மெல்லிய கொலுசின் ஒலிகளால் சூழப்பட்டு, இனிமையான இசையை எழுப்புகின்றன. அந்த மேடைகளில், ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தெய்வப் பெண்கள் ஆனந்த நடனம் ஆடுகின்றனர். அவர்களின் மெல்லிய புன்னகையும், சந்திரனைப் போன்ற முகமும், அமிர்தம் போன்ற இனிய பாடல்களும் மான்குட்டிகளையும் மயக்குகின்றன. || 5

यत्रामलस्फटिकबद्धत लोकक्लृप्त कासारफुल्ल कमलोत्थित रेणुजालैः ।
आबद्धवर्तिक महाजिरकेळिसद्म सद्भक्तिरंतरतुलं विवशंकरोति।
यत्रेंदुकांत मणिनिर्गत निर्झराणा मारावपूरित सुधासित सौधमूर्ध्नि।
संबद्धदृष्टित तयश्शिखिनां कलापा निर्धूतपुच्छनिवहाः परितस्स्वनंति।
यत्रंदिराळिनिवहा ललितम् लतासु बृंगाङ्ग नाभिरभि चुंबित वक्रबिंबाः।
चिन्वंति पुष्प सुफलानि हरेः प्रियायै मुग्धाधरदयुति निवेशित बिंबबुद्ध्या।
यत्रंदिरारुचिरकेळि गृहोपविष्ट सप्रेमसंकुलविकस्वर शारिकाणाम्।
मुग्धप्रलापहृतमानस मुन्मुखानां स्वयोषितामतुलहास कला भवंति।
यत्र प्रवृत्तरसकेळि विमुक्तमुष्टि कर्पूरपांसु परिमग्न पदोरुभीत्या।
संमार्जयंति खलुकेळिगृहाणिमुग्धाः सत्पाणिपंकजदळैरसकृत् प्रयांत्यः। 10

யத்ராமலஸ்ப²டிகப³த்³த⁴த லோகக்ல்ரு’ப்த
காஸாரபு²ல்ல கமலோத்தி²த ரேணுஜாலை: |
ஆப³த்³த⁴வர்திக மஹாஜிரகேளிஸத்³ம
ஸத்³ப⁴க்திரந்தர துலம் விவசம் கரோதி |
யத்ரேந்து³காந்த மணிநிர்க³த நிர்ஜ²ராணா
மாராவபூரித ஸுதா⁴ஸித ஸௌத⁴மூர்த்⁴னி |
ஸம்ப³த்³த⁴த்³ரு’ஷ்டித தயஶ்ஶிகி²னாம் கலாபா
நிர்தூ⁴தபுச்ச²னிவஹா: பரிதஸ்ஸ்வனந்தி |
யத்ரந்தி³ராளிநிவஹா லலிதம் லதாஸு
ப்³ரு’ங்கா³ங்க³ நாபி⁴ரபி⁴ சும்பி³த வக்ரபி³ம்பா³: |
சிந்வந்தி புஷ்ப ஸுப²லானி ஹரே: ப்ரியாயை
முக்³தா⁴த⁴ரத்³யுதி நிவேஶித பி³ம்பு³த்³த்⁴யா |
யத்ரந்தி³ராருசிரகேளிக்³ரு’ஹோபவிஷ்ட
ஸப்ரேமஸங்குலவிகஸ்வர ஶாரிகாணாம் |
முக்³த⁴ப்ரலாபஹ்ரு’தமானஸ முன்முகா²னாம்
ஸ்வயோஷிதாமதுலஹாஸ கலா ப⁴வந்தி |
யத்ர ப்ரவ்ரு’த்தரஸகேளி விமுக்தமுஷ்டி
கர்பூரபாம்ஸு பரிமக்³ன பதோ³ருபீ⁴த்யா |

ஸம்மார்ஜயந்தி க²லு கேளிக்³ரு'ஹாணி முக்³தா⁴:
ஸத்பாணிபங்கஜத³ளைரஸக்ரு'த் ப்ரயாந்த்ய: | 10

எங்கு, தூய ஸ்படிகத்தால் கட்டப்பட்ட குளத்தில் மலர்ந்த தாமரைகளின் மகரந்தத் துகள்கள் சூழ்ந்துள்ளனவோ, அந்த இடம் பக்தியால் நிரம்பி, உள்ளத்தை வசீகரிக்கிறது. சந்திரகாந்தக் கல்லிலிருந்து வெளிவரும் நீரூற்றுகள், அமிர்தம் நிறைந்த மாளிகையின் உச்சியில் இனிமையான ஒலியை எழுப்புகின்றன. மயில்கள் தங்கள் தோகையை விரித்து நடனமாட, அவற்றின் நாட்டியம் எங்கும் எதிரொலிக்கிறது. அங்கு, லக்ஷ்மி தேவியின் தோழியர்கள், கொடிகளில் வண்டுகள் மொய்க்கும் பூக்களைப் பறிக்கின்றனர். அந்த பூக்களின் மீதுள்ள பிம்பத்தை, தங்களது உதடுகளில் உள்ள காந்தி என்று எண்ணி, ஆச்சரியத்துடன் பறிக்கின்றனர். அங்கு, அழகான கூடங்களில் அமர்ந்து, கிள்ளைகள் அன்புடன் பேசி மகிழ்கின்றன. அவற்றின் மழலைப் பேச்சைக் கேட்டு, பெண்களின் மனதில் மகிழ்ச்சி பொங்குகிறது. அங்கு, விளையாடும் போது கஸ்தூரி பொடியை தூவி, கால்களில் பட்டுவிட்டால், அந்த பயத்தினால் மென்மையான கரங்களால் துடைக்கின்றனர். இப்படி அவர்கள் ஆனந்தத்துடன் விளையாடுகிறார்கள். || 10

सत्पद्मराग घटितायुतकेळिसद्म देदीप्यमान फलकानि मलीमसानि।
विज्ञाय बाष्पपवनैः परिमार्जयंतिचेलांचलैः प्रतिदिनं वनिता स रेणून्।
स्वर्णालवालघनसार रजःप्ररूड मुक्तालता स्तभकराज विभूतयश्च।
नीलाश्मिबद्ध धरणीप्रतिबिंबजालैः व्योमांगणं च रमयंति वधूमुखानि।
नृत्यंति यत्र वलभीषु गवाक्षधूम धारामवेक्ष्य शिखिनोंबुध लब्धसौख्याः।
तत्र प्रविष्टवनिताक्षि कटाक्षपात पीयूषवृष्टि सुखितास् स्वर संपदाभिः ।
आकारयंतिपथिकान्नळिनी निबद्धचित्ता नळीनतुल गंध बहुप्रचारैः।
रथ्यासुघृष्ट नवचंद्रक चंदनानां नेकाश्वकानन पदानि विभावयंतः।
मुग्धांगनाभि ररविंद विलोचनाभिर् दम्मिल्लमल्लिकुसुमोत्सव संकुलाभिः।
मंदस्मितोज्ज्वल सुधा मधुराधराभिर्गायंति दिव्यपुरुषाश्चरितानिविष्णोः । 15

ஸத்பத்³மராக³ க⁴டிதாயுதகேளிக³ரு'ஹ தே³தீ³ப்யமான ப²லகானி மலீமஸானி |
விஜ்ஞாய பாஷ்பபவநை:: பரிமார்ஜயந்தி சேலாஞ்சலை: ப்ரதிதி³னம் வனிதா ஸ ரேணூன் |
ஸ்வர்ணாலவால க⁴னஸார ரஜ:ப்ரரூட³ முக்தாலதா ஸ்தப⁴கராஜ விபூ⁴தயஶ்ச |
நீலாஶ்மிப³த்³த⁴ த⁴ரணீப்ரதிபி³ம்ப³ ஜாலை: வ்யோமாங்க³ணம் ச ரமயந்தி வதூ⁴முகா²னி |
ந்ரு'த்யந்தி யத்ர வலபீ⁴ஷு க³வாக்ஷதூ⁴ம தா⁴ராமவேக்ஷ்ய ஶிகி²னோ(அ)ம்பு³த⁴ லப்³த⁴ஸௌக்²யா: |
தத்ர ப்ரவிஷ்டவனிதாக்ஷி கடாக்ஷபாத பீயூஷவ்ரு'ஷ்டி ஸுகி²தாஸ் ஸ்வர ஸம்பதா³பி⁴: |
ஆகாரயந்தி பதி²கான்னளிநீ நிப³த்³த⁴சித்தா நளினதுல க³ந்த⁴ ப³ஹுப்ரசாரை: |
ரத்²யாஸுக⁴ரு'ஷ்ட நவசந்த்³ரக சந்த³னானாம் நேகாஶ்சகானன பதா³னி விபா⁴வயந்த: |
முக்³தா⁴ங்க³னாபி⁴ரரவிந்த³ விலோசனாபி⁴ர் த³ம்மில்லமல்லி குஸுமோத்ஸவ ஸங்குலாபி⁴: |
மந்த³ஸ்மிதோஜ்ஜ்வல ஸுதா⁴ மது⁴ராதா⁴பி⁴ர்கா³யந்தி தி³வ்யபுருஷாஶ்சரிதானி விஷ்ணோ: | 15

உயர்ந்த மாணிக்கங்களால் கட்டப்பட்ட விளையாட்டு மாளிகையின் தளங்கள் தூசியடைந்துவிட்டால், பெண்கள் கண்ணீரால் துடைத்து, ஆடையின் நுனியால் சுத்தப்படுத்துகின்றனர். தங்கத்தால் ஆன மேடையில், கற்பூர தூளால் முளைத்த முத்துக்கொடிகள், நீலக் கல்லால் ஆன தரையில் பிரதிபலித்து வானத்தை அலங்கரிக்கின்றன. அந்த மாளிகையின் ஜன்னல்களில், மேகத்தைப் பார்த்து மயில்கள்

மகிழ்ச்சியுடன் நடனமாடுகின்றன. அங்கு வரும் பெண்களின் கடைக்கண் பார்வை, அமிர்த மழை போல் பொழிந்து, எல்லோரும் சந்தோஷம் அடைகின்றனர். தாமரை மலரைப் போல் மனதை கவரும் மணத்தை வீசி, வழியில் செல்பவர்களை அழைக்கின்றனர். புதிதாய் அரைத்த சந்தனத்தின் வாசனை எங்கும் வீசுகிறது. தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடைய அழகான பெண்கள், மல்லிகை மலர்களால் தங்களை அலங்கரித்து, மெல்லிய புன்னகையுடன், மதுரமான அதரத்துடன், விஷ்ணுவின் புகழைப் பாடுகின்றனர். || 15

सद्रत्न निर्मितवरोच्चनिकेततुङ्ग श्रृंगाटकेषु दिनकृद्द्युति भाक्षुरेजुः ।
आंदोळनानि कुसुमानिललोलितानि संसेवितानि जलयंत्रकणांबुनेकैः।
पारावतान्यभृतसार स चक्रवाक दात्यूह हंसशुकवंजुळवाग्विलासैः।
घुष्टानिहेममृग लोचनमालिकाभिः पुष्टानिचंद्रमृगनाभि सुवासितानि।
वासंतिका वकुळनीप कदंबनाग मंदारचम्पक सालतमाल पुष्पैः।
आस्तीर्णकुंजभवनोदरवेदिकासु चांदोळनानि मधुमाधव संश्रितानि।
रंभाजिरे जलजपल्लव तल्परम्ये मंदानिलोऽन्यघनसार वितानवीजी।
बंभ्रम्यमाण मधुपाटलिकिन्नरीणा माराव मुष्टहृदयावनितास्स्वसंति।
उत्फुल्लपंकजवने विमलांबुराशा वुन्निद्रपद्मपुळिने कमलासखीनां।
स्नानावगाहन समुद्भव किंकिणीनां नादाविहङ्ग मरवैर् द्विगुणीभवंति। 20

ஸத்3ரத்ன நிர்மிதவரோச்சனிகேததுங்க3 ஶ்ரு’ங்காடகேஷு தி3னக்ரு’த்3த்3யுதி பா4க்ஷுரேஜு: |
ஆந்தோ3ளனானி குஸுமானிலலோலிதானி ஸம்ஸேவிதானி ஜலயந்த்ரகணாம்பு3னைகை: |
பாராவதான்யப்4ரு’தஸார ஸசக்ரவாக தா3த்யூஹ ஹம்ஸஶுகவஞ்ஜுளவாக்3விலாஸை: |
கு4ஷ்டானி ஹேமம்ரு’க3 லோசனமாலிகாபி4: புஷ்டானி சந்த்3ரம்ரு’க3நாபி4 ஸுவாஸிதானி |
வாஸந்திகா வகுளநீப க3த3ம்ப3நாக3 மந்தா3ரசம்பக ஸாலதமால புஷ்பை: |
ஆஸ்தீர்ணகுஞ்ஜப4வனோத3ரவேதி3காஸு சாந்தோ3ளனானி மது4மாத4வ ஸம்ஶ்ரிதானி |
ரம்பா4ஜிரே ஜலஜபல்லவ தல்பரம்யே மந்தா3னிலோ(அ)ன்யக4னஸார விதானவீஜீ |
ப3ம்ப்4ரம்யமாண மது4பாடலிகிந்நரீணா மாராவ முஷ்டஹ்ரு’த3யாவனிதாஸ்வஸந்தி |
உத்பு2ல்லபங்கஜவனே விமலாம்பு3ராஶா வுன்னித்3ரபத்3மபுளினே கமலாஸகீ2னாம் |
ஸ்னானாவகா3ஹன ஸமுத்3ப4வ கிங்கிணீனாம் நாதா3விஹங்க3 மரவைர்த்3விகு3ணீப4வந்தி | 20

உயர்ந்த ரத்தினங்களால் கட்டப்பட்ட மாளிகைகளின் சிகரங்கள் சூரியனின் ஒளியில் பிரகாசிக்கின்றன. பூக்கள் நிறைந்த கொடிகள், மெல்லிய காற்றினால் அசைந்தாடி, நீரூற்றுகளால் நனைக்கப்பட்டு, அழகுடன் காட்சியளிக்கின்றன. அங்கு புறாக்கள், கருடன், சக்கரவாகப் பறவைகள், தாத்யூஹம், அன்னம், கிளி, மற்றும் பல பறவைகளின் இனிமையான ஒலிகள் கேட்கப்படுகின்றன. தங்க மயில்கள், சந்திரனின் ஒளியால் ஜொலிக்கும் நறுமணம் நிறைந்த நாபிக் கஸ்தூரியால் அழகூட்டப்படுகின்றன. வசந்தகாலம், மகிழம், கடம்பம், நாகலிங்கம், மந்தாரை, சண்பகம், மற்றும் பல மரங்களின் பூக்கள் எங்கும் நிறைந்துள்ளன. சோலைகளும், மண்டபங்களும், தேன் நிறைந்த பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளன. வாழை மரங்கள் சூழ்ந்த குளக்கரையில், தாமரை இலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட படுக்கையில், மெல்லிய காற்று வீசுகிறது. அங்கு, கிண்ணரப் பெண்கள் பாடும் இனிய பாடல்களைக் கேட்டு, பெண்களின் மனம் மகிழ்ச்சியில் துள்ளுகிறது. மலர்ந்த தாமரைகள் நிறைந்த குளத்தில், லக்ஷ்மி தேவியின் தோழியர்கள் நீராடுகின்றனர். அவர்களின் கொலுசின் ஒலியும், பறவைகளின் ஒலியும் இணைந்து, ஒரு இனிமையான நாதத்தை உருவாக்குகிறது. || 20

आमोदयन् परमरुत्परिचारिकेन कांतालकांतभृत पर्यूषितानरेणून्।
निर्धूयसंगमयतिप्रसभं प्रभाते नव्यामलामरमहीरुह चूर्णपूगम्।
आबद्धमौक्तिक मनोहरलोलमाला संशोभिजाल वदनेषु पुरांगनानाम्।
वारामिवांतरित कुंजकुलानिभांति कल्लोलराजिषु मुखानि सकुंकुमानि ।
अत्युच्छसौध शिखरोद्गत वल्लरीणां वातावधूत कुसुमानि पतंति भूयः।
विस्तीर्णरेणुपटवास पटावृताना मुत्कीर्णलाज निकरा इव सुंदरीणाम्।
वैकुण्ठनाथवदना मृतसेकरूड प्रेमारुणामल पलाश मनोंघ्रिपाणाम्।
सध्यान रम्यकलफाल गतेंगितानां पद्मासनानि विलसंति मुनीश्वराणाम्।
पत्युःप्रसाद समवाप्त समानभावा भास्वत्किशोर वयसो मदनं क्षिपंतः।
नृत्यत्कपोलतटकुण्डलकांति भोजो भक्त्या भजंति भगवच्चरणारविंदे। 25

ஆமோத3யன் பரமருத்பரிசாரிகேன
காந்தாலகாந்தப்4ரு'த பர்யூஷிதானரேணூன் |
நிர்தூ4யஸங்க3மயதி ப்ரஸப4ம் ப்ரபா4தே
நவ்யாமலாமரமஹீருஹ சூ3ர்ணபூகம் |
ஆப3த்3த4மௌக்திக மனோஹரலோலமாலா
ஸம்ஶோபி4ஜால வத3னேஷு புராங்க3னானாம் |
வாராமிவாந்தரித குஞ்ஜகுலானிபா4ந்தி
கல்லோலராஜிஷு முகா2னி ஸகுங்குமானி |
அத்யுச்சஸௌத4 ஶிக2ரோத்3க3த வல்லரீணாம்
வாதாவதூ4த குஸுமானி பதந்தி பூ4ய: |
விஸ்தீர்ணரேணுபடவாஸ படாவ்ரு'தானா
முத்கீர்ணலாஜ நிகரா இவ ஸுந்த3ரீணாம் |
வைகுண்ட2நாத2வத3னாம்ரு'தஸேகரூட4
ப்ரேமாருணாமல பலாஶ மனோங்க்4ரிபாணாம் |
ஸத்4யான ரம்யகலபா2ல க3தேங்கி3தானாம்
பத்3மாஸனானி விலஸந்தி முனீஸ்வராணாம் |
பத்யு:ப்ரஸாத3 ஸமவாப்த ஸமானபா4வா
பா4ஸ்வத்கிஶோர வயஸோ மதனம் க்ஷிபந்த: |
ந்ரு'த்யத்கபோலதடகுண்ட3லகாந்தி போ4ஜோ
ப4க்த்யா ப4ஜந்தி ப4க3வச்சரணாரவிந்தே3 | 25

மெல்லிய தென்றல், பெண்களின் கூந்தலில் உள்ள மகரந்தத் தூளை நீக்கி, புதிய அமிர்தமான மகரந்தத்துடன் கலக்கிறது. முத்து மாலை அணிந்த பெண்களின் முகங்கள், தூய்மையான அழகுடன் ஜொலிக்கின்றன. குங்குமம் பூசிய முகங்கள், அலைகளால் சூழப்பட்ட நீர் நிலையில் இருப்பதுபோல் அழகாக இருக்கின்றன. உயரமான மாளிகைகளில் உள்ள கொடிகளில் பூத்திருக்கும் பூக்கள், காற்றினால் உதிர்ந்து, தூசுகளாய் பரவி, அரிசிப் பொரியைப் போல தரையில் விழுகின்றன. வைகுண்டநாதனின் முகத்தில் இருந்து வரும் அமிர்தத்தை பருகி, பக்தியுடன் இருக்கும் முனிவர்கள், பத்மாசனத்தில் அமர்ந்து தியானம் செய்கிறார்கள். இளம் வயதில், அழகான தோற்றத்துடன் இருக்கும் பக்தர்கள், பகவானின் பாதங்களில் அன்பு செலுத்தி, அவன் அருளைப் பெறுகிறார்கள். ஆடும் காதணிகளின் ஒளி, கன்னங்களில் பட்டு பிரகாசிக்க, பகவானின் பாதாரவிந்தத்தில் பக்தி செய்கிறார்கள். || 25

कोटींदुसुंदर मधुस्मित वीक्षणेषु विक्षेपकक्षण रसाक्षमचित्त वृत्या।
नान्यन्मनागपि समान सुखंभजंति वैकुण्ठ वैभवकृतं पुरुषोत्तमस्य।
यद्यप्यशेषविनिवृत्तभवप्रवाहा वेदांतनीरविरजाहृतवासनाश्च।
संप्राप्त नित्य निरपाय निजात्मलाभा लाभायनैवगणयंति विनात्मदास्यम्।

अप्राकृतामलशरीर गृहं गणादिभोगानकुण्ठ विभवानपि तत्प्रसादात्।
एकांतिनोन गणयंति हरेः प्रपन्नाः प्राप्तानपि प्रभुपदानमृते कदापि।
संकल्पतस्सपदि यस्य सुराः प्रयांति कामाभवंति सफलास्सकलाःक्षणेन।
जानाति सर्वहृदयानि विमुक्तमायो नालंबते तदपि सौख्यमखण्ड भक्तिः।
भक्त्यैवचैनमुपतिष्ठति दिव्यलोको भक्त्यैवचैन मुपतिष्ठति चात्मभावः।
भक्त्यैवचास्य भगवद्वदनामृताप्ति र्यस्याः परं किमपि गम्यतयानचास्ति। 30

கோடீந்து³ஸுந்த³ர மது⁴ஸ்மித வீக்ஷணேஷு
விக்ஷேபகக்ஷண ரஸாக்ஷமசித்த வ்ரு’த்யா |
நான்யன்மனாக³பி ஸமான ஸுக²ம் ப⁴ஜந்தி
வைகுண்ட² வைப⁴வக்ரு’தம் புருஷோத்தமஸ்ய |
யத்³யப்யஶேஷவினிவ்ரு’த்தப⁴வப்ரவாஹா
வேதா³ந்தனீரவிரஜாஹ்ரு’தவாஸனாஶ்ச |
ஸம்ப்ராப்த நித்ய நிரபாய நிஜாத்மலாபா⁴
லாபா⁴ய நைவக³ணயந்தி வினாத்மதா³ஸ்யம் |
அப்ராக்ரு’தாமலஶரீர க்³ரு’ஹம் க³ணாதி³
போ⁴கா³னகுண்ட² விப⁴வானபி தத்ப்ரஸாதா³த் |
ஏகாந்திநோ(அ)ன க³ணயந்தி ஹரேः
ப்ரபன்னாः ப்ராப்தானபி ப்ரபு⁴பதா³நம்ரு’தே கதா³பி |
ஸங்கல்பதஸ்ஸபதி³ யஸ்ய ஸுராः ப்ரயாந்தி
காமா ப⁴வந்தி ஸப²லாஸ்ஸகலாः க்ஷணேன |
ஜானாதி ஸர்வஹ்ரு’த³யானி விமுக்தமாயோ
நாலம்ப³தே தத³பி ஸௌக்²யமக²ண்ட³ ப⁴க்திः |
ப⁴க்த்யைவசைனமுபதிஷ்ட²தி தி³வ்யலோகோ
ப⁴க்த்யைவசைன முபதிஷ்ட²தி சாத்மபா⁴வः |
ப⁴க்த்யைவ சாஸ்ய ப⁴க³வத்³வத³னாம்ரு’தாப்தி ர்
யஸ்யாः பரம் கிமபி க³ம்யதயாநசாஸ்தி | 30

கோடி சந்திரனைப் போல அழகான புன்னகையோடு கூடிய பார்வையை, ஒரு நொடிப் பொழுதில் பெற்ற பக்தர்களுக்கு, வைகுண்டத்தில் உள்ள சுகம் கூட திருப்தி அளிக்காது. பிறப்பு இறப்பு என்ற சுழற்சியில் இருந்து விடுபட்டவர்கள், வேதங்களின் சாரத்தை அறிந்தவர்கள், பகவானின் அடிமையாக இருப்பதையே பெரும் பேறாக கருதுகிறார்கள். பகவானின் அருளால், தூய்மையான உடலை அடைந்து, கணக்கிலடங்காத இன்பங்களை அனுபவித்தாலும், அவர்கள் இறைவனின் பாதத்தை தவிர வேறு எதையும் விரும்புவதில்லை. யார் நினைத்தாலும், தேவர்கள் உடனே உதவிக்கு வருவார்கள். பகவானின் பக்தர்களுக்கு, எல்லா விருப்பங்களும் உடனே நிறைவேறும். மாயையில் இருந்து விடுபட்ட பகவான், அனைவரின் மனதையும் அறிந்தவன். அத்தகைய இறைவன், பக்தியில் மூழ்கி இருப்பதைத்தான் விரும்புகிறான். பக்தி மூலமாகத்தான் இறைவனை அடைய முடியும். பக்தியின் மூலமாகத்தான், இறைவனின் முகமாகிய அமிர்தத்தை பருக முடியும். இந்த நிலையை விட உயர்ந்தது வேறொன்று இல்லை. || 30

सर्वविधिस्सकलसाधन सिद्धहेतुः स्वात्माश्रयः परमसाध्य तमश्चिदात्मा।
तस्यांघ्रि पंकज मपोह्यकमाश्रयाम इत्यात्मसौख्य मुतभूति सुखं न यांति।
यच्छेषभूतमखिलं चिदचिच्छरीरं योऽन्तर्गतो यमयतिस्वयमेव सर्वं ।
नित्यं विमुक्तमदबद्धमनुप्रविश्य जीवं स मे जयति सर्वगुणस्स्वतत्रः।
कस्वाश्रयं समपहायतदाश्रितेषु तत्तुल्यतामनुविधाय रतिं विदद्ध्यात्।
चांद्रींसुधामिह दिवाकर रश्मितप्तस्संत्यज्य संश्रयति को हि मरीचिकाम्बः।
तस्माद्धरेः प्रियतयाः कृपयागृहीता निश्चित्यचैवमिद मेकमनर्थ हेतुम्।
कैवल्यमैश्वर्यपदंजहात स्तदंघ्रिराजीवमुष्टमनसो रसिका भवंति।
तत्रंदिराभवनभव्य सुगंधलुब्ध मत्ताळिजुष्ट तुळसीकुसुमप्रवाळैः।

सप्रेमनिर्गत विलोचन वारिधाराः पादानलंबिवनदामगुणं सृजंति। 35

ஸர்வாவதி⁴ஸ்ஸகலஸாத⁴ன ஸித்³த⁴ஹேது:
ஸ்வாத்மாஶ்ரய: பரமஸாத்⁴ய தமஶ்சிதா³த்மா |
தஸ்யாக்⁴ரி பங்கஜ மபோஹ்யகமாஶ்ரயாம
இத்யாத்மஸௌக்²ய முதபூ⁴தி ஸுக²ம் ந யாந்தி |
யச்சே²ஷபூ⁴தமகி²லம் சித³சிச்ச²ரீரம்
யோ(அ)ந்தர்க³தோ யமயதி ஸ்வயமேவ ஸர்வம் |
நித்யம் விமுக்தமத³ப³த்³த⁴ மனுப்ரவிஶ்ய
ஜீவம் ஸ மே ஜயதி ஸர்வகு³ணஸ்ஸ்வதத்ர: |
கஸ்வாஶ்ரயம் ஸமபஹாயத³ஶ்ரிதேஷு
தத்துல்யதா மனுவிதாய ரதிம் வித³த்⁴யாத் |
சாந்த்³ரீம்ஸுதா⁴மிஹ தி³வாகர ரஶ்மிதப்தஸ்
ஸந்த்³யஜ்ய ஸம்ஶ்ரயதி கோ ஹி மரீசிகாம்ப³: |
தஸ்மாத்³த⁴ரே: ப்ரியதயா: க்ரு’பயாக்³ரு’ஹீதா
நிஶ்சித்யசைவமித³ மேகமனர்த²ஹேதும் |
கைவல்யமைஶ்வர்யபத³ம் ஜஹாத் ஸ்தத³ங்க்⁴ரி
ராஜீவமுஷ்டமனஸோ ரஸிகா ப⁴வந்தி |
தத்ரந்தி³ராப⁴வனப⁴வ்ய ஸுக³ந்த⁴லுப்³த⁴
மத்தாலிஜுஷ்ட துளஸீகுஸுமப்ரவாளை³: |
ஸப்ரேமநிர்க³த விலோசன வாரிதா⁴ரா:
பாத³னாலம்பி³வனதா³மகு³ணம் ஸ்ரு’ஜந்தி | 35

எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரமானவன், தன்னையே ஆதாரமாகக் கொண்டவன், பரம்பொருளாகியவன், சேதனன் மற்றும் அசேதனன் ஆகிய அனைத்திலும் நிறைந்திருப்பவன். அவன் தாமரை பாதங்களை விட்டு வேறு எதை நாடுகிறார்கள்? அவனது திருவடிகளே வீடுபேறு என்பதை உணர்ந்தவர்கள், சிற்றின்பத்தை விரும்புவதில்லை. இந்த உலகம், அவனுடைய அடிமை. அவனே அனைத்தையும் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கிறான். அவன் கட்டுக்கடங்காதவன், ஆனால் பக்தர்களின் அன்புக்காக தன்னை கட்டுப்படுத்திக் கொள்கிறான். அவன், எல்லாவற்றிலும் நிறைந்திருப்பவன், எல்லா குணங்களும் உடையவன். அவனை விட்டுவிட்டு, யார் மற்றொருவரின் உதவியை நாடுவார்? சூரியனின் வெப்பத்தில் காய்ந்துபோனவர்கள், நிலவின் அமிர்தத்தை விட்டுவிட்டு, கானல் நீரை நாடுவார்களா? அதைப் போலத்தான், பகவானின் அன்பும் கருணையும் கிட்டியவர்கள், மற்ற அனைத்தையும் துறக்கின்றனர். பகவானின் திருவடியை மட்டும் மனதார எண்ணி, அவனை அடைய துடிக்கிறார்கள். அந்த வைகுண்டத்தில், லக்ஷ்மி தேவியின் மாளிகையில், துளசி மலர்களின் நறுமணத்தை நுகர்ந்து வண்டுகள் மகிழ்ச்சியில் ரீங்கரிக்கின்றன. அன்பினால் கண்ணீர் பெருக, அவர்கள், பகவானின் திருவடிகளில் பூக்களைத் தூவி, வனமாலையை உருவாக்குகிறார்கள். || 35

दोर्दण्डसंभृतदरारि गदारविंद दिव्यांबरस्रगनलेपन लब्ध शोभाः।
नीराजनायधृत चंद्रकवर्तिहस्ताः न्यक्कृत्यभोगनिवहन् विलसंति तत्र।
चूडीकृतामर महीरुह पुष्पसाराः सद्रत्नदंड चलचामर मुद्वहंतः।
श्रीरङ्गविष्टरमही मभिमण्डयंत आषोडशाब्दवयसः परितश्चलंति।
मंदस्मितोज्ज्वलमुखान विलोलचारु स्निग्धालकापहृत साळिनवांबुजाभाः।
भास्वत्किरीटपरिदीप्त विदीपिताशाः श्रीकांतकांतवदनं परिवीजयंति।
आलोलकुण्डलविभूषितगंडमूला श्रीशानुराग पुलकीकृत दिव्यदेहाः।
श्रीकांतकांत गुणकीर्तन जातमोद उच्चस्वरेण जयशब्दमुदीरयंति।
वाचामगोचरमनंतविभूतिपूर्ण मानंददाम भगवत्पद मद्वितीयम्।
तस्यैकदेश भुविनिर्मित कोटिकोटि ब्रह्माण्डभांडनिवहं स गतो ददर्श । 40

தோ³ர்த³ண்ட³ஸம்ப்⁴ரு'தத³ராரி க³தா³ரவிந்த³
தி³வ்யாம்ப³ரஸ்ரக்³க³னலேபன லப்³த⁴ஶோபா⁴: |
நீராஜனாயத்⁴ரு'த சந்த்³ரகவர்திஹஸ்தா: ந்
யக்ரு'த்யபோ⁴க³நிவஹன் விலஸந்தி தத்ர |
சூடீ³க்ரு'தாமர மஹீருஹ புஷ்பஸாரா:
ஸத்³ரத்னத³ண்ட³ சலசாமர முத்³வஹந்த: |
ஶ்ரீரங்க³விஷ்டரமஹீ மபி⁴மண்ட³யந்த
ஆஷோட³ஶாப்³த³வயஸ: பரிதஶ்சலந்தி |
மந்த³ஸ்மிதோஜ்ஜ்வலமுகா²ன விலோலசாரு
ஸ்னிக்³தா⁴லகாபஹ்ரு'த ஸாளிநவாம்பு³ஜாபா⁴: |
பா⁴ஸ்வத்கிரீடபரிதீ³ப்த விதீ³பிதாஶா: ஶ்ரீகாந்தகாந்தவத³னம் பரிவீஜயந்தி |
ஆலோலகுண்ட³லவிபூ⁴ஷிதக³ண்ட³மூலா
ஶ்ரீஶானுராக³ புலகீக்ரு'த தி³வ்யதே³ஹா: |
ஶ்ரீகாந்தகாந்த கு³ணகீர்தன ஜாதமோத³
உச்சஸ்வரேண ஜயஶப்³த³முதீ³ரயந்தி |
வாசாமகோ³சரமனந்தவிபூ⁴திபூர்ண
மானந்த³தா³ம ப⁴க³வத்பத³ மத்³விதீயம் |
தஸ்யைகதே³ஶ பு⁴வினிர்மித கோடி கோடி
ப்³ரஹ்மாண்ட³பா⁴ண்ட³நிவஹம் ஸ க³தோ த³த³ர்ஶ | 40

தோள்களில் கதாயுதத்தையும், தாமரை மலரையும் தாங்கி, தெய்வீக ஆடைகளை அணிந்து, சந்தனத்தை பூசி, சந்திரனின் ஒளியை கையில் ஏந்தி, எல்லா இன்பங்களையும் வெறுத்து, அங்கு ஆனந்தமாக இருக்கிறார்கள். தேவலோக மரங்களின் பூக்களை தலையில் சூடி, ரத்தினங்களால் ஆன காம்பில் சாமரம் வீசி, பதினாறு வயது இளைஞர்கள் போல, ஶ்ரீரங்கத்தின் அழகை மெருகேற்றுகிறார்கள். மென்மையான புன்னகையுடன், அசைந்தாடும் கூந்தலுடன், தாமரை மலர் போல் ஜொலிக்கும் முகத்துடன், பிரகாசிக்கும் கிரீடம் அணிந்து, ஶ்ரீகாந்தனின் முகத்தை சாமரம் வீசி குளிர்விக்கிறார்கள். காதில் குண்டலங்கள் ஆட, உடலில் பக்தியினால் புல்லரிப்புடன், ஶ்ரீகாந்தனின் புகழை பாடி, உரத்த குரலில் "ஜெய" என்று கோஷமிடுகிறார்கள். வார்த்தைகளால் விவரிக்க முடியாத, அளவில்லாத செல்வங்களை கொண்ட, ஆனந்தத்தின் இருப்பிடமாகிய பகவானின் திருவடி, இந்த உலகத்திலே, கோடிக்கணக்கான அண்டங்களை படைத்திருப்பதை அந்த பக்தன் கண்டான். || 40

ध्यानात्परं सकलदेवमुनीश्वराणां विष्णोः परं पदमिदं सनकादयोपि।
नायांति यत्र मनसापि भवादृशानां चेतांसि यावदधिकार मवस्थितानाम्।
यं प्राप्यनैव पुनरेति समश्नुते च कामान् जनार्दनपदांबुज दत्तचित्तः।
अंतेत्वमप्यति निदेशकरोभ्युपैषी ब्रह्मन्नशेष निजलोक गतैर्मुनींद्रैः।
एवंविलोक्यभगवत्पदमद्वितीयं भक्त्यार्चितोपि ननु नित्यविमुक्तवर्णैः ।
नोशांतिमेतिवदनेंदु विमुग्धहास संवीक्षणामृतमृते परमप्रपन्नः ।43

த்⁴யானாத் பரம் ஸகலதே³வமுனீஶ்வரானாம்
விஷ்ணோ: பரம் பத³மித³ம் ஸனகாத³யோ(அ)பி |
நாயாந்தி யத்ர மனஸாபி ப⁴வாத்³ரு'ஶானாம்
சேதாம்ஸி யாவத³தி⁴காரமவஸ்தி²தானாம் |
யம் ப்ராப்யனைவ புனரேதி ஸமஶ்னுதே ச
காமான் ஜனார்த³னபதா³ம்பு³ஜ த³த்தசித்த: |
அந்தேத்வமப்யதி நிதே³ஶகரோ(அ)ப்⁴யுபைஷீ
ப்³ரஹ்மன்னஶேஷ நிஜலோக க³தைர்முனீந்த்³ரை: |
ஏவம்விலோக்யப⁴க³வத்பத³மத்³விதீயம்

ப⁴க்த்யார்சிதோ(அ)பி நனு நித்யவிமுக்தவர்ணை꞉ |
நோமஶாந்திமேதிவத³னேந்து³ விமுக்³த⁴ஹாஸ
ஸம்வீக்ஷணாம்ரு 'தாம்ரு'தே பரமப்ரபன்ன꞉ | 43

इति श्रीबृहद्ब्रह्मसंहितायां त्रितीय भागे मणिमण्डपवर्णनम् नाम।
पंचमोऽध्याय꞉"

தியானத்தில் சிறந்த தேவர்கள் மற்றும் முனிவர்களும் அடைய முடியாத விஷ்ணுவின் உயர்ந்த பதவியை, சனகர் போன்றவர்களும் அடைய முடியவில்லை. அந்த இடம், உங்களைப் போன்றவர்களின் மனதிற்கு எட்டாத ஒன்று. ஜனார்த்தனனின் பாதாரவிந்தத்தில் மனதை வைத்தவர்கள், அந்த இடத்தை அடைந்து மீண்டும் பிறப்பதில்லை. பிரம்மனே! இறுதியில் நீயும், முனிவர்களுடன் சேர்ந்து, அந்த இடத்தை அடைவாய். இந்த ஒப்பற்ற பகவானின் இடத்தை, பக்தியால் ஆராதித்தாலும், அந்த நித்திய முக்தர்கள் கூட, பகவானின் புன்னகையையும், பார்வையையும் கண்டால்தான் நிம்மதி அடைவார்கள். அதுவரை, பகவானை சரணடைந்தவர்கள்தான் உண்மையான ஆனந்தத்தை பெறுவார்கள். || 43

இத்துடன் ஶ்ரீப்ருஹத் பிரம்ம சம்ஹிதையின் மூன்றாம் பாகத்தில், மணி மண்டப வர்ணனை என்ற ஐந்தாம் அத்தியாயம் நிறைவுற்றது. ||

<<<<____>>>>

श्रीः
बृहद्ब्रह्मे त्रितीये षष्टोऽध्यायः
योगपीठवर्णनम्

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

மூன்றாம் பாகம்

ஆறாவது அத்தியாயம்

யோக பீட வர்ணனை
மற்றும் முக்தனுக்குவானவர்கள் செய்யும் உபசாரங்கள்

श्रीनारायण उवाच-
बृह्मन्नयं प्रियतमस्त्वत्तोऽपि मम संमतः।
सद्योमामेति कल्पांते त्वमभ्येषि जनैस्सह।
भक्तिमण्डपमासाद्य विलोक्याचार्यभाषितम्।
साक्षादानंदपूर्णाक्षो धन्योहमिति मन्यते।
सर्वकारणयोगाख्य पीठपद्ममनिंदितम्।
तत्वज्ञानबलैश्वर्य शक्तिभिः परिसेवितम्।
चामरांदोळितकरा विमलाद्या नवस्त्रियः ।
दळाष्टके कर्णिकायां लोकपद्मस्य संस्थिताः।
अनुग्रहरमाभिन्ना कर्णिकायां श्रिया सह।
अनंतासनसंविष्टा तत्रानन्तं विचिंतयेत्।5

ஸ்ரீநாராயண உவாச-
ப்[3]ரஹ்மன்னயம் ப்ரியதமஸ்த்வத்தோ(அ)பி மம ஸம்மதः |
ஸத்[3]யோமாமேதி கல்பாந்தே த்வமப்[4]யேஷி ஜனைஸ்ஸஹ |
ப[4]க்திமண்ட[3]பமாஸாத்[3]ய விலோக்யாசார்யபா[4]ஷிதம் |
ஸாக்ஷா[2]தா[3]னந்த[3]பூர்ணாக்ஷோ த[4]ன்யோ(அ)ஹமிதி மன்யதே |
ஸர்வகாரணயோகா[3]க்[2]ய பீட[2]பத்[3]மமநிந்தி[3]தம் |
தத்வஜ்ஞானப[3]லைஶ்வர்ய ஶக்திபி[4]ः பரிஸேவிதம் |
சாமராந்தோ[3]ளிதகரா விமலாத்[3]யா நவஸ்த்ரியः |
த[3]ளாஷ்டகே கர்ணிகாயாம் லோகபத்[3]மஸ்ய ஸம்ஸ்தி[2]தாः |
அனுக்[3]ரஹரமாபி[4]ன்னா கர்ணிகாயாம் ஶ்ரியா ஸஹ |
அனந்தாஸனஸம்’விஷ்டா தத்ரானந்தம் விசிந்தயேத் || 5

ஸ்ரீ நாராயணன் கூறினார்:

பிரம்மனே, எனக்கு நீயும் பிரியமானவன், உன்னை விட மேலான பக்தன் இவன். கல்பத்தின் முடிவில் நீயும் மற்றவர்களும் என்னிடம் வாருங்கள். பக்தி மண்டபத்தை அடைந்து ஆச்சார்யரின் உபதேசத்தைக் கேட்டு, ஆனந்தம் நிறைந்த கண்களுடன் "நான் பாக்கியசாலி" என்று எண்ணுவான். குற்றமற்றதும், சர்வ காரண யோகம் என்று சொல்லப்படுவதுமான பீடமாகிய தாமரை, தத்துவ ஞானம், பலம், ஐஸ்வர்யம், சக்தி ஆகியவற்றால் சூழப்பட்டது. விமலை முதலான ஒன்பது மங்கையர் சாமரம் வீசுகிறார்கள். அவர்கள் உலகத் தாமரையின் எட்டு இதழ்களிலும், நடுப்பகுதியிலும் வீற்றிருக்கிறார்கள். கருணைக்கடலான திருமகளும், லட்சுமியுடன் நடுப்பகுதியில் வீற்றிருக்கிறார்கள். அனந்தாசனத்தில் அமர்ந்து, அங்கு அனந்தனை தியானிப்பாயாக. || 5

அநந்தனது வடிவழகு

अनेकचंद्रसंकाश शीतलांगोवरद्युतिः।
नीलांबरो गुणांबोधिः कौतुकी कौतुकप्रियः।
सहस्रवदनो भूत्वा वैकुण्ठेशमुखच्छविम्।
विलोकयतिजिह्वाभिर्लेड्यंगानि च सर्वतः।
वदनांबोज विगळ च्छशिरामोद वायुभिः।
सुखयत्यधिकंप्रेम्णा भगवन्तं रमायुतम्।
स्वस्यदेहं त्रिवलयं कृत्वा सिह्मासनं भवेत्।
दीर्घमानेन कथितं द्वात्रिशल्लक्षयोजनम्।
उन्नतं दशलक्षेण विंशल्लक्षण विस्तृतम्।
सहस्रसूर्यसंकाशं फणामणि विराजितम्। 10

அனேகசந்த்³ரஸங்காஶ ஶீதலாங்கோ³வரத்³யுதி꞉ |
நீலாம்ப³ரோ கு³ணாம்போ³தி⁴꞉ கௌதுகீ கௌதுகப்ரிய꞉ |
ஸஹஸ்ரவத³னோ பூ⁴த்வா வைகுண்டே²ஶமுக²ச்ச²விம் |
விலோகயதிஜிஹ்வாபி⁴ர்லேட்³யங்கா³னி ச ஸர்வத꞉ |
வத³னாம்போ³ஜ விக³ளச்ச²ஶிராமோத³ வாயுபி⁴꞉ |
ஸுக²யத்யதி⁴கம்ப்ரேம்ணா ப⁴க³வந்தம் ரமாயுதம் |
ஸ்வஸ்யதே³ஹம் த்ரிவலயம் க்ரு’த்வா ஸிம்ஹாஸனம் ப⁴வேத் |
தீ³ர்க⁴மானேன கதி²தம் த்³வாத்ரிஶல்லக்ஷயோஜனம் |
உன்னதம் த³ஶலக்ஷேண விஶம்’ல்லக்ஷண விஸ்த்ரு’தம் |
ஸஹஸ்ரஸூர்யஸங்காஶம் ப²ணாமணி விராஜிதம் || 10

பற்பல சந்திரர்களைப் போல குளிர்ச்சியான ஒளியுடையவன்; நீல ஆடையை அணிந்தவன்; குணக்கடல்; ஆச்சரியம் விரும்பும் குணம் உடையவன்; ஆயிரம் முகங்களை உடையவனாக மாறி வைகுண்டநாதனின் திருமுகத்தை பார்க்கிறான். தன் நாக்குகளால் அவன் அங்கங்களை எல்லாப் பக்கமும் புகழ்கிறான். அவன் தாமரை போன்ற முகத்திலிருந்து வரும் குளிர்ச்சியான நறுமணக் காற்றால் திருமகளோடு கூடிய பகவானை அன்பினால் மகிழ்விக்கிறான். தனது உடலை மூன்று வளையங்களாகச் செய்து சிம்மாசனம் ஆகிறான். நீளத்தில் முப்பத்திரண்டு லட்சம் யோஜனை எனவும், உயரத்தில் பத்து லட்சம் யோஜனை எனவும், அகலத்தில் இருபது லட்சம் யோஜனை எனவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆயிரம் சூரியர்கள் போல் பிரகாசமானவனாய், படங்களின் மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனாய் இருக்கிறான். || 10

तस्योपरिमहाश्चर्य सर्वकारणकारणम्।
भूत्वा समस्तकामोपि संस्थितो रमया सह।
दक्षिणे च महालक्ष्मी स्तस्यपार्श्वे द्वितीयके।
भूनीळे संस्थिते देवस्तत्र तत्र विराजितः।
वात्सल्यजलधिश्श्रीमान् कल्याणादि गुणान्वितः।
नियोजयतिचानेतुं मुक्तात्मानं स्वपार्षदान्।
सेनापतिं नित्यवर्गं सायुधावरणान्वितम्।
तथा च परिवारं स्वं लक्ष्मीदेवी न्यवेदयत्।
वेदांतभोदविज्ञात तत्वस्सात्वत संमतः।
अनन्यसाधनो भूत्वा तथाऽनन्य प्रयोजनः।15

தஸ்யோபரிமஹாஶ்சர்ய ஸர்வகாரணகாரணம் |
பூ⁴த்வா ஸமஸ்தகாமோ(அ)பி ஸம்’ஸ்தி²தோ ரமயா ஸஹ |
த³க்ஷிணே ச மஹாலக்ஷ்மீ ஸ்தஸ்யபார்ஶ்வே த்³விதீயகே |
பூ⁴நீளே ஸம்’ஸ்தி²தே தே³வஸ்தத்ர தத்ர விராஜித꞉ |
வாத்ஸல்யஜலதி⁴ஶ்ஶ்ரீமான் கல்யாணாதி³ கு³ணான்வித꞉ |

நியோஜயதிசானேதும் முக்தாத்மானம் ஸ்வபார்ஷதா³ன் |
ஸேனாபதிம் நித்யவர்க³ ஸாயுதா⁴வரணாந்விதம் |
ததா² ச பரிவாரம் ஸ்வம் லக்ஷ்மீதே³வீ ந்யவேத³யத் |
வேதா³ந்தபோ⁴த³விஜ்ஞாத தத்வஸ்ஸாத்வத ஸம்மத: |
அனன்யஸாத⁴னோ பூ⁴த்வா ததா²(அ)னன்ய ப்ரயோஜன: || 15

அவனுக்கு மேலே ஆச்சரியமானதும், எல்லா காரணங்களுக்கும் காரணமானதும், எல்லா விருப்பங்களையும் உடையவனான பகவான் திருமகளுடன் வீற்றிருக்கிறான். அவனது வலப்பக்கத்தில் மஹாலக்ஷ்மியும், பக்கத்தில் பூதேவியும் நீலாதேவியும் வீற்றிருக்கிறார்கள். அன்பின் கடலானவன், மங்களகரமான குணங்களைக் கொண்டவன். மோட்சம் அடைந்த ஆத்மாக்களை அழைத்து வர, தன் பரிவாரங்களையும், ஆயுதங்கள் தரித்த சேனாதிபதியையும் நியமிக்கிறான். லக்ஷ்மி தேவியும் தன் பரிவாரத்தை அறிவிக்கிறாள். வேதாந்தத்தால் அறியப்பட்ட தத்துவமும், சாத்வீகர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவனும், வேறே கதியில்லாதவனும், வேறே பயனற்றவனும் ஆகிறான். || 15

तथैवाऽनन्यसंबंधो भक्तोयं ह्यावयोर्वरः।
समानेयस्समाराध्य धूपदीपाक्षतादिभिः ।
एवं प्रभोदितास्ते तु नित्या वैकुण्ठपार्षदाः।
दिव्याप्सरोभिस्संयुक्ता मंगळद्रव्यपाणयः।
द्विजैः पताकावळिभिः वीणामुरज वादनैः।
लाजदूर्वाक्षतधरैः सुगंधद्रव्य भाजनैः।
उपाजग्मुः स्थितं द्वारे मण्डपस्य जयस्वनैः।
आतिथ्यं प्रददुस्तस्मै मुक्तायामित वर्चसे।
स च भक्तान् कृतातिथ्या नाज्ञयास्येतरानपि।
प्रणनाम महानंदसंकुलात्माकृतांजलिः । 20

ததை²வா(அ)னன்யஸம்ப³ந்தோ⁴ ப⁴க்தோ(அ)யம் ஹ்யாவயோர்வர: |
ஸமானேயஸ்ஸமாராத்⁴ய தூ⁴பதீ³பாக்ஷதாதி³பி⁴: |
ஏவம் ப்ரபோ⁴தி³தாஸ்தே து நித்யா வைகுண்ட²பார்ஷதா³: |
தி³வ்யாப்ஸரோபி⁴ஸ்ஸம்'யுக்தா மங்க³ளத்³ரவ்யபாணய: |
த்³விஜை: பதாகாவளிபி⁴: வீணாமுரஜ வாத³னை: |
லாஜதூர்³வாக்ஷதத⁴ரை: ஸுக³ந்த⁴த்³ரவ்ய பா⁴ஜனை: |
உபாஜக்³மு: ஸ்தி²தம் த்³வாரே மண்ட³பஸ்ய ஜயஸ்வனை: |
ஆதித்²யம் ப்ரத³து³ஸ்தஸ்மை முக்தாயாமித வர்சஸே |
ஸ ச ப⁴க்தான் க்ரு'தாதித்²யா நாஜ்ஞயாஸ்யேதரானபி |
ப்ரணநாம மஹானந்த³ஸங்குலாத்மாக்ரு'தாஞ்ஜலி: || 20

அவ்வாறே, வேறு பற்றுதல் இல்லாத பக்தன், நம்மிருவருக்கும் சிறந்தவன். தூபம், தீபம், அட்சதை முதலியவற்றால் ஆராதித்து அவனை அழைத்து வாருங்கள் என்று இறைவன் ஆணையிட்டவுடன், நித்திய வைகுண்ட பரிசாரகர்கள் திவ்யமான அப்சரஸ்களுடன் மங்களப் பொருட்கள் ஏந்தியவர்களாகவும், பிராமணர்கள் கொடிகள், வீணை, மிருதங்கம் போன்ற இசைக்கருவிகள் ஏந்தியவர்களாகவும், பொரி, அருகம்புல், அட்சதை, நறுமணப் பொருட்கள் ஏந்தியவர்களாகவும், மண்டபத்தின் வாயிலில் நின்று கொண்டு ஜெய கோஷம் எழுப்பினர். அளவில்லாத ஒளியுடன் வந்த முக்தனுக்கு உபசாரம் செய்தனர். அந்த பக்தனும், தன் தலைவன் கட்டளைப்படி, அங்கு கூடியிருந்த பக்தர்களுக்கு உபசாரம் செய்து, பேரானந்தத்தில் கைகூப்பி வணங்கினான். || 20

पुनस्तं योजयामासुर्दिव्य पीठे यथा तथा।
भगवान् पुण्डरीकाक्षस्समुद्र इव पर्वणि।

मुक्तं चंद्रमिवालोक्य नममौस्वात्मनि प्रभुः ।
अंके चकार विश्वात्मा दीर्घदुःखापनुत्तये।
स्वशेषभूतं सुमुखं दूरदेशादुपागतम्।
आत्मार्थ मुक्तसर्वस्वं स्वस्मिन् सर्वस्वमानिनम्।
विज्ञातस्वात्म संबंध प्रेमातिशयसंप्लुतम्।
प्रियं धीरं महाशूरं सुपुत्रमिव सस्वजे ।
अंकेनिवेशितं भूयः प्रेमसंभिन्न लोचनम्।
स्वसमानवयोवेष रूपलावण्य भूषितम्। 25

புனஸ்தம் யோஜயாமாஸுர்தி3வ்ய பீடே2 யதா2 ததா2 |
ப4க3வான் புண்ட3ரீகாக்ஷஸ்ஸமுத்3ர இவ பர்வணி |
முக்தம் சந்த்3ரமிவாலோக்ய நமமௌஸ்வாத்மனி ப்ரபு4: |
அங்கே சகார விஶ்வாத்மா தீ3ர்க4து3:கா2பனுத்தயே |
ஸ்வஶேஷபூ4தம் ஸுமுகம் தூ3ரதே3ஶாது3பாக3தம் |
ஆத்மார்த2 முக்தஸர்வஸ்வம் ஸ்வஸ்மின் ஸர்வஸ்வமானினம் |
விஜ்ஞாதஸ்வாத்ம ஸம்ப3ந்த4 ப்ரேமாதிஶயஸம்ப்லுதம் |
ப்ரியம் தீ4ரம் மஹாஶூரம் ஸுபுத்ரமிவ ஸஸ்வஜே |
அங்கேநிவேஶிதம் பூ4ய: ப்ரேமஸம்பி4ன்ன லோசனம் |
ஸ்வஸமானவயோவேஷ ரூபலாவண்ய பூ4ஷிதம் || 25

மீண்டும், அவர்கள் அவனைத் திவ்யமான பீடத்தில் அமர்த்தினர். பகவான் புண்டரீகாட்சன், பௌர்ணமி நாளில் கடல் போல, சந்திரனைப் போல வந்த முக்தனைக் கண்டு தன் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி அடைந்தார். நீண்ட கால துயரத்தை போக்குவதற்காக, உலக ஆத்மாவான அவர் அவனை தன் மடியில் அமர்த்திக் கொண்டார். தனக்கே உரியவனும், அழகான முகத்தை உடையவனும், தூர தேசத்திலிருந்து வந்தவனும், தன்னையே சரணடைந்தவனும், தன்னில் எல்லாவற்றையும் கண்டவனும், தன்னுடன் உள்ள உறவை அறிந்தவனும், அன்பினால் நிறைந்தவனும், பிரியமானவனும், தைரியமானவனும், வீரமானவனுமாகிய அவனை, தன் சொந்த மகனைப் போல அணைத்துக் கொண்டார். மீண்டும் தன் மடியில் அமர்த்திக் கொண்டு, அன்பினால் நிறைந்த கண்களுடன், தனக்குச் சமமான வயது, உடை, அழகு, ஆகியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனாக அவனைப் பார்த்தார். || 25

பர்யங்க வித்யையின் தத்வம்- பத்தி உலாத்தல் மஹிமை

बभाषे भगवान् कोसि कस्यासि कमलेक्षण।
एवं पृष्टस्तदाप्राह बृह्मास्मीति न संशयः।
बृह्मत्वं ते कुतोयस्मात् त्वं शेषोसीति केशवः।
अहं विशेषणीभूतो विशेष्य त्वमसि प्रभो।
त्वयाविना न मे नाथ संस्थितर्हि मनागपि।
त्वं मे संधारकस्वामि प्रेरकस्सर्वबुद्धिदः ।
अतो बृह्माहमस्मीति विज्ञातम् गुरु वाक्यतः।
तवैवास्मी तवैवास्मी तवैवास्मीति निश्चितम्।
वत्स! कस्मान्न संप्राप्तः किंकुर्वन् भुविसंस्थितः ।
नाना प्राकृतदेहेन संबद्धः केनहेतुना। 30

ப3பா4ஷே ப4க3வான் கோஸி கஸ்யாஸி கமலேக்ஷண |
ஏவம் ப்ரு'ஷ்டஸ்ததா3ப்ராஹ ப்3ரஹ்மாஸ்மீதி ந ஸம்ஶய: |
ப்3ரஹ்மத்வம் தே குதோயஸ்மாத் த்வம் ஶேஷோஸீதி கேஶவ: |
அஹம் விஶேஷணீபூ4தோ விஶேஷ்ய த்வமஸி ப்ரபோ4 |
த்வயாவிநா ந மே நாத2 ஸம்'ஸ்தி2தர்ஹி மனாக3பி |

த்வம் மே ஸம்’தா⁴ரகஸ்வாமி ப்ரேரகஸ்ஸர்வபு³த்³தி⁴த³꞉ |
அதோ ப்³ரஹ்மாஹமஸ்மீதி விஜ்ஞாதம் கு³ரு வாக்யத꞉ |
தவைவாஸ்மீ தவைவாஸ்மீ தவைவாஸ்மீதி நிஶ்சிதம் |
வத்ஸ! கஸ்மான்ந ஸம்ப்ராப்த꞉ கிங்குர்வன் பு⁴விஸம்’ஸ்தி²த꞉ |
நானா ப்ராக்ரு’ததே³ஹேன ஸம்ப³த்³த⁴꞉ கேனஹேதுனா || 30

பகவான் கேட்டார், “கமலக்கண்ணா, நீ யார்? யாருக்கு உரியவன்?” என்று. அதற்கு அவன் சிறிதும் சந்தேகமில்லாமல், “நான் பிரம்மம்” என்று சொன்னான். கேசவன் கேட்டான், “நீ பிரம்மம் என்று எப்படிச் சொல்கிறாய்? நீ எனக்கு அடிமை”. அதற்கு அவன் சொன்னான், “நான் உனக்கு அடைமொழியாக இருக்கிறேன். நீதான் தலைவன். நீர் இல்லாமல் நான் ஒரு கணமும் இருக்க முடியாது. நீ என்னை தாங்குபவன், என் எஜமானன், என்னை இயக்குபவன், எனக்கு அறிவு கொடுப்பவன். அதனால் நான் பிரம்மம் என்று குருவின் வாக்கியத்தால் அறிந்தேன். நான் உன்னுடையவன், உன்னுடையவன், உன்னுடையவன் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன்”. பகவான் கேட்டார், “மகனே! ஏன் என்னிடம் வரவில்லை? பூமியில் என்ன செய்து கொண்டிருந்தாய்? பலவிதமான உடம்புகளை ஏன் பெற்றாய்?”. || 30

त्वच्छेषतां परित्यज्य देहोहमिति मंदधीः।
अंतर्गत महत्वम् अहं त्वांचनाविदं पुरुषोत्तमम्।
यमात्मानं मन्यमानस्तस्य चान्नेनसंस्थितिः।
अहमन्नमयोजातो ह्यन्नार्थम् कृतवान् गतिम्।
भोग्यमन्नं शरीरं च मत्वा त्वत्तः पराङ्मुखः ।
तचिंतया हतस्स्वार्थात् कीनाशवशगोऽभवम्।
स्त्रीभोगं कृतवान्नाथ त्वद्दास्यरस विच्युतः।
तेनाहं दुःखजालेन संवृतः कमलापते।
कुतश्श्रीमदपुष्टानां रोचते भगवत्कथा।
यथा हि विषदुष्टस्य शर्करा कटुकायते। 35

த்வச்சே²ஷதாம் பரித்யஜ்ய தே³ஹோஹமிதி மந்த³தீ⁴꞉ |
அந்தர்க³த மஹத்வம் அஹம் த்வாஞ்சனாவid³ம் புருஷோத்தமம் |
யமாத்மானம் மன்யமானஸ்தஸ்ய சான்னேனஸம்’ஸ்தி²தி꞉ |
அஹமன்னமயோஜாதோ ஹ்யன்னார்த²ம் க்ரு’தவான் க³திம் |
போ⁴க்³யமன்னம் ஶரீரம் ச மத்வா த்வத்த꞉ பராங்முக²꞉ |
தசிந்தயா ஹதஸ்ஸ்வார்தா²த் கீனாஶவஶகோ³(அ)ப⁴வம் |
ஸ்த்ரீபோ⁴க³ம் க்ரு’தவான்நாத² த்வதா³ஸ்யரஸ விச்யுத꞉ |
தேனாஹம் து³꞉க²ஜாலேன ஸம்’வ்ரு’த꞉ கமலாபதே |
குதஶ்ஶ்ரீமத³புஷ்டானாம் ரோசதே ப⁴க³வத்கதா² |
யதா² ஹி விஷது³ஷ்டஸ்ய ஶர்கரா கடுகாயதே || 35

நான் உனக்கு அடிமை என்பதை மறந்து, "நான் தான் உடல்" என்று நினைத்தேன். என் உள்ளே இருந்த உன் மகத்துவத்தையும், உன்னையும் அறியாதவனாக இருந்தேன், புருஷோத்தமா! என்னை நானாக நினைத்து, என் உடலை அன்னத்தால் நிலைநிறுத்தினேன். நான் அன்னத்தால் ஆனவன், அன்னத்துக்காகவே செயல் புரிந்தேன். உடலும், அன்னமும் அனுபவிக்க வேண்டியவை என்று எண்ணி உன்னைவிட்டுத் தூரம் ஆனேன். அதன் சிந்தனையில் மூழ்கி நான் சுயநலம்மிக்கவனாக இருந்து யமனின் வசமானேன். உன் அடிமை என்ற உணர்வை இழந்து பெண்களின் இன்பத்தில் மூழ்கினேன். அதனால் துக்க வலையில் மூழ்கினேன், கமலாபதியே! செருக்கு பிடித்தவர்களுக்கும், அறியாதவர்களுக்கும் எப்படி இறைவனின் கதை பிடிக்கும்? விஷம் கலந்த இனிப்பு எப்படி கசக்குமோ அதுபோல. || 35

काचकामलदोषेण शंखः पीतः प्रतीयते।
अंतर्गतस्तथा त्वं च प्राकृतैर्नावलोक्यसे।
मयाऽवमानितस्स्वात्मा दुर्मानानीत तंद्रिणा।
तेनाहं नरकाखात मभोज्यं यातनामयम्।
बृह्मन्ननेक जन्मानि न सौख्यं लब्धवान् क्वचित्।
अत ऊर्ध्वावरोहेण खेदजालमुपागतः।
वत्स! तस्मात्कथं मुक्तो घोरसंसारसागरात्।
मायारशनया बद्ध स्त्रिगुण्या दुर्वितर्कया।
भगवंस्तव निर्हेतुः दययागत बंधनः।
उत्तिर्णोस्ति भवांबोधिम् दुस्तरं त्वत्कृपां विना। 40

காசகாமலதோ³ஷேண ஶங்க²: பீத: ப்ரதீயதே |
அந்தர்க³தஸ்ததா² த்வம் ச ப்ராக்ரு'தைர்நாவலோக்யஸே |
மயா(அ)வமானிதஸ்ஸ்வாத்மா து³ர்மானாநீத தந்த்³ரிணா |
தேனாஹம் நரகாகா²த மபோ⁴ஜ்யம் யாதநாமயம் |
ப்³ரஹ்மன்னனேக ஜன்மானி ந ஸௌக்²யம் லப்³த⁴வான் க்வசித் |
அத ஊர்த்⁴வாவரோஹேண கே²த³ஜாலமுபாக³த: |
வத்ஸ! தஸ்மாத் கத²ம் முக்தோ கோ⁴ரஸம்'ஸாரஸாக³ராத் |
மாயாரஶனயா ப³த்³த⁴ ஸ்த்ரிகு³ண்யா து³ர்விதர்க்யா |
ப⁴க³வம்'ஸ்தவ நிர்ஹேது: த³யயாக³த ப³ந்த⁴ன: |
உத்தீர்ணோஸ்தி ப⁴வாம்போ³தி⁴ம் து³ஸ்தரம் த்வத்க்ரு'பாம் வினா || 40

கண் காமாலை நோயால் சங்கு மஞ்சள் நிறமாகத் தெரிவது போல, உள்ளே இருக்கும் நீ, சாதாரண கண்களுக்குத் தெரிவதில்லை. ஆணவம், சோம்பல் ஆகியவற்றால் என்னையே அவமானப் படுத்திக் கொண்டேன். அதனால் நரகத்தில் துன்பங்களை அனுபவித்தேன். பிரம்மனே! பல பிறவிகளில் நான் சுகம் அடைந்ததே இல்லை. மேலும் கீழும் சென்று துயரத்தில் மூழ்கினேன். குழந்தாய்! எப்படி இந்த கொடிய சம்சார சாகரத்திலிருந்து மீண்டாய்? மாயை என்னும் கயிற்றால் கட்டப்பட்டு, மூன்று குணங்களால் வருத்தப்பட்டேன். பகவானே! உன் கருணையினால் இந்த பந்தம் அறுந்தது. உன் கருணையின்றி இந்த துக்க சாகரத்தை கடப்பது கடினம். || 40

करिष्ये चरणद्वंद्वे कैंकर्यं देवकेवलम्।
दासभूतस्तवैवास्मि सर्वावस्थासु माधव।
दास्यमेवस्वरूपं मे तत्यत्क्त्वा बंधनंगतः।
दास्यभावनया भूयो भावयन् दासतां निजाम्।
प्राकृतं योगमुत्सृज्य भवत्सेवानुरूपकम्।
संप्राप्तोस्मि निजंरूपम् निर्गुणं प्राकृतेः परम्।
जनोऽयं निर्गुणत्वात्तु निर्गुणम् समुपैति हि।
अतोहं निर्गुणंदास्यं करिष्ये निर्गुणः प्रभो।
एवं विनिश्चयंश्रुत्वा त्यक्त्वैश्वर्यस्य सर्वतः।
मुक्तकैवल्य भावस्य प्रपन्नस्य महामते। 45

கரிஷ்யே சரணத்³வந்த்³வே கைங்கர்யம் தே³வகேவலம் |
தா³ஸபூ⁴தஸ்தவைவாஸ்மி ஸர்வாவஸ்தா²ஸு மாத⁴வ |
தா³ஸ்யமேவஸ்வரூபம் மே தத்யத்³க்த்வா ப³ந்த⁴னங்க³த: |
தா³ஸ்யபா⁴வனயா பூ⁴யோ பா⁴வயன் தா³ஸதாம் நிஜாம் |
ப்ராக்ரு'தம் யோக³முத்ஸ்ரு'ஜ்ய ப⁴வத்ஸேவானுரூபகம் |
ஸம்ப்ராப்தோ(அ)ஸ்மி நிஜம்ரூபம் நிர்கு³ணம் ப்ராக்ரு'தே: பரம் |
ஜனோ(அ)யம் நிர்கு³ணத்வாத்து நிர்கு³ணம் ஸமுபைதி ஹி |

அதோ(அ)ஹம் நிர்கு³ணந்தா³ஸ்யம் கரிஷ்யே நிர்கு³ணः ப்ரபோ⁴ |
ஏவம் வினிஶ்சயம்'ஶ்ருத்வா த்யத்க்வைஶ்வர்யஸ்ய ஸர்வதः |
முக்தகைவல்ய பா⁴வஸ்ய ப்ரபன்னஸ்ய மஹாமதே || 45

தேவனே! உனது பாதங்களில் கைங்கர்யம் செய்வேன். மாதவா! நான் எல்லா நிலைகளிலும் உன் அடிமை. **உனக்கு** அடிமை என்பதுதான் என் உண்மை வடிவம். அதை விட்டு பந்தத்தில் மூழ்கினேன். அடிமை என்ற எண்ணத்துடன் மீண்டும் என் அடிமைத்தனத்தை உணர்ந்தேன். சாதாரண யோகத்தை விட்டு உன் சேவைக்கு ஏற்றவாறு வந்தேன். என்னால் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட நிர் குண உருவை அடைய முடிந்தது. மனிதன் நிர் குணம் ஆனதால் நிர் குணத்தையே அடைகிறான். அதனால் நான் நிர் குண அடிமைத்தனம் செய்வேன், நிர் குணமான தலைவனே! இவ்வாறு உறுதி கூறி எல்லா விதமான ஐஸ்வர்யங்களையும் துறந்து, மோட்சத்தை விரும்பியவனின் நிலை இது, தலைவனே! || 45

आविश्वकार वदनोल् लासमंतिमसत्फलम्।
प्राप्येषु परमंप्राप्यं भोग्येषु परमंमतम्।
नातःपरं कृपाविष्णोः मुखोल्लासोवधिस्स्मृतः ।
एतदंतस्समाम्नायो बृह्मं ते व्याहृतो मया।
बृह्मं ते सृष्टिव्यापार मंतेन सफलं पुनः।
मन्येहंपरमैकांती भूत्वा मामुपयास्यसि ।
अहमेकांतिनोस्म्यात्मा ममात्मा स प्रकीर्तितः ।
तेनैव मम देशोयं स नाथो जायतेध्रुवम्।
लक्ष्मीर्देवी ततस्त्वेनं कृपांकृत्वाऽवलोकयत्।
पुत्रवत्तमुपाघ्राय ममार्ज मुखपंकजम्। 50

ஆவிஶ்வகார வத³னோல் லாஸமந்திமஸத்ப²லம் |
ப்ராப்யேஷு பரமப்ராப்யம் போ⁴க்³யேஷு பரமம்'மதம் |
நாதः பரம் க்ரு'பாவிஷ்ணோः முகோ²ல்லாஸோ(அ)வதி⁴ஸ்ம்ரு'தः |
ஏதத³ந்தஸ்ஸமாம்னாயோ ப்³ரு'ஹ்யம் தே வ்யாஹ்ரு'தோ மயா |
ப்³ரு'ஹ்யம் தே ஸ்ரு'ஷ்டிவ்யாபார மந்தேன ஸப²லம் புனः |
மன்யேஹம்'பரமைகாந்தீ பூ⁴த்வா மாமுபயாஸ்யஸி |
அஹமேகாந்தினோ(அ)ஸ்ம்யாத்மா மமாத்மா ஸ ப்ர கீர்திதः |
தேனைவ மம தே³ஶோ(அ)யம் ஸ நாதோ² ஜாயதேத்⁴ருவம் |
லக்ஷ்மீர்தே³வீ ததஸ்த்வேனம் க்ரு'பாங்க்ரு'த்வா(அ)வலோகயத் |
புத்ரவத்தமுபாக்⁴ராய மமார்ஜ முக²பங்கஜம் || 50

அனைத்தையும் தன்னுள் கொண்ட பகவான் ஆனந்தமாக புன்னகைத்தது, முடிவில் கிடைக்கும் பலன்களிலே மேலான பலன். அடைவதில் மேலானதும், அனுபவிப்பதில் சிறந்ததுமான ஒன்றைத் தந்தது. இதற்க்கு மேல் கருணை மிக்க விஷ்ணுவின் புன்னகைக்கு எல்லை இல்லை. இந்த உபதேசத்தை உனக்கு நான் சொன்னேன். இதற்க்கு முன்பு நீ செய்த படைப்புத் தொழில் முடிவில் பலன் அளிக்கும். நீ என் மேல் முழு பக்தி கொண்டு என்னை அடைவாய் என்று நம்புகிறேன். நான் பக்தியில் சிறந்தவன், அவன் என் ஆத்மா என்று சொல்லப்படுகிறது. அவனால்தான் என் நாடு இருக்கிறது. அவன் என் தலைவன் ஆகிறான். பிறகு லக்ஷ்மி தேவி, தன் கருணையால் அவனைப் பார்த்து, மகனைப் போல அவனை முகர்ந்து, தாமரை போன்ற அவன் முகத்தைத் துடைத்தார். || 50

सत्सखिन्नोसि बहुशः संसारायत यात्रया।
धन्योसि शरणंगत्वा संप्राप्तोसि निजास्पदम् ।
निवसत्त्वं महाभाग यथेच्छं पितृवेश्मनि।
उक्त्वैवमनुरागेण स्तन्येनैवाभिषिच्य तम्।

कुरु कल्याणकैंकर्य मावयोरनुरूपतः।
स्वाधिकारं ददौ तस्मै मुक्ताय परमेश्वरी।
पुरस्तात्तुमशक्तं तं रूपलावण्यधर्षितम्।
लक्ष्मीप्यन्वेषयन्पश्चात् तत्रापि प्रभया पुनः।
मुष्टस्सौंधर्यमालोक्य जगाम शरणम् तयोः।
कृपया संस्थितः पार्श्वे नत्वा कृत्वा प्रदक्षिणम्। 55

ஸத்ஸகி²ன்னோஸி ப³ஹுஶ: ஸம்'ஸாராயத யாத்ரயா |
த⁴ன்யோஸி ஶரணங்க³த்வா ஸம்ப்ராப்தோ(அ)ஸி நிஜாஸ்பத³ம் |
நிவஸத்ஸ்வம் மஹாபா⁴க³ யதே²ச்ச²ம் பித்ரு'வேஶ்மனி |
உத்க்வைவமனுராகே³ண ஸ்தன்யேனைவாபி⁴ஷிச்ய தம் |
குரு கல்யாணகைங்கர்ய மாவயோரனுரூபத: |
ஸ்வாதி⁴காரம் த³தௌ³ தஸ்மை முக்தாய பரமேஶ்வரீ |
புரஸ்தாத்துமஶக்தம் தம் ரூபலாவண்யதர்ஷிதம் |
லக்ஷ்மீப்யன்வேஷயன்பஶ்சாத் தத்ராபி ப்ரப⁴யா புன: |
முஷ்டஸ்ஸௌந்த⁴ர்யமாலோக்ய ஜகா³ம ஶரணம் தயோ: |
க்ரு'பயா ஸம்'ஸ்தி²த: பார்ஶ்வே நத்வா க்ரு'த்வா ப்ரத³க்ஷிணம் || 55

நீ சம்சார பயணத்தில் பல முறை களைத்து விட்டாய். சரணடைந்து உன் சொந்த இடத்தை அடைந்ததால் நீ பாக்கியசாலி. மகா பாக்யசாலியே, நீ உன் விருப்பப்படி தந்தையின் வீட்டில் வசி. இவ்வாறு அன்புடன் கூறி அவனுக்கு தன் கருணை எனும் தாய்ப்பாலை வழங்கினார். எங்களுக்கு ஏற்றவாறு நீ கைங்கரியம் செய். பரமேஸ்வரி மோட்சம் அடைந்த அவனுக்குத் தன் அதிகாரத்தைக் கொடுத்தாள். தன் எதிரே அந்த உருவத்தையும், அழகையும் பார்த்து சக்தி இல்லாமல் இருந்தான். பிறகு லட்சுமியைத் தேடி அவள் அருகில் சென்று மீண்டும் அவளது ஒளியைக் கண்டு வியந்து, அவர்களின் அழகில் மயங்கி அவர்கள் இருவரையும் சரணடைந்தான். பிறகு கருணையால் அவர்களின் அருகில் நின்று வணங்கி பிரதட்சிணம் செய்தான். || 55

स्वरूपानंद निर्भिन्नो धन्यो धन्योहमब्रवीत्।
परबृह्मपदं प्राप्तो यतो नावर्तते पुनः।
एष ते कथितो वृह्मन्! मार्गस्संवसतेहरेः ।
गच्छंति वैष्णवानूनं तद्विष्णोः परमं पदम्।
अर्चिरादिगतिश्चैषा वैष्णवानां महामते।
कर्मिणोनैव गच्छंति योगिनोनैव पद्मज।
परमैकांतिनांद्यैष स्मृतः पंथा न संशयः।
अनेनैव च मार्गेण द्विपरार्धायुषःक्षये।
मामेवैष्यसि देवेश मद्धर्म निरतो भव।
तदाज्ञया धृतश्चैषा दासवेषोमयाद्विजाः ।60

ஸ்வரூபானந்த³ நிர்பி⁴ன்னோ த⁴ன்யோ த⁴ன்யோ(அ)ஹமப்³ரவீத் |
பரப்³ரஹ்மபத³ம் ப்ராப்தோ யதோ நாவர்ததே புன: |
ஏஷ தே கதி²தோ வ்ரு'ஹ்மன்! மார்க³ஸ்ஸம்'வஸதேர்ஹரே: |
க³ச்ச²ந்தி வைஷ்ணவானூனம் தத்³விஷ்ணோ: பரமம் பத³ம் |
அர்சிராதி³க³திஶ்சைஷா வைஷ்ணவானாம் மஹாமதே |
கர்மிணோனைவ க³ச்ச²ந்தி யோகி³னோனைவ பத்³மஜ |
பரமைகாந்தினாம்'த்யைஷ ஸ்ம்ரு'த: பந்தா² ந ஸம்ஶய: |
அனேனைவ ச மார்கே³ண த்³விபரார்தா⁴யுஷ:க்ஷயே |
மாமேவைஷ்யஸி தே³வேஶ மத்³த⁴ர்ம நிரதோ ப⁴வ |
ததா³ஜ்ஞயா த்⁴ரு'தஶ்சைஷா தா³ஸவேஷோமயாத்³விஜா: || 60

உண்மையான ஆனந்தத்தால் நிறைந்தப்ரம்மன், "நான் பாக்கியசாலி, பாக்கியசாலி" என்று சொன்னான். அவன் பரப்பிரம்மத்தை அடைந்ததால், மீண்டும் திரும்ப மாட்டான். பிரம்மனே, இதுதான் ஹரியை அடைவதற்கான வழி. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நிச்சயம் விஷ்ணுவின் பரம பதத்தை அடைவார்கள். இதுதான் வைஷ்ணவர்களின் அர்ச்சிராதி மார்க்கம், மகா மதியே! கர்மிகள் மற்றும் யோகிகள் இந்த வழியில் செல்ல மாட்டார்கள், பிரம்மனே! இதுதான் பரம பக்தி கொண்டவர்களின் வழி, இதில் சந்தேகம் இல்லை. நீ இந்த வழியில் இரண்டு பரார்த்தம் ஆயுள் முடிந்த பின் என்னையே அடைவாய், தேவேசா! என் தர்மத்தில் நிலைத்து இரு. அவர் ஆணையிட்டதால், நான் அடிமை வேஷத்தை அணிந்தேன், பிராமணர்களே! || 60

अनुसंधानसंसिद्ध्यै द्वयमन्त्रधरो भवम्।
भवतामपि श्रीविष्णो राकाङ्क्षा यदि दर्शने।
तदा तापादिकं कृत्वा बृह्मास्मीति विचिंत्यताम्।
नारायणोपदिष्टंवो ज्ञानमुक्तं द्विजोत्तमाः।
किं भूयः श्रोतुमुत्कण्ठा वर्तते भवतां हृदि।
अंतर्हितस्तदा देव शंखचक्रगदाधरः ।
स रहस्यं परंज्ञानमुपदिश्य विशेषतः ॥63 1/2
मुनय ऊचुः-
அனுஸந்தா⁴னஸம்'ஸித்³த்⁴யை த்³வயமந்த்ரத⁴ரோ ப⁴வம் |
ப⁴வதாமபி ஸ்ரீவிஷ்ணோ ராகாங்க்ஷா² யதி³ த³ர்ஶனே |
ததா³ தாபாதிகம் க்ரு'த்வா ப்³ரஹ்மாஸ்மீதி விசிந்த்யதாம் |
நாராயணோபதி³ஷ்டம்'வோ ஜ்ஞானமுக்தம் த்³விஜோத்தமா꞉ |
கிம் பூ⁴ய꞉ ஶ்ரோதுமுத்கண்டா² வர்ததே ப⁴வதாம் ஹ்ரு'தி³ |
அந்தர்ஹிதஸ்ததா³ தே³வ꞉ ஶங்க²சக்ரக³தா³த⁴ர꞉ |
ஸ ரஹஸ்யம் பரம்'ஜ்ஞானமுபதி³ஶ்ய விஶேஷத꞉ || 63 1/2
முனய ஊசு꞉-

इति श्रीबृहद्ब्रह्मे त्रितीये- योगपीठवर्णनम् नाम।
षष्टोऽध्यायः
समाप्तोयं बृह्मनारायण सम्वादः"

இதி ஸ்ரீப்³ரு'ஹத்³ப்³ரஹ்மே த்ரிதீயே- யோக³பீட²வர்ணனம் நாம |
ஷஷ்டோ(அ)த்⁴யாய꞉
ஸமாப்தோ(அ)யம் ப்³ரஹ்மநாராயண ஸம்'வாத³꞉"

அனுசந்தானத்தின் நிறைவுக்காக,த்வய மந்திரத்தை ஜெபியுங்கள். உங்களுக்கு ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் தரிசனம் வேண்டுமென்றால், தாபம் முதலானவற்றைச் செய்து பிரம்மம் என்று தியானியுங்கள். நாராயணன் உபதேசித்த ஞானத்தை உங்களிடம் சொன்னேன், பிராமணர்களே! உங்களுக்கு வேறு ஏதும் கேட்க ஆசை இருக்கிறதா? என்று கேட்டவுடன், சங்கு, சக்கரம், கதை ஏந்திய தேவன், ரகசியமான மேலான ஞானத்தை உபதேசித்து விட்டு மறைந்தார். || 63 1/2
முனிவர்கள் கூறினர்:

பிருஹத் பிரம்மத்தின் மூன்றாம் பாகத்தில் யோக பீட வர்ணனை என்ற ஆறாவது அத்தியாயம், பிரம்ம நாராயணன் உரையாடல் நிறைவு பெற்றது."

<<<<____>>>>

श्रीः
श्रीमतेरामानुजायनमः
ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நமஃ

त्रितीये सप्तमोऽध्यायः
सदाचारनिरूपणं (आह्निककाण्डं)
ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்
மூன்றும் பாகம்
ஏழாவது அத்தியாயம்
ஸதாசார நிர்ணயம் (ஆஹ்னிக காண்டம்)

वयंधन्या वयंधन्या वयंधन्याः पितामह।
येषां नो भगवान् साक्षादुपदेष्टात्मनः पदम्।
किं रहस्यं परंज्ञानं उपदिश्यविशेषतः।
नारायणोगतो बृह्मन् तन्नश्शंसितुमर्हसि।
तत्वत्रयात्मकं ज्ञानं रहस्यं धर्म उच्यते।
यमलब्ध्वा नरोपैति यत्पदं कालवर्जितम्।
श्रुतिस्मृत्युदितं धर्मं योनाचरति मूडधीः।
शुनस्समानं पुच्छेन भवाब्धिं तर्तुमिच्छति।
धर्ममूलमिदं सर्वं धर्ममूलं जनार्दनः।
धर्मेणनीयते तस्मात् स्वंमूलं प्रतिमानवः ।5

வயம்த⁴ந்யா வயம்த⁴ந்யா வயம்த⁴ந்யாஃ பிதாமஹ |
யேஷாம் நோ ப⁴க³வாந் ஸாக்ஷாது³பதே³ஷ்டாத்மனஃ ப³தம் |
கிம் ரஹஸ்யம் பரம்'ஜ்ஞானம் உபதி³ஶ்யவிஶேஷதஃ |
நாராயணோக³தோ ப்³ரஹ்மன் தந்நஶ்ஶம்'ஸிதுமர்ஹஸி |
தத்வத்ரயாத்மகம்' ஜ்ஞானம் ரஹஸ்யம் த⁴ர்ம உச்யதே |
யமலப்³த்⁴வா நரோபைதி யத்ப³தம்' காலவர்ஜிதம் |
ஶ்ருதிஸ்ம்ரு'த்யுதி³தம்' த⁴ர்ம யோ நாசரதி மூட⁴தீ⁴ஃ |
ஶுனஸ்ஸமானம்' புச்ச²ஏன ப⁴வாப்³தி⁴ம்' தர்த்துமிச்ச²தி |
த⁴ர்மமூலமித³ம்' ஸர்வம்' த⁴ர்மமூலம்' ஜநார்த³நஃ |
த⁴ர்மேணநீயதே தஸ்மாத் ஸ்வம்'மூலம்' ப்ரதிமாநவஃ | 5

பிதாமஹரே, நாங்கள் பாக்கியசாலிகள், நாங்கள் பாக்கியசாலிகள், நாங்கள் பாக்கியசாலிகள்! ஏனெனில், பகவான் நாராயணனே எங்களுக்கு ஆத்மாவின் உயர்ந்த நிலையை உபதேசிக்கும் குருவாக வாய்த்தார். தேவரீர்மேலான அந்த ஞான ரகசியத்தை, விசேஷமாக எங்களுக்கு உபதேசித்தருள வேண்டும். நாராயணன் எங்கு எழுந்தருளினார் என்பதை எங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும்" என்று வேண்டினர்.

தத்வத்ரய விளக்கம்

ஸ்ரீ பிரம்மா கூறினார்: "மூன்று தத்துவங்களின் ஞானமே ரகசியமான தர்மம் எனப்படுகிறது. அதை அடைந்தாலே, மனிதன் காலத்தால் கட்டுப்படாத மோட்ச நிலையை அடைகிறான். வேதங்கள் மற்றும் ஸ்மிருதிகளில் கூறப்பட்டுள்ள தர்மத்தை மதிக்காத மூடர்கள், நாயைப் போல தங்கள் வாலையே பிடித்துக்கொண்டு பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்த நினைக்கிறார்கள். இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதும் தர்மத்தையே வேராகக் கொண்டது; தர்மத்தின் வேர் ஜனார்தனன். எனவே, மனிதன் தர்மத்தின் மூலமாகவே தன்னை அறிய முடியும்" || 5

अयमेवपरोधर्मो येनगम्यो भवेद्धरिः।
येन न प्राप्यतेविष्णुः सधर्मोमूलविच्युतः।
हरिस्सर्वस्वरूपेण सर्वात्मकतयास्थितः।
अलक्ष्यस्तिष्ठते विप्राः प्राप्यते तेन संयुतः ।
न तदस्ति विना यत्स्यात् तेन भूतं चराचरम्।
अतः प्राप्यतरं गम्यं भोग्यमस्ति हरिस्स्वयम्।
बृह्मैव प्राप्यते विप्राः स्तस्य तस्य स्वरूपतः।
अनित्यत्वात्पदार्थानां सा प्राप्ति स्साधुनेरिता।
ससीमंसाधिकं सर्वं मायाकार्य मशेषतः ।
प्रकृतेः परिणामोयम् सगुणः कार्य निर्मितः । 10

அயமேவ பரோ த⁴ர்மோ யேந க³ம்யோ ப⁴வேத்³த⁴ரி꞉ |
யேந ந ப்ராப்யதே விஷ்ணு꞉ ஸ த⁴ர்மோ மூலவிச்யுத꞉ |
ஹரிஸ்ஸர்வஸ்வரூபேண ஸர்வாத்மகதயா ஸ்தி²த꞉ |
அலக்ஷ்யஸ்திஷ்ட²தே விப்ரா꞉ ப்ராப்யதே தேந ஸம்’யுத꞉ |
ந தத³ஸ்தி விநா யத்ஸ்யாத் தேந பூ⁴தம்’ சராசரம் |
அத꞉ ப்ராப்யதரம் க³ம்யம்’ போ⁴க்³யமஸ்தி ஹரிஸ்ஸ்வயம் |
ப்³ரஹ்மைவ ப்ராப்யதே விப்ரா꞉ ஸ்தஸ்ய தஸ்ய ஸ்வரூபத꞉ |
அநித்யத்வாத் பதார்³தா²நாம்’ ஸா ப்ராப்தி꞉ ஸாது⁴நேரிதா |
ஸஸீமம்ஸாதி⁴கம்’ ஸர்வம்’ மாயாகார்யம் அஶேஷத꞉ |
ப்ரக்ரு’தே꞉ பரிணாமோ(அ)யம்’ ஸகு³ண꞉ கார்ய நிர்மித꞉ | 10

எதன் மூலம் ஹரியை அடைய முடியுமோ, அதுவே மேலான தர்மம். எதன் மூலம் விஷ்ணுவை அடைய முடியாதோ, அது வேரற்ற தர்மமாகும். ஹரியானவர், எல்லா வடிவங்களிலும், எல்லா உயிர்களிலும் கலந்து இருக்கிறார். அவர் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் இருந்தாலும், அவரை அடைய முடியும். அவனன்றி இந்த உலகத்தில் அணுவும் அசையாது. எனவே, அடையப்பட வேண்டிய, அனுபவிக்கப்பட வேண்டிய, சென்றடைய வேண்டிய பொருள் ஹரியே. பிரம்மம் கூட, தன் உண்மையான வடிவில், ஹரியால் மட்டுமே அடைய முடியும். இவ்வுலகப் பொருட்கள் நிலையற்றவை. எனவே, அவற்றை அடைவது மோட்சமாகாது. இந்த உலகம் முழுவதும் மாயையினால் உண்டானதே, இயற்கையின் மாற்றமே இந்த உலகம், அது குணங்களால் கட்டப்பட்டது. || 10

प्राकृतानां च जीवानामत्रैव न सुखराशयः ।
मन्यंते ते नरास्तेन ह्यात्मनोमोक्षमेव हि।
प्राप्यं भोगमनंतं च तेन जातं मुनीश्वराः।
तदर्थमाचरंती ह धर्मानेव विशेषतः।
आदौ कळेबरं प्राप्यं जायाप्राप्यतयामता।
पुत्रःपौत्रः प्रपौत्रश्च धनं विद्या यशःकुलम्।
क्षेत्रंसद्ममहीराज्यं विजयः कामकौतुकम्।

प्रतापोह्यहतैश्वर्यं रूपयौवनभूतयः।
स्वर्गोदेवाधिपत्यं हि पूज्यत्वं बलपौरुषम्।
परिचित्तज्ञता सत्यसंकल्प स्सर्वतोगतिः। 15

ப்ராக்ரு'தானாம்' ச ஜீவாநாமத்ரேவ ந ஸுக²ராஶய: |
மந்யந்தே தே நராஸ்தேந ஹ்யாத்மனோ மோக்ஷமேவ ஹி |
ப்ராப்யம்' போ⁴க³மனந்தம்' ச தேந ஜாதம்' முனீஸ்வரா: |
தத³ர்த²மாசரந்தீ ஹ த⁴ர்மாநேவ விஶேஷத: |
ஆதௌ³ கலே³ப³ரம்' ப்ராப்யம்' ஜாயாப்ராப்யதயா மதா |
புத்ர: பௌத்ர: ப்ரபௌத்ரஶ்ச த⁴நம்' வித்³யா யஶ: குலம் |
க்ஷேத்ரம்' ஸத்³மமஹீராஜ்ஜ்யம்' விஜய: காமகௌதுகம் |
ப்ரதாபோஹ்யஹதைஶ்வர்யம்' ரூபயௌவநபூ⁴தய: |
ஸ்வர்கோ³ தே³வாதி⁴பத்யம்' ஹி பூஜ்யத்வம்' ப³லபௌருஷம் |
பரிசித்திஜ்ஞதா ஸத்யஸங்கல்பஸ் ஸர்வதோக³தி: | 15

முனிவர்களே, சாதாரண உயிர்கள், இம்மையிலேயே அனைத்து சுகங்களையும் அடைய நினைக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் மோட்சத்தை அடையத் தவறுகிறார்கள். முடிவில்லாத ஆனந்தம், இறைவனிடம் இருந்து வருவது என்பதை அவர்கள் அறிவதில்லை. அதை அடைவதற்கு பதிலாக, இவர்கள் தர்மத்தை விசேஷமாக கடைபிடிக்கிறார்கள். முதலில் இந்த உடலை அடைவது, மனைவியின் மூலம் அடைவது, மகன், பேரன், கொள்ளுப் பேரன், செல்வம், அறிவு, புகழ், குலம், நிலம், வீடு, அரசு, வெற்றி, இன்பம், வீரம், அழியாத செல்வம், அழகு, இளமை, சொர்க்கம், தேவர்களின் தலைவன், வணங்கப்படுவது, உடல் வலிமை, மற்றவர்கள் மனதில் என்ன இருக்கிறது என்று அறிவது, நினைத்தது நினைத்தபடி நடப்பது, எல்லா இடங்களுக்கும் செல்லுதல் ஆகிய அனைத்தையும் இந்த பிறவியிலேயே அடைய நினைக்கிறார்கள் || 15

निर्द्वद्वत्वमधीनत्व मित्याद्यामुष्मिकंचनः।
प्राप्यं भोग्यं च गंतव्यं मन्यं ते बलपौरुषम्।
प्राकृतेर्गुणचित्तेषु विभ्रान्तास्यभावतः।
इदं ग्राह्यमिदंग्राह्यमिति धावंत्य वस्तुनि।
प्राप्तिमस्यापिधर्मेण प्रवदंति मनीषिणः।
अप्राप्यप्राप्तिरेवेयं हित्वा निस्सीममव्यय।
निवृत्तिमेववेदोय माहास्य क्षणविच्युतेः ।
तथाप्यनित्यवस्तूना मनुरागवता मिह।
संताप्यह्यात्मनोमार्ग प्रवृत्तिमनुशास्ति हि।
बालानामिव संगोप्यमणिका च मणिं नृणाम्। 20

நிர்த்³வத்³வத்வமதீ⁴நத்வ மித்யாத்³யாமுஷ்மிகம்' சந: |
ப்ராப்யம்' போ⁴க்³யம்' ச க³ந்தவ்யம்' மந்யம்' தே ப³லபௌருஷம் |
ப்ராக்ரு'தேர்கு³ணசித்தேஷு விப்⁴ராந்தாஸ்யபா⁴வத: |
இத³ம்' க்³ராஹ்யமித³ங்க்³ராஹ்யமிதி தா⁴வந்த்யவஸ்துநி |
ப்ராப்திமஸ்யாபி த⁴ர்மேண ப்ரவத³ந்தி மநீஷிண: |
அப்ராப்யப்ராப்திரேவேயம்' ஹித்வா நிஸ்ஸீமமவ்யயம் |
நிவ்ரு'த்திமேவ வேதோ³யமாஹாஸ்ய க்ஷணவிச்யுதே: |
ததா²ப்யநித்யவஸ்தூநாம் மனுராக³வதா மிஹ |
ஸம்தாப்யஹ்யாத்மனோ மார்க³ம்' ப்ரவ்ரு'த்திமநுஶாஸ்தி ஹி |
பா³லாநாமிவ ஸங்கோ³ப்யமணிகா ச மணிம்' ந்ரு'ணாம் | 20

இரண்டற்ற தன்மை, பிறர்களுக்குஅடிமைத்தனம், என அனைத்தும் மறுமையின் பலன்கள். இவை அனைத்தும் பலம் மற்றும் வீரத்தின் மூலம் அடைய முடியும் என எண்ணுகின்றனர். இயற்கையின் குணங்களில் மனதை பறிகொடுத்து, இது வேண்டும், அது வேண்டும் என அலைகின்றனர். ஞானிகள் இதைக்கூட தர்மத்தின் மூலம் அடையலாம் என்கின்றனர். ஆனால், இது அடையக்கூடாததை அடைவது போன்றது. நிலையற்ற இந்த உலக இன்பங்களை நாடி, நிலையான இறைவனை விட்டுவிடுகிறார்கள். வேதங்கள் கூட, நிலையற்ற இன்பத்தை விட்டு, நிலையான மோட்சத்தை அடைய சொல்கிறது. ஆனாலும் நிலையற்ற உலக இன்பத்தின் மேல் உள்ள ஆசை அவர்களை விடாமல் துரத்துகிறது. இதனால் மனதை வருத்தி, இறைவனை அடையும் வழியை விட்டு, உலக இன்பங்களை அடையத் துடிக்கிறார்கள். சிறிய குழந்தைகள் ஒரு பொம்மையைக் காப்பாற்றுவது போல, இந்த உலக இன்பங்களைக் காக்கத் துடிக்கிறார்கள் || 20

धर्मः प्रवृत्तिमार्गाख्य एको राजस तामसः।
निवृत्तिमार्गस्सत्वाख्यो द्वितीयो भगवत्प्रियः।
नारायणपरोधर्म स्स च भागवतो मतः।
ज्ञानपूर्वस्वभवति जीवानां मोक्षसिद्धये।
प्राप्यभोगतया विष्णोः ज्ञानं ज्ञानविधो विदुः।
साध्यसादनरूपं हि विष्णुरेवेति वा पुनः।
अविच्छिन्नसुखं बृह्म दिव्यानंतगुणास्पदम्।
सर्वशक्तिमदव्यक्तं सर्वज्ञं सर्वकामदम्।
तदर्थमेवकर्तव्यं सात्विकं प्रेमवृद्धये।
प्रेम्णायत्क्रियते पश्चात् परमैकांतिकं हि तत्। 25

த⁴ர்ம: ப்ரவ்ரு'த்திமார்கா³க்²ய ஏகோ ராஜஸ தாமஸ: |
நிவ்ரு'த்திமார்க³ஸ்ஸத்வா²க்²யோ த்³விதீயோ ப⁴க³வத் ப்ரிய: |
நாராயணபரோ த⁴ர்மஸ் ஸ ச பா⁴க³வதோ மத: |
ஜ்ஞானபூர்வஸ்வப⁴வதி ஜீவாநாம்' மோக்ஷஸித்³த⁴யே |
ப்ராப்யபோ⁴க³தயா விஷ்ணோ: ஜ்ஞானம்' ஜ்ஞானவிதோ⁴ விது³: |
ஸாத்⁴யஸாத³நரூபம்' ஹி விஷ்ணுரேவேதி வா புந: |
அவிச்சி²ந்நஸுக²ம்' ப்³ரஹ்ம தி³வ்யாநந்தகு³ணாஸ்பத³ம் |
ஸர்வஶக்திமத³வ்யக்தம்' ஸர்வஜ்ஞம்' ஸர்வகாமத³ம் |
தத³ர்த²மேவ கர்தவ்யம்' ஸாத்விகம்' ப்ரேமவ்ரு'த்³த⁴யே |
ப்ரேம்ணாயத்க்ரியதே பஶ்சாத் பரமைகாந்திகம்' ஹி தத் | 25

தர்மம் என்பது இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று உலக இன்பத்தை நாடிச் செல்லும் வழி, இது ரஜோ மற்றும் தமோ குணங்கள் நிறைந்தது. மற்றொன்று பற்றுகளை விட்டு இறைவனை அடையும் வழி, இது சத்வ குணம் நிறைந்தது, இதுவே பகவானுக்குப் பிரியமானது. நாராயணனைப் பற்றிய தர்மமே பாகவத தர்மம். இது ஞானத்தால் ஆனது, இதுவே ஜீவாத்மாக்களுக்கு மோட்சத்தை கொடுக்கும். விஷ்ணுவை அடைவதே ஞானம் என ஞானிகள் கூறுகிறார்கள். சாத்தியமும், சாதனமும் விஷ்ணுவே. பிரம்மம் என்பது முடிவில்லாத ஆனந்தம், தெய்வீகமான குணங்கள் கொண்டது. அது எல்லையற்ற சக்தி, அறிய முடியாதது, எல்லாம் அறிந்த ஒன்று, அனைத்தையும் கொடுக்கும் ஒன்று. அதை அடைவதற்கே சாத்வீகமான செயல்களைச் செய்ய வேண்டும். அன்பினால் செய்யப்படும் செயலே பரம ஏகாந்திக தர்மம் || 25

सात्विकंवैष्णवं नाम प्राहुः प्रेमसमृद्धये।
साध्यसाधनभूतोयं प्रतिबंधकनाशनः।
प्रेमात्तरं तु यत्कर्म साक्षात्तत्प्राप्तिकारणम्।

वक्ष्येहं मुनयस्तावत् सात्विकं देहशोधनम्।
तत्रादावाह्निकं कर्म वैष्णवोचितमुच्यते।
आप्राबोधम्महाभागाः प्रस्वापांतमशेषतः।
प्रतिबुध्यनिशाप्रांते हरिनामावळिं जपन्।
श्रीगुरोश्चरणांबोजम् चेतसा चिंतयन् मुहुः।
स्वरूपं दिव्यलीलां च पार्षदान् स परिच्छदान्।
विमुक्तिमण्डपं देवीं पद्मजां प्रणमेद्भुदः । 30

ஸாத்விகம்’ வைஷ்ணவம்’ நாம ப்ராஹுः ப்ரேமஸம்ரு’த்³த⁴யே |
ஸாத்⁴யஸாத⁴நபூ⁴தோ(அ)யம்’ ப்ரதிப³ந்த⁴கநாஶநः |
ப்ரேமாத்தரம்’ து யத்கர்ம ஸாக்ஷாத்தத்ப்ராப்திகாரணம் |
வக்ஷ்யே(அ)ஹம்’ முநயஸ்தாவத் ஸாத்விகம்’ தே³ஹஶோத⁴நம் |
தத்ராதா³வாஹ்நிகம்’ கர்ம வைஷ்ணவோசிதமுச்யதே |
ஆப்ராபோ³த⁴ம்’ மஹாபா⁴கா³ः ப்ரஸ்வாபாந்தமஶேஷதः |
ப்ரதிபு³த்⁴ய நிஶாப்ராந்தே ஹரிநாமாவளிம்’ ஜபன் |
ஶ்ரீகு³ரோஶ்சரணாம்போ³ஜம் சேதஸா சிந்தயந் முஹுः |
ஸ்வரூபம்’ தி³வ்யலீலாம்’ ச பார்ஷதா³ந் ஸ பரிச்சி²தா³ந் |
விமுக்திமண்ட³பம்’ தே³வீம்’ பத்³மஜாம்’ ப்ரணமேத்³பு³த⁴ः | 30

சாத்வீகமான வைஷ்ணவ தர்மம், அன்பை வளர்க்கும். இது இலக்கையும், அதற்கான வழியையும் காட்டும். இது தடைகளை நீக்கும். அன்பினால் செய்யப்படும் செயலே, பகவானை அடையும் வழி. முனிவர்களே, நான் சாத்வீகமான தேக சுத்தியை பற்றி சொல்கிறேன். முதலில், வைஷ்ணவர்கள் தினமும் செய்ய வேண்டிய விஷயங்களைப் பற்றி சொல்கிறேன். தூங்கி எழும்புவது முதல், தூங்கும் வரை என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். இரவில் விழித்தவுடன் ஹரி நாமங்களை ஜபிக்க வேண்டும். குருவின் பாதங்களை மனதில் நினைக்க வேண்டும். பகவானின் தெய்வீக வடிவத்தையும், லீலைகளையும், அவருடைய பரிவாரங்களையும் மனதில் தியானிக்க வேண்டும். மோட்ச மண்டபத்தை அடையும் தேவியான லட்சுமியை வணங்க வேண்டும் || 30

प्रपन्नमात्मनोरूपं प्राप्यं कैंकर्य मच्युतम्।
स्वातन्त्र्यं स्वामिनस्तस्य पारतंत्र्यं विचिंतयेत्।
महाकारुणिकं देवमात्मानमपकारिणम्।
स्वामिनं विद्ययायुक्तमविद्यानिलया तथा।
स्वकर्तृत्वं विनिर्धूय कर्तारमनघं हरिम्।
दास्यंकरिष्यमनसा वचसा देहकर्मणा।
दासोहं मनसा चैव वचसा नैच्यभावनम्।
कर्मिणां मंदिरालेपनेकाऽलंकरण क्रियाः।
नाहमन्यत्करिष्यामि श्रीशसंबंध वर्जितम्।
देहयात्रामपि हरे नैव संबंधवर्जिताम्। 35

ப்ரபந்நமாத்மனோ ரூபம்’ ப்ராப்யம்’ கைங்கர்யமச்யுதம் |
ஸ்வாதந்த்ர்யம்’ ஸ்வாமிநஸ்தஸ்ய பாரதந்த்ர்யம்’ விசிந்தயேத் |
மஹா காருணிகம்’ தே³வமாத்மாநமபகாரிணம் |
ஸ்வாமிநம்’ வித்³யாயுக்தமவித்³யாநிலயா ததா² |
ஸ்வகர்த்ரு’த்வம்’ விநிர்தூ⁴ய கர்தாரமனக⁴ம்’ ஹரிம் |
தா³ஸ்யம்’ கரிஷ்யமநஸா வசஸா தே³ஹகர்மணா |
தா³ஸோ(அ)ஹம்’ மநஸா சைவ வசஸா நைச்யபா⁴வநம் |
கர்மிணாம்’ மந்தி³ராலேபநேகா(அ)லங்கரண க்ரியாः |
நாஹமன்யத்கரிஷ்யாமி ஶ்ரீஶஸம்ப³ந்த⁴வர்ஜிதம் |

தே³ஹயாத்ராமபி ஹரே நைவ ஸம்ப³ந்த⁴வர்ஜிதாம் | 35

பகவானை சரணடைவதே ஆத்மாவின் உண்மையான வடிவம், என்றும் அழியாத கைங்கர்யமே அடைய வேண்டியது. எஜமானன் சுதந்திரமானவன், தான் அவனுக்கு அடிமை என்று நினைக்க வேண்டும். தேவன் கருணை உள்ளவர், தான் பாவம் செய்தவன் என்பதை உணர வேண்டும். எஜமானன் ஞானம் நிறைந்தவர், தான் அறியாமை நிறைந்தவன் என்பதை உணர வேண்டும். தான் ஒருவன் செய்வதாக எண்ணாமல், எல்லாம் ஹரியே செய்பவன் என்று நினைக்க வேண்டும். மனம், வாக்கு, மற்றும் உடல் மூலம் அவனுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும். நான் தாசன் என்று மனதாலும், வாக்காலும், பணிவுடன் சொல்ல வேண்டும். மற்றவர்கள் கோவிலுக்கு அலங்காரம் செய்யலாம். நான் ஸ்ரீ ஹரி சம்பந்தம் இல்லாமல் வேறு எதுவும் செய்ய மாட்டேன். என் உடல் இயக்கத்தை கூட ஹரி சம்பந்தம் இல்லாமல் செய்ய மாட்டேன். || 35

नादा स भावनं वाचा मनसापि च संस्पृशे।
नादा सद्वेषं कृछ्रेपि करिष्ये दीनवत्सल।
संसारसर्पभीतोऽह मनन्यशरणो भवम्।
इति संकल्प्य पूतात्मा प्रक्षाळ्य चरणामुदा।
रात्रिवासः परित्यज्य शुचौ स्वासनमात्मनः।
पातयेत्तत्र चाधारशक्तिं स्मृत्वा नमेद्भुवः ।
आचम्य केशवाद्यैश्च भूतशुद्धिं च संस्मरेत्।
श्रीवैकुण्ठपार्षदांश्च नित्यमुक्तान् विचिंतयेत्।
परंपरान् गुरून् स्मृत्वा न्यासध्यानं विधाय च।
प्रजपेन् मन्त्रराजं च द्वयमन्त्रं विशेषतः । 40

நா(அ)தா³ ஸ பா⁴வநம்’ வாசா மநஸாபி ச ஸம்’ஸ்ப்ரு’ஶே |
நா(அ)தா³ ஸத்³த்³வேஷம்’ க்ரு’ச்²ரே(அ)பி கரிஷ்யே தீ³நவத்ஸல |
ஸம்’ஸாரஸர்பபீ⁴தோ(அ)ஹ மனந்யஶரணோ ப⁴வம் |
இதி ஸங்கல்ப்ய பூதாத்மா ப்ரக்ஷாள்ய சரணாமுதா³ |
ராத்ரிவாஸ: பரித்யஜ்ய ஶுசௌ ஸ்வாஸநமாத்மன: |
பாதயேத்தத்ர சாதா⁴ரஶக்திம்’ ஸ்ம்ரு’த்வா நமேத்³பு⁴வ: |
ஆசம்ய கேஶவாத்³யைஶ்ச பூ⁴தஶுத்³தி⁴ம்’ ச ஸம்’ஸ்மரேத் |
ஶ்ரீவைகுண்ட²பார்ஷதா³ம்’ஶ்ச நித்யமுக்தாந் விசிந்தயேத் |
பரம்பராந் கு³ரூந் ஸ்ம்ரு’த்வா ந்யாஸத்⁴யாநம்’ வித⁴ாய ச |
ப்ரஜபேந் மந்த்ரராஜம்’ ச த்³வயமந்த்ரம்’ விஶேஷத: | 40

நான் மனதாலும் வாக்காலும் கெட்ட எண்ணங்களை நினைக்க மாட்டேன். தீனதயாளனே, நான் எத்தகைய துன்பத்திலும் உன்னை வெறுக்கமாட்டேன். பிறவி என்னும் பாம்புக்கு பயந்து உன்னைச் சரணடைந்தேன். இப்படி நினைத்து, கால்களை கழுவி, இரவில் அணிந்த ஆடைகளை களைந்து, சுத்தமான இடத்தில் அமர்ந்து, ஆத்ம சக்தியை நினைத்து பூமியை வணங்க வேண்டும். கேசவன் என்று தொடங்கி ஆசமனம் செய்து பூத சுத்தி செய்ய வேண்டும். ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் இருக்கும் நித்ய சூரிகளையும் நினைக்க வேண்டும். பரம்பரை குருமார்களையும், நியாச தியானத்தையும் செய்து, மந்திர ராஜத்தையும், த்வய மந்திரத்தையும் ஜெபிக்க வேண்டும் || 40

पठेच्च पौरुषं सूक्तं श्रीसूक्तं नामकीर्तनम्।
महापुरुषविद्यां च दासोहमिति भावयेत्।
दासोहं स्वामिसेवार्थं देहयात्रां विधानतः ।
प्रवर्तयिष्ये सततं प्रीणा तु पुरुषोत्तमः।
प्रागेवसूर्यसंदर्शा च्छिरः प्रावृत्य वाससा।
नैऋत्यां गृहतो दूरं गच्छेन्मलविमुक्तये।

अयज्ञीयैरनाद्रैश्च तृणैस्संछाद्य मेदिनीम्।
निरुच्वासो गतालापो मलमूत्रं परित्यजेत्।
दिवासंध्यासु कर्णस्थ वृह्मसूत्र उदङ्मुखः ।
कुर्यान्मूत्रपुरीषं तु रात्रौचेद्दक्षिणा मुखः ।45

படே²ச்ச பௌருஷம்' ஸூக்தம்' ஶ்ரீஸூக்தம்' நாம கீர்தநம் |
மஹாபுருஷவித்³யாம்' ச தா³ஸோ(அ)ஹமிதி பா⁴வயேத் |
தா³ஸோ(அ)ஹம்' ஸ்வாமிஸேவார்த்த²ம்' தே³ஹயாத்ராம்' விதா⁴நத: |
ப்ரவர்தயிஷ்யே ஸததம்' ப்ரீணா து புருஷோத்தம: |
ப்ராகே³வ ஸூர்யஸந்த³ர்ஶாச்சிர: ப்ராவ்ரு'த்ய வாஸஸா |
நைர்ரு'த்யாம்' க்³ரு'ஹதோ தூ³ரம்' க³ச்சே²ந்மலவிமுக்தயே |
அயஜ்ஞீயைரநாத்³ரைஶ்ச த்ரு'ணைஸ்ஸம்'சா²த்³ய மேதி³நீம் |
நிருச்²வாஸோ க³தாலபோ மலம்' மூத்ரம்' பரித்யஜேத் |
தி³வாஸந்த்⁴யாஸு கர்ணஸ்த² வ்ரு'ஹ்மஸூத்ர உத³ங்முக²: |
குர்யாந்மூத்ரபுரீஷம்' து ராத்ரௌசேத்³த³க்ஷிணா முக²: | 45

புருஷ சூக்தம், ஶ்ரீ சூக்தம், நாம கீர்த்தனம், மஹா புருஷ வித்தை ஆகியவற்றை படிக்க வேண்டும். நான் தாசன் என்று மனதில் நினைக்க வேண்டும். நான் தாசன், சுவாமிக்கு சேவை செய்வதே என் வாழ்வின் நோக்கம், புருஷோத்தமன் மகிழும்படி என் வாழ்க்கை இருக்கும். சூரியன் உதிப்பதற்கு முன், தலையைத் துணியால் மூடி, வீட்டின் தென்மேற்கு திசையில் மலஜலம் கழிக்க செல்ல வேண்டும். யாகத்திற்கு பயன்படாத புற்களை வைத்து பூமியை மூடி, மூச்சு விடாமல், பேசாமல் மலஜலம் கழிக்க வேண்டும். பகலிலும், மாலையிலும் வடக்கு நோக்கி, இரவில் தெற்கு நோக்கியும் மலஜலம் கழிக்க வேண்டும் || 45

पवित्रमुपवीतं च दक्षिणे श्रवणे द्विजाः।
मलमूत्रपरितित्यागे कुर्यान्नियत मानसः।
दर्भस्थानानि विशेषेषु पवित्रत्वं प्रयाति हि।
चक्रं प्रच्छन्नमन्यच्छ बाहुमूलेतु धारितम्।
छायायामंधकारे च रात्रावहनिह द्विजाः।
यथासुखमुखः कुर्यात् प्राणभाधा भयेषु च।
गृहीत्वा जलपात्रं तु विण्मूत्रं कुरुते यदि।
तज्जलं मूत्रसदृशं पीत्वा चांद्रायणं चरेत्।
मलमूत्रं त्यजेद्विप्रोऽकृत्वा कर्णे च सूत्रकम्।
मलवत्तत्परित्यज्य नवसूत्र धरो भवेत्। 50

பவித்ரமுபவீதம்' ச த³க்ஷிணே ஶ்ரவணே த்³விஜா: |
மலமூத்ரபரிதித்³யாகே குர்யாந்நியத மாநஸ: |
த³ர்ப⁴ஸ்தா²நாநி விஶேஷேஷு பவித்ரத்வம்' ப்ரயாதி ஹி |
சக்ரம்' ப்ரச்ச²ந்நமன்யச்ச பா³ஹுமூலே து தா⁴ரிதம் |
சா²யாயாமந்த⁴காரே ச ராத்ராவஹநிஹ த்³விஜா: |
யதா²ஸுக²முக²: குர்யாத் ப்ராணபா⁴தா⁴ ப⁴யேஷு ச |
க்³ரு'ஹீத்வா ஜலபாத்ரம்' து விண்மூத்ரம்' குருதே யதி³ |
தஜ்ஜலம்' மூத்ரஸத்³ரு'ஶம்' பீத்வா சாந்த்³ராயணம்' சரேத் |
மலமூத்ரம்' த்யஜேத்³விப்ரோ(அ)க்ரு'த்வா கர்ணே ச ஸூத்ரகம் |
மலவத்தத்பரித்யஜ்ய நவஸூத்ர த⁴ரோ ப⁴வேத் | 50

பிராமணர்கள், பவித்ரம் மற்றும் பூணூலை வலது காதில் வைத்துக்கொண்டு, மல ஜலம் கழிக்க வேண்டும். தர்பை புல் உள்ள இடங்கள் தூய்மையானதாகக் கருதப்படுகிறது. <u>சக்கரம் போன்றவற்றை தோளில் மறைத்து வைத்திருக்க வேண்டும். நிழலிலும்</u>,

இருளிலும், இரவிலும், பகலிலும், எந்த திசை வேண்டுமானாலும் பார்த்து மலஜலம் கழிக்கலாம். ஆனால், உயிர் பயம் மற்றும் உடல் உபாதையின் போது விதிவிலக்கு உண்டு. தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு மலஜலம் கழித்தால், அந்தத் தண்ணீரை சிறுநீரைப் போல கருதி, சந்திராயண விரதம் இருக்க வேண்டும். காதில் பூணூல் இல்லாமல் மல ஜலம் கழித்தால், அதை அசுத்தமாக கருதி, பூணூலை மாற்ற வேண்டும் || 50

उत्तार्य तुलसीकंजमाले वैष्णवसत्तमः।
मलमूत्र परित्यागं नैत्यिकं तु समाचरेत्।
सूतके प्रेतकार्ये च तैलाभ्यंगे च भोजने।
शयने तुळसीमालामधृत्वैव समाचरेत्।
गृहीतलिंगमन्यत्र मृद्भिरभ्युद्धरेज्जलैः ।
गंधलेप क्षयकरम् नित्यं शौचमथाचरेत्।
यस्मिन् देशे तु यत्तोयं या च यत्रैव मृत्तिका।
सैव तत्र प्रशस्तस्यात्तया शौचं विधीयते।
तीर्थेशौचं न कुर्वीत न तत्रोद्धृत वारिणा।
अरत्निमात्रं जलं त्यत्क्त्वा कुर्याच्छौचमनुद्धृतैः। 55

உத்தார்ய துளஸீகஞ்ஜமாலே வைஷ்ணவஸத்தமः |
மலமூத்ர பரித்யாக³ம்’ நைத்யிகம்’ து ஸமாசரேத் |
ஸூதகே ப்ரேதகார்யே ச தைலாப்⁴யங்கே³ ச போ⁴ஜநே |
ஶயநே துளஸீமாலாமத்⁴ரு’த்வைவ ஸமாசரேத் |
க்³ரு’ஹீதலிங்க³மன்யத்ர ம்ரு’த்³பி⁴ரப்⁴யுத்³த⁴ரேஜ்ஜலை꞉ |
க³ந்த⁴லேப க்ஷயகரம்’ நித்யம்’ ஶௌசமதா²சரேத் |
யஸ்மிந் தே³ஶே து யத்தோயம்’ யா ச யத்ரைவ ம்ரு’த்திகா |
ஸைவ தத்ர ப்ரஶஸ்தஸ்யாத்தயா ஶௌசம்’ விதீ⁴யதே |
தீர்தே² ஶௌசம்’ ந குர்வீத ந தத்ரோத்³த்⁴ரு’த வாரிணா |
அரத்நிமாத்ரம்’ ஜலம்’ த்யத்³க்த்வா குர்யாச்சௌசமநுத்³த்⁴ரு’தை꞉ | 55

வைஷ்ணவர்கள் துளசி மாலையை கழற்றி வைத்துவிட்டு, மலஜலம் கழிக்க வேண்டும். சூதகம், இறப்பு சடங்கு, எண்ணெய் தேய்த்து குளித்தல், உணவு அருந்துதல், மற்றும் உறங்கும் போதும் துளசி மாலையை அணியக்கூடாது. லிங்கத்தை கையில் வைத்திருந்தால், மண்ணால்ணால் சுத்தம் செய்ய வேண்டும். வாசனைப் பொருட்களை அழிக்கும் மண்ணை வைத்து சுத்தம் செய்ய வேண்டும். எந்த நாட்டில், எந்த தண்ணீர், மற்றும் எந்த மண் உள்ளதோ, அதை வைத்து சுத்தம் செய்வது நல்லது. தீர்த்தங்களில் சுத்தம் செய்யக் கூடாது. மேலும், எடுத்த தண்ணீரை வைத்து சுத்தம் செய்யக்கூடாது. ஒரு அரத்னி தூரம் தண்ணீரை விட்டு, பிறகு சுத்தம் செய்ய வேண்டும் || 55

आपद्येतत्प्रकर्तव्यं पात्राभावेन वै सदा।
पश्चात्तच्छोदयेत्तीर्थं मन्त्रैर्जल विलोदनैः।
विभीतकमितादेया मृण्मूत्रोत्सर्ग कर्मणि।
आर्द्रामलकमात्रं वा मूत्रशौचे तु मृत्तिका।
एका लिंगे करेतिस्रः पादयोर्मृत्तिकाद्वयम्।
मूत्रशौचम् समाख्यातम् शुक्रशौचं निबोधत।
मूत्रात्तद्विगुणं शुक्रे मैथुने त्रिगुणं भवेत्।
एवं शौचं भवेत्पुंसाम् मलमोक्षे निबोदत।
तिस्रोऽपानेऽथवा पंच सप्तवेति ध्वजे पुनः।
एकं वाऽथद्वयं वा स्यात् करयोर्दशमृत्तिकाः। 60

ஆபத்³யேதத்ப்ரகர்தவ்யம்’ பாத்ராபா⁴வேந வை ஸதா³ |
பஶ்சாத்தச்சோத³யேத்தீர்த²ம்’ மந்த்ரைர்ஜல விலோத³னை꞉ |

விபீ⁴தகமிதா தே³யா ம்ரு’ண்மூத்ரோத்ஸர்க³ கர்மணி |
ஆர்த்³ராம்ல³கமாத்ரம்’ வா மூத்ரஶௌசே து ம்ரு’த்திகா |
ஏகா லிங்கே³ கரே திஸ்ர: பாத³யோர்மரு’த்திகாத்³வயம் |
மூத்ரஶௌசம்’ ஸமாக்²யாதம்’ ஶுக்ரஶௌசம்’ நிபோ³த⁴த |
மூத்ராத்தத்³விகு³ணம்’ ஶுக்ரே மைது²நே த்ரிகு³ணம்’ ப⁴வேத் |
ஏவம்’ ஶௌசம்’ ப⁴வேத்பும்’ஸாம்’ மலமோக்ஷே நிபோ³த⁴த |
திஸ்ரோ(அ)பாநே(அ)த²வா பஞ்ச ஸப்தவேதி த்⁴வஜே புந: |
ஏகம்’ வா(அ)த² த்³வயம்’ வா ஸ்யாத் கரயோர்த³ஶம்ரு’த்திகா: | 60

பாத்திரங்கள் இல்லையென்றால், இந்த முறைப்படி சுத்தம் செய்ய வேண்டும். பிறகு, மந்திரங்கள் மற்றும் தண்ணீரைக் கொண்டு தீர்த்தத்தை சுத்தம் செய்ய வேண்டும். மல ஜலம் கழித்த பின்னர், விபீதகம் அளவு மண்ணால் பயன்படுத்த வேண்டும். சிறுநீர் கழித்தால், நெல்லிக்காய் அளவு மண்ணால் பயன்படுத்த வேண்டும். லிங்கத்தில் ஒரு முறை, கையில் மூன்று முறை, காலில் இரண்டு முறை மண்ணால் வைத்து சுத்தம் செய்ய வேண்டும். இது சிறுநீருக்கான சுத்தம், சுக்கிலத்திற்கான சுத்தம் பற்றி கேளுங்கள். சிறுநீரை விட இரு மடங்கு சுக்கிலத்திற்கும், மூன்று மடங்குபுணர்ச்சிக்கும் பயன்படுத்த வேண்டும். மல ஜலம் கழித்த பின்னர் ஆசன வாயில் மூன்று அல்லது ஐந்து அல்லது ஏழு முறையும், லிங்கத்தில் ஒரு முறை, கைகளில் பத்து முறையும் மண்ணால் வைத்து சுத்தம் செய்ய வேண்டும் || 60

विंशतिर्वा भवेद्विप्राः पादयोस्सप्त सप्त च।
चतस्त्रस्तु मृदो देयाः कृत्वा तु सुख शोधनम्।
एतच्छौचं गृहस्थानां तथा गुरु निवासिनाम्।
द्विगुणं स्याद्वानस्थानां यतीनां त्रिगुणम् भवेत्।
स्त्रीशूद्रयोरर्धमानम् शौचं निशि तथास्मृतम्।
पादशौचं पथिभवे देष शौचविनिश्चयः।
धारया च न कर्तव्यं शौचं शुद्धिमभीप्सुना।
चुळकेनैव कर्तव्य हस्तशुद्धिर्विधानतः।
मूत्रोत्सर्गं द्विजः कृत्वा न कुर्याच्छौचमात्मनः।
मोहात्सतु त्रिरात्रेण जलंपीत्वा शुचिर्भवेत् । 65

விம்’ஶதிர்வா ப⁴வேத்³விப்ரா: பாத³யோஸ்ஸப்த ஸப்த ச |
சதஸ்ரஸ்து ம்ரு’தோ³ தே³யா: க்ரு’த்வா து ஸுக² ஶோத⁴நம் |
ஏதச்சௌசம்’ க்³ரு’ஹஸ்தா²நாம்’ ததா² கு³ருநிவாஸிநாம் |
த்³விகு³ணம்’ ஸ்யாத்³வாநஸ்தா²நாம்’ யதீநாம்’ த்ரிகு³ணம்’ ப⁴வேத் |
ஸ்த்ரீஶூத்³ரயோரர்த⁴மாநம்’ ஶௌசம்’ நிஶி ததா² ஸ்ம்ரு’தம் |
பாத³ஶௌசம்’ பதி²ப⁴வே தே³ஷ ஶௌசவிநிஶ்சய: |
தா⁴ரயா ச ந கர்தவ்யம்’ ஶௌசம்’ ஶுத்³தி⁴மபீ⁴ப்ஸுநா |
சுளகேநைவ கர்தவ்ய ஹஸ்தஶுத்³தி⁴ர்விதா⁴நத: |
மூத்ரோத்ஸர்க³ம்’ த்³விஜ: க்ரு’த்வா ந குர்யாச்சௌசமாத்மந: |
மோஹாத்ஸ து த்ரிராத்ரேண ஜலம்’ பீத்வா ஶுசி⁴ர்ப⁴வேத் | 65

பிராமணர்கள் கால்களில் ஏழு ஏழு முறை மண்ணால் வைத்து சுத்தம் செய்ய வேண்டும். பிறகு நான்கு முறைகைகளை மண்ணால் சுத்தம் செய்ய வேண்டும். இது இல்லறத்தில் இருப்பவர்களுக்கும், குருகுலத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் உரிய சுத்தம். வானப்பிரஸ்தத்தில் இருப்பவர்கள் இரு மடங்கும், துறவிகள் மூன்று மடங்கும் சுத்தம் செய்ய வேண்டும். பெண்கள் மற்றும் சூத்திரர்கள், இரவில் பாதி அளவு சுத்தம் செய்ய வேண்டும். பாதங்களை சுத்தம் செய்வது பயணத்தின் போது மட்டுமே செய்யவேண்டும். சுத்தத்தை விரும்புகிறவர்கள், தண்ணீரை ஊற்றி சுத்தம் செய்யக்கூடாது. கைகளால் எடுத்து சுத்தம்

செய்ய வேண்டும். பிராமணன் ஒருவன் சிறுநீர் கழித்து, சுத்தம் செய்ய மறந்தால், அவன் மூன்று நாட்கள் தண்ணீர் மட்டும் குடித்து சுத்தமாக வேண்டும். || 65

भुंजानस्यगुदस्स्रावो यदिस्याद्वायु वेगतः ।
ततःकृतोपवासस्तु पंचगव्येन शुद्ध्यति।
शौच यत्न स्सदाकार्यो वैष्णवेन विशेषतः।
आराध्यते यतो विष्णुः साक्षात्कैवल्य भाजनः ।
शौचाचार विहीनस्य समस्ता निष्फलाः क्रियाः।
कैंकर्यार्थ भगवतो देहशुद्धिं समाचरेत्।
देहशुद्धिर्विधिज्ञेया स्वभावाच्छ निमित्ततः।
स्नानादौतु स्वभावेन स्पर्शादौस्यान्निमित्तजा ।
वसा शुक्रमसृयज्जा मूत्रविङ्कर्णविण्णखाः।
श्लेष्माश्ट दूषिका स्वेदो द्वादशैता नृणां मलाः।70

பு⁴ஞ்ஜாநஸ்ய கு³த³ஸ்ஸ்ராவோ யதி³ஸ்யாத்³வாயுவேக³த: |
தத: க்ரு'தோபவாஸஸ்து பஞ்சக³வ்யேந ஶுத்³த்⁴யதி |
ஶௌச யத்நஸ்ஸதா³ கார்யோ வைஷ்ணவேந விஶேஷத: |
ஆராத்⁴யதே யதோ விஷ்ணு: ஸாக்ஷாத் கைவல்யபா⁴ஜந: |
ஶௌசாசாரவிஹீநஸ்ய ஸமஸ்தா நிஷ்ப²லா: க்ரியா: |
கைங்கர்யார்த²ம்' ப⁴க³வதோ தே³ஹஶுத்³தி⁴ம்' ஸமாசரேத் |
தே³ஹஶுத்³தி⁴ர்விதி⁴ர்ஜ்ஞேயா ஸ்வபா⁴வாச்ச² நிமித்தத: |
ஸ்நாநாதௌ³ து ஸ்வபா⁴வேந ஸ்பர்ஶாதௌ³ ஸ்யாந்நிமித்தஜா |
வஸா ஶுக்ரமஸ்ரு'யஜ்ஜா மூத்ரவிட்கர்ணவிண்ணகா²: |
ஶ்லேஷ்மாஷ்ட தூ³ஷிகா ஸ்வேதோ³ த்³வாத³ஶைதா ந்ரு'ணாம்' மலா: | 70

உணவு அருந்தும் போது, வாயுவின் வேகத்தால் ஆசன வாயில் இருந்து திரவம் வெளியேறினால், உபவாசம் இருந்து பஞ்சகவ்யத்தால் சுத்தமாக வேண்டும். வைஷ்ணவர்கள் எப்பொழுதும் சுத்தமாக இருக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஏனெனில், விஷ்ணுவை வணங்குபவர்கள் மோட்சத்தை அடைவார்கள். சுத்தமில்லாமல் செய்யும் செயல்கள் அனைத்தும் பயனற்றவை. பகவானுக்கு சேவை செய்வதற்காக தேகத்தை சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும். தேகத்தை சுத்தம் செய்வது இரண்டு வகைப்படும், ஒன்று இயல்பாக செய்வது, மற்றொன்று காரணத்தினால் செய்வது. குளிப்பது இயல்பானது, தொடுதல் போன்ற காரணங்களால் சுத்தம் செய்வது நிமித்தமானது. கொழுப்பு, சுக்கிலம், இரத்தம், சிறுநீர், மலம், காது அழுக்கு, நகம், சளி, கண் அழுக்கு, வியர்வை இவை பன்னிரெண்டும் மனித உடலில் உள்ள அழுக்குகள் ஆகும் || 70

तेषांचाऽथविशुद्ध्यर्थं स्नानं मृगोमयांबसा।
मन्त्रैस्तीर्थोदकैः कुर्यात् प्रत्यहं भगवत्परः।
तीर्थादौ स्नानशुद्ध्यर्थं गत्वा पादौ विशुध्य च।
वल्मीकाश्वत्थ वाराह खातादाहृत्य मृत्तिकाम्।
मृदमादाय मूलेन गायत्र्या प्रोक्ष्य साधकः।
द्विधाकृत्य सरित्तीरे भागैकं तु निधाय च।
भागैकेन शरीरस्य शुद्धिं कुर्याद्विचक्षणः ।
मलस्नानमिदं प्रोक्तं प्राणायाम त्रयं चरेत्।
ध्यात्वा श्रियासमासीनं भूमिस्थं भागमाहरेत्।
तं विभज्य त्रिधामंत्री शुद्धिमिच्छन् सदैहिकम्। 75

தேஷாம்'சா(அ)த² விஶுத்³த்⁴யர்த²ம்' ஸ்நாநம்' ம்ரு'கோ³மயாம்ப³ஸா |
மந்த்ரைஸ்தீர்தோ²த³கை: குர்யாத் ப்ரத்யஹம்' ப⁴க³வத்பர: |
தீர்தா²தௌ³ ஸ்நாநஶுத்³த்⁴யர்த²ம்' க³த்வா பாதௌ³ விஶுத்³த்⁴ய ச |

வல்மீகாஸ்வத்த வா⁴ராஹ கா²தாதா³ஹ்ரு’த்ய ம்ரு’த்திகாம் |
ம்ரு’த³மாதா³ய மூலேந கா³யத்ர்யா ப்ரோக்ஷ்ய ஸாத⁴கः |
த்³விதா⁴க்ரு’த்ய ஸரித்தீரே பா⁴கை³கம்’ து நிதா⁴ய ச |
பா⁴கை³கேந ஶரீரஸ்ய ஶுத்³தி⁴ம்’ குர்யாத்³விசக்ஷணः |
மலஸ்நாநமித³ம்’ ப்ரோக்தம்’ ப்ராணாயாம த்ரயம்’ சரேத் |
த்⁴யாத்வா ஶ்ரியா ஸமாஸீநம்’ பூ⁴மிஸ்த²ம்’ பா⁴க³மாஹரேத் |
தம்’ விப⁴ஜ்ய த்ரிதா⁴ மந்த்ரீ ஶுத்³தி⁴மிச்ச²ந் ஸதை³ஹிகம் | 75

இந்த அழுக்குகளை நீக்க, பசும்சாணம் மற்றும் தண்ணீரைக் கொண்டு குளிக்க வேண்டும். பகவானை நினைத்து தினமும் மந்திரங்களை சொல்லி தீர்த்தங்களில் நீராட வேண்டும். தீர்த்தங்களில் குளிப்பதற்கு முன், கால்களை சுத்தம் செய்துவிட்டு, புற்று, அரசமரம், மற்றும் பன்றிகள் தோண்டிய இடங்களில் இருந்து மண்ணை எடுத்து, காயத்ரி மந்திரம் சொல்லி, அந்த மண்ணை இரண்டாக பிரித்து, ஒரு பகுதியை நதிக்கரையில் வைத்துவிட்டு, இன்னொரு பகுதியை வைத்து உடலை சுத்தம் செய்ய வேண்டும். இதுவே மல ஸ்நானம். பிறகு மூன்று முறை பிராணாயாமம் செய்ய வேண்டும். லட்சுமியுடன் இருக்கும் பகவானை தியானித்து, பூமியில் உள்ள பாகத்தை எடுக்க வேண்டும். பிறகு அதை மூன்று பாகமாக பிரித்து, சுத்தமாக வேண்டும் என்று நினைப்பவர்கள், இந்த முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும். || 75

मणिबंधे पाणितले चांगुळीषुनिवेशयेत्।
तलस्थभागं संप्रोक्ष्य मूलेनैवाभिमंत्र्य च।
अस्त्रमन्त्रेणदिग्बंध माचरन् भ्राम्यपातयेत्।
अङ्गुळीस्थानभागेन कट्यधस्ताद्विलेपयेत्।
मणिबंधस्थभागेन हृदयादूर्ध्वमुल्लिखेत्।
तोये तीर्थं प्रकल्प्याथ स्नायाद्देवमनुस्स्मरन्।
स्नानांगभूता संशुद्धि नित्यस्वाभाविकी मता।
मनुष्यास्थीव संविष्ठा मार्तवं मूत्ररेतसि ।
अजीर्णं शोणितं चापि परस्य यदि संस्पृशेत्।
स्नात्वा प्रमृज्य चेलादीनाचम्य स शुचिर्भवेत्। 80

மணிப³ந்தே⁴ பாணிதலே சாங்கு³ளீஷு நிவேஶயேத் |
தலஸ்த²பா⁴க³ம்’ ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய மூலேநைவாபி⁴மந்த்ர்ய ச |
அஸ்த்ரமந்த்ரேண தி³க்³ப³ந்த⁴மாசரந் ப்⁴ராம்யபாதயேத் |
அங்கு³ளீஸ்தா²நபா⁴கே³ந கட்யத⁴ஸ்தாத்³விலேபயேத் |
மணிப³ந்த⁴ஸ்த²பா⁴கே³ந ஹ்ரு’த³யாதூ³ர்த்⁴வமுல்லி²கே²த் |
தோயே தீர்த²ம்’ ப்ரகல்ப்யா(அ)த² ஸ்நாயாத்³தே³வமநுஸ்ஸ்மரன் |
ஸ்நாநாங்க³பூ⁴தா ஸம்’ஶுத்³தி⁴ர்நித்ய ஸ்வாபா⁴விகீ மதா |
மநுஷ்யாஸ்தீ²வ ஸம்’விஷ்டா² மார்தவம்’ மூத்ரரேதஸி |
அஜீர்ணம்’ ஶோணிதம்’ சாபி பரஸ்ய யதி³ ஸம்’ஸ்ப்ரு’ஶேத் |
ஸ்நாத்வா ப்ரம்ரு’ஜ்ய சேலாதீ³நாசம்ய ஸ ஶுசி⁴ர்ப⁴வேத் | 80

மணிக்கட்டில், உள்ளங்கையில் மற்றும் விரல்களில் மண்ணை வைத்து, மண்ணை மந்திரம் சொல்லி, அஸ்திர மந்திரம் சொல்லி அனைத்து திசைகளையும் பிணைத்து, மண்ணை தலையில் வைத்து, இடுப்புக்கு கீழ் விரல்களால் மண்ணை பூசி, மணிக்கட்டில் உள்ள மண்ணை வைத்து இதயத்திற்கு மேல் பூசவும். தண்ணீரில் தீர்த்தத்தை நினைத்து, பகவானை தியானித்து குளிக்க வேண்டும். குளிப்பது இயல்பாக செய்ய வேண்டிய சுத்தம். மனித எலும்புகள் போல மாதவிடாய், சிறுநீர், சுக்கிலம் இருக்கும். ஜீரணமாகாத உணவு, இரத்தம் போன்றவற்றை மற்றவர்களுடைய தொட்டால், குளித்து, துணிகளை துவைத்து, ஆசமனம் செய்து சுத்தமாக வேண்டும். || 80

तान्येवस्वानि संस्पृष्ट्वा समानं शौचमाचरेत्।
अवैष्णवस्य संस्पर्शो भाषणं पङ्क्तिभोजनम्।
अधोगतिं नयत्येव तस्मात्तं परिवर्जयेत्।
चरणामृतपानेन विष्णु नामासु कीर्तनात्।
श्रीवैष्णवांघ्रिसंस्पर्शा दात्मनश्शुद्धिमाचरेत्।
अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थांगतोपि वा।
संस्मरन् पुण्डरीकाक्षं सद्यश्शुद्धिमवाप्नुयात्।
अतो भागवतं तीर्थं तीर्थं भगवतोपि हि।
समं पश्येत्तु महिमान् शुद्धिकामे विशेषतः।
वैष्णवस्य तु विप्रस्य शंखचक्रांकधारिणः। 85

தான்யேவஸ்வாநி ஸம்'ஸ்ப்ரு'ஷ்ட்வா ஸமாநம்' ஶௌசமாசரேத் |
அவைஷ்ணவஸ்ய ஸம்'ஸ்பர்ஶோ பா⁴ஷணம்' பங்க்திபோ⁴ஜநம் |
அதோ⁴க³திம்' நயத்யேவ தஸ்மாத்த் பரிவர்ஜயேத் |
சரணாம்ரு'தபாநேந விஷ்ணு நாமாஸு கீர்தநாத் |
ஶ்ரீவைஷ்ணவாங்க்⁴ரிஸம்'ஸ்பர்ஶா தா³த்மனஶ்ஶுத்³தி⁴மாசரேத் |
அபவித்ரः பவித்ரோ வா ஸர்வாவஸ்தா²ங்க³தோ(அ)பி வா |
ஸம்'ஸ்மரந் புண்ட³ரீகாக்ஷம்' ஸத்³யஶ்ஶுத்³தி⁴மவாப்நுயாத் |
அதோ பா⁴க³வதம்' தீர்த²ம்' தீர்த²ம்' ப⁴க³வதோ(அ)பி ஹி |
ஸமம்' பஶ்யேத்து மஹிமாந் ஶுத்³தி⁴காமே விஶேஷத: |
வைஷ்ணவஸ்ய து விப்ரஸ்ய ஶங்க²சக்ராங்கதா⁴ரிண: | 85

அவற்றை தொட்டால், அதே போல சுத்தம் செய்ய வேண்டும். வைஷ்ணவர் அல்லாதவர்களை தொடுவது, பேசுவது, அவர்களுடன் சேர்ந்து சாப்பிடுவது போன்றவற்றை தவிர்க்க வேண்டும். ஏனெனில், அது அதோகதிக்கு கொண்டு செல்லும். பகவானின் பாத தீர்த்தம் அருந்துவதால், விஷ்ணு நாமங்களை கீர்த்தனம் செய்வதால், வைஷ்ணவர்களின் பாதங்களைத் தொடுவதால், ஆத்மாவை சுத்தம் செய்யலாம். அசுத்தமாக இருந்தாலும், சுத்தமாக இருந்தாலும், எந்த நிலையில் இருந்தாலும், புண்டரீகாக்ஷனை நினைத்தால், உடனே சுத்தமாகலாம். பகவானின் தீர்த்தமும், பாகவதர்களின் தீர்த்தமும் ஒன்றுதான், சுத்தத்தை விரும்புபவர்கள் இதை உணர வேண்டும். சங்கு சக்கர முத்திரை வைத்த வைஷ்ணவ பிராமணர்களின் || 85

पादोदकं च निर्माल्यं निषेव्य शुचिनां व्रजेत्।
स्नानशुद्धिर्भवेदस्य यदा पादोदकं स्वके।
विप्रस्य विष्णुभक्तस्य यस्स्नेहादेव धारयेत्।
एवंशुद्धिं विधायादौ मृदामन्त्रैश्च वैष्णवैः।
श्रीशार्चनांगभूतं च स्नानंकुर्यात्सरिज्जले।
स्वशाखोक्तविधानेन कुशानादाय वारिना।
स्मृत्वा भगवतोरूप मात्मानो दासरूपतां।
प्रातरुत्थाय यो विप्राः वैष्णवस्नानमाचरेत्।
सर्वपाप विनिर्मुक्तो याति विष्णोःपरं पदम्।
अस्नात्वा नाचरेत्कार्यं जपहोमादिकिंचन। 90

பாதோ³த³கம்' ச நிர்மால்யம்' நிஷேவ்ய ஶுசிநாம்' வ்ரஜேத் |
ஸ்நாநஶுத்³தி⁴ர்ப⁴வேத³ஸ்ய யதா³ பாதோ³த³கம்' ஸ்வகே |
விப்ரஸ்ய விஷ்ணுப⁴க்தஸ்ய யஸ்ஸ்நேஹா தே³வ தா⁴ரயேத் |
ஏவம்' ஶுத்³தி⁴ம்' வித⁴ாயாதௌ³ ம்ரு'தா³மந்த்ரைஶ்ச வைஷ்ணவை: |
ஶ்ரீஶார்சநாங்க³பூ⁴தம்' ச ஸ்நாநம்' குர்யாத்ஸரிஜ்ஜலே |

ஸ்வஶாகோ²க்தவிதா⁴நேந குஶாநாதா³ய வாரிணா |
ஸ்ம்ரு’த்வா ப⁴க³வதோ ரூபமாத்மானோ தா³ஸரூபதாம் |
ப்ராதருத்தாய யோ விப்ராः வைஷ்ணவஸ்நாநமாசரேத் |
ஸர்வபாப விநிர்முக்தோ யாதி விஷ்ணோः பரம்’ ப³தம் |
அஸ்நாத்வா நாசரேத்கார்யம்’ ஜபஹோமாதி³கிம்’சந | 90

பாத தீர்த்தத்தையும், நிர்மால்யத்தையும், சுத்தமாக அருந்த வேண்டும். பகவானின் பாத தீர்த்தம் வீட்டில் இருந்தால், அது குளித்ததற்குச் சமம். விஷ்ணு பக்தர்களான பிராமணர்கள், அன்போடு அந்த பாத தீர்த்தத்தை வீட்டினில் வைத்திருப்பார்கள். இவ்வாறு மண்ணை வைத்தும், மந்திரங்களை சொல்லியும் சுத்தம் செய்து, நதி நீரில் குளிக்க வேண்டும். குளிக்கும்போது தர்பை புல்லை வைத்துக்கொண்டு, பகவானுடைய வடிவத்தை மனதில் நினைத்து, தன்னை தாசனாக நினைத்து குளிக்க வேண்டும். காலையில் எழுந்தவுடன் வைஷ்ணவ முறைப்படி குளிப்பவர்கள், எல்லா பாவங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு, விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைவார்கள். குளிக்காமல் எந்த செயல்களையும், ஜபம், ஹோமம் போன்றவற்றை செய்யக்கூடாது || 90

क्लिद्यंति हि सुषुम्नादीनींद्रियाणि क्षरंति हि।
दंतधावनादिकंकर्म स्नानात्पूर्वं समाचरेत्।
तं कृत्वा तु यस्नाति तस्नानं तु निष्फलम्।
अविद्वान् स्नानकाले तु यः कुर्यादंतधावनम्।
पापीयान् रौरवं याति विष्णुशापहतो धृवम्।
आराधने भगवतो मुखात्पूतिं समुत्सृजन्।
दासः किल्बिषमाप्नोति प्रतिकूलमथाचरन्।
प्रक्षाळ्यपादौ हस्तौ च मुखं च सु समाहितः।
दक्षिणंबाहुमुद्धृत्य कृत्वा जान्वन्तरा ततः।
तिक्तं कषायं च तथा कटुकं कण्टकान्वितम्। 95

க்லித்³யந்தி ஹி ஸுஷும்நாதி³நீந்த்³ரியாணி க்ஷரந்தி ஹி |
த³ந்ததா⁴வநாதி³கம்’ கர்ம ஸ்நாநாத் பூர்வம்’ ஸமாசரேத் |
தம்’ க்ரு’த்வா து யஸ்நாதி தஸ்நாநம்’ து நிஷ்ப²லம் |
அவித்³வாந் ஸ்நாநகாலே து யः குர்யாத்³த³ந்ததா⁴வநம் |
பாபீயான் ரௌரவம்’ யாதி விஷ்ணுஶாபஹதோ த்⁴ருவம் |
ஆராத⁴நே ப⁴க³வதோ முகா²த்பூதிம்’ ஸமுத்ஸ்ரு’ஜன் |
தா³ஸः கில்பி³ஷமாப்நோதி ப்ரதிகூலமதா²சரன் |
ப்ரக்ஷாள்யபாதௌ³ ஹஸ்தௌ ச முகம்’ ச ஸு ஸமாஹிதः |
த³க்ஷிணம்’ பா³ஹுமுத்³த்⁴ரு’த்ய க்ரு’த்வா ஜாந்வந்தரா ததः |
திக்’தம்’ கஷாயம்’ ச ததா² கடுகம்’ கண்டகாந்விதம் | 95

சுஷும்னா நாடி மற்றும் பிற நாடிகள் நீராகி, பிறகு பலவீனமடைகின்றன. பல் துலக்குதல் போன்ற செயல்களை குளிப்பதற்கு முன்பு செய்ய வேண்டும். அப்படி செய்யாமல் குளித்தால், அது பயனற்ற குளியல் ஆகும். குளிக்கும்போது பல் துலக்கினால், அவன் விஷ்ணுவின் சாபத்திற்கு ஆளாவான். பகவானை வணங்கும் போது, வாயில் இருந்து துர்நாற்றம் வீசினால், அந்த தாசன் பாவம் செய்தவனாவான். கைகளையும், முகத்தையும் கழுவி, வலது கையை தூக்கி முழங்கால் வரை வைத்து, கசப்பு, துவர்ப்பு, மற்றும் கார்ப்பு உள்ள, முட்கள் உள்ள || 95

क्षीरिणो वृक्षगुल्मादेर् भंजयेद्दन्तधावनम्।
द्वादशांगुलमानं स्यात् विप्राणां दन्तधावनम्।
क्षत्रविद्धूद्रजातीनां नव षट्चतुरंगुलम्।

चतुरंगुलमानंस्या न्नारीणां दन्तधावनम्।
नैऋत्यां निक्षिपेत्काष्टं दन्तोल्लेखं विधाय च।
इष्टकालोष्ट पाषाणान् नखैरंगुलिभिस्तथा।
मुक्त्वा चाऽनामिकांगुष्ठौ वर्जयेद्दन्तधावनम्।
दक्षिणाभिमुखोनाद्यान्नीलं दवकदंबकम्।
तिंदुकेंगुद बंधूक मोचार्क स्नुहि जम्बुकम्।
कार्यं न दन्तकाष्ठम् च श्रीकामस्सततं त्यजेत्। 100

க்ஷீரிணோ வ்ரு'க்ஷகு³ல்மாதே³ர் ப⁴ஞ்ஜயேத்³த³ந்ததா⁴வநம் |
த்³வாத³ஶாங்கு³லமாநம்' ஸ்யாத்³விப்ராணாம்' த³ந்ததா⁴வநம் |
க்ஷத்ரவித்³தூ⁴த்³ரஜாதீநாம்' நவ ஷட்சதுரங்ு³லம் |
சதுரங்ு³லமாநம்' ஸ்யாந்நாரீணாம்' த³ந்ததா⁴வநம் |
நைர்ரு'த்யாம்' நிக்ஷிபேத்காஷ்ட²ம்' த³ந்தோல்லேக²ம்' வித⁴ாய ச |
இஷ்டகாலோஷ்ட பாஷாணாந் நக²ைரங்கு³ளிபி⁴ஸ்ததா² |
முக்த்வா சா(அ)நாமிகாங்கு³ஷ்டௌ² வர்ஜயேத்³த³ந்ததா⁴வநம் |
த³க்ஷிணாபி⁴முகோ² நாத்³யாந்நீலம்' த³வகத³ம்ப³கம் |
திந்து³கே³ங்கு³த³ ப³ந்து⁴க மோசார்க ஸ்நுஹி ஜம்பு³கம் |
கார்யம்' ந த³ந்தகாஷ்ட²ம்' ச ஸ்ரீகாமஸ்ஸததம்' த்யஜேத் | 100

பால் உள்ள மரங்களின் குச்சிகளை வைத்து பல் துலக்கக்கூடாது. பிராமணர்கள் பன்னிரண்டு அங்குல குச்சியால் பல் துலக்க வேண்டும். க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் ஒன்பது, ஆறு, அல்லது நான்கு அங்குல குச்சியால் பல் துலக்க வேண்டும். பெண்கள் நான்கு அங்குல குச்சியால் பல் துலக்க வேண்டும். பல் துலக்கிய குச்சியை தென்மேற்கு திசையில் போட வேண்டும். செங்கல், கல், நகம், மற்றும் விரல்களால் பல் துலக்கக் கூடாது. மோதிர விரலையும், கட்டை விரலையும் உபயோகிக்கக் கூடாது. நீலம், தேவதாரு, கடம்பம், தின்டு, இன்குதா, பந்து, மோச்சா, எருக்கு, ஸ்நுஹி, மற்றும் ஜம்புகம் ஆகிய மரங்களின் குச்சிகளை பல் துலக்க உபயோகிக்கக் கூடாது. லட்சுமியின் கடாட்சம் வேண்டுபவர், பல் குச்சியை உபயோகிப்பதை தவிர்க்க வேண்டும். || 100

नादण्डं न त्वचाहीनं नाप्रशस्त तरूद्भवम्।
स्नुहि किंशुकश्यामाक शाल्मली निम्ब गुग्गुलान्।
करंजकोविदारांश्च वर्जयेद्दतधावने।
श्लेष्मातक शमीपीलू पिप्पलं तिलकं तथा।
श्रीगु निर्गुण्डित्वकासार करवीर शिरीषकम्।
बदरींचैव चिंचां च वेणुपालाश शिम्शुपम्।
वर्जयेत्कुशकाशा च मालतीमपि वैष्णवः।
कुशकाशपलाशांश्च शिंशुपां यस्तु भक्षयेत्।
तावद्भवति चण्डालो यावद्गङ्गां न पश्यति।
पालाशमासनं यानं दन्तकाष्टं च पादुके। 105

நா தண்ட³ம்' ந த்வசாஹீநம்' நாப்ரஶஸ்த தருத்³ப⁴வம் |
ஸ்நுஹி கிம்'ஶுகஶ்யாமாக ஶால்மலீ நிம்ப³ கு³க்கு³லாந் |
கரஞ்ஜகௌ³விதாரா³ம்'ஶ்ச வர்ஜயேத்³த³ததா⁴வநே |
ஶ்லேஷ்மாதக ஶமீபீலு பிப்பலம்' திலகம்' ததா² |
ஸ்ரீகு³ நிர்கு³ண்டி³த்வகாஸார கரவீர ஶிரீஷகம் |
ப³த³ரீம்' சைவ சிஞ்சாம்' ச வேணுபாலாஶ ஶிம்'ஶுபம் |
வர்ஜயேத் குஶகாஶா ச மாலதீமபி வைஷ்ணவ: |
குஶகாஶபலாஶாம்'ஶ்ச ஶிம்'ஶுபாம்' யஸ்து ப⁴க்ஷயேத் |
தாவத்³ப⁴வதி சண்டா³ளோ யாவத்³க³ங்கா³ம்' ந பஶ்யதி |

பாலாஶமாஸநம்’ யாநம்’ த³ந்தகாஷ்ட²ம்’ ச பாது³கே | 105

காயமில்லாத, தோல் இல்லாத, மற்றும் அசுத்த மரங்களிலிருந்து வந்த குச்சிகளை உபயோகிக்கக் கூடாது. ஸ்நுஹி, கிம்ஷுகா, ஷ்யாமாக்கா, ஷால்மலி, வேம்பு, குங்குலு, கரஞ்சா, மற்றும் கோவிதா போன்ற மரங்களின் குச்சிகளை பல் துலக்க உபயோகிக்கக் கூடாது. ஸ்லேஷ்மாதகா, ஷமி, பிலு, பிப்பலம், திலகம், ஸ்ரீகு, நிர்குண்டி, த்வகாசரா, கரவீரா, ஷிரிஷம், பதரி, சின்சா, வேணு, பலாஷம், ஶிம்ஷபம் ஆகிய மரங்களின் குச்சிகளை பல் துலக்க உபயோகிக்கக் கூடாது. குஶம், காஶம் மற்றும் மாலதி ஆகியவற்றை வைஷ்ணவர்கள் தவிர்க்க வேண்டும். குஷா, காஶம், புரசு, மற்றும் ஶிம்ஷபம் போன்றவற்றை சாப்பிட்டால், அவன் கங்கையை பார்க்கும் வரை சண்டாளன் ஆகிவிடுவான். பலாஷ மரத்தினால் செய்த ஆசனம், வண்டி, பல் குச்சி, மற்றும் செருப்பை உபயோகிக்கக் கூடாது. || 105

वर्जयेत्तु प्रयत्नेन शमीमश्वत्थ मेव च।
पूतीगंधालमधुरं सच्छिद्रं दन्तधावनम्।
अज्ञातपूर्व पत्राढ्यं युग्मवर्णं तु वर्जयेत्।
सकामैः कामनायोगा दकामैर्विधृतानि हि।
वर्जन्यपि द्विजश्रेष्ठा विचिंत्यानि मनीषिभिः।
अपामार्गप्रशस्तोयं दन्तधावन कर्मणि।
तदभावे तु शस्तानि काष्टानि द्विजसत्तमाः ।
कुशकाशपलाशं च शीयु शिंशुपकानि च।
वर्जयेदंगुळिं चापि दन्तशुद्धौदिनोदयम्।
अंगारवालुकापर्ण तृणवस्त्र नखादिभिः। 110

வர்ஜயேத்து ப்ரயத்நேந ஶமீமஶ்வத்த² மேவ ச |
பூ³தீக³ந்தா⁴லமது⁴ரம்’ ஸச்சி²த்³ரம்’ த³ந்ததா⁴வநம் |
அஜ்ஞாதபூர்வ பத்ராட்³யம்’ யுக்³மவர்ணம்’ து வர்ஜயேத் |
ஸகாமை: காமநாயோகா³ த³காமைர்வித்⁴ரு’தாநி ஹி |
வர்ஜந்யபி த்³விஜஶ்ரேஷ்டா² விசிந்த்யாநி மநீஷிபி⁴: |
அபாமார்க³ப்ரஶஸ்தோ(அ)யம்’ த³ந்ததா⁴வந கர்மணி |
தத³பா⁴வே து ஶஸ்தாநி காஷ்டா²நி த்³விஜஸத்தமா: |
குஶகாஶபலாஶம்’ ச ஶீயு ஶிம்’ஶுபகாநி ச |
வர்ஜயேத³ங்கு³ளிம்’ சாபி த³ந்தஶுத்³தௌ⁴தி³நோத³யம் |
அங்கா³ரவாலு காபர்ண த்ரு’ணவஸ்த்ர நகா²தி³பி⁴: | 110

ஶமி(வன்னி) மற்றும் அரச மரங்களின் குச்சிகளை தவிர்க்க வேண்டும். துர்நாற்றம் வீசும், இனிப்பில்லாத, துளைகள் உள்ள பல் குச்சிகளை பயன்படுத்தக் கூடாது. இதுவரை பயன்படுத்தாத, இலைகள் உள்ள, இரட்டை நிறமுள்ள குச்சிகளை பயன்படுத்தக் கூடாது. ஆசை உள்ளவர்கள், ஆசை இல்லாதவர்கள், மற்றும் பிராமணர்கள் தவிர்க்க வேண்டிய குச்சிகளை நன்றாக யோசித்து பயன்படுத்த வேண்டும். பல் துலக்குவதற்கு அபாமார்கம்(நாயுறுவி) சிறந்தது. அது இல்லையென்றால், குஷா, காஶம், பலாஷா, , மற்றும் ஷிம்ஷுபா ஆகிய மரங்களின் குச்சிகளை பயன்படுத்தலாம். விரல்களாலும், கரி, மணல், இலை, புல், துணி, மற்றும் நகங்களால் பல் துலக்கக் கூடாது. || 110

न कुर्यादंतकाष्टं च वैष्णवो दूषिते दिने।
श्राद्धाहे जन्मदिवसे व्रतेचैवोपवासके।
द्वादश्यां रविवारे च चंद्रनाशे च वर्जयेत्।
नंदा सु च नवम्यां च द्वादश्यां भौमवासरे।
दन्तकाष्टं न कुर्वीत चामायां तु विशेषतः।

काष्ठाभावादिने शुद्धिंकुर्यात् पर्णादिभिर्द्विजः ।
जिह्वोल्लेखस्तु कर्तव्यः काष्ठेनापि सदैवहि।
अलाभे दन्तकाष्ठानां निषिद्धायां तिथौ तथा।
अपां द्वादशगण्डूषैर्विदद्याद् दन्तधावनम्।
प्रक्षाव्य भक्षयेत्काष्ठं प्रक्षाव्येनविसर्जयेत्। 115

ந குர்யாத்³த³ந்தகாஷ்ட²ம்’ ச வைஷ்ணவோ தூ³ஷிதே தி³நே |
ஶ்ராத்³தா⁴ஹே ஜந்மதி³வஸே வ்ரதே சைவோபவாஸகே |
த்³வாத³ஶ்யாம்’ ரவிவாரே ச சந்த்³ரநாஶே ச வர்ஜயேத் |
நந்தா³ ஸூ ச நவம்யாம்’ ச த்³வாத³ஶ்யாம்’ பௌ⁴மவாஸரே |
த³ந்தகாஷ்ட²ம்’ ந குர்வீத சா(அ)மாயாம்’ து விஶேஷத꞉ |
காஷ்டா²பா⁴வாதி³நே ஶுத்³தி⁴ம்’ குர்யாத் பர்ணாதி³பி⁴ர்த்³விஜ꞉ |
ஜிஹ்வோல்லேக²ஸ்து கர்தவ்ய꞉ காஷ்டே²நாபி ஸதை³வ ஹி |
அலாபே⁴ த³ந்தகாஷ்டா²நாம்’ நிஷித்³தா⁴யாம்’ திதௌ² ததா² |
அபாம்’ த்³வாத³ஶக³ண்டூ³ஷைர்வித்³யாத்³த³ந்ததா⁴வநம் |
ப்ரக்ஷாள்ய ப⁴க்ஷயேத் காஷ்ட²ம்’ ப்ரக்ஷாள்யேந விஸர்ஜயேத் | 115

வைஷ்ணவர்கள் அசுத்தமான நாட்களில் பல் துலக்கக் கூடாது. அதாவது, சிரார்த்தம், பிறந்த நாள், விரதம், உபவாசம், துவாதசி, ஞாயிற்றுக்கிழமை, சந்திர கிரகணம் போன்ற நாட்களில் தவிர்க்க வேண்டும். மேலும், நவமி, துவாதசி மற்றும் செவ்வாய்க்கிழமை போன்ற நாட்களிலும் பல் துலக்கக் கூடாது. அமாவாசை தினத்தில் கட்டாயம் தவிர்க்க வேண்டும். குச்சி கிடைக்காத நாட்களில் பிராமணர்கள், இலைகளை வைத்து சுத்தம் செய்யலாம். நாவினை சுத்தம் செய்ய குச்சி இல்லையென்றாலும், எப்போது வேண்டுமானாலும் சுத்தம் செய்யலாம். பல் குச்சி கிடைக்காத போது, அல்லது தவிர்க்க வேண்டிய நாட்களில், பன்னிரண்டு முறை தண்ணீர் விட்டு கொப்பளித்து பல் துலக்க வேண்டும். குச்சியால் பல் துலக்கினால். பிறகு கழுவி தூக்கி எறிய வேண்டும். || 115

मन्त्रेणैव तरोर्याह्यं दन्तकाष्ठं विपश्चिता।
“आयुर्बलं यशोवर्चः प्रजाःपशुवसूनि च।
बृह्मप्रज्ञां च मेधां च त्वं नो देहि वनस्पते।"
पतितां त्यज पाषंडि देवाजीव रजस्वलाः।
भिषक्पातकिचंडालान् न पश्येद्दन्तधावने।
हरिनिंदारतो नित्यं शंखचक्र विदूषकः ।
जलं च दंतकाष्ठं च तद्दत्तं नैव संस्पृशेत्।
भगवत्सन्निधौ कृत्वा दंतकाष्ठं तु वैष्णवः ।
प्रसादबुद्ध्या गृह्णीयान् न स्वातंत्र्येण वैष्णवः।
दन्तान् विशोध्य मतिमान् स्वगुरुं चिंत्य चेतसा।
स पवित्रो विशेद्वारी स्नानार्थ साधकोत्तमः। 120

மந்த்ரேணைவ தரோர்யாஹ்யம்’ த³ந்தகாஷ்ட²ம்’ விபஶ்சிதா |
“ஆயுர்ப³லம்’ யஶோவர்ச꞉ ப்ரஜா꞉ பஶு⁴வஸூநி ச |
ப்³ரு’ஹ்மப்ரஜ்ஞாம்’ ச மேதா⁴ம்’ ச த்வம்’ நோ தே³ஹி வநஸ்பதே |”
பதிதாம்’ த்யஜ பாஷண்டி³ தே³வாஜீவ ரஜஸ்வலா꞉ |
பி⁴ஷக்பாதகிசண்டா³லாந் ந பஶ்யேத்³த³ந்ததா⁴வநே |
ஹரிநிந்தா³ரதோ நித்யம்’ ஶங்க²சக்ர விதூ³ஷக꞉ |
ஜலம்’ ச த³ந்தகாஷ்ட²ம்’ ச தத்³த³த்தம்’ நைவ ஸம்’ஸ்ப்ரு’ஶேத் |
ப⁴க³வத்ஸந்நிதௌ⁴ க்ரு’த்வா த³ந்தகாஷ்ட²ம்’ து வைஷ்ணவ꞉ |
ப்ரஸாத³பு³த்³த்⁴யா க்³ரு’ஹ்ணீயாந் ந ஸ்வாதந்த்ர்யேண வைஷ்ணவ꞉ |
த³ந்தாந் விஶோத்⁴ய மதிமாந் ஸ்வகு³ரும்’ சிந்த்ய சேதஸா |

ஸ பவித்ரோ விஶேத்³வாரி ஸ்நாநார்த²ம்' ஸாத⁴கோத்தம꞉ | 120

பண்டிதர்கள் மரத்திலிருந்து பல் குச்சியை எடுக்கும்போது, மந்திரம் சொல்லி எடுக்க வேண்டும். "வனஸ்பதியே, நீ எங்களுக்கு ஆயுள், பலம், புகழ், செல்வம், குழந்தைகள், பசுக்கள், பிரம்ம ஞானம் மற்றும் புத்தியை கொடு" என்று சொல்ல வேண்டும். தாழ்ந்தவர், நாத்திகர், தேவர்களை வெறுப்பவர்கள், மாதவிடாய் பெண்கள் ஆகியோரை பல் துலக்கும்போது பார்க்கக் கூடாது. வைத்தியர், பாவம் செய்தவர், மற்றும் சண்டாளன் ஆகியோரை பார்க்கக் கூடாது. விஷ்ணுவை நிந்திப்பவன், சங்கு சக்கரத்தை கேலி செய்பவன், இவர்கள் கொடுத்த தண்ணீர் மற்றும் பல் குச்சியை தொடக் கூடாது. வைஷ்ணவர்கள் பல் குச்சியை பகவானின் முன் வைத்து, பிரசாதமாக கருத வேண்டும். தாங்கள் விருப்பப்படி செய்யக்கூடாது. புத்தி உள்ளவர்கள் பற்களை சுத்தப்படுத்தி, குருவை நினைத்து, சுத்தமாக நீராட வேண்டும். || 120

துளசியின் மஹிமைகள்

कुशैः पूतं भवेत्स्नानमभावे काश उच्यते।
दूर्वा यवव्रीहिभिर्वा तुलसीपल्लवैस्तथा।
यावद्भगवतः पादपूतः तुलसिका भवेत्।
तावदन्यैः प्रकर्तव्यं स्नानं स्नानपरैर्द्विजैः ।
कुशादीनामभावे तु क्रमात् काशादयो मताः।
कुश एव समाख्याता मुख्या स्नानादिकर्मणि।
न तथा तुलसीज्ञेया तदभावे समामताः।
न स्नानादिक्रियाकार्या तुलसीदळवर्जिता।
विष्णोः प्रसाद जननी साक्षात्तुळसिका मता।
न तथा कमलादीनि कमला वा द्विजातयः । 125

குஶை꞉ பூதம்' ப⁴வேத்ஸ்நாநமபா⁴வே காஶ உச்யதே |
தூர்வா யவவ்ரீஹிபி⁴ர்வா துளஸீபல்லவைஸ்ததா² |
யாவத்³ப⁴க³வத꞉ பாத³பூத꞉ துளஸிகா ப⁴வேத் |
தாவத³ன்யை꞉ ப்ரகர்தவ்யம்' ஸ்நாநம்' ஸ்நாநபரைர்த்³விஜை꞉ |
குஶாதீ³நாமபா⁴வே து க்ரமாத் காஶாத³யோ மதா꞉ |
குஶ ஏவ ஸமாக்²யாதா முக்²யா ஸ்நாநாதி³கர்மணி |
ந ததா² துளஸீஜ்ஞேயா தத³பா⁴வே ஸமாமதா꞉ |
ந ஸ்நாநாதி³க்ரியா கார்யா துளஸீத³ளவர்ஜிதா |
விஷ்ணோ꞉ ப்ரஸாத³ ஜநநீ ஸாக்ஷாத்து துளஸிகா மதா |
ந ததா² கமலாதீ³நி கமலா வா த்³விஜாதய꞉ | 125

தர்பை புல்லால் குளித்தால், அது தூய்மையானதாக மாறும். அது இல்லையென்றால், காஶம் புல்லை உபயோகிக்கலாம். அல்லது அருகம்புல், யவம், நெல் மற்றும் துளசி இலைகளை பயன்படுத்தலாம். துளசியானது பகவானின் பாதத்திலிருந்து வந்ததாக கருதப்படுகின்றது. எனவே, பிராமணர்கள், குளிக்கும்போது துளசியை உபயோகிக்க வேண்டும். தர்பை புல் கிடைக்கவில்லை என்றால், காஶ புல்லை பயன்படுத்தலாம். குஶம் எனும் புல் தான் குளிப்பதற்கு சிறந்தது. துளசி இல்லையென்றால், மற்றவற்றை பயன்படுத்தலாம். துளசி இலை இல்லாமல் குளிக்க கூடாது. துளசி விஷ்ணுவின் பிரசாதம், லக்ஷ்மி தேவியை விட துளசி உயர்ந்தது. || 125

अनाकारित एवायं तुळसीकानने हरिः।
नित्यं निवसते विप्रा आशुचावपि भूतले।
न यत्र तुळसीशाखा शुष्कं वा तुळसीदळम्।
विप्राणामपि तत्स्थानमासुरं परिकीर्तितम्।

तुळसीविटपच्छायामाश्रित्य यजते हरिम्।
तस्यपुण्यस्य माहात्म्यं नाहंवक्तुमलंमनाक्।
तुळसीमूलमृत्स्नेयं महापातक नाशिनी।
यामुद्वहन्मृतोऽरण्ये मुच्यते यम शासनात्।
न तथा गोमयैश्शुद्धिः प्राशितः गव्यपंचकैः।
यथा तुळसिकामूलमृत्स्नायां शुचिता द्विजाः। 130

அநாகாரித ஏவா(அ)யம்' துளஸீகானநே ஹரி꞉ |
நித்யம்' நிவஸதே விப்ரா ஆஶுசாவபி பூ⁴தலே |
ந யத்ர துளஸீஶாகா² ஶுஷ்கம்' வா துளஸீத³ளம் |
விப்ராணாமபி தத்ஸ்தா²நமாஸூரம்' பரிகீர்திதம் |
துளஸீவிடபச்சா²யாமாஶ்ரித்ய யஜதே ஹரிம் |
தஸ்ய புண்யஸ்ய மாஹாத்ம்யம்' நாஹம்' வக்து மல் மநாக் |
துளஸீமூல ம்ரு'த்ஸ்நேயம்' மஹாபாதக நாஶிநீ |
யாமுத்³வஹந் ம்ரு'தோ(அ)ரண்யே முச்யதே யம ஶாஸநாத் |
ந ததா² கோ³மயைஶ்ஶுத்³தி⁴꞉ ப்ராஶித꞉ க³வ்யபஞ்சகை꞉ |
யதா² துளஸிகாமூல ம்ரு'த்ஸ்நாயாம்' ஶுசிதா த்³விஜா꞉ | 130

துளசி தோட்டத்தில், பகவான் தானாகவே எழுந்தருளுகிறார். பிராமணர்களே, அவர் அசுத்தமான இடங்களிலும் இருக்கிறார். எந்த இடத்தில் துளசி செடி அல்லது துளசி இலை இல்லையோ, அது பிராமணர்களுக்கு அசுத்தமான இடம் என்று சொல்லப்படுகிறது. துளசி மரத்தின் நிழலில் அமர்ந்து ஹரியை வணங்கினால் கிடைக்கும் புண்ணியத்தை என்னால் சொல்ல முடியாது. துளசியின் வேரின் மண், மகா பாவத்தை போக்கக்கூடியது. அதை சுமந்து கொண்டு, காட்டில் இறந்தால் கூட, எமனின் தண்டனையிலிருந்து விடுபடலாம். சாணத்தால் சுத்தம் செய்வதால் வரும் பலன், பஞ்சகவ்யம் அருந்துவதால் வரும் பலன், துளசியின் வேர் மண்ணை பயன்படுத்துவதால் வரும் பலனுக்கு சமமாகாது. || 130

ऊर्ध्वपुण्ड्रादिभिर्देहे धृतंचेत् तुळसीरजः।
मुच्यते भवपाशेन पादतीर्थाप्लुतं यदि।
द्विजादिभिस्सदा सेव्या तुळसीविष्णुवल्लभा।
सालग्रामशिलापूजायां विना नैवजायते।
तस्मादप्सु सदाधार्या स्नानकाले विशेषतः।
तुळसीमृत्तिकालेपे मार्जने तुळसीदळम्।
कुशास्तु नाभसाश्रेष्ठा यातया मानते मताः।
नियोज्यास्ते समस्तेषुकर्मसु अब्धांतमेव च।
मासे नभस्यमायां तु कृतो दर्मोच्चयस्तु यः।
शुचिर्भूत्वा शुचौदेशे स्थित्वा पूर्वोत्तरा मुखः ।135

ஊர்த்⁴வபுண்ட்³ராதி³பி⁴ர்தே³ஹே த்⁴ரு'தம்' சேத் துளஸீரஜ꞉ |
முச்யதே ப⁴வபாஶேந பாத³தீர்தா²ப்லுதம்' யதி³ |
த்³விஜாதி³பி⁴ஸ்ஸதா³ ஸேவ்யா துளஸீவிஷ்ணுவல்லபா⁴ |
ஸாலக்³ராமஶிலாபூஜாயாம்' விநா நைவ ஜாயதே |
தஸ்மாத³ப்ஸு ஸதா³ தா⁴ர்யா ஸ்நாநகாலே விஶேஷத꞉ |
துளஸீம்ரு'த்திகா லேபே மார்ஜநே துளஸீத³ளம் |
குஶாஸ்து நாப⁴ஸாஶ்ரேஷ்டா² யாதயா மாந்யதே மதா꞉ |
நியோஜ்யாஸ்தே ஸமஸ்தேஷு கர்மஸ்வப்³தா⁴ந்தமேவ ச |
மாஸே நப⁴ஸ்யமாயாம்' து க்ரு'தோ த³ர்மோச்சயஸ்து ய꞉ |
ஶுசி⁴ர்பூ⁴த்வா ஶுசௌ தே³ஶே ஸ்தி²த்வா பூர்வோத்தரா முக²꞉ | 135

உர்த்வ புண்ட்ரம் மற்றும் துளசித்துகளுடன் உடலில் தரித்திருந்தால், பிறவிப் பெருங்கடலில் இருந்து விடுபடலாம். விஷ்ணுவுக்கு பிரியமான துளசியை பிராமணர்கள் எப்பொழுதும் வணங்க வேண்டும். சாளக்கிராம சிலைக்கு துளசி இல்லாமல் பூஜை செய்யக் கூடாது. அதனால், துளசியை தண்ணீரில் வைத்து, குளிக்கும்போது உபயோகிக்க வேண்டும். துளசி மண்ணை உடலில் பூசிக்கொள்ள வேண்டும், துடைப்பதற்கு துளசி இலையை பயன்படுத்த வேண்டும். தர்பை புல், எல்லா செயல்களுக்கும் சிறந்தது. தர்பை புல்லை, ஆவணி மாத அமாவாசையில், சுத்தமான இடத்தில், கிழக்கு அல்லது வடக்கு நோக்கி நின்று, || 135

शुचिर्भूत्वा शुचौदेशे स्थित्वा पूर्वोत्तरा मुखः।
ओंकारेणैवमन्त्रेण कुशान् स्पृष्ट्वा द्विजोत्तमः।
*विरिचिना सहोत्पन्न परमेष्ठि विसर्गज।
दहस्व सर्वपापानि दर्भस्वस्तिकरो भव। *
हुं अस्त्रायफडित्युक्त्वा भूमेर्दर्भान् समुद्धरेत्।
तैरेव सर्वकुर्वीत विप्रो मन्त्रैश्च वैष्णवम्।
यावत्तीर्थं भवेद्यत्र तावदन्यत्र वारिणी।
न स्नायादमलप्रज्ञा आज्ञेयं मामकी द्विजाः।
स्नातुं संचिंतितम् तीर्थं सर्वे पितृदिवौकसः।
यांति पूर्वं स्नातृ दत्त तोय ग्रहणलिप्सया। 140

ஶுசி⁴ர்பூ⁴த்வா ஶுசௌ தே³ஶே ஸ்தி²த்வா பூர்வோத்தரா முக²꞉ |
ஓம்'காரேணைவ மந்த்ரேண குஶாந் ஸ்ப்ரு'ஷ்ட்வா த்³விஜோத்தம꞉ |
"விரிஞ்சிநா ஸஹோத்பந்ந பரமேஷ்டி² விஸர்க³ஜ |
த³ஹஸ்வ ஸர்வபாபாநி த³ர்ப⁴ஸ்வஸ்திகரோ ப⁴வ |"
ஹும் அஸ்த்ராய ப²டித்யுத்³க்த்வா பூ⁴மேர்த³ர்பா⁴ந் ஸமுத்³த⁴ரேத் |
தைரேவ ஸர்வகுர்வீத விப்ரோ மந்த்ரைஶ்ச வைஷ்ணவம் |
யாவத்தீர்த²ம்' ப⁴வேத்³யத்ர தாவத³ந்யத்ர வாரிணீ |
ந ஸ்நாயாத³மலப்ரஜ்ஞா ஆஜ்ஞேயம்' மாமகி த்³விஜா꞉ |
ஸ்நாதும்' ஸம்'சிந்திதம்' தீர்த²ம்' ஸர்வே பித்ருதி³வௌகஸ꞉ |
யாந்தி பூர்வம்' ஸ்நாத்ரு' த³த்த தோய க்³ரஹணலிப்ஸ்யா | 140

சுத்தமாகி, சுத்தமான இடத்தில் கிழக்கு அல்லது வடக்கு நோக்கி நின்று, ஓம் என்ற மந்திரத்தை சொல்லி, தர்பை புல்லை தொட்டு, "பிரம்மாவுடன் பிறந்தவனே, எல்லா பாவங்களையும் அழித்து, தர்பை நீ சுபமானவனாக மாறு" என்று கூறி, ஹும் அஸ்த்ராய பட் என்று சொல்லி, தர்பை புல்லை பூமியில் இருந்து எடுக்க வேண்டும். தர்பை புல்லை வைத்தும், வைஷ்ணவ மந்திரங்களை வைத்தும் எல்லா செயல்களையும் செய்ய வேண்டும். தீர்த்தம் இருக்கும் வரை, வேறு இடத்தில் குளிக்கக் கூடாது. பிராமணர்களே, இது என் கட்டளை. குளிப்பதற்காக தீர்த்தத்தை நினைத்தவுடன், பித்ரு தேவதைகள், அந்த தண்ணீரை வாங்குவதற்காக, குளிப்பவருக்கு முன்னால் வருவார்கள். || 140

ततोऽन्यद्यद्यसौगच्छेन्निराशास्ते शपंति हि।
देवखात नदीस्रोतस्सरस्सु स्नानमाचरेत्।
सत्स्वन्येष्वपि तीर्थेषु स्नायात्पादजलैहरेः।
सालग्रामशिलातोये योभिषेकं समाचरेत्।
स्नातस्यापि न संशुद्धि सर्वतीर्थेषु भूसुराः ।
विना पादोदकं विष्णोः वैष्णवस्य विशेषतः।
अन्यतीर्थं भवतु वा मास्तु वा श्रूयतां वचः।
महाभागवतैधार्यं स्नाने पादोदकं हरेः।
संकुले तीर्थखातस्य न स्नायाद्दुष्टसंकुले।

दर्भहीनोऽन्यचित्तस्तु न नग्नो न शिखां विना। 145

ததோ(அ)ந்யத்³யத்³யஸௌ க³ச்சேந்நிராஶாஸ்தே ஶபந்தி ஹி |
தே³வக²ாத நதீ³ஸ்ரோதஸ்ஸரஸ்ஸு ஸ்நாநமாசரேத் |
ஸத்ஸ்வந்யேஷ்வபி தீர்தே²ஷு ஸ்நாயாத் பாத³ஜலைர்ஹரே: |
ஸாலக்³ராமஶிலாதோயே யோ(அ)பி⁴ஷேகம்' ஸமாசரேத் |
ஸ்நாதஸ்யாபி ந ஸம்'ஶுத்³தி⁴: ஸர்வதீர்தே²ஷு பூ⁴ஸுரா: |
விநா பாதோ³த³கம்' விஷ்ணோ: வைஷ்ணவஸ்ய விஶேஷத: |
அந்யதீர்த²ம்' ப⁴வது வா மாஸ்து வா ஶ்ரூயதாம்' வச: |
மஹாபா⁴க³வதை⁴ர்யம்' ஸ்நாநே பாதோ³த³கம்' ஹரே: |
ஸங்குலே தீர்த²கா²தஸ்ய ந ஸ்நாயாது³ஷ்டஸங்குலே |
த³ர்ப⁴ஹீனோ(அ)ந்யசித்தஸ்து ந நக்³நோ ந ஶிகா²ம்' விநா | 145

குளித்தவர் வேறு எங்கே சென்றாலும், அவர்கள் ஏமாற்றமடைந்து சபிப்பார்கள். தேவர்கள் வெட்டிய நதி, குளம், மற்றும் ஏரி போன்ற இடங்களில் நீராட வேண்டும். மற்ற தீர்த்தங்களில் நீராடினாலும், பகவானின் பாத தீர்த்தத்தை உபயோகிக்க வேண்டும். சாளக்கிராம சிலைக்கு அபிஷேகம் செய்து நீராடினாலும், விஷ்ணுவின் பாத தீர்த்தம் இல்லாமல், அனைத்து தீர்த்தங்களிலும் நீராடினாலும், சுத்தம் ஆக மாட்டீர்கள். மற்ற தீர்த்தங்கள் இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், பகவானின் பாத தீர்த்தத்தை வைத்து குளிப்பது சிறந்தது. நிறைய பேர் இருக்கும் தீர்த்தங்களில் குளிக்கக் கூடாது. தர்பை புல் இல்லாமல், கவனமில்லாமல், நிர்வாணமாக, மற்றும் குடுமி இல்லாமல் குளிக்க கூடாது. || 145

अवैष्णवेषु पश्यत्सु शाक्तकापालिकेषु च।
न स्नाया न्ना नयेन्नीरं पूजायै वैष्णवो जनः।
यावन्न दुष्टसंघातो नानादेवनिषेवकः ।
आगच्छेत्तावदावायं स्नायाद्वासद्वयेन वा।
संशोध्य वैष्णवैर्मन्त्रैः जलेष्वावाह्य केशवम्।
पूतं विभाव्य चक्रेण स्नायादनवलोकयन्।
श्रीविष्णुचरणांबोज सृतपीयूषधारया।
प्लावितं तीर्थपानीयं विचिंत्य स्नानमाचरेत्।
तत्रैव विरजातोयं कीकटेष्वपि पुत्रकाः।
यत्र नारायणायेति नमसा प्रोच्छरेन्मनुम्।150

அவைஷ்ணவேஷு பஶ்யத்ஸு ஶாக்தகாபாலிகேஷு ச |
ந ஸ்நாயாந்நா நயேந்நீரம்' பூஜாயை வைஷ்ணவோ ஜந: |
யாவந்ந து³ஷ்டஸங்கா⁴தோ நாநா தே³வநிஷேவக: |
ஆக³ச்சே²த்தாவதா³வாய: ஸ்நாயாத்³வாஸத்³வயேந வா |
ஸம்'ஶோத்⁴ய வைஷ்ணவைர்மந்த்ரை: ஜலேஷ்வாவாஹ்ய கேஶவம் |
பூதம்' விபா⁴வ்ய சக்ரேண ஸ்நாயாத³நவலோகயந் |
ஶ்ரீவிஷ்ணுசரணாம்போ³ஜ ஸ்ரு'தபீயூஷதா⁴ரயா |
ப்லாவித் தீர்த²பாநீயம்' விசிந்த்ய ஸ்நாநமாசரேத் |
தத்ரைவ விரஜாதோயம்' கீகடேஷ்ப்வபி புத்ரகா: |
யத்ர நாராயணாயேதி நமஸா ப்ரோச்ச²ரேந்மநும் | 150

வைஷ்ணவர்கள் அல்லாதவர்கள், சாக்தர்கள், காபாலிகர்கள் ஆகியோர்கள் பார்க்கும்போது குளிக்கக் கூடாது. மேலும், பூஜை செய்வதற்காக தண்ணீர் எடுக்கக் கூடாது. தீயவர்கள், பல தேவர்களை வணங்குபவர்கள் வருவதற்கு முன், இரண்டு துணியை கட்டிக்கொண்டு குளிக்க வேண்டும். வைஷ்ணவ மந்திரங்களை சொல்லி,

தண்ணீரில் கேசவனை எழுந்தருள செய்து, சக்கரத்தை நினைத்து சுத்தப்படுத்தி, யாருடைய பார்வையிலும் படாமல் குளிக்க வேண்டும். ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் பாதங்களிலிருந்து வந்த அமிர்தம், தீர்த்தத்தில் கலந்திருப்பதாக நினைத்து குளிக்க வேண்டும். எந்த இடத்தில் நாராயணா என்று மந்திரம் சொல்கிறார்களோ, அந்த இடம் விரஜா நதிக்கு சமம். || 150

प्लेच्छदेशेऽशुभस्थाने खरमार्जालदूषिते।
ऊषितेऽवैष्णवैर्वापि नाम्नाशुद्धिः प्रकीर्तिताः।
पंच वा सप्तवा पिण्डान् स्नाया दुद्धृत्यवारिणीम्।
येनांबुदुष्कृतांशैस्नानकर्ता न लिप्यते।
रविसंक्रांति वा एषु ग्रहणेषु शशिक्षये।
व्रतेषु चैव षष्टीषु न स्नायादुष्णवारिणा।
न स्नायाच्छूद्रहस्तेन मध्यमांसनिषेविणा।
आहृतैरेकहस्तेन चोद्धृतैर्राह्मणैरपि।
नाभिमात्रे जले गत्वा चास्त्रेणरक्ष्यसर्वतः।
प्राणानायम्य संचिंत्य तीर्थानि रविमण्डले। 155

ப்லேச்ச²தே³ஶே(அ)ஶுப⁴ஸ்தா²நே க²ரமார்ஜாலதூ³ஷிதே |
ஊஷிதே(அ)வைஷ்ணவைர்வாபி நாம்நா(அ)ஶுத்³தி⁴: ப்ர கீர்திதா: |
பஞ்ச வா ஸப்தவா பிண்டா³ந் ஸ்நாயாது³த்³த்⁴ரு'த்யவாரிணீம் |
யேநாம்பு³து³ஷ்க்ரு'தாம்'ஶை: ஸ்நாநகர்தா ந லிப்யதே |
ரவிஸங்க்ராந்தி வா ஏஷு க்³ரஹணேஷு ஶஶிக்ஷயே |
வ்ரதேஷு சைவ ஷஷ்டீ²ஷு ந ஸ்நாயாது³ஷ்ணவாரிணா |
ந ஸ்நாயாச்சூ²த்³ரஹஸ்தேந மத்⁴யமாம்'ஸநிஷேவிணா |
ஆஹ்ரு'தைரேகஹஸ்தேந சோத்³த்⁴ரு'தைர் ப்³ராஹ்மணைரபி |
நாபி⁴மாத்ரே ஜலே க³த்வா சாஸ்த்ரேண ரக்ஷ்யஸர்வத: |
ப்ராணாநாயம்ய ஸம்'சிந்த்ய தீர்தா²நி ரவிமண்ட³லே | 155

அசுத்தமான இடத்தில், கழுதை மற்றும் பூனை உள்ள இடத்தில், வைஷ்ணவர் அல்லாதவர்கள் இருக்கும் இடத்தில், குளிக்கக் கூடாது. அப்படி குளித்தால், அந்த இடம் அசுத்தமாகிவிடும். ஐந்து அல்லது ஏழு முறை தண்ணீரை எடுத்து, தலையில் தெளித்துக்கொண்டு குளித்தால், தண்ணீரின் குற்றம் குளிப்பவரை பாதிக்காது. சூரிய சங்கராந்தி, சந்திர கிரகணம், விரதம், சஷ்டி ஆகிய நாட்களில் வெந்நீரில் குளிக்கக் கூடாது. சூத்திரர்களின் கைகளால் எடுத்து வந்த தண்ணீர், மற்றும் மாமிசம் சாப்பிடுபவர்களின் கைகளால் எடுத்து வந்த தண்ணீர், ஒரு கையால் எடுத்து வந்த தண்ணீர், பிராமணர்கள் எடுத்தாலும் உபயோகிக்கக் கூடாது. தொப்புள் வரை தண்ணீரில் சென்று, அஸ்திர மந்திரம் சொல்லி, எல்லா இடங்களையும் பாதுகாத்து, பிராணாயாமம் செய்து, சூரிய மண்டலத்தில் உள்ள தீர்த்தங்களை நினைக்க வேண்டும். || 155

जले षट्कोणमुल्लिख्य बीजं मध्ये विचिंत्य च।
अष्टपत्रं बहिस्तस्य पंकजं केसरोज्ज्वलम्।
विचिंत्याधारमारभ्य पीठदेवाननुत्तमान्।
स्वेष्टदेवं श्रियासार्धमावाह्य विमलेजले।
मानसैरुपचारैस्तु संपूज्य पुरुषोत्तमम्।
जले संचित्य तत्तेजो ह्यंतरीकृत्यमुद्रया।
अभिमन्त्र्यजलं विष्णुगायत्र्या प्रणवेन च।
अपो अस्मानिति स्मृत्वा इदंविष्णुरिति द्विजाः।
श्रीसूक्तं विष्णुसूक्तं च मूलविद्यां प्रयोज्य च।
संप्रोक्ष्य तुळसीयुक्तं मुद्रया कुम्भसंज्ञया। 160

ஜலே ஷட்கோணமுல்லி²க்²ய பீ³ஜம்' மத்⁴யே விசிந்த்ய ச |
அஷ்டபத்ரம்' ப³ஹிஸ்தஸ்ய பங்கஜம்' கேஸரோஜ்ஜ்வலம் |
விசிந்த்யாதா⁴ரமாரப்⁴ய பீட²தே³வாநநுத்தமாந் |
ஸ்வேஷ்டதே³வம்' ஶ்ரியாஸார்த⁴மாவாஹ்ய விமலே ஜலே |
மாநஸைருபசாரைஸ்து ஸம்பூஜ்ய புருஷோத்தமம் |
ஜலே ஸம்'சித்ய தத்தேஜோ ஹ்யந்தரீக்ரு'த்ய முத்³ரயா |
அபி⁴மந்த்ர்ய ஜலம்' விஷ்ணு கா³யத்ர்யா ப்ரணவேந ச |
அபோ அஸ்மாநிதி ஸ்ம்ரு'த்வா இத³ம்' விஷ்ணுரிதி த்³விஜா: |
ஶ்ரீஸூக்தம்' விஷ்ணுஸூக்தம்' ச மூலவித்³யாம்' ப்ரயோஜ்ய ச |
ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய துளஸீயுக்தம்' முத்³ரயா கு³ம்ப⁴ஸம்'ஜ்ஞயா | 160

தண்ணீரில் அறுகோணம் வரைந்து, நடுவில் பீஜ மந்திரத்தை நினைத்து, அதன் வெளியே எட்டு இதழ் கொண்ட தாமரை வரைந்து, அதன் உள்ளே கேசரம் வரைந்து, ஆதாரத்தை நினைத்து, பீட தேவதைகளை நினைத்து, தன் இஷ்ட தெய்வத்தை லட்சுமியுடன் சேர்த்து, சுத்தமான தண்ணீரில் எழுந்தருளச் செய்து, மனதால் அனைத்து உபசாரங்களையும் செய்து புருஷோத்தமனை வணங்க வேண்டும். தண்ணீரில் உள்ள தேஜஸை, முத்திரை மூலம் உள்வாங்கி, விஷ்ணு காயத்ரி மற்றும் ஓம் மந்திரம் சொல்லி அபிமந்திரிக்க வேண்டும். "அபோ அஸ்மான்" என்ற மந்திரத்தை சொல்லி, "இதம் விஷ்ணு" என்ற மந்திரம் சொல்ல வேண்டும். ஶ்ரீ சூக்தம், விஷ்ணு சூக்தம் மற்றும் மூல மந்திரத்தை சொல்லி, துளசி இலையை வைத்து, கும்பா முத்திரையை காட்ட வேண்டும். || 160

स्मरन् गुरुपदांबोजमंबसि स्नानमाचरेत्।
स्नात्वा चांतो वारिमध्ये त्रिः पठेदघमर्षणम्।
स्नानांगतर्पणं कृत्वा संध्यांकुर्याद् विधानतः।
जले जलेनपुण्ड्राणि कृत्वा द्वादश संख्यया।
शिखामाबध्यमूलेन गायत्र्या मौनमाश्रितः।
ओं लं केशवायनमः प्रोच्य तथा नारायणाय च।
माधवाय नमश्चैव माचामेत्सर्वकर्मणि
गोविंदाय नमस्तद्वद्विष्णवे च नमो वदन्।
कपोलयोर्द्वयोश्चैव विदद्यात्परिमार्जनम्।
मधुसूदनाय नमो वदन् त्रिविक्रमाय च। 165

ஸ்மரன் கு³ருபதா³ம்போ³ஜமம்ப³ஸி ஸ்நாநமாசரேத் |
ஸ்நாத்வா சாந்தோ வாரிமத்⁴யே த்ரி: படே²த³க⁴மர்ஷணம் |
ஸ்நாநாங்க³தர்பணம்' க்ரு'த்வா ஸந்த்⁴யாங்குர்யாத்³விதா⁴நத: |
ஜலே ஜலேந புண்ட்³ராணி க்ரு'த்வா த்³வாத³ஶ ஸங்க்²யயா |
ஶிகா²மாப³த்⁴ய மூலேந கா³யத்ர்யா மௌநமாஶ்ரித: |
ஓம்' லம் கேஶவாய நம: ப்ரோச்ய ததா² நாராயணாய ச |

மாத⁴வாய நமஶ்சைவ மாசாமேத்ஸர்வகர்மணி |
கோ³விந்தா³ய நமஸ்தத்³வத்³விஷ்ணவே ச நமோ வத³ந் |
கபோலயோர்த்³வயோஶ்சைவ வித்³யாத்³பரிமார்ஜநம் |
மது⁴ஸூத³நாய நமோ வத³ந் த்ரிவிக்ரமாய ச | 165

குருவின் பாதங்களை நினைத்து, தண்ணீரில் குளிக்க வேண்டும். குளித்த பின், தண்ணீரில் அகம் அர்ஷணம் மந்திரத்தை மூன்று முறை சொல்ல வேண்டும். குளித்த பின், தர்ப்பணம் செய்து, சந்தியாவந்தனம் செய்ய வேண்டும். தண்ணீரில், தண்ணீரை வைத்து பன்னிரெண்டு முறை திருமண் இடவேண்டும். குடுமியை கட்டிக்கொண்டு, காயத்ரி மந்திரம் சொல்லி மௌனமாக இருக்க வேண்டும். "ஓம் லம் கேசவாய நமஹ" என்று சொல்லி, நாராயணாய நமஹ, மாதவாய நமஹ என்று சொல்லி ஆசமனம் செய்ய வேண்டும். கோவிந்தாய நமஹ, விஷ்ணவே நமஹ என்று சொல்லி கன்னங்களில் துடைக்க வேண்டும். மதுசூதனாய நமஹ, திரிவிக்ரமாய நமஹ என்று சொல்லி || 165

ओष्ठयोस्स्पर्शनंकुर्यात् वामनश्रीधरौ तथा।
जेंतौ नमोंतौ ताराद्यौ ताभ्यां संमार्जयेत्तथा।
हृषीकेशेन करयोः पद्मनाभेन पादयोः।
जलेन स्पर्शनं कृत्वा मूर्ध्नि दामोदराय च।
मार्जयेत्कुशवारिभ्यामेभिरङ्गानि संस्पृशेत्।
वासुदेवस्संकर्षणः प्रद्युम्नश्चानिरुद्धकः ।
पुरुषोत्तमोऽधोक्षजश्च नृसिंह्मोऽच्युतरेव च।
जनार्दन उपेन्द्रश्च हरिःकृष्णश्च मूर्तयः।
आस्येनासित्वेकमेक मक्ष्णोर् द्वौ द्वौ च कर्णयोः ।
हृदिनाभात्वथैकैकंमुदरे मस्तके तथा। 170

ஓஷ்ட²யோஸ்ஸ்பர்ஶநம்’ குர்யாத் வாமநஶ்ரீத⁴ரௌ ததா² |
ஜேந்தௌ நமோந்தௌ தாராத்³யௌ தாப்⁴யாம்’ ஸம்’மார்ஜயேத்ததா² |
ஹ்ரு’ஷீகேஶேந கரயோः பத்³மநாபே⁴ந பாத³யோः |
ஜலேந ஸ்பர்ஶநம்’ க்ரு’த்வா மூர்த்⁴நி தா³மோத³ராய ச |
மார்ஜயேத் குஶவாரிப்⁴யா மேபி⁴ரங்கா³நி ஸம்’ஸ்ப்ரு’ஶேத் |
வாஸுதே³வஸ்ஸங்கர்ஷணः ப்ரத்³யும்’நஶ்சாநிருத்³த⁴கः |
புருஷோத்தமோ(அ)தோ⁴க்ஷஜஶ்ச ந்ரு’ஸிம்’ஹோ(அ)ச்யுதரேவ ச |
ஜநார்த³ந உபந்த்³ரஶ்ச ஹரிः க்ரு’ஷ்ணஶ்ச மூர்தயः |
ஆஸ்யே நாஸித்வேகமேகம் அக்ஷ்ணோர்த்³வௌ த்³வௌ ச கர்ணயொः |
ஹ்ரு’தி³ நாபா⁴த்வத² ஏகைகம்’ முத³ரே மஸ்தகே ததா² | 170

உதடுகளில் வாமனன் மற்றும் ஶ்ரீதரரை நினைத்து தொட வேண்டும். "ஜேந்தௌ நமஹ" என்ற மந்திரம் சொல்லி உதடுகளை துடைக்க வேண்டும். ஹ்ருஷிகேஷனை நினைத்து கைகளையும், பத்மநாபனை நினைத்து கால்களையும் தொட்டு, தண்ணீரை தலையில் வைத்து, தாமோதராய நமஹ என்று சொல்ல வேண்டும். தர்பை புல்லையும், தண்ணீரையும் வைத்து உடலை தொட வேண்டும். வாசுதேவன், சங்கர்ஷணன், பிரத்யும்னன், அனிருத்தன், புருஷோத்தமன், அதோக்ஷஜர், நரசிம்மன், அச்சுதன், ஜனார்தனன், உபேந்திரன், ஹரி மற்றும் கிருஷ்ணன் ஆகியோரை நினைத்து, வாயில் ஒரு முறை, கண்களில் இரண்டு முறை, காதுகளில் இரண்டு முறை, இதயம், தொப்புள் மற்றும் தலையில் ஒரு முறை தொட வேண்டும். || 170

भुजयोर्द्वाविति प्रोक्तो विधिराचमनेसुताः।
आचामेत्सर्वकार्येषु स्नाने दाने सुरार्चने।
संस्पर्शे भाषनेऽसत्सु भुक्त्वा पीत्वाथ चर्वणे।

रेतोमूत्र शकृण्मोक्षे ह्यधोवायु विमोक्षणे।
परिश्रमेऽनृते हास उच्छिष्टजनसंगमे।
उच्छिष्टस्पर्शनेऽमेध्यदर्शने अश्रुपतने।
रक्तकेशमलस्पर्शे जृम्भायां स्वप्नदर्शने।
छीकाष्टीवनसंक्रोधेष्वाचामे च्छुद्धिकाम्यया।
उपक्रमोपसंहारे कर्मणोनीवबंधने।
केशवादिभिराचम्य सद्यश्शुद्धिमवाप्नुयात्। 175

பு⁴ஜயோர்தா⁴விதி ப்ரோக்தோ விதி⁴ராசமநே ஸுதா: |
ஆசாமேத் ஸர்வகார்யேஷு ஸ்நாநே தா³நே ஸுரார்ச்சநே |
ஸம்'ஸ்பர்ஶே பா⁴ஷணே(அ)ஸத்ஸு பு⁴க்த்வா பீத்வா(அ)த² சர்வணே |
ரேதோமூத்ர ஶக்ரு'ண்மோக்ஷே ஹ்யதோ⁴வாயு விமோக்ஷணே |
பரிஶ்ரமே(அ)ந்ரு'தே ஹாஸ உச்சி²ஷ்டஜநஸங்க³மே |
உச்சி²ஷ்டஸ்பர்ஶநே(அ)மேத்⁴யத³ர்ஶநே அஶ்ரு'பதநே |
ரக்தகேஶமலஸ்பர்ஶே ஜ்ரு'ம்பா⁴யாம்' ஸ்வப்நத³ர்ஶநே |
சீ²காஷ்டீ²வநஸங்க்ரோதே⁴ஷ்வாசாமேச்²சுத்³தி⁴காம்யயா |
உபக்ரமோபஸம்'ஹாரே கர்மணோ நீவப³ந்த⁴நே |
கேஶவாதி³பி⁴ராசம்ய ஸத்³யஶ்ஶுத்³தி⁴மவாப்நுயாத் | 175

ஆசமனம் செய்யும் போது கைகளில் இரண்டு முறை செய்ய வேண்டும். குளிக்கும்போது, தானம் செய்யும் போது, தேவர்களை வணங்கும் போது, மற்றவர்களை தொடும் போது, பொய் பேசும் போது, சிரிக்கும் போது, எச்சில் பட்டவர்களை தொடும் போது, அசுத்தமான பொருட்களை தொடும் போது, இரத்தம், முடி மற்றும் அழுக்கு பட்டால், கொட்டாவி விடும் போது, கனவு கண்டால், தும்மும் போது, காறித் துப்பும் போது, கோபம் வரும் போது, மற்றும் எந்த செயலை ஆரம்பித்தாலும், முடித்தாலும், ஆசமனம் செய்ய வேண்டும். கேசவாதி நாமங்களை சொல்லி ஆசமனம் செய்தால், உடனடியாக சுத்தம் அடையலாம். || 175

यथाभिषेकजाशुद्धिः बहिरेवप्रजायते।
मन्त्रपूततलैस्तद्व दाचामेद्यंतरश्शुचिः।
प्राणायामं ततःकुयात् मूलेन प्रणवेन वा।
नारायणंस्मरन्देवमघमर्षणमाचरेत्।
शिखांमूलेन संबद्य स्वशाखोक्त विधानतः।
संध्यां कृत्वा हरिध्यात्वा सूर्यमण्डलमध्यगम्।
सूर्यमण्डलमध्यस्थमरविंदकृतासनम्।
पीनायत चतुर्बाहु मुत्पलस्त्रजमच्युतम्।
दरारिगद्योपेतं उत्फुल्लकर पङ्कजम्।
श्रीनिकेतंश्रियं तद्वदनवद्य रुचिंस्मरेत्। 180

யதா²பி⁴ஷேகஜாஶுத்³தி⁴: ப³ஹிரேவ ப்ரஜாயதே |
மந்த்ரபூததலைஸ்தத்³வ தா³சா மேத்³யந்தரஶ்ஶுசி⁴: |
ப்ராணாயாமம்' தத: குர்யாத் மூலேந ப்ரணவேந வா |
நாராயணம்' ஸ்மரந் தே³வமகா⁴மர்ஷணமாசரேத் |
ஶிகா²ம்' மூலேந ஸம்ப³த்⁴ய ஸ்வஶாகோ²க்தவிதா⁴நத: |
ஸந்த்⁴யாம்' க்ரு'த்வா ஹரித்⁴யாத்வா ஸூர்யமண்ட³லமத்⁴யக³ம் |
ஸூர்யமண்ட³லமத்⁴யஸ்த²மரவிந்த³க்ரு'தாஸநம் |
பீநாயத சதுர்பா³ஹுமுத்பலஸ்ரஜமச்யுதம் |
த³ராரிக³த்³யோபேதம்' உத்பு²ல்லகர பங்கஜம் |
ஶ்ரீநிகேதஶ்ரியம்' தத்³வத³நவத்³ய ருசிம்' ஸ்மரேத் | 180

அபிஷேகம் செய்வதால் ஏற்படும் சுத்தம் வெளியில்தான் ஏற்படும், மந்திரம் சொல்லி சுத்தம் செய்தால், உடலும் சுத்தமாகும். பிறகு பிராணாயாமம் செய்ய வேண்டும். நாராயணனை நினைத்து, அகம் அர்ஷணம் செய்ய வேண்டும். குடுமியை கட்டி, சந்தியா வந்தனம் செய்து, சூரிய மண்டலத்தில் இருக்கும் ஹரியை தியானிக்க வேண்டும். சூரிய மண்டலத்தில் தாமரை ஆசனத்தில் அமர்ந்து, நான்கு கைகளுடன், நீலோற்பல மாலை அணிந்து, சங்கு, சக்கரம், கதை வைத்து, தாமரை போன்ற கைகளுடன், லக்ஷ்மி தேவியுடன், அழகான ஒளியுடன் இருக்கும் அச்சுதனை தியானிக்க வேண்டும். || 180

गायत्रीवारिनं स्नातो सस्मरेद्यदि केशवम्।
स लभेत्कर्मसंसिद्धिं येन याति हरिः पदम् ।
अनर्हःकृतशौचोपि विना नारयणस्मृतम्।
तस्मात्सर्वत्रसंयोज्यं भगवत्स्मरणं सदा।
यदातिदूरमाख्यातं कर्मज्ञानविवर्जितम्।
तथाऽतिदूरमप्युक्तं विनाविष्णुस्मृतं द्विजाः ।
गायत्रीवारिसंस्नातः प्रणवैर्निर्मलीकृतः ।
विष्णुस्मरणसंसक्तोह्यर्हन् सर्वेषुकर्मसु।
प्रजपेद्विष्णुदैवत्यं गायत्रींवेदमातरम्।
अष्टाक्षरेणमूलेन ब्राह्मणश्शुद्धिकाम्यया। 185

கா³யத்ரீவாரிணம்' ஸ்நாதோ ஸஸ்மரேத்³யதி³ கேஶவம் |
ஸ லபே⁴த்கர்மஸம்'ஸித்³தி⁴ம்' யேந யாதி ஹரி꞉ ப³தம் |
அநர்ஹ꞉ க்ரு'தஶௌசோ(அ)பி விநா நாராயணஸ்ம்ரு'தம் |
தஸ்மாத்ஸர்வத்ர ஸம்'யோஜ்யம்' ப⁴க³வத்ஸ்மரணம்' ஸதா³ |
யதா³திதூ³ரமாக்²யாதம்' கர்மஜ்ஞானவிவர்ஜிதம் |
ததா²(அ)திதூ³ரமப்யுக்தம்' விநாவஷ்ணுஸ்ம்ரு'தம்' த்³விஜா꞉ |
கா³யத்ரீவாரிஸம்'ஸ்நாத꞉ ப்ரணவைர்நிர்மலீக்ரு'த꞉ |
விஷ்ணுஸ்மரணஸம்'ஸக்தோஹ்யர்ஹந் ஸர்வேஷு கர்மஸு |
ப்ரஜபேத்³விஷ்ணுதை³வத்யம்' கா³யத்ரீம்' வேத³மாதரம் |
அஷ்டாக்ஷரேண மூலேந ப்³ராஹ்மணஶ்ஶுத்³தி⁴காம்யயா | 185

காயத்ரி மந்திரம் சொல்லி, தண்ணீரில் குளித்து, கேசவனை நினைத்தால், அவன் எல்லா செயல்களிலும் வெற்றி பெற்று, ஹரியின் பாதத்தை அடைவான். நாராயணனை நினைக்காமல், சுத்தம் செய்தாலும், அது பயனற்றது. அதனால், எப்போதுமே பகவானை நினைக்க வேண்டும். கர்மம் மற்றும் ஞானம் இல்லாமல் செய்யப்படும் செயல்கள் எவ்வளவு தூரம் செல்ல முடியாதோ, அதே போல விஷ்ணுவை நினைக்காமல் செய்யப்படும் செயல்களும் ஆகும். காயத்ரி மந்திரம் சொல்லி, தண்ணீரில் நீராடி, ஓம் என்ற மந்திரத்தால் தன்னை சுத்தப்படுத்தி, விஷ்ணுவை நினைத்துக்கொண்டு, எல்லா செயல்களிலும் ஈடுபடலாம். விஷ்ணு தேவதையாக கொண்ட காயத்ரி மந்திரத்தையும், அஷ்டாட்சர மந்திரத்தையும் பிராமணர்கள் சொல்ல வேண்டும். || 185

मुनय ऊचुः-
सवितादेवतादैव्या गायत्र्या श्रूयतेपितः।
कथं सा विष्णुदैवत्या संशयं नःपराणुद।
श्रीबृह्मोवाच-
आदित्ये पुरुषोयासौ हरिरेवेति निश्चितं।
आदित्यस्यशरीरत्वादभेदं श्रृतिरुज्जगौ।
सवितृ नामकोविष्णुः सवितृस्तो विचार्यताम्।
सवितादेवतातेन गायत्र्याख्याः प्यलेबुधैः ।
न स्वतंत्रतयोदेवो गायत्र्यास्सवितामतः।

नारायणादेवसर्वोत्पन्नं श्रुतिरुज्जगौ।
तस्मान्नारायणस्वामि यत्किंचिद्दश्यते जगत्।
अतो नारायणपरंज्ञानं कर्मतपश्श्शृतिः।190

முநய ஊசு: -
ஸவிதா தே³வதா தை³வ்யா கா³யத்ர்யா ஶ்ரூயதே பித: |
கத²ம்’ ஸா விஷ்ணுதை³வத்யா ஸம்’ஶயம்’ ந: பராணுத³ |
ஸ்ரீப்³ரு’ஹ்மோவாச -
ஆதி³த்யே புருஷோ யாஸௌ ஹரிரேவேதி நிஶ்சிதம் |
ஆதி³த்யஸ்ய ஶரீரத்வா த³பே⁴த³ம்’ ஶ்ருதிருஜ்ஜகௌ³ |
ஸவித்ரு’ நாமகோ விஷ்ணு: ஸவித்ரு’ஸ்தோ விசாரியதாம் |
ஸவிதா தே³வதா தேந கா³யத்ர்யாக்²யா: ப்யலேபு³தை⁴: |
ந ஸ்வதந்த்ரதயோ தே³வோ கா³யத்ர்யாஸ்ஸவிதா மத: |
நாராயணா தே³வ ஸர்வோத்பந்நம்’ ஶ்ருதிருஜ்ஜகௌ³ |
தஸ்மாந் நாராயணஸ்வாமி யத்கிம்’சித்³த்³ரு’ஶ்யதே ஜக³த் |
அதோ நாராயணபரம்’ ஜ்ஞானம்’ கர்மதபஶ்ஶ்ரு’தி: | 190

முனிவர்கள் கேட்டனர், "தந்தையே, காயத்ரி மந்திரத்தில் சவிதா தேவதை என்று சொல்லப்படுகிறதே, அது எப்படி விஷ்ணு தேவதையாகும்? எங்கள் சந்தேகத்தை போக்க வேண்டும்". பிரம்மா கூறினார், "சூரியனில் இருக்கும் புருஷன் ஹரியே என்று சாஸ்திரங்கள் சொல்கின்றன. சூரியன் ஹரியின் உடல். அதனால், இருவருக்கும் வித்தியாசம் இல்லை. சவித்ரு என்ற பெயர் விஷ்ணுவுக்கு உண்டு. சவிதா தேவதையாக இருப்பதால், காயத்ரி மந்திரத்தில் சவிதா என்று சொல்லப்படுகிறது. சவிதா தேவதை காயத்ரிக்கு சொந்தமானவன் அல்ல. நாராயணனிடமிருந்து தான் எல்லாம் வந்தது என்று வேதங்கள் சொல்கின்றன. அதனால், இந்த உலகத்தில் இருக்கும் அனைத்தும் நாராயணனுக்கு சொந்தமானது. நாராயணனே ஞானம், கர்மம், தவம் மற்றும் வேதங்கள் அனைத்திலும் உயர்ந்தவர். || 190

सूर्यैंद्राग्नीन्विधिं सोमं रुद्रंवायुं क्षितिंजलम्।
वासुदेवात्मकान्याहुः क्षेत्रं क्षेत्रज्ञमेव च।
विभूतयोहरेश्चैता भद्रपीठतयास्थिताः।
तदभेदतयोपास्या मुमुक्षुभिरहर्निशम्।
शंखचक्र गदोपेतः किरीटकुण्डली तथा।
सूर्यमण्डलमध्यस्थस्सूर्याभेदेन चिंत्यते।
दीनां प्रवर्तकत्वं हि साक्षान्नान्यत्र युज्यते।
य आत्मनीतिवाक्येन हरिरात्मातया मतः।
गायत्र्याऽशेषभूताना मादित्यश्चक्षुरुत्तमम्।
इति पीठतया विष्णो रादित्यप्रतिपद्यते।195

ஸூர்யைந்த்³ராக்³நீந் விதி⁴ம்’ ஸோமம்’ ருத்³ரம்’ வாயும் க்ஷிதிம்’ ஜலம் |
வாஸுதே³வாத்மகான்யாஹு: க்ஷேத்ரம்’ க்ஷேத்ரஜ்ஞமேவ ச |
விபூ⁴தயோ ஹரேஶ்சைதா ப⁴த்³ரபீட²தயா ஸ்தி²தா: |
தத³பே⁴த³தயோபாஸ்யா முமுக்ஷுபி⁴ரஹர்நிஶம் |
ஶங்க²சக்ர க³தோ³பேத: கிரீடகுண்ட³லீ ததா² |
ஸூர்யமண்ட³லமத்⁴யஸ்த²ஸ்ஸூர்யாபே⁴தே³ந சிந்த்யதே |
தீ³நாம்’ ப்ரவர்தகத்வம்’ ஹி ஸாக்ஷாந்நாந்யத்ர யுஜ்யதே |
ய ஆத்மநீதி வாக்கியேந ஹரிராத்மதயா மத: |
கா³யத்ர்யா(அ)ஶேஷபூ⁴தாநாமாதி³த்யஶ்சக்ஷுருத்தமம் |
இதி பீட²தயா விஷ்ணோ ராதி³த்ய ப்ரதிபத்³யதே | 195

சூரியன், இந்திரன், அக்னி, பிரம்மா, சந்திரன், ருத்ரன், வாயு, பூமி மற்றும் தண்ணீர் எல்லாம் வாசுதேவனின் வடிவங்கள். அனைத்தும் ஹரியின் விபூதிகள். மோட்சத்தை விரும்புபவர்கள், பகவானை இரவும் பகலும் வணங்க வேண்டும். சங்கு, சக்கரம், கதை மற்றும் கிரீடம், குண்டலம் அணிந்து, சூரிய மண்டலத்தில் இருக்கும் ஹரியை வணங்க வேண்டும். பகவான் அனைத்தையும் இயக்குபவர். "ய ஆத்மனி" என்ற வாக்கியத்தின் மூலம், ஹரியே ஆத்மா என்று சொல்லப்படுகிறது. காயத்ரி மந்திரம் மூலம் அனைத்து உயிர்களுக்கும் சூரியனே கண்கொடுத்தது. எனவே, சூரியன் விஷ்ணுவின் பீடமாக கருதப்படுகிறது. || 195

यो यो यां यां तनुंभक्त श्रद्धयार्चितुमर्हति।
तस्य तस्याचलां श्रद्धां तामेव विददात्यजः।
स तयाश्रद्धयायुक्तः तस्याराधनमीहते।
लभते च ततः कर्मा हरिणाविहितान् हितान्।
अंतवत्तुफलं तेषां तद्भवत्यल्प मेधसम्।
देवान् देवयजोयांति भक्तायांति हरेर्हरिम्।
अव्यक्तं सर्वभूतस्थ मात्मानंत मबुद्धयः।
परंनैवाभिजानंति शरीरेष्वात्म मानिनः।
अतोनात्मनमात्मस्थं सत्य संकल्पमच्युतम्।
नित्यानंदगुणोपेतं सर्वज्ञमवधिं हरिम्। 200

யோ யோ யாம்' யாம்' தநும்' ப⁴க்த ஶ்ரத்³த⁴யார்சிதுமர்ஹதி |
தஸ்ய தஸ்யாசலாம்' ஶ்ரத்³தா⁴ம்' தாமேவ வித³தா³த்யஜ: |
ஸ தயா ஶ்ரத்³த⁴யாயுக்த: தஸ்யாராத⁴நமீஹதே |
லப⁴தே ச தத: கர்மா ஹரிணாவஹிதாந் ஹிதாந் |
அந்தவத்து ப²லம்' தேஷாம்' தத்³ப⁴வத்யல்பமேத⁴ஸம் |
தே³வாந் தே³வயஜோ யாந்தி ப⁴க்தா யாந்தி ஹரேர்ஹரிம் |
அவ்யக்தம்' ஸர்வபூ⁴தஸ்த² மாத்மாநந்த மபு³த்³த⁴ய: |
பரம்' நைவாபி⁴ஜாநந்தி ஶரீரேஷ்வாத்ம மாநிந: |
அதோ நாத்மநமாத்மஸ்த²ம்' ஸத்யஸங்கல்பமச்யுதம் |
நித்யாநந்த³ கு³ணோபேதம்' ஸர்வஜ்ஞமவதி⁴ம்' ஹரிம் | 200

எந்த பக்தன், எந்த உருவத்தை பக்தியுடன் வணங்க நினைக்கிறானோ, அந்த உருவத்தின் மேல் அவனுக்கு உறுதியான பக்தி கிடைக்கும். அந்த பக்தியுடன் அவன் அந்த உருவத்தை வணங்குகிறான். அதன் மூலம், ஹரியினால் கொடுக்கப்பட்ட நன்மைகளை பெறுகிறான். ஆனால், அந்த பலன்கள் நிலையற்றவை. தேவதைகளை வணங்குபவர்கள் தேவர்களை அடைவார்கள், பகவானை வணங்குபவர்கள் ஹரியை அடைவார்கள். அறியாமையால், எல்லா உயிர்களிலும் இருக்கும் பகவானை உணர முடியாமல், உடலை மட்டுமே ஆத்மா என்று நினைக்கிறார்கள். ஆகையால், தன்னில் இருக்கும், நிலையான, சத்திய சங்கல்பம் உடைய, அச்சுதனான, என்றும் ஆனந்தமான குணங்கள் கொண்ட, எல்லாம் அறிந்த, அளவில்லாத ஹரியை அடைய வேண்டும். || 200

प्राप्यं भोग्यं परंब्रह्म प्राप्नुवंति कदाचन।
तस्मान्नित्यवदाकांक्षी गायत्रीं विष्णुदेवताम्।
आराधयति सर्वस्य विधिरेषद्विजातयः।
व्यापको भगवानेष व्याप्यं सर्वं चराचरम्।
न तदस्ति विना यत्स्याद् वासुदेवेन किञ्चन।
बृह्मशक्रश्च रुद्रश्च गणेशो भास्करस्तथा।
विचिंत्य वासुदेवस्य तनुभूता विभूतयः।
चतुर्भुजाश्शंखचक्र गदाजलजधारिणः।

नान्यं देवं नमस्कुर्या त्तच्छरीरतया विना।
पृथक्केनार्चयं तो वा मामकास्ते प्रकीर्तिताः।205

ப்ராப்யம்’ போ⁴க்³யம்’ பரம்’ ப்³ரஹ்ம ப்ராப்நுவந்தி கதா³சந |
தஸ்மாந்நித்யவதா³காக்ஷீ கா³யத்ரீம்’ விஷ்ணுதே³வதாம் |
ஆராத⁴யதி ஸர்வஸ்ய விதி⁴ரேஷ த்³விஜாதய꞉ |
வ்யாபகோ ப⁴க³வாநேஷ வ்யாப்யம்’ ஸர்வம்’ சராசரம் |
ந தத³ஸ்தி விநா யத்ஸ்யாத்³ வாஸுதே³வேந கிம்’சந |
ப்³ரு’ஹ்மஶக்ரஶ்ச ருத்³ரஶ்ச க³ணேஶோ பா⁴ஸ்கரஸ்ததா² |
விசிந்த்ய வாஸுதே³வஸ்ய தநுபூ⁴தா விபூ⁴தய꞉ |
சதுர்பு⁴ஜாஶ்ஶங்க²சக்ர க³தா³ஜலஜதா⁴ரிண꞉ |
நாந்யம்’ தே³வம்’ நமஸ் குர்யாத் தச்ச²ரீரதயா விநா |
ப்ரு’த²க்கேநார்சயந்தோ வா மாமகஸ்தே ப்ர கீர்திதா꞉ | 205

அடையப்பட வேண்டியதும், அனுபவிக்கப்பட வேண்டியதும், பரம் பிரம்மமான ஹரியே. பிராமணர்களே, எனவே, விஷ்ணு தேவதையாக கொண்ட காயத்ரி மந்திரத்தை எப்பொழுதும் சொல்லி வணங்குங்கள். பகவான் வியாபகமானவன், அவன் அனைத்து உயிர்களிலும் இருக்கிறான். வாசுதேவன் இல்லாமல் எதுவுமே இல்லை. பிரம்மா, இந்திரன், ருத்ரன், கணேசன், மற்றும் சூரியன் அனைவரும் வாசுதேவனின் உடல்கள். அவர்கள் அனைவரும் சங்கு, சக்கரம், கதை மற்றும் தாமரை வைத்து, நான்கு கைகளுடன் இருப்பார்கள். மற்ற தேவர்களை, ஹரியின் உடலாக இல்லாமல், தனியாக வணங்கினால், அது பயனற்றது. || 205

हरेःपीठा हरेर्दासा हरेशेषाद्विजातयः।
पृथग्भूताः कथंभूता उपास्या मुक्तिमिच्छताम्।
कैंकर्यनाम देवस्य मुक्तिमिच्छंति तत्पदे।
कथं तैरितरेसेव्यास्तदीयत्व मतिं विना। 207

ஹரே꞉ பீடா² ஹரேர்தா³ஸா ஹரேஶேஷாத்³விஜாதய꞉ |
ப்ரு’த²க்³பூ⁴தா꞉ கத²ம்பூ⁴தா உபஸ்யா முக்திமிச்ச²தாம் |
கைங்கர்யநாம தே³வஸ்ய முக்திமிச்ச²ந்தி தத்பதே³ |
கத²ம்’ தைரிதரேஸேவ்யாஸ்ததீ³யத்வ மதிம்’ விநா | 207

இதி ஶ்ரீப்³ரு’ஹத்³ப்³ரஹ்மே த்ரு’தீய பா⁴கே³ ஸதா³சாரநிரூபணம்
(ஆஹ்நிககாண்ட³ம்) நாம ஸப்தமோ(அ)த்⁴யாய꞉ |

ஹரியே பீடம், ஹரியே தாசன், ஹரியின் அம்சமாக இருப்பவர்கள் பிராமணர்கள். முக்தியை விரும்புபவர்கள் ஹரியை எப்படி வணங்க வேண்டும்? கைங்கர்யம் செய்யும் தேவனின் முக்தியை விரும்பும் அவர்கள், எப்படி மற்ற தேவர்களை, ஹரியின் உருவம் என்று நினைக்காமல் வணங்குவார்கள்? || 207

இத்துடன், ஶ்ரீ ப்ருஹத் பிரம்மத்தின் மூன்றாம் பாகத்தில் சதாச்சார நிரூபணம் என்ற ஏழாவது அத்தியாயம் முடிவடைகிறது.

<<<<____>>>>

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

மூன்றாம் பாகம் எட்டாவது அத்தியாயம்

பத்ராசனோபாக்கியானம்

बृहद्ब्रह्मसम्हितायाम् त्रितीये - अष्टमोऽध्यायः
भद्रासनोपाख्यानं

ப்³ரு'ஹத்³ப்³ரஹ்மஸம்'ஹிதாயாம் த்ரிதீயே - அஷ்டமோ(அ)த்⁴யாய:
ப⁴த்³ராஸனோபா²க்²யானம்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ||

ப்ருஹத் ப்ரம்ம ஸம்ஹிதையின் மூன்றாம் பாகத்தில் எட்டாவது அத்தியாயம் –
பத்ராசனோபாக்கியானம்

बृह्मोवाच-
बृह्मनाथस्समभवत् पुरा वै मुनयोननु।
विस्मृतः किमिदानीतं संक्षेपात्प्रवदामि वः।
मुनिः कहोळः पप्रच्छ याज्ञवल्क्यं महामुनिम्।
आत्मशब्दस्समादिष्टः क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरपि।
बृह्मशब्दस्समाख्यातः क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरपि।
सर्वांतरश्चयस्साक्षादपरोक्षः प्रकीर्तितः।
तमाचक्ष्व महाभाग प्राप्यभोग्यतयास्थितम्।
उपास्यभूतं सर्वेषामात्मानं परमेश्वरम्।
याज्ञवल्क्य उवाच-।
क्षेत्रं क्षेत्रज्ञयोरात्मा परमात्मा प्रकीर्तितः।
शोकमोहजरामृत्यु देवाधर्मावतीत्ययः।5

ப்³ரஹ்மோவாச-
ப்³ரஹ்மநாத²ஸ்ஸமப⁴வத் புரா வை முனயோனனு |
விஸ்ம்ரு'த: கிமிதா³னீதம் ஸம்'க்ஷேபாத்³ப்ரவதா³மி வ: |
முனி: கஹோல: பப்ரச்ச² யாஜ்ஞவல்க்யம் மஹாமுனிம் |
ஆத்மஶப்³த³ஸ்ஸமாதி³ஷ்ட: க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோரபி |
ப்³ரஹ்மஶப்³த³ஸ்ஸமாக்²யாத: க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோரபி |
ஸர்வாந்தரஶ்சயஸ்ஸாக்ஷாத்³அபரோக்ஷ: ப்ரக்கீர்தித: |
தமாசக்ஷ்வ மஹாபா⁴க ப்ராப்யபோ⁴க³தயாஸ்தி²தம் |
உபாஸ்யபூ⁴தம் ஸர்வேஷாமாத்மானம் பரமேஶ்வரம் |
யாஜ்ஞவல்க்ய உவாச- |
க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரஜ்ஞயோராத்மா பரமாத்மா ப்ரக்கீர்தித: |
ஶோகமோஹஜராமரு'த்யு தே³வாத⁴ர்மாவதீத்யய: |5

பிரம்மா கூறலானார்:

முனிவர்களே! முன்பு பிரம்மநாதர் இருந்தார் அல்லவா? இப்போது அது மறந்துவிட்டதா? அதை நான் சுருக்கமாக உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். கஹோளர் என்னும் முனிவர், யாஞ்ஞவல்கிய மகாமுனிவரைப் பார்த்து, “ஆத்மா என்ற சொல் க்ஷேத்ரம் மற்றும் க்ஷேத்ரஜ்ஞர் ஆகிய இரண்டிற்கும் கூறப்படுகிறது. பிரம்மம் என்ற சொல்லும் க்ஷேத்ரம்

மற்றும் க்ஷேத்ரஜ்ஞர் ஆகிய இரண்டிற்கும் கூறப்படுகிறது. எல்லா உயிர்களுக்கும் உள்ளே இருந்து அனைத்தையும் பார்க்கும் அந்த பிரம்மம், பிரத்யட்சமாகவும், மறைமுகமாகவும் அறியப்படுகிறது. மகா பாக்யம் பெற்றவரே, அடையக்கூடியதாகவும், அனுபவிக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கின்ற, எல்லோராலும் ஆராதிக்கப் படுகின்ற ஆத்மாவான பரமேஸ்வரனைப் பற்றி எனக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்" என்று கேட்டார்.

அதற்கு யாஞ்ஞவல்கியர் கூறலானார்: க்ஷேத்ரம் மற்றும் க்ஷேத்ரஜ்ஞர் ஆகிய இரண்டிற்கும் ஆத்மா பரமாத்மாவே. அவன் சோகம், மோகம், முதுமை, மரணம், தேவர்கள் மற்றும் அதர்மம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் கடந்தவன். || 5

एतैस्संसृष्टमात्मानं क्षेत्रज्ञंचाप्यतीत्ययः।
नरस्थितो न विना येन क्षेत्र क्षेत्रज्ञयोर्मनाक्।
विदित्वाचैनमात्मानं ब्राह्मणास्स्वान्तरस्थितम्।
पुत्रवित्तैषणाहित्वा तथा लोकेषणमापि।
यदर्थं सकलं हित्वा कृत्वाऽनन्यप्रयोजनम्।
अनन्यसाधनं कृत्वा भिक्षार्थ च चरंति हि।
प्रेर्यमात्मानमाज्ञाय प्रेरकं पुरुषं परम्।
निर्विद्यसर्वतस्तस्य चोपासां चक्रिरे द्विजाः ।
चाक्रायण उषस्तस्तं भूयः पप्रच्छ साधरम्।
याज्ञवल्क्यं महात्मान मुपासार्थमकल्मषम् । 10

ஏதைஸ்ஸம்'ஸ்ரு'ஷ்டமாத்மானம் க்ஷேத்ரஜ்ஞஞ்சாப்யதீத்யய: |
நரஸ்தி²தோ ந வினா யேன க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞயோர்மனாக் |
விதி³த்வாசைனமாத்மானம் ப்³ராஹ்மணாஸ்ஸ்வாந்தரஸ்தி²தம் |
புத்ரவித்தைஷணாஹித்வா ததா² லோகேஷணமாபி |
யத³ர்த²ம் ஸகலம் ஹித்வா க்ரு'த்வா(அ)னன்யப்ரயோஜனம் |
அனன்யஸாத⁴னம் க்ரு'த்வா பி⁴க்ஷார்த² ச சரந்தி ஹி |
ப்ரேர்யமாத்மானமாஜ்ஞாய ப்ரேரகம் புருஷம் பரம் |
நிர்வித்³யஸர்வதஸ்தஸ்ய சோபாஸாம் சக்ரிரே த்³விஜா: |
சாக்ராயண உஷஸ்தஸ்தம் பூ⁴ய: பப்ரச்ச² ஸாத⁴ரம் |
யாஜ்ஞவல்க்யம் மஹாத்மான முபாஸார்த²மகல்மஷம் |10

அந்த பரமாத்மா, இந்த க்ஷேத்ரனான ஆத்மாவுடன் கலந்திருந்தாலும், க்ஷேத்ரஜ்ஞனையும் கடந்து நிற்கிறான். அவன் இல்லாமல் க்ஷேத்ரமும், க்ஷேத்ரஜ்ஞனும் சிறிது கூட இயங்க முடியாது. அந்த ஆத்மா தன்னுள் இருப்பதாக உணர்ந்து கொண்ட பிராமணர்கள், புத்திரன், செல்வம், மற்றும் உலகம் மீதான ஆசைகளை விட்டொழித்தனர். வேறு எந்த நோக்கமும் இல்லாமல், வேறு எந்த சாதனமும் இல்லாமல், பிச்சை எடுத்து வாழ்ந்தார்கள். அனைவரையும் இயக்குவிக்கும் அந்த பரம புருஷனைத் தங்களுக்குள் உணர்ந்து, அனைத்தையும் துறந்து அவனையே துதித்தார்கள் அந்த இரு பிறப்பாளர்கள். சாக்ராயனரின் புதல்வர் உஷஸ்தர், மீண்டும் ஒருமுறை யாஞ்ஞவல்கிய மகாத்மாவிடம் தூய்மையான உபதேசத்திற்காக பணிவுடன் கேட்டார். || 10

बृह्मन् बृह्मपरोक्षं यत्साक्षात्सर्वात्म संस्थितम्।
कथमस्योंतरामेति समाचक्ष्व यथा तथम्।
याज्ञवल्क्य उवाच-
यः प्रयोजकरूपेण सर्वसर्वत्र जायते।
तत्साक्षादपरोक्षं हि शारीरात्मार्थ साधकः ।
योऽपानितिह्यपानेनव्यानेन व्यानितीह्यपि।
उदानेनोदानिति च समानेन समानिति ।
स आत्माद्यंतरस्सक्षाद्बह्मा सर्वत्र संस्थितम्।

स एव सर्व नामासौ दृष्टिश्रवण चेतसाम्।
द्रष्टाश्रोताचेतयिता न तं पश्यतिकश्चन।
अतोद्रष्टाह्यदृष्टोयमश्टतश्च शृणोति हि।15

ப்³ரஹ்மன் ப்³ரஹ்மபரோக்ஷம் யத்ஸாக்ஷாத்ஸர்வாத்ம ஸம்’ஸ்தி²தம் |
கத²மஸ்யோந்தராமேதி ஸமாசக்ஷ்வ யதா² தத²ம் |
யாஜ்ஞவல்க்ய உவாச-
ய: ப்ரயோஜகரூபேண ஸர்வஸர்வத்ர ஜாயதே |
தத்ஸாக்ஷாத்³அபரோக்ஷம் ஹி ஶாரீராத்மார்த்த ஸாத⁴க: |
யோ(அ)பானிதிஹ்யபானேனவ்யானேன வ்யானிதிஹ்யபி |
உதா³னேனோதா³னிதி ச ஸமானேன ஸமானிதி |
ஸ ஆத்மாத்³யந்தரஸ்ஸக்ஷாத்³ப்³ரஹ்மா ஸர்வத்ர ஸம்’ஸ்தி²தம் |
ஸ ஏவ ஸர்வ நாமாஸௌ த்³ரு’ஷ்டிஶ்ரவண சேதஸாம் |
த்³ரஷ்டாஶ்ரோதாசேதயிதா ந தம் பஶ்யதிகஶ்சன |
அதோத்³ரஷ்டாஹ்யத்³ரு’ஷ்டோயமஶ்ரு’தஶ்ச ஶ்ரு’ணோதி ஹி |15

பிரம்மா! பிரம்மமானது மறைமுகமாக இருந்தாலும், எல்லா ஆத்மாக்களிலும் பிரத்யட்சமாக உள்ளது. அது எப்படி உள்ளே இருக்கிறது என்பதை தெளிவாகக் கூற வேண்டும் என்று கேட்டார்.

யாஞ்ஞவல்கியர் கூறினார்: எவன் ஒருவன் எல்லாவற்றையும் இயக்குவிக்கும் சக்தியாகவும், எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்தும் இருக்கிறானோ, அவனே சரீரத்தில் இருக்கும் ஆத்மாவிற்கு உண்மையான பலனை அளிப்பவன். எவன் அபானன் என்ற மூச்சின் மூலம் உள்ளேயும், வியானன் என்ற மூச்சின் மூலம் வெளியேயும், உதானன் என்ற மூச்சின் மூலம் மேலும், சமானன் என்ற மூச்சின் மூலம் கீழே இயங்குகிறானோ அவனே ஆத்மா. அவனே பிரம்மம். அவன் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறான். அவனே எல்லாப் பெயர்களையும் உடையவன். அவனே பார்க்கும் சக்தி, கேட்கும் சக்தி மற்றும் நினைக்கும் சக்தி. அவனை ஒருவராலும் பார்க்க முடியாது. அதனால் அவன் பார்க்கப்படாதவனாக இருந்தாலும் பார்க்கிறான், கேட்கப்படாதவனாக இருந்தாலும் கேட்கிறான். || 15

अविज्ञातो हि विज्ञातोह्यमुतोमनुते मुने।
चिदचिद्भूत संघस्थं सर्वेषां स हि कारणम्।
एवं श्रुत्वांतरगतं भगवन्तं मुनीश्वराः।
संदिहानाःपुनस्तत्र ह्यपृच्छन्मुनिपुङ्गवम्।
याज्ञवल्ख्यं महाप्राज्ञ ! मात्मतत्वबुभुत्सवः।
कार्यजातमिदं सर्वं नैकरूपं कदाचन।
परिणामकृतानेक विचित्रावस्थयास्थितम्।
ओतंप्रोतमिदं कस्मिन् वटपत्परिनिष्ठितम्।
इति विज्ञातुकामा हि गार्गिवा चक्नवीपुनः ।
पप्रच्छ कस्मिन् संप्रोतमोतमेतच्चराचरं। 20

அவிஜ்ஞாதோ ஹி விஜ்ஞாதோத்³யமுதோ மனுதே முனே |
சித³சித்³பூ⁴த ஸம்’க⁴ஸ்த²ம் ஸர்வேஷாம் ஸ ஹி காரணம் |
ஏவம் ஶ்ரு’த்வாந்தரக³தம் ப⁴க³வந்தம் முனீஶ்வரா: |
ஸந்தி³ஹாநா:புனஸ்தத்ர ஹ்யப்ரு’ச்ச²ன்முனிபுங்க³வம் |
யாஜ்ஞவல்க்²யம் மஹாப்ராஜ்ஞ ! மாத்மதத்வபு³பு⁴த்ஸவ: |
கார்யஜாதமித³ம் ஸர்வம் நைகரூபம் கதா³சன |
பரிணாமக்ரு’தாநேக விசித்ராவஸ்த²யாஸ்தி²தம் |
ஓதம்’ப்ரோதமித³ம் கஸ்மின் வடபத்பரினிஷ்டி²தம் |
இதி விஜ்ஞாதுகாமா ஹி கா³ர்கி³வா சக்னவீபுன: |

பப்ரச்ச[2] கஸ்மின் ஸம்'ப்ரோதமோதமேதச்சராசரம் |20

முனிவரே, அறியப்படாதவன், தெரிந்தவனாக எப்படி இருக்க முடியும்? மேலும் அனைத்து சித் அசித் பொருட்களுக்கும் அவன் தானே காரணம்? என்று கேட்டார்கள். இவ்வாறு தங்களுக்குள் இருக்கும் பகவானைப் பற்றி அறிந்த முனிவர்கள், மீண்டும் சந்தேகம் கொண்டு, யாஞ்ஞவல்கிய மகாமுனிவரிடம், ஆத்ம தத்துவத்தை அறியும் ஆவலோடு கேட்டார்கள், "இந்த உலகம் முழுவதும் ஒரே மாதிரியாக இல்லாமல், பலவித மாற்றங்களை அடைந்து கொண்டே இருக்கிறது. இது எதன் மீது ஊடுருவி, நிலைத்திருக்கிறது? ஆலமரத்தின் இலை எதன் மீது நிலைத்திருக்கிறதோ, அது போல இது எதன் மீது நிலைத்திருக்கிறது?" என்று அறிய விரும்பிய கார்க்கி சக்னவி, மீண்டும் ஒருமுறை, இந்த அசையும் மற்றும் அசையா உலகம் எதில் ஊடுருவி நிற்கிறது என்று கேட்டாள். || 20

तामाह भगवन्वायापूतं वायुश्चकुत्र हि।
आकाशे सच कस्मिन् हि अंतरिक्षे निशामय।
कुत्रांतरिक्षं द्योलोके द्योलोकः कुत्र सत्तम।
आदित्यलोको कुत्रोयं चंद्रलोके च कुत्र सः।
नक्षत्रलोके कस्मिन् स देवलोके स कुत्र सः।
गंधर्वलोकेसोप्यस्ति कस्मिन्लोके प्रजपतेः।
लोकः प्रजापते गार्गी बृह्मलोके प्रतिष्ठितः।
स च कुत्रेति मा गार्गी ह्यतिप्रश्नं प्रयोजयः।
बृह्मण्येवाखिलाधारे द्यूतं प्रोतमिदं जगत्।
तंतुष्विव पटोगार्गी तस्मादेष परोमतः। 25

தாமாஹ ப[4]க[3]வன்வாயாபூதம் வாயுஶ்சகுத்ர ஹி |
ஆகாஶே ஸச கஸ்மின் ஹி அந்தரிக்ஷே நிஶாமய |
குத்ராந்தரிக்ஷம் த்[3]யோலோகே த்[3]யோலோகः குத்ர ஸத்தம |
ஆதி[3]த்யலோகோ குத்ரோயம் சந்த்[3]ரலோகே ச குத்ர ஸः |
நக்ஷத்ரலோகே கஸ்மின் ஸ தே[3]வலோகே ஸ குத்ர ஸः |
க[3]ந்த[4]ர்வலோகேஸோப்யஸ்தி கஸ்மிந்லோகே ப்ரஜபதேः |
லோகः ப்ரஜாபதே கா[3]ர்கீ[3] ப்[3]ரஹ்மலோகே ப்ரதிஷ்டி[2]தः |
ஸ ச குத்ரேதி மா கா[3]ர்கீ[3] ஹ்யதிப்ரஶ்னம் ப்ரயோஜயः |
ப்[3]ரஹ்மண்யேவாகி[2]லாதா[4]ரே த்[3]யூதம்' ப்ரோதமித[3]ம் ஜக[3]த் |
தந்துஷ்விவ படோகா[3]ர்கீ[3] தஸ்மாதே[3]ஷ பரோமதः |25

பகவானே! வாயு எதன் மீது ஊடுருவி இருக்கிறது? வாயு ஆகாயத்தில் ஊடுருவி இருக்கிறது, ஆகாயம் எதன் மீது ஊடுருவி இருக்கிறது? ஆகாயம் அந்தரிக்ஷத்தில் ஊடுருவி இருக்கிறது, அந்தரிக்ஷம் எதன் மீது உள்ளது? அந்தரிக்ஷம் சொர்க்க லோகத்தில் உள்ளது. சொர்க்க லோகம் எதில் உள்ளது? சூரிய லோகம் எதில் உள்ளது? சந்திர லோகம் எதில் உள்ளது? நட்சத்திர லோகம் எதில் உள்ளது? தேவ லோகம் எதில் உள்ளது? கந்தர்வ லோகம் எதில் உள்ளது? இந்த லோகம் அனைத்தும் எதன் மீது உள்ளது? பிரஜாபதியின் லோகம் பிரம்ம லோகத்தில் உள்ளது. கார்க்கி, பிரம்ம லோகம் எதில் உள்ளது? என்று மேலும் அதிகமாக கேள்வி கேட்காதே! இந்த உலகம் முழுவதும் பிரம்மத்தின் மீது தான் ஊடுருவி உள்ளது. துணியானது நூலால் பிணைந்து இருப்பது போல, இந்த உலகமானது பிரம்மத்தின் மீது பிணைந்து இருக்கிறது. ஆகையால், அவனே உயர்ந்தவன்" என்று யாஞ்ஞவல்கியர் கூறினார். || 25

सद्रूपेण स्थितस्यास्य ह्युपादानतया हरिः।
निर्विशेषतयास्वस्मिन् स्थितं विश्वमशेषतः।

पटवद्ध्याकरोत्येतन् नामरूप विभागवत्।
हर्यधीनतयाचास्य स्थितिर्निर्यमनं तथा।
तस्माज्जिज्ञास्य एवायमुपास्य सर्वधाऽस्य सः।
सूत्रभूतोऽयमेवैकस्तथा अंतर्यामिरूपतः।
स्थितस्सर्वत्रमुनयो हरिरेव न संशयः।
प्रविश्यांतर्यमयति सर्वभूतानि सर्वतः।
स्वव्याप्त्यै स्तैरविज्ञातश्शरीरैश्चिदचिद् विधैः।
उद्दालको याज्ञवल्क्यमपृच्छत्सूत्र मंतिकम्। 30

ஸத்³ரூபேண ஸ்தி²தஸ்யாஸ்ய ஹ்யுபாதா³னதயா ஹரி: |
நிர்விஶேஷதயாஸ்வஸ்மிந் ஸ்தி²தம் விஶ்வமஶேஷத: |
படவத்³த்⁴யாகரோத்யேதந் நா மருப விபா⁴க³வத் |
ஹர்யதீ⁴னதயாசாஸ்ய ஸ்தி²திர்நிர்யமனம் ததா² |
தஸ்மாஜ்ஜிஜ்ஞாஸ்ய ஏவாயமுபாஸ்ய ஸர்வதா⁴(அ)ஸ்ய ஸ: |
ஸூத்ரபூ⁴தோ(அ)யமேவைகஸ்ததா² அந்தர்யாமி ரூபத: |
ஸ்தி²தஸ்ஸர்வத்ரமுனயோ ஹரிரேவ ந ஸம்'ஶய: |
ப்ரவிஶ்யாந்தர்யமயதி ஸர்வபூ⁴தானி ஸர்வத: |
ஸ்வவ்யாப்த்யை ஸ்தைரவிஜ்ஞாதஶ்ஶரீரைஶ்சித³சித³விதை⁴: |
உத்³தா³லகோ யாஜ்ஞவல்க்யமப்ரு'ச்ச²த்ஸூத்ர மந்திகம் |30

சத் ஸ்வரூபமாக இருக்கும் இந்த பிரபஞ்சத்திற்கு, ஹரி உபாதான காரணமாக இருக்கிறார். எந்த விதமான விசேஷமும் இல்லாமல், தன் மீது இந்த உலகத்தை முழுமையாக வைத்திருக்கிறார். துணியை போல, பெயர் மற்றும் உருவத்தை பிரித்து வைத்திருக்கிறார். ஹரியின் கட்டுப்பாட்டில் தான் இந்த பிரபஞ்சம் உள்ளது. அவன்தான் அனைத்தையும் இயக்குகிறான். ஆகையால், அவனைப் பற்றி அறிய வேண்டும். அவனே எல்லா இடங்களிலும் துதிப்பதற்கு உரியவன். அவனே ஒருவன் தான் இந்த உலகத்திற்கு சூத்திரமாகவும், அந்தர்யாமியாகவும் இருக்கிறான். அனைத்து இடங்களிலும் இருக்கும் அவன் ஹரியே, அதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. எல்லா உயிர்களிலும் உள்ளே புகுந்து, அனைத்தையும் இயக்குகிறான். அவன் தன் வியாப்தியால், சித் மற்றும் அசித் சரீரங்களால் அறியப்படாதவனாக இருக்கிறான். பின்னர், உத்தாலகர், யாஞ்ஞவல்கியரிடம் சூத்திரத்தைப் பற்றி கேட்டார். || 30

तमंतर्यामिणं ब्रूहि याज्ञवल्क्यैत्यु वाचसः।
श्रुतं वेदवमाहात्म्यं कबंधात्काव्य सद्मनि।
सबृह्मदेवदेवात्म यज्ञवित्स्याच्छृणोति यः।
याज्ञवल्क्यस्ततः प्राणः सूत्रमुक्तमिहारुणे ।
भूतानि सर्वाण्यङ्गानि प्राणादिव्यानि संति हि।
स च प्राणो महाभागास्संबद्धो ह्यंतरात्मना।
तमंतर्यामिणं ब्रूहि याज्ञवल्क्येत्युवाच सः।
अब्रवीद्याज्ञवल्क्योपि तमंतर्यामिणं द्विजाः।
पृथिव्यादिषु भूतेषु शरीरेषु व्यवस्थितः ।
यो वेद तानिचैतानि तं विदुस्स्वनियामकम्। 35

தமந்தர்யாமிணம் ப்³ரூஹி யாஜ்ஞவல்க்யைத்யு வாசஸ: |
ஶ்ரு'தம் வேத³வமாஹாத்ம்யம் கப³ந்தா⁴த்காவ்ய ஸத்³மனி |
ஸப்³ரஹ்மதே³வதே³வாத்ம யஜ்ஞவித்ஸ்யாச்ச்²ரு'ணோதி ய: |
யாஜ்ஞவல்க்யஸ்தத: ப்ராண: ஸூத்ரமுக்தமிஹாருணே |
பூ⁴தானி ஸர்வாண்யங்கா³னி ப்ராணாதி³வ்யானி ஸந்தி ஹி |
ஸ ச ப்ராணோ மஹாபா⁴கா³ஸ்ஸம்ப³த்³தோ⁴ ஹ்யந்தராத்மனா |

தமந்தர்யாமிணம் ப்³ரூஹி யாஜ்ஞுவல்க்யேத்யுவாச ஸ꞉ |
அப்³ரவீத்³யாஜ்ஞுவல்க்யோபி தமந்தர்யாமிணம் த்³விஜா꞉ |
ப்ரு’தி²வ்யாதி³ஷு பூ⁴தேஷு ஶரீரேஷு வ்யவஸ்தி²த꞉ |
யோ வேத³ தானிசைதானி தம் விது³ஸ்ஸ்வனியாமகம் |35

யாஞ்ஞுவல்கியரே, அந்தர்யாமியைப் பற்றி சொல்லுங்கள் என்று கேட்டார்கள். வேதங்களின் மகிமையை கபந்தர் என்னும் கவியின் மூலம் கேட்டிருக்கிறோம். யார் வேதங்களை கேட்கிறார்களோ, அவர்கள் பிரம்மம், தேவர்கள், ஆத்மா மற்றும் யாகம் ஆகியவற்றின் மகிமையை உணர்கிறார்கள். யாஞ்ஞுவல்கியர் பின்னர், பிராணன் தான் சூத்திரம் என்று அருணரிடம் கூறினார். எல்லா பூதங்களும் பிராணனின் அங்கங்கள், பிராணன் அந்தராத்மனுடன் தொடர்புடையது. அந்த அந்தர்யாமியைப் பற்றி சொல்லுங்கள் என்று உத்தாலகர் கேட்டார். யாஞ்ஞுவல்கியர் அந்தர்யாமியைப் பற்றி இரு பிறப்பாளர்களிடம் கூறினார், “பூமி முதலான பூதங்களிலும், உடல்களிலும் இருந்து கொண்டு அனைத்தையும் இயக்குபவன் யார் என்பதை அறிந்தவன், அவனே அனைத்தையும் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பவன்.” || 35

सोंतर्यामिद्यात्मभूतश्चामृतोऽव्यक्तनाम धृक्।
आदित्यचंद्रादि विद्युल्लोक प्राणेंद्रियेषु च।
वेद यज्ञेषु भूतेषु योऽ ंतर्यामयतिस्वयम्।
नैनं विदुश्शरीराणि यो वेदात्मतयास्थितः।
सोऽ ंतर्यामृतश्चात्मा परमात्मा हरिस्स्मृतः।
य आत्मनि स्थितोद्यात्मा शरीरं यस्यचेतनः।
आत्मा न वेदयमसौ वेदात्मानं परोऽमृतः।
यमयत्ययमात्मान मंतर्यामीति सस्मृतः।
अदृष्ट एव दृष्टासौ श्रोताचाश्रृत एव सः ।
अविज्ञातैव विज्ञाता द्रृष्टा श्रोताज्ञ एव च। 40

ஸோ(அ)ந்தர்யாமித்³யாத்மபூ⁴தஶ்சாம்ரு’தோ(அ)வ்யக்தநாம த்⁴ரு’க் |
ஆதி³த்யசந்த்³ராதி³ வித்³யுல்லோக ப்ராணேந்த்³ரியேஷு ச |
வேத³ யஜ்ஞேஷு பூ⁴தேஷு யோ(அ)ந்தர்யமயதிஸ்வயம் |
நைனம் விது³ஶ்ஶரீராணி யோ வேதா³த்மதயாஸ்தி²த꞉ |
ஸோ(அ)ந்தர்யாஸ்ம்ரு’தஶ்சாத்மா பரமாத்மா ஹரிஸ்ஸ்ம்ரு’த꞉ |
ய ஆத்மனி ஸ்தி²தோத்³யாத்மா ஶரீரம் யஸ்யசேதன꞉ |
ஆத்மா ந வேத³யமஸௌ வேதா³த்மானம் பரோ(அ)ம்ரு’த꞉ |
யமயத்யயமாத்மான மந்தர்யாமீதி ஸஸ்ம்ரு’த꞉ |
அத்³ரு’ஷ்ட ஏவ த்³ரு’ஷ்டாஸௌ ஶ்ரோதா சாஶ்ரு’த ஏவ ஸ꞉ |
அவிஜ்ஞாதைவ விஜ்ஞாதா த்³ரஷ்டா ஶ்ரோதாஜ்ஞ ஏவ ச |40

அவன் அந்தர்யாமி, ஆத்ம சொரூபன், அமிர்தமானவன், அவ்யக்தமானவன், பெயர் இல்லாதவன். அவன் சூரியன், சந்திரன், மின்னல் மற்றும் பிராணன் மற்றும் இந்திரியங்களில் இருக்கிறான். வேதங்கள், யாகங்கள் மற்றும் பூதங்களில் அவனே இருந்து அனைத்தையும் இயக்குகிறான். யார் ஆத்மாவாக இருக்கிறாரோ அவரை உடல்கள் அறிய முடியாது. அவன் அந்தர்யாமி, ஆத்மா, பரமாத்மா மற்றும் ஹரி என்று அழைக்கப்படுகிறான். யார் ஆத்மாவில் இருந்து ஆத்மாவை இயக்குகிறாரோ, உடல்கள் யாருடைய கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறதோ, அந்த ஆத்மா தன்னை அறிவதில்லை, பரமாத்மாவான அமிர்தமே தன்னை அறிகிறது. யார் ஆத்மாவை இயக்குகிறாரோ அவரே அந்தர்யாமி என்று அழைக்கப்படுகிறார். அவன் பார்க்கப்படாதவனாக இருந்தாலும் பார்க்கிறான், கேட்கப்படாதவனாக இருந்தாலும் கேட்கிறான், அறியப்படாதவனாக

இருந்தாலும் அறிவான், மேலும் பார்ப்பவனாகவும், கேட்பவனாகவும் மற்றும் எல்லாவற்றையும் அறிபவனாகவும் இருக்கிறான். || 40

नान्यस्स्वातन्त्र्य हीनत्वा च्छेषत्वात्तस्य सुव्रताः।
अतोऽन्यदार्थसर्वं हि ऋतमेको हरिस्स्वयम्।
स्वतन्त्रस्सर्वशेषीति शृत्वारुणीरुपारमत्।
एवं विनिश्चयेजाते सर्वात्मा भगवान् हरिः ।
संसिद्धस्सर्वभूताना मुपास्यस्सद्विभूतिषु।
सवितृनामको देवः प्रभामण्डल संस्थितः।
परमात्मा च शारीरः क्षेत्रज्ञोऽन्यो विधीयते।
गायत्रीसूर्यरूपेण भगवन्तमधोक्षजम्।
उपादिदेशभूतानां श्रेयसे बुद्धिबोदकम्।
सवितृसंस्थितो देवः सवित्रात्मा सनातनः ।45

நான்யஸ்ஸ்வாதந்த்ர்ய ஹீனத்வாச்சே2ஷத்வாத்தஸ்ய ஸுவ்ரதா꞉ |
அதோ(அ)ன்யதா3ர்த2ஸர்வம் ஹி ரு’தமேகோ ஹரிஸ்ஸ்வயம் |
ஸ்வதந்த்ரஸ்ஸர்வஶேஷீதி ஶ்ரு’த்வாருணீருபாரமத் |
ஏவம் விநிஶ்சயேஜாதே ஸர்வாத்மா ப4க3வான் ஹரி꞉ |
ஸம்’ஸித்3த4ஸ்ஸர்வபூ4தானா முபாஸ்யஸ்ஸத்3விபூ4திஷு |
ஸவித்ரு’நாமகோ தே3வ꞉ ப்ரபா4மண்ட3ல ஸம்’ஸ்தி2த꞉ |
பரமாத்மா ச ஶாரீர꞉ க்ஷேத்ரஜ்ஞோ(அ)ன்யோ விதி4யதே |
கா3யத்ரீஸூர்யரூபேண ப4க3வந்தமதோ4க்ஷஜம் |
உபாதி3தே3ஶபூ4தானாம் ஶ்ரேயஸே பு3த்3தி4போ3த3கம் |
ஸவித்ரு’ஸம்’ஸ்தி2தோ தே3வ꞉ ஸவித்ராத்மா ஸனாதன꞉ |45

சுவ்ரதர்களே! அவனன்றி மற்ற அனைத்தும் சுதந்திரம் இல்லாதவை, அவனுக்கு அடிமையானவை. எனவே, ஹரி ஒருவனே சத்தியம், அவனே சுதந்திரமானவன், அவனே அனைவருக்கும் தலைவன் என்று கேட்டு அருணி அமைதியானார். இவ்வாறு முடிவெடுத்த பிறகு, எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் தலைவனான பகவான் ஹரியே எல்லா உயிர்களுக்கும் வழிபடத் தகுந்தவன் என்று உணர்ந்தார்கள். சவித்ரு என்ற பெயருடன் தேவன் ஒளி மண்டலத்தில் இருக்கிறார். பரமாத்மா சரீரமாக இருக்கிறார், க்ஷேத்ரஜ்ஞர் வேறானவர் என்று சொல்லப்படுகிறது. காயத்ரி மந்திரம் சூரியனாக உருவெடுத்து பகவான் அதோக்ஷஜனைப் பற்றி உயிர்களுக்கு புத்தியை உணர்த்துவதற்காக உபதேசித்தது. சவித்ருவில் இருக்கும் தேவன் சவித்ரு ஆத்மாவான சனாதனன் ஆவார். || 45

तं ध्यायेमपरं येन बुद्धयोनः प्रणोदिताः।
यथेंद्रप्राणादिशब्दैः निर्दिष्टो भगवान् हरिः ।
तथा सवितृशब्देन सवित्रात्मा विधीयते।
मुमुक्षवो विचार्यैवं सर्वत्र परमेश्वरम्।
उपासते न संदेहः कर्तव्यश्शास्त्रनोदनात्।
ब्राह्मणानां विशेषेण गायत्र्या मूलविद्यया।
उपास्यो भगवान् विष्णुरुदितो सूर्यमण्डले।
अष्टाक्षरोमूलविद्या प्रणवाद्यो मनीषिभिः।
निश्चितस्सर्वविद्यानां मूर्धन्यः परमो मनुः।
अष्टाक्षरेणसंयुक्तां गायत्रीं विन्यसेत्तनौ। 50

தம் த்4யாயேமபரம் யேன பு3த்3த4யோன꞉ ப்ரநோதி3தா꞉ |
யதே2ந்த்3ரப்ராணாதி3ஶப்3தை3꞉ நிர்தி3ஷ்டோ ப4க3வான் ஹரி꞉ |
ததா2 ஸவித்ரு’ஶப்3தே3ன ஸவித்ராத்மா விதி4யதே |
முமுக்ஷவோ விசார்யைவம் ஸர்வத்ர பரமேஶ்வரம் |

உபாஸதே ந ஸந்தே³ஹ: கர்தவ்யஶ்ஶாஸ்த்ரநோத³னாத் |
ப்³ராஹ்மணானாம் விஶேஷேண கா³யத்ர்யா மூலவித்³யயா |
உபாஸ்யோ ப⁴க³வான் விஷ்ணுருதி³தோ ஸூர்யமண்ட³லே |
அஷ்டாக்ஷரோமூலவித்³யா ப்ரணவாத்³யோ மனிஷிபி⁴: |
நிஶ்சிதஸ்ஸர்வவித்³யானாம் மூர்த⁴ன்ய: பரமோ மனு: |
அஷ்டாக்ஷரேணஸம்'யுக்தாம் கா³யத்ரீம் வின்யஸேத்தனௌ |50

எவன் நம் புத்தியை இயக்குகிறானோ, அவனைத் தியானிப்போம். இந்திரன், பிராணன் போன்ற சொற்களால் பகவான் ஹரி எப்படி குறிக்கப்படுகிறாரோ, அதேபோல் சவித்ரு என்ற சொல்லால் சவித்ரு ஆத்மா குறிக்கப்படுகிறது. மோட்சம் அடைய விரும்புபவர்கள், எல்லா இடங்களிலும் பரமேஸ்வரனைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். சாஸ்திரத்தின் கட்டளைப்படி, அவனைத் துதிக்க வேண்டும். பிராமணர்கள் குறிப்பாக காயத்ரி மந்திரத்தை மூல மந்திரமாக கொண்டு பகவான் விஷ்ணுவை சூரிய மண்டலத்தில் வழிபட வேண்டும். அறிஞர்களால் ஓம் எனும் பிரணவத்துடன் கூடிய அஷ்டாட்சர மந்திரம், எல்லா மந்திரங்களிலும் உயர்ந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது. அஷ்டாட்சர மந்திரத்துடன் கூடிய காயத்ரி மந்திரத்தை உடலில் நிலை நிறுத்த வேண்டும். || 50

स एव वैष्णवो विप्रो मतो नारायणात्मकः।
विना मूलेन गायत्र्या न विप्रो जायते द्विजः ।
न विनोपनिषद्गानं गायत्र्यास्तत्वविद्भवेत्।
अविज्ञाय मनोस्तत्वं कर्मबंधाय केवलम्।
शतलक्षं प्रजप्तापि गायत्री नैव सिद्धिदा।
सिद्धिस्तु सर्वलोकस्य कर्तुस्सर्वाश्रयस्य हि।
वासुदेवस्य वैकुण्ठे पदपल्लवसेवने।
विप्रस्य सत्वदेहस्य वैकुण्ठपदकाङ्क्षिणः।
नान्योदेवस्समाराध्यो विनाऽऽवरण सत्क्रियाम्।
विष्णोरावरणत्वेन शरीरत्वेन वा पुनः । 55

ஸ ஏவ வைஷ்ணவோ விப்ரோ மதோ நாராயணாத்மக: |
வினா மூலேன கா³யத்ர்யா ந விப்ரோ ஜாயதே த்³விஜ: |
ந வினோபனிஷத்³கா³னம் கா³யத்ர்யாஸ்தத்வவித்³ப⁴வேத் |
அவிஜ்ஞாய மனோஸ்தத்வம் கர்மப³ந்தா⁴ய கேவலம் |
ஶதலக்ஷம் ப்ரஜப்தாபி கா³யத்ரீ நைவ ஸித்³தி⁴தா³ |
ஸித்³தி⁴ஸ்து ஸர்வலோகஸ்ய கர்துஸ்ஸர்வாஶ்ரயஸ்ய ஹி |
வாஸுதே³வஸ்ய வைகுண்டே² பத³பல்லவஸேவனே |
விப்ரஸ்ய ஸத்வதே³ஹஸ்ய வைகுண்ட²பத³காங்க்ஷிண: |
நான்யோதே³வஸ்ஸமாராத்⁴யோ வினா(அ)(ஆ)வரண ஸத்க்ரியாம் |
விஷ்ணோரா(ஆ)வரணத்வேன ஶரீரத்வேன வா புன: |55

நாராயணனின் சொரூபமே வைஷ்ணவ பிராமணன். காயத்ரி மந்திரம் இல்லாமல் ஒருவன் பிராமணனாக முடியாது. உபநிஷதங்களை அறியாமல் காயத்ரி மந்திரத்தின் தத்துவத்தை அறிய முடியாது. மந்திரத்தின் தத்துவத்தை அறியாமல் போனால், அது கர்ம பந்தத்தை மட்டுமே கொடுக்கும். நூறு லட்சம் முறை காயத்ரி மந்திரம் ஜபித்தாலும், அது சித்தியை அளிக்காது. அனைத்து உலகங்களையும் உருவாக்கிய வாசுதேவனின் திருவடிகளை வைகுண்டத்தில் சேவிப்பதன் மூலம் தான் சித்தி கிடைக்கும். சத்துவ குணமுடைய பிராமணன், வைகுண்டத்தை அடைய விரும்பினால், பகவான் விஷ்ணுவை ஆராதிப்பது தவிர, வேறு வழியே இல்லை. விஷ்ணுவை ஆராதிக்கும் போது அவர் ஆவரணமாகவும் அல்லது சரீரமாகவும் கூட இருக்கிறார். || 55

विभूतित्वेन भो विप्रा माननीया दिवौकसः।
समाधिकविचारेण पृथक्त्वेन दिवौकसाम्।
आराधनो जगद्वंधो न निवर्तेत कर्हिचित्।
विष्णोस्समत्वबुद्ध्या च नरो निरयमाप्नुयात्।
विना दास्यं हरेश्चान्यत् सर्वं निरयसन्निभम्।
संसारो निरयः प्रोक्तो यत्र नाचार्यसेवनम्।
निरयोपि भवेन्मुक्तिर् यत्र गोविंदचिंतनम्।
अत्र गाथाः प्रवक्ष्यामि निस्संदेहाय भोस्सुताः।
नारायणात्परोनान्यः कोपि संसारनाशनः।
आसीद्भद्रासनोनाम राजा कोसलमण्डले। 60

விபூ4தித்வேன போ4 விப்ரா மானனீயா தி3வௌகஸ: |
ஸமாதி4கவிசாரேண ப்ரு'த2க்த்வேன தி3வௌகஸாம் |
ஆராத4னோ ஜக3த்3வந்த்4யோ ந நிவர்தேத கர்ஹிசித் |
விஷ்ணோஸ்ஸமத்வபு3த்3த்4யா ச நரோ நிரயமாப்னுயாத் |
வினா தா3ஸ்யம் ஹரேஶ்சான்யத் ஸர்வம்' நிரயஸன்னிப4ம் |
ஸம்'ஸாரோ நிரய: ப்ரோக்தோ யத்ர நாசார்யஸேவனம் |
நிரயோ(அ)பி ப4வேன்முக்திர் யத்ர கோ3விந்த3சிந்தனம் |
அத்ர கா3தா4: ப்ரவக்ஷ்யாமி நிஸ்ஸந்தே3ஹாய போ4ஸ்ஸுதா: |
நாராயணாத்3பரோனான்ய: கோபி ஸம்'ஸாரநாஶன: |
ஆஸீத்3ப4த்3ராஸனோநாம ராஜா கோஸலமண்ட3லே |60

பிராமணர்களே! தேவர்கள் பகவானின் விபூதிகள். அவர்களை மரியாதையுடன் நடத்த வேண்டும். தேவர்களை சமமாகவோ அல்லது உயர்ந்தவர்களாகவோ நினைத்து ஆராதித்தால், அது ஒருபோதும் முடிவுக்கு வராது. விஷ்ணுவை மற்ற தேவர்களுக்கு சமமாக நினைத்தால், நரகம் கிடைக்கும். ஹரியின் தாஸ்யம் இல்லாமல் வேறு எந்த வழியைப் பின்பற்றினாலும் நரகமே கிடைக்கும். குருவின் சேவை செய்யாத வாழ்க்கை நரகம் போன்றது. கோவிந்தனைப் பற்றி நினைத்தால், நரகத்தில் கூட மோட்சம் கிடைக்கும். மகனே, இதில் எந்த சந்தேகமும் வேண்டாம். நாராயணனைத் தவிர வேறு யாரும் இந்த உலகத்தை அழிக்க முடியாது. கோசல தேசத்தில் பத்ராசனன் என்ற ஒரு அரசன் இருந்தான். || 60

शशास वसुधां सर्वां पयोधिपटमण्डिताम्।
धार्मिको दययायुक्तो वृद्धब्राह्मण सेवकः ।
सत्कीर्तिपटसंवीत समस्तक्षितिमण्डलः।
स कदाचिद्धरेः कोपात् नष्टराज्यो बभूवह।
शत्रुभिर्निर्जितस्संख्या जगाय गहने वने।
एकाकी जीवरक्षार्थं त्यक्तस्वजन बांधवाः।
तृषितः क्षुधितो दीनो निमग्नो दुःख सागरे ॥
आसाद्य पुष्पभद्राख्यं नदीं गिरिसमाश्रयाम्।
तत्र बिल्ववने दीनो निवासमकरोच्चिरम्।
तत्र बिल्वेश्वरो नाम महादेवो विराजते। 65

ஶஶாஸ வஸுதா4ம் ஸர்வாம்' பயோதி4படமண்டி3தாம் |
தா4ர்மிகோ த3யாயுக்தோ வ்ரு'த்3த4ப்3ராஹ்மண ஸேவக: |
ஸத்கீர்திபடஸம்'வீத ஸமஸ்தக்ஷிதிமண்ட3ல: |
ஸ கதா3சித்3தரே: கோபாத் நஷ்டராஜ்ஜ்யோ ப3பூ4வஹ |
ஶத்ருபி4ர்நிர்ஜிதஸ்ஸம்'க்2யா ஜகா3ய க3ஹனே வனே |
ஏகாகீ ஜீவரக்ஷார்த2ம் த்யக்தஸ்வஜன பா3ந்த4வா: |

த்ரு'ஷித: க்ஷுதி⁴தோ தீ³னோ நிமக்³னோ து³:க² ஸாக³ரே ||
ஆஸாத்³ய புஷ்பப⁴த்³ராக்²யம் நதீ³ம்' கி³ரிஸமாஶ்ரயாம் |
தத்ர பி³ல்வவனே தீ³னோ நிவாஸமகரோச்சி²ரம் |
தத்ர பி³ல்வேஶ்வரோ நாம மஹா தே³வோ விராஜதே |65

அவன் கடலால் சூழப்பட்ட பூமியை அரசாட்சி செய்தான். அவன் தர்மவான், கருணை உடையவன், வயது முதிர்ந்த பிராமணர்களுக்கு சேவை செய்பவன். அவனுடைய புகழால் பூமி முழுவதும் நிரம்பியிருந்தது. ஒருமுறை ஹரியின் கோபத்தினால் அவன் தன் ராஜ்யத்தை இழந்தான். எதிரிகளால் தோற்கடிக்கப்பட்ட அவன், அடர்ந்த வனத்திற்கு சென்றான். உயிர் பிழைப்பதற்காகத் தனது உறவினர்களையும் நண்பர்களையும் கைவிட்டு, தாகத்துடனும், பசியுடனும், துயரத்தில் மூழ்கியவனாக, மலையடிவாரத்தில் ஓடும் புஷ்பபத்ரா நதிக்கரைக்கு வந்தான். அங்கு அவன் வில்வ மரங்கள் நிறைந்த இடத்தில் நீண்ட காலம் வசித்து வந்தான். அங்கு தான் பில்வேஸ்வரர் என்ற மகாதேவர் வீற்றிருக்கிறார். || 65

आयांति तत्र पूजार्थं मुनयो नित्यमेव हि।
पूजां कुर्वंति शतशो निजकामानुसारतः।
स्तुवंतिस्तुतिभिर्देवं हरं चंद्राङ्कमौळिकम्।
तत्रायं तरुजालेषु चकारतृण केतनम्।
फलमूलाशनो दीर्घ चिंताव्याकुलमानसः।
चिंतयामासमतिमान् कथं मे दुःख संक्षयः ।
भवेद्दशेषस्वजनैः निर्मुक्तस्य दुरात्मनः ।
कदाराः कसुताःप्रेष्ठाः काराज्यं स्वप्नसन्निभम्।
क्व मे परिजनास्सर्वे कालेनकबळीकृताः।
अहोकष्टमहोकष्टं विनष्टेषु पुनः पुनः। 70

ஆயாந்தி தத்ர பூஜா⁴ர்த²ம் முனயோ நித்யமேவ ஹி |
பூஜாம்' குர்வதி ஶதஶோ நிஜகாமானுஸாரத: |
ஸ்துவந்திஸ்துதிபி⁴ர்தே³வம்' ஹரம் சந்த்³ராங்கமௌளி²கம் |
தத்ராயம் தருஜாலேஷு சகாரத்ரு'ண கேதனம் |
ப²லமூலாஶனோ தீ³ர்க⁴ சிந்தாவ்யாகுலமானஸ: |
சிந்தயாமாஸமதிமான் கத²ம்' மே து³:க² ஸம்'க்ஷய: |
ப⁴வேத்³தே³ஶஸ்வஜனை: நிர்முக்தஸ்ய து³ராத்மன: |
கதா³ரா: கஸுதா:ப்ரேஷ்டா²: காராஜ்ஜ்யம் ஸ்வப்னஸன்னிப⁴ம் |
க்வ மே பரிஜனாஸ்ஸர்வே காலேனகப³ளீக்ரு'தா: |
அஹோகஷ்ட²மஹோகஷ்ட²ம் வினஷ்டேஷு புன: புன: |70

முனிவர்கள் தினமும் அங்கு பூஜை செய்வதற்காக வருவார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் விருப்பப்படி நூற்றுக்கணக்கான பூஜைகளைச் செய்வார்கள். சந்திரனைத் தலையில் சூடிய ஹரனை துதிகளால் துதிப்பார்கள். அரசன் மரங்களுக்கு இடையே புல்லால் ஆன ஒரு குடிசையை அமைத்தான். பழங்களையும் கிழங்குகளையும் சாப்பிட்டு, நீண்ட நாள் சிந்தனையில் மூழ்கி இருந்தான். "எனது துக்கம் எப்படி நீங்கும்? நாடு மற்றும் உறவினர்களை இழந்த எனக்கு இந்த துன்பம் ஏன்? என் மனைவியர் எங்கே? என் அன்பான குழந்தைகள் எங்கே? என் ராஜ்ஜியம் ஒரு கனவு போலாகிவிட்டதே. என் பணியாளர்கள் அனைவரும் எங்கே போனார்கள்? காலத்தினால் விழுங்கப்பட்டார்களே! ஐயோ! ஐயோ! அழிந்து போனவர்களை எண்ணி மீண்டும் மீண்டும் வருந்துகிறேனே" என்று வருந்தினான். || 70

दावते मे मनोमोहान् मृगतृष्णोपमेषु च।
विजानतोपि मे सौख्यं ना याति क्षणमेव हि।
किं जीवितेन मे नूनमिहामुत्र च्युतस्य च।
मनो हि याति परमे देवदेवेरमापतौ।
न च राज्यसुखेकामे गतिरन्या भविष्यति।
पुष्पभद्रातटे राजा मरणेकृत निश्चयः।
बिल्वेश्वरं नमस्कृत्य निषसाद महीतले।
एवं चिंतयतस्तस्य गौतमो मुनिसत्तमः।
शिष्यप्रशिष्यस्संयुक्त आजगाम यदृच्छया।
पर्यटं तीर्थयात्रार्थं वसुधां विष्णुवल्लभाम्। 75

தா³வதே மே மனோமோஹான்ம்ரு’க³த்ரு’ஷ்ணோபமேஷு ச |
விஜானதோ(அ)பி மே ஸௌக்²யம்’ நா யாதி க்ஷணமேவ ஹி |
கிம்’ ஜீவிதேன மே நூனமிஹாமுத்ர ச்யுதஸ்ய ச |
மனோ ஹி யாதி பரமே தே³வதே³வேரமாபதௌ |
ந ச ராஜ்ஜ்யஸுகே²காமே க³திரன்யா ப⁴விஷ்யதி |
புஷ்பப⁴த்³ராதடே ராஜா மரணேக்ரு’த நிஶ்சய꞉ |
பி³ல்வேஶ்வரம்’ நமஸ்க்ரு’த்ய நிஷஸாத³ மஹீதலே |
ஏவம்’ சிந்தயதஸ்தஸ்ய கௌ³தமோ முனிஸத்தம꞉ |
ஶிஷ்யப்ரஶிஷ்யஸ்ஸம்’யுக்த ஆஜ³கா³ம யத்³ரு’ச்ச²யா |
பர்யடம்’ தீர்த²யாத்ரார்த²ம் வஸுதா⁴ம் விஷ்ணுவல்லபா⁴ம் |75

என் மனம் மாயையான இந்த உலக இன்பத்தை நோக்கி மிருக தாகம் போல ஓடுகிறது. எல்லாம் தெரிந்தும் எனக்கு ஒரு நொடி கூட மகிழ்ச்சி கிடைக்கவில்லை. இந்த உலகத்திலும், மறு உலகத்திலும் மகிழ்ச்சியை இழந்த எனக்கு இந்த வாழ்க்கை எதற்கு? என் மனம் பரமனும், தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனும், திருமகளின் பதியுமான பகவானை நாடிச் செல்கிறது. ராஜ்ய சுகத்தில் எனக்கு இனி ஆசை இல்லை. வேறு வழியும் இல்லை. புஷ்பபத்ரா நதிக்கரையில் மரணத்தை உறுதி செய்தான் அரசன். பில்வேஸ்வரரை வணங்கிவிட்டு தரையில் அமர்ந்தான். இவ்வாறு அவன் சிந்தனையில் மூழ்கி இருக்கும்போது, கௌதமர் என்ற சிறந்த முனிவர், தன் சீடர்களுடனும், துணை சீடர்களுடனும் தற்செயலாக வந்தார். விஷ்ணுவிற்கு விருப்பமான இந்த பூமியில், தீர்த்த யாத்திரைக்காக அவர் சுற்றித் திரிந்தார். || 75

स्नात्वा भद्राजले पुण्ये दृष्ट्वाबिल्वेश्वरं हरम्।
अपश्यं नृपतिंलीनमुटजे निर्जने मुनिः।
महाकारुणिको गत्वा तं पप्रच्छ तपोनिधिः।
क्वत्यस्त्वं कुत आयातः कोऽसि खिंनमना वने।
भया न केळिवा व्याळ व्याघ्र चित्रमृगान्विते।
निरन्ने निर्जनेदेशे कथं गतिरिहा भवत्।
भद्रासन उवाच-
भद्रासनेति विख्यातो राजा कोसलमण्डले।
शत्रुभिर्निर्जितोऽरण्ये भयादिह वसाम्यहम्।
जननं दर्शनाद्भीतः शत्रुचारविशंकया।
नान्तं दुःखस्यपश्यामि को भवानिह पृच्छसि-80

ஸ்நாத்வா ப⁴த்³ராஜலே புண்யே த்³ரு’ஷ்ட்வாபி³ல்வேஶ்வரம்’ ஹரம் |
அபஶ்யம்’ ந்ரு’பதிம்’லீனமுடஜே நிர்ஜனே முனி꞉ |
மஹா காருணிகோ க³த்வா தம்’ பப்ரச்ச² தபோநிதி⁴꞉ |
க்வத்யஸ்த்வம் குத ஆயாத꞉ கோ(அ)ஸி கி²ன்னமனா வனே |
ப⁴யா ந கேளிவா வ்யாள வ்யாக்⁴ர சித்ரம்ரு’கா³ன்விதே |

நிரன்னே நிர்ஜனேதே3ஶே கத2ம் க3திரிஹா ப4வத் |
ப4த்3ராஸன உவாச-
ப4த்3ராஸனேதி விக்2யாதோ ராஜா கோஸலமண்ட3லே |
ஶத்ருபி4ர்நிர்ஜிதோ(அ)ரண்யே ப4யாதி3ஹ வஸாம்யஹம் |
ஜனனம் த3ர்ஶனாத்3பீ4த: ஶத்ருசாரவிஶங்கயா |
நாந்தம் து3:க2ஸ்யபஶ்யாமி கோ ப4வானிஹ ப்ரு’ச்ச2ஸி |80

புண்ணியமான பத்ரா நதியில் நீராடி, பில்வேஸ்வரரை தரிசனம் செய்த பிறகு, அந்த முனிவர், குடிசையில் தனியாக இருந்த அரசனைப் பார்த்தார். மிகுந்த கருணை உள்ளம் கொண்ட அவர், அரசனிடம் சென்று, “நீ யார்? எங்கிருந்து வந்தாய்? வருத்தத்துடன் இந்த வனத்தில் என்ன செய்கிறாய்? பயம் அல்லது விளையாட்டிற்காக பாம்புகள், புலிகள் மற்றும் பல மிருகங்கள் நிறைந்த இந்த காட்டில், உணவு இல்லாமல், தனியாக எப்படி இருக்கிறாய்?” என்று கேட்டார். அதற்கு பத்ராசனன், “நான் கோசல தேசத்தின் அரசன். என்னுடைய பெயர் பத்ராசனன். எதிரிகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டு, பயத்தில் இங்கு வசித்து வருகிறேன். மனிதர்களைக் கண்டாலே பயமாக இருக்கிறது. எதிரிகளின் நடமாட்டத்தால் கவலையோடு இருக்கிறேன். என் துக்கத்திற்கு ஒரு முடிவே இல்லை. நீ யார்? எதற்காக என்னிடம் கேட்கிறாய்?” என்று கேட்டான். || 80

गौतम उवाच-
अहं तु गौतमोनाम्ना तव भाग्यादिहागतः।
स्मरस्व दुःखनाशाय शंकरंचोमया सह।
भुक्तिमुक्तिप्रदो देवो नान्योस्ति गिरिजादवात्।
यस्संहरति कल्पांते त्रिलोकीं लोचनानलैः ।
भक्तानां वरदस्सद्यो बिल्वार्ककनकादिभिः ।
ताण्डवैस्स्त्ववनैस्ताकै रक्षतैर्गळवादनैः।
विलंबित फलैर्देवैः किमन्यैरच्युतादिभिः।
सद्यस्ते राज्यलाभाय महादेवोऽवधारितः।
श्मशानशायी भगवान् स्त्रिनेत्रो नीललोहितः।
मृडोहिमांशुदवळो वनमालाकृतोरगः। 85

கௌ3தம உவாச-
அஹம்’ து கௌ3தமோநாம்னா தவ பா4க்3யாதி3ஹாக3த: |
ஸ்மரஸ்வ து3:க2னாஶாய ஶங்கரஞ்சோமயா ஸஹ |
பு4க்திமுக்திப்ரதோ3 தே3வோ நான்யோ(அ)ஸ்தி கி3ரிஜாத்3வாத் |
யஸ்ஸம்’ஹரதி கல்பாந்தே த்ரிலோகீம் லோசனானலை: |
ப4க்தானாம் வரத3ஸ்ஸத்3யோ பி3ல்வார்ககனகாதி3பி4: |
தாண்ட3வைஸ்த்வவனைஸ்தாக்கை ரக்ஷதைர்க3ளவாத3னை: |
விலம்பி3த ப2லைர்தே3வைஃ கிமன்யைரச்யுதாதி3பி4: |
ஸத்3யஸ்தே ராஜ்ஜ்யலாபா4ய மஹாதே3வோ(அ)வதா4ரித: |
ஶ்மஶானஶாயீ ப4க3வான் ஸ்த்ரினேத்ரோ நீலலோஹித: |
ம்ரு’டோ3ஹிமாம்’ஶுத3வளோ வனமாலா க்ரு’தோரக3: |85

கௌதமர் கூறினார்: நான் கௌதமர் என்று அழைக்கப்படுகிறேன். உன் அதிர்ஷ்டத்தால் இங்கு வந்தேன். உன் துக்கம் நீங்குவதற்காக பார்வதியுடன் இருக்கும் சங்கரனை நினை. அவரே மோட்சத்தையும், சுகத்தையும் தரக்கூடிய தேவன். பார்வதியின் பதியைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை. யார் ஊழியின் முடிவில் தன் கண்ணால் மூவுலகையும் எரிப்பாரோ, அவரே பில்வம், சூரியன், தங்கம் போன்றவற்றை பக்தர்களுக்கு உடனே வரமாகத் தருவார். தாண்டவம், துதி, தாளம், ரட்சை, கழுத்தினால் வரும் ஓசை ஆகியவற்றால் மகிழ்பவர். அச்சுதன் போன்ற மற்ற தேவர்களால் என்ன பயன்? உனக்கு ராஜ்யம்

கிடைப்பதற்காக மகாதேவனைப் பற்றி நான் கூறுகிறேன். அவர் சுடுகாட்டில் படுத்துக்கொண்டிருப்பார். மூன்று கண்களை உடையவர், நீல நிற கழுத்தை உடையவர், வெண்ணிறம் கொண்டவர், பாம்புகளை வனமாலையாக அணிந்தவர். || 85

गजचर्मपरीधानः खट्वाङ्गायुध भूषणः।
शिथिकण्ठोग्रकण्ठश्च हारोंधकविनाशनः ।
वृषध्वजो महादेवः चंद्रचूडो दिगंबरः।
ज्ञानतोऽज्ञाननिरतः पशुपःपार्वतीपतिः।
महादेवोधराधीशः पिनाकी पावकांबकः।
कपर्धीदुष्टदमनो महाकालो महातपाः।
समाधि संस्थितः कामदहनो धारणाश्रयः।
नित्योक्षरो निरातंको धीरो विषधरोभवः।
अरण्यवासी कैलास केतनोपटविष्टरः।
विभूतिभूषणोभूतिप्रदो भूतिकरो वरः । 90

க^{3}ஜசர்மபரீதா^{4}னः க^{2}ட்வாங்க^3ாயுத^4 பூ^{4}ஷணः |
ஶிதி^{2}கண்டோ^{2}க்^{3}ரகண்ட^{2}ஶ்ச ஹாரோம்த^{4}கவிநாஶனः |
வ்ரு’ஷத்^{4}வஜோ மஹாதே^{3}வः சந்த்^{3}ரசூடோ^{3} தி^{3}க^{3}ம்ப^{3}ரः |
ஜ்ஞானதோ(அ)ஜ்ஞானனிரதः பஶுபः பார்வதீபதிः |
மஹாதே^{3}வோத^{4}ராதீ^{4}ஶः பினாகீ பாவகாம்ப^{3}கः |
கபர்^{3}தீ^{4}து^{3}ஷ்டத^{3}மனோ மஹா காலோ மஹா தபாः |
ஸமாதி^{4}ஸம்’ஸ்தி^{2}தः காமத^{3}ஹனோ தா^{4}ரணாஶ்ரயः |
நித்யோக்ஷரோ நிராதாங்கோ தீ^{4}ரோ விஷத^{4}ரோப^{4}வः |
அரண்யவாஸீ கைலாஸ கேதனோபட்விஷ்டரः |
விபூ^{4}திபூ^{4}ஷணோ பூ^{4}திப்ரதோ^{3} பூ^{4}திகரோ வரः |90

யானைத் தோலை ஆடையாக அணிந்தவர், கட்காங்கத்தை ஆயுதமாக வைத்திருப்பவர், நீல நிற கழுத்து உடையவர், கொடிய கழுத்து உடையவர், அந்தகாசூரனை அழித்தவர், ரிஷபத்தை கொடியாக உடையவர், சந்திரனை சூடியவர், திகம்பரர், ஞானம் மற்றும் அறியாமையில் நிலைத்திருப்பவர், பசுபதி, பார்வதி பதி, மகாதேவர், பூமிக்கு அதிபதி, பினாகம் எனும் வில்லை உடையவர், நெருப்பை ஆடையாக அணிந்தவர், ஜடாமுடியை உடையவர், துஷ்டர்களை அடக்குபவர், மகா காலர், மகா தபஸ்வி, சமாதியில் இருப்பவர், காமனை எரித்தவர், தாரணையை அளிப்பவர், நித்தியமானவர், அழிவில்லாதவர், கவலையற்றவர், தைரியமானவர், விஷத்தை உண்டவர், காட்டில் வசிப்பவர், கைலாயத்தில் வசிப்பவர், விபூதியை ஆபரணமாக அணிந்தவர், விபூதியை கொடுப்பவர், வரங்களை கொடுப்பவர். || 90

एवं नामावळीं जप्त्वा ध्यात्वा बिल्वेश्वरंहरम्।
राजन् बद्धांजलिं भूत्वा विनिवेद्य निवेदयेत्।
ओं नमः कालरूपाय हुंनमश्शूलपाणये।
महादेवायवीराय पार्वतीपतये नमः।
द्वात्रिंशदक्षरोमन्त्रो महाशत्रु जयस्स्मृतः।
न्यासार्चनमनेनैव कुर्यात्प्राणान्नियाम्य च।
शत्रुप्रशमनंस्तोत्रं श्रद्धया प्रपठेत्तु यः।
तस्य शत्रूकृतापीड विनश्यति न संशयः ।
साङ्गं सावरणंदेवं बिल्वेशं पूजयेत्सदा।
सच भद्रासनोराजा प्रसादात्पार्वतीपतेः।
अकरोद्वसुधाराज्य मकण्ठकमयत्नतः।
महामन्त्रीवसकलं स्वसेन्येवनैव भूतपः।

भक्त्यारशनयाबद्धो कालेकालेऽभि रक्षति।
इति भद्रासनोपाख्यानं नाम अष्टमोऽध्यायः।

ஏவம் நாமாவளீம் ஜப்த்வா த்4யாத்வா பி3ல்வேஶ்வரம்' ஹரம் |
ராஜன் ப3த்3தா4ஞ்ஜலிம்' பூ4த்வா வினிவேத்3ய நிவேத3யேத் |
ஓம் நம꞉ காலரூபாய ஹூம்' நமஶ்ஶூலபாணயே |
மஹாதே3வாயவீராய பார்வதீபதயே நம꞉ |
த்3வாத்ரிம்'ஶத3க்ஷரோ மந்த்ரோ மஹாஶத்ரு ஜயஸ்ஸ்ம்ரு'த꞉ |
ந்யாஸார்ச்சனமனேனைவ குர்யாத் ப்ராணான்நியாம்ய ச |
ஶத்ருப்ரஶமனம்' ஸ்தோத்ரம் ஶ்ரத்3த4யா ப்ரபடே2த்து ய꞉ |
தஸ்ய ஶத்ரூக்ரு'தாபீட3 வினஶ்யதி ந ஸம்'ஶய꞉ |
ஸாங்க3ம்' ஸாவரணந்தே3வம் பி3ல்வேஶம்' பூஜயேத்ஸதா3 |
ஸ ச ப4த்3ராஸனோராஜா ப்ரஸாதா3த்பார்வதீபதே꞉ |
அகரோத்3வஸுதா4ராஜ்ஜ்ய மாகண்ட2கமய்த்னத꞉ |
மஹா மந்த்ரீவஸகலம் ஸ்வஸேன்யேவனைைவ பூ4தப꞉ |
ப4க்த்யாரஶனயாப3த்3தோ4 காலே காலே(அ)பி4 ரக்ஷதி |
இதி ப4த்3ராஸனோபா2க்2யானம் நாம அஷ்டமோ(அ)த்4யாய꞉ |"

இப்படி இந்த நாமங்களைச் சொல்லி, பில்வேஸ்வரரான ஹரனை தியானித்து, ராஜனே, கைகளை கூப்பி வணங்கி, இந்த மந்திரத்தை அர்ப்பணம் செய்யுங்கள். ஓம் நமஹ் காலரூபாய, ஹூம் நமஹ் சூலபாணயே, மகாதேவாய வீராய பார்வதிபதயே நமஹ! இந்த 32 எழுத்து மந்திரம், எதிரிகளை வெல்லும் மந்திரமாகும். இதை ஜெபித்து, பிராணனை அடக்கி, நியாயார்ச்சனை செய்ய வேண்டும். இந்த எதிரிகளை அழிக்கும் ஸ்தோத்திரத்தை நம்பிக்கையுடன் யார் சொல்கிறார்களோ, அவர்களின் எதிரிகளால் வரும் துன்பம் நீங்கும். எந்த சந்தேகமும் இல்லை. எல்லா அங்கங்களுடன், ஆவரண தேவதைகளுடன் பில்வேஸ்வரரை எப்போதும் பூஜிக்க வேண்டும். பத்ராசனன் என்ற அந்த அரசன் பார்வதி பதியின் அருளால், எந்த முயற்சியும் இல்லாமல், மீண்டும் தன் ராஜ்யத்தை பெற்றான். அரசன் மந்திரி போல தன் படையையும், தன் நாட்டையும் காத்து வந்தான். பக்தியெனும் கயிற்றால் கட்டப்பட்டவன் போல, தன் ராஜ்யத்தை எப்போதும் காத்து வந்தான்.

பத்ராசனோபாக்கியானம் என்னும் எட்டாவது அத்தியாயம் நிறைவடைந்தது. || 95

<<<<____>>>>

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

மூன்றாம் பாகம் ஒன்பதாம் அத்தியாயம்

பரதத்வ நிரூபணம்

श्रीः
नवमोऽध्यायः
परतत्व निरूपणम्

ஸ்ரீ:
ஒன்பதாம் அத்தியாயம் - பரம்பொருளின் தத்துவம்

पार्षदा ऊचुः-
गते बहुतिथे कालेवसुधामनुशासतः,
शिवैकशरणस्यापि धार्मिकस्य महीपतेः।
ज्ञानं समभवत्तस्य दृष्ट्वा कालस्य चेष्ठितम्।
क्वगताः पितरोऽस्माकं तथाऽन्ये पितृबांधवाः।
नाम्नापि नैव श्रूयंते बहवोऽस्मद्विलोकिताः ।
ममापिरूपसंपत्तिः कगता यौवनेस्थिता।
सामर्थ्य कगतं यच्च परसैन्य विनाशनम्।
केशानैवोपलभ्यंते स्निग्धांजनविभा मम।5

பார்ஷதா³ ஊசு: -
க³தே ப³ஹுதி²தே காலே(அ)வஸுதா⁴மனுஸா²ஸத:,
ஶி²வை²கஶரணஸ்யாபி தா⁴ர்மிகஸ்ய மஹீபதே: |
ஜ்ஞானம் ஸமப⁴வத்தஸ்ய த்³ரு'ஷ்ட்வா காலஸ்ய சேஷ்டிதம் |
க்வக³தா: பிதரோ(அ)ஸ்மாகம் ததா²(அ)ந்யே பித்ருபா³ந்த⁴வா: |
நாம்னாபி நைவ ஶ்ரூயந்தே ப³ஹவோ(அ)ஸ்மத்³விலோகிதா: |
மமா(அ)பி ரூபஸம்பத்தி: க³தா யௌவனஸ்தி²தா |
ஸாமர்த்²யம் க³தம் யச்ச பரஸைன்ய விநாஶனம் |
கேஶாநைவோபல³ப்⁴யந்தே ஸ்னிக்³தா⁴ஞ்ஜனவிபா⁴ மம | 5

பார்ஷதர்கள் உரைக்கின்றார்கள்:

நெடுங்காலம் பூவுலகை ஆண்ட, சிவபெருமானையே தஞ்சம் என நம்பிய, அறநெறி தவறாத மன்னன் ஒருவன், காலத்தின் மாற்றங்களைக் கண்டு தெளிவு பெற்றான். "எங்கே சென்றனர் நம் தந்தையர்? எங்கே நம் உறவினர்கள்? நம் கண்முன்னே வாழ்ந்து மறைந்த எத்தனையோ பேர், இன்று பெயர் கூட இல்லாமல் போய்விட்டார்களே! இளமையில் என்னுள் நிறைந்திருந்த பேரெழில் எங்கே? பகைவர் படையை அழித்த என் ஆற்றல் எங்கே? மைதீட்டிய என் கண்களின் வனப்பும், கருங்கூந்தலும் எங்கே போயின?" | 5

क्वाननंकमलाकारं कुंदेंदु दवळद्विजम्।
सुंदर्यपाङ्गसंजुष्टं विकचंबुजलोचनम्।
स्वप्नोपममभूत्सर्वं कामिनी कामजं सुखम्।
तथापि निस्तृपंचेतो विषयेष्वनुधावति।
नाराधितोपि गिरिशो मया गौतमशासनात्।
मुक्तिं प्रयच्छतिप्रीतो महादेवो महद्युतिः।
तन्नपश्यामि मुक्तिर्मे ये न स्यात् कर्मणाधुना।
राज्यस्य सिद्धिस्संप्राप्ता मम यत्कृतवैर्हतम्।
नात्मराज्यं हृतंमंदे रहोमोहनुगैर्वृशम्।

कथं तदुपलभ्येत प्रसादात्पार्वती पतेः।10

க்வானனம்கமலாகாரம் கு³ந்தே³ந்து³ த³வளத்³விஜம் |
ஸுந்த³ர்யபாங்க³ஸஞ்ஜுஷ்டம் விகசம்³பு³ஜலோசநம் |
ஸ்வப்னோபமமபூ⁴த்ஸர்வம் காமினீ காமஜம் ஸுக²ம் |
ததா²பி நிஸ்த்ரு’பம்’சேதோ விஷயேஷ்வனுதா⁴வதி |
நாராதி⁴தோ(அ)பி கி³ரிஶோ மயா கௌ³தமஶாஸநாத் |
முக்திம் ப்ரயச்ச²திப்ரீதோ மஹாதே³வோ மஹத்³யுதிः |
தந்ந பஶ்யாமி முக்திர்மே யே ந ஸ்யாத் கர்மணா(அ)து⁴நா |
ராஜ்ஜஸ்ய ஸித்³தி⁴ஸ்ஸம்ப்ராப்தா மம யத்க்ரு’தவைர்ஹதம் |
நா(அ)த்மராஜ்ஜ்யம் ஹ்ரு’தம் மந்தை³ ரஹோமோஹானுகை³ர்வ்ரு’ஶம் |
கத²ம் தது³பல³ப்⁴யேத ப்ரஸாதா³த்பார்வதீ பதேः | 10

குமுத மலர் போன்ற பற்களும், செந்தாமரை இதழ்கள் போன்ற கண்களும், அழகிய பெண்களின் கடைக்கண் பார்வையும், கனவில் காணும் இன்பம் போல் மாயையாய் மறைந்ததே! ஆனாலும், என் மனம் நீரின்றி தவிக்கும் மீனைப் போல் உலக இன்பங்களை நாடி ஓடுகிறதே! கௌதம முனிவரின் அறிவுரைப்படி, நான் சிவபெருமானை வணங்காவிட்டாலும், கருணை மிகுந்த மகாதேவன், பேரொளியுடன் எனக்கு முக்தி அளிக்க தயாராக இருக்கிறானே! ஆனால், எனது வினைகளால் முக்தி கிடைக்குமா என்பது சந்தேகமாக உள்ளதே! நான் செய்த தவறுகளால் என் அரசு அழிந்து விட்டதே! அறியாமையால் வந்த மயக்கத்தால் என் ஆன்ம ராஜ்ஜியம் பறிபோனதே! பார்வதி தேவியின் பதியான பரமசிவனின் அருளால், அதை நான் எப்படி மீண்டும் பெறுவேன்? || 10

राज्यंकोशोबलं भोगः प्रतापःप्रतिवासरम्।
वर्धते तेह्यलंगेहे वैराग्यं नैव दृश्यते।
संसारस्याभिवृद्धिर् मे पूर्वं भगवतः कृपा।
निश्चिताकोपरूपाद्यस्तेव मे प्रतिभाति हि।
अविच्छिन्नं सुखं यद्धि तदेव भगवत्कृपा।
विच्छिन्नरूपा मनसो वृत्तिःकोपो विनिश्चिता।
येनसंसाध्यते रत्नं सकाचंलभते यदि।
व्यर्थं हि सर्वं भवति विनोक्त फललाभतः।
कामुकेन मयापूर्वआराध्येशः प्रसादितः।
पलालोपमराज्यार्थं नात्म तण्डुलकाम्यया।15

ராஜ்ஜ்யம்’கோஶோப³லம் போ⁴க³: ப்ரதாபःப்ரதிவாஸரம் |
வர்த⁴தே தேஹ்யலங்கே³ஹே வைராக்³யம் நைவ த்³ரு’ஶ்யதே |
ஸம்’ஸாரஸ்யாபி⁴வ்ரு’த்³தி⁴ர் மே பூர்வம் ப⁴க³வதः க்ரு’பா |
நிஶ்சிதாகோபரூபாத்³யஸ்தேவ மே ப்ரதிபா⁴தி ஹி |
அவிச்சி²ன்னம்’ ஸுக²ம் யத்³தி⁴ ததே³வ ப⁴க³வத் க்ரு’பா |
விச்சி²ன்னரூபா மனஸோ வ்ரு’த்திः கோபோ வினிஶ்சிதா |
யேனஸம்’ஸாத்⁴யதே ரத்னம் ஸகாசம்’லப⁴தே யதி³ |
வ்யர்த²ம்’ ஹி ஸர்வம்’ ப⁴வதி வினோக்த ப²லலாப⁴தः |
காமு கேன மயா பூர்வ ஆராத்⁴யேஶः ப்ரஸாதி³தः |
பலாலோபமராஜ்ஜ்யார்த²ம் நா(அ)த்ம தண்டு³லகாம்யயா | 15

நாளுக்கு நாள் அரசும், கருவூலமும், படைகளும், போகங்களும், புகழும் வளர்ந்து கொண்டே போகுதே! ஆனால், எனக்குள் சிறிதும் பற்றற்ற நிலை தோன்றவில்லையே! முன்பு, நான் செய்த புண்ணியத்தால் என் வாழ்வில் எல்லாம் செழித்து வளர்ந்தாலும், அது

கடவுளின் கோபத்தின் வெளிப்பாடாகத் தெரிகிறதே! இடைவிடாத ஆனந்தமே கடவுளின் அருள். ஆனால், மனதின் எண்ணங்கள் மாறிக்கொண்டே இருந்தால் அது கோபத்தின் வெளிப்பாடே ஆகும். விலை மதிக்க முடியாத ரத்தினம் கிடைத்தாலும், அதில் சிறு குறை இருந்தால் அது பயனற்றது. அதுபோல், முன்பு நான் ஆசையினால் ஈசனை வேண்டினேன். ஆனால், என்னுடைய ஆன்மாவை அடையும் ஆசையினால் அல்ல, பயனற்ற இந்த உலக அரசாட்சிக்காகவே வேண்டினேன்! || 15

धिङ्यामकृत संबुद्धि मुमया सहितो हरः।
आराधितो मया मिथ्या मृगतृष्णांबु लिप्सुना।
अतोहं सकलं हित्वा सा श्रुतोषमुमापतिम्।
आराधयिष्ये सतत मात्मकामो महेश्वरम्।
एवं निर्बंधयुक्तस्य राज्यत्यागं प्रकुर्वतः।
आविरासीन् महादेवः कैलासादुमया सह।
अहमिंद्रस्तथाचान्ये सिद्धगन्धर्वकिन्नराः।
शिवेन सह संप्राप्ताः कुमारा नारदस्तथा।
कौतुकार्थां महाभाग! निर्विण्णस्य महीपतेः।
कथं तदुपलभ्येत प्रसादात्पार्वती पतेः। 20

தி⁴ட்³யா(அ)ம்’க்ரு’த ஸம்’பு³த்³தி⁴ முமயா ஸஹிதோ ஹரː |
ஆராதி⁴தோ மயா மித்²யா ம்ரு’க³த்ரு’ஷ்ணாம்பு லிப்ஸுநா |
அதோ(அ)ஹம்’ ஸகலம்’ ஹித்வா ஸா ஶ்ருதோஷமுமாபதிம் |
ஆராத⁴யிஷ்யே ஸதத மா(அ)த்மகாமோ மஹேஶ்வரம் |
ஏவம்’ நிர்ப³ந்த⁴யுக்தஸ்ய ராஜ்ஜ்யத்³யாக³ம்’ ப்ரகுரு’வதः |
ஆவிராஸீன் மஹாதே³வः கைலாஸாது³மயா ஸஹ |
அஹமிந்த்³ரஸ்ததா² சா(அ)ந்யே ஸித்³த⁴க³ந்த⁴ர்வகின்னராः |
ஶிவேன ஸஹ ஸம்’ப்ராப்தாः குமாரா நாரத³ஸ்ததா² |
கௌதுகார்தா²ம்’ மஹாபா⁴க³! நிர்விண்ணஸ்ய மஹீபதேः |
கத²ம்’ ஸதா³ஶிவோயோகீ³ ராஜ்ஞோ முக்திம் விதா⁴ஸ்யதி | 20

எல்லாவற்றையும் அறிந்த ஹரனான சிவபெருமான், உமையோடு சேர்ந்து என் முன் இருக்கிறார். நான் கானல் நீரைத் தேடும் மானைப் போல், பொய்யான ஆசைகளால் அவரை வணங்கினேன். ஆகவே, நான் எல்லாவற்றையும் விட்டு, என் ஆன்மாவை அடைய விரும்பும் மகேஸ்வரனை வணங்குவேன். இப்படி உறுதி கொண்டு, அரசைத் துறக்க எண்ணியிருந்த எனக்கு, உமையுடன் மகாதேவன் கைலாயத்திலிருந்து இறங்கி வந்தார். இந்திரன், சித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், கின்னரர்கள், குமாரர்கள், நாரதர் எல்லோரும் சிவனுடன் வந்தனர். மகா பாக்யம் பெற்ற அரசனே! மனம் வெறுத்துப் போன உனக்கு சதா யோகியாக இருக்கும் சிவன் எப்படி முக்தி அளிப்பார்? || 20

अंतर्हितास्थितास्सर्वे निजैश्वर्य विमोहिताः ।
वृषध्वजो भवन्नेत्र पद्मयोरतिथिस्स्वयम्।
तं दृष्ट्वा सहसोत्थाय राजा हर्षसमन्वितः।
सूपविष्टं कृतात्तिथ्यं कृतांजलिरभाषत।
वासुदेवमहादेव वृषभध्वज गोपते।
नैवं विधोऽहमाराध्यस्संसारान्मोक्षमिच्छता।
आत्मा मेह्यपरो राजन् ! यस्सदाशिव संज्ञितः।
येनाहमखिलं कर्मकरोमि तनुसंस्थितः।
तं विना नैवपश्यामि क्षणमेकांतिनां गतिम् ।
अनुविश्यचमेवाचं चक्षुरश्रवणनासिकम्।

அந்தர்ஹிதாஸ்தி2தாஸ்ஸர்வே நிஜைஶ்வர்ய விமோஹிதா꞉ |
வ்ரு'ஷத்4வஜோ ப4வந்நேத்ர பத்3மயோரதிதி2ஸ்ஸ்வயம் |
தம் த்3ரு'ஷ்ட்வா ஸஹஸோத்தா2ய ராஜா ஹர்ஷஸமன்வித꞉ |
ஸமுபவிஷ்ட2ம் க்ரு'தாத்தித்2யம் க்ரு'தாஞ்ஜலிரபா4ஷத |
வாஸுதே3வமஹாதே3வ வ்ரு'ஷப4த்4வஜ கோ3பதே |
நைவம்' விதோ4(அ)ஹமாராத்4யஸ்ஸம்'ஸாரான்மோக்ஷமிச்ச2தா |
ஆத்மா மேஹ்யபரோ ராஜன் ! யஸ்ஸதா3ஶிவ ஸம்'ஜ்ஞித꞉ |
யேனா(அ)ஹமகி2லம்' கர்ம கரோமி தனுஸம்'ஸ்தி2த꞉ |
தம்' விநா நைவ பஶ்யாமி க்ஷணமேகாந்திநாம்' க3திம் |
அனுவிஶ்யசமேவாசம் சக்ஷுரஶ்ரவணநாஸிகம் |

தத்தம்முடைய சக்தியின் மயக்கத்தில் அனைவரும் மறைந்தனர். ரிஷபத்தை கொடியாக உடைய சிவன், என் கண் என்னும் தாமரைக்கு தானே விருந்தினராக வந்தார். அவரைக் கண்டவுடன் அரசன், மகிழ்ச்சியுடன் எழுந்து, அவரை அமர வைத்து, உபசரித்து, கைகூப்பிப் பேசத் தொடங்கினான். வாசுதேவனே, மகாதேவனே, ரிஷபத்தை கொடியாகக் கொண்டவனே, உலகத்திற்கெல்லாம் தலைவனே! சம்சாரத்திலிருந்து விடுபட விரும்பும் ஒருவன், இப்படி உன்னை வணங்குவது சரியல்ல. அரசனே! என்னுள் இருக்கும் ஆன்மா தான், சதாசிவன்னு சொல்லப்படுவது. அதனால்தான், உடம்பில் இருந்துகொண்டு எல்லா வேலைகளையும் செய்கிறேன். அவரைத் தவிர எனக்கு வேறு கதியில்லை. அவர் என் வாய், கண், காது, மூக்கு என்று எல்லாவற்றிலும் இருக்கிறார்.

प्राणापानमनोबुद्धि चित्ताऽहंकारणानि च।
सर्वकारयति प्राज्ञो भूत्वा सर्वप्रयोजकः।
परमात्मासचास्माक ममृतश्शाश्वतो हरिः।३०
चंद्रचूडाभवानीश कर्तव्यं किमिहस्ति ये।
भुक्तिमुक्तिप्रदं देवंगौतमस्त्वमभाषत।
भुक्तिस्तु देवदेवेश लब्धा मे त्वत्प्रसादतः।
मुक्तिमिच्छामिसंसारा दतस्त्वां शरणंगतः।
उपासनं करिष्येऽहं भवतो हि समाधिना।
अनुमोदय विश्वात्मन्ननुज्ञां दातुमर्हसि।
श्री महादेव उवाच-
नैवं विधोऽहमाराध्य स्संसारान्मोक्षमिच्छता।

ப்ராணாபானமனோபு3த்3தி4 சித்தாஹ்3ம்காரணாநி ச |
ஸர்வகாரயதி ப்ராஜ்ஞோ பூ4த்வா ஸர்வப்ரயோஜக꞉ |
பரமாத்மாஸசாஸ்மாக மம்ரு'தஶ்ஶாஶ்வதோ ஹரி꞉ | 30
சந்த்3ரசூடா3ப4வானீஶ கர்தவ்யம் கிமிஹஸ்தி யே |
பு4க்திமுக்திப்ரத3ம் தே3வங் கௌ3தமஸ்த்வமபா4ஷத |
பு4க்திஸ்து தே3வதே3வேஶ லப்3தா4 மே த்வத்ப்ரஸாத3த꞉ |
முக்திமிச்சா2மிஸம்'ஸாரா த3தஸ்த்வாம்' ஶரணங்க3த꞉ |
உபாஸனம்' கரிஷ்யே(அ)ஹம்' ப4வதோ ஹி ஸமாதி4நா |
அனுமோத3ய விஶ்வாத்மன்னனுஜ்ஞாம் தா3துமர்ஹஸி |
ஸ்ரீ மஹாதே3வ உவாச-
நைவம்' விதோ4(அ)ஹமாராத்4ய ஸ்ஸம்'ஸாரான்மோக்ஷமிச்ச2தா |

உயிர் மூச்சு, மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் எல்லாவற்றையும் இயக்குகிறவன், எல்லாவற்றுக்கும் காரணமானவன், ஞானத்தின் வடிவமானவன். அவனே, அழிவில்லாத, என்றும் நிலையான பரமாத்மா, ஹரியான திருமால். சந்திரனைத் தலையில் சூடியவனே, பவானிக்குத் தலைவனே, நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள்? கௌதம

முனிவர், நீங்கள்தான் போகத்தையும், மோட்சத்தையும் தருவீர்கள் என்று சொன்னார். போகங்கள் எல்லாம் உங்கள் அருளால் எனக்குக் கிடைத்து விட்டது. ஆனால், இப்போது சம்சாரத்தில் இருந்து விடுபட விரும்புகிறேன். அதனால், நான் உங்களை சரணடைந்தேன். நான் சமாதியில் அமர்ந்து உங்களை வணங்குவேன். உலகிற்கெல்லாம் தலைவனே, எனக்கு அனுமதி தர வேண்டும். அப்போது மகாதேவன் சொன்னார், சம்சாரத்தில் இருந்து விடுபட விரும்புபவன், என்னை இப்படி வணங்கக் கூடாது.

आत्मामेह्यपरो राजन्! यस्सदाशिव संज्ञितः।
येनाहमखिलंकर्मकरोमि तनुसंस्थितः।
तं विना नैवपश्यामि क्षणमेकांतिनां गतिम्।
अनुविश्यचमेवाचं चक्षुश्रश्रवणनासिकम्।
प्राणापानमनोबुद्धि चित्ताऽहंकारणानि च।
सर्वकारयतिप्राज्ञो भूत्वा सर्वप्रयोजकः।
परमात्मासचास्माक ममृतश्शाश्वतो हरिः।30

ஆத்மா மேஹ்யபரோ ராஜன் ! யஸ்ஸதா³ஶிவ ஸம்’ஜ்ஞித꞉ |
யேனா(அ)ஹமகி²லம்’ கர்ம கரோமி தனுஸம்’ஸ்தி²த꞉ |
தம்’ விநா நைவ பஶ்யாமி க்ஷணமேகாந்திநாம்’ க³திம் |
அனுவிஶ்யசமேவாசம்’ சக்ஷுஶ்ரஶ்ரவணநாஸிகம் |
ப்ராணாபானமனோபு³த்³தி⁴ சித்தா(அ)ஹம்’காரணாநி ச |
ஸர்வகாரயதி ப்ராஜ்ஞோ பூ⁴த்வா ஸர்வப்ரயோஜக꞉ |
பரமாத்மாஸசாஸ்மாக மம்ரு’தஶ்ஶாஶ்வதோ ஹரி꞉ | 30

அரசனே, என்னுள் இருக்கும் ஆன்மாதான் சதாசிவன் என்று சொல்லப்படுகிறான். அதனால் தான் நான் உடலில் இருந்துகொண்டு அனைத்து செயல்களையும் செய்கிறேன். அவனைத் தவிர வேறு கதியில்லை. அவன் தான் என் வாய், கண், காது, மூக்கு போன்ற எல்லா உறுப்புகளிலும் உள்ளான். உயிர் மூச்சு, மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் போன்ற எல்லாவற்றையும் இயக்குகிறவன், எல்லாவற்றுக்கும் காரணமானவன், ஞானத்தின் வடிவமானவன். அவனே, அழிவில்லாத, என்றும் நிலையான பரமாத்மா, ஹரியான திருமால். || 30

अहंसचास्मीयोवै सचाप्यहमनुस्स्मृतः।
तं मां विज्ञाय सुधियस्सेवंते बंधमुक्तये।
नाहंकैवल्यदो राजन्! परतंत्रस्वभावतः।
स्वतन्त्रस्सर्वभूतात्मा परमात्मा रमापतिः।
त्वंचाऽहं च सुरास्सर्वे तनवः परमात्मनः।
तमात्मत्वेन सर्वेषां विजिज्ञासविमुक्तये।
स्वस्वरूपस्य संप्राप्तिमुक्तिमाहुर्मनीषिणः।
सत्त्वमात्मनिनिर्धिष्टं यदायत्तमिदंजगत्।
यत्सत्वमात्मनिप्रोक्तं तदाधेयतयास्थितं।
विधेयत्वेन निर्दिष्टं शेषत्वेन प्रजापतेः 35

அஹம்’ஸசாஸ்மீயோவை ஸசாப்யஹமனுஸ்ம்ரு’த꞉ |
தம்’ மாம்’ விஜ்ஞாய ஸுதீ⁴யஸ்ஸேவம்’தே ப³ந்த⁴முக்தயே |
நா(அ)ஹம்கைவல்யதோ³ ராஜன் ! பரதந்த்ரஸ்வபா⁴வத꞉ |
ஸ்வதந்த்ரஸ்ஸர்வபூ⁴தாத்மா பரமாத்மா ரமாபதி꞉ |
த்வம்’ சா(அ)ஹம்’ ச ஸுராஸ்ஸர்வே தனவ꞉ பரமாத்மன꞉ |
தமாத்மத்வேன ஸர்வேஷாம்’ விஜிஜ்ஞாஸவிமுக்தயே |
ஸ்வஸ்வரூபஸ்ய ஸம்ப்ராப்திமுக்திமாஹுர்மனீஷிண꞉ |
ஸத்த்வமாத்மநிநிர்தி⁴ஷ்ட²ம் யதா³யத்தமித³ம்’ ஜக³த் |

யத்ஸத்த்வமாத்மநிப்ரோக்தம்’ ததா3தே4யதயாஸ்தி2தம் |
விதே4யத்வேன நிர்தி3ஷ்ட2ம்’ ஶேஷத்வேன ப்ரஜாபதே: | 35

அவன் என்னுள் இருக்கிறான். நான் அவனுள் இருக்கிறேன். இப்படி உணர்ந்து என்னை வணங்குபவர்கள், பந்தத்திலிருந்து விடுபடுவார்கள். அரசனே, நான் மோட்சத்தை அளிக்க முடியாது, ஏனென்றால் நான் அவனுக்கு கட்டுப்பட்டவன். எல்லா உயிர்களுக்கும் சொந்தமானவன், சுதந்திரமானவன், பரமாத்மா, ரமாபதி தான். நீயும், நானும், தேவர்களும் எல்லாரும் பரமாத்மாவின் உடல்கள் தான். எல்லாருடைய ஆன்மாவும் அவனே என்று உணர்ந்தால் விடுதலை கிடைக்கும். ஞானிகள், தன்னுடைய உண்மை சொரூபத்தை அடைவதையே முக்தி என்பார்கள். இந்த உலகம் யாரை ஆதாரமாக கொண்டு இருக்கிறதோ, அந்த சத்வம் நம் ஆன்மாவில் உள்ளது. அந்த சத்வம், பரமாத்மாவுக்கு கீழே உள்ளது. அவன் சொல்படி நடப்பதே நம்முடைய கடமை. நாம் அவனுக்கு அடிமை. || 35

आधारत्वेन स्थितोयो विधातृत्वेन वा पुनः।
शेषित्वेन च राजेंद्र सचात्मा मुक्तिमिच्छतां।
तमेवशरणं गच्छ सर्वभावेन मानद ।
तत्प्रसादात् परंशान्तिं स्थानं प्राप्स्यसि शाश्वतम्।
सर्वभूतेषु यो राजन् अन्तर्यामितयास्थितः।
सचोपास्य प्रयत्नेन नयदिच्छेत्परमांगतिम्।
स्वान्तरस्थं परात्मानं मात्मत्वेन विशांपते।
संपूज्याहं प्रमोक्ष्यामि तथा त्वं च तथापरे।
आत्मा तु स च सर्वेषां प्राप्योभोग्यस्सनातनः।
तमविज्ञाय राजेंद्र कथं मुक्तिर्भविष्यति। 40

ஆதா4ரத்வேன ஸ்தி2தோ யோ விதா4த்ரு’த்வேன வா புன: |
ஶேஷித்வேன ச ராஜேந்த்3ர ஸசா(அ)த்மா முக்திமிச்ச2தாம் |
தமேவ ஶரணம்’ க3ச்ச2 ஸர்வபா4வேன மானத3 |
தத்ப்ரஸாதா3த் பரம்’ஶாந்திம் ஸ்தா2னம் ப்ராப்ஸ்யஸி ஶாஶ்வதம் |
ஸர்வபூ4தேஷு யோ ராஜன் அந்தர்யாமிதயாஸ்தி2த: |
ஸசோபாஸ்ய ப்ரயத்னேன யதி3ச்சேத்பரமாங்க3திம் |
ஸ்வாந்தரஸ்த2ம்’ பராத்மானம்’ மா(அ)த்மத்வேன விஶாம்’பதே |
ஸம்’பூஜ்யாஹம்’ ப்ரமோக்ஷ்யாமி ததா2 த்வம்’ ச ததா2(அ)பரே |
ஆத்மா து ஸ ச ஸர்வேஷாம்’ ப்ராப்யோ போ4க்3யஸ்ஸனாதன: |
தமவிஜ்ஞாய ராஜேந்த்3ர கத2ம்’ முக்திர் ப4விஷ்யதி | 40

எல்லா உயிர்களுக்கும் ஆதாரமாக, படைப்பவனாக, தலைவனாக இருப்பவனே, முக்தி அடைய விரும்புபவர்களின் ஆன்மா. புகழை விரும்புபவனே! அவனை முழுமையாக சரணடை. அவன் அருளால், நீ நிலையான அமைதியையும், இடத்தையும் அடைவாய். அரசனே, எல்லா உயிர்களிலும் அந்தர்யாமியாக இருப்பவனை, நீ தீவிரமாக வணங்கினால், உயர்ந்த கதியை அடையலாம். உனக்கு உள்ளே இருக்கும் பரமாத்மாவை, உன் ஆன்மாவாக நினைத்து வணங்கு. இப்படி வணங்கினால், நானும், நீயும், மற்றவர்களும் விடுதலை அடையலாம். அவன் தான் எல்லாருடைய ஆன்மா, அடையப்பட வேண்டியவன், அனுபவிக்கப்பட வேண்டியவன், அவன் நிலையானவன். அரசனே! அவனை அறியாமல் எப்படி முக்தி கிடைக்கும்? || 40

नाहमात्मा च सर्वेषां तत्पृथक्त्वेनमानद।
मदुपासानया कस्मान् मुक्तिमाकाङ्क्सेनघ।
मदन्तर्यामिणं स्वस्य चान्तर्यामितयास्थितम्।
विज्ञायैक्यभियाराजन्! विमुक्तोभव संसृतेः ।
एतेनैवोपदेशेन मुक्तिंनयामि सेवकान्।

आत्मत्वेन तमाराध्यं उक्तोभव विशांपते।
चेतनोऽयमनुर्नित्यो जीवोनात्माशरीणाम्।
नैवप्राप्योयमन्येषां भोग्योभवितुमर्हति।
य आत्मसर्वभूतानां सर्वशक्तिस्सनातनः।
सर्वनामासर्वरूपः सर्वज्ञस्सर्वदृग्विभुः। 45

நா(அ)ஹமாத்மா ச ஸர்வேஷாம்' தத்ப்ரு'த2க்த்வேன மானத3 |
மது3பாஸாநயா கஸ்மான் முக்திமா காங்க்ஷஸே(அ)க4 |
மத3ந்தர்யாமிணம்' ஸ்வஸ்ய சாந்தர்யாமிதயாஸ்தி2தம் |
விஜ்ஞாயை க்யபி4யா ராஜன் ! விமுக்தோ ப4வ ஸம்'ஸ்ரு'தே: |
ஏதேனைவோபதே3ஶேன முக்திம்' நயாமி ஸேவகாந் |
ஆத்மத்வேன தமாராத்4யம்' உக்தோ ப4வ விஶாம்'பதே |
சேதனோ(அ)ய மனுர்நித்யோ ஜீவோ நா(அ)த்மா ஶரீரிணாம் |
நைவ ப்ராப்யோ(அ)யமன்யேஷாம்' போ4க்3யோ ப4விதுமர்ஹதி |
ய ஆத்ம ஸர்வபூ4தானாம்' ஸர்வஶக்திஸ்ஸனாதன: |
ஸர்வநாம ஸர்வரூப: ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வத்3ரு'க்3விபு4: | 45

புகழை விரும்புபவனே! நான் எல்லாருக்கும் ஆன்மா கிடையாது. என்னை வணங்குவதால் உனக்கு எப்படி முக்தி கிடைக்கும்? எனக்கு உள்ளேயும், உனக்கு உள்ளேயும் அந்தர்யாமியாக இருப்பவனை அறிந்து, அவனோடு ஒன்றிவிடு. அப்படிச் செய்தால், இந்த பிறவிச் சுழற்சியிலிருந்து விடுதலை பெறலாம். இந்த உபதேசத்தின் மூலம், என் பக்தர்களை முக்திக்கு அழைத்துச் செல்கிறேன். உலகத்திற்கெல்லாம் தலைவனே! அவனை உன் ஆன்மாவாக நினைத்து வணங்கு. உயிர் உள்ள இந்த ஆன்மா, எப்போதும் இருப்பது. ஆனால், அது உடம்பின் ஆன்மா கிடையாது. அதை மற்றவர்கள் அடைய முடியாது. அனுபவிக்க முடியாது. ஆனால், எல்லா உயிர்களுக்கும் ஆன்மாவாக இருப்பவன், எல்லா சக்தியும் உள்ளவன், அவன் நிலையானவன். எல்லா பெயரும், உருவமும், அறிவும், பார்வையும்கொண்டவன், அவன் எங்கும் நிறைந்தவன். || 45

स एव सर्वभूतेषु नामरूपेषुसर्वतः ।
उपास्यः परमात्मासौ पूर्णः पुरुषपुङ्गवः ।
अहं बृह्मा च देवाश्च मुनयोमनवस्तथा।
तदात्मकाभविष्यामस्सर्वे तदनुवर्तिनः।
उपास्महे वयं सर्वे तमेवैकं नराधिप।
त्वमप्येनं धिया देवं आराधय जनार्दनम्।
अन्तर्यामितयास्मासु स्वस्मिन्वा चिदचित्सु च।
विभूतिषूपदिष्टासु ह्यवतारेषु वा पुनः।
निधायचेतसोवृत्ति मुपास्व सुसमाहितः।
कल्याणादिगुणोपेतं सर्वज्ञं सर्वकारणम्। 50

ஸ ஏவ ஸர்வபூ4தேஷு நாமரூபேஷு ஸர்வத: |
உபாஸ்ய: பரமாத்மாஸௌ பூர்ண: புருஷபுங்க3வ: |
அஹம்' ப்3ரு'ஹ்மா ச தே3வாஶ்ச முனயோ மனவஸ்ததா2 |
ததா3த்மகாப4விஷ்யாமஸ்ஸர்வே தத3னுவர்தின: |
உபாஸ்மஹே வயம்' ஸர்வே தமேவைகம்' நராதி4ப |
த்வமப்யேனம் தி4யா தே3வம் ஆராத4ய ஜனார்த3னம் |
அந்தர்யாமிதயாஸ்மாஸு ஸ்வஸ்மின்வா சித3சித்ஸு ச |
விபூ4திஷூபதி3ஷ்டாஸு ஹ்யவதாரேஷு வா புன: |
நிதா4ய சேதஸோ வ்ரு'த்தி முபாஸ்வ ஸுஸமாஹித: |
கல்யாணாதி3கு3ணோபேதம் ஸர்வஜ்ஞம்' ஸர்வகாரணம் | 50

அவனே எல்லா உயிர்களிலும், எல்லா பெயர்களிலும், எல்லா வடிவங்களிலும் உள்ளான். அவனே முழுமையான பரமாத்மா, புருஷர்களில் சிறந்தவன். நானும், பிரம்மாவும், தேவர்களும், முனிவர்களும், மனுக்களும், எல்லாரும் அவனைச் சேர்ந்தவர்கள். அவனுக்கு கட்டுப்பட்டவர்கள். அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசனே, நாம் எல்லாரும் அந்த ஒருவனையே வணங்குகிறோம். நீயும் மனதார அந்த ஜனார்தனனை வணங்கு. அவன் நம்மில் அந்தர்யாமியாக உள்ளான். நம்மில், அறிவுள்ள, அறிவில்லாத எல்லாவற்றிலும் இருக்கிறான். அவனுடைய சக்திகளையும், அவதாரங்களையும் நினைத்து, மனதை ஒருமுகப்படுத்தி அவனை வணங்கு. அவன் நல்ல குணங்கள் நிறைந்தவன், எல்லாம் அறிந்தவன், எல்லாவற்றுக்கும் காரணமானவன். || 50

नारायणं परंबृह्मा परमात्मानमद्वयम्।
सर्वावासं निजाधारं पुराणं पुरुषोत्तमम्।
अथवा त्रिगुणातीते वैकुण्ठेपरमेपदे।
महाविभूतौ भूतानामगम्ये नित्यसंज्ञके।
शेषपर्यंकनिलये स्वयमेवस्थितं हरिम्।
नित्यमुक्तजनैस्सेव्यं सच्चिदानंदविग्रहम्।
रमयालालितपदं भूनीळाभ्यां विराजितम्।
निर्गुणंप्रकृतेरूर्ध्व मनौपम्यमनुत्तमम्।
वेदवेदांतसिद्धांतैर् मूर्तिमद्भिरुपाश्रितम् ।
पंचरात्रानुसारेण समाराधय केशवम्।55

நாராயணம்’ பரம்’ப்³ரு’ஹ்மா பரமாத்மானமத்³வயம் |
ஸர்வாவாஸம்’ நிஜாதா⁴ரம் புராணம் புருஷோத்தமம் |
அத²வா த்ரிகு³ணா தீதே வைகுண்டே² பரமே பதே³ |
மஹாவிபூ⁴தௌ பூ⁴தானா மக³ம்யே நித்யஸம்’ஜ்ஞகே |
ஶேஷபர்யங்கநிலயே ஸ்வயமேவ ஸ்தி²தம்’ ஹரிம் |
நித்யமுக்தஜனைஸ்ஸேவ்யம்’ ஸச்சிதா³னந்த³விக்³ரஹம் |
ரமயாலாலிதபத³ம் பூ⁴நீளாப்⁴யாம்’ விராஜிதம் |
நிர்கு³ணம்’ ப்ரக்ரு’தேரூர்த்⁴வ மனௌபம்யமனுத்தமம் |
வேத³வேதா³ந்தஸித்³தா⁴ந்தைர்மூர்திமத்³பி⁴ருபாஶ்ரிதம் |
பஞ்சராத்ரானுஸாரேண ஸமாராத⁴ய கேஶவம் | 55

நாராயணன் தான் பரம்பொருள், பரமாத்மா, இரண்டற்றவன். எல்லாருக்கும் இருப்பிடம், எல்லாருக்கும் ஆதாரம், பழமையானவன், புருஷர்களில் சிறந்தவன். அல்லது, மூன்று குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன், உயர்ந்த வைகுண்டத்தில் இருப்பவன், பெரும் சக்தி வாய்ந்தவன், எல்லா உயிர்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவன், நிலையானவன். ஆதிசேஷனின் மீது படுத்துக் கொண்டிருக்கும் ஹரியை, எப்போதும் முக்தி பெற்றவர்கள் வணங்குவார்கள், அவன் சச்சிதானந்த சொரூபன். அவன் பாதத்தை லக்ஷ்மி தேவி தாங்குகிறாள், பூமி தேவியும், நீளா தேவியும் இருபுறமும் இருக்கிறார்கள். அவன் குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவன், ஒப்பில்லாதவன், உயர்ந்தவன். வேதங்கள், வேதாந்தங்கள் அவனைத் துதிக்கின்றன. பஞ்சராத்திரத்தின் படி கேசவனை வணங்கு. || 55

अस्माकं परमं ध्येयं प्राप्यंभोग्यंपरात्परम्।
स्वामिसदासभूताना माश्रयोऽयमुदीरितः।
भद्रासन उवाच-
किं मां वृधाखेदयसि त्रिलोचन दयानिधे!।
त्वदन्यन्नावदन्मह्यं मुक्तये गौतमो मुनिः।

ईश्वरस्सर्वभूताना माधारश्चंद्रशेखरः।
कर्तावार्तविता नित्यो महाशक्तिरमापतिः।
स एव सर्वभूतानां हितायतमते तनुम्।
गुणातीतः परंज्योतिः दुर्जटिर्नापरो मतः।
गुरुणाऽभिहितम् पूर्वम् पश्य त्वं दर्शनं गतः।
सम्सिद्धमभवत्सर्वं पूर्वोक्तं राज्यमुत्तमम् । 60

அஸ்மாகம்' பரமம்' த்[4]யேயம்' ப்ராப்யம்' போ[4]க்[3]யம்' பராத்பரம் |
ஸ்வாமிஸதா[3]ஸபூ[4]தானா மாஶ்ரயோ(அ)யமுதீ[3]ரிதஃ |
ப[4]த்[3]ராஸன உவாச -
கிம்' மாம்' வ்ரு'தா[3]கே[2]த[3]யஸி த்ரிலோசன த[3]யானிதே[4] |
த்வத[3]ன்யந்நாவதன்மஹ்யம்' முக்தயே கௌ[3]தமோ முனிஃ |
ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூ[4]தானா மாதா[4]ரஶ்சந்த்[3]ரஶேக[2]ரஃ |
கர்தா வார் தவிதா நித்யோ மஹாஶக்தி ரமாபதிஃ |
ஸ ஏவ ஸர்வபூ[4]தானாம்' ஹிதாய தமதே தனும் |
குணாதீதஃ பரம்'ஜ்யோதிஃ து[3]ர்ஜடிர்நா(அ)பரோ மதஃ |
கு[3]ருணா(அ)பி[4]ஹிதம் பூர்வம்' பஶ்ய த்வம்' த[3]ர்ஶனம்' க[3]தஃ |
ஸம்'ஸித்[3]த[4]மப[4]வத்ஸர்வம்' பூர்வோக்தம்' ராஜ்ஜ்யமுத்தமம் | 60

அவனே நாங்கள் தியானிக்கும் பொருள், அடைய வேண்டிய பொருள், அனுபவிக்க வேண்டிய பொருள், எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்தவன். எல்லா உயிர்களுக்கும் தலைவன், அவனே புகலிடம். பத்ராசனன் கூறினான்: மூன்று கண்களை உடையவனே, கருணைக்கடலே! என்னை ஏன் வீணாக வருந்துகிறீர்கள்? கௌதம முனிவர், முக்தி அடைய நீங்கள்தான் வழி என்று கூறினார். ஈஸ்வரன் தான் எல்லா உயிர்களுக்கும் ஆதாரம், சந்திரனைத் தலையில் சூடியவன், அவனே செய்பவன், காப்பவன், நிலையானவன், பெரும் சக்தி உடையவன், ரமாபதி. அவனே எல்லா உயிர்களுக்கும் நன்மை செய்ய உடம்பை எடுக்கிறான், அவன் குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன், பேரொளி அவன், துர்ஜடி, வேறு யாரும் இல்லை. குரு சொன்னார், நீ சென்று தரிசனம் செய். எல்லா நன்மைகளும் நடக்கும், உன் அரசாட்சி உனக்கே கிடைக்கும் என்று கூறினார். || 60

मुक्त्यर्थमपरंदेवं कथं मन्येदयानिधे।
अलक्ष्यं सर्वभूताना मन्तर्यामितयास्थितम्।
श्रीमहादेव उवाच-
राजन्! यद्गौतमेनोक्त मविज्ञायमतं हरेः।
संगोप्यहेतुनाकेन प्रायः प्रोक्तं विचिंतय।
यदि ते हृदिसंदेह स्तदाऽहं गौतमं मुनिम्।
इहानयिष्ये राजेंद्र संकल्पेन विलोकय।
इत्युक्त्वाशंकरोयोगी सस्मारमुनिसत्तमम्।
स आजगाम स्मरणाद्यत्रास्ते भगवान् हरः।
प्रणम्यचरणोपेतो बद्धांजलिरवस्थितः।
पूजितः परयाभक्त्या नृपेणाह हरं वचः।65

முக்த்யர்த[2]மபரம்' தே[3]வம்' கத[2]ம்' மன்யேத[3]யாநிதே[4] |
அலக்ஷ்யம்' ஸர்வபூ[4]தானா மந்தர்யாமிதயா ஸ்தி[2]தம் |
ஸ்ரீமஹாதே[3]வ உவாச -
ராஜன் ! யத்[3]கௌ[3]தமேனோக்த மவிஜ்ஞாய மதம்' ஹரேஃ |
ஸங்கோ[3]ப்யஹேதுனா கேன ப்ராயஃ ப்ரோக்தம்' விசிந்தய |
யதி[3] தே ஹ்ரு'தி[3] ஸந்தே[3]ஹ ஸ்ததா[3](அ)ஹம்' கௌ[3]தமம்' முனிம் |

இஹாநயிஷ்யே ராஜேந்த்³ர ஸங்கல்பேன விலோகய |
இத்யுக்த்வா ஶங்கரோ யோகீ³ ஸஸ்மார முனிஸத்தமம் |
ஸ ஆக³ாம ஸ்மரணாத்³யத்ரா(அ)ஸ்தே ப⁴க³வான் ஹரः |
ப்ரணம்ய சரணோபேதோ ப³த்³தா⁴ஞ்ஜலிரவஸ்தி²தः |
பூஜிதः பரயா ப⁴க்த்யா ந்ரு’பேணா(அ)ஹ ஹரம்’ வசः | 65

கருணைக் கடலே! முக்திக்கு நீங்கள்தான் வழி என்று சொன்ன கௌதம முனிவர், எல்லோருக்கும் உள்ளே அந்தர்யாமியாக இருக்கும், கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஹரியை அறியாமல் எப்படி சொன்னார்? மகாதேவன் சொன்னார்: அரசனே, கௌதமன் சொன்னது, ஹரியின் உண்மையான கருத்தை அறியாமல் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக சொல்லியிருக்கிறான். உன் மனதில் சந்தேகம் இருந்தால், கௌதம முனிவரை என் எண்ணத்தால் வரவழைக்கிறேன், பார். இப்படிச் சொன்ன யோகியான சங்கரர், அந்த முனிவரை நினைத்தார். உடனே அவர், சிவன் இருந்த இடத்திற்கு வந்தார். சிவனை வணங்கி, கைகூப்பி நின்றார். அரசன் அவரை பக்தி சிரத்தையுடன் வணங்கி, ஹரியைப் பற்றி பேசத் தொடங்கினான். || 65

गौतम उवाच-
धन्योऽहं देवदेवेश दत्तं मे गौरवं महत्।
त्वया त्रिलोकगुरुणा यत्स्मृतोऽहमकिंचनः।
मुक्त्यर्थं मुनिभिर्नित्यं चिंतितोऽसि हृदंबुजे।
निष्कामैः कामनाबद्धैरपि पावकलोचन।
श्रीमहादेव उवाच-
वंचितोऽसिमहाभाग मायया तत्त्वतो मुने।
न जानासि परंगूढं बीजमत्र मयाधृतम्।
देवो हि मत्परस्साक्षात् परमात्मा सनातनः।
नारायणोऽस्ति जगतां मोक्षदः पुरुषोत्तमः।
तं प्राप्य मुनिशार्दूल लोके मुक्ताभवंति हि।
उपायस्तत्र साक्षाद्धरिरेव नचापरः।70

கௌ³தம உவாச -
த⁴ன்யோ(அ)ஹம்’ தே³வதே³வேஶ த³த்தம்’ மே கௌ³ரவம்’ மஹத் |
த்வயா த்ரிலோககு³ருணா யத்ஸ்ம்ரு’தோ(அ)ஹமகிஞ்சனः |
முக்த்யர்த²ம் முனிபி⁴ர்நித்யம்’ சிந்திதோ(அ)ஸி ஹ்ரு’த³ம்பு³ஜே |
நிஷ்காமைः காமனாப³த்³வைரபி பாவ கலோசன |
ஸ்ரீ மஹாதே³வ உவாச -
வஞ்சிதோ(அ)ஸி மஹாபா⁴க³ மாயயா தத்த்வதோ முனே |
ந ஜானாஸி பரம்’கூ³ட⁴ம்’ பீ³ஜமத்ர மயாத்⁴ரு’தம் |
தே³வோ ஹி மத்பரஸ்ஸாக்ஷாத் பரமாத்மா ஸனாதனः |
நாராயணோ(அ)ஸ்தி ஜக³தாம்’ மோக்ஷத³ः புருஷோத்தமः |
தம்’ ப்ராப்ய முனிஶார்தூ³ல லோகே முக்தா ப⁴வந்தி ஹி |
உபாயஸ்தத்ர ஸாக்ஷாத்³ ஹரிரேவ ந சா(அ)பரः | 70

கௌதமர் கூறினார்: தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனே, மூன்று உலகங்களுக்கும் குருவே! என்னையும் நினைத்தீர்களே, நான் பாக்கியம் செய்தவன். முனிவர்கள் முக்திக்காக எப்போதும் தங்கள் இதயத்தில் உங்களைத் தியானித்துக் கொண்டிருப்பார்கள், நீங்களே நெருப்பு போன்ற கண்களை உடையவன். அப்போது மகாதேவன் கூறினார்: முனிவரே, நீ மாயையால் ஏமாற்றப்பட்டாய், நான் வைத்திருக்கும் ரகசியத்தை நீ அறியவில்லை. எனக்கு மேலானவன், பரமாத்மா, சனாதனன், நாராயணன், அவன்தான் இந்த உலகத்திற்கு மோட்சம் தருபவன், புருஷோத்தமன். முனிவர்களில் சிறந்தவரே! அவனை

அடைந்தவர்கள் இந்த உலகில் முக்தி அடைகிறார்கள். மோட்சம் அடைய வழி, ஹரியைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை. || 70

शरणं नैव जानंति तस्यैव परमात्मनः।
तदेवोपदिशांयंग स्वाश्रितां मुक्तये ननु।
अतो मुक्तिप्रदातारो भवामो वयमत्र हि।
मुक्त्यैकनिलयस्साक्षाद्धरिरेव न चापरः ।
अन्वेषयामो हि वयं साधनैश्रुतिनोदितैः ।
स्वायनं स्वनिवासार्थं वयांसी वदनात्ययो।
सर्वेषामेवचांशाना मंशित्वेन परागतिः।
नान्योजलतरंगाणामाश्रयोस्ति जलं विना।
स्वस्वरूपं तु गदितं भगवच्छेषतैव हि।
तमदृष्ट्वा कथंमुक्त्यै भवेदेष महामुने ! । 75

ஶரணம்' நைவ ஜானந்தி தஸ்யைவ பரமாத்மனः |
ததே³வோபதி³ஶாம்' யங்க³ ஸ்வாஶ்ரிதாம்' முக்தயே நனு |
அதோ முக்திப்ரதா³தாரோ ப⁴வாமோ வயமத்ர ஹி |
முக்த்யைகநிலயஸ்ஸாக்ஷாத்³ ஹரிரேவ ந சா(அ)பரः |
அந்வேஷயாமோ ஹி வயம்' ஸாத⁴னைஶ்ஶ்ரு'தினோதி³தைः |
ஸ்வாயனம்' ஸ்வநிவாஸார்த²ம்' வயாம்'ஸி வத³னாத்யயோ |
ஸர்வேஷாமேவ சாம்'ஶானா மம்'ஶித்வேன பராக³திः |
நா(அ)ன்யோ ஜலதரங்கா³ணாமாஶ்ரயோ(அ)ஸ்தி ஜலம்' விநா |
ஸ்வஸ்வரூபம்' து க³தி³தம்' ப⁴க³வச் சே²ஷதைவ ஹி |
தமத்³ரு'ஷ்ட்வா கத²ம் முக்த்யை ப⁴வேதே³ஷ மஹாமுனே ! | 75

அவர்கள் பரமாத்மாவை சரணடைவது எப்படி என்று அறியவில்லை. அதனால், நாங்கள் எங்களிடம் சரணடைந்தவர்களுக்கு முக்தியைப் பற்றி சொல்லிக் கொடுக்கிறோம். அதனால், நாங்கள் முக்தி அளிப்பவர்கள் ஆகிறோம். ஆனால், முக்திக்கு இருப்பிடமே ஹரிதான், வேறு யாரும் இல்லை. நாங்கள் வேதங்கள் சொல்லும் வழிகளில், அவனுடைய இடத்திற்கு போக முயற்சி செய்கிறோம். பறவைகள் மரத்தை விட்டு பறந்து போகும்போதும், தங்கள் இடத்திற்குத் தானே திரும்பும். அதுபோல, எல்லா ஜீவராசிகளும் அவனுடைய அங்கங்கள். கடல் அலைகளுக்கு தண்ணீரைத் தவிர வேறு புகலிடம் இல்லை. அதுபோல, நாம் கடவுளுக்கு அடிமை என்பதுதான் நம் உண்மை சொரூபம். முனிவர்களில் சிறந்தவரே, அவனைப் பார்க்காமல் எப்படி முக்தி கிடைக்கும்? || 75

स्वरूपस्थः परस्तो वा स्वात्मानं विश्वतो मुखम्।
विलोक्य परमात्मानं भवतीतिनिशामय।
बृह्मादिषुशरीरेषु मुक्तिगम्यो न विद्यते।
ऋते पुरुषसंतानो वासुदेवात् सनातनात्।
मदंतर्यामिणं देवं स्वान्तर्यामिणमेव वा।
अचिदंतर्गतं वापि स्मर गौतम! मुक्तये।
तत्त्वमात्रोपदेष्टारो न पयंमुक्तिसंश्रयाः।
एवं त्वयोपदेश्योयं राजा ते शिष्यतांगतः।
ऐश्वर्यस्यापिदातारो न वयंविद्धि गौतम।
षड्वर्गसंश्रयोयस्माद् भगवान् पुरुषोत्तमः। 80

ஸ்வரூபஸ்த²ः பரஸ்தோ வா ஸ்வாத்மானம்' விஶ்வதோ முகம் |
விலோக்ய பரமாத்மானம்' ப⁴வதீதி நிஶாமய |
ப்³ரு'ஹ்மாதி³ஷு ஶரீரேஷு முக்தி க³ம்யோ ந வித்³யதே |
ரு'தே புருஷஸந்தானோ வாஸுதே³வாத் ஸனாதனாத் |

மத³ந்தர்யாமிணம்’ தே³வம்’ ஸ்வாந்தர்யாமிணமேவ வா |
அசித³ந்தர்க³தம்’ வா(அ)பி ஸ்மர கௌ³தம ! முக்தயே |
தத்த்வமாத்ரோபதே³ஷ்டாரோ ந பயம்’ முக்திஸம்’ஶ்ரயா: |
ஏவம்’ த்வயோபதி³ஶ்யோ(அ)யம்’ ராஜா தே ஶிஷ்யதாங்க³த: |
ஐஶ்வர்யஸ்யாபி தா³தாரோ ந வயம்’ வித்³தி⁴ கௌ³தம |
ஷட்³வர்க³ஸம்’ஶ்ரயோ யஸ்மாத்³ ப⁴க³வான் புருஷோத்தம: | 80

உன் சொரூபத்தில் இருந்தாலும் சரி, வெளியில் இருந்தாலும் சரி, எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரமாத்மாவை பார். பிரம்மா போன்ற தேவர்களின் உடம்பில் முக்தி அடைய வழி இல்லை. ஆனால், வாசுதேவனிடம் இருந்து வரும் சனாதன புருஷனிடம் உள்ளது. கௌதமரே, எனக்கு உள்ளேயும், உனக்கு உள்ளேயும் இருக்கும் அந்த தெய்வத்தை நினை. அல்லது, அறிவில்லாதவற்றிடம் இருக்கும் அவனையும் நினை. அப்படி செய்தால் முக்தி கிடைக்கும். நாங்கள் உண்மையை சொல்லும் குருமார்கள் தான், ஆனால் முக்தியை கொடுப்பவர்கள் இல்லை. நீ உன் சீடனான இந்த அரசனுக்கு இதை உபதேசம் செய். கௌதமரே, நாங்கள் ஐஸ்வர்யம் கொடுப்பவர்கள் கூட கிடையாது. ஆறு விதமான குணங்களை கொண்டவன், பகவான் புருஷோத்தமன் தான். || 80

अविज्ञायविभूतिस्थः पूजितो हि प्रयच्छति।
विभूतिं मुनिशार्दूल विज्ञातो मोक्षदोमतः।
मयिस्थो भगवानस्य ह्यविज्ञातोपि मानद।
दत्तवान् परमं राज्यं निष्कंटकमशेषतः।
आत्मराज्यप्रदो देवो विज्ञातो हि भवेदिति।
अतश्चैनम् ममात्मानं श्रुत्या स्मृत्या प्रदर्शय।
गौतम उवाच-
त्वमेव सर्वभूतानामात्मासि गिरिजापते।
विभूतिभूतास्ते सर्वे श्रुतं मे वदनात्तव।
उक्तं च शिवगीतायामगस्त्येन महात्मना।
तथाचेश्वरगीतायां शास्त्रे पाशुपतेऽपि ते। 85

அவிஜ்ஞாய விபூ⁴திஸ்த²: பூஜிதோ ஹி ப்ரயச்ச²தி |
விபூ⁴திம்’ முனிஶார்தூ³ல விஜ்ஞாதோ மோக்ஷதோ³மத: |
மயிஸ்தோ² ப⁴க³வானஸ்ய ஹ்யவிஜ்ஞாதோ(அ)பி மானத³ |
த³த்தவான் பரம்’ ராஜ்ஜ்யம்’ நிஷ்கண்டகமஶேஷத: |
ஆத்மராஜ்ஜ்யப்ரதோ³ தே³வோ விஜ்ஞாதோ ஹி ப⁴வேதி³தி |
அதஶ்சைனம்’ மமாத்மானம்’ ஶ்ரு’த்யா ஸ்ம்ரு’த்யா ப்ரத³ர்ஶய |
கௌ³தம உவாச-
த்வமேவ ஸர்வபூ⁴தானாமாத்மாஸி கி³ரிஜாபதே |
விபூ⁴திபூ⁴தாஸ்தே ஸர்வே ஶ்ரு’தம்’ மே வத³னாத்தவ |
உக்தம்’ ச ஶிவ கீ³தாயாமக³ஸ்த்யேன மஹாத்மனா |
ததா² சேஶ்வர கீ³தாயாம்’ ஶாஸ்த்ரே பாஶுபதே(அ)பி தே | 85

முனிவர்களில் சிறந்தவரே! அவனுடைய சக்தியை அறியாமல் வணங்கினாலும், அவன் சக்தியை கொடுப்பான். ஆனால், அவனை அறிந்தால் மோட்சம் தருவான். புகழை விரும்புபவனே! என் உடலில் இருக்கும் பகவான், அறியாமையில் இருந்தாலும் கூட, உனக்கு தடையில்லாத அரசை கொடுத்தான். ஆன்ம ராஜ்ஜியத்தை கொடுப்பவன், அவன் என்று நீ தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதனால், நீ என் ஆன்மாவை, வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட விஷயங்கள் மூலமாக உணர்த்து. கௌதமர் சொன்னார்: கிரிஜாபதியே! நீதான் எல்லா உயிர்களுக்கும் ஆன்மா. நீதான் எல்லா சக்தியாக இருக்கிறாய். உன்

வாயிலிருந்து இதை கேட்டேன். மகாத்மாவான அகஸ்தியரால் சிவ கீதையிலும், ஈஸ்வர கீதையிலும், பாசுபத சாஸ்திரத்திலும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. || 85

शिवादन्यो न देवोस्ति मुक्तिदो भुक्तिदो नृणाम्।
कारुण्यादिगुणोपेतो गुणातीतो निरंजनः।
इदानीमपरं देवदेवं वदसिमुक्तये।
किं सत्यमितिसंदेहमपाकर्तुं त्वमर्हसि।
श्रीमहादेव उवाच-
अहंमनुरहंसूर्य इत्यादिश्रुतिभिर्मुने।
वामदेवेन यत्प्रोक्तमंतर्यामिधिया हितम्।
सामानाधिकरण्येन ब्रह्मास्मीति विचिंत्य च।
मद्विशेषेण संपन्नमात्मानं चोक्तवानहं।
आत्मदृष्ट्या मया प्रोक्तं शृणु गौतमसत्तम।
नाहमात्मा स्वतंत्रेण सत्यं सत्यं ब्रवीमि ते। 90

ஶிவா த³ன்யோ ந தே³வோ(அ)ஸ்தி முக்திதோ³ பு⁴க்திதோ³ ந்ரு’ணாம் |
காருண்யாதி³ கு³ணோபேதோ கு³ணா தீதோ நிரஞ்ஜன: |
இதா³னீமபரம்’ தே³வதே³வம்’ வத³ஸி முக்தயே |
கிம்’ ஸத்யமிதி ஸந்தே³ஹமபா கர்தும்’ த்வமர்ஹஸி |
ஸ்ரீ மஹாதே³வ உவாச -
அஹம்’ மனுரஹம்’ ஸூர்ய இத்யாதி³ ஶ்ரு’திபி⁴ர்முனே |
வாமதே³வேன யத்ப்ரோக்தமந்தர்யாமிதி⁴யா ஹிதம் |
ஸாமானாதி⁴கரண்யேன ப்³ரஹ்மாஸ்மீதி விசிந்த்ய ச |
மத்³விஶேஷேண ஸம்பன்ன மாத்மானம்’ சோக்தவானஹம் |
ஆத்மத்³ரு’ஷ்ட்யா மயா ப்ரோக்தம்’ ஶ்ரு’ணு கௌ³தமஸத்தம |
நா(அ)ஹமாத்மா ஸ்வதந்த்ரேண ஸத்யம்’ ஸத்யம்’ ப்³ரவீமி தே | 90

சிவனைத் தவிர வேறு தேவன் இல்லை. அவனே முக்தியையும், போகத்தையும் தருபவன். கருணை மற்றும் பல குணங்களை உடையவன், குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன், களங்கமற்றவன். இப்போது முக்திக்கு வேறொரு தேவன் என்று சொல்கிறீர்களே, எது உண்மை என்று என் சந்தேகத்தை போக்க வேண்டும். மகாதேவன் கூறினார்: முனிவரே! "நான் மனு, நான் சூரியன்" போன்ற வேதங்களில், வாமதேவர் சொன்னது, அந்தர்யாமியாக இருந்து நன்மை செய்வது என்று சொன்னார். நான் பிரம்மம் என்று நினைத்து, எனக்குள் உள்ள சிறப்பான விஷயத்தால் அப்படி சொன்னேன். கௌதமரே! நான் அப்படி என் பார்வையால் சொன்னேன். ஆனால், நான் சுதந்திரமாக இல்லை, நான் ஆன்மா இல்லை, இது உண்மை, சத்தியம். || 90

नारायणादेष सर्गस्संप्रवृत्तो द्विजोत्तम ।
नारायणे प्रलीयेत पाल्यते च न संशयः।
तस्मान्नारायणो देवो निर्गुणः प्रकृतेः परः।
निर्गुणोप्यहमेवैकस्तस्याज्ञां पालयाम्यहम्।
अधिकारे निविष्टोस्मि तामसीं प्रकृतींगतः।
तत्प्रसादेन तत्सांयं संप्राप्तोस्मि महामते।
तेनैवकारितंसर्वं करोमि तदधीनतः।
"ब्रह्मासृजत्यहंहन्मि रविर्भासयतेऽखिलम्।
वायुर्वाति नभोमार्ग प्रयच्छति हुताशनः।
कालः पचति भूतानि मृत्युर्धवति सर्वतः। "95

நாராயணா தே³ஷ ஸர்க³ஸ்ஸம்’ப்ரவ்ரு’த்தோ த்³விஜோத்தம |
நாராயணே ப்ரலீயேத பாலயதே ச ந ஸம்’ஶய: |

தஸ்மாந்நாராயணோ தே³வோ நிர்கு³ண: ப்ரக்ரு’தே: பர: |
நிர்கு³ணோ(அ)ப்யஹமேவைகஸ்தஸ்யாஜ்ஞாம் பாலயாம்யஹம் |
அதி⁴காரே நிவிஷ்டோ(அ)ஸ்மி தாமஸீம்’ ப்ரக்ரு’தீம்’க³த: |
தத்ப்ரஸாதே³ன தத்ஸாம்’யம்’ ஸம்’ப்ராப்தோ(அ)ஸ்மி மஹா மதே |
தேனைவகாரிதம்’ ஸர்வம்’ கரோமி தத³தீ⁴னத: |
"ப்³ரஹ்மாஸ்ரு’ஜத்யாஹம்’ஹன்மி ரவிர் பா⁴ஸயதே(அ)கி²லம் |
வாயுர் வாதி நபோ⁴மார்க³ம்’ ப்ரயச்ச²தி ஹுதாஶன: |
காலः பசதி பூ⁴தானி ம்ரு’த்யுர்தா⁴வதி ஸர்வத: | "95

அந்தணர்களில் சிறந்தவரே! நாராயணனிடம் இருந்து தான் இந்த உலகம் தோன்றியது. அவனிடமே ஒடுங்கும், அவனால் தான் காக்கப்படும், இது சந்தேகமில்லாத உண்மை. அதனால், நாராயணன் தான் தேவன், அவன் குணங்கள் அற்றவன், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவன். குணங்கள் அற்றவனாக இருந்தாலும், நான் அவன் கட்டளையை பின்பற்றுகிறேன். பெரும் அறிவாளியே, நான் தாமச குணத்தில் இருந்தாலும், அவன் அருளினால் அவனோடு ஒன்றாக இருக்கிறேன். அவனால் தான் எல்லாமே நடக்கிறது, நான் அவனுக்கு கட்டுப்பட்டு வேலை செய்கிறேன். "பிரம்மா படைக்கிறார், நான் அழிக்கிறேன், சூரியன் ஒளியை கொடுக்கிறார், காற்று வீசுகிறது, நெருப்பு எரிகிறது, காலம் உயிர்களை பக்குவப்படுத்துகிறது, எமதர்மன் எல்லா இடங்களிலும் ஓடுகிறார்." || 95

न तत्र सूर्यस्संभाति चंद्रताराः क्वविद्युतः।
तं भान्तमनुसंभाति तस्यभासा विभाति हि।
अशिवोपि शिवोऽहं वै यत्प्रासादान्मुनीश्वर।
दासोऽहं तस्य देवस्य सत्यं सत्यं न संशयः ।
सोऽहं कथं वदिष्यामि तच्छरीरतया विना।
परेशसाम्यं वचसा बृह्मास्मीति कदाचन।
दण्ड्यस्याममरेशोपि पूजितो हि मनीषिभिः।
ततोऽभिन्नतयानैव पौरुषेण बलेन च।
यत्तुपाशुपतेशास्त्रे गौतमोक्तं मया पुरा।
तत्तु तस्याज्ञयायास्वस्य स्वातन्त्र्यंविद्धि निश्चितम्। 100

ந தத்ர ஸூர்யஸ்ஸம்பா⁴தி சந்த்³ரதாரா: க்வ வித்³யுத: |
தம்’ பா⁴ந்தமனுஸம்’பா⁴தி தஸ்யபா⁴ஸா விபா⁴தி ஹி |
அஶிவோ(அ)பி ஶிவோ(அ)ஹம்’ வை யத்ப்ராஸாதா³ன்முனீஶ்வர |
தா³ஸோ(அ)ஹம்’ தஸ்ய தே³வஸ்ய ஸத்யம்’ ஸத்யம்’ ந ஸம்’ஶய: |
ஸோ(அ)ஹம்’ கத²ம்’ வதி³ஷ்யாமி தச்ச²ரீரதயா விநா |
பரேஶஸாம்யம்’ வசஸா ப்³ரஹ்மாஸ்மீதி கதா³சன |
த³ண்ட³யஸ்யாமரேஶோ(அ)பி பூஜிதோ ஹி மனீஷிபி⁴: |
ததோ(அ)பி⁴ன்னதயா நைவ பௌருஷேண ப³லேன ச |
யத்து பாஶுபதேஶாஸ்த்ரே கௌ³தமோக்தம்’ மயா புரா |
தத்து தஸ்யாஜ்ஞயா யாஸ்வஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யம்’ வித்³தி⁴ நிஶ்சிதம் | 100

அங்கு சூரியன் ஒளிர்வதில்லை, சந்திரனும், நட்சத்திரமும் இல்லை, மின்னலும் இல்லை. அவன் ஒளிரும் போது எல்லாம் ஒளிர்கிறது, அவன் ஒளியால் தான் எல்லாம் பிரகாசிக்கிறது. முனிவர்களில் சிறந்தவரே! நான் அசிவனாக இருந்தாலும், அவன் அருளால் சிவனாக இருக்கிறேன். நான் அவனுக்கு அடிமை, இது சத்தியம். நான் அவனுடைய உடம்பாக இல்லாமல், அவனைப் போல் இருக்கிறேன், நான் பிரம்மம் என்று எப்படி சொல்ல முடியும்? இந்திரனே தண்டிக்க கூடியவனாக இருந்தாலும், ஞானிகளால் வணங்கப்படுபவன். நான் அவனுடன் ஒன்றி இருக்க முடியாது, அவனுடைய பலமோ,

சக்தியோ என்னிடம் இல்லை. பாசுபத சாஸ்திரத்தில் கௌதமரிடம் நான் முன்பு சொன்னது, அவன் கட்டளையால் சொன்னது, எனக்கு சுதந்திரம் இல்லை என்று தெரிந்து கொள். || 100

दैत्यानांमोहनार्थाय पाषण्डं धर्ममुक्तवान्।
न तद्विश्वसनीयं स्यान्मुमुक्षूणामनागपि।
तामसानिपुराणानि शास्त्राणि च महामते।
स्मृतयोपि भवंतीह कतिचिजगतीतले।
विष्णुनापिप्रयुक्तानि मोहनार्थं सुरद्विषाम्।
वाक्यानि च बहून्यंग तामसानि न संशयः ।
तत्र मत्प्रमुखादेवास्स्वात्मसाम्यतया मताः।
क्वचित्ततोऽधिकाः प्रोक्ता मोहनार्हं महामते।
इदंसत्यमिदंसत्यं गौतमोऽत्र वदाम्यहम्।
नारायणोममाधारा आधेयोऽहं निशामय । 105

தை³த்யாநாம்' மோஹனார்தா²ய பாஷண்ட³ம்' த⁴ர்ம முக்தவான் |
ந தத்³விஶ்வஸனீயம்' ஸ்யான்முமுக்ஷூணா மநாக³பி |
தாமஸானி புராணானி ஶாஸ்த்ராணி ச மஹா மதே |
ஸ்ம்ரு'தயோ(அ)பி ப⁴வந்தீஹ கதிசிஜ்ஜக³தீதலே |
விஷ்ணுனா(அ)பி ப்ரயுக்தானி மோஹனார்த²ம்' ஸுரத்³விஷாம் |
வாக்யானி ச ப³ஹூன்யங்க³ தாமஸானி ந ஸம்'ஶய: |
தத்ர மத்ப்ரமு கா² தே³வாஸ்ஸ்வாத்ம ஸாம்யதயா மதா: |
க்வசித் ததோ(அ)தி⁴கா: ப்ரோக்தா மோஹனார்ஹம்' மஹா மதே |
இத³ம்' ஸத்யமித³ம்' ஸத்யம்' கௌ³தமோ(அ)த்ர வதா³ம்யஹம் |
நாராயணோ மமாதா⁴ரா ஆதே⁴யோ(அ)ஹம்' நிஶாமய | 105

ராட்சதர்களை மயக்குவதற்காக, நான் பொய்யான தர்மத்தை சொன்னேன். முக்தி அடைய நினைப்பவர்கள் அதை நம்பக்கூடாது. மகா அறிவாளியே, தாமச குணங்கள் நிறைந்த புராணங்களும், சாஸ்திரங்களும், சில ஸ்மிருதிகளும் இந்த பூமியில் உள்ளன. தேவர்களை வெறுப்பவர்களை மயக்குவதற்காக, விஷ்ணுவும் பல தாமச குணங்கள் உள்ள வாக்கியங்களை சொல்லியிருக்கிறார், இதில் சந்தேகம் இல்லை. அதில், என்னையும், மற்ற தேவர்களையும், கடவுளுக்கு சமமாக சொல்லியிருப்பார்கள், சில இடங்களில் அவர்களை விட அதிகமாக சொல்லியிருப்பார்கள். கௌதமரே, நான் இங்கே சொல்வது சத்தியம், இது உண்மை. நாராயணன் எனக்கு ஆதாரம், நான் அவனுக்கு கட்டுப்பட்டவன், இதை தெரிந்து கொள். || 105

वदामिबाहुमुद्यम्य न त्राणं विद्यते परम्।
नारायणपदांबोजमृदे मुक्त निषेवितम्।
श्रुत्वेदं गौतमो देवाच्छंकरादात्मनो हितम्।
बभूव शरणापन्नो वासुदेवस्यशार्ङ्गिणः।
बोधयामास राजानं तत्वं वेदांतसंमतम्।
न बोधमगमद्राजा मुनयो जातसंशयः।
भूयश्शिवस्समाहूय निजभक्तमुमापतिः ।
प्रबोधमकरोत्तस्य कृपया शिवगीतया।
विज्ञाय परमात्मानमुपास्यंमुक्तिमिच्छताम्।
राजापिशरणापन्नो बभूव शिवशासनात्। 110

வதா³மி பா³ஹுமுத்³யம்ய ந த்ராணம்' வித்³யதே பரம் |
நாராயணபதா³ம்'போ³ஜ ம்ரு'தே³ முக்த நிஷேவிதாம் |
ஶ்ருத்வேத³ம்' கௌ³தமோ தே³வாச்ச²ங்கராதா³த்மனோ ஹிதம் |

ப^{3}பூ^{4}வ ஶரணாபன்னோ வாஸுதே^{3}வஸ்ய ஶாங்க்^{3}கி^{3}ண: |
போ^{3}த^{4}யாமாஸ ராஜானம்' தத்த்வம்' வேதா^{3}ந்த ஸம்மதம் |
ந போ^{3}த^{4}ம க^{3}மத்^{3}ராஜா முனயோ ஜாதஸம்'ஶய: |
பூ^{4}யஶ்ஶிவஸ்ஸமாஹூய நிஜப^{4}க்த முமாபதி: |
ப்ரபோ^{3}த^{4}ம கரோத்தஸ்ய க்ரு'பயா ஶிவ கீ^{3}தயா |
விஜ்ஞாய பரமாத்மான முபாஸ்யம்' முக்திமிச்ச^{2}தாம் |
ராஜாபி ஶரணாபன்னோ ப^{3}பூ^{4}வ ஶிவஶாஸனாத் | 110

நான் கையை உயர்த்தி சொல்கிறேன், நாராயணனுடைய தாமரை பாதத்தைத் தவிர வேறு தஞ்சம் இல்லை. முக்தியை அடைய விரும்புகிறவர்கள் அந்த பாதத்தை வணங்குவார்கள். சங்கரரிடம் இருந்து தன் ஆத்மாவுக்கு நன்மை தருவதை கேட்ட கௌதமர், வாசுதேவனின் திருவடியை சரணடைந்தார். வேதாந்தத்தில் சொல்லப்பட்ட தத்துவத்தை அரசனுக்கு சொன்னார். ஆனால், அரசனுக்கு புரியவில்லை. அவனுக்கு சந்தேகம் வந்தது. பிறகு, சிவபெருமான் தன் பக்தனான உமாபதியை கூப்பிட்டு, சிவ கீதையை சொல்லிக் கொடுத்து அவனை தெளிவுபடுத்தினார். முக்தி அடைய விரும்புகிறவர்கள் பரமாத்மாவை வணங்க வேண்டும் என்று புரிந்துகொண்ட அரசன், சிவனின் கட்டளையின் படி சரணடைந்தான். || 110

तदा देवगणास्सर्वे व्योमाङ्गणविहारिणः।
प्रकाशमगदन्मूर्ध्नि किरंतस्सुमसंततिम्।
धन्योऽयं नृपतिस्सिद्धरिशवभक्त्या महीतले।
बहूनां जन्मनामन्ते प्रपन्नो जायते हरिम् ।
मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये।
यततामपि सिद्धानां कश्चिदुजानाति माधवम्।
शास्त्रं विजानतां मध्ये कश्चिदेव नराधिप।
प्रपन्नो जायते लोक आकारत्रयसम्युतः।
त्वं तु राजन् शिवादेशात् स्वात्मानं पुरुषोत्तमम्।
विज्ञाय परमैकांतभावं गंतुमिहार्हसि। 115

ததா^{3} தே^{3}வக^{3}ணாஸ்ஸர்வே வ்யோமாங்க^{3}ண விஹாரிண: |
ப்ரகாஶமக^{3}தன்மூர்த்^{4}நி கிரந்தஸ்ஸுமஸந்ததிம் |
த^{4}ன்யோ(அ)யம்' ந்ரு'பதிஸ்ஸித்^{3}த^{4}ரிஶிவப^{4}க்த்யா மஹீதலே |
ப^{3}ஹூநாம்' ஜன்மநாமந்தே ப்ரபன்னோ ஜாயதே ஹரிம் |
மனுஷ்யாணாம்' ஸஹஸ்ரேஷு கஶ்சித்^{3}யததி ஸித்^{3}த^{4}யே |
யததாமபி ஸித்^{3}தா^{4}னாம்' கஶ்சித்^{3}விஜாநாதி மாத^{4}வம் |
ஶாஸ்த்ரம்' விஜாநதாம்' மத்^{4}யே கஶ்சிதே^{3}வ நராதி^{4}ப |
ப்ரபன்னோ ஜாயதே லோக ஆகார த்ரயஸம்யுத: |
த்வம்' து ராஜன் ஶிவா தே^{3}ஶாத் ஸ்வாத்மானம்' புருஷோத்தமம் |
விஜ்ஞாய பரமைகாந்தபா^{4}வம்' க^{3}ந்துமிஹார்ஹஸி | 115

அப்போது வானத்தில் சுற்றித் திரியும் தேவர்கள், அரசன் மீது பூக்களைத் தூவி, அவன் தலையில் ஒளி கொடுத்தார்கள். இந்த அரசன் பாக்கியம் செய்தவன், அவன் சிவபக்தி செய்து பூமியில் வாழ்ந்து, பல பிறவிகளுக்குப் பிறகு, ஹரியை சரணடைந்தான். ஆயிரம் மனிதர்களில் ஒருவன் தான் முக்தி அடைய முயற்சி செய்கிறான். முயற்சி செய்பவர்களில் ஒரு சிலர் தான் மாதவனை அறிகிறார்கள். சாஸ்திரம் அறிந்தவர்களுள், ஒரு அரசன் தான், மூன்று விதமான குணங்களோடு சரணடைகிறான். அரசனே! நீ சிவனின் கட்டளையால், புருஷோத்தமனே உன் ஆன்மா என்று உணர்ந்து, அவனுடன் ஒன்றாக இருக்க முயற்சி செய். || 115

अतोऽद्य प्रणतास्सर्वे त्वां तु विष्ण्वेकदेवतम्।
गंतासिनस्समुल्लङ्घ्य धाम वैकुण्ठमद्वयम्।
दुर्लभं निर्गुणं धाम राजन् वैकुण्ठमंदिरम्।
स्वाधिकारस्थितानां नस्त्वंतु सद्योगमिष्यसि ।
यत्र त्रैलोक्यजननी श्रीदेवी पुत्रवत्सला।
क्रोडे करिष्यति क्षिप्रं विमुक्तं घोरसंसृतेः।
यतो नावर्तते घोरे संसारे शरणं गतः।
तदेव वैष्णवं धाम विमुक्ति पदमुच्यते।
अंतर्हितास्ततस्सर्वे ब्रह्मध्याये समागताः।
महाभागवतं नत्वा शिवोऽपि कृतमङ्गलम्। 120

அதோ(அ)த்³ய ப்ரணதாஸ்ஸர்வே த்வாம்' து விஷ்ண்வேக தே³வதம் |
க³ந்தாஸி நஸ்ஸமுல்லங்க⁴ய தா⁴ம வைகுண்ட²மத்³வயம் |
து³ர்லப⁴ம்' நிர்கு³ணம்' தா⁴ம ராஜன் வைகுண்ட² மந்தி³ரம் |
ஸ்வாதி⁴கார ஸ்தி²தானாம்' நஸ்த்வந்து ஸத்³யோ க³மிஷ்யஸி |
யத்ர த்ரைலோக்ய ஜனனீ ஶ்ரீ தே³வீ புத்ரவத்ஸலா |
க்ரோடே³ கரிஷ்யதி க்ஷிப்ரம்' விமுக்தம்' கோ⁴ரஸம்'ஸ்ரு'தே꞉ |
யதோ நாவர்ததே கோ⁴ரே ஸம்'ஸாரே ஶரணம்' க³த꞉ |
ததே³வ வைஷ்ணவம்' தா⁴ம விமுக்தி பத³முச்யதே |
அந்தர்ஹிதாஸ்ததஸ்ஸர்வே ப்³ரஹ்மத்⁴யாயே ஸமாக³தா꞉ |
மஹாபா⁴க³வதம்' நத்வா ஶிவோ(அ)பி க்ரு'தமங்க³லம் | 120

அதனால், இப்போது நாங்கள் எல்லோரும் உன்னை வணங்குகிறோம். நீ விஷ்ணு ஒருவனே தேவன் என்று சரணடைந்தாய். நீ வைக்குண்டத்திற்கு செல்வாய். அது, யாராலும் அடைய முடியாத இடம், அது குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது, அது வைகுண்டம். அந்த இடத்தில் மூன்று உலகத்திற்கும் தாயான ஶ்ரீதேவி, தன் பிள்ளையைப்போல் உன்னை மடியில் வைத்துக்கொள்வாள், நீ இந்த கொடிய பிறவிச் சுழற்சியில் இருந்து விடுபடுவாய். அங்கு சென்று சரணடைந்தவர்கள், மீண்டும் பிறக்க மாட்டார்கள். அதுதான் விஷ்ணுவின் இடம், அதுதான் முக்தி தரும் இடம். பிறகு, எல்லோரும் மறைந்து, பிரம்மனை தியானிக்க சென்றார்கள். மகா பாகவதனை வணங்கி, சிவனும் மங்கலத்தை ஏற்படுத்தினார். || 120

अहो मद्भक्तवर्गेषु निष्पन्नो ह्ययमञ्जसा।
आत्मानमध्यगात् प्रेम्णा येनेदमखिलं ततम्।
प्रदर्य वैष्णवं तेजो महादेवो निजं महत्।
कैलासमगमद्देव्याः प्राप्यं भोग्यं निरूपयन्।
राजापि वैष्णवींदीक्षामवाप्य गिरिजाप्रियात्।
उपारमतकृत्येभ्यश्श्रीपतिं शरणं गतः ।
य एतत् प्रातरुत्थाय वैष्णवरीशिवभाषितम्।
श्रुणुयाच्छ्रावयेद्वापि मुच्यतेह्यन्य साधनात्।
मुनयोऽतस्स्मृतस्सर्वैर् मंत्रैराराध्यते हरिः।
गायत्र्या तु विशेषेण यस्यां बुद्धिप्रवर्तकः। 125

அஹோ மத்³ப⁴க்த வர்கே³ஷு நிஷ்பன்னோ ஹ்யயமஞ்ஜஸா |
ஆத்மானமத்⁴யகா³த் ப்ரேம்ணா யேனேத³மகி²லம்' ததம் |
ப்ரத³ர்ய வைஷ்ணவம்' தேஜோ மஹாதே³வோ நிஜம்' மஹத் |
கைலாஸமக³மத்³தே³வ்யா꞉ ப்ராப்யம்' போ⁴க்³யம்' நிரூபயன் |
ராஜாபி வைஷ்ணவீம்' தீ³க்ஷாமவாப்ய கி³ரிஜாப்ரியாத் |
உபாரமதக்ரு'த்யேப்⁴யஶ்ஶ்ரீபதிம்' ஶரணம்' க³த꞉ |
ய ஏதத் ப்ராதருத்தா²ய வைஷ்ணவரிஶிவபா⁴ஷிதம் |

ஶ்ரு’ணுயாச்ச்²ராவயேத்³வாபி முச்யதேஹ்யன்ய ஸாத⁴னாத் |
முனயோ(அ)தஸ்ஸ்ம்ரு’தஸ்ஸர்வைர் மந்த்ரைராராத்⁴யதே ஹரிः |
கா³யத்ர்யா து விஶேஷேண யஸ்யாம்’ பு³த்³தி⁴ப்ரவர்தகः | 125

ஆஹா! என் பக்தர்களில், இவன் தான் உண்மையான பக்தன். அவன் தன் ஆன்மாவை உணர்ந்து, எல்லாவற்றையும் பரப்பியவனாக இருக்கிறான். மகாதேவன், தன் பெரிய வைஷ்ணவ ஒளியை காட்டிவிட்டு, தேவியுடன் கைலாயத்திற்கு சென்றார். அரசனும், பார்வதி தேவியின் அன்பான சிவனிடம், வைஷ்ணவ தீட்சை பெற்று, எல்லா வேலைகளையும் விட்டு, ஸ்ரீபதியை சரணடைந்தார். யார் இதை காலையில் எழுந்தவுடன், விஷ்ணுவைப் பற்றியும், சிவனைப் பற்றியும் பேசப்பட்டதை கேட்டாலோ அல்லது சொல்லிக் கொடுத்தாலோ, மற்ற வழிகளை விட எளிதாக முக்தி கிடைக்கும். முனிவர்கள், எல்லா மந்திரங்களையும் சொல்லி ஹரியை வணங்குகிறார்கள். குறிப்பாக, புத்தியை தூண்டும் காயத்ரி மந்திரத்தை சொல்லி வழிபடுகிறார்கள். || 125

मुमुक्षवोमहाभागा विष्णुं सर्वात्मरूपिणम्।
समर्चयंति संभूतौ न संभूतिमुपासते।
आत्मावारेतिमंत्रेण मंतव्यो भगवान् हरिः।
श्रोतव्यश्चानुसंधेयो नमस्यो मुक्तिमिच्छताम्।
यथा संसेचनं मूले पोषायाखिलवीरुदाम्।
तथा संसेवनं विष्णोस्तोषाय जगतोध्रुवम्।
मुनय ऊचुः-
पितामह समाचक्ष्व हरिगीतामनिंदिताम्।
येन संदेहमुन्मुच्य गौतमेन समं नृपः।
महाभागवतत्वं च संप्राप्तो विश्वभेषजम्।
श्री ब्रह्मोवाच-
उपरिष्टात्प्रवक्ष्यामि हरिगीतामनिंदिताम्।
शृण्वंतु मुनयस्तावदाह्निकं विष्णुभाषितम्। 130

முமுக்ஷவோ மஹாபா⁴கா³ விஷ்ணும்’ ஸர்வாத்மரூபிணம் |
ஸமர்ச்சயந்தி ஸம்’பூ⁴தௌ ந ஸம்’பூ⁴தி முபாஸதே |
ஆத்மாவாரேதி மந்த்ரேண மந்தவ்யோ ப⁴க³வான் ஹரிः |
ஶ்ரோதவ்யஶ்சானுஸந்தே⁴யோ நமஸ்யோ முக்திமிச்ச²தாம் |
யதா² ஸம்’ஸேசனம்’ மூலே போஷாயாகி²லவீருதா³ம் |
ததா² ஸம்’ஸேவனம்’ விஷ்ணோஸ் தோஷாய ஜக³தோ த்⁴ருவம் |
முனய ஊசுः -
பிதாமஹ ஸமாசக்ஷ்வ ஹரி கீ³தாமநிந்தி³தாம் |
யேன ஸந்தே³ஹமுன்முச்ய கௌ³தமேன ஸமம்’ ந்ரு’பः |
மஹாபா⁴க³வதத்வம்’ ச ஸம்’ப்ராப்தோ விஶ்வபே⁴ஷஜம் |
ஸ்ரீ ப்³ரஹ்மோவாச -
உபரிஷ்டா²த் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஹரி கீ³தாமநிந்தி³தாம் |
ஶ்ரு’ண்வந்து முனயஸ்தாவதா³ஹ்னிகம்’ விஷ்ணுபா⁴ஷிதம் | 130

முக்தி அடைய விரும்புபவர்கள், எல்லா உயிர்களிலும் இருக்கும் விஷ்ணுவை வணங்குவார்கள். அவர்கள் படைக்கப்பட்டவைகளை வணங்க மாட்டார்கள். "ஆத்மாவா ரே" என்ற மந்திரத்தின் மூலம், பகவான் ஹரியை தியானிக்க வேண்டும். அவன் புகழை கேட்க வேண்டும், அதை உணர வேண்டும், முக்தி அடைய நினைப்பவர்கள் அவனை வணங்க வேண்டும். செடி கொடிகளுக்கு எல்லாம் தண்ணீர் ஊற்றினால் எப்படி அது வளருமோ, அதுபோல விஷ்ணுவை வணங்கினால், இந்த உலகமே சந்தோஷமாக இருக்கும். முனிவர்கள் கேட்டார்கள்: பிரம்மனே, ஹரி கீதையை சொல்லுங்கள். அதைக்

கேட்டு, கௌதம முனிவரும், அரசரும் சந்தேகம் இல்லாமல், மகா பாகவதர்கள் ஆனார்கள். அது எல்லா நோய்களுக்கும் மருந்து. பிரம்மா சொன்னார்: நான் ஹரி கீதையை சொல்கிறேன். முனிவர்களே, நீங்கள் தினமும் விஷ்ணு பேசியதை கேளுங்கள். || 130

इति श्रीबृहद्ब्रह्मे त्रितीये परतत्वनिरूपणं नाम नवमोऽध्यायः"

இதி ஶ்ரீப்³ரு’ஹத்³ப்³ரஹ்மே த்ரு’தீயே பரதத்வநிரூபணம்’ நாம நவமோ(அ)த்⁴யாய:"

இத்துடன் ஶ்ரீப்³ரு’ஹத் பிரம்மத்தில், மூன்றாவது பாகத்தில், பரம்பொருளின் தத்துவம் சொல்லப்பட்ட ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முடிவுற்றது.

<<<<___>>>>

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்ரீயாஜ்ஞவல்க்ய ப்ருஹத்ப்ரஹ்ம ஸம்ஹிதையின்

மூன்றாம் பாகம்   பத்தாம் அத்தியாயம்

சதாசார நிர்ணயம் - ஊர்த்வ புண்ட்ரம் மற்றும் ஸ்ரீசூர்ணம் தரிக்கும் முறை

श्रीः
श्रीबृहद्ब्रह्मे त्रितीय भागे दशमोऽध्यायः
सदाचारनिरूपणे ऊर्ध्वपुण्ड्र श्रीचूर्ण धारणविधिः

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீப்ருஹத் பிரம்மத்தின் மூன்றாம் பாகத்தில் பத்தாம் அத்தியாயம் -
சதாசார நிர்ணயம் - ஊர்த்வ புண்ட்ரம் மற்றும் ஸ்ரீசூர்ணம் தரிக்கும் முறை .

श्रीबृह्मोवाच-
संध्यांकृत्वा विधानेन मुनयोविष्णुदेवताम्।
सूर्यमण्डलमध्यस्थायाऽर्घ्यं दद्यात्समाहितः।
चतुर्व्यूहात्मकंसर्वं स्मृत्वाविश्वंजले जनः।
तर्पयेद्देवमनुज पितृतिलकुशोदकैः।
कुशैस्तु सर्वदाकार्यं तिलैस्तूक्तदिनेषु च।
तर्पणं च प्रकर्तव्यं विष्णोराज्ञानुसारतः।
सप्तम्यां रविवारे च मातापित्रोर्मृतेऽहनि ।
तिलैर्नतर्पणंकुर्यात् कुर्वाणः पितृहा भवेत्।
संक्रान्त्यादिनिमित्तेषु स्नानांगे तर्പণে तथा।
तिथिवारनिषेधेपि तिलैस्तर्पणमाचरेत्। 5

ஸ்ரீப்^{3}ரஹ்மோவாச-

ஸந்த்^{4}யாம்’க்ரு’த்வா விதா^{4}னேன முனயோவிஷ்ணுதே^{3}வதாம் |
ஸூர்யமண்ட^{3}லமத்^{4}யஸ்தா^{2}யா(அ)ர்க^{4}யம்’ த^{3}த்^{3}யாத்ஸமாஹித: |
சதுர்வ்யூஹாத்மகம்’ஸர்வம்’ ஸ்ம்ரு’த்வாவிஶ்வம்’ ஜலே ஜன: |
தர்பயேத்^{3}தே^{3}வமனுஜ பித்ரு’திலகுஶோத^{3}கை: |
குஶைஸ்து ஸர்வதா^{3}கார்யம்’ திலைஸ்தூக்ததி^{3}னேஷு ச |
தர்பணம்’ ச ப்ர’கர்தவ்யம்’ விஷ்ணோராஜ்ஞாநுஸாரத: |
ஸப்தம்யாம்’ ரவிவாரே ச மாதாபித்ரோர்ம்ரு’தே(அ)ஹனி |
திலைர்னதர்பணம்’குர்யாத் குர்வாண: பித்ரு’ஹா ப^{4}வேத் |
ஸங்க்ராந்த்யாதி^{3}நிமித்தேஷு ஸ்னாநாங்கே^{3} தர்பணே ததா^{2} |
திதி^{2}வாரநிஷேதே^{4}(அ)பி திலைஸ்தர்பணமாசரேத் | 5

ஸ்ரீ பிரம்மா கூறினார் -

முனிவர்கள் விதிப்படி சந்தியா வந்தனம் செய்து, சூரிய மண்டலத்தில் வீற்றிருக்கும் விஷ்ணு தேவதையை தியானித்து , மன ஒருமையுடன் அர்க்யம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.
பின்னர், சதுர்வியூக ஸ்வரூபனாக எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் எம்பெருமானை மனதில் நினைத்து, ஜலத்தில் நின்று , தேவர்கள் , மனிதர்கள் , பித்ருக்கள் ஆகியோரை எள் மற்றும் தர்ப்பை கலந்த நீரால் திருப்தி செய்ய வேண்டும்.
எப்பொழுதும் தர்ப்பையினாலும், கூறப்பட்ட நாட்களில் எள்ளினாலும், விஷ்ணுவின் கட்டளைப்படி தர்ப்பணம் செய்யப்பட வேண்டும் .

சப்தமி திதி , ஞாயிற்றுக்கிழமை மற்றும் தாய் , தந்தையரின் இறந்த நாளில் எள்ளினால் தர்ப்பணம் செய்யக்கூடாது; அப்படிச் செய்தால் பித்ரு தோஷம் உண்டாகும்.
சங்கராந்தி போன்ற விசேஷ தினங்களிலும், ஸ்நானம் மற்றும் தர்ப்பணம் செய்யும் போதும் , திதி , வாரம் பார்க்காமல் எள்ளினால் தர்ப்பணம் செய்யலாம். || 5

श्रीविष्णुपादतीर्थेण तुळसीमिश्रितेन तु।
पितृणां तर्पणंकार्यं सर्वकालेषु धीमता।
सदापूर्वाग्रदर्भेषु साग्रदर्भकुलेषु च।
प्रादेशिकेषुशुद्धेषु बृह्मादिभ्योऽम्बु निक्षिपेत्।
अन्वारब्धेनसव्येन पाणिना दक्षिणेन तु।
दक्षिणंजानु भूलग्नं कुर्वाणस्सेचयेज्जलम्।
देवेभ्यश्च नमस्स्वाहा पितृभ्यश्च नमस्स्वधा।
तर्पणेतर्पयमीति णिजंतं शब्दमुच्छरेत्।
देवास्तृप्यं तु पितरस्तृप्यध्वमितिचापरे।
देवान् सव्येनदातव्यं जलंपूर्वमुखेन वै। 10

ஸ்ரீவிஷ்ணுபாத³தீர்தே²ண துளஸீமிஶ்ரிதேன து |
பித்ரு'ணாம்' தர்பணம்'கார்யம்' ஸர்வகாலேஷு தீ⁴மதா |
ஸதா³பூர்வாக்³ரத³ர்பே⁴ஷு ஸாக்³ரத³ர்ப⁴குலேஷு ச |
ப்ராதே³ஶிகேஷுஶுத்³தே⁴ஷு ப்³ரு'ஹ்மாதி³ப்⁴யோ(அ)ம்பு³ நிக்ஷிபேத் |
அன்வாரப்³தே⁴னஸவ்யேன பாணிநா த³க்ஷிணேன து |
த³க்ஷிணம்' ஜாநு பூ⁴லக்³னம்' குர்வாணஸ்ஸேசயேஜ்ஜலம் |
தே³வேப்⁴யஶ்ச நமஸ்ஸ்வாஹா பித்ரு'ப்⁴யஶ்ச நமஸ்ஸ்வதா⁴ |
தர்பணேதர்பயமீதி ணிஜந்தம்' ஶப்³த³முச்ச²ரேத் |
தே³வாஸ்த்ரு'ப்யம்' து பிதரஸ்த்ரு'ப்யத்⁴வமிதிசாபரே |
தே³வான் ஸவ்யேனதா³தவ்யம்' ஜலம்'பூர்வமுகே²ன வை | 10

புனிதமான ஸ்ரீவிஷ்ணுவின் திருப்பாத தீர்த்தத்தில் துளசி கலந்த நீரை, எல்லா காலங்களிலும் பித்ருக்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்.
கிழக்கு நுனி கொண்ட தர்ப்பையிலும், நுனியுடன் கூடிய தர்ப்பைக் கற்றைகளிலும் , சுத்தமான இடங்களில் , பிரம்மா முதலிய தேவர்களுக்கு நீர் விட வேண்டும்.
வலது கையால் இடது கையைத் தொட்டுக்கொண்டு , வலது காலை பூமியில் ஊன்றி, நீர் விட வேண்டும் .
தேவர்களுக்கு நமஸ் ஸ்வாஹா என்றும் , பித்ருக்களுக்கு நமஸ் ஸ்வதா என்றும் சொல்லவேண்டும்.
தர்ப்பணம் செய்யும் போது "தர்ப்பயாமி " என்ற சொல்லை உச்சரிக்க வேண்டும்.
"தேவர்கள் திருப்தி அடையட்டும் , பித்ருக்கள் திருப்தி அடையட்டும்" என்று மற்றவர்களும் சொல்லவேண்டும்.
தேவர்களுக்கு இடது கையால் , கிழக்கு நோக்கி நீர் விடவேண்டும். || 10

दक्षिणाभिमुखंभूत्वा पितृनावाह्य मन्त्रतः।
द्वाभ्यांकराभ्यां दातव्यमपसव्योपवीतिना।
दक्षिणाग्रकुशेष्वेव सव्यपातित जानुना।
विना रूप्यसुवर्णाभ्यां विना ताम्रतिलैरपि।
विना दर्भैश्च मन्त्रैश्च विनोर्ध्वतिलकं तथा।
विना श्रीपादसलिलं तुळसीमिश्रितं विना।
नैवतृप्यंति पितरः कोटितीर्थजलैरपि।
दर्भैर्लोहित दर्भैश्च काशवीरण बल्बजैः।
शुकधान्यतृणैर्वापि दर्भकार्य समाचरेत्।

अलाभे सर्वदैवेषां लाभेपि मुनिसत्तमाः। 15

த^{3}க்ஷிணாபி^{4}முகம்’பூ^{4}த்வா பித்ரு’நா வாஹ்ய மந்த்ரத: |
த்^{3}வாப்^{4}யாம்’கராப்^{4}யாம்’ தா^{3}தவ்யமபஸவ்யோபவீதினா |
த^{3}க்ஷிணாக்^{3}ரகுஶேஷ்வேவ ஸவ்யபாதித ஜாநுநா |
வினா ரூப்யஸுவர்ணாப்^{4}யாம்’ வினா தாம்ரதிலைரபி |
வினா த^{3}ர்பே^{4}ஶ்ச மந்த்ரைஶ்ச வினோர்த்^{4}வதிலகம்’ ததா^{2} |
வினா ஸ்ரீபாத^{3}ஸலிலம்’ துளஸீமிஶ்ரிதம்’ வினா |
நைவத்ரு’ப்யந்தி பிதர: கோடிதீர்த^{2}ஜலைரபி |
த^{3}ர்பே^{4}ர்லோஹித த^{3}ர்பே^{4}ஶ்ச காஶவீரண ப^{3}ல்ப^{3}ஜை: |
ஶூகதா^{4}ன்யத்ரு’ணைர்வாபி த^{3}ர்ப^{4}கார்யம்’ ஸமாசரேத் |
அலாபே^{4} ஸர்வதை^{3}வேஷாம்’ லாபே^{4}(அ)பி முனிஸத்தமா: | 15

தெற்கு நோக்கி அமர்ந்து, மந்திரத்தை உச்சரித்து பித்ருக்களை ஆவாகனம் செய்து, இடது தோளில் பூணூல் அணிந்து, இரு கைகளால் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.
தெற்கு நுனியில் இருக்கும் தர்ப்பையில், இடது காலை மடித்து வைத்துக்கொண்டு, வெள்ளியினாலோ , தங்கத்தினாலோ, தாமிரத்தினாலோ அல்லது எள்ளினாலோ இல்லாமல், தர்ப்பை இல்லாமல், மந்திரங்கள் இல்லாமல், ஊர்த்வ திலகம் இல்லாமல், துளசி கலந்த எம்பெருமானின் திருப்பாத தீர்த்தம் இல்லாமல், கோடி புண்ணிய தீர்த்த நீரினாலும் பித்ருக்கள் திருப்தி அடையமாட்டார்கள்.
சிவப்பு தர்ப்பை , காசா , வீராணம் , பல்பாஜம் அல்லது ஷுக தான்யம் போன்ற புல் வகைகளால் தர்ப்பையின் காரியத்தை செய்யலாம் .
முனிவர்களே, இவை கிடைக்காத பட்சத்தில் , கிடைத்ததை பயன்படுத்தவும். || 15

तुळसीमंजरीपत्र काष्ठेष्वेकतरेण वै।
न तर्पयेत्पतंतीभिर्विद्वानद्भिः कथंचन ।
पात्रस्थाभिस्सदर्भा हि स तिलाभिश्च तर्पयेत्।
वसूनष्टौमहाभागान् रुद्रानेकादशापि च।
आदित्यान्द्वादश तथा विभूतिमवगत्य च।
अन्तर्यामितयावापि तर्पयेत् प्रयतोद्विजः।
ध्रुवोधरश्च सोमश्चाप्यापश्चैवानिलोऽनलः।
प्रत्यूषश्चप्रभावश्च वसवोऽष्टप्रकीर्तिताः।
अजैकपादहिर्भुभ्यो विरूपाक्षोऽर्ध शंकरः।
हरश्च बहुरूपश्च त्र्यंबकश्च सुरेश्वरः । 20

துளஸீமஞ்ஜரீபத்ர காஷ்டே^{2}ஷ்வேகதரேண வை |
ந தர்பயேத்பதிந்தீபி^{4}ர்வித்^{3}வானத்^{3}பி^{4}: கத^{2}ஞ்சன |
பாத்ரஸ்தா^{2}பி^{4}ஸ்ஸத^{3}ர்பா^{4} ஹி ஸ திலாபி^{4}ஶ்ச தர்பயேத் |
வஸூனஷ்டௌமஹாபா^{4}கான் ருத்^{3}ரானேகாத^{3}ஶாபி ச |
ஆதி^{3}த்யான் த்^{3}வாத^{3}ஶ ததா^{2} விபூ^{4}திமவக^{3}த்ய ச |
அந்தர்யாமிதயா வாபி தர்பயேத் ப்ரயதோத்^{3}விஜ: |
த்^{4}ருவோத^{4}ரஶ்ச ஸோமஶ்சாப்யாபஶ்சைவானிலோ(அ)னல: |
ப்ரத்யூஷஶ்சப்ரபா^{4}வஶ்ச வஸவோ(அ)ஷ்டப்ர’கீர்திதா: |
அஜைகபாத^{3}ஹிர்பு^{4}ப்^{4}யோ விரூபாக்ஷோ(அ)ர்த^{4} ஶங்கர: |
ஹரஶ்ச ப^{3}ஹுரூபஶ்ச த்ர்யம்ப^{3}கஶ்ச ஸுரேஶ்வர: | 20

துளசி மஞ்சம், இலை, அல்லது குச்சியினாலோ, அல்லது விழும் நீரினாலோ , ஒருபோதும் தர்ப்பணம் செய்யக் கூடாது.

பாத்திரத்தில் வைத்த , தர்ப்பை மற்றும் எள்ளுடன் கூடிய நீரால் தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்.

அஷ்ட வசுக்கள், பதினோரு ருத்திரர்கள் , பன்னிரெண்டு ஆதித்யர்கள் ஆகியோரின் மகிமையை உணர்ந்து , அந்தர்யாமியாக இருக்கும் எம்பெருமானை தியானித்து , பிராமணன் தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும் .

த்ருவன், அதரன், சோமன், ஆபன், அநிலன் , அனலன் , பிரத்யுஷன் மற்றும் பிரபாவன் ஆகியோரே அஷ்ட வசுக்கள்.

அஜைகபாதர், அஹிர்புத்யன், விரூபாக்ஷன், அர்த்த சங்கரன், ஹரன், பஹுரூபன் , த்ரியம்பகன், மற்றும் சுரேஷ்வரன் ஆகியோரே பதினோரு ருத்திரர்கள் ஆவார்கள் . || 20

सावित्रश्चजयंतश्च पिनाकीचापराजितः।
एतेरुद्रास्समाख्याता स्संकर्षणविभूतयः ।
इंद्रोधाता भगःपूषा मित्रोऽथवरुणोऽर्यमा ।
अंशुर्विवस्वान् स्त्वष्टा च सविता विष्णुरेव च।
एते वै द्वादशादित्या ह्यनिरुद्धात्मकामताः।
एवं हि दिव्याः पितरःपूज्या विष्णुविभूतयः ।
कव्यवाहोऽनलस्सोमो यमश्चैव तथाऽर्यमा।
अग्निष्वात्तास्सोमपाश्च तथा बर्हिषदोपि च।
एते चान्येच पितरः पूज्यास्सर्वे स्सहर्षिभिः ।
एतैस्तु तर्पितस्सर्वे पुरुषोस्तर्पितास्त्विह। 25

ஸாவித்ரஶ்சஜயந்தஶ்ச பி³நாகீசாபராஜிதঃ |
ஏதேருத்³ராஸ்ஸமாக்²யாதாঃ ஸங்கர்ஷணவிபூ⁴தயঃ |
இந்த்³ரோதா⁴தா ப⁴க³ঃபூஷா மித்ரோ(அ)த²வருணோ(அ)ர்யமா |
அம்'ஶுர்விவஸ்வான் ஸ்த்வஷ்டா ச ஸவிதா விஷ்ணுரேவ ச |
ஏதே வை த்³வாத³ஶாதி³த்யா ஹ்யநிருத்³தா⁴த்மகாமதாঃ |
ஏவம்' ஹி தி³வ்யாঃ பிதரঃ பூஜ்யா விஷ்ணுவிபூ⁴தயঃ |
கவ்யவாஹோ(அ)னலஸ்ஸோமோ யமஶ்சைவ ததா²(அ)ர்யமா |
அக்³நிஷ்வாத்தாஸ்ஸோமபாஶ்ச ததா² ப³ர்ஹிஷதோ³(அ)பி ச |
ஏதே சாந்யேச பிதரঃ பூஜ்யாஸ்ஸர்வே ஸ்ஸஹர்ஷிபி⁴ঃ |
ஏதைஸ்து தர்ப்பிதஸ்ஸர்வே புருஷோஸ்தர்பிதாஸ்த்விஹ | 25

சாவித்ரன், ஜெயந்தன், பினாகி மற்றும் அபராஜிதன் ஆகியோரே சங்கர்ஷணனின் விபூதியான ருத்திரர்கள் .

இந்திரன், தாதா, பகன், பூஷா, மித்ரன், வருணன், அர்யமா, அம்சு, விவஸ்வான், த்வஷ்டா, சவிதா மற்றும் விஷ்ணு ஆகியோரே அனிருத்தனின் ஸ்வரூபமான பன்னிரெண்டு ஆதித்யர்கள் ஆவார்கள்.

இவ்வாறாக, விஷ்ணுவின் விபூதியான பித்ரு தேவதைகள் வழிபடத் தகுந்தவர்கள்.

கவ்யவாஹன், அனலன், சோமன், யமன் மற்றும் அர்யமா , அக்னிஸ்வாத்தர்கள், சோமபார்கள், மற்றும் பர்ஹிஷதர்கள் , மற்றும் ரிஷிகளுடன் மற்ற பித்ருக்களும் வழிபடத் தகுந்தவர்கள்.

இவர்களை திருப்தி செய்வதன் மூலம் , எல்லா புருஷர்களும் திருப்தி அடைவார்கள். || 25

आदौ संतर्पयेद्देवान् महर्षीस्तु तथापितृण्।
पितापितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः।
प्रद्युम्नस्संकर्षण वासुदेवस्स्वरूपकाः।
अनिरुद्धस्वरूपोयं तर्पयेत्तान् क्रमात् पुनः।
मातापितामहीचैव तथैव प्रपितामही।
रतिवायुक्मिणीरूपास्तर्पणीयाः क्रमादिमाः।

तथा मातामहादींश्च तत्पत्नीश्च तथैव हि।
त्रिभिस्त्रिभिश्चांजलिभिः एकैकमपि तर्पयेत्।
भ्रातृन् पितृभ्यां स्तत्पत्नीस्सखिसंबंधि बान्धवान्।
स्वजनान् ज्ञातिवर्गीन् यानुपाद्यायान् गुरूणपि। 30

ஆதௌ³ ஸந்தர்பயேத்³தே³வான் மஹர்ஷீம்'ஸ்து ததா²பித்ரு'ண் |
பிதாபிதாமஹஶ்சைவ ததை²வ ப்ரபிதாமஹ: |
ப்ரத்³யும்னஸ்ஸங்கர்ஷண வாஸுதே³வஸ்வரூபகா: |
அநிருத்³த⁴ஸ்வரூபோ(அ)யம்' தர்பயேத்தான் க்ரமாத் புன: |
மாதாபிதாமஹீசைவ ததை²வ ப்ரபிதாமஹீ |
ரதிவாயுக்மிணீரூபாஸ்தர்பணீயா: க்ரமாதி³மா: |
ததா² மாதாமஹாதீ³ம்'ஶ்ச தத்பத்னீஶ்ச ததை²வ ஹி |
த்ரிபி⁴ஸ்த்ரிபி⁴ஶ்சாஞ்ஜலிபி⁴: ஏகை³கமபி தர்பயேத் |
ப்⁴ராத்ரு'ன் பித்ரு'ப்⁴யாம்' ஸ்தத்பத்னீஸ்ஸகி²ஸம்ப³ந்தி⁴ பா³ந்த⁴வான் |
ஸ்வஜனான் ஜ்ஞாதிவர்கீ³ன் யாநுபாத்³யாயான் கு³ரூணபி | 30

முதலில் தேவர்களையும், மஹரிஷிகளையும் , பித்ருக்களையும் திருப்தி செய்ய வேண்டும்.
தந்தை, பாட்டனார் , கொள்ளுப்பாட்டனார் ஆகியோரை ப்ரத்யும்னன், சங்கர்ஷணன், வாசுதேவன் ஆகியோரின் ஸ்வரூபங்களாக தியானித்து, பின்னர் அனிருத்தன் வடிவினையும் வரிசையாக திருப்தி செய்ய வேண்டும்.
தாய் , பாட்டி, கொள்ளுப்பாட்டி ஆகியோரை ரதி மற்றும் ருக்மிணி ஸ்வரூபமாக தியானித்து திருப்தி செய்யவேண்டும்.
அதே போல், தாத்தா , பாட்டி மற்றும் அவர்களின் மனைவிகளையும் வரிசையாக திருப்தி செய்யவேண்டும்.
ஒவ்வொருவருக்கும் மூன்று முறை அஞ்சலி செய்து திருப்தி செய்ய வேண்டும்.
சகோதரர்கள், பெற்றோர்கள், அவர்களின் மனைவிகள், நண்பர்கள், உறவினர்கள், சொந்த பந்தங்கள், தெரிந்தவர்கள் மற்றும் குருமார்களையும் திருப்தி செய்ய வேண்டும். || 30

मित्रभृत्या स पत्यानि ये भवंति तथाश्रिताः।
वैष्णवो लोकशिक्षार्थमन्तर्यामितयाऽर्चयेत्।
जलस्थश्च जलेसिंचेत् स्थलस्थश्च स्थले तथा।
पादौ स्थाप्योभयत्रापि प्रक्षाळ्योभयतश्शुचिः।
देवतानां च ऋषीणाम् च जलेदद्याज्जलांजलीन्।
असंस्कृतप्रमितानां स्थले दद्यज्जलांपुनः।
जलांजलित्रयं दद्यात् येचान्ये संस्कृतो भुवि।
असंस्कृत प्रमितानामेकमेव तटे क्षिपेत्।
यज्जले शुष्कवस्त्रेण स्थलेचैवार्द्र वाससा।
कुर्याद्दोमं जपं दानं तत्सर्वं निष्पलं भवेत्। 35

மித்ரப்⁴ரு'த்யா ஸ பத்ன்யானி யே ப⁴வந்து ததா²ஶ்ரிதா: |
வைஷ்ணவோ லோகஶிக்ஷா²ர்த²மந்தர்யாமிதயா(அ)ர்ச்சயேத் |
ஜலஸ்த²ஶ்ச ஜலேஸிஞ்சேத் ஸ்த²லஸ்த²ஶ்ச ஸ்த²லே ததா² |
பாதௌ³ ஸ்தா²ப்யோப⁴யத்ராபி ப்ரக்ஷாள்யோப⁴யதஶ்ஶுசி: |
தே³வதானாம்' ச ரு'ஷீணாம் ச ஜலே த³த்³யாஜ்ஜலாஞ்ஜலீன் |
அஸம்'ஸ்க்ரு'தப்ரமிதானாம்' ஸ்த²லே த³த்³யாஜ்ஜலாம்'புன: |
ஜலாஞ்ஜலித்ரயம்' த³த்³யாத் யேசாந்யே ஸம்'ஸ்க்ரு'தோ பு⁴வி |
அஸம்'ஸ்க்ரு'த ப்ரமிதானா மேகமேவ தடே க்ஷிபேத் |
யஜ்ஜலே ஶுஷ்கவஸ்த்ரேண ஸ்த²லேசைவார்³த்³ர வாஸஸா |

குர்யாத்[3]தோ[3]மம்' ஜபம்' தா[3]னம்' தத்ஸர்வம்' நிஷ்ப[2]லம்' ப[4]வேத் | 35

நண்பர்கள், வேலைக்காரர்கள், மனைவிகள் மற்றும் தங்களைச் சார்ந்தவர்களையும் அந்தர்யாமியாக இருக்கும் எம்பெருமானை தியானித்து , உலக நன்மைக்காக வழிபட வேண்டும்.
ஜலத்தில் இருப்பவர் ஜலத்திலும், தரையில் இருப்பவர் தரையிலும் நீர் விடவேண்டும்.
இரண்டு கால்களையும் சுத்தமாக கழுவி தூய்மையாக இருக்க வேண்டும்.
தேவர்கள் மற்றும் ரிஷிகளுக்கு ஜலத்தில் அஞ்சலி செய்ய வேண்டும்.
சடங்குகள் செய்யாமல் இறந்தவர்களுக்கு தரையில் நீர் விட வேண்டும்.
சடங்குகள் செய்யப்பட்டவர்க்கு மூன்று முறை அஞ்சலி செய்யவும்.
சடங்குகள் செய்யாமல் இறந்தவர்களுக்கு கரையில் ஒரு முறை நீர் விட வேண்டும்.
ஜலத்தில் காய்ந்த உடையுடனும் , தரையில் ஈர உடையுடனும் ஹோமம், ஜபம், தானம் செய்தால் அது பயனற்று போகும். || 35

नार्द्रवासाः स्थलस्थं तु संध्या तर्पणमचरेत्।
जानुदघ्नजलस्थो वा विगळत्स्नान वस्त्रकः।
नाभिमात्रजले स्थित्वा स्नानसंध्यादिकाः क्रियाः।
कुर्याच्च तर्पणं तीरे जले संविश्य वा स्थितः।
द्वौहस्तौसंयुतौकृत्वा पूरयेदुदकांजलिम्।
गोशृङ्गमात्रमुद्धृत्य जलमध्ये क्षिपेज्जलम्।
आकाशे निक्षिपेद्वारि जलस्थो दक्षिणामुखम्।
पितृणां स्थान, माकाशं दक्षिणादिक्तथैव च।
स्थल गो नार्द्रवासास्तु कुर्याद्वै तर्पणादिकम्। 40

நார்த்[3]ரவாஸா: ஸ்த[2]லஸ்த[2]ம்' து ஸந்த்[4]யா தர்பணமசரேத் |
ஜாநுத[3]க்[4]னஜலஸ்தோ[2] வா விக[3]ளத்ஸ்னான வஸ்த்ரக: |
நாபி[4]மாத்ரஜலே ஸ்தி[2]த்வா ஸ்னானஸந்த்[4]யாதி[3]கா: க்ரியா: |
குர்யாச்ச தர்பணம்' தீரே ஜலே ஸம்'விஶ்ய வா ஸ்தி[2]த: |
த்[3]வெளஹஸ்தெள ஸம்'யுதெள க்ரு'த்வா பூரயேது[3]த[3]காஞ்ஜலிம் |
கோ[3]ஶ்ரு'ங்க[3]மாத்ரமுத்[3]த்[4]ரு'த்ய ஜலமத்[4]யே க்ஷிபேஜ்ஜலம் |
ஆகாஶே நிக்ஷிபேத்[3]வாரி ஜலஸ்தோ[2] த[3]க்ஷிணாமுக[2]ம் |
பித்ரு'ணாம்' ஸ்தா[2]ன,மாகாஶம்' த[3]க்ஷிணாதிக் ததை[2]வ ச |
ஸ்த[2]ல கோ[3] நார்த்[3]ரவாஸாஸ்து குர்யாத்[3]வை தர்பணாதி[3]கம் | 40

ஈர உடையுடன் தரையில் நின்று சந்தியா வந்தனம் மற்றும் தர்ப்பணம் செய்யக்கூடாது.
முழங்கால் அளவு தண்ணீரில் நின்றோ அல்லது உடம்பில் இருந்து நீர் வடியும் உடையுடனோ சந்தியா வந்தனம் செய்யக்கூடாது.
தொப்புள் அளவு தண்ணீரில் நின்று ஸ்நானம், சந்தியா வந்தனம் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும் .
தர்ப்பணத்தை கரையில் அமர்ந்தோ அல்லது ஜலத்தில் அமர்ந்தோ செய்ய வேண்டும் .
இரு கைகளையும் சேர்த்து, நீர் நிறைந்த அஞ்சலி செய்து, பசுவின் கொம்பு அளவு உயர்த்தி ஜலத்தின் நடுவில் விட வேண்டும் .
ஜலத்தில் இருப்பவர் , தெற்கு நோக்கி, ஆகாயத்தில் நீர் விட வேண்டும்.
பித்ருக்களின் இடம் ஆகாயம் மற்றும் தெற்கு திசை ஆகும் .
தரையில் இருப்பவர், ஈர உடையுடன் தர்ப்பணம் செய்யக்கூடாது. || 40

प्रेताधृतेणार्द्रवास स्तैकवासास्समाचरेत्।
निष्फलं जायतेकर्म यत्वेकवाससा।
सव्याधं सा परिभ्रष्टं नाभिदेशे व्यवस्थितम्।
एकं वस्त्रे तु तद्विद्यात् य देवे पित्र्ये च कर्मणि।

तर्पणेन विनावस्त्रं स्नानीयं नैव पीडयेत्।
निष्पीडं दौतवस्त्रं स्कंधे नैव तु धारयेत्।
निष्पीडयेन्न त्रिगुणिकृतं वस्त्रं द्विजोत्तमाः।
आर्द्रवस्त्रमधस्तात्तु स्नात्वा नोत्तारयेद्भुदः ।
पंचतीर्थानि विप्रस्य करेतिष्ठति दक्षिणे।
"ब्राह्मं दैवं तथा पित्र्यं प्राजपत्यं तु सौमिकम् । 45

ப்ரேதாத்⁴ரு’தேணார்த்³ரவாஸ ஸ்தைகவாஸஸ்ஸமாசரேத் |
நிஷ்ப²லம்’ ஜாயதே கர்ம யத்வேகவாஸஸா |
ஸவ்யாத⁴ம்’ ஸா பரிப்⁴ரஷ்டம்’ நாபி⁴தே³ஶே வ்யவஸ்தி²தம் |
ஏகம்’ வஸ்த்ரே து தத்³வித்³யாத் ய தே³வே பித்ர்யே ச கர்மணி |
தர்பணேன வினாவஸ்த்ரம்’ ஸ்னானீயம்’ நைவ பீட³யேத் |
நிஷ்பீட³ம்’ தௌ³தவஸ்த்ரம்’ ஸ்கந்தே⁴ நைவ து தா⁴ரயேத் |
நிஷ்பீட³யேன்ன த்ரிகு³ணிக்ரு’தம்’ வஸ்த்ரம்’ த்³விஜோத்தமா꞉ |
ஆர்த்³ரவஸ்த்ரமத⁴ஸ்தாத்து ஸ்னாத்வா நோத்தாரயேத்³பு⁴த³꞉ |
பஞ்சதீர்தா²னி விப்ரஸ்ய கரேதிஷ்ட²தி த³க்ஷிணே |
"ப்³ராஹ்யம்’ தை³வம்’ ததா² பித்ர்யம்’ ப்ராஜபத்யம்’ து ஸௌமிகம் | 45

இறந்தவர்க்கு செய்ய வேண்டிய காரியங்களை , ஈர உடையுடன் , ஒரே உடையுடன் செய்யலாம்.
ஒரே உடையுடன் செய்தால், அது பயனற்று போகும்.
சரியாக அணியப்படாத, தொப்புளுக்கு கீழே இருக்கும் ஆடையை ஒரே ஆடையாகக் கருத வேண்டும்.
தேவ காரியத்திலும் , பித்ரு காரியத்திலும் , துணியில்லாமல் ஸ்நானம் செய்யக் கூடாது.
பிழிந்த சுத்தமான ஆடையை தோளில் போடக்கூடாது.
மூன்று மடிப்புகளாக மடித்த ஆடையை பிழியக்கூடாது.
ஸ்நானம் செய்தபின் ஈர உடையை கீழே விடக்கூடாது.
பிராமணனின் வலது கையில் ஐந்து தீர்த்தங்கள் உள்ளன.
அவை பிரம்ம தீர்த்தம் , தேவ தீர்த்தம், பித்ரு தீர்த்தம், பிரஜாபத்ய தீர்த்தம், மற்றும் சௌமிக தீர்த்தம். || 45

ब्राह्म पश्चिमलेखायां दैवमङ्गुळिमूर्धनि।
प्राजापत्यं कनिष्ठादौ मध्ये सौमं निभोधत।
अंगुष्ठस्य प्रदेशिन्या मध्ये पित्र्यं प्रतिष्ठितम्।"
कुर्यादहरहश्चैवं सम्यक् कृत्वा विधानतः।
स्नात्वा दैवं च पित्र्यं च नित्यं कुर्याद्विचक्षणः।
अन्तर्यामि विभूत्यादि दृष्ट्याविष्णोरनुज्ञया।
विष्णोरनुचराणां च प्रभोराज्ञानुपालनम्।
कर्तव्यं स गुरुत्वेन भिया सामान्यया धिया।
देवांतरे हरेश्श्रेष्ठ्यं गुरुत्वं च भयं पुनः।
देवोऽयं मे विना सेवां धर्माद्यं विधमेदिति।50

ப்³ராஹ்ம பஶ்சிமலேகா²யாம்’ தை³வமங்கு³ளிமூர்த⁴னி |
ப்ராஜாபத்யம்’ கனிஷ்டா²தௌ³ மத்⁴யே ஸௌமம்’ நிபோ⁴த⁴த |
அங்கு³ஷ்ட²ஸ்ய ப்ரதே³ஶின்யா மத்⁴யே பித்ர்யம்’ ப்ரதிஷ்டி²தம் |"
குர்யாத³ஹரஹஶ்சைவம்’ ஸம்யக் க்ரு’த்வா விதா⁴னத꞉ |
ஸ்நாத்வா தை³வம்’ ச பித்ர்யம்’ ச நித்யம்’ குர்யாத்³விசக்ஷண꞉ |
அந்தர்யாமி விபூ⁴த்யாதி³ த்³ரு’ஷ்ட்யா விஷ்ணோரனுஜ்ஞயா |
விஷ்ணோரனுசராணாம்’ ச ப்ரபோ⁴ராஜ்ஞாநுபாலனம் |

கர்தவ்யம்' ஸ கு³ருத்வேன பி⁴யா ஸாமாந்யயா தி⁴யா |
தே³வாந்தரே ஹரே:ஶ்ரேஷ்ட²யம்' கு³ருத்வம்' ச ப⁴யம்' புன: |
தே³வோ(அ)யம்' மே வினா ஸேவாம்' த⁴ர்மாத்³யம்' வித⁴மேதி³தி |50

பிரம்ம தீர்த்தம் கையின் மேற்கு ரேகையிலும், தேவ தீர்த்தம் விரல் நுனியிலும், பிரஜாபத்ய தீர்த்தம் சுண்டு விரலின் அடியிலும், சௌம்ய தீர்த்தம் நடுவிலும் உள்ளது.
பித்ரு தீர்த்தம் கட்டை விரலுக்கும் ஆள்காட்டி விரலுக்கும் இடையே உள்ளது.
இவ்வாறாக விதிப்படி சரியாக தினமும் செய்ய வேண்டும்.
ஸ்நானம் செய்தபின், தேவ காரியத்தையும், பித்ரு காரியத்தையும் தினமும் செய்ய வேண்டும்.
அந்தர்யாமியாக இருக்கும் எம்பெருமானை, அவனுடைய விபூதியுடன் நினைத்து , விஷ்ணுவின் கட்டளைப்படி , அவனுடைய அடியார்களின் கட்டளையை குருவாக எண்ணி பயபக்தியுடன் பின்பற்ற வேண்டும்.
மற்ற தேவர்களை விட ஹரியே உயர்ந்தவர் என்பதை உணர்ந்து , பயபக்தியுடன் சேவை செய்ய வேண்டும்.
இந்த தேவன் எனக்கு சேவையில்லாமல், தர்மத்தை செய்து விடுவாரோ என்று பயப்பட வேண்டும். || 50

यथा विष्णुस्तथाचान्या किमाधिक्यं तदर्चने।
इति सामान्यधीर्विष्णौ विज्ञेया मोक्षनाशिनी।
विष्णुपादप्रपन्नानां न भयं विद्यते क्वचित्।
शङ्खचक्रादयस्तस्य रक्षति निभृतं तनुम्।
न कार्यं विद्यते किंचिद्विनाज्ञा परिपालनम्।
स एव प्रेरको विप्रा आज्ञाचाव्याहता मता।
आज्ञया प्रेरिताश्चाहमितिसङ्कल्प्य वैष्णवः।
स्नानदानादिकंकर्म कुर्याद्यावत्स्थितिर्भवेत्।
यतो भक्तिरखण्डा हि दर्शनप्रतिमा हरेः।
तस्मात्स्वभावतः प्रातःकुर्याद्विष्णोरनुज्ञया। 55

யதா² விஷ்ணுஸ்ததா²சாந்யா கிமாதி⁴க்யம்' தத³ர்ச்சனே |
இதி ஸாமாந்யதீ⁴ர்விஷ்ணௌ விஜ்ஞேயா மோக்ஷநாஶினீ |
விஷ்ணுபாத³ப்ரபன்னாநாம்' ந ப⁴யம்' வித்³யதே க்வசித் |
ஶங்க²சக்ராத³யஸ்தஸ்ய ரக்ஷதி நிப்⁴ரு'தம்' தநும் |
ந கார்யம்' வித்³யதே கிஞ்சித்³வினாஜ்ஞா பரிபாலனம் |
ஸ ஏவ ப்ரேரகோ விப்ரா ஆஜ்ஞாசாவ்யாஹதா மதா |
ஆஜ்ஞயா ப்ரேரிதாஶ்சாஹமிதிஸங்கல்ப வைஷ்ணவ: |
ஸ்னானதா³னாதி³கம்'கர்ம குர்யாத்³யாவத்ஸ்தி²திர்⁴ப⁴வேத் |
யதோ ப⁴க்திரக²ண்டா³ ஹி த³ர்ஶனப்ரதிமா ஹரே: |
தஸ்மாத்ஸ்வபா⁴வத: ப்ராத:குர்யாத்³விஷ்ணோரனுஜ்ஞயா | 55

விஷ்ணுவைப் போல் மற்ற தேவர்களும், வழிபாட்டில் அவனுக்கு மேலானவர் யாரும் இல்லை என்ற எண்ணம் மோட்சத்தை அழிக்க வல்லது.
விஷ்ணுவின் பாதத்தை அடைந்தவர்களுக்கு எங்கும் பயம் என்பதே இல்லை.
சங்கு , சக்கரம் முதலிய ஆயுதங்கள் அவனுடைய உடலை காக்கும் .
அவன் கட்டளையில்லாமல் எந்த செயலும் செய்யக் கூடாது.
அவனே நம்மை இயக்குபவன், அவனுடைய கட்டளை தடையற்றது.
அவனுடைய கட்டளையால் நான் தூண்டப்பட்டேன் என்று நினைத்து , வைஷ்ணவன் ஸ்நானம் , தானம் முதலியவற்றை தன் சக்திக்கு ஏற்ப செய்ய வேண்டும்.
ஹரியின் தரிசனம் என்பது பக்திக்கு சான்று.

ஆகையால், காலையில் விஷ்ணுவின் கட்டளையின் படி செய்ய வேண்டும். || 55

सर्वस्वामिनमात्मानं नत्वा नारायणंहरिम्।
तच्छेषभूतमखिलं दानभूतमिदं जगत्।
एवं संविदुषो विप्रा देवान्तरसमर्चनम्।
कथं समधिकत्वेन भवेदिति विचिंत्यताम्।
अथाष्टदळपद्मस्थं देवं संतर्पयेत् द्विजाः।
तुळसीचंद्रमिश्रांबु सेचनैः परमादरात्।
आधारशक्तिमारभ्य वक्ष्यमाणक्रमेण च।
चतुर्विधं तु वैकुण्ठं नित्यमुक्तपरिच्छदम्।
श्रीविग्रहांगभूषाभिः शक्त्यायुधसुवाहनैः।
प्रणवादि द्वितीयांत तर्पयामीति संयुतैः । 60

ஸர்வஸ்வாமிநமாத்மானம்' நத்வா நாராயணம்'ஹரிம் |
தச்சே²ஷபூ⁴தமகி²லம்' தா³னபூ⁴தமித³ம்' ஜக³த் |
ஏவம்' ஸம்'விது³ஷோ விப்ரா தே³வாந்தரஸமர்ச்சனம் |
கத²ம்' ஸமதி⁴கத்வேன ப⁴வேதி³தி விசிந்த்ய
content_copy
download
Use code with caution.தாம் |
அதா²ஷ்டத³ளபத்³மஸ்த²ம்' தே³வம்' ஸந்தர்பயேத் த்³விஜா: |
துளஸீசந்த்³ரமிஶ்ராம்பு³ ஸேசைனை: பரமாத³ராத் |
ஆதா⁴ரஶக்திமாரப்⁴ய வக்ஷ்யமாணக்ரமேண ச |
சதுர்விதம்' து வைகுண்ட²ம்' நித்யமுக்தபரிச்ச²தம் |
ஶ்ரீவிக்³ரஹாங்க³பூ⁴ஷாபி⁴: ஶக்த்யாயுத⁴ஸுவாஹனை: |
ப்ரணவாதி³ த்³விதீயாந்த தர்பயாமிதி ஸம்'யுதை: | 60

எல்லாவற்றிற்கும் தலைவனான , நாராயணனான ஹரியை வணங்கி , இந்த உலகம் அவனுடையது , அவனுக்கு தானமாக கொடுக்கப்பட்டது என்பதை உணர்ந்து, மற்ற தேவர்களை வழிபடுவதை விட , எம்பெருமானை எப்படி மேன்மையாக வழிபடலாம் என்பதை சிந்திக்க வேண்டும் .
பிறகு, எட்டு இதழ் தாமரையில் வீற்றிருக்கும் தேவனை, துளசி மற்றும் சந்தனம் கலந்த நீரால் மிகுந்த பக்தியுடன் , பிராமணர்கள் திருப்தி செய்ய வேண்டும் .
ஆதார சக்தியுடன் தொடங்கி , அடுத்து வரும் வரிசையின் படி , நித்திய முக்தர்களால் சூழப்பட்ட, நான்கு விதமான வைகுண்டத்தையும் , ஸ்ரீ விக்ரகம், அங்க பூஷணங்கள், சக்தி, ஆயுதம் மற்றும் நல்ல வாகனங்கள், பிரணவம் முதலிய மந்திரங்களை கூறி , "தர்பயாமி " என்று சொல்ல வேண்டும். || 60

नाममन्त्रैः पृथक्कुर्यात् तर्पणं ध्यानतत्परः।
तत्पादांबुरुहाकाङ्क्षी महाविद्यानिषेवकः।
एवं स्नात्वा गृहीत्वांबःकलशेन विचक्षणः।
पूजार्थं देवदेवस्य यागमण्डपमाविशेत्।
घण्टाशंखमृदङ्गानां निर्घोषैर्ब्रह्मवादिनाम्।
महोत्सवेषु सर्वेषु जलं नेयं जलाशयात्।
धृतोर्ध्वपुण्ड्रैःकलशैः शुक्लवस्त्रावृताननैः।
पुष्पमालावृतैस्तोयमुद्धार्य वैष्णवोत्तमैः ।
जलाशयसमीपं तु क्षालयेद्गोमयांभसा।
अस्त्रेणद्वादशार्णेन तत्राधारं तु धारयेत् । 65

நாமமந்த்ரை: ப்ரு'த2க்குர்யாத் தர்பணம்' த்4யானதத்பர: |
தத்பாதா3ம்பு3ருஹா காங்க்ஷீ மஹாவிக்3யாநிஷேவக: |
ஏவம்' ஸ்நாத்வா க்3ரு'ஹீத்வாம்ப3: கலஶேன விசக்ஷண: |
பூஜார்த2ம்' தே3வதே3வஸ்ய யாக3மண்ட3பமாவிஶேத் |
க4ண்டாஶங்க2ம்ரு'த3ங்கா3னாம்' நிர்கோ4ஷைர்ப்3ரஹ்மவாதி3னாம் |
மஹோத்ஸவேஷு ஸர்வேஷு ஜலம்' நேயம்' ஜலாஶயாத் |
த்4ரு'தோர்த்4வபுண்ட்3ரை: கலஶை: ஶுக்லவஸ்த்ராவ்ரு'தானனை: |
புஷ்பமாலாவ்ரு'தைஸ்தோயமுத்3தா4ர்ய வைஷ்ணவோத்தமை: |
ஜலாஶயஸமீபம்' து க்ஷாலயேத்3கோ3மயாம்ப4ஸா |
அஸ்த்ரேண த்3வாத3ஶார்ணேன தத்ராதா4ரம்' து தா4ரயேத் | 65

எம்பெருமானின் பாதத் தாமரையை நாடுபவன், மகாவித்யா மந்திரத்தை ஜபிப்பவன் , ஒவ்வொரு நாம மந்திரத்தாலும் தனித்தனியாக தியானித்து தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்.
இவ்வாறாக ஸ்நானம் செய்து, கலசத்தில் நீரை எடுத்து, விவேகமுள்ளவன் , தேவாதி தேவனின் யாக மண்டபத்திற்குள் செல்ல வேண்டும்.
மணி , சங்கு, மிருதங்கம் போன்ற வாத்தியங்கள் முழங்க , பிரம்மவாதிகள் வேதங்களை ஓத , எல்லா திருவிழாக்களிலும் , குளத்தில் இருந்து நீர் எடுக்க வேண்டும் .
ஊர்த்வ புண்ட்ரம் அணிந்த, வெள்ளை ஆடை அணிந்து , பூ மாலைகள் அணிந்த வைஷ்ணவர்கள் , கலசத்தில் நீரை எடுத்து வர வேண்டும்.
குளத்தின் அருகில் பசு சாணம் மற்றும் நீரால் சுத்தம் செய்து, அஸ்திர மந்திரத்தையும், பன்னிரெண்டு எழுத்து மந்திரத்தையும் கூறி , அங்கு ஆதாரத்தை வைக்க வேண்டும். || 65

इमंमे गङ्गेति ऋचा जलमन्त्रैश्च वैष्णवैः।
क्षाळयेत्कलशंशुद्धमापो अस्मानिति स्मरन्।
अथवा मूलमन्त्रेण द्वयमन्त्रेणसाधकः।
समुद्रज्येष्ठमन्त्रेण गृह्णीयाच्छिरसाऽथवा ।
उदुत्तमेतिमन्त्रेण मुखमाच्छाद्य वैष्णवः।
शिखयाचाथमूलेन प्रसम्राजेति सूक्तकम्।
प्रजपन् कवचेनापि पूजामंदिर माविशेत्।
धान्योपरि तथा कुम्भान् न्यसेद्दक्षिणतो हरेः।
तत्र संपूज्यमन्त्रेण धूपदीपाक्षतांकुरैः।
एवं जलम् समानीय द्वारदेवान् प्रणम्य च। 70

இமம்' மே க3ங்கே3தி ரு'சா ஜலமந்த்ரைஶ்ச வைஷ்ணவை: |
க்ஷாளயேத் கலஶம்' ஶுத்3த4மாபோ அஸ்மாநிதி ஸ்மரன் |
அத2வா மூலமந்த்ரேண த்3வயமந்த்ரேண ஸாத4க: |
ஸமுத்3ரஜ்யேஷ்ட2மந்த்ரேண க்3ரு'ஹ்ணீயாச்ச2ிரஸா(அ)த2வா |
உது3த்தமேதிமந்த்ரேண முகம்' ஆச்சா2த்3ய வைஷ்ணவ: |
ஶிக2யா சாத2மூலேன ப்ரஸம்ராஜேதி ஸூக்தகம் |
ப்ரஜபன் கவசேனாபி பூஜாமந்தி3ர மாவிஶேத் |
தா4ன்யோபரி ததா2 கும்பா4ன் ந்யஸேத்3த3க்ஷிணதோ ஹரே: |
தத்ர ஸம்பூஜ்யமந்த்ரேண தூ4பதி3பாக்ஷதாங்குரை: |
ஏவம்' ஜலம் ஸமானீய த்3வாரதே3வான் ப்ரணம்ய ச | 70

"இமம் மே கங்கே " என்ற ருக் வேத மந்திரத்தை கூறி , மற்ற வைஷ்ணவ மந்திரங்களை கூறி , "ஆபோ அஸ்மா" என்று சொல்லி கலசத்தை சுத்தமாக்க வேண்டும்.
அல்லது , மூல மந்திரம் அல்லது த்வய மந்திரத்தை கூறி, அல்லது "சமுத்திர ஜ்யேஷ்ட" என்ற மந்திரத்தை கூறி தலையில் நீரை எடுத்து வர வேண்டும் .

"உதுத்தமே " என்ற மந்திரத்தால் முகத்தை மூடி , சிகை மற்றும் மூல மந்திரத்தை கூறி , "பிரசம்ராஜா " என்ற மந்திரத்தை ஜபித்து கவச மந்திரத்தை கூறி பூஜை மண்டபத்தில் நுழைய வேண்டும்.
தானியத்தின் மீது கும்பத்தை வைத்து , தூபம், தீபம் , அட்சதை மற்றும் அரும்பு வைத்து மந்திரத்தை கூறி பூஜை செய்ய வேண்டும்.

இவ்வாறாக நீரை எடுத்து வந்து, வாசலில் உள்ள த்வாரதேவர்களை வணங்கி உள்ளே செல்ல வேண்டும். || 70

स्वासनं तत्र संस्तीर्य स्मृत्वा गुरुपरंपराम् ।
आदाय तिलकद्रव्यमूर्ध्वपुण्ड्राणि धारयेत्।
मुनय ऊचुः-
किं स्थानमूर्ध्वपुण्ड्राणां किं द्रव्यं काश्च देवताः।
को मन्त्रः किं फलं बृह्मन् ! किं कर्तव्यं तदुत्तरम्।
बृह्मोवाच-
मत्पुत्रानारदोयोगी पुरा मत्सन्निधौहरिम्।
पृष्टवान् परयाभक्त्या तदेवाहं ब्रवीम वः।
नारद उवाच-
वासुदेव जगन्नाथ ! भगवन् पुरुषोत्तम।
किं मुख्यं वैष्णवानां तु वैष्णवत्वम् विधायकम्।
श्रीवासुदेव उवाच-
धारणंचोर्ध्वपुण्ड्राणा मेकादश्यामुपोषणम्।
तदीयानामर्चनंचैव वैष्णवत्वमिदं स्मृतम्।।75

ஸ்வாஸனம்' தத்ர ஸம்'ஸ்தீர்ய ஸ்ம்ரு'த்வா கு³ருபரம்பராம் |
ஆதா³ய திலகத்³ரவ்யமூர்த்⁴வபுண்ட்³ராணி தா⁴ரயேத் |
முனய ஊசு:-
கிம்' ஸ்தா²னமூர்த்⁴வபுண்ட்³ராணாம்' கிம்' த்³ரவ்யம்' காஶ்ச தே³வதா: |
கோ மந்த்ர: கிம்' ப²லம்' ப்³ரஹ்மன் ! கிம்' கர்தவ்யம்' தது³த்தரம் |
ப்³ரஹ்மோவாச-
மத்புத்ரா நாரதோ³ யோகீ³ புரா மத்ஸன்னிதௌ⁴ஹரிம் |
ப்ரு'ஷ்ட²வான் பரயா ப⁴க்த்யா ததே³வாஹம்' ப்³ரவீம வ: |
நாரத³ உவாச-
வாஸுதே³வ ஜக³ந்நாத² ! ப⁴க³வன் புருஷோத்தம |
கிம்' முக்²யம்' வைஷ்ணவானாம்' து வைஷ்ணவத்வம்' விதா⁴யகம் |
ஶ்ரீவாஸுதே³வ உவாச-
தா⁴ரணஞ்சோர்த்⁴வபுண்ட்³ராணாம் ஏகாத³ஶ்யாமுபோஷணம் |
ததீ³யாநாமர்ச்சனஞ்சைவ வைஷ்ணவத்வமித³ம்' ஸ்ம்ரு'தம் |75

அங்கு தன்னுடைய ஆசனத்தை விரித்து, குரு பரம்பரையை நினைத்து , திலகத்திற்குரிய பொருளை எடுத்து , ஊர்த்வ புண்ட்ரம் தரித்து கொள்ள வேண்டும் .
முனிவர்கள் கேட்டனர் –
ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தின் இடம், அதற்கான பொருள், தேவதைகள், மந்திரம், பலன் மற்றும் செய்ய வேண்டியது என்ன?
பிரம்மா சொன்னார் –
என் மகன் நாரதர், முன்பொரு காலத்தில் என்னிடம் ஹரியை பற்றி பக்தி உடன் கேட்டார் , அதை உங்களிடம் சொல்கிறேன் .
நாரதர் கேட்டார் –
வாசுதேவா, ஜகந்நாதா, பகவான், புருஷோத்தமா, வைஷ்ணவர்களின் முக்கிய கடமை எது?

ஸ்ரீவாசுதேவர் கூறினார் -
ஊர்த்வ புண்ட்ரம் தரிப்பதும், ஏகாதசி விரதம் இருப்பதும் , பகவானின் அடியார்களை பூஜிப்பதும் வைஷ்ணவ தர்மம் ஆகும். || 75

नारद उवाच-
ऊर्ध्वपुण्ड्रविधिं द्रव्यं मन्त्रस्थानादि सम्युतम्।
ब्रूहि मे देवदेवेश यथार्हं धारयाम्यहम्।
श्रीवासुदेव उवाच-
श्वेतंपीतंतथारक्तं द्रव्यं तु त्रिविधं स्मृतम्।
पुण्ड्राणाम् धारणे विप्र ! ममैव प्रकटीकृतम्।
तेषु रक्तं श्रियादेव्यामत्स्नेहात् प्रकटीकृतम्।
श्रीकुंकुमेति विख्यातं सदा माङ्गळिकं मुने।
केवलं भक्तिदं पुंसाममंगल विनाशनम्।
पुण्ड्राणामन्तराळस्थं मुक्तिदं मुनिसत्तम।
समुद्रमथनोद्भूता कमला मम वल्लभा।
यदा तदाब्धिना पित्रा दातुम् मे समलंकृता। 80

நாரத3 உவாச-
ஊர்த்4வபுண்ட்3ரவிதி4ம்’ த்3ரவ்யம்’ மந்த்ரஸ்தா2னாதி3 ஸம்’யுதம் |
ப்3ரூஹி மே தே3வதே3வேஶ யதா2(அ)ஹிம் தா4ரயாம்யஹம் |
ஸ்ரீவாஸுதே3வ உவாச-
ஶ்வேதம்’பீதம்’ததா2 ரக்தம்’ த்3ரவ்யம்’ து த்ரிவிதம்’ ஸ்ம்ரு’தம் |
புண்ட்3ராணாம்’ தா4ரணே விப்ர ! மமைவ ப்ரகடீக்ரு’தம் |
தேஷு ரக்தம்’ ஶ்ரியா தே3வ்யாமத்ஸ்னேஹாத் ப்ரகடீக்ரு’தம் |
ஸ்ரீகுங்குமேதி விக்2யாதம்’ ஸதா3 மாங்க3ளி3கம்’ முனே |
கேவலம்’ ப4க்திதம்3ம்’ பும்’ஸாமமங்க3ல விநாஶனம் |
புண்ட்3ராணாமந்தராளஸ்த2ம்’ முக்திதம்3ம்’ முனிஸத்தம |
ஸமுத்3ரமத2னோத்3பூ4தா கமலா மம வல்லபா4 |
யதா3 ததா3ப்3தி4னா பித்ரா தா3தும்’ மே ஸமலங்க்ரு’தா | 80

நாரதர் கேட்டார் -
தேவாதி தேவா , ஊர்த்வ புண்ட்ரம் , அதற்கான பொருள் , மந்திரம் மற்றும் அதன் இடங்களை எனக்கு சொல்லுங்கள் , அதை நான் அணிந்து கொள்கிறேன்.
ஸ்ரீ வாசுதேவர் சொன்னார் -
வெள்ளை , மஞ்சள் மற்றும் சிவப்பு ஆகிய மூன்று விதமான பொருட்களை , புண்ட்ரம் அணிவதற்கு நான் தான் உண்டாக்கினேன் .
அதில் சிவப்பு நிறத்தை, ஸ்ரீதேவி என் மேல் உள்ள அன்பினால் உண்டாக்கினாள்.
அது ஸ்ரீகுங்குமம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. முனிவரே, அது எப்பொழுதும் மங்களகரமானது.
அது பக்தியை அளிப்பது, மற்றும் எல்லா அமங்கலத்தையும் அழிக்கும்.
மேலும் , புண்ட்ரத்தின் நடுவில் இருப்பது முக்தியை கொடுக்கும்.
சமுத்திர மதனத்தில் தோன்றிய கமலா என்னுடைய பிரியமானவள் .
அவளை தன்னுடைய தந்தை கடலரசன் எனக்கு கொடுக்கும் போது , நன்றாக அலங்கரித்து கொடுத்தான் . || 80

सुरासुराणां मध्ये च स्वयंवरविधानतः।
दातुम् कन्यां कंजकरां समुद्रस्समुपस्थितः ।
सा तमालोक्य देवेशमात्मनोहितमीश्वरम्।
प्रेमातिशयतोनेत्रादपांबिंदूनमुंचत।

तेनाभूद्विरुधः प्रेम नियतः परमाद्भुतः।
तेनैव सा हरिप्राप्ता वीरुधेनस्वयंवरे।
हरिद्राति परप्रेम्णाणि जंथोऽत्र विचार्यताम्।
प्रापणाच्च हरेस्साक्षात् हरेरत्यंत वल्लभः।
संवीक्ष्यचिह्नितं तेन भक्तं प्रीणाति केशवः । 85

ஸுராஸுராணாம்' மத்⁴யே ச ஸ்வயம்'வரவிதா⁴னதः |
தா³தும்' கன்யாம்' கஞ்சகராம்' ஸமுத்³ரஸ்ஸமுபஸ்தி²தः |
ஸா தமாலோக்ய தே³வேஶமாத்மனோஹிதமிஶ்வரம் |
ப்ரேமாதிஶயதோ நேத்ராத³பாம்பி³ந்தூ³னமுஞ்சத |
தேனாபூ⁴த்³விமுது⁴ः ப்ரேம நியதः பரமாத்³பு⁴தः |
தேனைவ ஸா ஹரிப்ராப்தா வீருதே⁴ன ஸ்வயம்'வரே |
ஹரித்³ராதி பரப்ரேம்ணாணி ஜந்தோ(அ)த்ர விசார்யதாம் |
ப்ராபணாச்ச ஹரேஸ்ஸாக்ஷாத் ஹரேரத்யந்த வல்லப⁴ः |
ஸம்'வீக்ஷ்யசிஹ்நிதம்' தேன ப⁴க்தம்' ப்ரீணாதி கேஶவः | 85

தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் நடுவில், சுயம்வர விதியின் படி, கையில் தாமரை ஏந்திய கன்னிகையான லட்சுமியை கொடுப்பதற்காக , கடலரசன் வந்திருந்தான்.
அவள் தனக்கு தேவையான, தேவாதி தேவனான எம்பெருமானை பார்த்து , அன்பின் மிகுதியால் கண்ணீர் சிந்தினாள்.
அதனால், நிலையான , ஆச்சரியமான காதல் உருவானது.
அந்த காரணத்தால், லக்ஷ்மி , அந்த ஹரித்ராவுடன் சுயம்வரத்தில் ஹரியை அடைந்தாள்.
அந்த ஹரித்ராவானது, அன்பின் அடையாளமாக , ஹரியின் பிரியமானதாக மாறியது.
அந்த அடையாளத்தை கொண்டுள்ள பக்தர்களை , கேசவன் திருப்தி செய்கிறான். || 85

लक्ष्मीप्रेमात्मकंद्रव्यं साक्षात्किं न करोति च।
धनधान्यसमृद्धिं च रूपसौभाग्यसंपदम्।
विवाहव्रतबंधादि जन्मयात्रानुयुज्यते ।
द्रव्यमांगळिकं साक्षाद्दारिद्रं प्रेमभाजनम्।
या नारीफालदेशे तु बिभर्ति प्रत्यहं द्विजाः।
सा नारी लभतेभाग्यं सुखं च निजमंदिरे।
लक्ष्मीर्नमुंचतिप्रेम्णा पार्श्वं तस्याऽहर्निशम्।
प्रयच्छतिवरान् प्रीता जायतेपतिवल्लभा।
"लक्ष्मीप्रेमसमुद्भूते हरिद्रे हेमसन्निभे।
बिभर्मि त्वां महाभागे वरदाभव ते नमः। "90

லக்ஷ்மீப்ரேமாத்மகம்' த்³ரவ்யம்' ஸாக்ஷாத் கிம்' ந கரோதி ச |
த⁴னதா⁴ன்யஸம்ரு'த்³தி⁴ம்' ச ரூபஸௌபா⁴க்³யஸம்பத³ம் |
விவாஹவ்ரதப³ந்தா⁴தி³ ஜன்மயாத்ராநுயுஜ்யதே |
த்³ரவ்யமாங்க³ளி³கம்' ஸாக்ஷாத்³தா³ரித்³ர்யம்' ப்ரேமபா⁴ஜனம் |
யா நாரீபா²லதே³ஶே து பி³ப⁴ர்தி ப்ரத்யஹம்' த்³விஜாः |
ஸா நாரீ லப⁴தே பா⁴க்³யம்' ஸுக²ம்' ச நிஜமந்தி³ரே |
லக்ஷ்மீர்னமுஞ்சதி ப்ரேம்ணா பார்ஶ்வ தஸ்யா(அ)ஹர்னிஶம் |
ப்ரயச்ச²திவரான் ப்ரீதா ஜாயதே பதிவல்லபா⁴ |
"லக்ஷ்மீப்ரேமஸமுத்³பூ⁴தே ஹரித்³ரே ஹேமஸன்னிபே⁴ |
பி³ப⁴ர்மி த்வாம்' மஹாபா⁴கே³ வரதா³ப⁴வ தே நமः | "90

லட்சுமியின் அன்பே உருவான இந்த ஹரித்ரா , என்னவெல்லாம் செய்யாது ?
பணம் , தானியம், செல்வம், அழகு, மற்றும் அதிர்ஷ்டத்தை கொடுக்கும் .

திருமணம், விரதம் மற்றும் ஜென்ம யாத்திரை போன்ற சுப காரியங்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
இந்த பொருள் மங்களகரமானது, வறுமையை நீக்கி அன்பை கொடுக்கும்.
பெண்கள் தினமும் தங்கள் நெற்றியில் அணிவதால், அவர்கள் தங்கள் வீட்டில் பாக்கியத்தையும் , சந்தோஷத்தையும் பெறுவார்கள்.
லக்ஷ்மி எப்பொழுதும் அவர்கள் பக்கத்தில் அன்புடனே இருப்பாள்.
விரும்பி வரங்களை கொடுப்பாள். மேலும் கணவனுக்கு பிரியமானவளாக இருப்பாள்.
"லட்சுமியின் அன்பினால் உருவான, தங்கத்தைப் போன்ற ஹரித்ராவே, நான் உன்னை அணிகிறேன், நீ எனக்கு வரம் கொடு ." || 90

इतिमन्त्रेण या नारी श्रीचूर्णमभिमन्त्रितम्।
स्नात्वा धारयते नित्यं सा लक्ष्मीवद्विराजते।
लक्ष्मीरूपमिदं द्रव्यं पुण्ड्रमध्ये बिभर्ति यः।
दास्यं स लभते विष्णोः सत्यं सत्यं ब्रवीम्यह।
पुण्ड्ररूपेण मां विद्धि रेखारूपेण वै श्रियम्।
संधारयं ये फाले बाहुवक्षस्थलादिषु।
ज्ञानिनो मुक्तये चूर्णं पुण्ड्रमध्ये बिभर्ति यः।
स प्रियोह्यावयोर्भूत्वा मामकं धामयाति हि।
आज्ञोपि ज्ञानसिद्ध्यर्थं भक्त्यर्थं चापि यो भजेत्।
ज्ञानं भक्तिमवाप्नोति रहस्यं ते ब्रवीम्यहम्। 95

ஸ்ரீசூர்ணம் தயாரிக்கும் விதம்

இதிமந்த்ரேண யா நாரீ ஸ்ரீசூர்ணமபி4மந்த்ரிதம் |
ஸ்நாத்வா தா4ரயதே நித்யம்’ ஸா லக்ஷ்மீவத்3விராஜதே |
லக்ஷ்மீரூபமித3ம்’ த்3ரவ்யம்’ புண்ட்3ரமத்4யே பி3ப4ர்தி ய: |
தா3ஸ்யம்’ ஸ லப4தே விஷ்ணோ: ஸத்யம்’ ஸத்யம்’ ப்3ரவீம்யஹ |
புண்ட்3ரரூபேண மாம்’ வித்3தி4 ரேகா2ரூபேண வை ஶ்ரியம் |
ஸம்தா4ரயம்’ யே பா2லே பா3ஹுவக்ஷஸ்த2லாதி3ஷு |
ஜ்ஞானினோ முக்தயே சூர்ணம்’ புண்ட்3ரமத்4யே பி3ப4ர்தி ய: |
ஸ ப்ரியோஹ்யாவயோர்பூ4த்வா மாமகம்’ தா4மயாதி ஹி |
ஆஜ்ஞோ(அ)பி ஜ்ஞானஸித்3த்4யர்த2ம்’ ப4க்த்யர்த2ம்’ சாபி யோ ப4ஜேத் |
ஜ்ஞானம்’ ப4க்திமவாப்னோதி ரஹஸ்யம்’ தே ப்3ரவீம்யஹம் | 95

இந்த மந்திரத்தை கூறி , ஸ்ரீ சூர்ணத்தை மந்திரத்தினால் புனிதமாக்கி , தினமும் ஸ்நானம் செய்து , அணிந்து கொள்பவள் லக்ஷ்மி தேவி போல் பிரகாசிப்பாள்.
லட்சுமியின் ஸ்வரூபமான இந்த பொருளை புண்ட்ரத்தின் நடுவில் அணிந்து கொள்பவன், விஷ்ணுவின் தாஸனாகிறான். இதை நான் சத்தியமாக சொல்கிறேன்.
புண்ட்ரம் என்னுடைய வடிவம், அதில் உள்ள ரேகை ஸ்ரீ தேவியின் வடிவம் ஆகும்.
யார் நெற்றி, கை மற்றும் மார்பில் அணிகிறார்களோ, ஞானிகள் முக்தி அடைவதற்காக யார் இந்த சூர்ணத்தை புண்ட்ரத்தின் நடுவில் அணிகிறார்களோ , அவன் எங்களுக்கு பிரியமானவனாக என் இருப்பிடத்திற்கு வருவான்.
அறியாதவன் ஞானத்தை அடையவும் , பக்தி பெறவும் இதை அணிந்தால் , ஞானத்தையும் பக்திையும் அடைவான். இதை நான் உனக்கு ரகசியமாக சொல்கிறேன். || 95

हरिद्रासंभवंचूर्णम् टंकणेन ? समन्वितम्।
भावितंचाम्लद्रव्येण रक्तत्वमुपयाति हि।
वैवाहिकेषुयागेषु स्नात्वाऽऽमलकवारिणा।
संस्मृत्य परमांदेवीं कमलां ममवल्लभाम्।

"हिरण्यवर्णाममलां वसुपात्रकरद्वयाम्।
मातुलुंगधरां देवीं गंधद्वारां मनोरमाम्।
पूजार्थं तव देवेशि वैकुण्ठप्राणवल्लभे! ।"
आज्ञां देहि महामाये श्रीचूर्णं साधये यथा।
हिरण्यवर्णेति ऋचां पंचकेन महामनाः।
प्रोक्षयेद्रजनीद्रव्यं पंचगव्येन शोधयेत्। 100

ஹரித்³ராஸம்'ப⁴வம்'சூர்ணம்' டங்கணேன ? ஸமன்விதம் |
பா⁴விதஞ்சாம்லத்³ரவ்யேண ரக்தத்வமுபயாதி ஹி |
வைவாஹிகேஷு யாகே³ஷு ஸ்நாத்வா(அ)(ஆ)மலகவாரிணா |
ஸம்'ஸ்ம்ரு'த்ய பரமாம்'தே³வீம்' கமலாம்' மமவல்லபா⁴ம் |
"ஹிரண்யவர்ணாமமலாம்' வஸுபாத்ரகரத்³வயம் |
மாதுலுங்க³த⁴ராம்' தே³வீம்' க³ந்த⁴த்³வராம்' மனோரமாம் |
பூஜார்த²ம்' தவ தே³வேஶி வைகுண்ட²ப்ராணவல்லபே⁴! |"
ஆஜ்ஞாம்' தே³ஹி மஹா மாயே ஶ்ரீசூர்ணம்' ஸாத⁴யே யதா² |
ஹிரண்யவர்ணேதி ரு'சாம்' பஞ்சகேன மஹா மனாঃ |
ப்ரோக்ஷயேத்³ரஜனீத்³ரவ்யம்' பஞ்சக³வ்யேன ஶோத⁴யேத் | 100

மஞ்சளினால் செய்யப்பட்ட சூர்ணம் , டங்கண(படிக்காரம்)த்துடன் கலந்து , புளித்த மோரில் (அல்லதுஎலுமிச்சை சாற்றில்)நன்றாக ஊறவைத்தால், சிவப்பு நிறமாக மாறும்.
திருமணம் மற்றும் யாகங்களில், நெல்லிக்காய் கலந்த நீரில் ஸ்நானம் செய்து , என்னுடைய பிரியமானவளான கமலா தேவியை நினைத்து , "தங்க நிறம் கொண்டவளும், தூய்மையானவளும் , இரண்டு கையில் செல்வம் வைத்திருப்பவளும், மாதுளை கனி வைத்திருப்பவளும், நறுமணம் வீசுபவளும், அழகானவளும் , தேவாதி தேவியும், வைகுண்டத்தின் பிராண நாயகியுமான உனக்கு நான் பூஜை செய்கிறேன்.
மஹா மாயாவே, ஶ்ரீ சூர்ணம் தயாரிக்க எனக்கு கட்டளை இடு." என்று சொல்லி,

"ஹிரண்யவர்ணாம்" என்ற மந்திரத்தை ஐந்து முறை ஜபித்து , பஞ்ச கவ்யத்தால் தூய்மை செய்ய வேண்டும். || 100

अस्त्रमन्त्रेणसंरक्ष्य कवचेनावकुण्ठ्य च।
पंचामृतेनसंस्नाप्य तक्रमध्ये च निक्षिपेत्।
भूमिंसंलिप्य तद्भाण्डं स्थापयेन्मृण्मयोद्भवम्।
रात्रौ संरक्षयेद्दुष्टच्छायातो हृष्टमानसः।
ग्रन्थीनां तक्षणंकुर्यात् हेतिनासूक्तमुच्चरन्।
द्वितीये मृण्मयेभाण्डे छायाशुष्कं विधाय च।
प्रातस्स्नात्वा शुचिर्भूत्वा नित्यकर्मविधाय च।
पात्रमुद्धृत्य हृन्मन्त्रं जप्त्वा कुर्याद्वहिस्ततः।
भावयेदाम्लद्रव्येण शुद्धनिंबोद्भवेन च।
आर्द्रपिष्टेनचाप्यत्र टंकणंपातयेद्बुधः । 105

அஸ்த்ரமந்த்ரேண ஸம்'ரக்ஷ்ய கவசேனாவகுண்ட²ய ச |
பஞ்சாம்ரு'தேன ஸம்'ஸ்நாப்ய தக்ரமத்⁴யே ச நிக்ஷிபேத் |
பூ⁴மிம்' ஸம்'லிப்ய தத்³பா⁴ண்ட³ம்' ஸ்தா²பயேன்ம்ரு'ண்மயோத்³ப⁴வம் |
ராத்ரௌ ஸம்'ரக்ஷயேத்³து³ஷ்டச்சா²யாதோ ஹ்ரு'ஷ்டமானஸঃ |
க்³ரந்தீ⁴னாம்' தக்ஷணம்' குர்யாத் ஹேதினாஸூக்தமுச்சரன் |
த்³விதீயே ம்ரு'ண்மயே பா⁴ண்டே³ சா²யாஶுஷ்கம்' விதீ⁴ய ச |
ப்ராதஸ்ஸ்நாத்வா ஶுசிர்³பூ⁴த்வா நித்யகர்மவிதா⁴ய ச |
பாத்ரமுத்³த்⁴ரு'த்ய ஹ்ரு'ன்மந்த்ரம்' ஜப்த்வா குர்யாத்³ப³ஹிஸ்ததঃ |
பா⁴வயேதாம்லத்³ரவ்யேண ஶுத்³த⁴நிம்போ³த்³ப⁴வேன ச |

ஆர்த்^{3}ரபிஷ்டேன சாப்யத்ர டங்கணம்’ பாதயேத்^{3}பு^{3}த^{4}: | 105

மண்பாண்டத்தை அஸ்திர மந்திரத்தால் காத்து, கவச மந்திரத்தால் மூடி, பஞ்சாமிர்தத்தால் ஸ்நானம் செய்து, மோரில் போட வேண்டும்.
மண்ணால் தரையை மெழுகி, மண் பாண்டத்தை அங்கு வைக்க வேண்டும்.
இரவில் கெட்ட நிழல் படாமல் சந்தோஷத்துடன் காக்க வேண்டும்.
கட்டிகளை அஸ்திர மந்திரத்தை ஜபித்து அகற்ற வேண்டும்.
இரண்டாவது மண் பாண்டத்தில் நிழலில் உலர்த்த வேண்டும்.
காலையில் ஸ்நானம் செய்து , தூய்மையாகி , நித்ய கர்மாக்களை செய்து ,
பாத்திரத்தை எடுத்து, ஹிருதய மந்திரத்தை ஜபித்து , ஸ்ரீசூர்ணமஞ்சள் கட்டிகளை வெளியே வைக்க வேண்டும் .
புளித்த பொருளாலும் , சுத்தமான வேம்பின் சாறினாலும் ஊறவைத்துவேண்டும்.
அரைத்த சூர்ணத்துடன் டங்கணத்தை சேர்க்க வேண்டும் . || 105

दत्वाचैरण्डपत्राणि मुखे मारुतवर्जिते।
प्रदेशे स्थापयेद्यावत् रक्तत्वमुपजायते।
तावद्विधूपयेन्नित्यं यथाछाया न संक्रमेत्।
पश्चात्संशोध्य यत्नेन शिलया चूर्णयेद्धृडम्।
सुगंधस्नेहलेशेन भावयेच्चंद्रकेण वा।
देव्याःप्रीतिकरं चूर्णं निष्पन्नं जायते यदि।
वासयेन्मालतीपुष्पैःस्तिलानीव महात्मना।
यावत्संपद्यतेगंधः श्रीचूर्णे कमलाप्रिये।
निष्पाद्यमंगलद्रव्यं मृष्टपात्रे च धारयेत्।
पूजयेद्विविधोपायैः तथा नीराजयेन्निशी। 110

த^{3}த்வாசை^{2}ரண்ட^{3}பத்ராணி முகே^{2} மாருதவர்ஜிதே |
ப்ரதே^{3}ஶே ஸ்தா^{2}பயேத்^{3}யாவத் ரக்தத்வமுபஜாயதே |
தாவத்^{3}விதூ^{4}பயேன்னித்யம்’ யதா^{2}சா^{2}யா ந ஸங்க்ரமேத் |
பஶ்சாத்ஸம்’ஶோத்^{4}ய யத்னேன ஶிலயா சூர்ணயேத்^{3}த்^{4}ரு’ட^{3}ம் |
ஸுக^{3}ந்த^{4}ஸ்னேஹலேஶேன பா^{4}வயேச்சந்த்^{3}ரகேண வா |
தே^{3}வ்யா: ப்ரீதிகரம்’ சூர்ணம்’ நிஷ்பன்னம்’ ஜாயதே யதி^{3} |
வாஸயேன்’மாலதீபுஷ்பை:ஸ்திலானீவ மஹாத்மனா |
யாவத்ஸம்பத்^{3}யதே க^{3}ந்த^{4}: ஸ்ரீசூர்ணே கமலாப்ரியே |
நிஷ்பாத்^{3}யமங்க^{3}ளத்^{3}ரவ்யம்’ ம்ரு’ஷ்டபாத்ரே ச தா^{4}ரயேத் |
பூஜயேத்^{3}விவிதோ^{4}பாயை: ததா^{2} நீராஜயேன்னிஶீ | 110

காற்றடிக்காத இடத்தில், விளக்கெண்ணை இலைகளை மூடி, சிவப்பு நிறம் வரும் வரை வைக்க வேண்டும்.
நிழல் படாமல் தினமும் தூபம் போட வேண்டும் .
பிறகு நன்றாக சுத்தம் செய்து, அம்மியில் நன்றாக அரைக்க வேண்டும் .
நல்ல நறுமண எண்ணெயை சேர்த்து, சந்திரனைப் போல் வைக்க வேண்டும்.
தேவிக்கு பிரியமான சூர்ணம் தயாரானால், மல்லிகை பூக்களால், எள்ளை போல் நன்றாக மூடவேண்டும்.
கமலா தேவிக்கு பிரியமான அந்த சூர்ணத்தில், நறுமணம் வரும் வரை அவ்வாறு செய்ய வேண்டும்.
இவ்வாறாக, மங்களகரமான பொருளை , சுத்தமான பாத்திரத்தில் வைக்க வேண்டும்.
பல விதமான வழிகளில் பூஜை செய்து , இரவில் ஆரத்தி எடுக்க வேண்டும். || 110

द्वादश्यांजन्मसमये श्रीदेव्याः प्रयतो नरः।
संपूज्य परमांदेवीं सर्वावरणसंयुताम्।
इदंद्रव्यं मयादेवी प्रीत्यानिष्पादितं तव।
स्वीकुरुष्व महामाये विष्णुपत्नी नमोस्तु ते।
धारणार्थं पृथक्कुर्यात् बिल्वपात्रं विशेषतः।
श्रियैजातेतिवाकेन बिभृयादिति मे मतम्।
पुण्ड्रार्थं श्वेतद्रव्यं हि समानीतं गरुत्मता।
श्वेतद्वीपान्महाभाग! मलयाद्रौ निवेशितम्।
मलयाद्रिसमुद्भूता मृदमादाय वैष्णवः।
यःकरोद्यूर्ध्वपुण्ड्राणि स ऊर्ध्वपदमश्नुते। 115

த்³வாத³ஶ்யாம்’ ஜன்மஸமயே ஶ்ரீதே³வ்யா: ப்ரயதோ நர: |
ஸம்பூஜ்ய பரமாம்’தே³வீம்’ ஸர்வாபரணஸம்’யுதாம் |
இத³ம்’ த்³ரவ்யம்’ மயா தே³வீ ப்ரீத்யா நிஷ்பாதி³தம்’ தவ |
ஸ்வீகுருஷ்வ மஹா மாயே விஷ்ணுபத்னீ நமோ(அ)ஸ்து தே |
தா⁴ரணார்த²ம்’ ப்ரு’த²க்குர்யாத் பி³ல்வபாத்ரம்’ விஶேஷத: |
ஶ்ரியை ஜாதேதி வாகேன பி³ப்⁴ரு’யாதி³தி மே மதம் |
புண்ட்³ரார்த²ம்’ ஶ்வேதத்³ரவ்யம்’ ஹி ஸமானீதம்’ க³ருத்மதா |
ஶ்வேதத்³வீபான்மஹாபா⁴க³! மலயாத்³ரௌ நிவேஶிதம் |
மலயாத்³ரிஸமுத்³பூ⁴தா ம்ரு’த³மாதா³ய வைஷ்ணவ: |
ய: கரோத்³யூர்த்⁴வபுண்ட்³ராணி ஸ ஊர்த்⁴வபத³மஶ்னுதே | 115

துவாதசி அன்று, லக்ஷ்மி தேவியின் பிறந்த நாளில், தூய்மையான மனிதன், எல்லா ஆபரணங்களும் அணிந்த லக்ஷ்மி தேவியை பூஜித்து ,
"தேவியே, நான் அன்புடன் தயாரித்த இந்த பொருளை நீ ஏற்றுக்கொள் . மகா மாயாவே, விஷ்ணுவின் மனைவியே, உனக்கு நமஸ்காரம் . " என்று சொல்லி ,
அணிவதற்காக, தனி வில்வ பாத்திரத்தில் வைக்க வேண்டும் .
"ஸ்ரீயை ஜாதா" என்ற மந்திரத்தால் அணிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.
புண்ட்ரத்திற்காக, வெள்ளை நிற பொருள் கருடனால் கொண்டு வரப்பட்டது .
அது வெள்ளை தீவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டு , மலையூரில் வைக்கப்பட்டது.
மலையூரில் இருந்து மண் எடுத்து, வைஷ்ணவன் ஊர்த்வ புண்ட்ரம் அணிந்தால், அவன் உயர்ந்த பதவியை அடைகிறான். || 115

यस्यफाले हरेर्नाम श्वेतद्रव्येण दृश्यते।
अंतकालेमृतोयाति श्वेतद्वीपं स पातकी।
स तथा वल्लभं विष्णोश्चन्दनंकुङ्कुमान्वितम्।
यथामलयकूटस्थं मृद्रव्यं चंद्रपाण्डुरम्।
विष्णोर्ललाटे यःप्रेम्णा करोति तिलकंमुदा।
श्वेतद्वीपमृदा नित्यं सप्रियःकमला यथा।
स्नानेदानेप्रयाणे च श्राद्धेपर्वणि मंगळे।
होमे सुरार्चनेपुण्ये श्वेतद्वीपामलान्वनिः।
श्रीगोपीचंदनं नाम पीतद्रव्यं महामते।
वैकुण्ठलोकादानीतं द्वारकायां प्रतिष्ठितम्। 120

யஸ்யபா²லே ஹரேர்நாம ஶ்வேதத்³ரவ்யேண த்³ரு’ஶ்யதே |
அந்தகாலேம்ரு’தோ யாதி ஶ்வேதத்³வீபம்’ ஸ பாதகீ |
ஸ ததா² வல்லப⁴ம்’ விஷ்ணோஶ்சந்த³னம்’ குங்குமாந்விதம் |
யதா² மலயகூடஸ்த²ம்’ ம்ரு’த்³ரவ்யம்’ சந்த்³ரபாண்ட³ுரம் |

விஷ்ணோர்லலாடே ய: ப்ரேம்ணா கரோதி திலகம்' முதா3 |
ஶ்வேதத்3வீபம்ரு'தா3 நித்யம்' ஸ ப்ரிய: கமலா யதா2 |
ஸ்னானே தா3னே ப்ரயாணே ச ஶ்ராத்3தே4 பர்வணி மங்க3ளே |
ஹோமே ஸுரார்ச்சனே புண்யே ஶ்வேதத்3வீபா(அ)மலாந்வறி: |
ஸ்ரீகோ3பீசந்த3னம்' நாம பீதத்3ரவ்யம்' மஹா மதே |
வைகுண்ட2லோகா3தா3னீதம்' த்3வாரகாயாம்' ப்ரதிஷ்டி2தம் | 120

யாருடைய நெற்றியில் ஹரியின் பெயர் வெள்ளை நிறத்தால் எழுதப்பட்டிருக்கிறதோ, அவன் இறந்த பின், வெள்ளை தீவிற்கு செல்கிறான். அவன் எவ்வளவு பாவம் செய்திருந்தாலும் சரியே.
அது விஷ்ணுவுக்கு மிகவும் பிரியமானது, சந்தனமும் குங்குமமும் கலந்தது.
அது மலையடிவாரத்தில் இருக்கும், நிலவைப் போல வெண்மையான மண்ணால் ஆகும்.
யார் விஷ்ணுவின் நெற்றியில் அன்புடன் சந்தோஷமாக திலகம் இடுகிறார்களோ, அவர்கள் லட்சுமியைப் போல் பிரியமானவர்களாக இருப்பார்கள்.
ஸ்நானம், தானம், பயணம், சிராத்தம், பண்டிகை, மங்களம், ஹோமம், தேவர்களை ஆராதித்தல் போன்ற சுப காரியங்களில் , வெள்ளை தீவில் உள்ள மண்ணால் திலகம் இடவேண்டும்.
ஸ்ரீ கோபி சந்தனம் என்னும் மஞ்சள் நிற பொருள், வைகுண்டத்தில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்டு , துவாரகையில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. || 120

सर्वेषां गोपनाद्गोपो वासुदेवोऽहमेव हि।
अनंतश्शक्तयोगोप्यो मदीया एव नारद।
मदङ्गलेपितंपुण्यं वैकुण्ठेकुङ्कुमान्वितम्।
गोपीभिःक्षाळितं तस्माद्गोपीचंदनमुच्यते।
मदंगलेपितंपुण्यं चक्रतीर्थे प्रतिष्ठितम्।
पीतंचक्रसमायुक्तं चंदनं मुक्तिदं धनम्।
मदंगलेपनंपुण्यं धृत्वा करतले पुनः।
संप्रोक्ष्य विष्णुगायत्र्या द्वादशार्णेन वा पुनः।
विष्णोर्नुकं पठन्पाणौ मर्धयेद्भक्तिमान्नरः ।
धारयेदूर्ध्वपुण्ड्राणि ललाटादिस्थलेषु च। 125

ஸர்வேஷாம்' கோ3பனாத்3கோ3போ வாஸுதே3வோ(அ)ஹமேவ ஹி |
அனந்தஶ்ஶக்தயோ கோ3ப்யோ மதீ3யா ஏவ நாரத3 |
மத3ங்க3லேபிதம்' புண்யம்' வைகுண்டே2 குங்குமாந்விதம் |
கோ3பீபி4: க்ஷாலிதம்' தஸ்மாத் கோ3பீசந்த3னமுச்யதே |
மத3ங்க3லேபிதம்' புண்யம்' சக்ரதீர்தே2 ப்ரதிஷ்டி2தம் |
பீதம்' சக்ரஸமாயுக்தம்' சந்த3னம்' முக்தித3ம்' த4னம் |
மத3ங்க3லேபனம்' புண்யம்' த்4ரு'த்வா கரதலே புன: |
ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய விஷ்ணு கா3யத்ர்யா த்3வாத3ஶார்ணேன வா புன: |
விஷ்ணோர்னுகம்' பட2ன் பாணௌ மர்த4யேத் ப4க்திமான் நர: |
தா4ரயேதூ3ர்த்4வபுண்ட்3ராணி லலாடாதி3ஸ்த2லேஷு ச | 125

எல்லோரையும் காப்பதால் கோபன் என்றும் வாசுதேவன் என்றும் அழைக்கப்படுகிறேன்.
நாரதா, எல்லையற்ற சக்தி வாய்ந்த கோபியர்கள் என்னுடையவர்கள்.
வைகுண்டத்தில் குங்குமத்தோடு சேர்த்து என் உடலில் பூசிய புண்ணியத்தை , கோபியர்கள் கழுவியதால் அது கோபி சந்தனம் எனப்படுகிறது.
சக்கர தீர்த்தத்தில் என் உடலில் பூசப்பட்ட புண்ணியம் நிலைத்துள்ளது.
மஞ்சள் நிறத்துடன், சக்கரம் பதித்த சந்தனம் , முக்தி அளிக்கும் செல்வம் ஆகும்.

என் உடலில் பூசிய புண்ணியத்தை கையில் வைத்து, விஷ்ணு காயத்ரி மந்திரம் அல்லது பன்னிரெண்டு எழுத்து மந்திரத்தை கூறி, விஷ்ணுவின் மந்திரங்களை கூறி , பக்தியுள்ள மனிதன் மெழுகி, ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தை நெற்றி முதலிய இடங்களில் அணிய வேண்டும். || 125

ललाटोदरहृत्कण्ठ कुक्षिबाहुंसकेषु च।
कुक्षिबाह्वांसदेशेषु वामभागेषु नित्यदा।
पृष्ठग्रीवाबृह्मरंद्रे पुण्ड्राणि विनिवेशयेत्।
केशवादिमहामन्त्रैः देवास्तत्र त एव हि।
प्रणवाद्या नमोंताश्च मन्त्राद्वादशसंख्यया।
केशवश्च तथा नारायणो माधवसंज्ञकः।
गोविंदोविष्णुरित्युक्तो मधुसूदनवामनौ।
श्रीधरश्चहृषीकेशः पद्मनाभो महामुने।
दामोदरोवासुदेवो निजांगेषु निवेशयेत्।
रेखाःपादयुतास्तिस्रः पुण्ड्राज्ञेया महामते। 130

லலாடோத³ரஹ்ரு’த்கண்ட² கு³க்ஷிபா³ஹூம்’ஸகேஷு ச |
கு³க்ஷிபா³ஹ்வாம்’ஸதே³ஶேஷு வாமபா⁴கே³ஷு நித்யதா³ |
ப்ரு’ஷ்ட²க்³ரீவாப்³ரஹ்மரந்த்³ரே புண்ட்³ராணி விநிவேஶயேத் |
கேஶவாதி³மஹா மந்த்ரை: தே³வாஸ்தத்ர த ஏவ ஹி |
ப்ரணவாத்³யா நமோ(அ)ந்தாஶ்ச மந்த்ராத்³வாத³ஶஸங்க்²யயா |
கேஶவஶ்ச ததா² நாராயணோ மாத⁴வஸம்’ஜ்ஞக: |
கோ³விந்தோ³ விஷ்ணுரித்யுக்தோ மது⁴ஸூத³ன வாமனௌ |
ஶ்ரீத⁴ரஶ்ச ஹ்ரு’ஷீகேஶ: பத்³மநாபோ⁴ மஹாமுனே |
தா³மோத³ரோ வாஸுதே³வோ நிஜாங்கே³ஷு நிவேஶயேத் |
ரேகா²: பாது³யுதாஸ்திஸ்ர: புண்ட்³ராஜ்ஞேயா மஹா மதே | 130

நெற்றி, வயிறு, இதயம், கழுத்து, வயிறு , கை மற்றும் தோள்பட்டையின் இடது பக்கத்தில் புண்ட்ரம் அணிய வேண்டும்.
பின் முதுகு, கழுத்து மற்றும் பிரம்ம ரந்திரத்தில் புண்ட்ரம் அணிய வேண்டும்.
கேசவன் முதலிய மந்திரத்தால் தேவர்கள் அங்கு நிலைபெறுகிறார்கள்.
பிரணவத்துடன் தொடங்கி , நமஹ என்று முடியும் பன்னிரெண்டு மந்திரத்தால் , கேசவன், நாராயணன், மாதவன், கோவிந்தன், விஷ்ணு, மதுசூதனன், வாமனன், ஶ்ரீதரன், ஹ்ருஷிகேசன், பத்மநாபன், தாமோதரன் மற்றும் வாசுதேவன் ஆகியோரை தியானித்து அணிய வேண்டும்.
மூன்று பாதங்களை கொண்ட ரேகையே புண்ட்ரம் ஆகும். || 130

प्रणवावयवास्तिस्त्रस्त्रयः कालाः प्रकीर्तिताः ।
तिस्रोव्याहृतयस्त्रीणां छंदांसि ज्वलनास्त्रयः।
त्रीणितत्वानि पुण्ड्रेषु चिंतनीयानि सूरिभिः ।
पुण्ड्रमध्यस्थितारेखा रक्तवह्नि शिखोपमा।
नीलतोयदमध्यस्था विद्युल्लेखेव भास्वरा।
नीवारशूकवत्तन्वी पीताभास्यत्तनूपमा।
विष्णुपत्नींविजानीयात् साक्षात्रैलोक्यमातरम्।
निविष्ठः परयाशक्त्या पुण्ड्ररूपेण माधवः।
भावयन्त्यपरेभक्ताः पुण्ड्रं तु हरिमंदिरम्।
लक्ष्मीनारायणं तत्र बुध्याध्यायंति नित्यशः। 135

ப்ரணவாவயவாஸ்திஸ்ரஸ்த்ரய: காலா: ப்ர’கீர்திதா: |
திஸ்ரோ வ்யாஹ்ரு’தயஸ்த்ரீணாம்’ ச²ந்தா³ம்’ஸி ஜ்வலனாஸ்த்ரய: |

த்ரீணி தத்வாநீ புண்ட்³ரேஷு சிந்தனீயாநீ ஸூரிபி⁴: |
புண்ட்³ரமத்⁴யஸ்தி²தாரேகா² ரக்தவஹ்நி ஶிகோ²பமா |
நீலதோயத³மத்⁴யஸ்தா² வித்³யுல்லேகே²வ பா⁴ஸ்வரா |
நீவாரஶூகவத்தன்வீ பீதாபா⁴ஸ்யத்தநூபமா |
விஷ்ணுபத்னீம்’ விஜானீயாத் ஸாக்ஷாத் த்ரைலோக்யமாதரம் |
நிவிஷ்ட²: பரயா ஶக்த்யா புண்ட்³ரரூபேண மாத⁴வ: |
பா⁴வயந்த்யபரே ப⁴க்தா: புண்ட்³ரம்’ து ஹரிமந்தி³ரம் |
லக்ஷ்மீநாராயணம்’ தத்ர பு³த்³த்⁴யாத்⁴யாயந்தி நித்யஶ: | 135

பிரணவத்தின் மூன்று பகுதிகளும், மூன்று காலங்களாக கூறப்படுகின்றன.
மூன்று வ்யாஹ்ருதி, மூன்று சந்தங்கள் மற்றும் மூன்று ஜ்வலன்கள் கொண்டது.
புண்ட்ரத்தில் மூன்று தத்துவங்கள் சிந்திக்கப்பட வேண்டியவை.
புண்ட்ரத்தின் நடுவில் உள்ள ரேகை , சிவப்பு நெருப்புச் சுடரைப் போன்றது.
அது நீல நிற மேகத்தில் மின்னலைப் போல் பிரகாசமாக உள்ளது.
அது கம்புப் பயிரின் முனையைப் போன்று மெல்லியதாக , மஞ்சள் நிறத்தில் இருக்கிறது.
அது விஷ்ணுவின் மனைவி, மற்றும் மூவுலகிற்கும் தாயான லட்சுமியின் வடிவம் .
புண்ட்ரம் , பரம சக்தியுடன் இருக்கும் மாதவனின் வடிவம் .
சில பக்தர்கள் புண்ட்ரம் ஹரியின் ஆலயம் என்று நினைக்கிறார்கள்.
மேலும் லக்ஷ்மி நாராயணனை , எப்போதும் புத்தியால் தியானிக்கிறார்கள் . || 135

धृत्वा पुण्ड्राणिगात्रेषु बृह्माहमिति भाविनः।
विमुक्तायांति मद्भावं शाश्वतं हेयवर्जितम्।
चिदचिद्व्यापकं वृह्म परमात्मेति कथ्यते।
व्याप्यभूतं द्वयंह्येतच्छरीरमभिधीयते।
आत्मायमपि तद्देहो बृह्मात्मकतयास्थितः।
स्थितोऽहं सर्वभूतेषु ह्यन्तर्यामितया द्विज।
मदभिन्नमिदंसर्वं दृश्यते श्रूयते च यत्।
आधारोऽहं तु सर्वेषां मत्तोज्ञानं च विस्मृतिः।
प्रकाशकोऽहंसर्वेषां भर्ताभोक्ता च भोजकः ।
मद्रूपमद्वयं बृह्म मध्याद्यंत विवर्जितम्। 140

த்⁴ரு’த்வா புண்ட்³ராணிகா³த்ரேஷு ப்³ரஹ்மாஹமிதி பா⁴வின: |
விமுக்தாயாந்தி மத்³பா⁴வம்’ ஶாஶ்வதம்’ ஹேயவர்ஜிதம் |
சித³சித்³வ்யாபகம்’ வ்ரு’ஹ்ம பரமாத்மேதி கத்²யதே |
வ்யாப்யபூ⁴தம்’ த்³வயம்’ஹ்யேதச்சரீரமபி⁴தீ⁴யதே |
ஆத்மாயமபி தத்³தே³ஹோ ப்³ரஹ்மாத்மகதயா ஸ்தி²த: |
ஸ்தி²தோ(அ)ஹம்’ ஸர்வபூ⁴தேஷு ஹ்யந்தர்யாமிதயா த்³விஜ |
மத³பி⁴ன்னமித³ம்’ ஸர்வம்’ த்³ரு’ஶ்யதே ஶ்ரூயதே ச யத் |
ஆதா⁴ரோ(அ)ஹம்’ து ஸர்வேஷாம்’ மத்தோ ஜ்ஞானம்’ ச விஸ்ம்ரு’தி: |
ப்ரகாஶகோ(அ)ஹம்’ ஸர்வேஷாம்’ ப⁴ர்தா(அ)போ⁴க்தா ச போ⁴ஜக: |
மத்³ரூபமத்³வயம்’ ப்³ரஹ்ம மத்⁴யாத்³யந்த விவர்ஜிதம் | 140

உடம்பில் புண்ட்ரம் அணிந்தவர்கள், தன்னை பிரம்மமாக உணர்ந்து, என் நிலையை அடைகிறார்கள். அது நிரந்தரமானது மற்றும் குறையில்லாதது.
சித் மற்றும் அசித் அனைத்தையும் வியாபித்திருக்கும் பிரம்மம் பரமாத்மா என்று அழைக்கப்படுகிறது.
வியாபிக்கப்பட்ட இந்த இரண்டையும் உடல் என்று அழைக்கிறார்கள்.
ஆத்மாவும் பிரம்மத்தால் நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.
நான் எல்லா உயிர்களிலும் அந்தர்யாமியாக இருக்கிறேன்.

நான் எல்லாமாக இருக்கிறேன், பார்க்கப்படுவதும், கேட்கப்படுவதும் என்னில் இருந்து வேறில்லை.
நான் எல்லாருக்கும் ஆதாரம், என்னிடமிருந்தே ஞானமும், மறதியும் உண்டாகிறது.
நான் தான் அனைவருக்கும் வெளிச்சம் கொடுக்கிறேன், நான் தான் காப்பவன், அனுபவிப்பவன் மற்றும் போஜனம் செய்பவன்.
என்னுடைய வடிவம் பிரம்மம், அது இரண்டற்றது, தொடக்கமும் முடிவும் அற்றது. || 140

स्वप्रभं सच्चिदानांदं भक्त्याजानातिचात्मनि।
एकोविष्णुरनेकेषु जंगमस्थावरेषु च।
अनुस्यूतोपसाम्यात्मा परमात्माऽहमव्ययः।
तैलंतिलेषुकाष्ठेषुवह्निः क्षीरेघृतं यथा।
गन्धःपुष्पेषुभूतेषु तथाऽऽत्माहं व्यवस्थितः।
यच्चकिंचिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा।
अंतर्बहिश्चतत्सर्वं व्याप्यनारायणस्थितः।
देहादिरहितंसूक्ष्मं चित्प्रकाशं निरञ्जनम्।
सर्वानुस्यूतमद्वैतं परंबृह्माभवाम्यहम्।
प्राप्यं भोग्यं च गन्तव्यं मच्छायं मामतंद्रितः। 145

ஸ்வப்ரப⁴ம்' ஸச்சிதா³னந்த³ம்' ப⁴க்த்யா ஜானாதி சாத்மநீ |
ஏகோ விஷ்ணுரனேகேஷு ஜங்க³மஸ்தா²வரேஷு ச |
அநுஸ்யூதோபஸாம்யாத்மா பரமாத்மா(அ)ஹமவ்யய꞉ |
தைலம்' திலேஷு காஷ்டே²ஷு வஹ்நி꞉ க்ஷீரே க்⁴ரு'தம்' யதா² |
க³ந்த⁴꞉ புஷ்பேஷு பூ⁴தேஷு ததா²(ஆ)த்மா(அ)ஹம்' வ்யவஸ்தி²த꞉ |
யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜக³த்ஸர்வம்' த்³ரு'ஶ்யதே ஶ்ரூயதே(அ)பி வா |
அந்தர்ப³ஹிஶ்ச தத்ஸர்வம்' வ்யாப்ய நாராயணஸ்தி²த꞉ |
தே³ஹாதி³ரஹிதம்' ஸூக்ஷ்மம்' சித்ப்ரகாஶம்' நிரஞ்ஜனம் |
ஸர்வானுஸ்யூதமத்³வைதம்' பரம்'ப்³ரஹ்மாப⁴வாம்யஹம் |
ப்ராப்யம்' போ⁴க்³யம்' ச க³ந்தவ்யம்' மச்சா²யம்' மாமதந்த்³ரித꞉ | 145

என்னுடைய சுய ஒளி, சத், சித் மற்றும் ஆனந்தத்தை பக்தியினால் ஆத்மாவில் உணர முடியும்.
ஒரே விஷ்ணுவாக, அசையும் மற்றும் அசையாத எல்லாவற்றிலும் வியாபித்து இருக்கிறேன்.
நான் தான் எல்லா உயிர்களிலும் பரமாத்மாவாக இருக்கிறேன். நான் அழிவற்றவன் .
எள்ளில் எண்ணெய், மரத்தில் நெருப்பு, பாலில் நெய் போல , பூவில் மணம் போல், நான் எல்லா உயிர்களிலும் இருக்கிறேன்.
பார்க்கப்படுவதும், கேட்கப்படுவதும் எல்லாமே என்னால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
தேகம் இல்லாத , மிகச் சிறிய , ஒளியுடைய , தூய்மையான நான், எல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருக்கும் இரண்டற்ற பரம்பொருள்.
என்னையே அடைய வேண்டிய பொருளாகவும் , அனுபவிக்க வேண்டிய பொருளாகவும் , செல்ல வேண்டிய இடமாகவும் , எப்போதும் என்னையே நினைப்பவன் , என்னில் நிழலாகிறான். || 145

भावयेत्साधनंसाध्यं प्रापकं भाजकं हरिम्।
गोपीचंदनमालिप्य नामभिः केशवादिभिः।
एवं मां चिंतयेदीशमनुसंधानतत्परः।
दिव्यभावं समासाद्य ज्योतिरूपमनश्वरम्।
मामेवैकमवाप्नोति यतो नावर्तते पुनः।
ब्राह्मणानां तु सर्वेषाम् वैदिकानामनुत्तमम्।

गोपीचंदनवारिभ्यामूर्ध्वपुण्ड्रं विधीयते।
कैङ्कर्यमेव कर्तव्यं कृत्वापुण्ड्रस्य धारणम्।
गन्तव्योऽहं न संदेहो देवर्षे पुरुषोत्तमः ।
एवं नारायणेनायं नारदः प्रतिबोधितः । 150

பா⁴வயேத்ஸாத⁴னன் ஸாத்⁴யம்' ப்ராபகம்' பா⁴ஜகம்' ஹரிம் |
கோ³பீசந்த³னமாலிப்ய நாமபி⁴: கேஶவாதி³பி⁴: |
ஏவம்' மாம்' சிந்தயேதீ³ஶமநுஸந்தா⁴னதத்பர: |
தி³வ்யபா⁴வம்' ஸமாஸாத்⁴ய ஜ்யோதிரூபமனஶ்வரம் |
மாமேவைகமவாப்னோதி யதோ நாவர்ததே புன: |
ப்³ராஹ்மணானாம்' து ஸர்வேஷாம்' வைதி³கானாமனுத்தமம் |
கோ³பீசந்த³னவாரிப்⁴யாமூர்த்⁴வபுண்ட்³ரம்' விதீ⁴யதே |
கைங்கர்யமேவ கர்தவ்யம்' க்ரு'த்வா புண்ட்³ரஸ்ய தா⁴ரணம் |
க³ந்தவ்யோ(அ)ஹம்' ந ஸந்தே³ஹோ தே³வர்ஷே புருஷோத்தம: |
ஏவம்' நாராயணேனாயம்' நாரத³: ப்ரதிபோ³தி⁴த: | 150

சாதனன் , சாத்தியம் , பிராபகன் மற்றும் பாஜகன் ஆகியோராக ஹரியை தியானிக்க வேண்டும் .
கோபி சந்தனத்தை கேசவன் முதலிய நாமங்களை கூறி பூசி , இந்த ஈஸ்வரனை இடைவிடாமல் தியானிக்க வேண்டும்.
திவ்ய பாவனையை அடைந்து, ஒளிமயமான நிலையான ரூபத்தை அடைந்து , என்னை மட்டுமே அடைந்து, மீண்டும் பிறவி எடுக்காமல் இருக்கிறான்.
பிராமணர்கள் அனைவருக்கும், வேதத்தின் படி, கோபி சந்தனம் மற்றும் நீரால் ஊர்த்வ புண்ட்ரம் அணிய வேண்டும்.
புண்ட்ரம் அணிந்த பிறகு கைங்கர்யம் மட்டுமே செய்ய வேண்டும்.
தேவ ரிஷியே, நான் தான் அடைய வேண்டிய இடம் , இதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை.
இவ்வாறு நாராயணனால் நாரதர் அறிவுறுத்தப்பட்டார். || 150

तस्मादेवं प्रकर्तव्यं मुनयः पुण्ड्धारणम्।
कृत्वापुण्ड्रं विधानेन प्रविशेन्मंदिरं हरेः ।
देहळीमस्पृशन् पच्यां स्मृत्वा तन् मुक्तिमण्टपम्।
वास्तोष्पतेः पठन् सूक्तं शोधयेन्मंदिरं हरेः।
अगाव इति सूक्तेन गोमयेनानुलेपयेत्।
आनोभद्रेति सूक्तेन रंगवल्लीं च निक्षिपेत्।
हस्तौ पादौ च प्रक्षाळ्य प्राणानायम्य वैष्णवः।
स्वयं वा वैष्णवैर्वापि पत्न्या पुत्रेण वा पुनः।
शोधयेत्विष्णुपात्राणि सद्द्रव्यश्रद्धयान्वितः।
शुचिभूमौ कुशेष्वेव संस्थाप्य जितमानसः। 155

தஸ்மாதே³வம்' ப்ர'கர்தவ்யம்' முனய: புண்ட்³தா⁴ரணம் |
க்ரு'த்வா புண்ட்³ரம்' விதா⁴னேன ப்ரவிஶேன்மந்தி³ரம்' ஹரே: |
தே³ஹளீமஸ்ப்ரு'ஶன் பச்யாம்' ஸ்ம்ரு'த்வா தன் முக்திமண்டபம் |
வாஸ்தோஷ்பதே: பட²ன் ஸூக்தம்' ஶோத⁴யேன்மந்தி³ரம்' ஹரே: |
அகா³வ இதி ஸூக்தேன கோ³மயேனாநுலேபயேத் |
ஆனோப⁴த்³ரேதி ஸூக்தேன ரங்க³வல்லீம்' ச நிக்ஷிபேத் |
ஹஸ்தௌ பா³தௌ³ ச ப்ரக்ஷாள்ய ப்ராணாநாயம்ய வைஷ்ணவ: |
ஸ்வயம்' வா வைஷ்ணவைர்வாபி பத்ன்யா புத்ரேண வா புன: |
ஶோத⁴யேத் விஷ்ணுபாத்ராணி ஸத்³த்³ரவ்யஶ்ரத்³த⁴யாந்வித: |
ஶுசிபூ⁴மௌ குஶேஷ்வேவ ஸம்'ஸ்தா²ப்ய ஜிதமானஸ: | 155

ஆகையால் முனிவர்களே, புண்ட்ரம் அணிவது மிகவும் முக்கியம் .
புண்ட்ரம் அணிந்து , விதிப்படி ஹரியின் கோவிலுக்குள் செல்ல வேண்டும்.
வாசற்படியைத் தொடாமல் , அது முக்தி மண்டபம் என்று நினைத்து, "வாஸ்தோஷ்பதே " என்ற மந்திரத்தை கூறி கோவிலை சுத்தம் செய்ய வேண்டும்.
"அகாவ " என்ற மந்திரத்தால் , சாணத்தால் மெழுக வேண்டும் .
"ஆநோ பத்ரா " என்ற மந்திரத்தால், ரங்கோலி போட வேண்டும்.
கைகளையும் , கால்களையும் கழுவி, பிராணாயாமம் செய்து, வைஷ்ணவன், தானே அல்லது வைஷ்ணவர்களாலோ அல்லது மனைவி அல்லது மகனாலோ விஷ்ணுவின் பாத்திரங்களை நல்ல பொருளுடன், நம்பிக்கையுடன் சுத்தம் செய்ய வேண்டும்.
மனதை வென்று, சுத்தமான தரையில், தர்ப்பையில் வைக்க வேண்டும். || 155

मौनेनविमुखस्पर्शो यथानस्यात्तथाचरेत्।
पतितो वर्णबाह्यश्च विकर्मस्तोह्य वैष्णवः।
अचक्रधारी नैवार्हो भगवत्पात्रशोधने।
निष्ठीवेण्णो चरेद्वातं नोच्छिष्टवदनोभवेत्।
विशोधने च पात्राणां सुस्नातस्वोर्ध्वपुण्ड्रकः ।
संयक् प्रक्षाळ्यभाण्डानि दाहयेत् तृणवह्निना।
भस्मादिना च संशोध्य क्षाळयेच्छुद्धवारिणा।
रसभाण्डानिसर्वाणि क्षाळयेच्छुद्धवारिणा।
शुद्धिंकुर्याद्विशेषेण स्पर्शादौसतियोषिताम्।
पाकपात्राणि सर्वाणि क्रामयेन्नगृहाद्बहिः। 160

மௌனேன விமுக²ஸ்பர்ஶோ யதா² நஸ்யாத்ததா²சரேத் |
பதிதோ வர்ணபா³ஹ்யஶ்ச விகர்மஸ்தோஹ்ய வைஷ்ணவ: |
அசக்ரதா⁴ரீ நைவார்ஹோ ப⁴க³வத்பாத்ரஶோத⁴னே |
நிஷ்டீ²வேண்ணோ சரேத்³வாதம்’ நோச்சி²ஷ்ட²வத³னோ ப⁴வேத் |
விஶோத⁴னே ச பாத்ராணாம்’ ஸுஸ்னா தஸ்வோர்த்⁴வபுண்ட்³ரக: |
ஸம்’யக் ப்ரக்ஷாள்யபா⁴ண்டா³நீ தா³ஹயேத் த்ரு’ணவஹ்நீனா |
ப⁴ஸ்மாதி³னா ச ஸம்’ஶோத்⁴ய க்ஷாளயேச்சு²த்³த⁴வாரிணா |
ரஸபா⁴ண்டா³னி ஸர்வாணி க்ஷாளயேச்சு³த்³த⁴வாரிணா |
ஶுத்³தி⁴ம்’ குர்யாத்³விஶேஷேண ஸ்பர்ஶாதௌ³ ஸதியோஷிதாம் |
பாகபாத்ராணி ஸர்வாணி க்ராமயேன்ன க்³ரு’ஹாத்³ப³ஹி: | 160

பேசாமல், பிறர் தொடாமல் இருக்க வேண்டும்.
பதவி இழந்தவர்கள் , வர்ணத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் மற்றும் தவறான செயல்களைச் செய்பவர்கள் வைஷ்ணவர்களாக இருக்க முடியாது.
சக்கரம் அணியாதவன், பகவானின் பாத்திரங்களை சுத்தம் செய்யத் தகுதி இல்லாதவன் .
துப்பக்கூடாது , காற்று போகக்கூடாது, எச்சில் படக்கூடாது.
பாத்திரங்களை சுத்தம் செய்பவர்கள், நன்றாக குளித்து, ஊர்த்வ புண்ட்ரம் அணிந்திருக்க வேண்டும்.
பாத்திரங்களை நன்றாக கழுவி, புற்களை வைத்து எரிக்க வேண்டும்.
சாம்பலால் சுத்தம் செய்து, சுத்தமான நீரால் கழுவ வேண்டும்.
எல்லா உணவுப் பாத்திரங்களையும் சுத்தமான நீரால் கழுவ வேண்டும்.
பெண்கள் தொடுவதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.
சமையல் பாத்திரங்களை வீட்டிற்கு வெளியில் வைக்கக் கூடாது. || 160

तैरेवनोपभुंजीत नोच्छिष्टे परिवेषयेत्।
भगवत्पात्रभोगेन निरयंयातिमानवः ।
तस्मात्सर्वप्रकारेण पात्राणि परिवर्जयेत्।

ऊर्ध्वपुण्ड्रांकणं कुर्यात् पात्रणां वैष्णवो जनः।
स्वभोगपात्रसंस्पर्शम् देवपात्रं न कारयेत्।
अन्यपाको न कर्तव्यो देवपात्रेषु कर्हिचित्।
न देयं भगवत्पात्रं अन्यस्मै विमुखाय हि।
सूतकेमृतकेवापि श्वादीनां स्पर्शने तथा।
स्पर्शनेवाप्यभक्तानां सद्य एव परित्यजेत्।
कृत्वा भाण्डस्यसंशुद्धिं अन्नानि भुविशोधयेत्। 165

தைரேவனோப⁴ுஞ்ஜீத நோச்சி²ஷ்ட² பரிவேஷயேத் |
ப⁴க³வத்பாத்ரபோ⁴கே³ன நிரயம்' யாதி மானவ꞉ |
தஸ்மாத்ஸர்வப்ர'காரேண பாத்ராணி பரிவர்ஜயேத் |
ஊர்த்⁴வபுண்ட்³ராங்கணம்' குர்யாத் பாத்ரணாம்' வைஷ்ணவோ ஜன꞉ |
ஸ்வபோ⁴க³பாத்ரஸம்'ஸ்பர்ஶம்' தே³வபாத்ரம்' ந காரயேத் |
அந்யபாகோ ந கர்தவ்யோ தே³வபாத்ரேஷு கர்ஹிசித் |
ந தே³யம்' ப⁴க³வத்பாத்ரம்' அந்யஸ்மை விமுகா²ய ஹி |
ஸூதகேம்ரு'தகே வாபி ஶ்வாதீ³னாம்' ஸ்பர்ஶனே ததா² |
ஸ்பர்ஶனே வாப்யப⁴க்தானாம்' ஸத்³ய ஏவ பரித்யஜேத் |
க்ரு'த்வா பா⁴ண்ட³ஸ்ய ஸம்'ஶுத்³தி⁴ம்' அந்நாநீ பு⁴விஶோத⁴யேத் | 165

அந்த பாத்திரத்தில் சாப்பிடக் கூடாது, எச்சில் படக்கூடாது.
பகவானின் பாத்திரத்தில் சாப்பிட்டால், மனிதன் நரகத்திற்கு செல்வான்.
ஆகையால் , எல்லா விதத்திலும் அந்த பாத்திரங்களை தவிர்க்க வேண்டும்.
வைஷ்ணவர்கள், பாத்திரங்களில் ஊர்த்வ புண்ட்ரம் வரைய வேண்டும்.
தன்னுடைய பாத்திரத்தில் உள்ள எச்சில் , தேவ பாத்திரத்தில் படக் கூடாது.
தேவ பாத்திரங்களில், மற்றவர்கள் சமைக்கக் கூடாது.
பகவானின் பாத்திரத்தை வேறு யாருக்கும் கொடுக்கக் கூடாது.
சூதகம், மரணம் மற்றும் நாய் போன்ற விலங்குகள் தொட்டால், அல்லது பக்தி இல்லாதவர்கள் தொட்டால் உடனே அந்த பாத்திரத்தை தூக்கி எறிய வேண்டும்.
பாத்திரத்தை தூய்மை செய்த பிறகு , தரையில் இருக்கும் உணவுகளை சுத்தம் செய்ய வேண்டும். || 165

गोमयेनोपलिप्तायां सुस्नातैर्वैष्णवैर्द्विजाः ।
शुक्लांबरधरानार्यो गायन्त्यो मधुनाशनं।
अवहन्युर्मुदाविष्णोः पाकार्थं व्रीहिमुत्सवे।
प्रक्षाळ्य मुसलं शुद्धं हृन्मन्त्रेण विशेषतः।
शिरोमन्त्रेण व्रीहिंस्तु दद्यात् परमुलूखले।
अवहन्याद्धरेःप्रीत्यैः द्वादशाक्षरविद्यया।
निष्तुषान्निष्कणान् कृत्वा तण्डुलान् सूर्पकोटरैः।
ते तावदवहन्तव्या विप्रैश्चक्रादिलांछनैः।
यावन्मुक्ताफलाभास्युः कृष्णबिंदु विवर्जितैः।
ब्राह्मणीभिश्च साध्वीभिस्दीक्षितानामभावतः ।170

கோ³மயேனோபலிப்தாயாம்' ஸுஸ்நாத்தைர்வைஷ்ணவைர்த்³விஜா꞉ |
ஶுக்லாம்ப³ரத⁴ரானார்யோ கா³யந்த்யோ மது⁴நாஶனம் |
அவஹன்யுர்முதா³ விஷ்ணோ꞉ பாகார்த²ம்' வ்ரீஹிமுத்ஸவே |
ப்ரக்ஷாள்ய முஸலம்' ஶுத்³த⁴ம்' ஹ்ரு'ன்மந்த்ரேண விஶேஷத꞉ |
ஶிரோமந்த்ரேண வ்ரீஹிம்'ஸ்து த³த்³யாத் பரமுலூக²லே |
அவஹன்யாத்³ஹரே꞉ ப்ரீத்யை த்³வாத³ஶாக்ஷரவித்³யயா |
நிஸ்துஷாந்நிஷ்கணான் க்ரு'த்வா தண்ட³ுலான் ஸூர்பகோடரை꞉ |

தே தாவத3வஹந்தவ்யா விப்ரைஶ்சக்ராதி3லாஞ்ச2னை: |
யாவன்முக்தாப2லாபா4ஸ்யு: க்ரு'ஷ்ணபி3ந்து3 விவர்ஜிதை: |
ப்3ராஹ்மணீபி4ஶ்ச ஸாத்4வீபி4ர்தீ3க்ஷிதாநாமபா4வத: |170

பசு சாணத்தால் மெழுகிய இடத்தில் , நன்றாக குளித்த வைஷ்ணவ பிராமணர்கள், வெள்ளை ஆடை அணிந்த பெண்கள், மதுசூதனனைப் பற்றி பாடிக்கொண்டு, விழாக்காலங்களில் விஷ்ணுவுக்கு சமைக்க அரிசி தயார் செய்ய வேண்டும்.
உரலை நன்றாக கழுவி, இருதய மந்திரத்தை கூறி, அரிசியை உரலில் போட்டு , ஹரியை சந்தோஷப்படுத்த , பன்னிரெண்டு எழுத்து மந்திரத்தை கூறி , குத்த வேண்டும்.
உமியையும் தவிட்டையும் எடுத்து , முத்து போல் இருக்கும் அரிசியை , பிராமணர்கள் சங்கு , சக்கரம் போன்ற அடையாளங்களுடன் தயாரிக்க வேண்டும்.
கரும்புள்ளி இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். தீட்சை பெற்றவர்கள் இல்லாத பட்சத்தில் , பிராமணப் பெண்களும், சாதுக்களும் செய்யலாம். || 170

शूद्रैर्वा दीक्षितैर्देवदासीभि प्रयतात्मभिः।
हविःपाकादिकर्मार्थं कार्यावहन न क्रिया।
निष्पण्णानस्त्रमन्त्रेण रक्षभाण्डेषु धारयेत्।
अकणानकुशानेव क्रिमिहीनानपि क्रमात्।
केशपाषाणहीनांस्तु प्राण्यङ्गरहितांस्तथा।
भस्माङ्गारविहीनांश्च अप्यभग्नानलघानपि।
विपरीतोभवेद्दोषो भगवत्पाकसाधने।
कणैस्तु भवतिव्याधिस्तुषैर् दारिद्रयकंभवेत्।
क्रिमिभिः पुत्रनाशैस्स्यात् केशैर्दार विनाशनम्।
पाषाणैमरणंविद्धि विनाशो वह्निनाजलैः।175

ஶூத்3ரைர்வா தீ3க்ஷிதைர்தே3வதா3ஸீபி4: ப்ரயதாத்மபி4: |
ஹவி: பாகாதி3கர்மார்த2ம்' கார்யாவஹன ந க்ரியா |
நிஷ்பண்ணானஸ்த்ரமந்த்ரேண ரக்ஷபா4ண்டே3ஷு தா4ரயேத் |
அக்கணானகுஶானேவ க்ரு'மிஹீனாநபி க்ரமாத் |
கேஶபாஷாணஹீனாம்'ஸ்து ப்ராண்யங்க3ரஹிதாம்'ஸ்ததா2 |
ப4ஸ்மாங்கா3ரவிஹீனாம்'ஶ்ச அப்யப4க்3னாலகா4னபி |
விபரீதோ ப4வேத்3தோ3ஷோ ப4க3வத்பாகஸாத4னே |
கணைஸ்து ப4வதி வ்யாதி4ஸ்துஷைர்தா3ரித்3ர்யகம்ப4வேத் |
க்ரு'மிபி4: புத்ரநாஶைஸ்ஸ்யாத் கேஶைர்தா3ர வினாஶனம் |
பாஷாணைர்மரணம்' வித்3தி4 விநாஶோ வஹ்நீனாஜலை: |175

சூத்திரர்கள், தீட்சை பெற்றவர்கள், தேவ தாசிகள், மற்றும் தூய்மையான மனது உள்ளவர்களால், ஹவிஸ் சமைப்பதற்கும் மற்றும் பிற செயல்களுக்கும் அரிசியை தயார் செய்ய முடியும்.
அரிசியை தயாரித்தவுடன், அஸ்திர மந்திரத்தால் காத்து , பாதுகாப்பான பாத்திரத்தில் வைக்க வேண்டும் .
தவிட்டு இல்லாமல் , புழுக்கள் இல்லாமல் , முடி , கல், விலங்குகளின் பாகங்கள், சாம்பல், கரி இல்லாமல், உடைந்து போகாமல் இருக்க வேண்டும் .
இல்லையென்றால், பகவானுக்கு சமைக்கும் போது தோஷம் உண்டாகும்.
தவிடு இருந்தால் வியாதி, உமி இருந்தால் வறுமை, புழுக்கள் இருந்தால் பிள்ளைகள் அழிவு, முடி இருந்தால் மனைவி அழிவு, கல் இருந்தால் மரணம், மற்றும் தீ மற்றும் நீரால் அழிவு உண்டாகும். || 175

प्राण्यंगैर्व्याधयःप्रोक्ता भस्मना कलहोद्गवः।
अंगारैर्वह्निनाबाधो भग्नैर्भग्नस्तु विग्रहः।
प्रवासोलघुभिश्चैव तस्मात्तान् परिवर्जयेत्।
एवं शुद्धानिद्रव्याणि ब्रह्मसूक्तमुदीरयन्।
विलोक्य नेत्रमन्त्रेण पात्रेषु विनिधाय च।
सुस्नातैश्च सुवेषैश्च वैष्णवैः परिचारकैः।
आनयेत्पचनागारं शंखतूर्यादिवादनैः।
द्वारस्योत्तरपार्श्वे तु लिप्तायां भुविगोमयैः।
पात्राणि विधिनामन्त्री स्वस्वस्थाने निवेशयेत्।
चतुर्भिर्व्यापकैर्मन्त्रैः संप्रोक्ष्य तुळसीजलैः। 180

ப்ராண்யங்கைர்³வ்யாத⁴ய: ப்ரோக்தா ப⁴ஸ்மனா கலஹோத்³க³வ: |
அங்கா³ரைர்வஹ்நீனா பா³தோ⁴ ப⁴க்³னைர்ப⁴க்³னஸ்து விக்³ரஹ: |
ப்ரவாஸோ லகு⁴பி⁴ஶ்சைவ தஸ்மாத்தான் பரிவர்ஜயேத் |
ஏவம்' ஶுத்³தா⁴நீத்³ரவ்யாணி ப்³ரஹ்மஸூக்தமுதீ³ரயன் |
விலோக்ய நேத்ரமந்த்ரேண பாத்ரேஷு விநிதா⁴ய ச |
ஸுஸ்நாத்தைஶ்ச ஸுவேஷைஶ்ச வைஷ்ணவை: பரிசாரகை: |
ஆநயேத் பசநாகா³ரம்' ஶங்க²தூர்யாதி³வாத³னை: |
த்³வாரஸ்யோத்தரபார்ஶ்வே து லிப்தாயாம்' பு⁴வி கோ³மயை: |
பாத்ராணி விதி⁴னாம்' மந்த்ரீ ஸ்வஸ்வஸ்தா²னே நிவேஶயேத் |
சதுர்பி⁴ர்வ்யாபகைர்மந்த்ரை: ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய துளஸீஜலை: | 180

விலங்குகளின் பாகங்கள் இருந்தால் வியாதியும், சாம்பல் இருந்தால் சண்டையும், கரி இருந்தால் நெருப்பால் பிரச்சனையும், உடைந்த பொருள் இருந்தால் உடம்பு கேடாகும் , சிறிய பொருட்கள் இருந்தால் பயணம் ஏற்படும் . ஆகையால் அவைகளை தவிர்க்க வேண்டும்.
இவ்வாறாக சுத்தமான பொருளை, பிரம்ம மந்திரங்களை கூறி, நேத்திர மந்திரத்தை கூறி, பாத்திரத்தில் வைத்து, நன்றாக குளித்த, சுத்தமான உடை அணிந்த வைஷ்ணவ பரிசாரகர்களால், சங்கு , தூர்யா முதலிய வாத்தியங்கள் முழங்க, சமையலறைக்கு எடுத்து வர வேண்டும்.
வாசல் கதவின் வடக்குப் பக்கம் , சாணத்தால் மெழுகிய இடத்தில், மந்திரத்தை அறிந்தவர், பாத்திரங்களை அந்தந்த இடத்தில் வைக்க வேண்டும்.
நான்கு வியாபக மந்திரத்தை கூறி , துளசி நீரால் தெளிக்க வேண்டும். || 180

पाकार्थं देवपात्रेषु क्षाळयित्वा तु धारयेत्।
आहृत्यौदनपाकाग्निं कुण्डादौपासनानलात्।
चुल्यांनिदायतारेण समिद्ध मग्निमीतिरयेत्।
इन्धनानि विनिक्षिप्य यज्ञदारुमयानि च।
कृमिकीटविहीनानि ज्योतिरात्रीति मन्त्रतः।
प्रक्षाळ्य द्वादशार्णेन वीर्यमन्त्रेण मन्त्रवित्
घृतेनलेपयेत्स्थाल्यां अन्तरं व्यूहविद्यया।
प्रज्वाल्यव्यजनेनैव स्थाली स्ताम्रमयीस्ततः।
संस्थाप्य विष्णुगायत्र्या तण्डुलानि विनिक्षिपेत्।
अम्भस्यपार इति च मन्त्रेण स हृदा पुनः। 185

பாகார்த²ம்' தே³வபாத்ரேஷு க்ஷாளயித்வா து தா⁴ரயேத் |
ஆஹ்ரு'த்யௌத³னபாகாக்³நீம்' குண்டா³தௌ³பாஸனாநலாத் |
சுல்யாந்நிதா³ய தாரேண ஸமித்³த⁴மக்³நீமீதிரயேத் |
இந்த⁴னாநீ விநிக்ஷிப்ய யஜ்ஞதா³ருமயாநீ ச |

க்ரு'மிகீடவிஹீனாநீ ஜ்யோதிராத்ரீதி மந்த்ரத: |
ப்ரக்ஷாள்ய த்³வாத³ஶார்ணேன வீர்யமந்த்ரேண மந்த்ரவித்
க்⁴ரு'தேனலேபயேத் ஸ்தா²ல்யாம்' அந்தரம்' வ்யூஹவித்³யயா |
ப்ரஜ்வால்ய வ்யஜனேனைவ ஸ்தா²லீ ஸ்தாம்ரமயீஸ்தத: |
ஸம்'ஸ்தா²ப்ய விஷ்ணுகா³யத்ர்யா தண்ட³ுலாநீ விநிக்ஷிபேத் |
அம்'ப⁴ஸ்யபார இதி ச மந்த்ரேண ஸ ஹ்ரு'தா³ புன: | 185

சமைப்பதற்காக, தேவ பாத்திரங்களை கழுவி வைக்க வேண்டும் .
குண்டத்தில் இருக்கும் நெருப்பை, தார மந்திரத்தை கூறி, அடுப்பில் வைத்து, அந்த நெருப்பை நன்றாக எரிய செய்ய வேண்டும். யக்ஞம் செய்யப் பயன்படும் கட்டைகளை போட்டு , பூச்சிகள் இல்லாத அந்த விறகுகளை "ஜ்யோதிராத்ரி" என்ற மந்திரத்தை கூறி எரிக்க வேண்டும். மந்திரம் அறிந்தவர், பன்னிரெண்டு எழுத்து மந்திரத்தையும், வீர்ய மந்திரத்தையும் கூறி, நெய்யை பாத்திரத்தில் தடவி , வ்யூக மந்திரத்தை சொல்ல வேண்டும். விசிறியால் எரியவைத்து, தாமிர பாத்திரத்தை வைத்து , விஷ்ணு காயத்ரி மந்திரத்தை கூறி அரிசியை போட வேண்டும்.
"அம்பசியப்பரா " என்ற மந்திரத்தை கூறி , மீண்டும் அரிசியை நீரில் நிரப்ப வேண்டும். || 185

जलेनपूरयेदूर्ध्वं तण्डुलान् पात्रमुद्यगान्।
पिधानैश्चक्रमन्त्रेण संछाद्यास्ताः क्रमेण तु।
पाकानलं समुत्पाद्य वीर्यमन्त्रेण सध्वनि।
निरीक्ष्य नेत्रमन्त्रेण दर्व्या मूलंसमुच्चरन्।
विलोड्य पूरयेद्द्रव्ये घृतं स नवनीतकम्।
शोधिते भूतलेतानि हवींष्युत्तार्य सर्वशः।
संस्थाप्यचास्त्रमन्त्रेण पात्राणि क्षाळयेच्छुचिः।
तेनैव प्रोक्ष्य पात्राणिचोर्ध्वपुण्ड्राणि धारयेत्।
भस्मनाचंदनेनाथ वासुदेवादिनामभिः।
साधयेदुक्तमार्गेण विष्णोस्संप्रीणनाय च। 190

ஜலேன பூரயேதூ³ர்த்⁴வம்' தண்ட³ுலான் பாத்ரமுத்³யகான் |
பிதா⁴னைஶ்சக்ரமந்த்ரேண ஸம்'ச்சா²த்³யாஸ்தா: க்ரமேண து |
பாகானலம்' ஸமுத்³பாத்³ய வீர்யமந்த்ரேண ஸத்⁴வநீ |
நிரீக்ஷ்ய நேத்ரமந்த்ரேண த³ர்ஜ்யா மூலம்' ஸமுச்சரன் |
விலோட்³ய பூரயேத் த⁴வ்யே க்⁴ரு'தம்' ஸ நவனீதகம் |
ஶோதி⁴தே பூ⁴தலே தானி ஹவீம்'ஷ்யுத்தார்ய ஸர்வஶ: |
ஸம்'ஸ்தா²ப்ய சாஸ்த்ரமந்த்ரேண பாத்ராணி க்ஷாளயேச்சு³சி: |
தேனைவ ப்ரோக்ஷ்ய பாத்ராணிசோர்³த்⁴வபுண்ட்³ராணி தா⁴ரயேத் |
ப⁴ஸ்மனா சந்த³னே நாத² வாஸுதே³வாதி³ நாமாபி⁴: |
ஸாத⁴யேது³க்தமார்கே³ண விஷ்ணோஸ்ஸம்'ப்ரீணனாய ச | 190

அரிசியை மூழ்கும் வரை நீர் ஊற்றி , சக்கர மந்திரத்தை கூறி, பாத்திரத்தை மூட வேண்டும்.
நெருப்பை உண்டாக்கி , வீர்ய மந்திரத்தை சொல்லவேண்டும்.
நேத்திர மந்திரத்தை கூறி , கரண்டியால் கலக்கி , நெய் மற்றும் வெண்ணையை ஹவிசில் சேர்க்க வேண்டும்.
சுத்தமான இடத்தில் , ஹவிசை இறக்கி வைத்து, அஸ்திர மந்திரத்தை கூறி , பாத்திரங்களை கழுவ வேண்டும்.
அதே நீரால் பாத்திரங்களை தெளித்து, ஊர்த்வ புண்ட்ரம் அணிய வேண்டும்.

சாம்பல் அல்லது சந்தனம் அல்லது வாசுதேவன் போன்ற நாமங்களால் அலங்கரித்து , விஷ்ணுவை திருப்தி செய்வதற்காக, சொல்லப்பட்ட வழிகளில் சமைக்க வேண்டும். || 190

अन्यान्यपि च हव्यानि पायसादीनि सर्वशः।
अपूप पूलिकादीनि घृतपूरितमोदकान्।
शाकसंयावससंधान कथितांश्च प्रसादयेत्।
संप्राप्तो मंदिरद्वारमभिवाद्य सुराधिपान्।
विष्वक्सेनविहङ्गेश चण्डभद्रादिपुष्टिपान्।
कृताञ्
शाकसंयावससंधान कथितांश्च प्रसादयेत्।
संप्राप्तो मंदिरद्वारमभिवाद्य सुराधिपान्।
विष्वक्सेनविहङ्गेश चण्डभद्रादिपुष्टिपान्।
कृताञ्जलिपुटो भूत्वा प्रार्थयेद्विष्णुपार्षदान्।
अनुज्ञातुमिहार्हति भवंतश्शरणागतम्।
संसारभयसंत्रस्तो विषयव्याप्तमानसः।
विद्याम्बुनिधिंतर्तुं गुरुसंदर्शितं प्लवम्।
श्रीमदाराधनं विष्णोस्संस्थान्येभवदाज्ञया। 195

அன்யான்யபி ச ஹவ்யானி பாயஸாதீ³னி ஸர்வஶ: |
அபூப பூலிகாதி³னி க்⁴ரு'தபூரிதமோத³கான் |
ஶாகஸம்'யாவஸந்தா⁴ன கதி²தாம்'ஶ்ச ப்ரஸாத³யேத் |
ஸம்ப்ராப்தோ மந்தி³ரத்³வாரமபி⁴வாத்³ய ஸுராதி⁴பான் |
விஷ்வக்ஸேனவிஹங்கே³ஶ சண்ட³ப⁴த்³ராதி³புஷ்டிபான் |
க்ரு'தாஞ்
ஶாகஸம்'யாவஸந்தா⁴ன கதி²தாம்'ஶ்ச ப்ரஸாத³யேத் |
ஸம்ப்ராப்தோ மந்தி³ரத்³வாரமபி⁴வாத்³ய ஸுராதி⁴பான் |
விஷ்வக்ஸேனவிஹங்கே³ஶ சண்ட³ப⁴த்³ராதி³புஷ்டிபான் |
க்ரு'தாஞ்ஜலிபுடோ பூ⁴த்வா ப்ரார்த²யேத்³விஷ்ணுபார்ஷதான் |
அநுஜ்ஞாதுமிஹார்ஹதி ப⁴வந்தஶ்ஶரணாக³தம் |
ஸம்'ஸாரப⁴யஸந்த்ரஸ்தோ விஷயவ்யாப்தமானஸ: |
வித்³யாம்பு³நிதி⁴ம்' தர்த்து கு³ருஸந்த்³ஶிதம்' ப்லவம் |
ஸ்ரீமதா³ராத⁴னம்' விஷ்ணோஸ்ஸம்'ஸ்தா²ன்யே ப⁴வதா³ஜ்ஞயா | 195

பால் பாயசம், அப்பம், பூலிகா, நெய்யில் செய்த மோதகம், மற்றும் காய்கறிகளை சமைத்து , பகவானுக்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.
கோவில் வாசலை அடைந்ததும் , தேவர்களையும், விஷ்வக் சேனர், கருடன், சண்டன், பத்திரன் மற்றும் புஷ்டி பாலர்களையும் வணங்க வேண்டும்.
கைகூப்பி, விஷ்ணுவின் அடியார்களைப் பிரார்த்திக்க வேண்டும்.
"உங்களிடம் சரணடைந்த என்னை அனுமதிக்கவும்.
சம்சார பயத்தால் நடுங்கி, விஷயத்தில் மூழ்கிய நான், வித்யை என்னும் கடலை கடக்க, குரு காட்டிய படகில் பயணம் செய்கிறேன்.
விஷ்ணுவின் ஆராதனையை செய்வதற்கு உங்கள் அனுமதி வேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க வேண்டும். || 195

दासोऽहं शेषभूतोऽहमनन्यसुखचिंतकः।
प्रबोधयेज्जगन्नाथं दिव्यपर्यङ्कशायिनम्।
घण्टामृदंगनिनदैस्स्तवैः पुरुषविद्यया।
तं व्रलयेति सूक्तेन बोधयेत्कमलापतिम्।
वनस्पतेति सूक्तेन तुर्यघोषंनिनादयेत्।

कुर्यात्प्रदक्षिणं विष्णोरतोदेवेत्यनेन तु।
तद्विष्णो रितिमन्त्राभ्यां त्रिः प्रणम्याथवाग्यतः।
उत्थाप्य दर्शयेद्दीपकन्या गो पुण्यदर्शनाम्।
श्रियंदेवीं समुत्थाप्य दर्शयेद्दन्तधावनम्।
प्रक्षाल्य वारिना वक्रं साण्गं सावरणं हरि। 200

தா³ஸோ(அ)ஹம்' ஶேஷபூ⁴தோ(அ)ஹமனன்யஸுக²சிந்தக: |
ப்ரபோ³த⁴யேஜ்ஜக³ந்நாத²ம்' தி³வ்யபர்யங்கஶாயினம் |
க⁴ண்டா ம்ரு'த³ங்க³நினை³ஸ்தவை: புருஷவித்³யயா |
தம்' வ்ரலயேதி ஸூக்தேன போ³த⁴யேத் கமலாபதிம் |
வநஸ்பதேதி ஸூக்தேன துர்யகோ⁴ஷம்' நினாத³யேத் |
குர்யாத் ப்ரத³க்ஷிணம்' விஷ்ணோரதோ³தே³வேத்யனேன து |
தத்³விஷ்ணோ ரிதி மந்த்ராப்⁴யாம்' த்ரி: ப்ரணாம்யாத²வாக்³யத: |
உத்தா²ப்ய த³ர்ஶயேத்³தீ³பகன்யா கோ³ புண்யத³ர்ஶனாம் |
ஶ்ரியம்'தே³வீம்' ஸமுத்தா²ப்ய த³ர்ஶயேத்³த³ந்ததா⁴வனம் |
ப்ரக்ஷாள்ய வாரினா வக்த்ரம்' ஸாங்க³ம்' ஸாவரணம்' ஹரி | 200

"அடியேன் உனது தாஸன், உன்னுடையது, உன்னைத்தவிர வேறு இன்பம் அறியாதவன்" என்று கூறி , திவ்ய படுக்கையில் தூங்கும் ஜகன்னாதனை எழுப்ப வேண்டும்.
மணி, மிருதங்கம் போன்ற வாத்தியங்கள் முழங்க, ஸ்தோத்திரங்கள் மற்றும் புருஷ சூக்தத்தால் துயில் எழுப்ப வேண்டும்.
"தம் வரலய" என்ற மந்திரத்தை கூறி , லட்சுமியின் கணவனை எழுப்ப வேண்டும்.
"வனஸ்பதி" என்ற மந்திரத்தை கூறி , வாத்தியங்கள் ஒலிக்க வேண்டும்.
"அதோ தேவா" என்ற மந்திரத்தை கூறி விஷ்ணுவை பிரதட்சணம் செய்ய வேண்டும்.
"தத் விஷ்ணோ " என்ற மந்திரத்தை கூறி, மூன்று முறை வணங்கி , தீபம் காட்டி, கோமாதாவை வணங்க வேண்டும்.
லக்ஷ்மி தேவியை எழுப்பி, பல் துலக்க காட்ட வேண்டும்.
நீரால் வாயை கழுவி , உடலை மூடி , ஹரியை வழிபட வேண்டும். || 200

स्मृत्वा नीराजयेद्दीपैस्ततः पूजां समारभेत्।
पात्राद्यासादनं कुर्यात् तथाऽन्तर्यागमुत्तमम्।
आवाहनादिकं कुर्याद्बहिर्यागं समारभेत्।
शयनांतोपचारैस्तु समाराध्य जनार्दनम्।
अंते वैकुण्ठमाप्नोति प्रपन्नोऽयं हरेः पदम्। 202

इति ஸ்ரீ पांचरात्रे बृहद्ब्रह्मसंहितायां तृतीयपादे सदाचारनिरूपणे
ऊर्ध्वपुण्ड्र श्रीचूर्ण (करण) (धात) धारणविधिः नाम दशमोऽध्यायः
इति त्रितीयपादः समाप्ता

ஸ்ம்ரு'த்வா நீராஜயேத்³தீ³பைஸ்தத: பூஜாம்' ஸமாரபே⁴த் |
பாத்ராத்³யாஸாத³னம்' குர்யாத் ததா²(அ)ந்தர்யாக³முத்தமம் |
ஆவாஹனாதி³கம்' குர்யாத்³ப³ஹிர்யாக³ம்' ஸமாரபே⁴த் |
ஶயனாந்தோபசாரைஸ்து ஸமாராத்⁴ய ஜனார்த³னம் |
அந்தே வைகுண்ட²மாப்னோதி ப்ரபன்னோ(அ)யம்' ஹரே: பத³ம் | 202

நினைத்து தீபம் ஏற்றி ஆரத்தி செய்து, பூஜையைத் தொடங்க வேண்டும்.
பாத்திரங்களை வைத்து, சிறந்த அந்தர்யாகத்தை செய்ய வேண்டும்.
ஆவாகனம் செய்து, வெளி யாகத்தை தொடங்க வேண்டும். சயனாஸனம் வரை அனைத்து உபச்சாரங்களையும் செய்து, ஜனார்தனனை ஆராதிக்க வேண்டும்.

முடிவில் வைகுண்டத்தை அடைவான். மேலும் ஹரியின் ஸ்ரீபாதத்தை அடைகிறான். || 202

இத்துடன் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திரத்தின் பிருஹத் பிரம்ம சம்ஹிதையில் மூன்றாம் பாகத்தில் ஸதாசார நிர்ணயம் என்ற தலைப்பில், ஊர்த்வ புண்ட்ரம் மற்றும் ஸ்ரீ சூர்ணம்தயாரித்தல் மற்றும் **அணிவதற்கான விதிமுறைகள் என்னும் பத்தாவது அத்தியாயம் முடிவடைகிறது.**

இத்துடன் மூன்றாம் பாகம் நிறைவு பெற்றது.

<<<<____>>>>

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேராமானுஜாயநம:

நூலாசிரியரைப் பற்றி

பெயர் : ஸ்ரீ. உ.வே.க. ஸ்ரீராமன் பட்டாச்சார்யார்

பிறந்த தேதி : 1-6-1958

தகப்பனர் : ஸ்ரீ. உ.வே. ஸா. கண்ணன் பட்டாச்சார்யார் ஸ்வாமி.

தாயார் : ஸ்ரீமதி ஸாரநாயகி அம்மாள்

பிறப்பிடம் : தேரழுந்தூர், தமிழ்நாடு

தெரிந்தமொழிகள் : தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், ஹிந்தி, ஸம்ஸ்க்ருதம் & ஆங்கிலம்

<u>படிப்பறிவு :</u>

- திருமலே திருப்பதி தேவஸ்தான பாடசாலேயில் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஆகமத்தின் உட்பிரிவுகளேக் கசடறக் கற்றவர்.
- ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயலில் நாட்டம் அதிகம்.
- வேதங்களின் சில அம்சங்களேப் பயின்றவர்

<u>கைங்கர்யம்:</u>

- சுமார் 16 வயது முதலே தகப்பனருடனும், மற்றும் பல பெரியோர்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு அவர்கள் மூலம் உத்ஸவாதிகள், மற்றும் ப்ரதிஷ்டைகளில் ஈடுபட்டு அவரவர்களிடம் ஆகம பாடங்களும் பயின்றவர்
- தேரழுந்தூர், திருச்சேறை, போன்ற திவ்யதேசங்களில் நித்யகைங்கர்யம்
- அலமேலுமங்காபுரத்தில் 3 வருடம் அர்ச்சகம் கைங்கர்யம்
- பம்பாய் பனஸ்வாடி ஸ்ரீபாலாஜி மந்திரில் சுமார் மூன்று வருடங்கள்
- சிகந்திராபாத்(ஆந்திரா) ஸ்ரீவெங்கடேசப்பெருமாள் கோவிலில் சுமார் 25 வருடங்கள் அர்ச்சகசேவை
- ஹைதராபாத் பத்ராத்ரி என்று அழைக்கப்படும் கொண்டாபூர் ஸ்ரீராமாலயத்தில், கர்ஷணுதி ப்ரதிஷ்டை, ப்ரதிஷ்டாதி உத்ஸவம், என்று கூறும் படியான பற்பல கைங்கர்யங்களே சுமார் 20 வருடங்களாகச் செய்து வருபவர்.

<u>மஹா ஹோமங்கள் மற்றும் கும்பாபிஷேகங்கள் :</u>

- இதுவரை சுமார் 700க்கும் மேற்பட்ட கும்பாபிஷேகங்களே செய்து, பற்பல மஹநீயர்களின் பாராட்டுதல்களேப் பெற்றவர்.
- ஸ்ரீரங்கம் ஜீயர் நடத்திய பல 108 குண்ட யாகங்களில் முன்னிருந்து நடத்தியவர்.
- ஸ்ரீமந்நாராயணஜீயர் ஸ்வாமி திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளி நடத்திய புகழ்பெற்ற காவேரி புஷ்கரம் போன்ற மிகப்பெரிய க்ரது(யாகங்கள்)க்களே முன்னிருந்து நடத்தியவர். மேலும் அவரோடு பத்ரிகாஸ்ரமம், மற்றும் புகழ்பெற்ற க்ஷேத்ரங்களில் எண்ணற்ற சுதர்சன யாகங்களே நடத்தியவர்.

- திருநாராயணபுரம் (மேல்கோட்டை)யில் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் பீடம் ஜீயர் ஸ்வாமி நடத்திய திருவஷ்டாக்ஷர மூலமந்த்ரம் (1கோடி)ஹோமத்தில் கலந்துகொண்டு, நடத்தி பற்பல மஹான்களின் ஆசிகளுக்கு இலக்கானவர்.
- இவர் நடத்திய யாகங்களிலேயே மிகப்பெருமையாகவும், இன்றளவும் கூறப்படுவது மைசூர்(பெலகோலா)வில் **Vishvakshema Trust** மூலம் நடந்த 1 கோடி லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ம மஹா யாகம். அதில் சுமார் 1,300 வேதபண்டிதர்களைக் கொண்டு நடத்தப்பட்டது. அதிலும் தலைமை.
- மேலும் தமிழகம், அசாம், பிஹார், குஜராத், மஹாராஷ்ட்ரா, ஆந்த்ரா, கர்நாடகா, கேரளா, ராஜஸ்தான் போன்ற மாநிலங்களிலும், பற்பல திவ்ய தேசங்களிலும், க்ஷேத்ரங்களிலும், மஹா ஸம்ப்ரோக்ஷணம் முதல் நித்யோத்ஸவ, பக்ஷோத்ஸவங்களை நடத்திவருபவர்.

இன்னும் பற்பல யாகங்கள், பூஜைகள் மூலம் எம்பெருமானுக்கு ஸேவைகள் செய்து வருபவர்.

<u>தொண்டு :</u>

- எவ்வளவு இருந்தாலும் மனநிறைவான வரலாறு, எதிர்கால சந்ததியினரை உருவாக்க எடுத்தமுயற்சி. அதாவது இதுவரை தமிழகத்திலேயே இல்லாத ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம பாடசாலையை முதன்முதலில் நிறுவி எம்பெருமான் திருவருளோடும் ஒருசில மஹநீயர்களின் உதவியோடும் சுமார் நூற்றுக் கணக்கான மாணுக்கர்களை உருவாக்கியதுதான்.
- அத்துடன் நம் பொக்கிஷங்களான ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம நூல்களையும், திவ்யதேச வரலாறுகள், புராணங்களின் மூலஸ்லோகங்கள் (க்ஷேத்ரமாஹாத்மியங்கள்) தமிழ், ஸம்ஸ்க்ருதம், க்ரந்தம், தெலுங்கு, கன்னடம் போன்ற பாஷைகளில் தானே அச்சிட்டு விலைமதிக்க முடியாத புஸ்தகங்களை வெளிக்கொணர்வது, விலையில்லாமலே அனைவருக்கும் கொடுப்பதுதான் இவரது சிறப்பான இயல்புகுணம். இதுவரை சுமார் 46 பழமையான ஆகமநூல்களையும், இதிஹாஸ புராணங்களையும் வெளிக்கொணர்ந்தவர். இன்னமும் பல ஸம்ஹிதைகள் வெளிவரவேண்டும் என்று ஆசைப்படுபவர். அதற்கு நம்பெருமாள் (அர்ச்சகர்வாயிலாக) இவருடன் நேரிலே பேசி அருள்பாலித்த வரலாறு திருவரங்க வாசிகளுக்குத் தெரியும்.
- அனைவரும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகமத்தின் பெருமைகள் மற்றும் உட்கருத்துகளை உணரவும், இந்த ஶாஸ்த்ரத்திற்கும் பற்பல கலை நூல்களுக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகளை அறிய, அகில பாரத ஸதஸ்களை **(National Conference)** பல வித்வாங்களைக் கொண்டு நடத்தி வருபவர்.

எம்பெருமான், எம்பெருமானுர் அருள்புரிவாராக.

பொலிக பொலிக பொலிக

****

Books Published by Kriyasagaram for free of cost with Bagavat and Bagavata Krupa

(All the books are freely available at www.kriyasagaram.in)

Vol.	Contents
1	Vasudeva Punyahavachanam,Thiruaradhanam, Agnikaryam, Mahotsavam and Cakrabjamandala puja vidhi
2	Prathista vidhi
3	Vacanasaram (I) – Pramanas of Thiruaradhanam
4	Vacanasaram (II) - Pramanas of Mahotsavam
5	Archana (Namavali) of various divyadesa perumal
6	Dhyana sloka ratnavalai
7	Kriyakairava chandrika (I)
8	Kriyakairava chandrika (II)
9	Snapana Vidhi
10	Paramapurusha Samhitha
11	Bruhadbrumha Samhitha
12	Sriranga Mahatmyam(I)
13	Sriranga Mahatmyam(II)
14	Panchamrutham
15	Panchakala prakriya
16	Thula Kaveri Mahatmyam
17	Nagapattinam Sri Saundaryaraja Perumal Vaibhavam
18	Alwar thirunagari (thirukkurugur) Vaibhavam
19	Jitanta storam (mulam and vyakyanam)
20	Padma Samhitha 1st part
21	Padma Samhitha 2nd part
22	Sri Rajamannargdi Vaibhavam
23	Sriprasna Samhitokta Kriyapaddathi
24	Sri Paramesvara Samhitha

25	Sri Pancharatra Agamokta Iswara Samhita
26	Satvataamrutam & Satvataamruta Saram
27	Vacanasaram (III) - Pramanas of Pratishta vidhi
28	Sri Prashna Samhitha Saram
29	Sri Purushothama Samhita
30	Sri Sri Prashna Samhitha Part - 1
31	Sri Sara Kshetra Mahatmyam
32	Sriprashna Samhitha Vol.2
33	Sri Palasha vana (Thiru Nangur) Vaibhavam
34	Kaliyan Vaibhayam (Bilvaranya kshetram)
35	Kriya Sudabdi
36	Arangan Utsava Mahimai
37	Sri Paushkara Samhitha(part-1)
38	Sri Paramesvara Samhitha Vyakhyanam
39	அனைத்து சாஸ்த்ரங்களுக்கும் ஆதாரம் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரமே
40	Sri Yati Darma SamuchayaH
41	Sri Vishnutilaka Samhitha
42	Aalayangalin Thathuvangal (ஆலயங்களின் தத்துவங்கள்)
43	Sri Paramapurusha Samhitha Tamizh Vyakhayanam
44	Kriyasaram
45	Garudakalpa manjari & Agamaththil Azhakiyasingar
46	Sri Gautamaksetra paścimaranganātha māhātmiyam
47	108 Divyadesa Dyana RatnavalayaH
48	Divyasuri Charitham
49	Kamban kanda Valmiki
50	Azhagar Koil Sthalapuranam
51	Prathista Tatva nidhi
52	Lakhmi Tantra Samhitha (on print)
53	Vishnutilaka Samhita (on print)
54	Srimannarayana Samhita (on print)

55	Vishnu Samhita Vyakhyana (on print)
56	Sri Ramanum Ramanujanum (small book 25 pages)
57	Svetagiri mahatmiyam(tiruveLLarai)
58	Dravida Sruti & Bhakta bimba vaibhavam (in print)
59	Prayascitta samgraham(in print)
60	Sripaushkarasamhita(Part-2)
61	Mahotsava Tatva Nidhi:

And many more to come

****

This book is published by

Therazhundur Sri Pancharatra Agama Vidvan,
Sri Pancharatra Agama Pravarthakar,
Sri U. Ve. Sriraman Battacharyar Swamy,
Srirangam, Trichy, Tamil Nadu.
9791 702 035

S.Balaji
860 87 940 34

B. Adinathan Battacharyar